

T. 2251

Acc No 12595

பல வித்துவான்கள் பாடிய

தனிப்பாடற்றிரட்டு

இரண்டாம் பாகம்

T. 2251

உடைய

தமிழ்ப் பேராசிரியரும், தாகூர் சட்ட விரிவுரையாளருமாகிய

திருநெல்வேலி

திரு. கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள்

(எம். ஏ., எம். எல்., அட்வகேட்)

இயற்றிய

உரையுடன்

Government Oriental Manuscripts Library,
Triplicane P.O., Madras.

சென்னை :

B. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ்

அவர்களால் பதிப்பித்தது.

காபியைட்ட]

1955

[விலை ரூ. 5-0-0.]

1233.T

3
1233.T

சென்னை - 1

திருமகன் விவர அச்சம்,

சென்னை - 1.

மு ன் னு ஐ ர

சுமார் சென்ற இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகளுள் தமிழலகில் வாழ்ந்து நயம் நிறைந்த பலவகைச் செந்தமிழ்ப் பாடல்களியற்றிய சிறந்த பாவலர்களது தேர்த்தெடுத்த அரிய கவிகள் இப்பகுதியிற் ரெகுக்கப் பெற்றுள்ளன. பல கவிஞர்க்கு அவற்றின் ஆசிரியர் திருப்பெயர் கண்டுபிடிக்கப்பெற்றுக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. இப் பாகத்தின் பாதிப் பகுதி ஆசிரியர் பெயர்களோடு இலங்குவதாகும். இங்கே தொகுக்கப்பெற்ற பாடல்களின் ஆசிரியர்கள் பல சமயங்களையும், பல மாபுகளையுஞ் சார்ந்தவர்கள். பல வேறு வகைப்பட்ட அரும் பொருள்களைப்பற்றி யவர்கள் பாடியுள்ளார்கள். அவர்கள் பாடல்களால் பல வள்ளல்களின் பெயர்கள் உலகத்திற் புலனாகின்றன.

இதன்கண் பல தெய்வங்களைப் பற்றிய துதிகளோடு தமது ஆற்றல் தெரியாதாரிடம் சரவண பெருமாட் கவிராயர்போலத் தற்புதும்ச்செய அழகாகப் பாடுமுறை, உலகியலைப் படமெடுத்துக் காட்டுவது போன்ற லோகிகளி னியல்பு, வறுமையின் அல்லல், மாதர்களி னியற்கை நுட்பங்கள், கள், னுனுண்பாது இயல்பு, கால மஹழியின் கபடம், துறவிகளின் வஞ்சக வொழுக்கம், அகத்துறை நயங்கள், மனித விபற்கை நுட்பங்கள் முதலிய அரும் பல பொருள்களின் வருணனை இயற்கையை இற்றெனக் கிளக்கும் சிறப்பு வாய்ந்திருப்பன.

தெய்வங்களின் சிந்தாஸ்துதிகள், வள்ளல்களின் புதுச்சி, தலங்களின் வருணனை, மன்மதன் செயல் வருணனை, புராணக் கதை வருணனை முதலிய உயர்வு நவீரகியைச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டிக் கற்பனை நயங்களை இனிது விளக்குவன.

1933

1933

தருமன் விலாச அச்சம்,

சென்னை—1.

மு ன் னு ஐ ர

சுமார் சென்ற இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகளுள் தமிழுலகில் வாழ்ந்து நயம் நிறைந்த பலவகைச் செந்தமிழ்ப் பாடல்களியற்றிய சிறந்த பாவலர்களது தேர்ந்தெடுத்த அரிய கவிகள் இப்பகுதியிற் ரெகுக்கப் பெற்றுள்ளன. பல கவிகளுக்கு அவற்றின் ஆசிரியர் திருப்பெயர் கண்டுபிடிக்கப்பெற்றுக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. இப்பாகத்தின் பாதிப் பகுதி ஆசிரியர் பெயர்களோடு இலங்குவதாகும். இங்கே தொகுக்கப்பெற்ற பாடல்களின் ஆசிரியர்கள் பல சமயங்களையும், பல மரபுகளையுஞ் சார்ந்தவர்கள். பல வேறு வகைப்பட்ட அரும் பொருள்களைப்பற்றி யவர்கள் பாடியுள்ளார்கள். அவர்கள் பாடல்களால் பல வள்ளல்களின் பெயர்கள் உலகத்திற் புலனாகின்றன.

இதன்கண் பல தெய்வங்களைப் பற்றிய துதிகளோடு தமது ஆற்றல் தெரியாதாரிடம் சரவண பெருமாட் கனிராயர்போலத் தற்புகழ்ச்சியை அழகாகப் பாடுமுறை, உலகியலைப் படமெடுத்துக் காட்டுவது போன்ற ஷோபிகளின் விபல்பு, வறுமையின் அல்லல், மாதர்களின் விபற்கை துட்பங்கள், கள், ணனுண்பாறு இயல்பு, கால மழையின் கபடம், துறவிகளின் வஞ்சக வொழுக்கம், அகத்துறை நயங்கள், மனித விபற்கை துட்பங்கள் முதலிய அரும் பல பொருள்களின் வருணனை இயற்கையை இற்றெனக் கிளக்கும் சிறப்பு வாய்ந்திருப்பன.

தெய்வங்களின் நிந்தாஸ்துதிகள், வள்ளல்களின் புகழ்ச்சி, தலைங்களின் வருணனை, மன்மதன் செயல் வருணனை, புராணக் கதை வருணனை முதலிய உயர்வு நவீர்சியைச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டிக் கற்பனை நயங்களை இனிது விளக்குவன.

மேலும், வாய்மை, பணிவு, அன்பு, தீரம், தூய்மையும், பக்தி முதலிய நல்லொழுக்கப் பகுதிகளும் பல பாடல்களால் செவ்விதில் தெளிவுபடுத்தப் பட்டுள்ளன. இதேபோல நயங்கள், பல பொருளொருசொல் ளமைப்புகள், யமகம் திரிபுகள், நடுவெழுத்தலங்காரம், அலர்க்குறி வருணனை முதலியன செந்தமிழி லிலக்கியத்தின் அளவற்ற சொன்னயங்களை விளக்கிக் கற்பாருள்ளத்திற் கின்பம் பயப்பன. ஒப்பற்ற பரம்பொருளின் மெய்யியல்பும் அங்கங்கே பல பாடல்களிற் றெள்ளிதிற் புலனாகும். ஆதலால், தனிப்பாடற் றிரட்டின் இவ்விரண்டாம் பாகமானது கற்போர்க்குப் பெரிய தொரு அறிவு விருந்தினை யளித்தலின், தமிழன்பர் யாவரும் இதனை வாங்கி வாசித்துப் பெரும் பயனைத் துதிப்பாராக !

மணிவாசக மன்றம் }
திருசெல்வேலி }
2—11—89.

இங்ஙனம்,

கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை,

பொருளடக்கம்

எண்	புலவர்களின் பெயர்	பாடற் ரேகை	பக்க எண்
1.	விநாயகர் காப்பு 1	1
2.	சீர்காழி அருணாசலக் கவிராயர் 28	3
3.	சுப்பிரதீபக் கவிராயர் 12	13
4.	ஞானமச்சிவராய தேவர் 9	20
5.	தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணியத் தம்பிரான் 2	23
6.	இராமச்சாமிக் கவிராயர் 12	24
7.	அட்டாவதானம் சரவணப் பெருமான் கவிராயர் 4	31
8.	சிவஞான யோகிகள் 1	35
9.	தில்லைவிடங்கன் மாரிமுத்துப் பிள்ளை 3	36
10.	வசைகவி ஆண்டான் புலவர் 3	37
11.	சுந்தர கவிராயர் 26	39
12.	இராம கவிராயர் 28	51
13.	திவ்யகவி பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் 5	62
14.	மாசிலாமணித் தேசிகர் 3	64
15.	நெற்குன்றவாண முதலியார் 1	65
16.	வெண்பாப்புலிக் கவிராயர் 2	66
17.	வெறிமங்கைபாகக் கவிராயர் 4	67
18.	பால பாரதியார் 1	69
19.	திருவாரூர்ச் சொக்கலிங்கக் கவிராயர் 1	70
20.	ஊனையூர்ப் பாரதியார் 1	71
21.	முத்தப்ப செட்டியார் 1	..
22.	அங்கநாதக் கவிராயர் 16	72
23.	துரிதகவி திருமலைக்கொழுந்துக் கவிராயர் 14	78
24.	முத்தாராமலிங்க சேதுபதி 13	85
25.	சதாவதானம் சரவணப் பெருமான் கவிராயர் 30	90
26.	முத்துவீரப் பிள்ளை 10	101
27.	முத்துச் சுப்பையர் 6	105
28.	இராமாநுஜ கவிராயர் 2	107
29.	சந்திரசேகர கவிராச பண்டிதர் 18	108

எண்	புலவர்களின் பெயர்	பாடற் றேகை	பக்க எண்
30.	வேதநாயகம் பிள்ளை	50	118
31.	மகாவீரத்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை	23	140
32.	திருவாவடுதறை யாதீன வித்துவான் தாண்டவராய சுவாமிகள்	3	152
33.	இராமநாதபுரம் முத்துராமலிங்க சேதுபதி	7	154
34.	அருணாசலம் பிள்ளை	3	158
35.	சதாவதானியாகிய சுப்பிரமணிய ஐயர்	1	159
36.	புலிக்குட்டி இராமலிங்கத் தம்பிரான்	3	160
37.	மதுரைச் சம்பந்த சுவாமி மடத்துத் தம்பிரான்	4	162
38.	திருவாவடுதறைச் சாமிநாத கவிராயர்	1	165
39.	போற்றிமுத்துப் பிள்ளை	3	"
40.	முத்தைய உபாத்தியாயர்	1	168
41.	முருகநாத சுவாமிகள்	1	"
42.	சங்கரமூர்த்திக் கவிராயர்	2	169
43.	நமசிவாயக் கவிராயர்	2	170
44.	வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார்	3	171
45.	கொட்டாம்பட்டிக் கருப்பையாப் பாவவர்	7	172
46.	அழகிய சொக்கநாத பிள்ளை	27	176
47.	பொய்கைபாழ்வார்	2	189
48.	பூதத்தாழ்வார்	1	190
49.	பேபாழ்வார்	1	"
50.	திருமழிசை யாழ்வார்	1	191
51.	ஒளவையார்	5	"
52.	பொய்யாமொழிப் புலவர்	1	193
53.	சும்பர்	5	194
54.	அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார்	13	196
55.	பரரசிங்கம்	3	202
56.	கச்சியப்பர்	2	204
57.	கயத்தாற்றரசன்	1	205
58.	பல வித்துவான்கள்	432	"

செய்யுள்கராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அக்கப்பு	297	அரியெச்சில்	350
அக்கரவம்	310	அரியை	317
அக்காண்டி	839	அருகினத்தமர்	261
அக்காரை	56	அருக்கன்மதி	296
அக்கங்கனவா	181	அருக்கால்	121
அக்கிபிடை	104	அருக்கிரியே	181
அக்கை	103	அருண்மார்	261
அச்சமினைப்	827	அருளுசல	317
அச்சதனா	299	அருத்தி	85
அச்சப்போற்	112	அருமாதவர்	292
அஞ்சக்கரத்தி	159	அலகில்லா	371
அஞ்சிமயல்	211	அலரோதி	227
அடன்யிரு	307	அலைகடலிற்	305
அடியார்க்கெளியன்	235	அலைகுளிர்	343
அடுகரி	375	அலையாழி	345
அடுத்தமனை	387	அல்லனாமவர்	294
அட்டமி	219	அல்லலாகிய	22
அணியார்	363	அவதார	318
அண்டரண்ட	271	அவன்கண்டாய்	190
அண்டர்	218	அவிட்டத்துக்	56
அண்டின்பேரை	105	அழலை	314
அண்ணாமலையார்	20	அனகைப்பொரி	110
அதிவீர	417	அளிக்கொளுந்	17
அத்தற்கு	234	அள்ளித்திரவிய	106
அத்திகத்த	118	அறக்கடல்	409
அத்திக்கொம்பாலை	344	அறங்காட்டிய	314
அத்தமுன்ன	333	அறமுறைத்தானும்	193
அத்தாய்	324	அறித்துதவி	227
அம்பலவாண	172	அற்புதக்கடலை	145
அம்பள	357	அனங்கனம்	9
அம்பிறைக்கு	209	அன்பட்ட	359
அம்மைப்பிலே	222	அன்பர்	211
அரக்கனலை	25	அன்பிலா	384
அரவிந்த	354	அன்னமது	324
அரனாண	189	அன்னமுணற்	89
அரிநிகர்வி	83	அன்னமும்	187

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அன்னமே	75	இணையிறன	353
அண்ணை தனையு	359	இசைநை	288
ஆகுந் பிரசவந்து	138	இச்சை	292
ஆசைபெரிது	54	இத்திரவில்	186
ஆச்சரியச்	217	இத்திரன்	131
ஆடிமாதம்	109	இத்திரன்	340
ஆடியநாகஞ்	367	இப்புவியிலென்	166
ஆட்கிதம்பா	339	இமையாத	157
ஆடோ	295	இரமை	414
ஆட்குகா	180	இரத்தர்	109
ஆட்குவிக்க	"	இருக்கோல	29
ஆதர்வா	214	இருக்கடொ	95
ஆகையயர்	121	இருமர்	192
ஆபத்தை	87	இருப்பார	402
ஆமாவீழ்ந்திட	198	இருவழிகள்	399
ஆமபன்	306	இருப்புமுத	315
ஆமத்தனாநிற்	363	இலக்கண	125
ஆயவந்தத்தை	63	இலையேதனை	41
ஆயிரங்கண்ணை	238	இல்லென்பார்	194
ஆயிரம்	219	இல்லாழ்வை	122
ஆய்வார் பதிபசு	64	இய்வரைபு	231
ஆணை	129	இளந்தத்தையே	362
ஆமணி	96	இளந்தென்றலை	259
ஆமப்புதம்	113	இன்பாவிற்	186
ஆரிய	400	இன்றருணை	368
ஆர்வந்தாலஞ்	179	இன்னமுத	205
ஆலகந்தாயர்	197	இன்னுயிர்	55
ஆழிசடைத்த	52	ஈட்டம்	215
ஆரணியாராடு	41	ஈராலு	45
ஆமகுளத்தோப்பு	43	ஈனத்திலே	119
ஆமத்தலை	"	ஈடைவாறுந்	63
ஆமமுத	206	ஈணைக்கையாரு	49
ஆனமணியின்றி	159	ஊணை	336
ஆலையாசர்	75	ஊண்ணீரிலாமை	134
ஆனந்தனைப்	57	ஊண்டன்று	101
ஆலாமுதல	177	ஊத்துநீர்க்கட	370
ஆலையைத்	318	ஊயர்வாச்	137
ஆன்பாலுந்	196	ஊகத்திலே	365
ஆவத்தமா	214	ஊயுப்பாவி	140
ஆவங்குத்த	234	ஊவெனும்	404
இவையுரமேன்	88	ஊழ்சுமத்தி	259
இருக்கெல்லி	386	ஊனமுதலிக்கு	171

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
உற்றயென்னும்	410	என்னையவ	26
உன்பதமல	146	என்னெடுவாழ்	188
உன்றன்மனை	221	எவெவென்கவி	256
உன்னவினி	215	எட்டைக்கட்டி	284
உன்றை	11	எருடைக்கவி	257
உருசிக்கழகு	290	எருமிருண்டு	193
உருசிக்கும்	106	எழிலெருந்	18
உருமுகாற்	99	எழைக்கிரககிடும்	313
உருட்டிவினித்த	106	எதேறு	228
உருழவியேனைய	215	ஐந்திசிரமுள்ள	43
உருன் பயிலும்	21	ஐம்பதின்மர்	201
உருன் ஓங்கி	180	ஐயரீ	14
உருகணமுத்து	181	ஐயன் நிரு	158
உருக்குத்தம்	114	ஒப்பாயர்	142
உருக்கும்	413	ஒருகாலெழுதி	340
எண்ணாணை	368	ஒருகையிலே	169
என்முனைக்கும்	14	ஒருகோட்டி	48
எண்ணுன்	831	ஒருகாசம்	319
எண்ணெலக்கல்வி	838	ஒருகாளமே	120
எத்தலப்புறத்திலும்	261	ஒருமாதகாலிட்	805
எத்தலைகாள்	74	ஒருமாடு	15
எத்திசையும்	81	ஒருமாரை	850
எத்தலவகிலுள்	154	ஒருமைபுடன்	403
எப்பொருட்டு	102	ஒருவரு	870
எம்மைப்	"	ஒருநிழர்	195
எய்தாததை	423	ஒன்றாக	192
எரியொத்த	126	ஒன்றமறியாத	63
எருதாய்ச்	57	ஒன்றைவிட்டுடன்றை	316
எல்லாத்திறத்தும்	424	ஒவ்வொரு பத்மாசுரனை	71
எல்லாமுனை	65	ஒவ்வொருவன்	326
எல்லார்க்கும்	82	ஒவ்வொருவன்	348
எவனையும்	969	ஒவ்வொரு	242
எழுதநிதி	283	ஒவ்வொரு	98
என்முமலர்	78	ஒவ்வொரு	216
எறிக்கும்திச்சடை	361	ஒவ்வொருநிழர்	61
எறிக்கும்	352	ஒருகுடிக்கை	298
எனக்கு	424	ஒருத்தன்னை	228
என்பபாருடென்	878	ஒருவரு	298
என்றுகண்ட	111	ஒருவரை	351
என்னசெயல்	71	ஒருவரை	351
என்னிடத்திலே	210	ஒருவரை	351
என்னின்	380	ஒருவரை	351

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
கச்சையிட்ட	97	கன்றகொண்டு	272
கடம்பவனஞ்	7	கன்னலெனுஞ்	288
கடவுள்	384	கன்னனுமக்கென்ன	165
கடன்படு	875	கன்னு	182
கடாவிடுஞ்	887	காடுதொறு	88
கடிவாக்கு	800	காட்சிவிலி	101
கடுவனோ	888	காணத்தொழ	66
கட்டினாயாக	806	காணியொரு	40
கட்டிய	128	காந்தனுக்கென்றன்	286
கட்டியடிப்போர்க்கும்	220	காமத்தா	882
கட்டிநிலை	49	காமமெனுங்	87
கட்டோம்	888	காமனார்	282
கட்டிச்சுழன்	287	காமா	217
கண்டகத்தத்த	820	காம்பாயர்	803
கண்டத்திரு	173	காயஞ்	386
கண்டமட்டிற்	22	காய்சின	183
கண்டிருத்தும்	60	காய்தல்	393
கண்ணன்	143	காடக்கமேணி	229
கத்தகூர்	895	காரார்	163
கத்தனென்றும்	207	காரோ	133
கத்தா	210	காலையலை	385
கமலாலய	59	காலையுபாதி	349
கம்பகென்றும்	286	கால்வீழ்த்து	7
கயவனெலாக	44	காலியனந்த	346
கருத்தயல்	809	காலிரித்துறை	273
கருத்தே	426	காலிமலர்த்	79
கருப்பாலே	289	காவென்றஞ்	68
கருமபுகை	179	கானக்கடன்	220
கலையன	845	கானவர்	356
கல்லாத	175	கானககார்	88
கல்லாலடி	177	கிழக்கோ	346
கல்லிவனறிய	59	குச்சிலிய	284
கல்லிமுருத்தாது	226	குடக்கோடக்	343
கல்லிக்கு	212	குணமிருந்தாலுங்	364
கவிசுற்றவர்க்கும்	198	குறிரை	318
கள்ளிவகுஞ்சோலை	80	குருத்தவாழைகள்	284
கருங்கவி	65	குருத்துக்கதலிப்	30
கனகாசலங்கரி	321	குருத்துரைசைவ	156
கனகமுபொதிக்கு	64	குருத்துறைபுஞ்	155
கனத்தத்தான்	4	குருமணியா	148
கனிப்பொலி	151	குருமுத்தமாய்	28
கன்றினிதுட்டி	302	குருபுகிரகண	123

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
குலத்து	425	சல்லடைக்கண்	228
குவளைமலர்	86	சாசங்கபாணி	12
குவளைத்தார்	11	சாரவீழருத்தேரீர்	108
குறிகொள்	164	சித்தரு	8
குன்றக்குடியாய்	172	சித்தனை	405
குன்றுசுடையா	285	சின்னாகுலர்	213
கடிச்சிவந்த	86	சிலினை	378
கடியிருக்குஞ்	47	சிறியசாயினோர்	16
கடப்பிட்டான்	316	சினம்	301
கடப்பிட்டேன்	7	சிரணி	304
கடநல்லிடை மாதர்	51	செருர்	251
கடனாகிய	180	சொன்பகவின்	329
கெட்டசாறு	241	சொன்னுண்டரும்	335
கேளந்த	348	சொன்னுண்ட	327
கைகொடுத்து	281	சொபுத்த	150
கைக்கார்கிதி	111	சொமலிவி	72
கைக்குடமும்	218	சென்	258
கைத்தலத்தழற்	250	சுந்தரஞ்சேர்	126
கைத்தலந்தன்னிற்	347	சுந்தரவேடர்	158
கைப்பொருள்	379	சுந்தரகோர்	113
கொக்கேறி	322	சுருதியோ	124
கொக்கருடல்	58	சூரியா	185
கொக்கை கனங்	57	சூர்வந்து	124
கொதித்தெழுந்த	284	சூலேறி	360
கொல்லா	287	சூல்வைக்கு	18
கொல்லான்	393	சூன்சொல	188
கொழுந்தகம்	224	செங்கமலக்கண்	210
கொதறுகல்வி	891	செங்கமல	8
கொழங்க	21	செங்கற்	182
கொமகனே	185	செங்கான்	266
கொவை	127	செட்டியெனும்	86
சக்கரத்தி	178	செந்தமிழடை	379
சக்கரவாகம்	188	செந்தமிழால்	89
சக்கசிதி	412	செந்தமிழோ	262
சக்கரன்	355	செந்தமிழ்	162
சக்கைலிலா	47	செந்தாமரை	153
சதிராலிருந்த	359	செந்தொறை	89
சந்தகந்த	323	செந்தவ்வைல்	175
சந்தயிருங்	147	செப்பரிய	397
சந்தனமும்	401	செய்தற்கு	352
சந்தனாடவி	277	செய்யான்	221
சந்தரன்	40	செய்யோனா	265

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
செய்வெனென	138	தருகாணுட்கொள்	158
செல்லை திருவுள்	55	தருநிகரான	865
செல்லார்க்கும்	141	தலம்புகு	831
செல்லுகெறி	58	தழுடிமுறு	397
செல்வம்	213	தனறீக்கின	118
செல்வந்திமாலை	842	தனக்காறு	285
செவ்வேறிகழ்	110	தனங்கடந்தானைகள்	198
சென்றது	399	தன்மனை	26
சென்னிமலை	325	தன்நம்பி	97
சேணனடஞ்	93	தன்னைத்தான்	372
சேமன்	360	தன்னைப்புதழ்	389
சேய்க்கறி	365	தன்னைப்புதழ்வானுள்	5
சேலங்கரை	233	தன்னையளித்தா	390
சேலூரும்	312	தாக்கச்செறி	266
சேல்வண்டு	286	தாட்டாமரை	170
சொல்லியை	195	தாட்டிக்குச்சேர்	79
சோமனுடா	6	தாண்டவமேல்	152
சோமன்பதியுள்	311	தாமரைப்புத்தேனை	211
சோமனை	371	தாலமர	420
சோற்றுக்குள்	42	தாய்ருக்க	20
சோனையொத்த	262	தாராள	356
ஞாயிற்றுக்கிக்குஞ்	320	தார்க்கொன்றை	825
ஞாயிறுபோய்	366	தாழ்சடையு	190
ஞானனத்தா	301	தானே	311
ஞானமறையை	62	தானோர்	345
ஞானம்பெருமை-சாற்று	11	திக்கையங்க	274
ஞானம்பெருமை-சொல்	10	திரவியம்	372
தருதினொள்	388	திருக்குளத்திற்	297
தட்டானிடத்திற்	168	திருடர்க்கு	415
தண்காசல்	316	திருத்தக்கி	192
தண்டமிழ்	186	திருத்தனுயிரை	315
தண்டாமரை	268	திருநெருத்திடு	250
தண்டுகொண்	119	திருமகட்டுத்	108
தண்டுகிவியையுஞ்	347	திருமணியை	140
தண்டபெயரெடுப்பான்	151	திருமயிலை	173
தண்டைபோய்	217	திருமாலுமீசனும்	199
தம்பியோ	51	திருநாகம்	156
தரலாற்றுள்	107	திருவல்லிக்கேணி	23
தரிதநீரங்குளிப்பாக்	377	திருவாகுஞ்	1
தரித்திரமிக்க	376	திருவாவடுநிறையிற்	154
தருக்காறு	295	திருவிருத்தி	58
தருக்குறா	155	திருவேரகம்	89

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
நிலைகடலோடி	361	நஞ்சுடைய	91
நில்லவிடக்கண்	69	நஞ்சுதின்ன	178
நிலந்தினம்	308	நடக்கி	16
நோக்கெமென்	425	நடத்தா	354
நுங்குட	241	நடையு	411
நஞ்சுவரை	92	நதமர்	310
நரிகர்	230	நத்தையார்	323
நவரம்பருப்பிதழ்	96	நரைக்கட்டிளங்கண்ணு	196
நுடைய	67	நல்லவர்கள்	10
நற்சின்ன	376	நன்முனர்குரிய	137
நூக்கியகால்	22	நரைமலர்ச்செலை	306
நுதமுதரை	229	நரையொழுதுய	46
நாமமுள்	102	நற்பொருள்நத்தை	390
நெய்யப்பிடியை	99	நன்றிபுனையும்	20
நெய்யிய	145	நெய்தகடாத்து	69
நெய்திலிற்	86	நாகஞ்சிறந்த	320
நென்னாக்க	13	நாகேது	309
நென்னனிக	78	நாகத்ததை	319
நென்னன்	844	நாகத்தலை	44
நென்னுலம்	12	நாட்டிலே	67
நெய்க்கரி	94	நாட்டிக்கு	152
நெய்குவளை	61	நாணிவரன்	394
நெய்குழல்	174	நாமம்	52
நேசம்	291	நாசேனும்	204
நேடுகலியாய	142	நாலடி	350
நேமன்	337	நாலாகலை	351
நேயிருக்கு	232	நாலொழுத்து	225
நேவராய்	191	நாறுகாட்டம்	230
நேவரீருமது	255	நாற்காணி	56
நேவருக்கு	103	நினைத்த	11
நேருது	395	நன்சுருகத்தினை	149
நேருட்டு	366	நின்னருளின்	171
நேனிலுள்	98	நீண்டபிரான்	37
நேனெய்	130	நீதுபெறு	34
நேன்படி	108	நீயாவி	189
நேன்பாயுஞ்	41	நீமகங்கொண்ட	352
நொழ்த்த	243	நீருன்ன	120
நொகை	279	நீருஞ்	222
நொயிருத்த	121	நீதணந்திடு	244
நக்கனார்	326	நீதுபட்ட	267
நச்சனி	857	நெஞ்சடைத்த	8
நஞ்சிநொடிது	98	நெடுநெறு	126

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
சேற்றிலு	852	பாரிகுப்பிட	268
சோகாதோ	208	பாரிலின்ப	91
பலோன்	226	பார்க்க	304
பக்குவமாக	348	பாலனத்தை	115
பக்கபத்கருமடத்தை	254	பாலாறு	338
பகிடுகுத்த	880	பாலான	837
பகிழுதி	201	பாலினுயின்சொற்	353
பஞ்சலணை	253	பாலுக்கு	374
பஞ்சவனத்தத்தை	322	பாலுதிகர்	25
படித்தறையும்	184	பாலொத்த—செஞ்	308
படைத்தமதன்	17	பாலொத்த—மென்	336
படைப்பானுங்	230	பாவிற	126
பண்டிநுத்தா	170	பாவீவந்தர்	809
பண்டமைக்கொர்	288	பாவிக்கொழு	76
பண்ணியிழம்	405	பிஞ்சுகள்	12
பத்தக்கான்	42	பிஞ்சுகிடக்கும்	183
பத்தஞ்	5	பிரமனது	419
பதுமமலரடி	148	பிறப்பித்தோன்	220
பரமசெய்ததை	236	பிறப்பிலியாய்	62
பாடிக்கொம்பு	343	பின்னர்	293
பாதி	162	புட்டவல்	234
பாசரக்கு	186	புகைவழுத்துக்	27
பவர்பல	407	புருடனை	418
பல்லார்படை	231	புரைதபு	881
பழங்குடைத்த	278	புலியை	353
பதனை	826	புலையனும்	414
பனகமறி	80	புலியோர்	202
பந்தாச்செஞ்சுடை	147	புன்னாரும்	316
பன்னிசென்மு	207	பூங்கமல	191
பந்தையோர்	247	பூங்கொதை	233
பந்தா	339	பூங்கொதை மரமயிலே	74
பாசுதன	276	பூசாரி	391
பாசுதனார்	169	பூசிலை	353
பாசுதனார்	46	பூதம்பணி	270
பாசுத்தனை	66	பூப்பார்த்து	240
பாதாதி	864	பூமன்	342
பாதியா	412	பூமாத	167
பாத்திரமீதென	81	பூயனாற்	90
பாம்புகுத்து	61	பூபுட்கும	423
பாம்புசேர்	219	பூவென்று	132
பாயல்	87	பூவைக்கு	209
பாடாளு	77	பெண்ணை	128

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
பெண்ணெருத்தி	103	மதுக்கரத்தை	28
பெறவரிது	418	மதுரம்	160
பேசிக்கல்லாரமுத்	38	மதுசன	84
பேசுபுகழ்	144	மக்குமாருகத்தி	76
பேபிரக்கவு	278	மக்குமர்தன்னை	390
பேயோ	341	மரமது	50
பேராண	328	மரநப்பன்	315
பொக்குதுழி	204	மலைந்த	273
பொக்குகிடி	200	மல்லணித்த	54
பொய்யாமை	53	மற்றுப்பல	411
பொருணனி	378	மற்றொருவனை	374
பொருது	289	மனைக்க	415
பொருளிலார்த்	402	மன்னவன்	873
பொல்லா	349	மன்னாவி	73
பெரிதுவு	93	மரத்ததை	812
பொன்முது	244	மரமதுக்கரன்	313
பொன்றிகழு	189	மரமுறை	300
பொன்றிது	5	மருகியின்	247
பொன்னருது	294	மாசுபடினும்	415
பொன்னனைய	250	மாழில்லான்	388
பொன்னுரம்	109	மாதுக்கமலை	321
பொன்னுடனை	252	மாதுக்குத்தனை	70
பொன்னல்லலை	45	மாதுநாறி	138
பென்னை	406	மாதுவ	123
போதமெவர்க்கும்	93	மாதுவதன	176
போதம்புடனை	112	மாதுகாந்தி	100
போதம்புகன்	208	மாதுகாந்	355
போதனைவாய்	185	மாதுகவர்க்கலா	300
போமே பொழுது	357	மாப்பிட்டெனுஞ்	26
போரேற்று	341	மாமலைவாழ்	88
போற்றுவார்	216	மாமேவு	143
மக்களாணை	881	மாண்	19
மக்கையர்கன்	233	மாலாக்கி	359
மக்கையர்கொருநை	85	மாலினா	375
மக்கையர்கொருநை	385	மாலை	200
மச்சமென்று	100	மாலைநை	24
மட்டுத்தார்	144	மாலைபிட்ட	87
மதுக்குஞ்	227	மாலைநாநனை	402
மணலாந்	396	மாலைநாந்	249
மதுலைய	392	மாலைநாந்	115
மதுகுடிய	342	மாலைநாந்	72
மதுதவழ்	163	மாலைநாந்	6

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
மிக்குடைய	422	வண்டோ	197
மின் னொழில்	134	வந்தவ ரியாவர்	32
மின்னிய	146	வந்தவனோ	216
மின்	181	வந்த மனழ	205
மின்பார்ந்து	237	வந்த மனழிர்க்	95
முகில்போன்	77	வரையழந்துஞ்	91
முக்கணன்	307	வரையின்	293
முத்தகி	21	வல்லபரியோரும்	96
முத்தயிங்	380	வல்லவகு	28
முத்தகடலிற்	39	வல்லென	246
முத்தனத்தை	80	வல்லெப்பொரு	59
முத்தார்பூத்தடஞ்	144	வழங்கார்	422
முருகோமுனரிபு	367	வள்ளிமாளே	90
முல்லைக்கு	423	வனசன் கொடி	283
முல்லைமூல்லையாய்	237	வன்னகுத்தும்	269
முழுவ்வாவி	321	வாகான	310
முனிமதட்டு	225	வாக்குமனமு	289
முன்னமோர்	394	வாக்குசிலை	212
முன்னுளரசர்	76	வாசமலர்	161
முன்னமுத்தில்	184	வாசமாளி	381
முன்னொரு	27	வாசமேவ	280
முருகவிற	382	வாசவனும்	48
முருகாவி	224	வாதம்	135
முருகுலகுத்	153	வாடைப்பனி	258
மெய்முவி	194	வாதாம்	337
மெய்ச்சரசமாத	237	வாமாநா	9
மெய்யினு	358	வாலிலொன்று	201
மெய்யெப்பொருண்	53	வாட்சிவந்த	93
மேய்க்கன்	127	வாய்த்தசிவ	92
மேகதிற	219	வாப்தவனம்	149
மேகம்பிறை	362	வாரணமாக்	303
மேய்க்கைத்தணிந்துக்	105	வாராய் விபாசர்புரி	75
மேதனிகுழ்	78	வாராய்கொங்கை	111
மேயும்	229	வாரிதாளஞ்	231
மேவீனிய	176	வாரிமணிபுத்	100
மேனிவல்லாக்	182	வாரீர்	208
மைதவழந்த	263	வாருகீர்	33
மைமல்க்கொண்டா	74	வாலைப்பொருத்ததலால்	222
மைமிருண்ட	18	வாவினை	60
மொய்வேலை	291	வாளுநம்	84
யானும்	426	வானவரு	8
வணமுகை	313	வானுகிமண்ணுகி	410

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வானோடு	124	வீடேற	94
வானேன்று	125	வெண்ணெயற்று	10
விடவாளே	291	வெண்பளிக்கு	104
வின் ஊரிருவர்க்கு	851	வெண்பாச்சொல்	31
வின்மதக்கு	94	வெயில்விரி	82
விதயிருத்த	122	வென்னத்தே	386
விதகண்டு	92	வெள்ளரிமலை	235
விதகன்	203	வெள்ளோ	165
விருத்தினனாக	369	வெற்றிலைக்கு	6
விரும்ப	185	வேசையே	199
விரும்பி	421	வேண்டுகதால்	134
விலைமதித்திடு	260	வேதவியாசர்	73
வில்லாய்வோர்து	107	வேலாயுத	334
வில்லும்	344	வேலாவிடாலிமலை	207
வினாபொருண்	54	வேலாபுணக்கு	44
விசசுண்ட	85	வேலைக்குண்	135
விட்டித்தோர்த்	95	வேளரிமழகன்	353
விடுதோவில	330	வையம்	218
விடுவிலகன்	119	வைதிடிஹம்	403

T. 225-1

கடவுள் தலை

தனிப்பாடற்றிரட்டு

மூலமும் - உரையும்

(இரண்டாம் பாகம்)

விநாயகர் காப்பு

உவன்பா

திருவரக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கு—முருவாக்கு
மாதவால் வாணோரு மாண முகத்தனைக்
கீதலாற் கூப்புவந்தக் கை.

உரை:—ஆனைமுத்தான் - ஆனைமுதக் கடவுளாகிய விநாயகர், திரு
வாக்கும் - எடுத்த காரியத்தை மங்கலமுடையதாகச் செய்வர் அல்லது
செல்வத்தை யுண்டாக்குவர், செய் கருமம் கைகூட்டும் - செய்கின்ற
தொழிலில் காரிய சித்தியுண்டாக்கும், செம் சொல் பெருவாக்கும் பீடும்
பெருக்கும் - செம்மையாகிய மொழியினுலமைந்த பெரு நூலறிவையும்
பெருமையையும் அதிகப் படுத்தவர், உருவாக்கும் - அழகிய திருமேனியை
யளிப்பர், ஆதலால் - ஆதலினால், வாணோரும் - தேவர்களும், காதலால் -
அன்பினாலே அவரை, தம் கை கூப்புவர் - தமது கைகளினால் நெழுவார்
கள், என்றவாறு.

குறிப்பு:—ஆனை முகத்தானை என்னுஞ் சொற்றொடரை (ஆனை
முத்தான்+ஐ) எனப் பிரித்த யானைமுகத்தை யுடைய தலைவர்
என்று பொருள் கொண்டு, 'ஐ' என்பதைத் திருவாக்கு முதலிய பயனிலை
களுக்கு எழுவாயாகக் கொள்க. ஆனைமுத்தானை என்பதை இரண்டாம்
வேற்றுமையாகக் கொண்டு கூப்புவர் என்பதற்குச் செயப்படு பொரு
ளாகவுங் கொள்க.

சிவாழி அநுபூசலக் கவிராயர்

பாடியது

இராமநாடகம் அரங்கேற்றத்தை விஷயமாக
மணலி முத்துக்கிருஷ்ண முதலியார்மீது பாடியன.

1. சித்திதரு கிறவல்லி புத்திதரு கிறவல்லி
தேவர்கள் வணங்கு வல்லி
தில்லை யகவல்லி சிவகாம வல்லி
திருவிழிக் கருணையாலே
சத்தியவாசகனென்று பூமண்டலாதிபர்க
டாமெங்க ணுந்து திக்குஞ்
சகலபாஷாநிபுண மணலிமுத்துக் கிருஷ்ண
சதாநீ வாழி கண்டாய்
நத்துமவர் குவளைநான் மதியநீ செஞ்சாநி
நான்கருவி மழைமே கநீ
நளினநான் பரிநீ பிள்ளைநான் னன்னீ
நான்கவிஞன் வழிநீ காண்
சத்தமுள் சாமாய ணந்தனைக் கொண்டுனது
சுமுகம துபெற வருகிறேன்
சொற்பொரு ளற்றதளவு சொல்லுவேன் கேட்கவே
துணையாக வேணுநீயே.

உரை :—சித்திதருகிறவல்லி - காரியசித்தியை யளிக்கின்ற கொடி
போன்ற அம்பிகை, புத்தி தருகிற வல்லி - போக மளிக்கின்ற அம்பிகை,
தேவர்கள் வணங்கு வல்லி - விண்ணவர்கள் வழிபடுகின்ற தேவி, தில்லை
நாயகவல்லி - தில்லைக்குத் தலைமை பூண் - அம்பிகை, சிவகாமவல்லி - சிவ
காமி யென்னும் திருப் பெயருடைய அம்பிகை என்பவளுடைய, இறு திரு
விழிக் கருணையாலே - இரண்டி திருக் கண்களின் கிருபா கட்டாட்சத்தாலே,
சத்தியவாசகன் என்ற பூமண்டலாதிபர்கள் தாம் துதிக்கும் - மெய் வாச்
கனெனென்று பூவுலகத்தார் போற்றுகின்ற, சகல பாஷா நிபுண மணலி
முத்துகிருஷ்ண சதா - எல்லா மொழிகளிலும் தேர்ச்சியுள்ள மணலி
யென்னும் ஊரில் வீற்றிருக்கும் முத்துக்கிருஷ்ண முதலியாரைய
சாமார்த்தியவானே !, நீ வாழி கண்டாய் - நீ (கீழி) வாழ்வாயாக, சத்து

மலர் குவளைகான் மதியம் கீ - சங்குன் தங்கும் குவளைப் பூப்போல்வன்
நான் ; அதற்கு மலர்ச்சி தருகின்ற சந்திரனைப் போல்வாய் கீ, செஞ்சூலி
கான் கருவி மறை மேகம் கீ - செஞ்செந் கதிர் நான் ; கார்காலத்த மறை
பொழிகின்ற மேகம் கீ, கவினம் நான் பரிதி கீ - தாமரைப் பூ நான் ;
சூரியன் கீ, பிள்ளை நான் அண்ணை கீ - குழந்தை நான் ; தாய் கீ, நான்
கவிஞன் வருதி கீ - நான் பாவலன் ; கீ (பாட்டித்தப் பரிசளிச்சின்று)
பாண்டியன், சுத்தமுள் சாமாயணத்தினக்கொண்டு உளது சுமுகமது
பெற வருகிறேன் - குற்றமில்லாமற் செய்த இராமாயணக் கீர்த்தனை
யோடு உளது நன்மதிப்புப் பெறவருகிறேன், சொல் பொருள் அறிந்து
அளவு சொல்லுவேன் கேட்கவே ஆணையாக வேணு கீதீய - சொல்லின்
பொருளை யானறிந்த அளவு எடுத்தியம்புவேன் (அதை எல்லாரும்) கேட்கும்படி
கீ உதவி செய்யவேண்டும். காண் - அசை, எ - று.

மணலி முத்துக்கிருஷ்ண முதலியார் உதவியை வியந்தது.

2. கனகத்தான் கனகாபி டேகத்தான்

கனங்கமிலாக் கருப்பொருளை யழைத்துத்தந்தான்

மனந்தந்தான் முடிசூட்டு மாலைத்தான்

வாணிசெங்கா சனத்திருத்தி வரிசைத்தந்தான்

இனந்தந்தா னிராமகதை பெவர்க்குத்தந்தா

னெனராமா யணக்கவிஞனெனப் பேர்த்தந்தான்

அனந்தந்தான் மணலிமுத்துக் கிருஷ்ணபூப

னகத்தந்தா னிருமையிலுஞ் சுகத்தந்தானே.

உரை:—மணலி முத்துக்கிருஷ்ண பூபன் - மணலியில் வாழ்கின்ற
முத்துக்கிருஷ்ண பூபதி, கனம் தந்தான் - எனக்கு மதிப்புக் கொடுத்தான்,
கனகாபிடேகம் தந்தான் - பொன்னினாலே முழுக்காட்டினான், கனங்கம்
இலா கருப்பொருளை யழைத்துத் தந்தான் - குற்றமற்ற முலப்பொருளைத்
தோன்றும்படி செய்தான், மனம் தந்தான் - தன்னுடைய உன்னத்தைக்
கொடுத்தான், முடி சூட்டு மாலை தந்தான் - தலைப் பணியக் கூடிய
பூமானையை யளித்தான், வாணி செங்காதனைத் திருத்தி வரிசை தந்தான் -
சரஸ்வதியின் சிம்மாசனத்தில் என்ன இருக்கும்படி செய்து தருதியான
பரிசளித்தான், இனம் தந்தான் - பசுக்கூட்டத்தைப் பரிசாக அளித்தான்,
இராமகதை எவர்க்கும் தந்தான் - இராம காதலக் கீர்த்தனையை எல்லா
ரும் கேட்கும்படி செய்தான், எனை இராமாயணக் கவிஞன் எனப் பேர்
தந்தான் - எனக்கு இராமகாடகாசிரியர் என்ற பெயரைக் கொடுத்தான்,
அனம் தந்தான் - உணவு கொடுத்தான், அனம் தந்தான் - குடி பிறுப்ப
தற்கு வீடும் கொடுத்தான், இருமையிலும் சுகம் தந்தான் - இம்மை மறு
மையில் நான் இன்பமடைதற்குக் காரணமானான், ஏ-தேற்றேகாரம். எ - று.

பாப்பையவேள்மீது பாடியது

3. பத்தஞ் சாயினேர் பாப்பையவே னேயுனக்குப்
பத்தஞ்சா பென்ன பஞ்சமோ—முத்தகை
விழியாய்ப் பாலுண்ட வேத்தன் பிறந்த
காழியந் ஞாசலன்யான் காண்.

உரை:—முத்தகை விழியாய்ப் பால் உண்ட வேத்தன் - முத்தப்
போன்ற பல்லும் தீர்முன்னிச் சனிபோன்ற வாயுமுடைய அம்பலாரும்
ஞாப்பா லுண்ட மன்னனுமே திருஞானசம்பந்தர், பிரத்த சிவாழி
அருஞ்சலன் யான் - அவதரித்த சீர்காழிப் பதியின்ற அருஞ்சலன்
சுவியான், பத்து உரு உபாயனை சேர் பாப்பை வேளே - பத்தாயதா
மெய்தத் தந்திரக்காணுமே கண்ணன் போன்ற பாப்பைய வன்னலே!,
உசங்குப் பத்து ரூபாய் என்ன பஞ்சமோ - எனக்குக் கொடுப்பதற்கு
உனக்குப் பத்த ரூபாய் கிடையாதா, எ - து.

4. தன்னைப் புகழ்வானஞ் சாட்சிசொல்லி சிற்பானும்
பொன்னையிசத் தேடிப் புதைப்பானும்—ஒன்னலர்தம்
கண்புத்தி கேட்பானு காணயில்வா தானும்
பெண்புத்தி கேட்பானும் பேய்.

உரை:—தன்னைப் புகழ்வானும் - தன் பெருமை பாராட்டிவரை
வனும், சாட்சி சொல்லி சிற்பானும் - பெய் சாட்சி சொல்லுவனும்,
பொன்னையிசத் தேடிப் புதைப்பானும் - பொருளநுகர்ச்சி சம்பாதித்து
கிலத்திற்குள் மறைத்து வைப்பானும், ஒன்னலர்தம் கண்புத்தி கேட்பா
னும் - பகைவருடைய பெய் கேட்பாள் உறும் அறிவுகளை மையவனும்,
காணம் இல்லாதவனும் - தன் மதிப்பில்லாதவனும், பெண்புத்தி கேட்பா
னும் - (மயல் காணமா) பெண்ணின் உறுவதற்குச் செவியம்பவனும்,
பேய் - பிரக போல்வார், எ - து.

5. பொன்றேடி மண்புதைபான் போரதனி அம்புதையான்
மன்றேடி வந்தவரை வாழ்விப்பான்—என்றேறும்
எப்பாவனரு மியம்பும் புதவையில் வாழ்
அப்பாசா மிக்குகிசாரர்.

உரை:—பொன் தேடி மண் புதைபான் - பொருட்சேத்து புதைப்
பூயிற் புதைபாதவன், போர் அதனில் அம்புதையான் - சண்டை வீரத்
தில் புறங்காட்டிச் சண்டிவன துளைக்கப்படாதவன், மன்றேடி வந்தவரை
வாழ்விப்பான் - கிலபெறுவதை விரும்பித் தன்பால் வந்தவர்களை வாழ்
யிச்சிவ்வான், என் தேறும் எப்பாவனரும் இயம்பும் - கலத்தை எதிர்த்த
எல்லாப் புலவர்களும் துதிச்சிவ், புதவையில் வாழ் - புதசேரையில்

வசிக்கின்ற, அப்பாசாயிக்கு சிகர் ஆர் - அப்பாசாயி வன்னலுக்கு ஒப்பாவார்
ஒருவருடிலை, எ - று.

6. வெற்றிலைக்கு முன்னே வெறுப்பினை வாயிலிட
நற்றிநுவர மங்கை நடப்பனே—வெற்றிலையை
முன்னிட்டுப் பின்பினை மெல்குவரே யாமாயின்
மன்னரைப்போ லாவார் மகிழ்த்து.

உரை:—வெற்றிலைக்கு முன்னே - வெற்றிலை வாயிற் போடுவதற்கு
முன்னாக, வெறுப் பினை வாயிலிட - வெறும் பாக்குத் துண்டை வாயிற்
போட்டால், நற்றிநுவரம் மங்கை நடப்பனே - நன்மையுள்கின்ற திரு
மகன் தவனை விட்டு வேறு செல்வன், வெற்றிலையை முன்னிட்டுப் பின்
பினைவை மெல்குவரேயாமாயின் - வெற்றிலையை முன்னாகப் போட்டுப்
பிற்பாடி பாக்குத் துண்டைப் போட்டுக் கொண்டு சுவைப்பாரானால்,
மகிழ்த்து மன்னரைப்போ லாவார் - சந்தோஷத்துடன் அரசர்னைப்போல
உயர்நிலையை அடைவார்கள், எ - று.

7. மிகப்பட்ட வெம்புகுபால் வெம்பருத்தின் வாயில்
அகப்பட்ட கோழிப்பார்ப் பாணேன்—ககப்பட்ட
கல்லையோ கைதொழுதேன் காகமணு காமலையில்
இல்லையோ அத்கிரி யே.

உரை:—ககப்பட்ட கல்லையோ கைதொழுதேன் - மலையிற் பொருத்திய
கறநெய்வத்தைப்போ காள் வழிபட்டேன், காகம் அணுகா மலையில் -
காக்கை போகாதபடி உயர்த்த குன்றின்மீது, இரத்தினிரி இல்லையோ -
இரத்தின மலைபோன்ற சிவபெருமானில்லையோ, மிகப்பட்ட வெம்புகி
யால் - அனுகரு கிடுகின கொடிய பசி சேயால், வெம்பருத்தின் வாயில்
அகப்பட்ட கோழிப் பார்ப்பானேன் - கொடிய பருத்தின் வாயிலகப்பட்ட
கோழிக்குஞ்சுபோ லானேன், எ - று.

8. சோமனுடா வாழ்வுஞ் சோறடா கல்லறவும்
நாமநீ நல்லாத நன்னுதலும்—ஓம
நெருப்பில்லா வேதியரு நெப்பா லுடனே
பருப்பில்லாப் போசனமும் பாழ்.

உரை:—சோமனுடா வாழ்வும் - ஆடை தரியாத பிழைப்பும்,
சோறடா கல்லறவும் - சாதம் போடாத தீசுற்றத்தாரும், நாமம் நீறு
இல்லாத கல்லறவும் - காமமாவது தருநீருவது அணியாத தீய கெற்றி
யும், ஓமநெருப்பு இல்லாத வேதியரும் - அக்கினி காரியஞ் செய்யாத
அத்தனரும், நெப்பாலுடனே பருப்பு இல்லாப் போசனமும் - செய்யும்
பாலும் பருப்புஞ் சோதவுணவும், பாழ் - வீணாவை, எ - று.

பரிசு பெறுது தன்னைத்தானே நொந்தது

9. கால்வீழ்ந்து நம்மைக் கவிபாடச் சொன்னானே
மேல்வீழ்ந்து நாமே விளம்பினோம்—நூலறிந்து
தந்தக்காற் றந்தான் றரக்கா னமதுமனம்
நொந்தக்கா வென்னுது மோ.

உரை:—கால்வீழ்ந்து நம்மைக் கவிபாடச் சொன்னானே (நாம் வேண்டிய செல்வன்) தானாக நம்மைக் கும்பிட்டுப் பாட்டுப்பாட நம்மைக் கேட்டுக்கொண்டானே, மேல்வீழ்ந்து நாமே விளம்பினோம் - நாமே அவன் பால் விரும்பிச் சென்று பாட்டைப் பாடினோம், நூல் அறிந்து தந்தக்கால் தந்தான் - பாட்டின் பயத்தெரிந்து கொடுத்த விரும்பினால் அவன் கொடுப்பான், தரக்கால் நமது மனம் நொந்தக்கால் என்னுதுமோ - அவன் தராத போது நம்முடைய மனம் வருத்தினால் அது எவ்வாறு முடியுமோ, எ - று.

10. கடம்பவனஞ் சூழ்கூடற் கன்னிமத னம்பை
அடர்ந்தவிழி யங்கையற்கண் ணம்மை—கடந்த
நடைக்குவமை யன்ன நகைக்குவமை முல்லை
இடைக்குவமை யில்லை யினி.

உரை:—கடம்பவனம் சூழ் கூடல் கன்னி - கடப்ப மரங்களின் செறிவு கிறைந்த மகரைப்பதியில் வீற்றிருக்கும் சிறு பெண்ணாகிய, மதன் அம்பை அடர்ந்தவிழி அங்கையற்கண் ணம்மை - நாமன் கணையைத் தேறி எடுத்த மீனாட்சி யம்மையானவள், கடந்த நடைக்கு உவமை அன்னம் - அவள் கடந்த நடைக்கு உவமையாகக் கூறக்கூடியது அன்னத்தின் நடையே, நகைக்கு உவமை முல்லை - அவளுடைய பல்லுக்கு இன்னதாகக் கூறக்கூடியது முல்லையரும்பு, இனி இடைக்கு உவமை இல்லை - இடைக்கு கிரகாகக் கூறக்கூடியது பாதுயில்லை, எ - று.

11. கூப்பிட்டேன் செங்கைதனைக் கூற்றுவினக் கண்டஞ்சிக்
கூப்பிட்டே னென்னையாட் கொண்டநுள்வாய்—கூப்பிட்டே
ஏனமாச் சென்றற் கினையவளே யட்டிபின்னம்
ஏனமா காமாட்சியே.

உரை:—கூப்பிட்டு ஏனமாச் சென்றற்கு இளையவளே - பூமியைப் பிளந்தகொண்டு பன்றி வடிவெடுத்தாள் சென்றவராகிய திருமாலுக்குத் தங்கையே!, காமாட்சியே -, செங்கைதனைக் கூப்பிட்டேன் - எவ்வந்த கைகளால் உன்னை வணங்கினேன், கூற்றுவினக் கண்டு அஞ்சிக் கூப்பிட்டேன் - என்னை வருவானென்று பயத்த உன்னை உழைத்தேன், என்னை யாட்கொண்டு அருள்வாய் - என்னைத் தொண்டனாகக்கொண்ட காப்பாற்றிய

வாய், அமா இன்னம் அட்டி ஏன் - என்னை யான்வதற்கு இன்னும் கால தாமதம் எதனால், ஏ - று.

12. வானவரு மிந்திரரு மால்பிரம ருஞ்செத்துப்
போனவிடம் புன்முனைத்துப் போகாதோ—ஞானமருள்
அத்த ருணேச என்பாக நஞ்சுதனைப்
புத்தியுடன் கொள்ளாத போது.

உரை :—ஞானம் அருள் அத்தர் அருணேசர் - சிவஞானத்தைக் கொடுக்கின்ற தலைவரைய அருணாசலேசுவர், அன்பாக நஞ்சுதனைப் புத்தியுடன் கொள்ளாதபோது - இரக்கம் வைத்து விடத்தை தன்னறியு மயங்காமல் உண்ணுகிறப்பரையின், வானவரும் இத்திரரும் மால் பிரமரும் செத்துப் போனவிடம் புன் முனைத்துப் போகாதோ -, ஏ - று.

13. செஞ்சடைந்த வேட்கையெல்லா நீங்கி யிருவிழியும்
பஞ்சடைந்துள் ளானி படுமுன்னே—செஞ்சடைமேல்
வெள்ளாறு வெந்நாளுர் வேள்விப் புகைமாறு
நள்ளாறு வென்றே நவில்.

உரை :—செஞ்சு அடைந்த வேட்கை எல்லாம் நீங்கி - மனதிற்பொருந்திய ஆசையெல்லாம் ஒழிந்து, இருவிழியும் பஞ்சு மடைந்த உள் ஆவி படுமுன்னே - இரண்டு கண்ணும் மயக்கமடைந்து உடம்பிலிருக்கின்ற உயிர் நீக்குவதற்கு முன்னாலே, செஞ்சடைமேல் வெள்ளாறு - சிவந்த சடைமேல் வெண்கலையைச் சூடியவனே!, எந்நாளும் வேள்விப் புகை மாறு - எப்போதும் ஓம்புகை நீங்காத, என்னாறு - என்னாற்றப் பெருமானே, என்று நவில் - என்று சொல்லி அவனைத் துதி செய்வாயாக ஏ - று.

14. செங்கமலப் போதலுந்த செவ்விபோ லும்வதனம்
தங்குமொழி சந்தனசீ தம்போலும்—அங்கியெரி
கத்திரியைப் போலுமாங் காரிகையே வஞ்சகமனம்.
குத்திர்பான் மூன்று குணம்.

உரை :—காரிகையே - பெண்ணே; வஞ்சகமனக் குத்திர்பால் மூன்று குணம் - கபட செஞ்சமுடைய பொய்யரிடத்தில் மூன்று தன்மைகள் காணப்படுதல் (உவமையான) வதனம் செங்கமலப்போது அவர்த செவ்வி போலும் - (அவருடைய முகமானது) செந்தாமரைப் பூவின் மலர்ச்சிபோல மூலமுடையது, தங்கு மொழி சந்தன சீதம்போலும் - அவர்கள் வாயில் தங்கிப் பேசப்படும் சொல்லானது சந்தனத்தின் சூளிர்ச்சியைப்போலும் பொருகு இசயம் கத்திரியைப்போலுமாம் - வெப்பமுள்ள உன்னமானது எதையும் துண்டிப்பத் தகின்ற கத்திரியைப் போல்வதாகும், ஏ - று.

தனிப்பாடற்நிரட்டு

9

தோழி தூது

15. அனங் கனம்பா லத்தகடை யங்குழல் சொற்றைபல்
அனங்கனம்பான் மெய்சேரந் தயர்ந்து—மனங்கலங்கி
வாடிபென்றான் பற்றிவெழின் மாயவனைப் போயழைத்து
வாடிபென்றான் சேர்த்தனைப வா.

உரை:—அனங் அத்தகடை - அன்னம் போன்ற அழகிய கடைபும், கனம் - அம் குழல் - மேகத்தைப்போன்ற அழகுபு கூர்ச்சலும், பால் சொல்-பால்போன்ற மொழியுமுடைய, தையல் - பெண்ணைய தலைவி, அனங்கன் அம்பால் மெய்சேர்த்து அயர்ந்து - காமன் அணையால் உடம்பு மெலிந்து தன்னை மறித்து, மனங் கலங்கி வாடி - செஞ்சில் வந்தத்தழர்ந்துத் தளர்ந்து, என் தான்பற்றி - என் பதத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, எழில் மாயவனைப் போய் அழைத்த வாடி என்றான் - அழகு மிக்க மாயவனைக் கூட்டிக்கொண்டு வருக என்று என்னை வேண்டினான், சேர்த்த அணையவா -, எ - று.

16. வாமாதா போகே மனமே துறுதுறு
ஆமா பசுமாதை யத்தனர்—தாமாய்
நடித்தவர் பாகர் நடத்தவர் வேணி
முடித்தவர் கங்கணர்க்கண் மோ.

உரை:—மா பசுமாதை யத்தனர் - பெருமை பொருந்திய பசுமாதை யில் வீற்றிருக்கும் தலைவராயிடு சிவபெருமான், தாமாய் - தாமாதவே, வாது நடித்தவர் - காளியோடு வாதுசெய்து கிந்தகம் புரிந்தவர், மாது பாகர் - உமையை வாமபாகத்தி லுடையவரானார், அது நடத்தவர் - சுந்தர மூர்த்திக் காகத் துறு போனவர், போது வேணி முடித்தவர் - கொன்றைப் பூவைச் சடைமுடிபிற் றரித்தவர், சேது கங்கணர் - பாம்பைக் கடகமாக அணிந்த வர், மனமே ஆ - செஞ்சேமே அவர் மயம் ஆவாயாச, எ - று.

17. கங்கொன்னு சோதாமறு கைறைகம் மண்பைது
துங்கச் சடைமேற் றுவங்கவைத்தார்—மங்கையிடப்
பாகத்தார் மாதைப் பதியார் பசுபதிப்பேர்
ஆகத்தார் வைக்கு மவை.

உரை:—மங்கை இடப்பாகத்தார் - பார்வதியை இடதபாகத்தி லுடையவர், மாதைப் பதியார் - மாதைத் தலத்தி லுறைபவர், பசுபதிப்பேர் ஆக அத்தர் - பசுபதி பென்ற பேருடைய தலைவர், வைக்கும் மவை - அணி பவைகளாவன, கங்கை கொன்றை காசும் சோமன் - (சுத்திரன்) தும்பை அழகு என்பனவாம், துங்கச் சடைமேல் றுவங்க வைத்தார் - அவற்றைத் தலங்கும்படி சடைமுடிமே லணித்தார், எ - று.

18. வெண்ணெயற்று செய்தேட வேண்டமா சீபமுற்று
கண்ணு கன்றேட னன்றாமோ—என்மனத்தை
நாடிச் சிவனிநுக்கு நாடாம லூர்தோறும்
தேடித் திரிவதென்ன செப்பு.

உரை:—வெண்ணெய் உற்றும் செய்தேட வேண்டமா - வெண்ணெய்
கையிலிருக்கும்போது செய்வதை தேடவேண்டியது அவசியமில்லை, தீபம்
உற்றும் கண்ணு கண்ட தேடல் கன்றாமோ - விளக்குக்கும்போது அதில்
பொருத்திய கண்ணைத் தேடிதல் கலமா, என்மனத்தை நாடிச் சிவன்
இருக்க - தன்னைத் தியானிப்பதென்பதை விரும்பித் தங்குவதற்குச் சிவ
பெருமான் தயாராயிருக்கும்பொழுது, நாடாமல் - அவரை யுள்ளத்திலே
தேடித் காணாமல், லூர்தோறும் தேடித் திரிவதென்ன செப்பு - தலங்கள்
தோறும் தேடி யலைவதற்குக் காரண மென்னவென்று கூறுக, எ - று.

19. கல்லவர்கள் வாயா னளிவாமொழி பொய்யாமல்
இல்லையென னுள்ளமட்டு மீவார்கன்—கல்லகுணம்
அல்லவர்கள் போவாவென்ற குணசொல்லி சட்டிபுழித்தே
இல்லைபென்பா சிப்பாரி வே

உரை:—இப்பாரிலே - இந்தப் பூமியிலே, கல்லவர்கள் வாயால் கவி
மொழி பொய்யாமல் - கல்ல இயல்புடையவர்கள் தம்முடைய வாயினால்
கூறிய வார்த்தை தப்பாதபடி, இல்லை என னு ள்ளமட்டும் அவர்கள் -
இரப்பவர்களுக்கு இல்லையென்று சொல்லாது தவ்விடத்தில் இருக்கிற
அளவு கொடுப்பார்கள், கல்லகுணம் அல்லவர்கள் போவா என்று ஆசை
சொல்லி என் கழித்தே இல்லை என்பார் - திக்குமுடையவர்கள் யாசகர்
களைப் போக்கள் வாருங்கென்று ஆசைவார்த்தை சொல்லி வீணாகக் கால
நாமதஞ் செய்து கடைசியாக இல்லையென்று சொல்லுவார்கள், எ - று.

20. ஞானம் பெருமை நயக்குணை யுண்மைபரி
மரணம் பொறுமை வணக்கமுபர்—தானமுடன்
சற்குணமா சராக் தருகல்வி நீதிசெய்
தூர்க்குணருக் கிவ்வென்றே சொல்.

உரை:—ஞானம் - அறிவு, பெருமை - தன் மதிப்பு, நயம் - நியாயம்,
குணை - இரக்கம், உண்மை - சத்தியம் அல்லது வாய்மை, அபிமானம் -
பற்று, பொறுமை - சாத்தம், வணக்கம் - பணிவு, உயர் தானமுடன் -
மேலான சகையென்பவற்றோடு, சற்குணம் - கல்ல தன்மை (உபசாரம்)
சூசாரம் - ஒழுக்கம், தருகல்வி - தக்க படிப்பு, நீதி செய் - நேர்மையான
வழி யென்பன, தூர்க்குணர்க்கு இவ் என்றே சொல் - திக்குண முடைய
வர்களுக்கு இவ்வாதன வென்று கூறுக, எ - று.

21. ஞானம் பெருமை நயங்கூண்டு புன்மைபு
மானம் பொறுமை வணக்கமுபர்—தானமுடன்
சற்குணமா சாரத் தனக்களி நீதிநெறி
சற்குணருக் குண்டென்றே சாற்று.

தறிப்பு:—ஞான முதலியவெல்லாம் நற்குண முடையவர்களுக்கு உள்ளனவென்று கூறுக.

22. நினைத்த வதுவொழிந்து கேரிநம்பே நென்று
மனித்த கருமங்கள் வாயா—கனத்த
அயனமர ராது மரியாலுர் தெய்வச்
செயலினைக்கா ணப்படாதே.

உரை:—நினைத்த அதி ஒழிந்து கேரிநம்பே நென்று - எண்ணிய காரியம் நடைபெற்று எண்ணாத மற்றொரு காரியம் கிழும்; மனித்த கருமங்கள் வாயா - மக்களுடைய செயல்கள் நினைத்தபடி சித்தி பெருவதில்லை, கனத்த - மேலான, அயன் அமரராலும் அரியாலும் - தேவராலும் பிரமாவாலும் விடிந்துவாலும், தெய்வச் செயலினைக் காணப்படாதே - கடவுளின் அருட்செயல் அட்பத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது, எ - று.

23. உன்னைப் பணிந்தே னுனக்கடிமை யாயினேன்
என்னைக் கருணைபுரிந் தீடேற்றாய்—கன்னியுமை
வாமா பசுமாதை வாசா வலர்ந்த கொன்றைத்
தாமா பசுபதி நாதா.

உரை:—கன்னியுமை வாமா - பார்வதியாகிய கன்னியை இடப்பா கத்திறுடையவளே!, பசுமாதை வாசா - பசுமாதையில் வீற்றிருப்பவளே! அலர்ந்த கொன்றைத் தாமா - விளக்குவின்ற கொன்றைமலையணிந்த வளே!, பசுபத் நாதா - பசுபதயென்னும் நிரப்பெயருடைய தலைவனே!, உன்னைப் பணிந்தேன் உனக்கு அடிமை யாயினேன் - உன்னை வழிபட்டு உனக்குத் தொண்டனானேன், என்னைக் கருணைபுரிந்து ஈடேற்றாய் - எனக்கு இரங்கி என்னைக் கரிபடையச் செய்யவேண்டும், எ - று.

24. குவளைத்தார்த் தேவர்கடங் கோவே தணிகைக்
கவளக் கரிக்கிளைய சுந்தா—தவளச்
சலசத்தாள் கோவைத் தலைபூட்டி யாக்கை
அழையச்செய் தாய்கன்மை பா.

உரை:—குவளைத்தார்த் தேவர்கள் தம் கோவே - தீலோற்பல மாலையணிந்த விண்ணவர்களுக்குத் தலைவளே!, கவளக்கரிக்கு இளைய தணிகை சுந்தா - வளமாற உணவு உட்கொள்ளுகின்ற யானை முகவனுக்குத் தம்பி

யாகிய திருத்தணிகைப் பதில் வசிடம் கத்தப் பெருமானே!; தவளச் சல சத்தான் கோவை - வெண்டமரைவிலிருக்கும் கலைகளின் கணவனுடிய நான்முனை, தனா பூட்டி - விலகிட்டு, ஆக்கை அலைபச் செய்தாய் - அவனது உடம்பைத் துன்பப்படுத்தினும், கண்மைய - இஃதீதியாகுமா? எ - று.

25. பிஞ்சுகன் திங்கள் பிறங்க வாரம்புனல்
அஞ்சவர் கொன்றை யமர்ந்திட வுஞ்சுத
பஞ்செய் தனவோ பசுபதிநாயக
விஞ்சிய செஞ்சடை மேல்.

உரை:—பிஞ்சு - தலைக்கோல மணித்த பெருமானே!, பசுபதிநாயக - பசுபதிச்சுரனே; விஞ்சிய செஞ்சடைமேல் - சிறப்புற்றோருக்கும் உனது சடையின்மேல், திங்கள் பிறங்க - சந்திரன் கலைபெற்று விளங்கும்படியாகவும், வரும் புால் அஞ்சு - கக்கை பயத்த அடங்கவும் அவிரகொன்றை - தகழ்சின்ற கொன்றைப் பூவும், அமர்ந்திடவும் - தக்குவதற்கு, சுதபம் செய்தனவோ - கற்றவம் ஆற்றினவோ, எ - று.

26. தென்னுலக காட்டத்தா சேயிழைமே னுட்டத்தா
நன்னு யிறுதிங்க னுட்டத்தா - வன்னிகையா
காலகா லாநாக கங்குண கண்டத்திங்
ஆலகா லாசங்க ரா.

உரை:—தென் ஆலங்காட்டு அத்தா - அழகிய திருவாலங்காட்டில் கடனஞ் செய்யும் அப்பனே!, சேயிழை மேல் காட்டு அத்தா - சிவந்த ஆபாணமணித்த உமை யம்மையைத் திருமேனியில் வைத்துக் கொண்ட பாதிப் பாசுமடையவனே!, நல் ஞாயிறு திங்கள் காட்டத்தா - நல்ல சூரியனும் சந்திரனும் கண்களாக புடையவனே!, வன்னிகையா - தெருப்பைக் கையிலுடையவனே!, காலகாலா - காலனுக்குக் காலனே!, நாக கங்குண - பாம்புக் காப்பை புடையவனே!, கண்டத்தில் ஆலகால - கழுத்தில் ஆலகால விவத்தை புடையவனே!, சங்கரா - சுங்கொடுப்பவனே!, எ - று.

மொழி மாற்றுப் பொருள் தோள்.

27. சாரங்கபாணி தலையி னிரந்துண்டான்
சேங்கம் பாதி சிவனுண்டான் - பாருங்கள்
பாற்சுடலை யாண்டான் பசுபதிநாயக
ஏற்குநீயை யாண்டா னிவன்.

உரை:—சுங்கம் சார் பாணி - தலையோடு அமைத்த கையில், தலையில் - இடத்தோறும், இரந்து உண்டான் - ஐயமேற் தண்டவனுள் சிவபெரு

மான், சேங்கம் பாதி யாண்டான் - சிறப்புடைய கிருமேனியிற் பாதுகைத்
தனக்குரிமை யாகக் கொண்டான், பசுபதி ஏர் னைலை யாண்டான் - உயிர்
கருத்துத் தலைவகுதிய கடவுள் தனத்தத் தகுதியை விலைமையில் ஆட்சி
புரிந்தான், நாராயணன் தான் பாற்கடலை யாண்டான் - விண்மீனவன்
நிருப்பாற்கடலில் ஆட்சி செய்கிறார், எ - று.

குறிப்பு:—சாரங்கபாணி பெண்பதற்கு மாணக் கையினுடையவன்
என்பதும் பொருள்.

28. மைமிருண்ட சோலை வளர்க்க்சி யேகம்பன்

சையிண்டுஞ் சேர்த்துக் கலவாநான்—ஐயிண்டு

தேரோன் மகலைத் திருநஞ் சனமாநும்

தீரோ வெழுந்த கிலா.

உரை:—மை இருண்ட சோலைவளர் கச்சி ஏகம்பன் - மைபோலக்
கருத்த பொழில்சன் ஓங்கிய காஞ்சிப்பதியில் வீற்றிருத்தும் வாட்பாதர்
கை இரண்டும் சேர்த்து கலவாநான் - இந் சையினுடைய ஆலிங்கனஞ்
செய்து சோராத நாளில், எழுந்த கிலா - தோன்றிய சத்திரனின் ஒளியா
னது, ஐ இரண்டு தேரோன் - நகரதனுடைய, மகலை - மகனாகிய இராம
னுடைய, திரு - மனைவியாகிய சீதை, மஞ்சனம் சூழும் - முழுகும், தீரோ -
கோகிய செருப்பா விரும்பத்தோ, எ - று.

சுப்ரதீபக் கவிராயர்

பாடியது

—o—o—o—

குன்னரங்கனென்னும் அரசன் இறந்தபோது பாடியது

1. தென்னரங்க னைக்கனென்பார் வாய்திறவான்

கண்ணியான் நிறும்பிப் பாரான்

என்னரங்கன் அங்கரங்க னேழையர்ப்பாற்

கருணையுட னிரங்கரங்கன்

மன்னரங்கன் நயிழ்ப்பெருமான் மழவரங்க

னளிததருளு மைந்தனை

குன்னரங்கர வெனக்கிரங்காய் கொண்டுவந்த

தமிழ்க்கிரங்கிக் குழைத் தெழாயே.

உரை:—தென்னரங்கன் - அழகிய சேங்கததிலுள்ள பெருமான்,
அரங்கன் என்பார் - சைபக்கதிபதி யென்பார்க்கு, வாய்திறவான் - அவன்

பேசுவதில்லை; கண் விழியான் - கண்ணைத் திறந்து பார்க்கமாட்டான், திரும்பிப் பாரான் - தான் பார்க்குந் திசையிலிருந்து மாறிப் பார்க்கமாட்டான், என்ன அரசன் - அவன் எத்தன்மையான அரசனென்றால், தங்காங்கன் - தயில்கின்ற அரசன், ஏழையர்பால் கருணையுடன் இரங்காரங்கன் - எளிதவர்க்களிடுத்துத் தயவு வைத்து இரக்கம் காட்டாத அரசுகளாதலால், மன்னர் அங்கன் - வேந்தர்களைத் தனக்கு உறப்பாடி யுடைமவனாக, தமிழ்ப்பெருமான் - தமிழுக்குத் தலைவனான, மழவாங்கன் அளித்தருளும் மைந்தனான குன்னரங்கா - மழவாங்க பூபதிபெற்ற மன்னிய குன்னரங்கனே!, எனக்கு இரங்காய் - என்பார் கருணையையா விடிலும், கொண்டுவந்த தமிழ்க்கு இரக்கி - காணியற்றிக் கொண்டிருந்த தமிழ்ப் பாட்டிற்கு இரக்கம் வைத்து, குழைந்து எழாய் - மனமுருகி உயிர்த்தெழுவாயாக, எ - று.

2. என்டிசைக்கும் புதழ்படைத்த குன்னரங்க

மகிபாலா வினிமேலிந்த

மண்டலத்துக் காசான வொப்பிலா

நின்புதல்வன் மழவன்போதும்

விண்டலத்துக் கிந்திரலுக் காசநிலை

யில்லாமல் வெகுநாளாக

நண்டளந்த நாழியாக் கிடக்குதந்த

விண்ணுள நடந்திடாயே.

உரை:—என்டிசைக்கும் புதழ் படைத்த - எட்டித் திசைகளிலும் புதழ் பரவிப்பெற்ற, குன்னரங்க மகிபாலா - குன்னரங்க பூபதியை!, இனிமேல் இந்த மண்டலத்தை யாசான - எதிர்காலத்தி லிந்தப் பூமியை யான்வதற்கு, ஒப்பிலா நின் புதல்வன் மழவன்போதும் - இனையற்ற உன் மகனாகிய மழவாங்கன் தருதியுடையவனே, விண்டலத்துக்கு இத்தானுக்கு அரசுநிலை இல்லாமல் - வானுலகத்தல் இத்திரனுடைய ஆட்சி நிலை பெறுது, வெகுநாளாக நண்டளந்த நாழியாக் கிடக்குது - செஞ்சால மாகத் தருதியற்றவ ராட்சியி லிருக்கிறதானிய, அந்த விண்ணுள நடந்திடாயே - அந்தத் தேவலோகத்தை யாசாட்சி செய்வதற்குச் செல்வாயாக; எ - று.

திருவாரூர்த் தியாகராசப் பெருமானைப்பற்றிப் பாடியது

3. ஐயநீ புரங்கன்வென்ற தொக்குமிக்க காலனார்

அழியவென்ற தொக்குமில் வளைத்து மொக்கு மாயினும்

வெப்பகாம தகனென்னும் விருதுசின்ன வேளையில்

வெட்கினே னுமக்குமிந்த விருதுசின்ன மேற்குமோ

வெய்யவா சுகங்கள்பட்டு வெருவியோடி யாணிவா
 ஏழைவீடு புக்கொளித்த மின்னுமான் வருவனச்
 செய்யமேனி பாதிபும் வெளிப்படாத கமலைவாழ்
 தியாகராய ரேசிறந்த தென்றல்வாச லழகரே.

உரை:—அச் செய்யமேனி பாதிபும் - (உமையம்மையால் சுவரப் பட்ட) அந்தச் சிவந்த திருமேனியின் ஒரு பாதி, வெளிப்படாத - தோன்றாத, கமலைவாழ் தியாகராயரே - திருவாரூரில் வாழ்கின்ற தியாகராசப் பெருமானே!, சிறந்த தென்றல் வாசல் அழகரே - எல்ல தென்றலாற்று வீசுகின்ற தெற்குச் சான்ற வாசலையுடைய அழகிய பெருமானே!. ஐயநீ புரங்கன், வென்றது ஒக்கும் - ஐயனே நீ திரிபுரங்களை யழித்து வெற்றி நாட்டியது பொருத்தம், மிக்க காலஞர் அழிய வென்றது ஒக்கும் - ஏமனை புதைத்ததக் கொன்று வெற்றி நாட்டியது பொருத்தம், இயவனைத்தம் ஒக்குமாயினும் - இதுவ போன்ற பிற வீரச் செயல்கள் ஒப்புக்கொள்ளத் தக்கனவேயானாலும், வெய்ய காம தனவென்னும் விருது சின்ன ஒசையில் வெட்கினைன் - கொடிய காமனை யழித்தவரென்ற ஊதகின்ற வெற்றிச் சின்ன ஒலியைச் செட்டி நான் வெட்கமடைத்தேன், உமக்கு மித்த விருது சின்னம் ஏற்குமோ - உமக்கு இந்த வெற்றிச் சின்னம் தக்கதாகுமா, வெய்ய சுகங்கள் பட்டு - கொடிய அம்புகள் தைக்கப் பெற்று, வெருவியோடி அரண் இலா - ஆடுவியோடிப் பாதுகாப்பில் லாத, ஏழை வீடு புக்கொளித்தம் - பெண்களுடைய இல்லங்களிற் போய் மறைத்து, இன்னும் மான் வருவன் - மன்மதன் வந்து கொண்டிருக்கிறான், எ - று.

4. ஒருமாடு மில்லாமல் மைத்துனன

ருவகமெலா முழுதே யுண்டார்
 நரைமாதோ வொன்றிருக்க வுழுதுண்ண
 மாட்டாம னஞ்சை யுண்டர்
 இருநாழி செல்லிருக்க விரண்டுபிள்ளை
 தானிருக்க விரந்தே யுண்டர்
 திருநாளு முண்டாச்சே செங்கமலைப்
 பதிவாழத் தியாக னுரே.

உரை:—செங்கமலைப் பதிவாழும் தியாகனாரே - சிறந்த இலக்குமி வீற்றிருக்கின்ற திருவாரூரில் வாழும் தியாகராசப் பெருமானே!, ஒரு மாடு மில்லாமல் மைத்துனனார் உலகமெலாம் உழுதே யுண்டார் - உன்னுடைய மைத்துனனாராகிய விஷ்ணு ஒரு மாட்டின் உதவியும் வேண்டாது பன்றி யவதார மெடுத்தபோது தனது கோட்டிஞ்சேல் சிலத்தை யுழுத்தோடு பூமியையும் விழுக்கினர், நரைமாதோ ஒன்றிருக்க - உமக்கு வெள்ளைக்

காளை யொன்று சொத்தமாக இருக்கவும், உழுத உண்ணமாட்டாமல்
கஞ்சை யண்டர் - , இரு காழி செல் இரு - இரண்டு படி செல்
உமையம்மைபிட மிருக்கவும், இரண்டு பின்ன தானிருக்க - அவற்றை
விதைப்பதற்குக் கண்பதி குமான் என்ற இரண்டு புத்திரர்க ளிருக்கும்
போது, இரத்தே உண்டர் - பிச்சை யெடுத்தச் சாப்பிட்டர், திருகாரும்
உண்டாச்சே - உமக்கு திருவிழா ஏற்பட்டது வேடிக்கையே, எ - று.

தக்காராதவைச் சேரவேண்டுமெனப் பாடியது

5. அந்நாயகிதேந் சார்பினை விழையன் மின்றிறல்செழுபெரியோராம்
அந்நாயகிதேந் சார்பினை விழையினை வலரிதழ்விரி கொன்றை
வெற்றிதழ் செடை பெய்நீரான் சார்பினை விழையலா னாய்க்கன்
மறுபிடாற்றல் சால்வலுழினை விழையினவாழ்க் கையோ வென்ன.

உரை :—அந்நாயகிதேந் சார்பினை விழையல்மீன் - அற்பரானவர்கள்
கட்பில் இச்சை கையாதிகள், திறல் செழு பெரியோராம் அந்நாயகி
தேந் சார்பினை விழையினை - கிறமை பொருக்கிய பெரியோராகிய அந்நாயகி
தேந் சார்பினைப் பிரியப்பதற்கன், அவர் இதழ் விரி கொன்றை
வெற்றிதழ் செடை எம்பிரான் - மலர்க்க இதழ்கள் விரியப்பெற்ற கொன்
ரைப்பூவின் தேன் மணக்கமழும் மாலை யணிப்பெற்ற எமது கடவு
ளுடைய, சார்பினை விதைதலால் - ஆதரவை விரும்புவதால், உரக்கன்
மறுவிலாற்றல் சால்வலுழினை - பாம்புகள் குற்றமற்ற திறமைபுடைய கரு
டனை, வாழ்த்தினையோ என்ன விழைய - நீ சுதமர் என்று அஞ்சாமல்
சேட்கலாய்க், எ - று.

சதுரானை பண்டிதன் மனைவி தனக்குச் செய்த வுபசாரத்தினால்
அவனைப் புகழ்ந்து பாடியது

6. நடக்கி லன்னமு மாசிற்கில் வஞ்சியாம்
கிடக்கி லோளியப் பாவைகி டத்தவா
தடக்கை யான்சது ரானை பண்டிதன்
மடத்து ளானென் மனத்துறை வல்லியே.

உரை :—என் மனத்துறை வல்லியே - என்னுடைய உள்ளத்தில்
கன்றி யறிதலின் காரணமாகத் தங்குகின்ற கொடிபோன்ற மாதானவன்,
தடக்கையான சதுரானை பண்டிதன் மடத்துளான் - கொடையான்
விரித்த கையையுடைய கண்முகப் புலவனது இல்லத்தி் விருகுகின்றவ
ளாவன், நடக்கில் அன்னமும் ஆம் - சென்றால் அவன் கடை அன்னத்தின்
கடைபோலிருந்தார், கிடக்கில் வஞ்சியாம் - கின்றால் அவன் வஞ்சிக்கொடி
போலிருந்தாராம், கிடக்கில் ஓவியப் பாவை கிடத்தவா - படித்தால் படத்தி
விருக்கும் பதனமேபோல விலகிவந்தவன், எ - று.

சீனக்கிளைப் புகழ்ந்து பாடியது

7. அளிக்கொ ளுந்தொடை யானர ளைக்குமன்
ஒளிக்கொள் சீனக் கின்றுவந் திட்டசீர்ப்
புளிக்ஞஞ் சோறுமென் புக்கறிற் செந்தமிழ்
தெளிச்சுந் தோறெவாந் தித்தியா சிற்சூமே.

உரை:—அளிக்கொளும் தொடையான் - வண்டின் தங்குகின்ற
மலை யணிந்தவன், அரணைக்கு மன் - அரகுநுத்தக் தலைவனாகிய, ஒளித்
கொள் சீனக்கன் - புத்த மிகுந்த சீனக்கனென்றும் வள்ளல், இன்றுவந்து
இட்ட சீர் புளிக்கும் சோறும் - இன்றைக்கு விருப்பத்தோடு அளித்த செம்
பாகமான புளியன்னம், என் பதில் செந்தமிழ் தெளிக்குத்தோறும் -
என்னுடைய அறிவினால் செந்தமிழை யாட்சிந் தெளிக்குத்தோறும் - தித்
தியா சிற்சூமே - இனிமை தந்துகொண்டிருக்கும், எ - று.

தாசியை வியந்தது

8. படைத்தமதன் றனையெரித்த பழமலையார்
நன்னாட்டிற் பாவையாடன்
கடையரிக்கண் ணன்மருட்டி மபழ்ப்புட்டி
வரவழைத்துக் கைக்குள் ளாக்கி
இடைதுவள முலைசூலங்க வெண்பனைந்த
ககத்தைநனைத் தேங்கி யேங்கி
அடைமழைய முளைவழியும் பொகியெருது
மொருவனும்போ லலைகின் றேனை.

உரை:—படைத்த மதன் தனை எரித்த பழமலையார் நன்னாட்டில் -
ஆபுதபாணியாய் வந்த மன்மதனை யழித்த திரு முதுகுன்ற காதருடைய
கல்லதேசத்திலுள்ள, பாவையான் தான் - பழமை போல்வாறாகிய
பெண், கடையரிக்கண்ணல் மருட்டி - வரிசைப் படுத்த கடைக்கண்ணினால்
மயக்கி, மயல் பூட்டி வரவழைத்துக் கைக்குள்ளாகி - மோக விலக்கு
போட்டுத் தன்பால் வரும்படி செய்து தன்வசப்படுத்தி, இடை துவள
முலை சூலங்க எனை அனைத்த ககத்தை நனைத்து எங்கி வங்கி-இடையும்
கொக்கையும் அசையும்படி என்னை யாவிக் கண்ட செய்து கொடுத்த இன்
பத்தை யெண்ணியது கிடைக்கப்பொறுது மிசு ளாந்தி, அடை மழையும்
உனை வழியும் பொகி யெருதும் ஒருவனுட்போல அலைகின்றேனே - இடை
விடாது பெய்யும் மழையில் சக்தி வழியில் பொகி சுமக்கின்ற மாட்டை
கடத்துகின்ற ஒருவனுட்போல மயம் சென்றினி லீடுபட்டு வருத்தகின்
றேன், எ - று.

செகநாத வள்ளலிடஞ் சால்வைக்காகப் பாடியது

9. சூல்வைக்கு செவ்வயல்குழ் சிங்கரிவாழ்
செகநாத சுஞ்ஞ மேன்மைச்
சால்வைக்கு மனதுவைத்து மாலயன்
சங்கரையுற்றாற் சலம்புக் சல்லாம்
சூல்வைக்குஞ் சயன்னென்று சூல்வைக்கு
மார்பனென்று மசையும் வேழத்
தோல்வைக்குத் தோளென்று காணியவ
ருணக்காட்டிச் சொன்னார் மன்னே.

உரை:—சூல்வைக்கும் செல் வயல்குழ் சிங்கரி வாழ் செகநாத - செகநாதிகள் முதிர்ந்த கர்ப்பம்போற் போன்றும் வயல்கள் சுற்றியுள்ள சிட்டுசரிப்பதியில் வசித்திற்ற செகநாதனென்றும் கந்தன சேனை!, மேன்மைச் சால்வைக்கு மனதுவைத்து - உயர்ந்த உத்தியத்தை (மேலா டையை) விரும்பி, மால் அயன் சங்கரனை யற்றால் - அரியயன் அரனை யடைந்தால், சலம் பூச்சல்லாம் - முறையே தங்கலிடம் பாற்கடல் தாம ரைப்பூ மலையென்றும், சூல்வைக்கும் சயன் என்றும் - சூலிலேயிற் பள்ளி கொள்வானென்றும், சூல் வைக்கும் மார்பன் என்றும் - பூணூலைத் தரித் தும் மார்பை யுடையவ சென்றும், அசையும் வேழத்தோல் வைக்கும் தோளன் என்றும் - அசைகிற யானைத்தோலைப் போர்த்தத் தோளினையுடையவென்றும், காணி - உறி வெட்டப்பட்டி. அவர் உணைக் காட்டிச் சொன்னார் - அவர்கள் உன்னிடத்தில் அது கிடைக்குமென்று தெரிவித் தார்கள், மன்னே - அசை, எ - டு.

கனவு வுரைத்தல்

10. ஏழி லொருகிரியா னேழிலே பொன்றணிவான்
ஏழிலே பொன்றி பெளக்கேட்டான்—ஏழிலே
ஒன்றிபென் றேறுண்ப தோடென்றா னேடுடன்றேன்
என்று மறித்தவருக் கே.

உரை:—ஏழில் ஒரு கிரியான் - எழுச்சியில் அதாவது உயரத்தில் ஒப்பற்ற மலையாகிய கைலைமலையையுடையவன், ஏழிலே ஒன்று அணி வான் - ஏழு கைகளி லொன்றாகப் பைகையாத் தரித்தவன், ஏழிலே ஒன்று ஈ எனக்கேட்டான் - ஏழு வாகங்களி லொன்றாகிய செவ்வாயை (சிவந்த வாயினை)க் கேட்டான், ஏழிலே ஒன்று ஈ என்றேன் - ஏழு வாகங்களி லொன்றாகிய வியாழன் (அதாவது பொன்னைக்) கொடுவென்று கேட்டேன், உண்பது ஒடு என்றான் - (பொக் கிடையாக) காண் உணவு கொள்வது ஒட்டிலே யென்றான், என்றும் துறித்தவருக்கே ஒடு என்

தேன் - எக்காலத்தும் புலவர் கருங்கு ஓடதான் கிடைக்கு மென்றேன்
(அல்லது எக்காலத்தும் தெரிந்தவர்க்கிடம் விரைந்துபோ என்றேன்)
எ - று.

11. மாரன் படைத்தலைவி மங்கைசி ரோமணியாம்
தாசியரு மாறு டனதொழிலோ—ஏர்பெரிய
துன்னுவிழி ரான்மூன்று தூயதன் நாளிரண்டு
பன்னிரண்டு சிற்றிடையாம் பார்.

உரை :—மாரன் படைத்தலைவி - காமனது சேனைக்கு அசிபகி,
மங்கை சிரோமணி - பெண்ணருத்துச் சிரோமணி போன்றவன், தார் இலகு
மாறான் தன் - மலர் விளங்குகின்ற மான் போன்றவனுமாகிய கன்னியின்,
எழிலோ - அழகோ, ஏர் பெரிய - எழுச்சியும் பெருமைபு முடையது,
துன்னு விழி - அவருடைய கண்ணுண்டது, நால் மூன்று - எழுவது இராசி
மாகிய மீன் போன்றது, தூயதன் நால் இரண்டு - சுத்தமான கொங்கை
எட்டாவது இராசியாகிய சூம்பம் போன்றது, பன்னிரண்டு சிற்றிடையாம் -
துட்பமான இடையானது பன்னிரண்டாவது இராசியாகிய சிங்கம்
போன்றது, பார் - இதைத் தெரிவாயாக, எ - று.

பாலனையும் பரத்தையரையும் பழித்தல்

12. கச்சிருக்கும் போது கரும்பானேன் கைக்குழந்தை
வச்சிருக்கும் போது மருந்தானேன்—கச்சிருக்கும்
கண்ணார் கரும்பானார் காணவுதான் வேம்பானேன்
அண்ணு மலைபர சுக்கு.

உரை :—அண்ணுமலை அரசுக்கு - அண்ணுமலை யென்னும் மன்ன
னுக்கு, கச்சிருக்கும்போது கரும்பானேன் - கச்ச இறுக்கமாய் முலை
விம்மும்படி இறந்தபோது கரும்புபோல இனியவனானேன், கைக்குழந்தை
வச்சிருக்கும்போது மருந்தானேன் - குழந்தைபெற்றுக் கையில் வைத்திருக்
கும்போது மோங்கு மருந்துபோற் பயன்பட்டேன், கச்சிருக்கும் கண்ணார்
கரும்பானார் - விடம் தங்கும் கண்ணுடைய விலைமகளிர் கரும்புபோ
லானார்கள், (அப்போது) காணவும் நான் வேம்பு ஆனேன் - பார்ப்பதற்குக்
கூட நான் வேம்புபோலக் கசப்பவனானேன், எ - று.

குருநாமச்சிவாய தேவரீ

பாடியது

—0000—

திருவண்ணாமலையில் அர்ப்பிதையை தனக்குச் சோறு
சொன்னுவரும்படி வேண்டியது

1. அண்ணா மலையார் கடுத்துக் கிரியாளே
உண்ணா முனைய யுமையாளே —நண்ணா
நின்னதோறும் போற்றிசெய கின்னடியா நண்ண
மன்னதோறஞ் சோறுகொண்டு வா.

உரை :—அண்ணாமலையார் கடுத்துக் கிரியாளே - அண்ணாமலை
நாதருடைய உள்ளத்திற்கு உவப்பானவனே !, உண்ணாமலையே - எக்
குழந்தையும் பால் பருகாத தனங்களை யுடையவனே !, உமையாளே - உமா
தேவியே !, நண்ணா - விழும்பி, நின்னதோறும் போற்றிசெய - எண்ணுந்
தோறும் துதிக்கும்படியாகவும், கின் அடியார் உண்ண - உன்னுடைய
அன்பர்கள் உணவு கொள்ளும்படியாகவும், மன்னதோறும் சோறு கொண்டு
வா - வீடுதோறும் சோறு கொண்டு வருவாயாக, எ - று.

2. தாயிருக்கப் பிள்ளை தளருமோ தாரணியில்
நீயிருக்க யான்றளர நீதிமோ—வேயிருக்கும்
தோளியே விண்ணோர் துதிக்குந் திருமுத்து
வாளியே சோறுக்கொண்டு வா.

உரை :—வேயிருக்கும் தோளியே - மூங்கிலின் நன்மையமைந்த
தோள்களை யுடையவனே !, விண்ணோர் துதிக்கும் திருமுத்து வாளியே -
வானவர்கள் புதுக்கின்ற அழகிய முத்து அககியை அணிந்தவனே !,
தாயிருக்கப் பிள்ளை தளருமோ - (சோறுட்டும்) அன்னை யிருக்கும்போது
பிள்ளை வாடுவதண்டா, தாரணியில் நீ இருக்க யான் தளர நீதியோ -
உலகத்தில் நாயாகிய நீ என்னைக் காப்பதற்கு இருக்குமோதான் நான்
உணவின்றி வாடுவது கியாயமாகுமா, சோறு கொண்டவா -, எ - று.

3. நன்றிபுனை யுமபெரிய நாயகி யெனும் கிழத்தி
என்றுஞ் சிவனபா லிடக்கிழத்தி—நின்ற
கிலைக்கிழத்தி மேனி முழுநிலக் கிழத்தி
மலைக்கிழத்தி சோறுக்கொண்டு வா.

உரை :—நன்றி புனையும் பெரிய நாயகி யெனும் கிழத்தி - நன்மையே
செய்யும் பெரும் தலையாய யிருத்தற்குரிய உரிமை பூண்டவன், என்றும்
சிவன்பால் இடக்கிழத்தி - எகலாலதும் சிவனது இடப்பாகத்தி விருக்

கும் உரிமை பூண்டவர், நின்றசிலக் கிழத்தி - நிற்கின்ற திருநாவ முடைய அம்மை, மேனிமுழு நிலக் கிழத்தி - உடம்பு முழுதும் நிலைநா முடைய தாயே!, மலைக்கிழத்தி - மலையரையன் மகளே!, சோறுகொண்டுவா - எ - று.

4. முத்தநதி குழு முதகுன் றறைவாளே
பத்தர் பணியும் பத்தநாளே—புத்தர்
இடத்தாளே மூவா முலைமேலோ ரா
வடத்தாளே சோறுகொண்டுவா.

உரை!—முத்தநதி குழும் முதகுன்று உறைவாளை - மணி முத்தா நதி குழப்பெற்ற திருமுதுதன்றத்தில் வீற்றிருப்பவளே!, பத்தர் பணியும் பத்தநாளே - அன்பர்கள் உணக்குகின்ற திருவடிபை படைப்பவளே!, புத்தர் இடத்தாளே - நமது தன்மையாகிய சிவப்பொருளானது இடப்பாக்கி லுள்ளவளே!, மூவா முலைமேல் ஓரார வடக்காசை - என்றும் இன்னமத தன்மையுடைய தனக்களின்மீது முத்துமாலையை அணிந்தவளே!, சோறு கொண்டுவா - எ - று.

5. ஊன்பயிலும் காய முலராம லுந்தனது
வான்பயிலும் பொன்னடியை வாழ்த்துவேன்—தேன்பயிலும்
சொல்லி யனல்லார் துதிக்குஞ் சிவகாம
வல்லியே சோறுகொண்டி வா.

உரை!—தேன் பயிலும் சொல் இயல் சல்லார் துதிக்கும் சிவகாம வல் லியே - தேன்போன்ற இனிமை பொருள்செய் மொழிபின்புடைய கன்மாதர் வாழ்த்துகின்ற சிவகாம வல்லியே!, ஊன் பயிலும் காயம் உலராமல் - இத்தப் புலாலுடம்பானது வாடாதபடி, உத்தனது வான்பயிலும் பொன் னடியை வாழ்த்துவேன் - உன்னுடைய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருவடியை நான் துதிக்கின்றேன், சோறு கொண்டுவா - எ - று.

சிதம்பர தரிசனப் பலன்

6. கோபுரங்க னுன்கிணியுங் கண்டமட்டிற் குற்றமெலாந்
தீபாந்த பஞ்சதுபோற் சென்றதே—கூபுரங்கள்
ஆர்க்கின்ற செஞ்சாண வம்பலவா கின்பாதம்
பார்க்கின்றார்க் கென்னோ பலன்.

உரை!—கோபுரங்கள் நான்கிணையும் கண்டமட்டில் - எங்கு கோபுரங ளையும் தரிசித்த மாத்திரத்திலேயே, குற்றம் எல்லாம் தீபாந்த பஞ்சது போல் சென்றதே - பாவங்களெல்லாம் கெடுப்புப் பற்றிய பஞ்சுபோல ஒழிந்தன, கூபுரங்கள் ஆர்க்கின்ற செஞ்சாண அப்பலவா - சிவம்புக னொலிக்கின்ற செவ்விய திருவடிவையுடைய சபாநாயகரே!, நின் பாதம்

பார்க்கின்றார்க்கு என்னே பலன் - உன்னுடைய திருவடிபைத் தரிசித்
கின்றவர்களுக்கும் பயன் எய்வளவு அதிகமோ அருள்வாயாக, எ - று.

தீர்த்தப் பலன்

7. கண்டமட்டிற் கண்டவினைச் சத்தம்போங் கையிலுள்ளிக்
கொண்டமட்டிற் கொண்டவினைக் கொள்ளைபோம்-வண்டமி
வாயார வேபுகழும் வண்ணச்சி வகாமித் [மோர்
தாயார் திருமஞ் சனம்.

உரை:—வண்டமிட்டோர் வாயாரவே புகழும் வண்ணச் சிவகாமித்
தாயார திருமஞ்சனம் - வளப்பமான தமிழ்ப் புலவர்கள் வாய் குளிரப்
போற்றுகின்ற அழகு மிக சிவகாமி யண்ணியின் கோட்டித் தீர்த்தம்,
கண்டமட்டில் கண்டவினைச் சத்தம் போம் - பார்த்த அளவில் தத்தவருக்
காரணமாக நமக்கென்ற ஒசையிலுள்ளமற போகும், கையில அள்ளிக்
கொண்டமட்டில் கொண்ட வினைக் கொள்ளை போம் - அதைத் கையி
லெடுத்து உட்கொண்ட அளவில் முன்னா ஏற்பட்டிருந்த கருமக் கட்டங்
கள் தொலைத்தொழிபும், எ - று.

கடவுள் திருவுளம் அறிய முடியாதென்றால்

8. அல்லலாகிய விருவினைநீய யறுத்தடி யினைத்தருவாரோ
மல்லனீடியபுயியின்மேலின்னமும் வருமபிறப்பறுப்பாரோ
கல்லமாமுமைநாயகர் கானிதவின்றேத்தும்
தில்லைநாயகரம்பலத்தாடுவார் திருவுளத்தெரியாதே.

உரை:—கல்ல மாமுலை மாதுமை நாயகர் - கன்மை செய்து காக்கும்
பெருத் தனக்களை புடைய அழகிய உமையம்மைவின் கணவர், என் நிதம்
வென்று ஏததும் - என் என்னோறும் துதித்து வணங்கும், தில்லை நாயகர்
அம்பலத்தாடுவார் - தில்லைச் சபையில் கடனமியற்றும் பெருமானாவார்,
அல்லலாகிய விருவினைநீய யறுத்து அடியினை தருவாரோ - தன்பதறிந்
தும் காரணமான கல்வளை நீவின யெனனும் இரு கட்டிக்கோபும் அறுத்
துத் தமமுடைய இரண்டு திருவடி கிழலை எனக்கு அளிப்பாரோ, மல்லல்
நீடிய புயியின்மேல் இன்னமும் வரும பிறப்பு அறுப்பாரோ - வளவகன்
மிருத்த இந்த நிலவுலகத்தில் இனி யேற்பட்டகடிய பிறவியைத் தொலைப்
பாரோ, தருவுளம் தெரியாதே - அவர் என்ன செய்யக் கருதியுள்ளா
ரென்பதை நாம் அறியமாட்டோம், எ - று.

அனவரத தாண்டவத்தைப்பற்றி பாடியது

9. தூக்கியகால் கோகாதோ துட்டமுய வகன்மேல்
தூக்கியகா முறுஞ் சலியாதோ—வாக்கார்
தினவாநா தில்லைத் திருத்தாண்ட வாநீ
அனவரதம் கூத்தாடி னால்.

உரை:—வாக்கு ஆர் தினவரதா - புதழ்ச்சி பொருத்திய காடோறும் வரம் கொடுப்பவனே!; தில்லைத் திருத்தாண்டவா - தில்லையில் அழகிய நடனஞ் செய்யப் பெருமானே!; ஶ்ரீ அனவரதம் உத்தாடினல் - ஶ்ரீ எக்காலத்தும் ஆழித் கொண்டிருந்தால், ஸாக்கிய கால் கோவாதோ - உமது குஞ்சித பாதமானது வருந்தாதா, துட்ட முயலகன்மேல் தாக்கிய கால் தாழும் சலியாதோ - பொல்லாத முயலகனை மிதித்தடித்திய பாதமும் தளர்ந்து போகாதா?; ஏ - று.

தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணியத் தம்பிரான்

பாடியது

தொட்டிக்கலை சுப்பிரமணியத் தம்பிரான் திருவொற்றியூர்ப் பெருமானைப் பாடியது

1. வல்லவகு ளத்திருக்கு மன்னவா வாசமலி
நல்லவகு ளத்திருக்கு நாதனே—மெல்ல
வடிவானைக் கொண்ட மணவாளா கணிக்
வடிவானைக் கொண்டென்னிடர் மாற்று.

உரை:—வல்லவ - எல்லாத் திறமைபுழையவனே!; குளத்திருக்கு மன்னவா - செற்றியிற் கண்ணுடைய வேந்தனே!; வாசமலி நல்ல வகுளத் திருக்கும் நாதனே - மணங்கிறந்த செழிப்பான மகிழ்மரத்தினடியின் கீழ்த் தங்கிய பெருமானே!; மெல்ல வடிவானைக் கொண்ட மணவாளா-மென்மையான வடிவுடையவனாகிய உமாதேவியை மணந்த கணவனே! கணிக் கணிக் வடிவானைக் கொண்டு - முழுவாகிய உரிய ஒளிபுள்ள ஆபுதத்தினாலே, என் இடர் மாற்று-என்னுடைய துயரத்தை மாற்றி யொழிப்பாயாக; ஏ - று.

2. திருவல்லிக் கேணிவடி வந்தனஞ் சொற்கண் சிர்ச்சிலம்ப
திருவல்லிக் கேணியவங் குழன் னேயுநன் செய்பவெழுந்
திருவல்லிக் கேணிபஞ் சொல்லிற் கண்ணுத்தங்கள் சித்தங்
திருவல்லிக் கேணி மருவிய சங்கத் திருக்கானே. [கண்டாய்

உரை:—திருவல்லிக்கேணி மருவிய சங்கத் திருக்கானே - திருவல்லிக் கேணிப் பதிலில் வீத்திருக்கும் பாஞ்ச சன்மமென்ற சுகிணையுடைய திரு ணையை பழையவனே!; திருவடிவம் - இலகருயின் திருக்குணவழி; வந்தனம் - சூது அருவிபோன்ற கொண்கையாம், இக்கச்செல் - கரும்பு போன்ற மொழியையும், எணிக் கண் - மான் கண்ணின் பார்வையை யுடைய

கண்ணு முடையவனாய், சிர்சிலம்பு அதிர் வல்லிக்கு - செம்மையான
சதக்கை காலில் ஓசை செய்யப்பெற்ற கொம்போன்ற இந்தப்பெண்ணுக்கு,
ஏன் இவ்வுதங்கு முன்னே-வலிமையான தன்மை குறைவதற்கு முன்னே,
அருள் செய்ய எழுந்திரு - கிருபை பாலித்தும்பொருட்டு எழுந்தருள்வாயாக,
வல் இத் தேன் நீபம் சொல்லில் - வன்மையான இவன் சுற்றத்தார் புறங்
கூறினாய், கண் முத்தங்கள் சித்தம் - இவன் கண்கள் முத்தங்கள்போன்ற
கண்ணீரைச் சொரியும், கண்டாய் அறிவாயாக, எ - று.

இராமசாமிக் கவிராயர்

பாடியது

மணலி சோலையப்ப முதலியாரீயீது பாடியது

தலைவி கூற்று

1. மாலைதனைப் புனைந்தாலும் மலரணையிற்
படுத்தாலு மருவார் பன்னீர்
ஏலமுறத் தெளிந்தாலு மெவ்வன
வேறுங்குளிர னிலையென் செய்வேன்
கோலமுறு மணலியிலே கிளைகளொடு
சுடர்படைத்தங் குலாவு மெங்கள்
சோலைதனைச் சேராமற் காமவிடாய்
தணியாதே தோதை மாரே.

பொருள்:—தோதைமாரே - பாக்கியர்களை, மாலைதனைப் புனைத்
தாலும் - பூமாலைகளை உணர்த்தாலும், மலர் அணையில் படுத்தாலும் - பூக்கள்
பரப்பிய பங்குணையிற் படுத்திருந்தாலும், மருவார் பன்னீர் ஏலமுறத்
தெளிந்தாலும் - ஊரணை நனைத்த பன்னீரைப் போதுமான அளவு
கண்ணாத்த தெளித்தக்கொண்டாலும், எவ்வனவேனும் குளிரிலை - ஒரு
சிறித கூட உடம்பு குளிரச்செய்யாதவயலில்லை, என் செய்வேன்-யான் யாது
செய்யக்கூடும், கோலமுறு மணலியிலே கிளைகளொடு சுடம் படைத்துக்
குலாவும் - வனப்ப மிகுந்த மணல்பூசிலே உதவினதோடு கலமுற்று வாழ்
கின்ற, எங்கள் சோலைதனைச் சேராமல் காமவிடாய்த் தணியாதே - எங்
கள் சோலையப்ப முதலியானாத் தழுவாமல் வேட்கைத் தாபமானது
கூடாது, எ - று.

தோழி தூது

3. பாலைநகர் மொழிமாதே பென்னிடத்திற்
 பூரணமாய்ப் பட்சம் வைத்துக்
 காலைமுதி லணையகரன் மணலியில்வாழ்
 சோலையெனும் நன்னன் பாற்போய்
 மாலிகேண் மறுத்தாலென் மனத்தைக்கேண்
 மறுக்கின்மதன் வாரா வண்ணம்
 ஒலைகேண் மறுத்தக்காற் கள்ளாரக்குக்
 சேள்வேறென் றோகி டாயே.

உரை:—பாலை நகர் மொழி மாதே - பால்போன்ற சொல்லையுடைய பாக்கியே!, என்னிடத்தில் பூரணமாய்ப் பட்சம் வைத்து - என்னிடத்தில் முழு அன்பு முடையவனாய், காலை முதிர் லணைய கரன் - பருவத்திற் பெய்யும் மழையைப்போன்ற னையைபுடையவனாகிய, மணலியில் வாழ் சோலை யெனும் நன்னன்பால் போய் - மணலியில் வசிக்கும் சோலையப்ப வள்ளலாகிய கரன்னன்போன்ற ஁னையாளியிடம்போய், மாலிகேண் - அவனுடைய தார் வேண்டுமென்று கேட்பாயாக, மறுத்தால் என் மனத் தைக் கேள் - மலை கொடுக்கமாட்டே னென்றால் அவன்பாலுள்ள என் கொஞ்சைக் கேட்டுச் சிறப்பிச் கொண்டு வா, மறுத்தல் - அது கொடுக்க மறுத்தால், மதன் வராவண்ணம் ஒலை கேள் - மன்மதன் வந்து தன் புறத்தாதபடி அவனைக் கண்டித்தவும் ஒலையுநன் கேட்பாயாக, மறுத் தக்கால் கின்ளார்க்குக் கேள் - அதுவும் தரவிட்டால் சிறு தேடுத்கேள்: வேறு ஒன்றும் உதிராயே - வேறு யாதும் கூறவேண்டாம், எ -று.

நிருத்தணிகை பெருமான்மீது தலைவி கூற்று

3. அரக்கனை விவங்கையைவென் றோன்மருகன்
 தணிகேசு னன்பர் பானெஞ்
 கிரக்கனை யாமலுனைக் காப்பானென்
 தணையடிதே மொழியை மலை
 வரக்கனை மதியிசப் படுமோயவ்
 வேளைதனில் வாதுக் கேம
 தரக்கனை மதப்பயவென் முனங்குனிக்கத்
 தருமோசொற் றோகை சீயே.

உரை:—தே மொழியே - தேன்போன்ற சொல்லையுடைய பாக்கியே! அரக்கன் அலை இலகனையை வென்றோன் மருகன் - இராவணனுடைய கடல் சூழ்த்த இலக்கையிற் சென்ற வெற்றி கொண்டவனாகிய வித்தனு வின் மருமகனாகிய, தணிகேசன் - கருத்தணிகைப் பெருமான், அன்பர்

பால் நெஞ்சு இரக்கன் - பத்தரிடத்திற் கனிவான உள்ளமுடையவன், அலைபாமல் உனைக் காப்பான் என்றனடி - தயரப்படாமல் உன்னைக் காப்பாற்றுவானென்று நீ கூறினையே, (அப்படியானால்) மாலை வரமதி கனலை வீசப்படுமோ - சாயக்காலம் வரும்போது சத்திரன் தீயைக் கிரணமாக விடலாமா, அவ் வேளைதனில் - அந் தோத்தில், வாதுக்கே - சண்டைக்காகவே, மதுரக்கனலை - இனிய கருமனப, மதப்பயல் - மன் மதச் சிறுவன், என் முனம் குனிக்கத் தகுமா - என்னெதிரில் வில்லாக வளைப்பது தக்கதா, சொல் தோகை நீயே - பெண்ணே நீயே சொல் வாயாக, எ - று.

வரதுங்கிராம பாண்டியன்மீது பாடியது

4. என்னைவரமறமறத்துய்யானவரை மிகவினைத்திங்கி நந்துவாட முன்னைவிதிப்படிதானேமுற்பிறப்பிற் செய்தவினைமுடிந்தவானோ கன்னனெங்குளபிரமன்லர தங்க ராமன்றென்காக்கிடாட்டில் அன்னவயற்குருகினங்காட னரிக்கி நஞ்சமுடியாசென்றறைகுரீரே.

உரை:—கன்னன் - எங்கன் அபிரமன் வரதங்கராமன் தென்காசி நாட்டில் - கன்னிப்போன்ற கொடையாளியாகிய கல் வணப்புடைய வரதுங்கராம பாண்டியனது தென்காசியைச் சூழ்ந்த தேசத்தில், அன்ன வயல் குருகினங்கான் - கெஞ்சுனிகளிற் பரில்கின்ற அன்னக் கூட்டங் களே!; என்னை யவர் மறந்தம் யானவரை மிகு கினைத்த இங்கு இரந்து வாடல் - தலைவர் என்னை முற்றிலும் மறந்த பிற்பாடும் தான் அவரையே அதிகமாக நினைத்திருந்து தளர்தல், முன்னை விதிப்படி தானே - பிறக்கு முன் தலைவி லெழுதிய விதிப்பிரகாரம் ஏற்பட்டதோ, நுற்பிறப்பில் செய்த வினை முடிந்தவானோ - சென்ற பிறவியிற் செய்த கருமம் இப் போது அனுபவித்த முடிவதற்காக ஏற்பட்டதோ, (அது எதுவானாலும்) இனி தரிசிக்க முடியாது என்று அறைகுரீரே - இனித் தாமதிக்க வியலா தென்று (தலைவரிடம்) தெரிவிப்பாயாக; எ - று.

சிவன் விஷ்ணு சம்பந்தத்தைப் பற்றியது

5. தன்மனை பிரத மாக்கித் தன்பசன் வலவ னாக்கித் தன்மகன் பேர னோடு தனக்குமைத் துனன்கா லாக்கித் தன்னனை நாரியாக்கித் தானுமோ மெய் மானுன் தன்மனமி டங்கொண் டுய்த்த சங்கரன் றனக்கு மாயன்.

உரை:—தன் மனம் இடங்கொண்டு உய்த்த சங்கரன் தனக்கு மாயன் - தன் மனக் கருத்தின்படி தனது இடப்பாக்கத்தில் தன்னை வைத்துக் காப்பாற்றிய சிவபெருமானுக்கு விண்டயானவர், தன் மனம் இரத

மாக்கி - (இரிபுர சங்கர காலத்தில்) தன்னுடைய மனைவியாகிய பூதேவியைத் தோரியாக்கம்படி செய்து, தன் மகன் வலவனாக்கி - தன்னுடைய புதல்வனாகிய அயனைச் சேர்ப்பா+னாக்கி, தன் மகன் பேரனோடு தனக்கு மைத்தனன் காலாகி - தன் புதல்வனுக்குப் பேரனாகிய பகலவனையும், தனக்கு மைத்தனனாகிய சங்கிரனையும் அதற்குச் சக்கரங்களாக்கியும், தன் அனை காரியாக்கி - தன் பங்கைப்பாகிய ஆதிசேஷனை காணாக்கி, தானும் ஓர் அம்பும் ஆனான் - தானும் ஒப்பற்றக் கணையாக விளங்கினான், எ - று.

6. முன்னொரு ஊரின் பேரா முதலெழுத் தில்லா விட்டால்
நன்னகர் மன்னர் பேரா நடுவெழுத் தில்லா விட்டால்
கன்னமா மிருகத் தின்பேர் கடைபெழுத் தில்லா விட்டால்
உன்னிய கேனின் பேரா மூரின்னேர் விளம்பு விரே.

உரை.—முன்னொரு ஊரின் பேராம் - முதலில் முழுதராக் கூறினால் ஒரு ஊரின் பேராக வருவது, முதல் எழுத்து இல்லாவிட்டால் நன்னகர் மன்னர் பேராம் - அச் சொல்லின் முதலெழுத்தை யெடுத்து விட்டால் எஞ்சிய பகுதி ஊர்த்தலைவன் பெயராகும், நடுவெழுத்து இல்லாவிட்டால் கன்னமாம் மிருகத்தின் பேராம் - அச்சொல்லின் நடுவெழுத்தை யெடுத்து விட்டால் எஞ்சிய பகுதி அருகம்புல் தின்னும் விலங்கின் பேராகும், கடை எழுத்து இல்லாவிட்டால் உன்னிய தேனின் பேராம் - அச்சொல்லின் இறுதி யெழுத்தை யெடுத்து விட்டால் எஞ்சிய பகுதி உண்ணும்படியான தேனினுடைய பெயராகும், ஊரின் பேர் விளம்புவிரே - புலவர்மனை அதி எந்த ஆர் என்று சொல்விராக (மதுரை - துரை - மரை - மது) எ-று.

புதுக்கோட்டைத் தொண்டமானைப் புகழ்ந்து பாடியது

7. புதுவைமுத்துக் குமரதொண்டன் தமிழ்போலக்

குகிமதூரம் பொழியப் பாடும்

சதுரநுண்டோ வெனவிரிஞ்சன் வினவினான்

சேடனான் குனைன் குரீனார்

பதபெனினுந் தோன்றாமன் மால்கொண்டு

கடல்வீழ்த்தான் பதுமன் சீறி

மதமுதரா கைப்பிளந்து காற்றதுத்து

மண்கமக்க வைத்திட்டானே.

உரை.—புதுவை முத்துக் குமர தொண்டன் தமிழ்போல - புதுக் கோட்டையிலுள்ள முத்துக் குமர தொண்டமானுடைய தமிழ்ப் பாடலைப் போல, கவி மதூரம் பொழியப் பாடும் சதுரர் உண்டே என - இனிமை ததம்பும்படி பாட்டியற்றக்கூடிய நிறைமசாலிக் கிருக்கின்றார்களா வென்று, விரிஞ்சன் வினவினான் - அயன் தேவர்களைக் கேட்கலாயினான்,

சேடன் எந்தான் என்றான் - ஆதிசேடன் தான் அவ்வாறு பாட வல்லவ
 னென்றான், துர் பதமெனினும் தோன்றாமல் மால் கொண்டு கடல் வீழ்ந்
 தான்-பாடல் சொல்லத் தொடக்கியபோது - ஒரு சொல்லும் வாயிலுதிக்கப்
 பெருமல் மயக்கக்கொண்டு தல்லத திருமலைச் சுமந்து கொண்டு திருப்
 பாந்தலிற் கிடத்தான், பதமன் கீறி - அயன் கீற்றக்கொண்டு, மதமுறு
 றாணவப்பின்து - செருக்குடைய அயனது தாக்கினை விரு பிளவு படும்
 படியாகச்செய்து, காது அறுத்து மண் சுமக்கவைத்திட்டானே - காதிஸ்
 வாத செய்த பூயியைத் தாக்கும்படி செய்தவிட்டான், எ - று.

கிளிவிடு தூது

8. மதுகரத்தை சிசுழந்தரூரில் வடிவேலர்
 தமையழைத்த வருவிவ னென்ற
 இதழுரைத்தச் சென்றதென்ன வின்னமுங்கா
 ணைனதனுக் கிர்க்க பேது
 சதமிதென வளர்த்தெடுத்த தாய்க்குதவா
 தார்க்குதவுர் தததை பேரீ
 முதுமறைதேர் குமார்தமையழைத்துவா
 மதப்பயலை முடுக்கத் தானே.

உரை:—சூயில் - சூயிலாதது, (தூவிடக் கருதியபோது) மது
 கரத்தை இசுழந்த - வண்டைக் குறையுறி. வடிவேலர் தமையழைத்து
 வருவேனென்றே - கூறிய வேலாயுதத்தை யுடைய பெருமானைத் தான்
 விரைவில் கட்டிக்கொண்டு வருவதாக. இதம் உரைத்தச் சென்றது
 என்ன - இனிமையான வர்த்தை சொல்லிப்போனது என்னுயிற்று,
 இன்னமும் காணேன் அதனுக்கு இரக்கம் ஏது - இன்னும் அது வரக் காண
 வில்லை அதற்குத் சயவில்லை, சதம் இது என வளர்த்து எடுத்த தாய்க்கு
 உதவாது பார்க்கு உதவும் - இதைத் தஞ்சமென்றெண்ணி வளர்த்துப்
 பாராட்டிய உன்னைக்குப் பயன்படாமல் யார்க்குப் பயன்படக் கூடும்,
 தந்தையே - கிளியே!, மதப்பயலை முடுக்கத்தானே - நம்மை வருத்து
 கின்ற மன்மதச் சிறுவன் எடுவதற்காக, நீ முது மறை தேர் குமார்
 தமை அழைத்துவா - பழைய வேதங்கள் ஆபத்தறிகின்ற முருகப் பெருமா
 னைக் கட்டிக்கொண்டுவா, எ - று.

நியாகரைப் புகழ்ந்து பாடியது

9. குருமூர்த்தமாய் வந்துவினெயொழித்த முக்கினைக் கொடுக்கத்தி
 னுருமூர்த்தியல்லாமல் ஈற்றுமொருமூர்த்திகளு முண்டோ [யாகர்
 திரிமூர்த்தியென்பாரகனவரவரவாகனாரேற்ச்சேணிற்சுமமா[ரெஞ்
 திரிமூர்த்தியல்லாமல் மொருமூர்த்தியுக்கதியிற்சேர்த்திடாரே. [சே

உரை:—செஞ்சே - மணமே! துறமுத்தமாய் வந்து வினைப்பொழிந்து முத்திதனைக் கொடுக்க - ஞானசாரியைப் வந்து இந்வினைத் தொல்பயமுத்து வீட்டின்பு தருவதற்குத் தகுதியானவர். தியாகர் ஒரு மூர்த்தியுமல்லாமல் மற்றொரு மூர்த்தியும் உண்டோ - தியாகராய் பெருமான் ஆகிய ஒப்பற்ற தெய்வமேயல்லாமல் வேறொரு தெய்வம் உலகத்திலிருக்கிறதா, திரிமூர்த்தி மென்பார்கள் - மூர்த்தி மென்று சொல்லப்படுகின்றவர்கள், அவரவர் வாகனமேறிச் சேணில் சுமர திரிமூர்த்தி யல்லாமல் - தத்தம் ஈர்திகளிலேறி வானத்திற் பயன்றாது திரிகின்ற மூர்த்திகளே யல்லாமல், ஒரு மூர்த்தியும் கதியில் சேர்க்கிடாரோ - அவர்களில் ஒரு தெய்வமும் வீடு செல்லும் வழியிற் கொண்டு சேர்க்கமாட்டார்கள், எ - று.

நற்று பிரங்கல்

10. இருக்கோல மிடுங்கலைசைத் தெய்வசிகர
மணிமுதில்வர் திணங்கா நாளில்
உருக்கோல வடிவானான் மைந்தனுமைத்
துன்னுதித மோய்ளி லாமல்
மருக்கோலஞ் செய்வதினும் வடவனலைச்
சொரிவதினு மயக்க முற்றுத்
திருக்கோலங் கொண்டமக டயங்குகின்றான்
மயங்குகின்ற முனமுந் தானே.

உரை:—இருக்கோலம் இடுங்கலைசை - மந்திரங்கள் கடவுளை மூலமிட்டுக் கூவுகின்ற கலைசைப் பதியில் வசிக்கின்ற, தெய்வ சிகரமணிமுதில் வந்து திணங்கா நாளில் - தெய்வ சிகர மணியாகிய மேகம் போன்ற கையாளி வந்து கூடாத நாளில், உருக்கோல வடிவானான் மைந்தனும் மைத்தனனும் - பன்றி வடிவெடுத்த வித்தன்னுயின் புதல்வனாகிய மன்மதனும் மைத்தனனாகிய சந்திரனும், சிதம் ஸ்பவிலல்லாமல் மருக்கோல் ஆஞ்சி செய்வதினும் - தினந்தோறும் இவ்விடமில் வாசனையுடைய அம்பாகிய ஐந்துவகைப் பூக்காச் செலுத்துவதினாலும், வட அனலைச் சொரிவதினும் - வடவாழாக்கினியை வீசுவதினாலும், மயக்கமுற்று - மூர்த்தியாக அவற்றைப் பெற்று அல்லது அவை யிரண்டிஞ் சேரப்பெற்று, திருக்கோலங்கொண்ட மகன் தியங்குகின்றான் மயங்குகின்றான் திசுமூர்த்தானே - ஒவ்வொரு நாளும் இலக்குமிபோன்ற வடிவுடைய வன் மகள் திகைத்த மயல் கொள்ளுகின்றான், எ - று.

தலைநிக் கூற்று

11. முத்தனத்தைத் துதித்தேன் வரவுநிலை
மதராசன் முனிந்தே வில்லால்
எத்தனத்தங்கிலக்காக மலர்வாளி பெய்கின்ற
வினிபென் செய்வேன்
கந்தனத்தை யகலாத பூம்பாவை
வேலப்பன் னையாற் பூசஞ்
சந்தனத்தைச் சவ்வாடை நினைந்துமன
துருகுதடிதைபலாளே.

உரை:—தையலாளே - தோழியே!, முத்த அன்னத்தைத் துதி
விட்டேன் வரவும் இல்லை - முன்னமே அன்னத்தைத் தலைவர்பால் துதி
போகவிட்டேன் அது திரும்பி வரவில்லை, மதராசன் முனிந்தே வில்லால்
என் தனத்துக்கு இலக்காக மலர் வாளி எய்கின்றான் - மன்மதன் சினந்து
தன் வில்லை வளைத்துப் பூங்கண்ணை என் கொங்கைமேல் குறிவைத்துச்
செலுத்தகின்றான், என் செய்வேன் - நான் இதைனல் யாது செய்யக்கூடும்,
கந்தனத்தை அகலாத பூம்பாவை வேலப்பன் - அறிவென்னும் ஐசவரியத்
தைக் கைவிடாத பூம்பாவை வேலப்ப னென்னும் வன்னல், னையால் பூசம்
சந்தனத்தை சவ்வாடை நினைந்து மனது உருகுதடி -, எ - று.

வெறி விலக்கல்

12. குருத்துக் கதளிப் பசுந்தேனை பள்ளிக்குரங் குகுட்டிக்
கருத்திக் களிக்குங் குறுங்குடிவாழ் தருமண்ணல் வெற்பில்
பருத்திப் பொதிக்கிட் டதீப்போலக் காமம் படைத்தனிந்த
ஒருத்திக் கொருவன் பகையோ நடுச்சொல்லு முாவோ.

உரை:—கதலிக் குருத்த பசுந்தேனை - வாழை பிளந்தளிர்ச் சுருளி
லுன்ன புதிய தேனை, குருக்கு அள்ளி குட்டிக்கு அருத்திக்களிக்கும் - குரங்
கானது எடுத்துத் தன்னுடைய குட்டிக்கு உண்பித்தற் சந்தோஷப்படு
மிடமாகிய, குறுங் குடிவாழ் தரும் அண்ணல் வெற்பில் - திருக்குறங்
குடியில் வீற்றிருக்கும் பெருமானின் மலையின்மீது, பருத்திப் பொதிக்கிட்
தீப்போல - பஞ்சப் பாரத்தில் கைத்த நெருப்புப் படருவதுபோல, காமம்
படைத்த இந்த ஒருத்திக்கு - மிகுந்த இச்சை வளரப்பெற்ற இந்தப்
பெண்ணுக்கு ஒருவன் பகையோ - ஆடானது வலுத்த எதிரியாகுமோ,
ஊரவோ நடுச் செல்லும் - அதைக் கொல்லுவது சியாயமா வென்பதைப்
பற்றி ஊர்க்காரர்களே கீதி உறுவீர்களாக, எ - று.

அட்டாவதானம் சரவணப்பெருமாட் கனிராயர்

பாடியது

இவர் பாண்டி காட்டில் முதலுனத்தூரில் பிறந்த வேளாளர். சிவ ஞான யோகிகளின் மாணுக்கரு னொருவராகிய சோமசுந்தரம் பிள்ளையின் மாணுக்கர். இவர் சுவ்வியிற் தேர்ச்சிபுற்று அட்டாவதானஞ் செய்து சேது சமஸ்தான வித்வானாயிருந்தவர்.

1. வெண்பாச்சொல் களிஞரே வந்ததேதும்
மீதுமெய்த் தமிழ்ப்பாடி வந்தேதாம்
வெகுநேர்த்தி முன்னமே காணாது கோவைபொரு
ளித்துவான் பாடிவந்தான்
நண்பாக மனம்வைத்து மூன்றுபடி பெருவாது
நாங்கொடுத்தே நாதற்கிற்
நாடெலாந் தெரிபுமென் மீனையாட்டி மூன்றுதா
நான்றுகொண் டுநிர் பிழைத்த
புண்பாடெலா மறித்தின்ன கீர்க்கிசொலும்
புலவரென் றிங்குவந்தீர்
போம்போ மெனச்சொலிப் புலையாடு புலையொடு
போராடலோ படைத்தாய்
தெண்பாவெ னும்பொருட் பாமாகை பூண்டுபத
சேவைதந்தருள் புரிசுவாய்
தேசிகம் பூத்தவுமைசேச பொன்னம்பலவ
தேசிககி ரோரத்தமே.

உரை:—தேசிகம் பூத்த உமைசேச - அழகு பொருந்திய உமை யம்மையின் அன்பனே!, பொன்னம்பலவ - கனக சபையை யுடைய வனே!, தேசிக கிரோரத்தினமே - குருமார்களின் கிராமணியே!, வெண்பாச் சொல் சவிஞரே வந்ததேது - வெண்பா வியற்றுகின்ற பாவலரே கீர் வந்த காரணமென்ன வென்றபோது, உன்மீது மெய்த்தமிழ் பாடி வந்தோம் - உங்கள் மீது உண்மையான தமிழ்நாட வியற்றிக்கொண்டு வந்தோமென்று சொன்னால், வெகு நேர்த்தி - மிக நன்றியிருக்கிறது, முன்னமே காணாது கோவை ஒரு வித்வான் பாடிவந்தான் - உனக்கு முன்

கூவே நானூறு பாடல் கொண்ட கோவை ஒரு கல்விமான் இயற்றிக்
கொண்டு வந்தான், நண்பாக மனம் வைத்த - பிரியமாகக் கருதி, மூன்று
படி பெரு வராக என் கொடுத்தேன் -; அதற்கு இக்காடெலாம்
தெரிபும் - அதனுலேற்பட்ட செய்தி யாதென்று ஊராரெல்லாரும் அறி
வார்கள் (அதாவது) என் மனையாட்டி மூன்றுதரம் தன்னைக்கொண்டு - என்
பெண்சாதி மூன்று முறை தற்கொலை செய்யத் தொடங்கி, உயிர் பிழைத்த
புண்பாடெலாம் அறித்து - அவன் உயிராக் காப்பாற்றுவதற்கு தன் பட்ட
தூன்பதையெல்லாம் தீ தெரித்து, இன்னம் தீர் கவிசொலும் புலவர் என்று
இங்கு வந்தீர் - அதன் பிற்பாடும் பாட்டுப் பாடுகிற புலவராக என்னிடம்
வந்தீர், போம் போம் எனச் சொல்லி புலையாடு புலையகோடு போராடவோ
டடைத்தாய் - போம்போ மென் நிசுழ்த்த இழிவான சொற் சொல்லுகின்ற
கீழ் மச்சொடு சண்டையிடேனென்னப் படைத்தாய், தென்பா எனும்
பொருள் பாம்பை பூண்டு பதசேவை தந்தருள் புரிசுவாய் - தெளிந்த
வெடிகைய பொருள் சிறந்த பாட்டுக்களின் மாலை யணித்து உன்னுடைய
திருவடிக் காட்சியை எனக்கு அளித்தருள்வாயாக, 6 - 10.

2. வந்தவரி யாவர்காண் கவிராஜ செந்தஞர்

வடகாசி யெங்குவந்தீர்

மகராஜ நென்றுனது கீர்த்தியைக் கேட்டுன்மேன்

மதுரகனி பாடிவந்தோஞ்

சந்ததமும் வித்தவா னல்லநீ யென்னுடைய

தாடைமூ தாடைவழியிற்

றமிழ்சேட்ட தியாவர்காண் டலைமுறைபி லில்லாத

தாழ்விதைச் செய்துவந்தீர்

இத்தமொழி மற்றுமொரு தாநீயுரைக்கிலோ

ளி:ணகன மாகுமப்பா

லேகுமென் றேகுதிடும் புல்லர்தம் பாற்செலா

தேனையாள விதுதருணமே

சுந்திக்கு மன்பருக் கருண்மறை சொரித்ததிக

செல்வங்கொ றிக்குமுதலே

தேசிகம் பூத்தவுமை தேசபொன் னம்பலவா

தேசிகசிரோ ரத்தமே.

உரை :—சுந்திக்கும் அன்பர்க்கு அருண்மறை சொரித்து அதிக செல்
வம் கொடுக்கும் முதலே - தியானிப்பின்ற அடியார்களுக்கும் கருணையை
மறைபோலப் பெய்து மிதத்த ஐசுவரியத்தை யளிப்பின்ற முதல்வனே!,
தேசிகம் பூத்த உமை தேச - அழகு பொருந்திய உமையம்மையின் அன்
பனே!, பொன்னம் பலவ - கனக சபையை யுடையவனே!, தேசிக சிரோ

ரத்தினமே - குருமர்களின் சிதாமணியே!; வந்தவர் யாவர் காண் - வந்தவர் யாரென்று கேட்க, கவிராசர் - பாட்டரசரென்று சொல்ல, வந்தவார் - எந்த ஆரெனக் கேட்க, வடகாசி - வடகாசி யென்று சொல்ல, எங்கு வந்தீர் - எதற்காக வந்தீரென வினவ, மகாராசனென்று உனது கீர்த்தியைக் கேட்டு உன்மேல் மதராசவி பாடி வந்தோம் - பெரிய அரசன் போல் வாய் நீயென்று உன்னுடைய புதுமைக் கேட்டு உன்மீது இனிமையான பாட்டியற்றிக்கொண்டு வந்தோ மென்று சொல்ல, சத்ததழும் வித்துவான் அல்ல நீ - நீ எப்போதும் கல்விமானாக இருக்கிறவனில்லை, என்னுடைய தாதை மூதாதை வழியில் தமிழ்க் கேட்டது யாவர்காண் - என்னுடைய தந்தை பாட்டரை பரம்பரையில் தமிழ்ப் பாடலை யொப்புக்கொண்டு கேட்டவர்கள் யார், தலைமுறையில் இல்லாத தாழ்விதைச் செய்நவந்தீர் - எங்கள் பரம்பரையிலேயே இல்லாத இழிவை நீர் ஏற்படுத்த வந்தீர், இந்த மொழி மற்றும் ஒருதரம் நீ புரைக்கில்லா இணைகாமாகும் - இந்த வார்த்தையை இன்னொருதரம் சொன்னால் உனக்கும் எனக்கும் சண்டை வந்து இந்தவிடம் போர்க்களமாகும், அப்பால் ஏதும் என்றோசலும் புல்லாதம்பால் செலாது - அப்புறம் போவென்று தூக்கின்ற அப்பரிடத்திற் போகாமல், என்ன ஆன இது தருணமே - என்ன யாட்கொள்வதற்கு இது சமயம், எ - று.

3. வாருகீர் யாரென்ன வித்துவா சொன்னவு

மதிமோசம் வந்ததென்றே

வாய்ஞாறி மெய்யெவா மிகநடுக் சூற்றுகீர்

வந்தகா ரியமேதெனச்

சீருலா வியகாம தேனுவே தாருவே

சிந்தாம ணிக்குகிறே

செப்புவச னத்தரிச்சுந்த ரணெயெனலுஞ்

சினந்திருக ணுஞ்சிவந்தே

யாராரீ மாடுசல் மாமென்று சொன்னதாலா

வரிச்சந்தர னென்றே

யடாதசொற் சொன்னையே யார்க்கடிமை யாகினே

ஞர்கையிற் பெண்ணுவிற்றேன்

திருமோ விந்தவசை பென்றுநாசெய் வெறுகொடிய

திடையைப் பாடி நொத்தேன்

றிருமன்று ணடுகின்று நடமென்று புரிகின்ற

தென்றில்லை நடராஜனே.

உரை:—திரு மன்றன் நடுகின்ற நடமென்று புரிகின்ற தென்றில்லை நடராசனே - அழகிய சபையில் சிவாயத்திற்குச் சாட்சிபாக மன்று

இணையற்ற திருகடனம் செய்கின்ற அழகிய தில்லைப்பதியி லுறையும்
 கேடசப் பெருமானே!; வாரும் நீர் யார் என்ன வித்துவான் என்னவும் -
 வாருங்கள் நீங்கள் யாரென்று கேட்க யான் புலவனென்று சொல்ல, மதி
 மோசம் வந்தது என்றே வாய் குளறி மெய்யெலாம் மிக கடுக்குற்று - அறி
 வுக்கு மோசமான காரியம் ஏற்படப்போகிறதே என்று சொற்றடுமாரி
 உடம்பெலாம் கெடுக்கி, நீர் வந்த காரியம் எதென - நீர் எதற்காக வந்தீ
 ரென்று வினவ, சீர் உலாவிய காமதேனுவே - புகழ் பரவிய காமதேனு
 வைப் போன்றவரே!; தானவே - கற்பகத் தருப்போன்ற கொடையாளியே!;
 சிந்தாமணிக்கு கீதரே - சிந்தாமணிக்குச் சமானமானவரே!; செப்பு வச
 னத்து அரிச்சந்திரனே - பேசும் பேச்சில் அரிச்சந்திரன்போல உண்மை
 யானவரே!; எனலும் சினந்த இரு கண்களும் சிவத்தே - என்று கூறியவுடன்
 கோபத்தால் இரு கண்களும் சிவக்கப்பெற்று, யாரை நீ மாடு கல் மரம்
 என்று சொன்னதும் அலால் அரிச்சந்திரன் என்று அடாத சொல் சொன்
 னாயே - காமதேனுவைப்போல் மாடுபென்றும் கற்பகம்போல் மரம் என்றும்
 சிந்தாமணியைப்போல் இரத்தினக்கல் லென்றும் வைத்து மல்லாமல் அரிச்
 சந்திர னென்று பொருத்தாச் சொல்ல யாரை நீர் கூறினீர்; யார்க்கு
 அடிமையானேன் - அரிச்சந்திரனைப்போல யான் யாருக்கு அடியவளு
 னேன், யார் கையில் பெண்டு விற்பேன் - யாரிடத்தில் யான் பெண்
 சாதியை விற்பேன், திருமோ இந்த வகை - இவ்வகையாக இகழ்ச்சி
 மறக்கக்கூடியதா, என்று உரைசெய் வெருகொடிய தீயரைப் பாடி
 கொந்தேன் - என்று பேசிப் புலவரைக் கடுகின்ற மிகக்கொடிய தீயவர்
 களைப் பாடி வருத்தினேன், ஏ -று.

4. நீதிபெறு கல்விப்ர தானந்தெளிந்திடு

நிதானஞ்ர னப்ரகாச
 நித்தியசு மங்களக்கனி தாப்ரசங்கமன்
 னேயசுந்தர விலாசம்
 வேதாந்த சாகுஞ்சித் ராவதானதமிழ்
 மேகஞ்சபா ரஞ்சிதம்
 வித்வசன சேகரஞ்சே துபதிவாசலில்
 விளங்குநவ ரத்னகீபம்
 சேதன் சோமசுந்தர சூருசுவாமிநிநு
 திருவடி கதிஞ்ரு மடிமைச்
 சீர்பெறுஞ் சரவணப்பெ ருமா ள்கவிச் சுர்ச்செய
 சிங்ஃபெழுது மோலை
 மாதவன் விசயாருகாத துரைத்தொண்ட
 மாணெதிர்நடந்து காண்க

வரிசைபெறு துதொன்று பாடிவந்தன முன்னுமன்
மகிழ்த்தருள் புரிவைபே.

உரை:—ரீதி பெறு கல்விப் பிரதானம் - முறைமைமுடைய கல்வியில் முக்கிய மடைந்தவன், தெளிந்திடு நிதானம் - ஆராய்ச்சிபண்ணித் தேர்ந்த நடுவு நிலைமை முடையவன், ஞானப்பிரகாச - அறிவு விளக்கமுடைய, நித்திய சுமங்கல கவிதா பிரசங்கமன் - என்றும் மங்களமான கவிதைப் பிரசங்கமாகப் பொழிவின்ற கவிபரசன், கேயர் சுந்தர விலாசம் - அன்பும் அழகுப் பரவிய தன்மை முடையவன், வேதார்த்த சாதரம் - வேதார்த்த ஞாந்ரவையுள்ளவன், சித்தாவதானம் - விசித்திரமான அட்டரவதானஞ் செய்கின்ற, தமிழ் மேகம் - தமிழ் பொழியும் முகிழ்போன்றவன், சபா ரஞ்சிதன் - சைபக்கு ரம்மியம் தருகின்றவன், வித்வசன சேகரன் - கல்வி மான்களுடைய கூட்டத்திற்குத் தலைவன், சேதுபதி வாசலில் விளங்கு நவரத்தநிபம்-சேதுபதியின் சமஸ்தானத்தில் ஒளிவீசுகின்ற நவரத்தின விளக்குப் போல்பவன், சிதரன் - திருமகள் தங்குபவன், சோமசுந்தர ருருசாயி இந் திருவடி துதிக்கும் - சோமசுந்தரம் பிள்ளை என்ற ஆச்சாரிய சுவாமிகளின் இரண்டு பொற்பாதங்களையும் வாழ்த்துகின்ற, அடிமைச் சீர்பெறும் சாவணப் பெருமான் - அவருடைய தொண்டனென்னும் பெயர்பெற்ற சாவணப்பெருமாளென்ற, கவிச்சுர செய்கிங்கம் - கவிராய வெற்றிச் சிவகம்போன்றவன், எழுதும் ஒலை - வரைந்து விடுக்கின்ற திரு முகமானது, மாதவன் விஜய ரகுநாத துரைத் தொண்டமான் - திரு மாவின் அபிசமான வெற்றிப் பிரதாபமுடைய ரகுநாத துரையென்கின்ற தொண்டமானின், எதிர் கடத்து காண்ட - சந்திவிற் போய்ப் பார்க்கப் படுவதாக, வரிசை பெறு துது ஒன்று பாடி வந்தனம் - பரிசு பெறக் கூடிய துது துதலொன்று பாட்டு வடிவி லிவற்றிக்கொண்டு வந்தோம், உனது மனம் மகிழ்த்த அருள் புரியவே -, எ - று.

சிவஞான யோகிகள்

பாடியது

தன் விருப்பப்படி அடியார்களுக்கு அன்னமிட்ட

தன் தாயாரைப் புகழ்ந்து பாடியது

1. அருந்ததி யென்னம்மை யடியவர்கட் கென்றுத் திருந்த வழுதனக்குஞ் செல்வி—பொருந்தவே ஆனந்தக் கூத்த ரகமகிழத் தொண்டிசெயும் மாணந்த வாத மயில்.

உரை:—ஆனந்தக் கூத்தர் அகம் மகிழத் தொண்டு செய்யும் - (எவது தன்வையாகிய) ஆனந்தக் கூத்தர் உள்ளக் களிக்கும்படியாகப் பணிவிடை செய்கின்ற, மாணம் தவாத மயில் - பெருமை குறைவுபடாத மயில் போன்ற சாயலுடையவனாகிய, அருந்ததி என் அம்மை - அருந்ததியோ டொத்த கற்புடைய என் தாய், பொருந்தவே - பொருத்தமாக, அடியவர் களுக்கு என்றும் திருந்த அமுது அளிக்கும் செல்வி - சிவனடியார்களுக்கு எக்காலத்தும் செவ்வையாக அன்னவிடக்கடிய திருமகளாய் விளங்கு கின்றான், எ - று.

தில்லைவிடங்கள் மாரிமுத்துப்பிள்ளை

பாடியது

—o—o—o—

வெறி விலக்கல்

1. குவன்மலர் தோறும் குருகார் வேளுநிற்
பவளசிதழ்ச் செங்கமலப் பாவாய்—இவள்கண்ணோய்
மைபட்டாற் தீருமோ வந்து வயித்தியனார்
கைபட்டாற் தீருகிசும் காண்.

உரை:—குவன் மலர் தோறும் - சீலோற்பலப் பூக்கள் ஓய்வொன்றி லும், குருகு ஆர் - அன்னங்கள் சார்ந்திருக்கும், வேளுநில் - புன்ளிருக்கும் வேளுநிலுள்ள, பவள இச்சிச் செங்கமலப் பாவாய் - பவளம்போன்ற உதட்டினையுடைய செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் திருமகளைப்போன்ற பெண்ணே!, இவள் கண்ணோய் - இவளிடத்திலேயுள்ள நோயானது அல்லது இவள் கண் வியாதி யானது, மைபட்டால் தீருமோ - ஆடு பலியிடப் பட்டால் நீக்குமா அல்லது மை திட்டினால் கண்ணோய் நீக்குமா, வந்து வயித்தியனார், மைபட்டால் தீரும் - வயித்திசுரப்பெருமான் தோன்றித் திருக்கையினார் றொட்டால் நீக்கும, கிசும் காண் - அஃது உண்மையே எ - று.

2. தென்றலைப் நென்றலைத்தண் மெதிறைக் கண்டிரங்கி
மன்றனறுங் கோதை வருந்தினல்—நின்றபரு
வத்தகரைக் காட்டி மயங்குவதென் நிலையில்வாழ்
வத்தகரைக் காட்ட விரும்.

உரை:—தென்றலையில் தென்றலை - அழகிய இருப்பிடத்தி லுலாவ ின்ற தென்றலை அல்லது அழகிய தலைமீது வீசுகின்ற தென்றலை, தண் டி மதியை - குளிர்ந்தாலும் வெப்பஞ் செய்கின்ற சந்திரனையும் கண்டு

இரங்கி - பார்த்த அஞ்சி, மன்றல் நறும் கோதை வருத்தினால் - நறுமணம் வீசும் கடந்தலையுடைய பெண் துன்பப்பட்டால், நின்ற பருவத் தகரைக் காட்டி மயங்குவதென் - நின்ற பருமையான அந்த ஆட்டைக் காட்டி மயக் கஞ் செய்வதால் என்ன பயன், தில்லையில் வாழ் வித்தகரைத் காட்ட விலும் - தில்லையில் வாழ்சென்ற அறிபுத் தெய்வத்தைக் காட்டினால் துன்பம் நீக்கிவிடும், எ - று.

3. பாயல் வெறுத்துப் பணிவெறுத்துப் பூவெறுத்துத் தாயைவெறுத் தூணைவெறுத் தாடகைக்கு—நீயுமினித் துள்ள லடக்கியதாற் துன்பமடங் காதுதில்லை வள்ள லடக்குவரிம் மால்.

உரை :—பாயல் வெறுத்து - படுக்கையை விருப்பாமல், பணி வெறுத்து - நகையைப் பூணாமல், பூ வெறுத்து - மலர் குவளை நீக்கி, தாயை வெறுத்து - அன்னையுப் பகைத்துக் கொண்டு, தூணை வெறுத் தான் தகைக்கு - உணவையும் வெறுத்தவளுடைய நிலைமையின் பொருட்டும், நீயும் இனித் துள்ளல் அடக்கியதால் துன்பம் அடங்காது - அன்னையே நீ துள்ளுகின்ற ஆட்டைப் பவி செய்த அடக்குவதனால் அவளுடைய நிலைமை மாறாது, தில்லை வள்ளல் அடக்குவார் இடமால் - தில்லையில் வீற்றிருக்கும் கடுசெப் பெருமானாகிய கொடையாளி அவன் மயக்கத்தை அடக்கச் செய்வார், எ - று.

வசைகவி ஆண்டான் புலவர்

பாடியது

ஆவுடை என்னுந் தாசிக்குப் பொட்டுக் கட்டியபோது கூறியது

1. நீண்ட பிரான்கட்டி னுன்றிரு மாதக்கு ரெட்டரவம் பூண்ட பிரான்கட்டி னுனுமை மாதக்குப் புண்டரிக மூண்ட பிரான்கட்டி னுன்கலை வாணிக்கு முன்னற்சிக்கல் ஆண்ட பிரான்கட்டி னுன்றிரு காணித்த வாவுடைக்கே.

உரை :—திருநாண் - திருமக்கிலியக் கயிற்றை, நீண்டபிரான் திரு மாதக்குக் கட்டினான் - செடிய திருமால் திருமகன் கழுத்திற் கட்டினான், ரெட்டரவம் பூண்டபிரான் கட்டினான் உமை மாதக்கு - செடியபாம்பினைத் தரித்த சிவபெருமான் உமைமயமமைக்குக் கழுத்தில் அணிவித்தான், புண்டரிகம் மூண்டபிரான் கட்டினான் கலைவாணிக்கு - தாமரைவீற் தங்கிய பிரமா சால்வதிற்குக் கழுத்திற் கட்டினான், முன்னர் சிக்கல் ஆண்ட

பிரான் கட்டினான் இந்த ஆயுடைக்கே - முன்னே சிக்கல் என்னும்
பதிவினை யாண்ட குமரப்பெருமான் இந்த ஆயுடையென்னும் தாசிக்குக்
கட்டினான், எ - று.

2. பேசிக்கல் லாரமும் திங்களும் போனட்புப் பேணிபரை
வாசிக்கல் லாலரைக் காசுக்கொ டார்கடன் வாங்கினதை
யேசிக்க லாகவெ டாதவி டாரிவ ரென்னசென்மம்
செிக்க லாருற வாகாது காணிச் செகத்தென்றுமே.

உரை :—சல்லாரமும் திங்களும் போல் பேசி - சீர்க் குளிரியும் சந்திர
னும் போலக் குளிர்ச்சியாகப் பேசி, ஈட்புப் பேணிபரை - ஈட்புப் பாராட்டி
யவர்களுக்கு, வாசிக்கல்லால் அரைக்காசும் கொடார் - வட்டப் பணக் கழிக்
காமல் அரைக்காசு கூடக் கொடுக்கமாட்டார்கள், கடன் வாங்கினதையே
சிக்கலாக எடாது விடார் - கடன் கொடுத்த பணத்தைக் கஷ்டப்பட்டுப்
பாடுதலும் வசூல் செய்யாத விடமாட்டார்கள், சிக்கலார் என்ன சென்மம் -
அத்தகைய சிக்கல் என்னும் ஊரிலுள்ளாருடைய பிரப்புப் பயனற்றது
உறவாகாது - இப்பூயில் அவர்களுடைய இனக்கம் எக் காலத்திலு
மாகாது, எ - று.

3. காணைகர் கண்டேன் கன்மவினையைத் தொலைத்தேன்
ஆனமயினிற் தீர்த்த மாடினேன்—ஞானம்
பொருந்தினேன் காளிசர் பொற்றான் மரையில்
வருந்தினேன் பெற்றேன் வரம்.

உரை :—காணை கர் கண்டேன் - திருக்காணப்பேர் என்னும் திருப்
பதியைத் தரிசித்தேன், கன்ம வினையைத் தொலைத்தேன் - சஞ்சிதமான
கரும வினையை ஒழித்தேன், ஆனை மயிவில் தீர்த்தமாடினேன் - ஆனைக்
குள் மென்கிற புனிதகீரில் மூத்தினேன், ஞானம் பொருந்தினேன் -
அதனால் உயர்த்த அறிவு வரப் பெற்றேன், காளிசர் பொற்றான் மரையில் -
காளிசருடைய அழகிய திருவடித் தமலக்கனில் வழிபட்டுக் குறைவிரத்
தேன், வரம் பெற்றேன் - எண்ணிய வெண்ணம் பூர்த்தியாகப் பெற்
தேன், எ - று.

சுந்தர சுவிராயர்

பாடியது

தையூர் பொன்னுசாமி முதலியார் குமாரர்
முத்து முதலியார்மீது பாடியது

1. முத்துகட லிற்பூத்த முத்தையெட்டு மாக்களுந்தம்
நத்துமணிக் கிச்சைகொண்டு நண்ணுவார்—அத்தமரைப்
பேராசை சாமிபால் பெப்பகஞ்சேர் நின்பெருமைக்
காராசை கொள்ளா டறை.

உரை:—முத்து கடலில் பூத்த முத்தை - பழமையாகிய பாற்கடலிற்
ரேன்றிய முத்தின், எட்டி மாக்களும் - எண்வகைத் திருமகளும், நத்து
மணிக்கு இச்சை கொண்டு நண்ணுவார் - கெத்து என்ற மூக்கு கையில்
வைத்தும் இரத்தினமாக அதைப் பெறுவதற்கு விரும்பி யத்தனைப்போ
யடைவர், அத்தமர் - அதனேடு ஒத்த முத்து என்னும், பேரை - அழகிய
பெயரை யுடையவராய், ஆசை சாமி பால் பெட்பகம் சேர் - பொன்னு
சாமி முதலியாருடைய விரும்பப்பெற்ற வீட்டினிற் பிறந்த, நின் பெரு
மைக்கு யார் ஆசை கொள்ளார் - உன்னுடைய உயர்வினை விரும்பாதார்
யாவரென்று, அரை - சொல், எ - று.

வறுமையை வருணித்தது

2. அன்ன முணற்கரிதா மாறுமூன் றும்மரிதாம்
பன்ன மரிதாம் பகலின்கண்—துன்னிசியில்
நேய மரிதாரு நித்திரைக்குப் பாயரிதாம்
காயக் கரிதாம் கலை.

உரை:—அன்னம் உணற்கு அரிதாம் - சோறு உண்பதற்குக் கிடைப்ப
தில்லை, ஆறும் மூன்றும் அரிதாம் - அறுகவை யுண்டும் பால் தயிர் நெய்
மூன்றும் கிடைத்தற் கரியனவாயின, பகலின் கண் பன்னம் அரிதாம் -
பகற்பொழுதில் வெற்றிலை கிடைப்பது அறியதாயிருக்கிறது, தன் கிசியில்-
இருள் கிறைந்த கலி இரவில், நேயம் அரிதாம் - காதலி கிடைப்பதில்லை,
நித்திரைக்குப் பாய் அரிதாம் - பரிந்துத் துங்குதற்குப் பாய் கிடைப்ப
தில்லை, காயக்குக் கலை அரிதாம் - உடலுக்கு உடையதில்லை, எ - று.

முத்துக்கருப்பன் கொடையை வியந்தது

3. காணியொரு மாசோமன் காலிலரை பாங்குமணன்
மாணிரவி சேயைந்து மாவிருகால்—வேணிமால்
முக்காற் பலியா முழுக்கொடைமுத் துக்கறுப்பன்
இக்காலத் தீவோர்க் கிறை.

உரை:—சோமன் காணி ஒருமா - சோமனென்ற வள்ளல் மாகாணிப் பங்கு ஈகையானனுவன் ; குமணன் காலில் அரையாம் - குமண வள்ளல் அரைக்காற் பங்கு ஈகையானனுவன் ; மாண் இரவி சேய் ஐத்தமா - பெருமையுள்ள சூரியனது மகனாகிய கன்னன் காற்பங்கு ஈகையானனுவன் ; வேணி மால் ஒருகால் - வானிலுள்ள முகில் அரைப் பங்கு வள்ளன்மையுடையது பலி முக்கால் ஆம் - மாவலிச் சக்கரவர்த்தி முக்காற் பங்கு வள்ளல், இக்காலத்து எவோர்க்கு இறை - இக்காலத்திற் கொடுப்பவர்களுக்கு மன்னனா யிருக்கின்ற, முத்துக்கறுப்பன் முழுக்கொடை - முத்துக்கறுப்பனென்னும் வள்ளல் பூர்த்தியான ஈகையாளியாவன், ஏ - று.

எட்டையாபுரம் அருணாசல துரையை வியந்தது

4. சுந்தரன் காற்காற் சூமணனே வரைக்காற்
றனிக்கொடைக் கொருகால்
சுந்தர யிருகாற் பலியுமோ முக்காற்
காழனிக்கொடை யுடையவராம்
இந்தமாவிலத்தின் முழுக்கொடையுடையோ னிதமலி
யெட்டையா புரம்வாழ்
சுந்தர வதனன் மந்தர புயத்தன்
றனியருணாசல துரையே.

உரை:—சுந்தரன் கால் கால் - மதியானவன் மாகாணிப் பங்கும், குமணனே அரைக்கால் - குமணன் அரைக்காற் பங்கும், தனிக் கொடை கன்னனோ ஒருகால் - இணையற்ற கன்னன் ஒரு காற்பங்கும், சுந்தரம் இரு கால் - மேகம் பாசிப் படங்கும், பலியுமோ முக்கால் - மாவலிச் சக்கரவர்த்தி முக்காற் பங்கும், காழ் அவிர் கொடையுடையவராம் - உறுதியாய்த் திகழு கின்ற வள்ளல்களாவர், இந்த மாவிலத்தில் - இந்த அசுன்ற பூமியில், முழுக் கொடை யுடையோன் - பூர்த்தியான வள்ளலா யிருப்பவன், இதம் மலி எட்டையாபுரம் வாழ் சுந்தரவதனன் - இதமலிந்த எட்டையாபுரத்தில் வசிக்கின்ற மதிபேற்ற முடித்தை யுடையவனும் மந்தர புயத்தன் - மந்தர மலையைப்போன்ற தோங்களை யுடையவனுமாகிய, தனி அருணாசல துரையே - இணையற்ற அருணாசல வள்ளலாவன், ஏ - று.

திருவிரிஞ்சைப் பெருமானப் பாடியது

5. தேன்பாயஞ் சோலைத் திருவிரிஞ்சை மார்க்கேசா
கான்பாளி வந்துன்ன காடி என்—என்பாளி
என்றுபேசாம விநத்திர் தலைவனைத்து
இன்றுதனை யாநு மிலையே.

உரை:—தேன்பாயஞ் சோலை திருவிரிஞ்சை மார்க்கேசா - தேன்
பொழிகின்ற பொழிக்களையுடைய திருவிரிஞ்சைப்பதியில் வீற்றிருக்கும்
மார்க்கேசாய சுவாமியே!, என் பாலி வந்துணை காடி என் - பாலிராகிய
என் உன்பால் வந்து உன்னருளை விரும்பினால், தலைவனாக என் பாலி
என்று பேசாமல் இறந்திர் - தலைகுனிந்த உன்சொன்ன பாலியை என் வச்சாய்
என்று சேனாம விநத்திரே, இன்று தனை யாநு மிலையே - இன்னில்
உன்னைத் தவிர என்னக் உதவிபரிசார் யாநுமிலையே, எ - று.

இதுவுமது

6. இலையே தனைபெனக்கிராரர்க் கேசா
தலைவ மனைத்துத் தருநீர - தலைபென்கேயல்
எடுக்கத் தோவென் றுந் தழைநீரார்
தானே வழித்தனை காநன்.

உரை:—சசா மார்க்கேசா - சடையோ! மார்க்கேசாய சுவாமியே!,
எனக்குத் தனை இலையே தலையே வளைத்துத் தருநீர் - தலை
குனித்து சுமையிடுப்ப - முளைவோ?, தலைமம் என்மெல் ஏனோ தானே
என்று இறப்பது அறவோ - தரிசுதழுவும் என்மெல் தானே வையாமல்
எப்படியானால் எம்மக்கென்ன வென்று சுமமா இறப்பது என்னதமோ, நீர்
தானே வழித்தனை காநன் - நீர்தானே மார்க்கேசாயர் என்ற பெயருடையவர்,
எ - று.

இதுவுமது

7. ஆறணியா மாநகரையாநுர்சே வுந்திகொடி
நிறணி விரிஞ்சைபுரி சித்திரன்—கூறுவது
பித்தலென வந்தாரன்றா பெண்படைத் தலைசுமந்து
அதநையமார் வைத்த வதனல்.

உரை:—ஆறு அணியார் - கண்ணையையணிந்த தலைவன் றரித்தவர்,
ஆடு சடை - ஆடுகின்ற சடைவையுடையவர், ஆறு - ஆறானையுடையவர்,
சேவடிசை கொடி - சாலைபை வானமாயும் கொடியாகவு முடையவர், நிறு
அணி - நிறைய தரித்தவர், விரிஞ்சைபுரி சித்திரன் - விரிஞ்சைப் பதியி
றுதையும் சித்திரமாய் பெருமானே, பித்தன் எனக் கூறுவது - அபகரி

யக்காரனென்று சொல்வதற்குக் காரணம் யாதெனில், இத்திரன் பெண்டைத் தலை சுமந்து - இத்திரன் மனைவியாகிய சசி (அதாவது சந்திரனைத்) தலைபிற் றாக்கி, அத்தியை மார்வைத்தவன் ஆதல் - எலும்பு மாலையைத் திருமார்பி லணித்து கொண்டவனு யிருப்பதே என்க, ஏ - று.

இதுவுமது

8. சோற்றுக்குத் தண்ணீர்க்குத் துக்கப்பட்ட டெஞ்ஞான்றும்
காற்றினொளி யானென்னைக் கண்பாராய்—ஊற்றமிகு
வெங்கராக் கொன்ற விடைபூர் விரிஞ்சைவாழ்
சங்கரா கங்கா தரா.

உரை:—ஊற்றமிகு வெங்கராக் கொன்ற விடைபூர் - அழுத்தமானப் பிடிப்புடைய சொடிய முதலையையுழித்த விண்டவாகிய காலோவாகனத்தி லேறிவரும், விரிஞ்சைவாழ் சங்கரா - விரிஞ்சைப்பசியில் வீற்றிருக்கும் சங்கரனே!, கங்காதரா - கங்கையைத் தரித்தவனே!, என்னுன்றும் சோற்றுக்கும் தண்ணீர்ச்சுத் துக்கப்பட்டி - எப்போதும் தண்ணீர் சோறும் குடிச்சுத் தண்ணீரும் கிணையாமல் வருத்தப்பட்டி, காற்றி னொளியான் என்னை - காற்றப்பட்ட சிப்போல டெஞ்சுத் தயரப்படுகின்ற என்னை, கண்பாராய் -, ஏ - று.

கலப்பை யோட்டுவதைக் குறிப்பது

9. பத்துக்கான் மூன்றுதலை பார்த்துக்கண் ஆறுமுகம்
இத்தரையி லாறுவா யிரிண்டாம்—இக்களையும்
ஒரிடத்திற் கண்டே லுசுத்தென் களிகூர்ந்தன்
பாரிடத்திற் கண்டே பகர்.

உரை:—இத்தரையில் - இத்தப் பூமியில், பத்துக்கால் மூன்றுதலை ஆறு வாய் ஈரிண்டாம் - பத்துக்காலும் மூன்றுதலையும் ஆறுவாயும் நான்கு கண்ணும், இத்தளையும் ஒரிடத்தில் கண்டேன் - ஆகிய இவ்வளவையும் ஒரிடத்திலேயே பார்த்தேன், உசுத்தேன் - ஆதை விரும்பினேன், களி கூர்ந்தேன் - சந்தோஷப்பட்டேன், பாரிடத்தில் கண்டே பகர் - உலகத்தில் இதைக் கவனித்து என்னவென்று கூறுவாயாக, ஏ - று.

குறிப்பு:—இரு கால்களைக் கலப்பையிற் பூட்டி யோட்டுவ் காலத்தில் இரண்டு காலையின் கால்கள் எட்டும், ஒட்டும் மனிதன் கால் இரண்டும் ஆக பத்துக்கால்; காலையின் முகம் இரண்டு, மனிதன் தலை ஒன்றும் ஆக மூன்று தலை; இரண்டு காலையின் முகத்திலுள்ள கண்கள் எட்டென் றுட்டு பலன் முகத்திலுள்ள கண்களிரண்டும் சோத்துச் கண்களாகும் ஆவன காண்க. காலே மனிதன் முகத்தோடுகொழு முகம் மூன்றும் சேர்த்து

முக்கூறு—இம் முன்ற வாயுடன் காழி வாய் ஒன்று சேர்த்த வாயு என்
காவது காண்க, எ - று.

பொதுவானவைகள்

10. ஆறு குளங்கோப்பு மணியியமஞ் சத்திரமும்
கூறுவழிக் தாறுபிறற் கோட்டமுடன்—மாறுமன
வேசுசுபை நீர்ப்பந்தல் வேர்தன் மடமயிலே
காசினிக்கு ளேபொதுவாக் காண்.

உரை:—மடமயிலே - இஃதாம் மயில்போன்ற சாயலுடைய பெண்ணே!,
ஆறு குளம் தோப்பும் - கதி பொய்கை பொழில் என்பனவும், அணி சிபமம்
சத்திரமும் - அழகு பெரிதும் சத்திரமும், கூறு வழி தாறுபிறல் - பொது
வாக வகுக்கப்பட்ட பாதை அகிலுள்ள பழக்குல மா நிழலென்பனவும்,
கோட்டமுடன் - கோயிலும், மாறுமன வேசு - மாறுகின்ற வுன்னமுடைய
யிலை மகளிரிட, நீர்ப்பந்தல் - தண்ணீர்ப் பந்தலும், வேர்தன் - அரசர்
களும், காசினிக்கு ளே பொதுவாம் உலகத்தில யாவர்களுக்கும் பொது
வானவைகள் என்க; காண் - அரை, எ - று.

பூட்டுவில் பொருள்கோருக்கு உதாரணம்

11. ஆறு தலைசிலனுக் கைத்தழக மைங்காற்குக்
கூறுங்கை பைந்து குரவனுக்கு—விற்தோள்
எட்டாஞ்சே டற்கிடட்டி யாயிரகா விர்திரற்குக்
கட்டா யிரங்கண் குகற்கு.

உரை:—குகற்கு ஆறுதலை - குமரக் கடவுளுக்கு ஆறுதலைகள் உள்
ன்ன, சிலனுக்கு ஐந்து முக்க - தோல் கற்கு கூறும் கை ஐந்து -
யாணமுக்க் கடவுளுக்குப் பேசப்படுகின்ற துதிசையைச் சேர்த்துக் காக்க
கொந்தாகும், குரவனுக்கு வீழ் பித்தன் எட்டாம் - பச்சாசாரியனுடைய சில
பெருமானுக்குத் தனிப்பெருமைபுடைய புயல்கள் எட்டாகும், சேடற்கு
இரட்டி ஆயிரம் கா - ஆகிச்சேடனுக்கு இரண்டாயிரம் காக்குள் உள்ளன,
இந்திரற்குக் கட்டு ஆயிரம் கண் - இந்திரனுக்கு உடம்பில் ஆயிரம் கண்
ளுள்ளன, எ - று.

தோழி கூற்று

12. ஐந்து சிமமுள்ள வண்ணன்மே வேபெதிர்த்த
ஐந்து சயங்கொள நங்குறல்—ஐந்தான
பூதங் கடாமொடுங்கிப் பொன்றடுவ ளாதலினால்
மாதங்க மாமயிலோய் வா.

உரை:—ஐது சி. மு. ரா. அண்ணல் மேலே எடுத்த - ஐந்து திரு முக்கண் புடைய சிவபெருமான்தே அப்ப வந்ததுப் போர் செய்து, ஐந்து சரங்கங்கள் அனடருல் - ஐந்து முக்கண்கள் வந்தும் மன்மதன் செய்யும் தயரால், ஐந்தான் முதல்கள் தாமதமாகி - உடம்பிலுள்ள ஐந்து முதல்களடங்கப் பெற்ற, மாதா உபாண்மைய எதலினால் - மாதா மரண மடைவா எதலினால், அக்கா மயிலைப் வா - மேன்மையுடைய மயிலை இருப்பிடமாக உள்ள முருகப்பெருமானே வந்தருள்வாயாக, எ - று.

முருகமேல் கீர்தாஸ்துதி

13. வேலா வுனஞ்சுமிது யினுன ஜம்பயினி

ஏலாது வேலாது வேலாது—தோலாடை

கொண்டணிந்துர் தந்தை கோகனா மதான்சிறத்தில்
பண்டிதர் துண்டான் டலி.

உரை:—வேலா - வேலாயுதப் பெருமானே, உன் தந்தை தோலாடை கொண்டணிந்து - உன் தப்பெருமைய சிவபெருமான் யானைத் தோலை புரித்து ஆடையாக அப்ப வுக்கொண்ட, கோகனத்தான் சிரத்தில் - தாமரைப் பூவிலிருக்கும் அயனாடைய உலையைக் கிரியதன் கபாலத்தில், பலி பண்டு இரங்க உண்டான் - பறழ்ப காலத்திற் பிசாசைச் சோதேற்று அருந்தினு எதலினால்; உனக்கு யினுன ஜம்பம் இனி ஏலாது ஏலாது - இனிமேல் பயனில்லாத ஜாவாரம் உனக்கு எக்காலத்திலும் பொருள் தாது, எ - று.

சிவபெருமான் துழி

14. காகர் தன்னபரித்து காகர் தன்னனைத்து

காகர் தன்னத்தரித்த காகனை—காகங்கொள்

பத்தானைக் கொன்றாய்ப் பாண்டி வென ஆர்த்த
அத்தா வடிவேற் குளன்.

உரை:—காகர்தனை புரித்து - பாண்டிதோலை புரித்து உடுத்தி, காகர் தன் வகைத்து - மேரு மலையை வில்லாக வகைத்து, காகர்தனைத் தரித்த காகனை - பாம்பினை யாபாண்டமாக அணிந்த தலைவனே!, காகங்கொள் பத்தானை - கைலைமலையை எடுத்த பத்துத் தலைபயுடைய இராவணனை, கொன்றானை - கொன்ற கிருமலை, பாண்டிவன ஆர்த்த அத்தா - வாகனமாகச் செலுத்தய அப்பகை!, அடிவேற்கு அருள் -, எ - று.

கயவரை யிசுழ்தல்

15. கயவரைலான் கூடுபொரு காசியக்கைச் செய்தும்

பயனடைவ துண்டு. ராசிப் ப ரில்—சிவசிலுறும்

சோதியிழன் சின்றுஞ் சோரர்க்குதேயச் தும்பயனை
பாது மடையாது போல்.

உரை:—வியலில் உறும் சோதினி - அகன்ற வீட்டினால் வியலு
மாறுவது, முன்னும் பின்னும் சேர்த்தும் தேய்த்தம் - முற்பகுதியும்
பிற்பகுதியிலும் சிலைச் சிலைதந்து குறைபட்டும், பட்டை யாகும் வடை
யாகு போல் - ஒரு பயிலும் பெருத்தபோல், இப்பாடில் - இத்தப் பூதியில்;
கயவகொலங்கடி ஒரு காரியத்தைச் செப்தம் பயனடைவது உண்டோ -
அற்பர் ஒருங்கு சேர்த்து ஒரு முயற்சி செப்தாலும் அதன் பயனைப் பெறுவ
தில்லை, எ - று.

களத்தூர் வள்ளலைப் புசுந்ந்து பாடியது

16. பொன்னெல்லை பெல்லாம் பொதிபொதியாய்ப் பூசார்த்துச்
செல்லை போலச் சிறந்தளித்தான்—பன்னகத்தின்
சேரர் மணியைநிலை செய்யாணஞ் செய்யானத்
தூராணஞ் செய்கரும் மொன்று.

உரை:—பன்னகத்தின் சேரர் மணியை விலை செய்யாணம் - பாம்பின்
சிறந்த மணியாகிய காகரத்தினத்தைப் பொருட்படுத்தாதவதும், செய்ய
களத்தூரானும் - செம்மையாகிய களத்தூரென்றும் பதியில் வாழ்வது
மாகிய வள்ளல், செய் கரும் ஒன்று - செய்கின்ற கணக்கெயல் ஒன்
றுளது, பூசார்த்து - உலகத்தில் தேவர்களைப்போல மதிப்புடையவர்க
ளுக்கு, பொன் எல்லை எல்லாம் - மிகுந்த அளவுடையதாக முழுவதையும்,
பொதி பொதியாய் - சுமை சுமையாக, செல்லை போல - உயர்த
லைப்போல, சிறந்து அளித்தான் - யாவரும் கொடாத வகையில்
மிகுதியாகக் கொடுத்தான், எ - று.

செல்வியல்பு கூறியது

17. ஈராறு மீரையு மில்லைபென்றே னைவினால்
ஈராறு சொல்லா திருந்திரே—ஈராறு
கட்டி உணைத்தேசீ காதலுட னேசேர்த்தால்
வட்டியுடன் ருணை வரும்.

உரை:—ஈராறும் ஈரையுமும் - பன்னிரண்டும் ஒன்றுமாகிய பதின்
மூன்றுவது கைத்திரமாகிய அத்தம் அதாவது பொருள், இல்லை என்றேன்
கூதவினால் - என்னிடத்தில் இல்லை என்று கான் சொன்னபடியாய் ஈராறு
சொல்லாது இருந்திரே - பன்னிரண்டாவது கைத்திரமாகிய உத்திரம்
அதாவது பதில் உரையாது இருந்திரே, ஈா ஈராறு கட்டியுணைத்தே காத
லுடனே சேர்த்தால் - வருடத்திற் பன்னிரண்டாவதாகிய பெரு தானி
யத்தை (மிகுந்த செல்லை) மூட்டை மூட்டையாகக் கட்டிவைத்து
அவற்றை யாசையுடனே சேர்த்து வைத்தால் பொருள், வட்டியுடன்
தானே வரும் -, எ - று.

பிரிவாற்றுகையாற் றலைவன் வருந்துநல்

13. கறையொழுதுங் குழலாளை யமுதொழுது
மொழியாளை யனவேலிற்
பிறையொழுது துதலாளைப் பிரிந்திருக்க
ளிப்பிறப்பிற் பெரிதாயான்செய்
குறையெதுவோ மதன்கண்ணு மிகவருந்த
வெண்ணிதித்த கொடியோ னுன்
மறையவனுங் கலைமகளைப் பிரிந்திருந்தாற்
தெரியுமந்த வருத்தத் தானே.

உரை:—கறையொழுதும் குதலாளை - தேன் சித்தம் மலாணித்த கந்தலை
புடைபடவன், அமுது ஒழுதும் மொழியாளை - அமுதம்போன்ற இனிமை
பயங்கின்ற செந்தையவன், கறைய வேலை - வேல்போன்ற கண்ணை
புடைய, பிறையொழுதும் துதலாளை - பிறையோன்ற அமுது விளங்குகின்ற
கெற்றிபுடையவன், இப்பிறப்பிற் பிரிந்திருக்க -, பெரிதாயான்
செய்குறை எதுவோ - பெரிதாயான் செய்த தீவினை யாதோ, மதன்
கண்ணுக்கு மிக வருந்த என்னை யிதித்த - மன்மதன் அக்பினுல் துயரப்படுமபடி
யாக என் தலையி லொழுதிய, கொடியோனுன் மறையவனும் - பொல்லாதவ
னுன் பிரமனும், கலைமகளைப் பிரிந்திருந்தால் தெரியும் அந்த வருத்தத்
தானே -, எ -று.

இதுவுமது

19. பாங்காளை வேளை மருட்டு கண்ணாளைப் பகற்பொழுது
துங்காளைக் காமசுர தஞ்செய் வாளைபென் சொல்லுக்குப்பின்
வாங்காளை மோகமவ ளாவைப் பாளைபென் மாள்பைவிட்டு
நீங்காளை பெப்படியோ பிரிந்தா றுமென் னெஞ்சுகமே.

உரை:—பாங்காளை - அன்புடையவன், வேளைமருட்டு கண்ணாளை -
மனமதனையும் மயக்குகின்ற கண்ணு புடையவன், பகல் பொழுது துங்
காளை - பகற் காலத்தில் வந்திறை செய்பவனாக, காமசுரதம் செய்வான் -
காதல் லீலைகள் செய்பவன், என் சொல்லுக்குப் பின் வாங்காளை - என்
சொற்படி நடப்பவன், மோகம் அவளா வைப்பான் - தானாகவே எனக்கு
ஆசை விரும்பவன், என் மாள்பைவிட்டு நீகாளை - மறக்க முடியாதபடி
என் கொஞ்சில் கிற்பவன், எப்படியோ பிரிந்த ஆறும் என் கொஞ்சகமே -
என் மனமானது எவ்வாறு பிரிந்து வருத்தத்தைத் தணியப்பெறும்,
எ -று.

திருமுருகு

20. கூட்டியிருக்கும் சப்ரமஞ்சக்
 குளிர் பஞ்சணமேல் ரத்னவை
 பூட்டியிருக்குங் காங்கனொடு
 பொருந்தியழுத்திக் கிடவாமல்
 மூட்டியுடுத்த சேலையுமாய்
 முன்கைகலைக்கலை யாகவைத்து
 வேட்டிலிரித்துப் படுக்கவென்றோ
 விதித்தான்கமலத் துதித்தோனே.

உரை:—கூட்டியிருக்கும் சப்ரமஞ்ச குளிர் பஞ்சணமேல் செவ்வையாய் அமைத்திருக்கும் மேல்விதானத்தோடு கூடிய கட்டிலில் விரிச்சப் பெற்ற குளிர்சலிதரும் பஞ்ச மென்சைமீத, இரத்தனங்கொழுத்தி இருக்கும் காங்கனொடு பொருந்தி யழுத்திக் கிடவாமல் - இரத்தினக்கனிநூற் செப்த வகையலணிந்த கைகளால் தழுவுப்பெற்று அலங்கரித்துச் செய்த பங்கச்சாமல், மூட்டி உடுத்த சேலையுமாய் - கிழியல் வைச்சப்பெற்ற துண்படன், முன் கைகலைக்கணியாக வைத்து - முன் கையைத் தலையணையோல் வைத்துக்கொண்டு, வேட்டி விரித்துப் படுக்கையின்றி - ஆடையைக் கீழ் பங்கையாக விரித்த அசன்மேல் படுக்கும்படியாக, விதித்தான் கமலத்து துதித்தோனே - பிரமன் விதித்திட்டான், ௭ - ௩.

திருமுருகு

21. சங்கையிலா மதன்னிடுத்த பசுழிதைத்த
 புண்வறுத்தம் தன்னோரோக்கிக்
 கொங்கைகையொத் திங்கொடுத்தக் குங்குமச்சாங்
 தப்பற்றுங் குளிரப்பூசிக்
 செங்கனிவா விதழ்மருந்து முள்ளுங்கே
 கொடுத்தெனக்குச் செய்தகன்றி
 மங்கையரே விரிந்திரவி செற்குவடக்
 குதித்திடினு மறந்திடேனே.

உரை:—மங்கையரே - மாதர்களே!, சங்கையிலா மதன் விடுத்த பசுழிதைத்த-உறுதியான மன்மதன் செலுத்திய சணையழுத்தியதனாலேற்பட்ட, புண் வறுத்தம் தன்னோரோக்கி - காயத்தின் கோலத்தன்னாக் கவனித்து அது திருப்படி, கொங்கையை ஒத்திடம் கொடுத்த - தனக்களால் சூற்றி யொற்றி, குங்குமச் சாத்தப் பற்றுங் குளிரப்பூசி - குங்குமப்பூச சேர்ச்செய்த னைக் குழம்பைத் தோக் குளிரும்படியாகத்தடவி, செங்கனி வாய் இதழ் மருத்து உள்வருக்கே கொடுத்த - உடம்பினால் செவ்விய களிபோன்ற வாய்

லும் உதட்டிலும் மலையும் கோகிய அமுதத்தினை உட்கொள்ள அளித்து எனக்
குச் செய்ததன்றி-தலைவி எனக்குச் செய்த நன்மையை, இத்து இரவி தெற்கு
வடக்கு உதித்திலனும் - சந்திரனும் சூரியனும் திசை மாறித் தெற்கோபாகி
லும் வடக்கோபாகிலும் உதித்தாலும், மறங்கிடேனே - மறங்கிடமாட்டேன்,
எ - று.

காமத்தின் வலிமை

22. ஒருகோட்டுக் கலைமுனிபு மொனிதிகழும்
புலியாடை யுடுத்தகோவு
மநமலர்வாழ் திசைமுகனும் வானவர்ச
னையகனு மயிடன்றனும்
சரிபசிறத் திருமாலும் வாலிபும்ப
ராசனுமே காமனையால்
பெருமையிழத் தனவென்றும் சிறுமனிதர்க்
செப்படியோ பேசுங்காலே.

உரை:—ஒரு கோட்டுக் கலை முனிபும் - கலைக்கோட்டு முனிவரும்
முனி திகழும் புலியாடை - படுத்த கோவும் - பிராசனென்ற பவித்தலைத்
தரித்த ஊசனும், மநமலர் வாழ்திசை முகனும் - வாசனையுடைய தாமரைப்
பூவில் பிர்ந்திருக்கின்ற ஊனும், வானவர்க்கு உயகனும் - தேவர் தலைவ
னாகிய இக்கிரனும் மயிடன் தானும் - எந்நம முகமுடைய மகிடாகுமனும்,
சரிய சிறத் திறமாலும் -, வாலிபும் -, பராசனும் - பராசர
முனிவனும், காமன் அம்பால் பெருமை இழந்தவர் என்றால் - மன்னதன்
கணையினால் தங்கள் மயர்வைக் கைவிட்டனவெனில், பேசுங்கால் சிறுமனி
தற்கு எப்படியோ - ஆராய்ந்து உறுமிடத்து அதனே நுண்டாகிய துன்பம்
சிறந்தியுடைய மனிதர்களுக்கு எவ்வளவு அதிகமாகும், எ - று.

இதுவுமது

23. வாசவனும் பிரநகைக்க வுடலான
னெருவனர வடிவமான
தேசபுழும் கலைமதியு முடல்குறைத்தான்
மலர்வேதன் சிமொன்றற்றான்
சசனுதல் விழிசிறந்தா னிராவணசுந்தோட
சுத்திரந்தார் மண்ணேல்
காகினிப்புன் மாண்டிரே மோக
சாகாமதனைக் கடங்கவல்லார்.

உரை:—வாசவனும் பிரநகைக்க வுடலான - இக்கிரனும் மற்றவர்
கள பரிசுக்கின்படியாக வலியோனி ஓரவையாக மயைக் கயதமர் சாபத்தி

வடைபவனுண், ஒருவன் அராவடிவமானுன் - இந்திர பதவிபுற்ற
 ஈருவன் அசத்தியர் சாபத்தால் பாம்பு வடிவமானுன், தேச புகழ்ச் சிலைமதி
 யும் உடல் குறைத்தான் - ஒளியும் கீர்த்திபுமுடைய பதினாறு சிலையோடு
 உடிய சத்திரனும் தனது சிலைகள் குறையப்பெற்றான், மலர் வேதன் சிரம்
 ஒன்று அற்றான் - தாமரை மலரிலுள்ள பிரமன் ஒரு தலை கிள்ளப்பெற்
 றான், ஈசன் முதல் விழி திர்த்தான் - சிவபெருமான் கெற்றிச் சண்ணைத்
 திறச்சலாயினர், சாவண சுத்தோபசுத்தர் மன்மேல் இறந்தார் - இராவண
 னும் சுத்தன் உபசுத்தன் என்னும் துஷார் இருவரும் பிடிவாதமான பெண்
 மயலால் உயிரிழந்தார்கள், (இவர்கள் இவ்வாறானால்) காசினிப் புன் மானி
 டரோ - உலகத்திலுள்ள குறைந்த ஆற்றலுள்ள மன்னர்தானே மோச
 சாகர மதினைக் கடக்க வல்லார் - சாம சாகர மதினைச் சாண்டிக் திறமை
 புள்ளவராவர், எ - று

இதுவுமது

24. உணங்கி பொருகான் முடமாகி பொருகண்

ணின்ற்ச் செவியிழந்து

வணங்கு செந்வா அறப்புண்டு மன்னு

முதகில் வயிரெட்டி

அணங்கு மலிபமெலி வெய்தியகல்

வாயேடு கழுத்தேற்கிச்

சுணங்கன் முநுவல் பின்சென்றால் யாணர்க்கா

மன்றுயர் செய்யான்.

உரை :—சுணங்கன் - ஆண் காயானது, உணங்கி - உடலுலர்த்த, ஒரு
 கால் முடம் ஆகி - ஒரு கால் கொண்டியாகி, ஒரு கண் இன்றி - ஒரு கண்
 வளில்லாமல், செவி இழந்து காது கேளாமல், வணங்கு செந்வால் அறப்பு
 உண்டு - வளைந்து நீண்ட வால் கத்தரிக்கப் பெற்று, மன்னும் முதகில்
 வயிறு ஒட்டி - எலும்பாயிருக்கும் முகை ஒன்றுப்பட்ட வயிறு பொருத்தும்
 படி யிருக்கவும், அணங்கு மலிபமெலி எய்தி - வியாதி வருத்த மெலிந்து
 போ யிருப்பினும் அசல் வாயோடு கழுத்த எய்தி - வாயைத் திறந்து
 கொண்டு கழுத்தை கீட்டிக்கொண்டு, முகடல் பின் சென்றால் - காமத்தி
 னால் பெண்ணைப் பின்னே ஓடினால், யாணர்க் காமன் தயர் செய்யான் -
 வேறு யாணர்த் தான் மன்மதன் வருத்தாதிருப்பான், எ - று.

வெறி விலக்கல்

25. கட்டிறலை திருப்பிவைத்தாற் றலைவலிபேர

மோவந்தக் கதைபோலாட்டுக்

குட்டியி தென்னடிசுகிபே கெட்டிவயித்தியன்

பள்ளிகொண்டான் பாம்பின்

பெட்டியினுள் கையடுவ னுண்டையும் பாய்ச்சிடுவ
 னன்றாய்ப் பெலமாய்க்காய்
 கட்டிடுவ னிந்தல்லா அருதேமதன்
 விடும்பசுழிப் புண்டானே.

உரை:—அடி சகியே - அடி தோழியே!, கட்டில் தலை திருப்பி வைத்
 தால் தலை வலிபோம் - படுத்திருக்கிற கட்டிலைத் தலை மாற்றி வைப்பதால்
 தலைவேலி தீர்த்துவிடா அந்தக் கதைபோல் ஆட்டுக்குட்டி இது ஏன் - அந்த
 வேடிக்கையைப் போல இந்த ஆட்டுக்குட்டியைப் பலியிடுவதால் ஏன் கோய்
 போமோ, கெட்டி வலித்தியன் பள்ளி கொண்டான் - பள்ளிகொண்டா
 னென்னும் வள்ளலே சாமர்த்தியமான மருத்தவன், பாய்பின் பெட்டி
 யினும் கையடுவன் - பாம்பு இருக்கின்ற பெட்டியிற் கையிட்டாலும் துணைப்
 படுத்திக் கொள்வான், (அல்லது கங்குலிநூல் லீலை செய்வான்) உண்டை
 யும் பாய்ச்சிடுவன் - உருண்டை மருத்தும் கொடுப்பான் (அல்லது தனது
 கணினிமீது லீலை செய்வான்), னன்றாய்ப் பெலமாய்க் காய் கட்டிடுவன் -
 புண்களுக்குச் செம்மையான கட்டுப்போட்டு உறுதியாய்க் கட்டி வைப்
 பான், (அல்லது னன்றாய்த்திரமாய் உடம்பைத் தழுவுவான்), இத்தல்லால்-
 இவ்விதமான சிசிச்சை உல்லாமல், மதன் விரும்புபுழிப் புண் னான்
 அருதே - மன்மதன் கணையாலேற்படுகின்ற சிங்கு உலர்த்த போகாது,
 எ - று.

ஆலத்தி யெடுத்தல்

26. மரமது மரத்தி லேறி மரத்தைத் தோளில் வைத்து
 மரமது மரத்தைக் கண்டு மரத்தினுள் மரத்தைக் குத்தி
 மரமது வழியே சென்று வளமனைக் கேரும போது
 மரமது கண்ட மாதர் மரமுடன் மரமெடுத்தார்.

உரை:—மரமது - அரசு மரம், (அதாவது அரசன்), மரத்திலேறி -
 மாலிலேறி, அதாவது குதிரையிலேறி) மரத்தைத் தோளில் வைத்து -
 வேலமரம், (அதாவது வேலினைத் தோளில் வைத்தத்கொண்டு), மரமது -
 அரசன், மரத்தைக் கண்டு - வேலனை அதாவது புலியைக் கண்டு மரத்தி
 னால் மரத்தைக் குத்தி - வேலினால் அப் புலியைக் குத்தி, மரமது வழியே
 சென்று வளமனைக்கு ஏகும்போது - அரசன் வந்த வழியே திரும்பிப்
 போய் வளமான தனது அரண்மனையிற் புகும்போது, மரமது கண்ட
 மாதர் - அரசனைக் கண்ட பெண்கள், மரமுடன் மரம் எடுத்தால் - ஆல்
 அத்தி எடுத்தார்கள், (அதாவது ஆலாத்தி யெடுத்தார்கள்), எ - று.

குறிப்பு:—மரமது என்பது என்ருது அடியிலும் 'அரசு' என்பதைக்
 குறித்து கின்றது. அரசு என்பது அரசனைக் குறிப்பதுபோல, மா, வேல்,

வேலையுடன் என்னும் மாதின் பெயர்கள் முறையே துணியையும், வேற்
படையையும், புலியையும் குறித்தன. மாமுடன் மாமென்றபோது ஆலும்
அத்தியும் என்பன குறிக்கப்பட்ட இரண்டும் சேர்த்து ஆலத்தியாவின்.

இரா கவிராயர்

பாடியது

—o—o—o—

உச்சிப்பிள்ளையார் நரினைக்குப் போனபோது
திருடன் முடிச்சாழித்துக் கொண்டதைப்பற்றி பாடியது

1. தம்பிசீயா பெண்டிருடி தாயாருடன் பிறந்த
வம்பனோ செய்திருடி மாயனும்—அம்புலியில்
மூத்தபிள்ளை யாரே முடிச்சாழித்துக் கொண்டே
கோதந்தாத்தி உள்ள குணம்.

உரை:—அம்புலியில் மூத்தப் பிள்ளையாரே - அழகிய பூமி மீது
(உயர்ந்த மலைபுச்சியிற் றங்கும்) சிவபெருமானது முதல் குழந்தையாகிய
கணபதியே!, தம்பிசீயா பெண் திருடி - உன்னுடைய சகோதரனாகிய
முருகர் வள்ளியம்மையைக் களவிற் கொண்டபோனவர், தாயாருடன்
பிறந்த மாயனும் வம்பனும் - உம்முடைய அன்னையின் சகோதரனாகிய
திருமாலாகிய கபட நாடகக்காரர், செய் திருடி - இடையர் பாடியில் வெண்
ணையைக் களவுசெய்தவர், முடிச்சாழித்துக் கொண்டீர் - நீர் எம்முடைய
முடிச்சை யழித்து அதுவுள்ள பொண்ணை எடுத்துக் கொண்டீர், உம்
கோத்திரத்துக்கு உள்ள குணம் - இது உமது குடும்பத்தாருக்கு இயற்கை
யாக அமைந்த தன்மையாகும், எ - று.

மாறை மதுக்குளுந்தான் செட்டிமேற் பாடியது

2. கூறவில்லை மாதர்வசை கொள்ளவில்லை மாமரத்தில்
சேறுகுயில் கூப்பிட்டுச் செப்பவில்லை—மாறை
மதுக்குளுந்தான் னைப்பிறந்தான் மாதென்றே வேளுந்
கிதுக்குளுந்தான் சொன்னவளில் கார்.

உரை:—மாத - எம்முடைய மகன், மாறை மதுக்குளுந்தானைப் பிரித்
தான் என்று - மாறாவிடுவான் மதுக்குளந்தானென்னும் செல்வனைப்
பிரித்தாளென்று, மாதா கூற வில்லை - தோழியர் யார்க்குத் தெரிவிக்கவில்லை
வசை கொன்னவில்லை - ஊரார் துற்றவுயில்லை, மாமரத்தில் சேறு குயில்
கூப்பிட்டுச் செப்பவில்லை - மாமரத்திற் றகிசர் சினந்து உட்கின்ற குயிலா

னது உரத்த சத்தத்தோடு இதனைச் சொல்லவில்லை, வேளுக்கு இதக் குளுந்தான் சொன்னவன் இஃது ஆர் - இதற்குள்ளே மன்மதனுக்கு இச் செய்தியைத் தெரிவித்தவன் யார்?, எ - று.

சிவபெருமான் பத்துத்தலை சுமந்தான் என்று பாடியது

3. ஆழி கடைத்த வரவின் நிலைபெற்றும்
தாழ்வுபடா மானின் நிலையொன்றும்—குழ
விருத்தார் தலைபிண்டு மேற்றதலை யொன்றும்
சுமந்தான் நிலையோடும் பத்த.

உரை:—ஆழி கடைத்த வரவின் தலை ஐந்தம் - திருப்பாற்கடல் கடைவதற்குப் பயன்பட்ட வாசகவின் ஐந்து தலையும், தாழ்வுபடா மானின் தலை ஒன்றும் - சிவபெருமான் திருக்கையில் கீழே விழாது தாங்கப்பெறும் மானுடைய தலை யொன்றும், குழ திருத்தார் தலை இரண்டாம் - உடம்பின் யாததலிலே தன்னைச் சுற்றியிருக்கும் பார்வதி, பெருமான் என்பவர் களுடைய இரண்டு தலையும், ஏற்ற தலை ஒன்றும் - பிச்சை வாங்க உதவிய அயன் தலையொன்றும், தன்ன திருமுடி ஒன்றும் - பத்து சுமந்தான் - ஆக பத்துத் தலைகளைச் சிவபெருமான் தாங்கினான், எ - று.

குறிப்பு:—சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு மேல் ஐத்தலை நாகம் மரம் போல் நிழல் தருவதால் அவரின் தலை ஐத்தென்று கூறினர் சுவி.

பிரிவு கூறல்

4. நாமம் பெறுஞ்செல்வம் கல்விக்கோ நாமதபாகத்
தாமக் குழன்மாதே சொல்வென்னப்—போமென்
றுளத்தே யெழுந்த வுடைய முயிரும்
கனத்தே பிணங்கியவா காண்.

உரை:—தாமக் குழல் மாதே - புனுகுபோன்ற கூத்தலையுடைய பெண்ணே!, நாமம் பெறுஞ் செல்வம் - பெருமையடைதற் கேதுவாகிய பொருளின் பொருட்டே, கல்விக்கோ - கல்வியின் பொருட்டோ, நாம் போக - நாம் செல்லலாமென்று, சொல் என்ன - கூறுகவென்று தலைவியைக் கேட்டபோது, போமென்று உளத்தே எழுந்த உரையும் - போவீராகவென்று மனதில் நினைத்தபோது எழுந்த சொல்லும், உயிரும் - நான் போவேனென்று சொல்லுகின்ற அவன் உயிரும், கனத்தே பிணங்கியவா - அவ்விடத்திலே அல்லது கண்டத்திலே ஒன்றோடொன்று சண்டை பிட்டு உள, எ - று. காண் - அசை.

கருத்து:—நீர் போனால் என் உயிர் போமென்றான்.

வன்சொல் விலக்கு

5. மெய்யே பொருண்மேற் பிரிதேயல் வேறெரு
தையலை நாடத் தருமுனக்கு—செய்யிலேயல்
வள்ளல் பிரிவற்றம் பார்த்தெங்கள் வாழ்காளைக்
கொள்ள வழலுமாய் கூற்று.

உரை :—செய்யிலே வேல் வள்ளல் - செய் தடவி இலைபோன்ற வடி
வுடைய வேற்படையை ஏற்றிய ஈசையானனே! கூற்று - என், பிரிவற்
றம் பார்த்து - நீர் பிரியும் தருணத்தை கோக்கியிருந்து, எங்கள் வாழ்
காளைக் கொள்ள உழலுமாய் - எங்களுயினைக் கொண்டபோவதற்கு அலை
கின்றனும், (ஆதலால்) மெய்யே பொருண்மேல் பிரிதேயல் - மெய்யாகப்
பொருள் சேர்ப்பதன் பொருட்டு நீர் போகக் கருதினால், உடக்கு வேறெரு
தையலை நாடத் தரும் - நீ இன்னொரு மனைவியைத் தேடிக்கொள்வதே
பொருத்தம், எ - று.

வாழ்த்து விலக்கு

6. செல்லு நெறியினத்துஞ் சேம நெறியாக
மல்ல நிதியம் வளஞ்சிறக்க—வெல்லும்
அடற்றேர் விடலை பகன்றுறைவ தான்கோர்
இடத்தே பிறக்கவி யாம்.

உரை :—வெல்லும் அடல் தேர் விடலை - வெற்றி யடையக் கூடிய
நிறமையுடைய ஆண்மகனாகிய தலைவன், செல்லும் நெறியினத்தும் சேம
நெறியாக - போகின்ற வழியெல்லாம் பாது காப்புடைய வழியாகக் கட
வது, மல்ல நிதியம் வளம் சிறக்க - தேடுகின்ற வளமான பொருள்
பெருகுவதாக, அகன்று உறைவது ஆக்கு ஒர் இடத்தே - பிரிந்தறையு
மிடத்தின் ஒரு பக்கத்தில், யாம் பிறக்க - யாம் இறந்துபோய்ப் பிறப்போ
மாக, எ - று

தலைமை விலக்கு

7. பொய்ம்மை நெற்தீர் பொருளு மிகப்பயக்கும
எம்முயிர்த்து மேது மிடரில்லை—வெம்மைதீர்ந்
தேக வினிய நெறியணிய வென்றாலும்
போக பொழிவாய் பொருட்டு.

உரை :—பொய்ம்மை நெற்தீர் பொருளும் மிகப்பயக்கும் - அசத்தியம்
கலவாத வழியிற் கிடைக்கக் கூடிய பொருள் அநிசமாக வுண்டாகக்கூடி
யது. எம்முயிர்த்து எதும் இடர் இல்லை - எம்முடைய ஆயுசுக்கும் எவ்
வகையான இடைஞ்சலுமில்லை யென்றாலும், வெம்மை தீர்த்து ஏத இனிய

செறி அணிய வென்றும் - ஈழியில் வெப்பமில்லாத போவதற்குரிய
கல்ல பாத்தையானது கிட்ட இருந்தாலும், பொருட்கு போகல் ஒழிவாய் -
பொருளின் பொருட்டிப் பிரிவதைத் தவிர்ப்பாயாக, ஏ - று.

இகழ்ச்சி விலக்கு

- 8 ஆசை பெரிதுடையே மாருபிரமேலப்பொருண்மேல்
ஆசைகிழந்து மடை கிலமால்—தேச
வழுவா செறியின் வருபொருண்மே லண்ணல்
எழுவா பொழிவா யினி.

உரை:—அண்ணல் - தலைகனே!, ஆர் உயிர்மேல் ஆசை பெரிதுடையே - அருமைபடைய உயிர்மேல் மிகுந்த வேட்கையுடையோம், அப்
பொருண்மேல் ஆசை சிறிதும் அடைகிலம் - நீ விருப்புகின்ற அச்சச் செல்
வததின்மீது கொஞ்சமும் விருப்பம் எங்களுக்குண்டாகவில்லை, தேச
வழுவா செறியின் வருபொருண்மேல் - கீத்சி தவறாத வழியில் அடையக்
கருதுகின்ற பொருளின் பொருட்டு, இனி எழுவாய் ஒழிவாய் - நாகங்கள்
இவ்வளவு சொல்லிய பிற்பாடு புறப்படுவாயோ அவ்வது புறப்படாம
விருப்பாயோ (உன்னிடம்), ஏ - று.

துணைசெயல் விலக்கு

9. வினைபொருண்மே லண்ணல் விரும்பினையே லீண்டெங்
கடையழுகை தேட்பதற்கு முன்னே—வினாதேன்
புடைபூறு பூந்தார் புனைதழுவாய் போக்குக்
கடைபூறு வாராம வேகு.

உரை:—வினா தேன் புடைபூறு பூந்தார் புனைதழுவாய் அண்ணல் -
பூக்களிலுண்டாகின்ற தேன் பச்சைத் தன்னைவிட சிறிதும் மாண்பையும் அழகான
சிலம்பின்புழுண்டைய தலைகனே!, வினா பொருண்மேல் போக்கு விரும்
பினையேல் - தேடிப் பெறக்கூடிய பொருளின் பொருட்டு நீ போவதற்கு
ஆசைப்பட்டால், ஈண்டு - இவ்வே, எங்கிளை அழுகை தேட்பதற்கு
முன்னே - நாகங்களிற்று எங்களுடைய உறவினர் அழுகின்ற ஒலி செவி
யிற் படுவதற்கு முன்னே, இடைபூறு வாராமல் ஏகு - உன் போக்கிற்குத்
தடையேற்படாதபடி போவாயாக, ஏ - று.

முயற்சி விலக்கு

10. மல்லணிந்த தோளாயி தென்கொலோ வான்பொருண்மேல்
செல்க வினாந்தென் றுளந்தெளிந்து—சொல்லுதற்கே
என்று முயல்வல்பா னேனீ பென்றடையே
தோன்முன்ன தென்வாயிற் சொல்.

உரை:—மல்லணித்த தோளாய் - மல்லுத்தத்தால் அலங்காரம் பெற்ற புயத்தையுடையவனே!, வான் பொருள்மேல் விரைந்து செல்க என்று - சிறந்த பொருளின் பொருட்டிச் சித்தமாகப் போகலாமென்று, உளம் தெளிந்து சொல்லுதற்கே - தெளிவான எண்ணத்தோடு கூறுவதற்கே, என்று முயல்வல் யான் - இசைந்து யான் முயற்சி செய்கின்றேன், என் வாயிற் சொல் - என் வாயிலே தோன்றுகின்ற மொழியானது, எதல் லீ என்று இடையே தோன்றுகின்றது - நீ போகக்கூடாதென்ற வாங்கியமாக நடுவிலுதிக்கிறது இவ் வன் மகலோ - இதற்குக் காரணம் யாதோ, எ - று.

பரவச விலக்கு

11. செல்கை திருவுளமேல் யானறிபேன் நேங்குமழ்தார்
மல்லகந் தங்கு மாதர் விழியின்—மெல்லிமைகள்
கோக்கு விலக்குமே னோவா ளிவள் காதல்
போக்கி யசல்வாய் பொருட்கு.

உரை:—செல்கை திருவுளமேல் யான் அறிபேன் - போதற்கு நீ விரும்புவாயானால் அடைப்பற்றி நான் ஒன்றுஞ் சொல்ல அறிபேன், தேம் கமழ்தார் - தேனின் வாசனை வீசுகின்ற உன்னுடைய மானையைப் பார்த்தும், மல்லகந் தங்கு மாதர் விழியின் மெல்லிமைகள் - வளம் பொருத்திய மாதர்ப் பின்புடைய கண்ணின் மெதுவான இமைகள், கோக்கு விலக்கு மேல் - அதனைப் பார்ப்பதைத் தடுத்துமேயானால், கோவான் - அவள் வருத்தவான், இவள் காதல் போக்கி பொருட்கு அசல்வாய் - இவளின் கையை யொழித்துப்பின் நீ பொருளுக்காகப் பிரிந்து செல்வாயாக, எ - று.

உபாய விலக்கு

12. இன்னுயிர் காத்தளிப்பாய் நீயே யிளவேனில்
மன்னவனுங் கூற்றுவனும் வந்தணந்தால்—அன்னோர்
தமக்கெம்மைத் தோன்றாத தன்மையதோர் விஞ்சை
எமக்கின் றருள் புரிந்தே யோகு.

உரை:—இன்னுயிர் காத்தளிப்பாய் - எங்கள் இனிய உயிரைக் காப்பாற்றிப் பேணுகின்ற தலைவனே!, இளவேனில் மன்னவனும் கூற்றுவனும் வந்தணந்தால் - மன்னமகனும் எமனும் நீ போனபிர்ப்பாய் வந்து சேர்த்தால், அன்னோர் தமக்கெம்மைத் தோன்றாத தன்மையதோர் விஞ்சை - அவர்களுக்கு எங்களைக் காண்பிர்ப்பாத தன்மையுடைய ஒருமத்தி யத்தை, நீயே எமக்கு இன்று கூறல் புரிந்த ஏகு - நீயே எங்களுக்கு இப்போது தயையசெய்து உதவித்துவிட்டுப் போவாயாக, எ - று.

சிவபெருமானைப்பற்றி வேடிக்கையாப்ப் பாடியது

13. அக்காளை பேறுவா னம்மாளைக் கைப்பிடிப்பான்
சொக்காளைப் பக்கஞ் சொருகுவான்—சுக்கனவன்
ஆட்டை பெடுப்பானை ஸம்பாலே யுண்டிடுவான்
காட்டிற் குடிநிறுப்பான் காண்.

உரை:—சுக்கனவன் - கிருவாணியான சிவபெருமான், அக்காளை
ஏறுவான் - (திருமால் காளையாக வந்தபோது) அந்தக் காளையை வாகன
மாகக் கொண்டவன், அம்மாளைக் கைப்பிடிப்பான் - அழகிய மாளை இடது
கரத்திலுடையவன், சொக்காளைப் பக்கஞ் சொருகுவான் - சொக்காயகி
யாகிய மீனாட்சியை இடப்பக்கத்திற் சேர்த்துக் கொள்பவன், ஆட்டை
எடுப்பான் - ஆடுதலாகிய கிருத்தத்தை மேற்கொள்பவன், ஸம்பாலே
உண்டிடுவான் - விஷமாகிய பாலைக் குடிப்பான், காட்டில் குடி இருப்
பான் - கடுகாட்டில் அல்லது கடப்பக்காட்டில் வீற்றிருப்பான், ௭ - று.
காண் - அரை.

சுரிப்பு:—கடப்பமாம் - மதுரைக்குத் தல விருட்சம். ஆதலால்
அதைக் கடப்பகனம் என்றுக் கூறுவர்.

ஓர் வீடு கவி

14. காற்காணி மீதிருந்து நாகம் குதித்திறங்கிக்
காற்காணி மீதிவரக் கண்டே ன்காற்—காற்காணி
சுனியிருக்கக் கொட்டைதனைக் கவ்வினது போலத்
தனியிருக்க லாகாது தான்

உரை:—காற்காணி மீதிருந்தும் - ஒரு மாமரத்தின்மேலே இருந்து,
நாகம் குதித்த இறங்கி - ஞானானது கீழே தாவி, காற்காணிமீது வரக்
கண்டேன் - முத்திரி மாத்தின்மேற் செல்வதைப் பார்த்தேன், காற்காணி
சுனியிருக்கக் கொட்டைதனைக் கவ்வினது போல - முர்ச்சிப் பழமிருந்த
அது கவ்வின கொட்டைபோல, தனி இருக்கல் ஆகாது தான் - தலைவனைப்
பிரித்த தனியே இருக்கக்கூடாது. (இருந்தால் மனக்கவலை யேற்படு
மென்பது கருத்த), ௭ - து.

சிவபெருமானைப்பற்றி பாடியது

15. அகிட்டத்துக் கிணர்தொன் றுளு ஹுனைத்தப்
பகிட்டத்தி னாலே பலகால்—தகிட்டை
முழுங்குகின்ற செவ்வேழி முட்டைக்கு நோ
எழுந்தாய் செழுந்திக்க ளே.

உரை:—செழுந் திங்களே - வளமான சந்திரனே! அவிட்டத்துக்கு
சுரைந்து ஒன்று ஆனால் - அவிட்டத்திற்குப் பதினென்றுவது எட்சத்திர
மாகிய திருவாநிறைக்குரிய சிவபெருமான் உனைத் தப்பவிட்டதினால் - உன்
னைச் சாகாதவண்ணம் காப்பாற்றிவிட்டதினால் பலதால் - பல தடவை,
தவிட்டை முழுக்குகின்ற செங்கோழி முட்டைக்கு கோரா - தவிட்டை
விழுக்குகின்ற சிவந்த கோழி முட்டையைப்போல, எழுந்தாய் - பூரண
சுலையோடு தோன்றித் தன்புறுத்துகின்றாய், எ - று.

திருநாமத்தைப் பற்றியது

16. எருதாய்ச் சுமந்துபோ யேத்திக்கண் சாத்திப்
பொருதாழி வாங்கினதும் பொய்யோ—பெருமான்
திருநாம மென்றுநெற்றி தீட்டுவதும் கச்சி
ஒருமா விலக்கமல்லவோ.

உரை:—பெருமான் - விஷ்ணுவானவர், எருதாய்ச் சுமந்து போய் -
திரிபுர மெரித்த காலத்தில் விடையாகத் தாங்கினதும், ஏத்திக் கண்
சாத்திப் பொருது ஆழி வாங்கினதும்-அச்சித்தித் தனது திருக்கண்ணைச்
சாத்திச் சக்கரம் பெற்றதும், பொய்யோ -, திரு நாமம் என்று
நெற்றி தீட்டுவதும்-திருநாம மென்ற பெயரால் நெற்றியிலிடப் படுவதும்,
கச்சி ஒரு மா இலக்கம் அல்லவோ - காஞ்சிபுரத்திலுள்ள சிவபெருமான்
வீற்றிருக்கின்ற ஒரு மாமரத்தின் குறியல்லவா?, எ - று.

விடு கவி

17. ஆனெய்தனைப் பூனை அருந்தினது மல்லாமற்
பூனெய்தனை யியெயித்துப் போனதுவும்—மானையை
கண்ணார் தலைபதனிற் காய்காய்த்த தறுத்ததவும்
நண்ணு அறிந்து கவில்.

உரை:—ஆனெய்தனைப் பூனை அருந்தினதும் அல்லாமல் - பகவின்
செய்யையும் தேனையும் சாப்பிட்டது மல்லாமல், பூ செய்தனை ஈ எடுத்துப்
போனதுவும்-தேனில் ஈ மொய்த்ததையும், மான் அனைய கண்ணார் தலைபத
னில் காய்காய்த்த அறுத்ததும் - மான்போன்ற கண்ணையுடைய கன்னி
யின் அநாவது வாழைமரத்தின் உச்சியிற் காய்காய்த்த அதை வெட்டி
யதவும், நண்ணு அறிந்து கவில் - அன்றாத் தெரிந்த கூறுத, எ - று.

நிரனிரைப் பொருள்சோருக்கு உதாரணம்

18. கொங்கைகளங் கண்ணொல் குழலிவையின் னுட்கென்று
செங்கமல வானி திகழ்கூடற்—கங்கைகுழல்
சின்னத்தம் பிக்குத் தெரியவுரைப் பாரி'ல்பே
வன்னத்தம் பிக்கு மழை.

உரை:—இன்னாட்டு - இப் பெண்ணிற்கு, கொங்கை கனம் கண் சொல் குழல் இவை - தனமும் கழுத்தும் கண்ணும் மொழியும் உட்தலும், வல் ளத்த அம்பு இங்கு மழை என்று - குறுகருவியையும் சங்கையுள் அம்பையும் கரும்பையும் மேகத்தையும் ஒப்பனை என்று, செங்கமல வாலி திகழ் உடல் - செந்தாமரைப் பொய்கை விளங்கும் உடற்படுவியல் வதியும், கங்கைகுலச் சின்னத் தம்பிக்கு - வேளாள குலத்திற் பிறந்த சின்னத்தம்பி மென்னும் வள்ளலுக்கு, தெரிய உரைப்பார் இலையே - தெளிவாக எடுத்துத் தெரிவிப் பார் இலையே, எ - று.

, உயர்ந்தால் கவனிக்கமாட்டா ரெனல்

19. திருவிருத்தி காதர் திருவனியா தென்னைக்
கருவிருத்தி பென்னபலன் கண்டார்—எருதுபோய்க்
கோட்டிபத்திலேற்றோ கோவணம்போய்ப்பட்டாச்சோ
ஒட்டிலிர் துண்டதம் போச்சோ.

உரை:—திருவிருத்தி காதர் - திருவிருத்திகாதாகிய சிவபெருமான், திரு அனியாது - வீட்டுச் செல்வத்தைக் கொடாது என்னைக் கருவிருத்தி என்ன பலன் கண்டார் - என்னைப் பிறப்பிலிருக்கும்படி செய்து என்ன கன்மையைப் பார்த்தனர், எருது போய்க் கொட்டி இப்பத்தில் ஏறினரோ - கானையை விட்டு நீக்கி கொம்போடு கூடிய யானையின்மீது அமர்ந்தனரோ, கோவணம் போய் பட்டாச்சோ - செளபீனக் கட்டியிருந்தது போய்ப்பட்டாக வுருத்திக் கொண்டனரோ, ஒட்டில் இரத்த உண்டதம் போச்சோ - தலை யோட்டிற் பிச்சையெற்று அருந்தியதும் நீக்கி விட்டதோ, (உயர்ந்திலை யடைந்தபடியால் கவனிக்க வில்லை போலும் என்பது கருத்து), எ - று.

பாண்டியனைப் பற்றியது

20. கொங்க ருடல்கிழியக் குத்திநீரு கோடுநுத்து
வெங்க ணழலில் வெதுப்புமே—மங்கையர்சன்
சூழத்தா மம்புனைபுஞ் சுத்தாத்தோன் மீனவனுக்
கீழத்தா னிட்ட இபம்.

உரை:—மங்கையர்சன் சூழத் தாமம் புனைபும் சுத்தாத்தோன் மீனவ னுக்கு - பெண்கள் சுற்றி நின்று பார்த்தும்படி மானிடநிறத் துழுகிய புயத்தை புடைய பாண்டியனுக்கு, சூழத்தான் - சூழமண்டல மன்னன், இட்ட இபம் - கப்பமாகக் கொடுத்த யானைகள், கொங்கர் உடல் கிழியக் குத்தி - கொங்கு தேசத்தப் பகைவரின் உடம்புகளைக் குத்திக்கீறி, இந் தோட்டு எடுத்து - இரண்டு கொம்பினாலும் எடுத்தி, வெங்கண் அழலில் வெதுப்புமே - வெம்மையான விடத்திலுள்ள நீரில் உரட்டும், எ - று.

சிவபெருமான்மீது மீள்தாஸ்துதி

21. கல்லி னெறியக் கதியளித்தார் பூவிறால்
மெல்ல வெறிய விழித்தெரித்தார்—கல்லுடைவிட்
டுட்டருக்குண் டான வுறவி னுரிபோர்த்தார்
குட்டருக்குண் டான குணம்.

உரை:—கல்லின் எறியக் கதியளித்தார் - சாக்ரிய காவியினர் கல்லைக் கொண்டு சிவலிங்கப் பெருமான்மீது எறிய அதற்காக அவர்க்கு முத்தி கொடுத்தார், பூவிறால் மெல்ல எறிய விழித்து எரித்தார் - மண்மதன் பூக்களைக்கொண்டு மெதுவாக வீசவும் தெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து எரித் தழித்தார், கல்லுடை விட்டு - கல்லு ஆடையை வேண்டாமென்று விடுத்து, உன் தருக்கு உண்டான உவாவின் உரி போர்த்தார் - உன்னத்தில் அகத்தை புடைய யானையின் தோலிலும் தன்னை மூடிக்கொண்டார், குட்டருக்கு உண்டான குணம் - சிறுவர்களுக்கு இயற்கையான தன்மை அது, எ - று.

செல்லப்ப னென்னும் வள்ளலைப் பற்றியது

22. வல்லப் பொருமுலையாய் வார்த்தைமுனிர் தன்பருடன்
சொல்லப் பிரியத் துணிபாதே—செல்லப்பன்
கச்சியெல்லாம் காவந்தக் காவெல்லா மாமாவின்
உச்சியெல்லாம் காமா யுதம்.

உரை:—வல்லப்பொரு முலையாய் - குறு கருவியை யொத்த தனங் களை புடைய பாக்கிமாகே, வார்த்தை முனிர் அன்பருடன் சொல்லத் துணியாதீர் - நான் சொல்வதற்காகக் கோபித்து அதனை அன்பரிடம் உறும் பொருட்டு என்னை விட்டு நீங்கத் துணிவு கொள்ளாதீர்கள், (என்னெனில்) செல்லப்பன் கச்சியெல்லாம் கா - செல்லப்ப வன்னல் வசிக் கின்ற காஞ்சிப்பதியில் எவ்விடத்திலும் சோலைகளே யுள்ளன, அந்தக் கா எல்லாம் மா - அந்தச் சோலைகளிலெல்லாம் மாமாக்களை உள்ளன, மாவின் உச்சியெல்லாம் காமாயுதம் - அந்த மாமாக்களின் துனியெய்க்கும் மண்மதன் கண்ணாடிய பூக்களே உள்ளன, எ - று.

திருவாரூர்த் தியாகரைப்பற்றிப் பாடியது

23. கமலா லயமில்லா காரோ கணத்து
விமலா லயமில்லா மெய்பா—அமலாமன்
ருடியபொற் பாதத் தியாக ரெடுமாலன்று
தேடியபொற் பாதத் தியாகா.

உரை:—கமலாலயம் இல்லா - திருவாரூரின் வீடாகவுடைய, காரோ கணத்து விமலா - காயாரோகணத்தில் வீற்றிருக்கும் பாசமற்ற பெரு

மானே!, லயம் இல்லா மெய்யா - அழியாத தேகத்தை யுடையவனே!, அமலா - குற்றமற்றவனே!, மன்ற ஆடிய பொற்பாதத் தியாகா - பொன்னம்பலத்தில் நடனஞ் செய்யத் தூங்கிய திருவடிபை அடியார்களுக்கு அளித்தவனே!, மால் அன்று தேடிய பொற்பாதத் தியாகா - திருமால் முற் காலத்தில் தேடிக்கொண்ட திருவடியையுடைய தியாகாசப் பெருமானே! நீ என்னை ஆட்கொள்வாயாக!, எ - று.

தலைவனுரைப் பழித்தல்

24. வாவினை யன்றி மலரா வயல்களும்
பாவினை யன்றிப் பயிராகா—காவினிலத்
தேரோன் விருதன்றிச் சேரா பிரித்தவர்க்கு
சாரோ குடிதங்கியுள்.

பொருள்:—பிரித்தவர்க்கு வாரோ குடிதங்கி ஊர் - நம்மைப் பிரித்த தலைவருக்குச் சொத்தமான பதி குடிதங்கிப் பூரென்பது, வாவினை அன்றி மலரா - பொய்க்களில் காம னம்பாகிய தாமரை மலர்களன்றி வேறு பூக்கள் பூப்பதில்லை, வயல்களும் அப்பாவினை அன்றிப் பயிராகா - வயல்களிலும் அத்தத் தீயவனுடைய அம்புகளே விளைகின்றன, காவினில் கால் தேரோன் விருது அன்றிச் சேரா - சோலைகளில் தென்றற் காற்றைத் தேராகவடைய மண்மதுனுடைய கொடியாகிய குயிலையன்றி வேறு பறவைகள் தங்குவதில்லை, எ - று.

மயல் விலக்கு

25. கண்டிருந்தங் கேட்டிருந்தங் கற்றிருந்தங் தோடுமவர்
வண்டிருந்த பூங்குழன்மேன் மாலானோம்—பண்டை
வெறியோ விதியோ வெளிமயக்கோ வைபோ
முறையோ விபராயமோ.

பொருள்:—கண்டிருந்தங் கேட்டிருந்தங் கற்றிருந்தங் - பெண் மயலின் செவ்வியை நேரே பார்த்துங் பிறரிடம் கேட்டும் ஊர்சுளிற் படித்தும் அறிந் திருந்தாலும், தோடு மலர் வண்டிருந்த பூங்குழன் மேல் - வண்டிருக்கி விரிக்கின்ற இசைமுனைபுடைய மலர்த்த அழகிய கூத்தலைபுடைய பெண்ணின் மீது, மால் ஆனோம் - இச்சைகொண்டோம், பண்டை வெறியோ - இதற் குக் காரணம் முற்பிறப்பின் வாசனையோ, விதியோ - வினைப் பயனோ, வெளிமயக்கோ - வெளித் தோற்றத்தினால் ஏற்பட்ட மோகமோ, முறையோ அகியாயமோ - இது நீதியா அநீதியா, ஐயோ - இது பரிதாபம், எ - று.

முருகன்மீது ரிந்தாஸ்துதி

26. தேங்குவளை யன்னவிழித் தேமொழியார்க் குன்றத்தை
தாங்குவளை விற்கத் தமிழோங்கை—ஈங்குவளை
கொள்ளத் தலைப்பட்டாய் கோமயிலைச் செட்டிநீ
மெள்ளக் குலத்தொழிலை விட்டு.

உரை :—கோ மயிலைச் செட்டி - அழகிய மயிலைவ் வதையும் செட்டி
யென்று பெயர் பெற்ற குமாணே!, தேங்குவளை யன்ன விழி - மணம்
வீசுகின்ற நீலோற்பலம் போன்ற கண்ணையுடைய, தேமொழியார்க்கு -
இனிய சொல்லுடைய மாதர்களுக்கு, உன் தந்தை தாங்குவளை விற்க -
உன்னுடைய தகப்பனார் சுமத்த கொண்டிபோன வளையலை விற்கவும்,
நீ மெள்ளக் குலத்தொழிலை விட்டு - நீ மெதுவாக அந்தச் சாதித் தொழி
லைக் கைவிட்டு, ஈங்கு - இந்த இடத்தில், தமிழோம் கைவளை கொள்ளத்
தலைப்பட்டாய் - அடியேங்களுடைய கையிலுள்ள வளையல்களை ஏற்றுக்
கொள்ளப் புறப்பட்டாய், எ - று.

பிட்சாடனரைப்பற்றிய ரிந்தாஸ்துதி

27. பாம்புக்குத் தச்சன் பகைவனைக்கொண் டித்தெருவில்
தேம்பித் திரிவா சிவாரோ—பாங்கியே
நான்பாவித் தேன்பாவி யுண்டார் சிலகாலம்
தான்பாவித் தண்ணுத தாழ்வு.

உரை :—பாங்கியே - தோழியே!, பாம்புக்குத் தச்சன் பகைவனைக்
கொண்டு - பாம்புக்குப் புற்றைக் கட்டிகின்ற கரையானது விரோதியாகிய
காடியைப் பிடித்துக்கொண்டு, இத்தெருவில் தேம்பித் திரிவா சிவாரோ -
இந்த வீதியில் உண்டாகக்கூடிய அலைந்து திரிகின்றவர் யார், நான் பாவித்
தேன் - நான் அவர் தன்மையை எண்ணினேன்; பாவி யுண்டார் சில
காலம் - சிலகாலம் உன் தந்தைக் கொடுக்க வாக்கியுண்டார், தான் பாவித்து
உண்ணுத தாழ்வு - தான் சமையல்செய்து சாப்பிடாததால் வந்த இழிவு
இதவாகும் அல்லது தன்னுடைய பாட்டினை விற்றுப் பரிசு பெற்று
உண்ணுததால் வந்த தாழ்வாகும், எ - று.

திருவொற்றியூர்ப் பெருமானைப் பாடியது

28. ஓரொற்றி யூர்மணையா வுள்ளோன் காவென்னும்
சுரொற்றி யூர்வல்லி யீசனே—வேரி
மகிழ்மருத் தாயே மகிப்பானீ யுள்ள
மகிழ்மருத் தாயே வரும்.

உரை :—ஓர் ஒற்றியூர் மனையா உன்னோன் - ஒப்பற்ற திருவொற்றி
புரைத தனக்கு வீடாக வுடையவன், காவென்னும் ஈர் ஒற்றியூர் வல்லி -
க் ளன்னும் இரண்டு மெய்யெழுத்தோடு இ சேர்வதா லுண்டாகிய கிரி
வல்லி மலைக்கொடியாகிய உமை கணவனாகிய, ஈசனே - பெருமானே !,
வேரி மகிழ் அடருந் தாயே - மணங் கமழுகின்ற மகிழ்மரத்தின் கீழ்த்
தங்கிய அன்னிபோல்பவனே !, நீ உன்னம் மகிழ - நீ திருவுன்னத்திற் களி
கூர்தால், மலைப்பால் - உமையம்மைவின் பாலாகிய ஞானப்பால், மருந்
தாயே வரும் - பிறவிக்கு மருந்தாகக் கிடைக்கும், ஏ - று.

திவ்யகவி பிள்ளைப்பெருமானையங்கார்

பாடியது

திருமாவின் பெருமை

1. ஞான மறையை நவீன்றுகாக்கும் போதெல்லாம்
ஆனமுறை யாலாதி பர்த்ததும்—ஊனமற
அர்த்தணர்க ளென்போ ராயியோ மெனுஞ்சொல்லைத்
தந்துகாததல் கேட்டிலிரோ தான்.

உரை :—ஞான மறையை நவீன்றுகாக்கும் போதெல்லாம் - அறிவு
தருகின்ற வேதத்தைச் சுரந்தப்பாமல் ஒதுகின்ற எல்லா கோத்திலும்,
ஆனமுறை யால் ஆதி அர்த்தத் தும் - வழக்கப்படி முதலிலும் கடைசியிலும்,
ஊனம் அற - குற்றம் கீட்கும்படியாக, அர்த்தணர்கள் என்போர் - பிராம
ணர்களாயினோர், அரி தும் எனும் சொல்லை - அரி லும் என்ற மந்திர
வாகியத்தை, தந்துகாததல் கேட்டிலிரோதான் - முன்னாலே சொல்
வதை நீங்கள் கேட்கவில்லையா ?, ஏ - று

திருமாவின் பிறப்புக்குக் காரணம்

2. பிறப்பிலியாய்த் தானிருந்து பேருலகின் மாயோன்
உறப்பிறக்கு மென்றுமறை யோத—மறுத்தநீர்
அச்சுதனைச் சாதமுடை யானென் றறிவிழந்த
பிச்சரிற் பிதற்றுவதென் பேச்சு.

உரை :—மாயோன் - திருமால், பேருலகில் பிறப்பிலியாய்த் தான்
இருந்து - பெரிய உலகத்தில் தனக்காகப் பிறத்தல் இல்லாதவனாயிருந்தும்,
உறப்பிறக்கும் என்று - காரணம் பற்றித் தோன்றுவானென்று, மறை
யோத - வேதங் கூறவும், மறுத்த நீர் - அதனை மறுத்து நீங்கள், அச்சு

தனை - அழிவில்லாத பெருமானே, சாதமுடையான் என்று பிறப்புடையவனென்று, அறிவித்த பிச்சரில் பிதற்றுவது - அறிவற்ற பைத்தியக்காரரைப்போலக் குறை கூறுவது, ஏன் பேச்சு - எவ்வகையான சொல்லாகும், எ - று.

இதுவுமது

3. ஆய் வறத்தை யறவோரை யாக்கவும்வெர்
தீயர்தமைப் போக்கவுமே திண்புவியிற்—மாயுகங்கள்
தோற்றுற்ப விப்பனெனத் தொக்கிதையிற் கண்ணன்
கூறுமொழி தேர்கிலிரோ கூர்ந்து.

உரை :—திண்புவியில் - உறுதியான புவியின்மீது, ஆய் வறத்தை, அறவோரை ஆக்கவும் - சிறந்த தருமத்தையும் தருமவான்களையும் தோற்றுவிக்கவும், வெம் தீயர்தமைப் போக்கவுமே - கொடிய அரக்கர்களை அழிப்பதற்காகவும், மாயுகங்கள் தோறும் உற்பவிப்பன் என - ஒவ்வொரு பெரிய புகத்திலும் அவதரிப்பதாக, தொல் கீதையிற் கண்ணன் கூறுமொழி கூர்ந்து தேர்கிலிரோ - பழமையான பசுவத் கீதையில் கண்ணபிரான் சொல்லி யிருக்கின்ற வாக்மத்தையது ஆராய்ந்த கீதையிலல்லையா, எ - று.

இதுவுமது

4. உடையானுக் கன்றி யுடைப் பொருளைக் காக்கப்
படையார் தமக்குண்டோ பாரம்—அடைவாகச்
சீதரனார் காக்கத் திருவவ தாஞ்செய்வர்
சேதனருக் கேனச்செயல்.

உரை :—உடையானுக்கு அன்றி யுடைப்பொருளைக் காக்க - பொருள்களை யுடையவர்க்கு உரிமையாகிய பொருளைக் காப்பதற்குப் பொறுப்புண்டே ஆல்லாமல், படையார் தமக்குண்டோ பாரம் - அப்பொருளை யுண்டாக்காத பிறர்க்குப் பொறுப்பில்லையே, அடைவாகச் காக்கச் சீதரனார் திருவவதாஞ் செய்வர் - பொருத்தமாக அவற்றைக் காப்பதற்கு இலக்குமி மண்ணாகிய பொருளின் உலகத்தி லவதரிப்பார், சேதனருக்கு ஏன் அச்செயல் - அறிவுடைய மற்ற உயிர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட செய்கைக்கு உரிமை யோது, எ - று.

திருவரங்கத் தேர் விஷயமாகப் பாடியது

5. ஒன்று பறியாத வுமர்கா டென்னாவ்கர்
இன்று திருத்தேசி லேர்னார்—வின்று
வடப்பிடிக்க வாருங்கள் னவருத்த காட்டில்
இடம்பிடிக்க வேண்டுமென்றக் கால்.

உரை:—தென்னாக்கள் - அழகிய திருவாங்கப் பெருமான், இன்று திருத்தேரில் ஏறிஞர் - இன்றைக்கு அழகிய தேரின்மீது எழுந்தருளினார்) ஒன்றும் அறியாத ஊமர்களே - அதன் பயன் யாது மறியாத மூடர்களே!, வைகுத்த காட்டில் இடம் பிடிக்கவேண்டு மென்றக்கால் - வைகுத்த லோகத்தில் நீங்கள் போய்த் தங்குவதற்கு இடத்தை யுரிமையாக்கிக் கொள்ள வேண்டுமானால், சின்று வடம் பிடிக்க வாருங்கள் - ஒடிப்போகாமல் தேர் வடத்தைப் பிடித்திழுக்க வாருங்கள், எ -று.

மாசிலாமணித் தேசிகர்

பாடியது

தஞ்சை மன்னர் தருமபுர ஆளினத்தார் தொழில் யாதென்று
வினவ அதற்கு உத்தரமாகக் கூறியது

1. ஆய்வார் பதிபசு பாசத்தி னுண்மையை யாய்த்தறிந்து
காய்வார் பிரபஞ்ச வாழ்க்கை பெல்லாங்கல்வி கேள்விபல்லால்
ஓய்வார் சிவானந்த வாரியுள்ளே பொன்றி ரண்டுமறத்
தோய்வார் காலையுன் ஞானப்ர காசன் மெய்த் தொண்டர்களே.

உரை:—மலைபுள் ஞானப்பிரகாசன் மெய்த்தொண்டர்களே - திருவாரூரில் வீற்றிருக்கும் ஞானப்பிரகாச குருவின் உண்மை யடியார்களாகிய தருமபுரவாசின், பதிபசு பாசத்தின் உண்மையை ஆய்வார் - கடவுள் உயிர், இரண்டிற்கு மிடைவுள்ள தடை யென்பவற்றின் மெய்யியல் பினை யாராய்வார்கள், ஆய்ந்து அறிந்து பிரபஞ்ச வாழ்க்கை பெல்லாம் காட்வார் - அதனை யறிந்து தெளிவடைந்து உலக வாழ்க்கையை வெறுப்பார்கள், கல்வி கேள்வி ஆல்லல் ஓய்வார் - நூற்களைக் கற்கின்றதினாலும் கேட்கின்றதனாலும் ஏற்படும் தொத்தரைவைவிட்டு நீங்குவார்கள், சிவானந்த வாரியுள்ளே ஒன்று இரண்டும் அறத்தோய்வார் - சிவபெருமானின் பேரின்ப கௌவத்திலே கடவுள் தானென்ற வேறுபாடின்றி யழுந்தி உலுபலிப்பர், எ -று.

தமது ஞானசிரியரீது பாடியது

2. கனக்கும் பொதிக்கு மெருதுக்குர் தன்னிச்சை கண்டதுண்டோ
எனக்கு முடற்கு மெனதிச்சை யோவிணங் காற்புத்தைச்
சினக்குங் கரையின் ஞானப்ர காச சிதம்பரவின்
முனக்கிச்சை பெப்படி யப்படியாக வுரைத்தருளே.

உரை:—இணங்கார் புரத்தைச் சினக்கும் - தலைவர்களாகிய திரிபுரத்த அசுரர்களைக் கோபிக்கின்ற, சமஸீயின் ஞானப்பிரகாச சிதம்பர - திருவாரூரில் வீற்றிருக்கும் ஞானப் பிரகாச குருவே!, ஞான ஆடை தரித்தவரே!, சனக்கும் பொசிக்கும் எருதுக்கும் தன்னிச்சை கண்டதுண்டோ - பொதிமாட்டைக் கவனிக்கும்போது பாரமான பொதிக் காவது மாட்டிற் காவது தன் விருப்பப்படி கடக்க யாராவது பார்த்தார்களா எனக்கும் உடற்கும் எனது இச்சையோ - அதிபேலப் பொசிபேன்ற எனக்கும் உடம்புக்கும் சுவாதினமுண்டோ, இன்று உனக்கு இச்சை எப்படி அப்படியாக உரைத்தருளே - இப்பொழுது உமக்குத் திருமுடிமெப்படியோ அங்விதமாகக் கிருபைபுரிவாயாக, எ - று.

இதுவுமது

3. எல்லா முனது செயலென் றறிந்து மெனதுளத்திற்
பொல்லாத சங்கற்ப மேன்வரு கோபுர மூன்றறிக்க
வல்லாய் சமஸீயின் ஞானப் பிரகாச வரதகிது
சொல்லாய் கரண மயக்க மன்றோரென் றெழிலல்வவே.

உரை:—புரமூன்றறிக்க வல்லாய் சமஸீயின் ஞானப்பிரகாச வரத - முப்புரம் போன்ற மும் மலங்களையும் அழிக்க வல்லவனே!, திருவாரூரில் வதிசின்ற ஞானப்பிரகாச குருவே!, எல்லாம் உனது செயல் என்று அறிதும்—, எனது உளத்தில் - என்னுடைய மனதில், பொல்லாத சங்கற்பம் என் வருமோ - தன் முனைப்பாகிய தீய உத்தேசம் என் தோன்ற வேண்டும், இது சொல்லாய் - இதற்குக் காரணம் யாதென்று கூறவாயாக, கரண மயக்கம் அன்றே - அந்தக் கரணங்களின் தொடர்பினால் ஏற்பட்டதாகுமல்லவா, என் தொழில் அல்லவே - உயிராகிய என்-தொழில் அது வாகாதே, எ - று.

நெற்குன்றவாண முதலியார்

பாடியது

—o—o—o—

தம்மிடம் வந்த காளிப்புலவருக்குப் பரிசளித்துக் கூறியது

1. சுற்றும் கவிவல்லி யந்தணர்கோ னம்பி காவிக்கியாம்
விற்கும பரிசன மாகிவிட் டோம்வட வேங்கடமும்
பொற்குன் றமும்புழக் கங்கா நதியும் பொகியுமும்போல்
செற்குன் றமுதம் ஈபுமெம் காளு நிலைநிற்கவே.

உரை:—சற்கும் கவிவல்ல அத்தணர் கோன் - படிக்கத்தக்க பாட வியற்றுச் திறமையுடைய அத்தணர் தலைவராகிய, காளிக்கு - காளிப்புலவ ருக்கு, யாம் விற்கும் பரிசாகமாகி விட்டோம் - காம் விற்கக்கூடிய அடிமை யாகி விட்டோம், (அதனால்) வடவேங்கடமும் - தமிழ்நாட்டு வடவெல்லையாகிய திருவேங்கட மலையும், பொற் குன்றமும் - மேருமலையும், புசும்பக் கோட்டையும் - கீர்த்திபெற்ற கண்ணியாறும், பொதியமும் - பொதியமலை யும்போல, செற்குன்றமும் நம் மரபும் எங்காளுந் நிலை நிற்சுவே - செற் குன்றமும் கம்மினமும் எங்காலத்திலும் நிலை நிற்பனவாக, எ - று.

வேண்பாப்புலிக் கவிராயர்

பாடியது

விநாயகர்மேற் பாடிய துதி

1. பாசத் தளைபறுத்துப் பாவக் கடில்கலக்கி
சேசத் தளைப்பட்டு கிற்குமே—வாசகதறுங்
காரார் வரைபயின்ற கன்னிப் பிடியாளித்த
ஞாணை வந்தென் னுளத்தி.

உரை:—வாசகதறுங் காரார் வரை பயின்ற - நறுமணக் கமழும் மேகங் கள் பொருந்திய இலயமலை யரசன் பெற்ற, கன்னிப் பிடியாளித்த ஞாணை - பெண்ணுணை வடிவாய் இருந்த பெற்ற ஒப்பற்ற யானைமுகக் கடவுள், என் உள்ளத்து வந்து - என்னெஞ்சத்தி லெழுந்தருளி, பாசத் தளை யறுத்து - மலமாகிய தடைவினை அல்லது விலக்கினைத் தறித்து ஒழித்து, பாவக்கடல் கலக்கி - தீவினையாகிய சமுத்திரத்தைக் கலக்கி யொழித்து, சேசத் தளைப்பட்டு கிந்தமே - அன்பாகிய கட்டினிலைப்பட்டு நிலைபெறுவர், எ - று.

அம்பலவாணனைப் பாடியது

2. காணத் தொழுத்துதித் தக்கண் காங்களுக்கள்
சேணித் திரன்வாணன் சேடன்போல்—வேணும்
பனகவனை யிறுயிலும் பச்சைமா நெடும்
கனகசபை பான்சிவந்த கால்.

உரை:—பனக அணையில் தயிலும் - பார்ப்பணயிற் பள்ளிகொள்ளும், பச்சைமால் தேடும் - பச்சைகிறழுவைய பெருமான் திருவடி தேடும்

பெற்ற, தனது சம்பவம் சிவந்த தால் - பொன்னம்பலவாணனது செயலிற் பாத தரிசனம், காணச் சண் - கண்பதற்குக் கண்களும், தொழ கரங்கள் - தொழுதற்குக் கரங்களும், துதிக்க நாச்சன் - துதிப்பதற்கு நாக்குகளும், சேண் இச்சிரன் வாணன் சேடன்போல் வேணும் - முறையே தேவேந்திரன்எப்போல (ஆயிரம் கண்களும்) வாணனைப்போல (இரண்டாயிரம் கைகளும்) ஆதிசேஷன்எப்போல (ஆயிரம் நாக்களும்) வேண்டும், எ - று.

வெழிமங்கைபாகத் கனிராயர்

பாடியது

மருங்காபுரி சமீந்தார்மீது பாடியது

1. துவளவ னைக்குறிக் கன்பொரமாதளஞ் சேர்த்துவரும்
துவளவ னைக்கடைக் கண்பார்த் தருங்கிறி துத்தெவிட்டா
துவளவ னைக்குமுன் னுபர்தம் மில்லத்தொ மந்திகழ்மு
துவளவ னைக்கரத் தாய்தென் மருங்கைத் துரைசெங்கமே.

உரை:—நிறிதம் தெவிட்டாது - கொஞ்சமும் தின்று நிறைவுபெறாது, வாவு அளக்கு - வளமான வெண்ணெயின் பொருட்டி, முன் ஆயர் தொழும் இல்லம், தொழும் திகழ் - முன்னுளில் அதாவது கிருஷ்ணைவ தாரத்தில் இடையர்கள் வீடுதொழும் சென்று விளக்கிய, முதுவள வளைத் திரட்டாய - முகர்ந்து வளம்பெற்ற பாஞ்ச சன்யத்தைக் கையிலெந்திய வளை, தென் மருங்கைத் துரைச் செங்கமே - அழகிய மருங்காபுரிமீதுரை யும் செங்கம் போன்ற எஜமானன்!, துவள வளக்கும் இக்கண் பொர - நன்றாக வளைத்த கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன் சண்டை - செய்வதால், மாது உளம்சேர்த்த வருத்தவள் - பெண்ணுணவன் மனத்தளிர்ந்த தன் பப்படுகிறான், அவளைக் கடைக்கண் பார்த்து அருள் -, எ - று.

இரகுநாத வுடையான்மேற் பாடியது

2. நாட்டிலே புசுழ்படைத்த வாவுடையான்
பெற்றாரு ராதாகேண்மோ
மாட்டிலே யேறுகின்ற சிவஞரைப்
போய்க்குதிரை மட்டங்கேட்டேன்

வீட்டிலே மூத்தமகன் பெருச்சாளி
 பேறுகின்றான் வேலன்புன்செய்க்
 காட்டுயி வேறுகின்றான் வயிரவனைப்
 பாரெனக்கண் காட்டினரே.

உரை :—காட்டிலே புகழ் படைத்த ஆடிடையான் பெற்ற சகலாதா
 வேண்டுமோ - தேசத்திற் சிந்தி பெற்ற ஆடிடையானென்றும் வன்னல்
 பெற்ற இரத்தாத தனையே கேட்போக, காட்டிலே ஏறுகின்ற சிவனாரைப்
 போய்க் குதிரை மட்டர் கேட்டேன் - காளை வாசனமுடைய சிவபெருமா
 னிடஞ் சென்று மட்டக் குதிரையொன்று வேண்டிமென்றேன், வீட்டிலே
 மூத்தமகன் பெருச்சாளி ஏறுகின்றான் - மூத்தமானாகிய பிள்ளையார் வீட்டி
 லுள்ள பெருச்சாளியை வாசனமாகக் கொண்டார், வேலன் புன் செய்க்
 காட்டிலே மயில் ஏறுகின்றான் - முருகக் கடவுள் வயிற் காட்டிலே உலாவு
 கின்ற மயிலினை வாசனமாகக் கொண்டார், வயிரவனைப் பார் எனக் காட்டி
 னார் - (மட்டக் குதிரைக்கு) வயிரவமூர்தியைப் போய்ப் பார்த்தும்படி
 யாகக் கட்டளை விட்டார், (அவருடைய காய் வாசனம் மட்டக் குதிரை
 யைப் போன்ற தென்.) ஏ - று.

விராலிலே முருகக் கடவுள்மீது பாடியது

3. காவென்றுஞ் சிந்தா மணிபென்று நீயென்றன் கையிலுள்ளித
 தாவென்று காங்கத் தரித்திரப் பின்சென்று தள்ளியெனைப்
 போவென்று கைக்கடி ராணமங்கே பென்ன போவதின்கு
 காவென்றி முக்கவும் வந்ததன் விராலிலைக் கந்தனே.

உரை :—விராலிலைக் கந்தனே - விராலிலையில் வீற்றிருக்கும் முரு
 கப்பெருமானே!, காவென்றும் - செல்வர்களைக் கற்பகச சோலையென்றும்,
 சிந்தாமணி பென்றும் - சிந்தாமணி கிபான்றவகீர என்றும் புகழ்த்து,
 நீ என்றன் கையில் அம்னித் தா என்று உரைக்க - நீ எனது கையில்
 பொருளாய்வினிக் கொடுவென்று வேண்டும்படி, தரித்திரம் பின் சென்று
 தன்னி எனைப் போவென்றுரைக்கவும் - என்னுடைய வறுமையானது
 என்னைப் பின் கின்று தன்னிச செலவரிடம் போகும்படி எனைத் துண்ட
 டவும், காணம் - என்னுடைய மாணமானது, அங்கே என்ன போவது இங்கே
 காவென்று இழக்கவும் - செல்வரிடத்தில் எதற்குப் போவது இங்கே
 சுவாமியினிடத்தல காவென்று என்னை இழப்பதனுலே, வந்தேன் - உன்
 னிடம் வந்த சேர்த்தேன், ஏ - று.

நற்றயிரங்கல்

4. ஒன்றே நடாத்து மெய்மக்கை பங்காளர் தம் காட்டினிலே
அன்றே யிராமனைக் கட்டும் போதங் கவன்படைகள்
குன்றேன் சுமந்தவெம் மான்சென்ற பாலைக் குறும்பாலில்
ஒன்றே யிழைக் கடலுற்றும் வற்ற வறிஞ்சிந்திமே.

உரை:—ஒன்றே நடாத்தும் எம் மக்கை பங்காளர் தம் காட்டினிலே—
என்மையையே செய்வித்தின்ற மாதொரு பாதனுடைய தேசத்திலே,
அன்றே இராமன் அணைக்கட்டும்போது - அத்தக்காலத்தில் இராமன் கடலில்
அணைக்கட்டும்போது, அங்கு அவன் படைகள் - அக்கே அடியுடைய குரங்
குச் சேனைகள், குன்று ஏன் சுமந்த - மலைகளைச் சுமக்கவேண்டிய அச்சிய
மென்ன, எம்மான் சென்ற பாலைக் குறும் பாலில்-என் மகன் தலைவனுடன்
சென்ற பாலை வனத்திலுள்ள சிறுதென்னில், ஒன்றே இழை - ஒன்றே
யெடுத்தப் போட்டால், அக் கடல் வற்றும் வற்ற வறிஞ்சிந்திமே - அக்
கடலில் ஊறுகின்ற நீருக்கூட வற்றிப்போகும்படி குடித்துவிடும், எ - று.

பால பாரதியார்

பாடியது

தில்லைவிடங்கன் மாரிமுத்துப் பிள்ளையைப் புகழ்ந்து பாடியது

1. தில்லைவிடங்கன், நனில்வாழும் தெய்வங்கள் பெருநாடிநுப்புதல்வன்
தெளிந்தமனத்தன்முத்தமிழோர் தினமும் புகழ்ந்து முனிவன்
முல்லையகையார்மதன்மாரி முத்துப்புலமைத்திறம்போல
முயன்றசுருணமதுபோல முழுதந்தெளிந்தமனம்போல
எல்லையிக்குத்தபாரதலமெழில் வான்நனிலுமேகாண
விதயத்தெண்ணிவிழித்துயிலா திருந்துமதுலேவினவாகி
ஒலிபான்மாலயன்பிச்சைக் குழன்றுப் பன்றவடிவெடுத்த
மோங்கிப்பறக்குமோதிமமா யுயர்ந்துதிருந்தங்காணோர்.

உரை:—தில்லை விடங்கன் தனில் வாழும் தெய்வங்கள் பெருமான்
திருப்புதல்வன்-தில்லைவிடங்கன் என்னும் ஊரில் வசித்தென்ற தெய்வகதைப்
பெருமான் என்னும் பெரியாரின் அழகிய குமாரரும், தெளிந்த மனத்தன்-
தெளிவான புன்னமுடையவரும், முத்தமிழோர் தினமும் புகழும் குடி
முனிவன் - முத்தமிழில் வல்ல புலவர்கள் எத்தோறும் துணிகின்ற

அத்தைய முனிவர் போன்பவனும், முல்லை கையார் மதன் - முல்லை மரும்
பைப் போன்ற பல்லையுடைய மாதர்களுகு மன்மதன் போன்றவருமாயி
மாரிமுத்தப் புலமைத் திறம்போல - மாரிமுத்தப் பிள்ளையின் சல்வித்
தேர்ச்சியின் வல்லமைபோலவும், முயன்ற சுருணமதபோல - பொருத்திய
சல்ல தன்மைபோலவும், முழுதம் தெளிந்த மனம் போல - முற்றிலும்
களங்கமற்ற ஷன்னம்போலவும், எல்லை இடந்த பாரதலம் எழில்வான் தனி
மூடே காண - எல்லையற்ற பூமியிலும் அழகிய வானுலகத்திலும் உண்டா
வென்று பார்ப்பதற்கு இயைந்து எண்ணி - மனதிலே ஆலோசித்து, விழி
தமிழலக இறந்தம் அதுவே நினைவாகி - கண் முடாதிருத்து அதுவே
சருசதா யிருந்த, ஒல்ல - விரைவாக, அரண் மல் அயன் - உருத்தரன்
வித்தன பிரமா ஆகிய இயற்கள், பிசசைக் குழன்றும் - முறையே பிசசை
யெடுத்தத் தின்றும், பன்றி வடிவெடுத்தும் - வராகவதார மெடுத்தும்,
ஒக்கப் பறக்கும் ஒதிமாய் உயர்த்து திரித்தும் - ஒக்கப் பறக்கும் அன்ன
வடிவாய் மேலே திரித்தும், காணாரே - காண முடியவில்லை, எ - று.

திருவாரூர்ச் சொக்கலிங்கக் கவிராயர்

பாடியது

பன்னிரண்டு மாதப் பெயர்களு மனமயப் பாடியது

1. மாதஞ்சித்திரைகடலைவை தன்னீயன்பு
வைகாசினஞ்சிற்பாளை யானிபெருக்கும்
போதாபன்போராடின யாவணியாய்ப்
புரட்டாதின்கலவெறுத்தா னுப்பசியில்லென்றே
சாதனைசெய்தேகினந்தாள் கார்த்திகைக்குங்கொடைவேந்
தாசகியார்ஐழியார் கோதைபுமாசிலாபல்
காதலுடன்சேர்வணல்லதிட்ட முன்பங்குனிப்பார்
கந்தனெனுங்கலியாண கந்தராமாழகிலே.

உரை:—கந்தனெனும் கலியாண கந்தர மாமுதிலே - முருகனென்று
சொல்லத்தக்க பெரிய மேகம்போன்ற கலியாண கந்தர வன்னிலே!, மாது
அஞ்சி நிரைக் கடலை வைதான் - காதலியானவன் பயப்பட்டு மன்மதன்
(முரசாங்கிய) கடலைப் பழித்தான், சினம் சிறியான் - மிகவும் இனமையான
வன், ஆனி பெருக்கும் - துன்பத்தை மிதச் செய்கின்ற, போது அம்பன்
போர் ஆடினான் - மலர்ச்சையுடைய மன்மதன் சண்டையிட்டான், ஐயா -
ஐயனை!, பணியா புரட்டா - பாம்புபோலப் புரண்டு, தின்னலம் வெறுத்

தான் - உன்கின்ற பார்த்திரத்தை வெறுத்துத் தன்னினுள், ஐப்பசி இல்
 லென்றே சாதனை செய்தே சினந்தான் - எல்ல பசியுள் டாக வில்லையென்று
 பிடிவாதமாகக் கோபித்துக் கொண்டான், தார் திணைத்துக் கொடை
 வேந்தர் - மேகத் திணைடையும் படியான கையுடைய அரசனை, நீ அன்பு
 வைதா - நீ அவனிடம் இச்சை வைத்த அவனைத் தாப்பாற்றுவாயாக, சதி
 மார் கழியார் - தோழிமார் உன்னைத் கழித்த விடமாட்டார்கள், கோதையும்
 மாசிலாமல் காதலுடன் சேருவாய் - பெண்ணும் குற்றமில்லாமல் விருப்பத்
 தோடு உருவான், எல்ல திட்டம் உன் பங்கு - உன் பாகத்திக்கு எல்ல பாக்
 கியமே உண்டு, உனிப்பார் - இதை யோசித்தப் பார்ப்பாயாக, ௭ - ௩.

ஹனையூர்ப் பாரதியார்

பாடியது

ஹையங்கொண்டார் சதகத்தைப் பற்றிய வினா

1. ஓங்குபத்பா குரானக்கன் டோடியொளித் தார்விசையன்
 வாக்குதனு வற்றுகூச வாக்கினர்—எவ்வுந்கு
 நன்னியமச் சோவீச னர்செயங்கொண்டா ரென்றால்
 என்னசெயங் கொண்டா ரிவர்.

உரை:—எல் கியமச் சோவீசார் - எல்ல முறைகளை வகுத்த சோவீசப்
 பெருமான், ஓங்கு பத்மகுரானக் கண்டோடி ஓரித்தார் - வரம் பெற்றதத்
 திழ்த்த பத்மகுரானப் பார்த்து துவன் தன்னைத் திட்டாதவண்ணம்
 டோடியொளித்தார், விசையன் வாக்கு தனவால் பூச வாக்கினர் - தூர்ச்
 சனனது வளைத்த வில்லால் அடிப்பட்டார், எங்கு இந்நக்கும் செயங் கொண்
 டார் என்றால் - அவர் இச் சலத்தி வெழுக்காநளி யிந்நதும் செயங்
 கொண்டாடென்று சொன்னால், என்ன செயங் கொண்டார் இவர் - என்ன
 வெற்றி பெற்றாரிவர், ௭ - ௩.

முத்துப்ப செட்டியார்

பாடியது

ஹனையூர்ப் பாரதியார் சரித்து விடையாகக் கூறியது

1. என்னசெயங் கொண்டா ரிவென்றான் முப்புரத்தைச்
 சொன்னமய மாய்ச்சபைத்த சோவீசர்—இன்னஞ்
 சரித்துச் செயங்கொண்டார் சிதரசனைச் சண்ணால்
 சரித்துச் செயங்கொண்டா னே.

உரை:—சோவீசர் என்ன செயல் கொண்டார் என்றார் - சோவீசர் என்ன வெற்றி பெற்றாருமெனில், முப்புரத்தைச் சொன்ன மயமாய்ச் சமைத்தார் - நிபுரத்தைப் பொன் மயமாக முதலில் ஆக்கி யளித்தவரவரே பின்னும் சிறித்து செயல்கொண்டார் - பின்னர்ப் புன்கிரிப்பால் அதனை எரித்து வெற்றி பெற்றவரும் அவரே, சித்தசனைக் கண்ணால் எரித்தச் செயல்கொண்டாரே - மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணு லெரித்து வெற்றி பெற்றார், ஏ -று

அரங்கநாதக் கவிராயர்

பாடியது

வியாசபுரி விராயக முதலியார்பேரில் பாடியன

1. சிர்மலி யாசபுரித் தின்புய விநாயகனே
எர்மலிமீ மங்கையுன திச்சையினுள்—பார்தனிலே
வேனிலுஞ் சாமதிக்கும் வேந்தொடுத்த நீர்களைக்கு
மாநிசிக்கு மேமயங்கு மால்.

உரை:—சிர்மலி வியாசபுரித் தின்புய விராயகனே - புகழ் சிறைத்த வியாசபுரியில் வசிக்கும் பலமான தோள்களைபுடைய விராயக வள்ளலே!, எர்மலி இம்மங்கையுனது இச்சையினால் - அழகு மிகுந்த இத்தப் பெண்ணுடைய உன்மேல் வலத்த காதலினால், பார்தனிலே - பூமிபிலே, வேனிலுஞ்சம் - வலத்த காலத்திற்கும், மாமதிக்கும் - பெரிய சர்க்கரனுக்கு, வேந்தொடுத்த நீர் களைக்கும் - மன்மதன் விட்ட நீண்ட அம்புக்கும், மாநிசிக்கும் - நீண்ட இரத்திரிக்கும், மயங்கும் - அஞ்சுகின்றான், ஆல் - அசை, ஏ -று.

2. மாணேளி யாசநகர் வாழ்துரைவி நாயகன்பார்
நேனேநா னென்மயலைச் செப்புமோ—காளுநங்
கோகனகத் தைத்தேடிக் கோலவினத் தைக்கடிப்
போருமனத் தைப்போகச் சொல்.

உரை:—மாணே - தேவழியே!, வியாசநகர்வாழ் துரை விராயகன் பால் - வியாசநகரில் வாழ்கின்ற ஐயமானாராயி விராயக வள்ளலிடம், நேனே தான் என் மயலைச் செப்புமோ - வண்டிதான் என்னுடைய மோகத்தைத் தெரிவிக்குமா, தான் ஆறும் கோகனத்தைத் தேடி - அது வாசனை பொருந்திய தாமரையைத் தேடி, கோலவினத்தைக் கூடி - அழகிய தனது கூட்டத்தைச் சேர்த்துகொண்டு, போகும் - தேடிக்கொண்டு

செல்லும், (அது தரிமதமாகு மாதலின்) அனத்தைப் போகச் சொல் - அன்னத்தைத் துது போகும்படி ஏவுவாயாக, ஏ - று.

3. வேத வியாசர் வியன்புரி விராயகனே
மாதாசி தன்மயலை மாற்றுவாய்—காதல்கொளும்
மொக்குன்முலை யிக்குமொழி முத்தகை யத்தமவர்
ஒக்குமுதின் மைத்தகுழ லோர்.

உரை:—வேதவியாசர் வியன்புரி விராயகனே - வேதவியாசர் பேரா லமைத்த பெரிய ஊரிலே வதியும் விராயக வன்னலே!, காதல் கொளும் மாதாசி தன் மயலை மாற்றுவாய் - உன்பா விச்சையுடைய பெண்களுக்கு அரசியா யிருக்கும் அவளுடைய மோகத்தை நீ தவிர்ப்பாயாக!, முலை மொக்குன் - அவளுடைய முலைக்காம்பு பூவரும்பு போன்றது, மொழி இக்கு - சொல்லானது கரும்பு போன்றது, முத்தம் கை - பல்லானது முத்தைப் போன்றது, அத்தம் மவர் - விராயகது தாமரைப் பூவைப் போன்றது, மைத்த குழல் முதின் ஒத்தும் - அவளுடைய கரிப கத்த லானது மோகத்தைப் போன்றிருக்கும். ஒர் - என்பதை அறிக, ஏ - று.

4. மேதினிகுழ் கங்கைகுல வில்வே ளாருச்சுனன்செய்
மாதவவி ராயகமா மன்னவனே—கா கண்டிரு
கண்டுமொழி வண்டுவிழி கண்டினுநர் தொண்டுபுரி
செண்டுமுலை யண்டுவிவள் சீர்.

உரை:—மேதினி குழ் கங்கைகுல - உலகத்தாற் போற்றும் கங்கை குலமாகிய வேளாள குலத்திற் பிறந்த, வில் வேன் அருச்சுனன் செய் - மன்மதனை யெடுத்த அருச்சுன முதலியாரின் புதல்வராகிய, மாதவ விராயக மா மன்னவனே - பெருந்தவமுடைய விராயக வேந்தனே!, கண்டு மொழி - கற்சண்டிபோன்ற சொல்லையும், வண்டுவிழி கண்டு - வண்டு போன்ற கண்ணையும் பார்த்த, இளைஞர் தொண்டுபுரி - வாலிபர்கள் பணிவிடை செய்யக்கூடிய, செண்டு முலை - செண்டிபோன்ற தனங்களை யுடைய, இவள் சீர் அன்னம் - இவள் கிறப்பு உண்ணைச் சேர்த்ததாகும், (ஆதலால்) காதல் மிகு - இவளிடத்தில் ஆசை மிகுதியாக வைப்பாயாக, ஏ - று.

5. மன்னுவி யாசர்புரி மாலே விராயகனே
சொன்னுவ வர்க்கீயுஞ் சுந்தானே—மின்னுட்குச்
கட்டிசெற்றிக் கிட்டுவட்டத் துட்டெனப்போட் டிட்டடுத்
பட்டிடைக்குக் கட்டிவிட்டுப் பார். [துப்

உரை:—மன்னு வியாசர்புரி மாலே விராயகனே - அரசனே! வியாச புரியில் வசிக்கும் விராயகப் பெரியோனே!, சொல் நாவுலர்க்கு ஈயும் சுந்த

ரணை - புழுமுடைய புலவர்களுக்குப் பரிசளிக்கும் அழகணை!, மின்னாட்டு - இப் பெண்ணுக்கு. சுட்டி செற்றிக்கு இட்டி - சுட்டியாகிய ஆபரணத்தை செற்றியி லணிவித்த, வட்டத்தட்டு எனப் பொட்டு இட்டி - வட்டமான தட்டுப்போன்ற திலகமணிவித்து, பட்டி இடைக்குச் சுட்டி இட்டி - இடப்பில் பட்டாடையைச் சுட்டி, அடுத்தப் பார் - செருக்கிப் பார்ப்பாயாக, எ - று.

6. மையல்கொண் டாளுன்மீது வந்தனைவா யிப்போதே
செய்யவள்ளேசர் திண்புயளி நாயகனே—தொய்யில்
முலைபசந்து குழலவிழ்ந்து மொழிமறந்து விடவயர்த்து
மலைவுகொண்டு நிலைகலங்கி மான்.

உரை:—செய்யவன் னேர் திண்புய விநாயகனே - இலக்குமி தங்கிய வலிய புயங்களைபுடைய விநாயக வள்ளலே!, தொய்யில் முலை பசந்து - சித்திர மெழுதப்பெற்ற தணங்களின்மீது தேமல் படர்ப்பெற்று, குழல் அவிழ்த்து - உத்தல் கலையப்பெற்று, மொழி மறந்து - சொன்னது இன்ன தென்று நினைவில் வையாது, விட அயர்த்து - ஆசை விடத்தால் தளர்ச்சி யடர்ந்து, மலைவுகொண்டு - உண்ணப் பெறலாமோ என்று சத்தேகம் கொண்டு, நிலை கலங்கி - மனம் தடுமாறி, மான் - இப்பெண்ணைவன், உன் மீது மையல் கொண்டான் -, இப்போதே வந்து அணையாய், எ - று.

7. பூங்கோதை மாமலிலே போசன்வி நாயகன்பால்
தாங்காம னன்தயரஞ் சாற்றுவார்—சீங்காத
மோகமிஞ்சி யேதயங்க மோதுகென்ற லோ நாமயங்கி
யாகவந்து விசுகின்ற தால்.

உரை:—பூங்கோதை மா மலிலே - அழகிய மாலை யணிந்த மயில் போன்ற சாயலையுடைய தோழியே!, சீங்காத மோக மிஞ்சியே - தவிர்க்க லாகாத ஆசையுறிகப்பட்டு, தயங்க - ஐயுற்றும்படியாக, மோது தென்றல் ஒதும் அங்கியாக வந்து விசுகின்றது - அடிக்கின்ற தென்றற் காற்றானது சிறப்பாகப் பேசப்படுகின்ற வடவைத் தீயைப்போல வந்து விசுகின்றது, போசன் விநாயகன்பால் - போசராசனைப் போன்ற விநாயக வள்ள விடத்தே, தாங்கா மனத்தயரம் சாற்றுவார் யார் - பொறுக்கமுடியாத என்னுடைய செஞ்சத் தயரத்தைச் சொல்லுபவர்கள் யார், எ - று.

8. எத்தனைநாள் காணாம லேவந்திக் கித்திருப்பாள்
சித்தசுவி நாயகவேள் சீமானே—சுத்தைமொழி
மாதமஞ்சு மீத்திருந்து வாடவந்த யாமதன்செய்
வாதுகொஞ்ச மாளிராந்து வா

உரை:—சித்த வியாபகன் சிமானே - மன்மதன் போன்ற வியாபக வள்ளலாகிய பெருஞ் செல்வனே! தத்தை மொழி மது - கிளிபோன்ற சொல்லுடைய பிண்ணுனவன்; மஞ்சீது இருந்து வாட - கட்டிலின் மேலிருந்து தளரப்படியாக; அந்த மாதன செய் வாது கொஞ்சமா - அந்தப் பெரிய காமன் செய்கின்ற சண்டை சிறிய அளவையதா; எத்தனை நாள் கானாமல் ஏவலித் தனித்திருப்பான், விரைந்த வர -, எ - று.

9. வாராய்சி யாசர்புரி மன்னுயி நாயகனே
தாராய்செவ் வாழைழைத் தான்சுவைக்க—போராரும்
வஞ்சமார னஞ்சியோட மஞ்சமீ திருந்துகூட
நெஞ்சமார வந்துசேர நீ.

உரை:—வாராய் வியாசர்புரி மன்னு வியாயனே - வியாசர்புரிக்கு அப்பதியாகிய வியாயக வன்னலை வருவீராக, செல்வாய் இதழைத்தான் சுவைக்க தாராய் - அதரபானம் பண்ணுதற்கு உன்னுடைய உதட்டைத் தருவாயாக, போராரும் வஞ்ச மாரன் - சண்டையிலின்றி கபடனாகிய மன்மதன், அஞ்சியோட - பயந்து ஒடுப்படியாக, மஞ்சமீது இருந்து கூட - கட்டிலின் மேலிருந்து அணைவதற்கு, நீ நெஞ்சம் ஆர வந்த சேர-நீ மனத் திருப்பியாக வந்த சேர்வாயாக, எ - று.

10. ஆனையாசர்புரிக்காதிபதி நாயகனே
மானே யழைத்தவர மாட்டாயோ—கானருஞ்
சோலைகண்டு தேனையுண்டு துதுகொண்டு போனவண்டு
மாலைகண்ட தோமருண்ட தோ.

உரை:—கானரும் சோலைகண்டு - மணங்கமழும் பொழிலைப் பார்த்து, துது கொண்டு போன வண்டு - நமக்காகத் துது சொல்லப் போன வண்டானது, தேனையுண்டு -, மாலைகண்டதோ - மாலையில் அவரைப் பார்த்ததோ, மருண்டதோ - மயக்கமுற்றதோ தெரியவில்லை, ஆனையாசர்புரிக்கு ஆதிப - எப்போதும் வியாசர்புரிக்குத் தலைவனு யிருப்பவனாகிய, வியாயனே - வியாயக வன்னலை, மானே அழைத்துவர மாட்டாயோ - தோழியே! நீ இங்கே கூட்டிக்கொண்டு வரமாட்டாயா?, எ - று.

11. அன்னமே முன்னு ளனைந்து கலவித்த
மன்னன்னி நாயகன்மால் வாரானே—மென்னசுகம்
நானொருத்தி யேதனித்து நாதனற்று மேதிகின்குள்
ஏனிருக்கி நேனிறைச்சொ லாய்.

உரை:—அன்னமே - துதுபோன தோழியே!, முன்னான் அனைந்து கலவித்த மன்னன் வியாயகமால் வாரானே - முந்தாலத்தில் வந்த

புணர்த்தவிட்டுப் போன அச்சனாக விராயப் பெரியோன் வராமற் போனால், என்ன சுதம் - என்ன இன்பம் ஏற்படும், (ஒருவிதமான இன்பமுமில்லை) மேதினினிக்குள் - உலகத்தில் எதன் அன்று தனித்து நானொருத்தி என் இருக்கிறேன் - ஓயப்பென்போல காணிருப்பதால் என்ன பயன், சொலாய் - இதற்குப் பதிலுரைப்பாயாக, எ - று.

12. மந்தமாரு தத்திலேறி உங்கையார் நெருங்கமாரன்
வந்துமாத னத்தில்வாளி வைக்குமுனம்—அந்தமுன
சேடிபோடி தேடிவாடி சிலமார்விதாயகன்கை
கூடியாடி பேருலவலே.

உரை:—அந்தமுன சேடி - அழகு பொருத்தப் தோழியே!, மந்தமாரு தத்தில் ஏறி, மெல்லிய தென்றற் கார்நின் இரத்தத்திலேறி, மங்கையார் நெருங்க மாண - பெண்களாகிய சேனைகள் புடைசூழ வந்து - சேர்ந்து, மாத னத்தில் - பருத்த முலையில், வாளி வைக்குமுனம் - அன்பு செலுத்து முன்னமே, சிலமார் விராயகன் - சிறத்த வொழுக்கமுடைய விராயக வள்ளல், கைகூடி யாடியே குலவலே - ஆலிங்கனஞ் செய்த விளையாடிக் கைத்திருக்கும் வண்ணம், தேடி போடி வாடி - அவனைத் தேடிப்போய் அழைத்துக்கொண்டு வா, எ - று.

விநாயக முதலியார் கொடையை விபந்தது

13. பாளைக்கருகுவயல்குழ் விபரசுரபதிக்கிறைவன்
வாளைக்கயலைப்பொருவிழி மாதர் மயங்குமதன்
நாளைப்பினைபென்று சொல்லான் நமிழ்வலர் நற்பசியின்
வேளைக்குதவுந்தரையாம் விநாயககிற்பனனே.

உரை:—பாளைக் கருகுவயல்குழ் விநாயகர் பதிக்கு இறைவன் - கல்ல மடலுடைய கருக மாக்கள் சூழ்த்த வயல்கள் சுற்றியுள்ள விநாயகர்புரிக்குத் தலைவன், வாளைக் கயலைப் பொருவிழி மாதர் மயங்கும் மதன்-வாளினையும் கயல்மீனையும் போன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் மோகம் கொள்வதற்கு ஏதவாகிய மன்மதன், சமிழ் வலர் நாளைப் பினைபென்று சொல்லான் - தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு நாளைக்கு வாருங்கள் அல்லது பிற்பாடு வாருங்கள் என்ற சொல்லாமல் கல்ல பசி கோத்தில் உணவு முதலியன கொடுத்து உதவக்கூடியவன் விநாயக வள்ளலாகிய கல்விமான் எனவந்தி, எ - று.

14. முன்னுளரசர்கண்டேற்றனி வாணர்கண்முத்தமிழைச்
சொன்னுவர்தருமவேளையைப் பார்ப்பரித்தொல்லுவகில்
இந்நாள்விபரசுரபதியான் விநாயகவேந்தனிட
பன்னுளம்பாவலரைத்தேடி யீடுவன்பார்மின்களே.

உரை :—தொல்லுவகில் - பழமையான இந்த வலத்தால் முன்னால் அரக்கன்மேல் கவிவாணர்கள் முத்தமிழைச் சொன்னால் - முந்தாலத்தில் மன்னர்களைப் புழந்த முத்தமிழ்ப் புலவர்கள் பாடல் கூறினா, அவர் தரும் வேளையைப் பார்ப்பர் - அவர் பரிசளிக்கும் சமயத்தை எதிர் பார்த்திருப்பார்கள், இக்கான் வியாசர் பதியான் வியாச வேதன் - இக்கானில் வியாசர் பதிக்குத் தலைவனாகிய வியாச வன்னல், கிதபன்னாறும் யாவைத் தேடி யிருவன் - செல்வத்தை எல்லா நாட்களிலும் புலவர்களைத் தேடி அவர்கள் சமயம் பார்த்துக் கொடுப்பான், பார்ப்பின்கனே - அவனுடைய பெருமையை கோக்குங்கள், எ - று

15. முகில்போன் முகங்கறுத் தீகின்ற மூடரைப் பாடிபெத்த
னகமே சலித்தது காவும்புண் ணுச்சகன் னுரியன்கற
பகமே சிபர்த்த கொடையா பென்னுமகம் பார்த்தி;ங்கித
தையா யருள்செய் விராயக பூபதபா நிதிபே.

உரை :—கண்ணுயிரன் கற்பகமே சிபர்த்த கொடையா - இக்கானல் கற்பகத்தருபோன்ற கணையானனே!, வியாச பூபதபார்த்திபே - வியாச மன்னனென்னும் கருணைச் செல்வமே, முகில்போல் முகம் கெத்த ஈகின்ற மூடரைப் பாடி - முகமானது மேகம்போற் கருணையடைந்த கொடுக்கின்ற அறிவிலாரைப் புழந்த பாடி, எந்தன் அகமே சலித்தது - என் மனஞ் சலிப்படைத்தது, காவும் புண்ணுச்ச - என்னுடைய கால்தும் கோபுற்றது, என் முகம்பார்த்த இரங்கி தகையாய் அருள் செய் - என்னுடைய முகத்தை கோக்கி என்பேரில் இருபாகடாட்சம் வைத்த பரிசளிப்பாயாக, எ - று.

16. பாராளு மன்னவர் மன்னு ரபாபுரபா செனவே
கோனது பெறுந்தீரா செழித்திடு மச்சகனரு
மாரா சவுந்தாமாரா மயிலைகர்க் குமார
விராவெவர்க்கு முதலாம் விராயக விற்பனனே.

உரை :—பாராளும் மன்னர்கள் மன்னு - உலகத்தையாளுகின்ற மன்னர்களுக்கு வேந்தனே!, ரபாபு ரபாசெனவே கோனது பெறும் கோ - மகபதிய மன்னனாகிய ரபாபு னன்று என்றப் புழம்பப்பட்ட தைரியசாலியே!, செழித்திடும் அருச்சுன குமார - வனம் பொருத்திய அருச்சுன முதலியாரின் புதல்வனே!, செனந்திர மாரா - அழகிய மன்மதனைப் போன்றவனே!, மயிலைகர்க் குமாரா - திரு மயிலாப்பூரில் வீற்றிருக்கும் குமாரன்போன்றவனே!, எவர்க்கும் முதலாம் வீரா - எல்லாரிலும் முதன்மை பெற்ற வீரனே!, விராயக விற்பனனே - விராயக நென்னும் பெயர் பூண்ட கல்விமானே!, எ - று.

து ரி த க வி

திருமலைக்கொழுந்துக் கவிராய்

பாடியது

விநாயக முதலியார் சத்திரத்தை வியந்து பாடியது

1. எள்ளுமலர் புரைநாசிகொண் மாதர்க்கெழின்மதனன்
விள்ளுகவியின்பயன்றேர் விநாயகவேள்புரிபுந்
தெள்ளுமணிகள் பதித்தோங்குஞ் சத்திரஞ்சேர்குதிரைக்
கொள்ளுச்செலவினுக்கொவ்வா தரசர்கொடஞ்செல்வமே.

உரை:—எள்ளு மலர் புரைநாசிகொண் மாதர்க்கு எழில் மரன்.
எள்ளு மலரைப்போன்ற நாசியையுடைய (உல்லு.) முக்கினைபுடைய அழ
கிய பெண்களுக்கு மன்மதன் போன்றவன், விள்ளு கவியின் பயன் தேர்
விநாயக வேள் - புலவர்கள் சொல்லுகின்ற பாட்டின் நயத்தை யாராய்ந்து
அறிகின்ற விநாயக வன்னல், புரிபுன்-சட்டிய, தெள்ளுமணிகள் பதித்தோங்
கும் - தய இரத்தினங்க ளிகழக்கப்பெற்று விளங்கும், சத்திரம்-சத்திரத்
தில், சேர்குதிரைக் கொள்ளுச் செலவினுக்கு ஒவ்வாது அரசர்கொளும்
செல்வமே - போய்ச் சேர்கின்ற குதிரைகளுக்கு ஐவக்கும் காணச் செல்
வுக்கு அரசர்கள் பெற்றுள்ள செல்வம் ஈடாகாது, எ - று.

2. தென்னனிசாருச் சூனமால்பெறும்
விநாயகன் புரிசத்திரத்தைப்பார்க்க
இன்னவறப்பாமசிவன் முக்கணுற்றான்
முருகனுங் கண்ணீராறுற்றான்
அன்னமிசைவரு பிரமனென்கணுற்ற
சூரியங்கணரி தாறுற்றான்
தன்னவனாகிய வாணனீராயிங்க
ஹற்றான்வரும் நானே.

உரை:—தென்னன் நகர் - பாண்டியனைப்போன்ற அருச்சுனப்
பெரியோன் புதல்வராகிய - விநாயகன் புதற் சத்திரத்தைப்
பார்க்க -, இன்னவற - தன்பயில்லாதபடி, பாமசிவன் முக்கணுற்
றார் - சிவபெருமான் முன்று கண்ணை யுடையவாரான், முருகனும் கண்
நாறு உற்றான்-குமாக்கடவுள் பன்னிரண்டு கண் உடையவாரான், அன்ன

மிசை வரும் பிரமன் என் கண்ணுற்றான் - அன்ன வாகனத்தையுடைய
பிரமன் எட்டுத் தண்ணீர் யுடையவனுன், அரி ஆயிரம் கண்ணுற்றான் -
இத்திரன் ஆயிரம் கண்ணுடையவனுன், மன்னவனுடைய பாணன் ஈரா
யிரம் கண்ணுற்றான் - அரசனுடைய வாணஞான் இரண்டாயிரம் கண்
னுடையவனுன், (சத்திரத்தைப் பார்ச்ச) வரும் அந்நாளே - அந்த
நாளே, எ - று.

3. தாட்டிகஞ்சேர் விராயகமால் சத்திரத்துப்

பத்திரின்முன் சார்பீங்கி

வேட்டொலிக்குப் பயந்துசிங்கக் காளியைச்

சேர்ந்தது விதியைமேலிற் நன்னம்

காட்டிலுறு மான்சிவன் கைகலந்தது

மாயினையே திண்கலுமுன் சேர்த்தான்

நீட்டிய வேலவரிடஞ் சேர்த்தன

தகர்மயூரமென நிகழ்த்தலாமே.

உரை:—தாட்டிகஞ் சேர் விராயக மால் சத்திரத்துப் பத்திரின் -
வலிமையுள்ள விராயகப் பெரியோனது சத்திரத்தின் முன்னுள்ள பத்த
ரின்கீழ், சார்பீங்கி வேட்டி ஒலிக்குப் பயந்த - அமைத்திருக்கின்ற பீங்கி
வேடியின் சத்தத்திற்கு அஞ்சி, சிங்கக் காளியைச் சேர்ந்தது - சிங்கமானது
காளிடம்மணிதம் போய் வாகனமாக அமர்ந்தது, விதியை மேலிற்று அன்
னம்-பிரமனைப் போயடைந்தது அன்னமானது, காட்டிலுறு மான் சிவன்
கை கலந்தது - காட்டிலிருக்கின்ற மாணுனது சிவபெருமானுடைய கைத்
தலத்திற் போய்ச் சேர்ந்தது, மாயினையே திண்கலுமுன் போய்ச் சேர்
தான் - திருமாலிடம் வலிமையுள்ள கருடன் போயடைந்தான், நீட்டிய
வேலவரிடம் சேர்த்தன தகர் மயூரம் என நிகழ்த்தலாமே - ஆறும் மயிலும்
முருகப்பெருமானிடம் சேர்த்தன என்று சொல்லலாம், எ - று.

4. உரவிமலர்த் தாழ்குமகன்பயிலே

விராயகமென விலைக் கலந்தான் கர்மா

கூனியிடுமாந்ருவிலைச் சுட்டருந்து

தென்றிலைக்குவட்டிற் போக்கு

மேளியிடுகுவையுங்கைக் கரும்பையு

மீனையும் வினைக்குவிற்றுப்போயி

துவிவருமமுன்பதியை வானகத்தோட்டவியை

மலர்தோட்டத் தோட்டே.

உரை:—உரவிமலர்த் தார் அழகன் - ஞவனோப் பூமாவையைத் தரித்த
அழகுடையவனுடைய, மயிலை விராயகன் என்னாக் கலந்தான் - மயிலையில்

வதியும் விராயக வன்னல் என்னோடு சேர்த்தான், (ஆதலால்) காமா -
மம்மதனே!, உயிரிற் மாக்ருயிலே சட்டு எறித்த - மாமாத்விருத்த
உடிசின்ற குயிலைப் புசித்துத் தின்னு, தென்றலையைக் குவட்டில் போக்கு-
தென்றற் காந்தை அம் மலையில் திரும்பிப் போகச் சொல்லு, மேவி இரு
பூவைப் பக்கைச் சுருப்பையும் - விரும்பிச் செலுத்துகின்ற பூவாகிய அம்பப
யும் கைவல்லாகிய சுருப்பையும், மீளையும் - மீனக் கொடியையும், விலைக்கு
விற்துப்போடு -, தூவி வரும் அழல் பதியை வானத்தாடு ஒட்டு -
கெருப்பைச் சிதறி வருகின்ற சந்திரனை ஆகாயத்துள்ளே தூத்து,
அளியை மலர்த் தோட்டத்து ஒட்டு - வண்டைப் பூஞ்சோலைக்குத் தூத்து
வாயாக, ௭ - ௨.

5. கள்ளிவகுஞ்சோலை மலிமயிலை

விராயகமகிபன் கங்கைகோத்தன்
வள்ளியார்தம்மிற்சிறந்த கொடைகொடுக்கத்
தூசங்கட்டி மழைபாற்றுகையால்
அள்ளியிறைத்ததிற் சித்தும்பொன்னொடு
வெள்ளியுமிர்த வகிலத்தன்னில்
வெள்ளியலைபொன்மலை பிங்கிலை யென்னப்
பெயர்மன்னி மிளிர்தவன்றே.

உரை:—கன் இலகும் சோலை மலி மயிலை விராயகன் மகிபன் - தேன்
நிசுத்தின்ற பொழில்சன் மிகுந்த திருமயிலைப்பதியில் வாழும் விராயக
வேந்தன், கங்கை குலத்தவன் - கங்கை குலமாகிய வேனான குலத்திற்
பிரத்தவன், வள்ளியார் தம்மை சிறந்த கொடை கொடுக்கத் தூசங்கட்டி -
வள்ளல்களைப் போலச் சிறப்பான கொடை கொடுக்கக் கொடி கட்டி,
மழைபோல் னையால் தள்ளி யிறைத்ததிற் - மேகம்போலக் கையினால்
வாரிப் பொழித்ததிற், சித்தும் பொன்னொடு வெள்ளியும் - சிதறிய பொன்
னும் வெள்ளியும், இந்த அகிலத்தன்னில் - இந்தப் பூவுலகத்தில், வெள்ளி
மலை பொன்மலை இங்கு இவை என்ன - வெள்ளிமலை பொன்மலை யென்று
சொல்லும்படியான, பெயர் மன்னி மிளிர்த அன்றே - பெயர் பெற்று
விளக்கியன, ௭ - ௨

6. பனகமதிற் தயில்வோனும் பங்கயத்தி லிருப்போனும் பரிவுகூர்ந்து
சனகமுதன் முனிவர் தமக்குப் தேசக் குாவனும் பந்தருவினனும்
மனதுமகிழ்திருமயிலைச்சத்திற்சிறந்த வகுத்தகங்கைமரபோன
கனகவிராயகனொருவன்கற்ற கவிராயகனைக்காத்தாள்வானே.

உரை:—பனகமதில் தயில்வோனும் - பாம்பனையிற் பள்ளிகொள்ளு
கின்ற திருமாலும், பங்கயத்தி லிருப்போனும் - தாமரைப் பூவிலிருக்கும்

பிரமனும், பரிவு உடர்ந்த சனகர் முதல் முனிவர் தமக்கு உபதேசக் குரவ
னும் - கருணைமிக்குத் தனகாதி முனிவர்களுக்கும் ஞானோபதேசஞ் செய்த
ஆசாரியனாகிய சிவபெருமானும் பைத்தருவினனும் - புதுமைபான கற்பக
மரத்தினே புண்டய இத்திரனும், மனது மகிழ் திருமயிலைச் சத்திர
ந்தை வகுத்த கங்கை மரபோனும் - பார்த்த மனமகிழும்படியாகச் சத்
திரச் சுட்டி யமைத்த கங்கை குலத்தாராகிய, சன - விராயகன் - செல்
வம் மிகுந்த அல்லது பொன்னிறைந்த விராயக வன்னலாகிய ஒப்பற்ற
வன், கற்றக விராயகனை காத்தான்வானே - கல்விப் புலமைபுண்டய
விராயகரைக் காப்பாற்றி யருளுவான், எ - று.

7. பாத்திரமீதெனவற்றித்தாமயிலை விராயகமால்பழுதிலாத

சாக்திரத்தாலுற முடித்தசத்திரத்தின் முன்புநிஞ்சரவாணங்கள்
சேத்திரத்தாலறியவெண்ணுத்தூயபோ யந்திரத்திலிறந்துமாநட்
சேத்திரங்காண்மீனெனவிப் பூவுலகத்தார்புகலச்செறித்தவன்றே.

உரை:—பாத்திரம் சது என அறிந்த சதுமயிலை விராயகமால் -
இது சற்பாத்திரமென்று அறிந்த சனக செப்கின்ற விராயகப் பெரி
யோன், பழுதிலாத சாத்திரத்தால் உறமுடித்த சத்திரத்தின் முன்பு -
குற்றமில்லாத சாத்திர முறைப்படி பொருத்தமாகக் சுட்டிய சத்திரத்தின்
எதிரில், விடும் சரவாணங்கள் - விட்கின்ற சரவாணங்களாகிய வெடிவகை
கள், சேத்திரத்தால் அறியவொன்ற தூயபோய் அத்திரத்தல் நிறைந்து -
கண்ணினால் பார்த்த முடிபாத தூயம் சென்று ஆகாயத்தல் நிறைந்து, மா
நட்சேத்திரம் காண் மீன் என - பெரிய நட்சத்திரத்தாலாகக் காணப்படு
கின்ற வின் மீன்கள் இவைமென்று செல்லும்படியாக, செறித்த அத்திரை -
செருங்கி விளங்கிய, எ - று.

8. எத்திரசையும் புழம்மயிலை விராயகவேள்

சத்திரத்தி னிசையத்திற்தும்

முத்திரைநீர் நியசுண்ணக் காத்தியண்ட

முடிமுட்டி முளரிசிலதன்

சத்திரைய யூந்தியைப் பரமன்னைலையை

யேற்றினமால் னைச்சுங்கைகரை

அத்திரையிற் கிரன்கியை யப்புளிகைப்

தவளநிற மாக்நெற்றந்திர.

உரை:—எத்திரசையும் புழம் மயிலை விராயகவேள் சத்திரத்தின் -
எல்லாத் திக்குகளிலும் கீத்திர பரவப்பெற்ற திருமயிலைப் பசுவில் வாழும்
விராயக வன்னலின் சத்திரத்திலே, இசைத்திரதும் - முத்திரை
நீற்றிச் சுண்ணக் காத்த - பொருத்தமாகப் பூசப்பட்ட முடிதல் சுண்ணம்
பின் ஒளியாகது, அண்ட முகம் முட்டி - உண்டத்தின் மேலிடத்திற்

போய்த் தட்டி, முளரி வேதன் சத்தியை - பிரமாவின் தேவியாகிய கலைம
ளாகிய சத்தியையும், ஊர்தியை - அவனுடைய வாகனமாகிய அன்னத்தையு
ம், பரமன் கலையை - சிவபெருமானது கலைமலையையும், ஏற்றினை -
காளை வாகனத்தையும், மால் கைச் சங்கை - திருமால் கையிலுள்ள சங்கையு
ம், ஊரீர அத்தியை - பாதகடலில் தோன்றிய யானையையும், இத்திரன்
கரியை - இத்திரனுடைய யானையையும், அம்புலியை - சத்திரனையும்,
தவளநிற மாக்கிற்றன்றே - வெண்ணிற முடையதாகச் செய்தது, எ - று.

9. எல்லார்க்குங்கன்ன மிருத்திடலிவனைக்

கன்னனென விசையாதோர்த்து

வில்லாருங்காரியெனின் வறகையுஞ்

சனியனையும் விளக்குங்கீர்த்திச்

செல்லாரும்பாரி யெனினில்லா

ளாங்காளத்திச் சுட்டுக்கொல்லும்

பல்லாருமபுகழ் மயிலினிராயகனைத்

தியாகியெனப் பகரலாமே.

உரை:-எல்லார்க்கும் கன்ன மிருத்திட இவனைக் கன்னன் என
விசையாத - எல்லார்க்கும் கன்ன மென்கின்ற முகத்தின் பாகவிரும்பதால்
இவனைக் கன்னனென்று சொல்வது பொருத்தது, ஒர்த்து - ஆராய்த்து,
வில்லாரும் - காரியனின் - வில்லின் என்னும் காரியென்னும் வள்ளலின்
பெயரை இவனுக்கு வைத்தால், வறகையுஞ் சனியனையும் விளக்கும் - அச்
சொல் வைவரையும் சனீ சுரையம் குறித்தற் கூறும், கீர்த்திச் சொல்
லாரும் பாரி எனில் - புகழ் பெற்ற பாரி வள்ளலென்று இவனைக் கூறி
னால், இல்லாளும் காளத்திச் சுட்டுக் கொல்லும் - பாரி பென்பது இல்லா
ருக்குப் பெயரா யமைதலாலும் இல்லாதவனென்று பொருள் படுத்தின்
வறுமை யென்னும் விஷ கெருப்பானது தகித்து ஆழிக்கும், பல்லாரும்
புகழ் மயிலு விசையனைத் தியாகி எனப் பகரலாமே - எல்லாருங் துதி
கின்ற மயிலைப் பதிலிலுள்ள விசையக வன்னலைக் கொடையாளன் இவனை
என்ற அளவிற்கொல்லுதல் பொருத்தமாகும், எ - று.

10. வெயிலினி சித்தாமணிமன் னிருதிதியைப்

தருதேனு விளங்குகிற்த்தி

பயிலுறுசேதக் காதிபாரி வெண்ணெய்வாழ்

சடையன் பகருங்காரி

அயிலமைதிண் காத்தொநூர் வெண்கன்னன்

காளத்தி யாதிபாரும்

மயிலினிராயகன் கொடைமுன் மகிழ்ககைக்

காண்புதுவதுகவ மாதாரே.

உரை :—வெள்ள விரி சிந்தாமணி - ஒளி வீசுகின்ற சிந்தாமணி, மன்
இருவதி - சங்கதி பதுமசிதி என்ற இரண்டு சிதிகளும், ஐத்தரு - தேவ
லோகத்திலுள்ள ஐந்து கற்பக மரங்கள், தேனு - காமதேனு, வினக்கு
கீர்த்தி பம்பொரு தெக்காதி - புதழ் திகழ்வின்ற தேக்காதி வன்னல், பாரி -
பாரி வன்னல், வெண்ணய வாழ் சடையன் - திருவெண்ணைய கல்லூ
ரில் வாழ்ந்த சடையப் பவன்னல், காரி - சிறப்பாகப் பேசப்படும் காரி
வன்னல், அயிலமை தின் கறுப்பு ஒரு மாவலி - வேல் பொருந்திய வலிய
கையையுடைய ஒப்பற்ற மாவலிச் சக்கரவர்த்தி, கன்னன் - கர்னன்,
காளத்தியாதிபாரும் - காளத்தியப்ப வன்னலெல்லாரும், மயிலை விராயகன்
கொடு - மயிலைப்பதியில் வாழும் விராயக வன்னலின் அகைக்கு முன்பாக
மகிழ்வரைக் காண் புது வதுவை மாதாரே - புதிதாகக் கலியாணஞ்
செய்த கணவனைக் கண்ட பெண்டிர்போல நானமடைவர், எ -று.

11. அரிநிகர்னி நாயகவேன் சத்திரத்தி

னளவுணர வறுமான்வேண்டும்

வரிசையறு படத்தமை தேவரை யடியவரைப் போற்ற

வரைப்போற்ற வாணன்வேண்டும்

திரிவறுசுத் திரமதனைக் கண்டுமகிழ்ந்

திருதற்கிர் திரன்ருன்வேண்டும்

உரிமைபெறு மதன்பெருமை சொல்வதற்கன்

வேண்டுமென வுரைக்கலாமே.

உரை :—அரி நிகர் விராயகவேன் சத்திரத்தின் அளவு உணர அறு
மான் வேண்டும் - திருமாவைப்போன்ற விராயக வன்னலின் சத்திரத்தை
யளந்து பார்ப்பதற்கு மிக வேண்ட வாயையுடைய அறுமான் தான் வா
வேண்டும், வரிசையறு படத்தமை தேவரை யடியவரைப் போற்ற
வாணன் வேண்டும் - அச்சத்திரத்தில் வரிசையாக வைக்கப்பட்டுள்ள
படங்களில் காணப்படும் தேவர்களையும் அடியார்களையும் வணக்குதற்கு
இரண்டாயிரக் கையையுடைய வானானுரன் தான் வரவேண்டும், திரிவறு
சுத்திர மதனைக் கண்ட மகிழ்ந்திடுதற்கு இத்திரன்தான் வேண்டும் - மாற்ற
மல்லாத ஒவியங்களைப் பார்த்து மகிழ்வதற்கு ஆயிரக் கண்ணுடைய
இத்திரன்தான் வரவேண்டும், உரிமை பெறும் அதன் பெருமை சொல்
வதற்கன் வேண்டும் என உரைக்கலாமே - எல்லாருக்கும் உரியதான
அச்சத்திரத்தின் பெருமையைச் சொல்வதற்கு ஆயிரம் கையையுடைய
சுத்திரேன்தான் வரவேண்டும் என்று உறலாம், எ -று.

12. மதுவசன் னெங்கன் முத்து விரப்பேர்தான்

வளம்பாடிவந்தவன் வாணபெற்ற

தெதுவென்று எவன்றன்பா லாடையென்ற

எனையும வினாச் சமுதாயி லென்றான்

பதுமமல மாடிகே சிலையென்றென்றின்

பாயாதோ விவ்வனததிற பயின்றதென்றான்

அதுவலவென் றேன்உட்டு வர்க்கென்றே

இவென்றுளருந்தவப் பெண்டாவென்றாளே.

உரை: — அருந்தவப்பெண் அரிய தவஞ்செய்த என் மனைவி, மது வசனன் என்க முத்துவிரப் பேர்தான் வளம்பாடி வந்த சவிவாண - தேன்போன்ற மொழியையுடைய எச்சுறுடைய முத்துவிரப் பேர்தான் செழிப்பைப்பற்றிப் பாடிப் பரிசுபெற்று வந்த பாவவசோ!, பெற்றது எது என்றான் - பெற்ற பரிசு யாதென்று கேட்டான், அவன் தன்பால் ஆடை என்றேன் - உவனிடத்தி லாடைபெற்று வந்ததாகச் சொன்னேன், எனது மகவினுக்கு அமுதம் இடலாம் என்றான் - என்னுடைய பிள்ளைக்கு அந்தப் பாலாடையை யுணவாகக் கொடுக்கலா மென்றான், பதும மலமாடிகே சில என்றேன் - தாமரைப் பூப்போன்ற பாதத்தை யுடையவனே!, அது ஆடைக்குப் பிரதி பதமாகிய சிலையென்று சொன்னேன், பின் பாயாதோ இவ்வனத்தில் பயின்றது என்றான் - (சில பெண்பதை மாணென்று எண்ணிக்கொண்டு) இக்காட்டிற் பழகிய மான் பாயாதோ என்று கேட்டான், அது அல என்றேன் - னீ எனினும் மாணல்ல வென்று சொன்னேன், கட்டுவர்க்கம் என்றேன் - அது உருத்துகின்ற வகையைச் சேர்ந்ததென்று சொன்னேன், ஆ என்றான் தா என்றானே - அப்படியா வென்று ஆச்சரியப்பட்டு அதைத் தன்னிடம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டான், எ -று.

13. வாலுநம் விழியிரண்டு முத்திறைப்ப

மதிமனலை வாரிதனாற்றத்

தேனாநம் விடமபோலக் குயில்கூவ

வன்றயென் சிற்பாள்வாசம

வேனாநு மானக்கான் மெலிபாளோ

மயலோரில் விளக்குக்கொன்றை

நானாநு மலர்மருந்தை பென்றுவயித்

தியாதர் கக்குவாரே.

உரை: — வான் ஊரும் விழியிரண்டு முத்திறைப்ப - ஒளி வீசுகின்ற கண்களிரண்டும் கண்ணிரைச் சொரிய, மதியனலை வாரித் துற்ற - சர்

தான் நெடுபடை வாரிசு சிதறவும் தேன் ஊரும் விடம்போலையில் உயர் - தேனின் விஷம்போலத் குயிலானது ஒலிப்ப, அன்றிபும் என் சிறியான் வாசம் வேளுநம் ஆனக்கால் - அன்றிபும் என்று சிறு மெண்ணின் இந் கையில் மன்மதன் வந்து தந்தினால், மால் போயிற் மெலியாயோ - மோக வியாசுபினால் தன்வலைய மாட்டானோ, விளங்கும் கொன்றை காளுநம் மலர் மருந்தை - பிரகாசமான கொன்றைமரத்தில் என் தோறும் பூசுகின்ற பூவாகிய மருந்தினே, வயித்தியநாதர் கல்குவாரோ - வயித்தியநாதர் கடவுள் கொடுத்தருள்வாராக, எ - று.

14. வீசுசடை மேலிருதோன் மீதரையி லணிவதெல்லாம்
வாசுகியென் றுரைத்ததல்லாம் வாசுகியென் றுரைத்தேனே
சேமிஞர் தவர்போல நீட்டோஞ் செய்தபரி
பாசவகை செயவேண்டா மருட்சியுந்த சேசரே.

உரை:—அருள் சவுந்தரேசரே - நுணையுடைய சவுந்தரேசராக் கடவுளே!, வீசு சடைமேல் இருதோன்மீது அரையின் அணிவது எல்லாம் - அசைகின்ற சடைபிலும் இருபுயங்கன் மேலும் அரையிலும் தரிப்பது எல்லாம், வாசுகி என்று உரைத்ததல்லாம் வாசுகி என்று உரைத்தேனே - வாசுகியாகிய பாம்பின் இனமென்று சொன்னேன் யல்லாம் வந்து சகமா யிருவென்று சொல்லவில்லை, சேச மித்தவர்போல் கிட்டோஞ் செய்து - காதல் மிதுகியாபுள்ளவர்போலக் கொடுஞ் செயல்கள் செய்து, பரிபாச வகை செயவேண்டாம் - சேலி முறைகள் செய்வேண்டியதில்லை, எ - று.

முத்திராமரீங்க சேதுபதி

பாடியது

முருகன் துதி

1. மங்கையர்கொக் கைக்குடத்துள் வாடிச் சுருண்டுதலில்
வெங்கட்பு னையெயிற்றன் மேவுகெஞ்சே—உக்கை
பருகு மதிதம்பை யணிசெஞ் சடிலர்
குருகுகளை பென்றுங் குறி.

உரை:—மங்கையர் கொக்கைக் குடத்துள் சுருண்டு தலில் - பெண்ணுடைய தனங்களாகிய குடத்துள் சுருண்டு துண்டுகின்ற, வெங்கட்புழை எயிற்றின் - (பாம்புபோன்ற) வெம்மையான புழையுள் அமைந்த பல்லு

புடைய, மேடி செஞ்சே - பொருட்சிய மனமே!, கக்கை அருத மறி
தம்பை மணி - கக்கையம் அருகும் சச்சிரணம் தம்பையமணித்த, செஞ்
சமீபம் - சிவந்த சண்டையபுடைய சிவபெருமானை; குரு குகளை என்மும்
குறி - குளவாய் உபதேசஞ் செய்த இரதய குகையிலுறையும் முருகப்பெரு
மானை எப்போதும் கினைக்கக்கொண்டிரு, எ - று.

இதுவுமது

2. செட்டியெனும் பேர்படைத்த சேவலவ நிற்குரிய
சட்டிகுண்டே னெற்குமலர்த் தூடந்தாள்—கட்டிமணிச்
சுட்டிகாட்டு மெட்டுளான் சுரப்பெணுங் குறப்பெணுங்கை
தொட்டுமேவு மிட்டனேயி தோ.

உரை:—செட்டியெனும் பேர்படைத்த சேவலவ - செட்டி யென்ற
பெயருடைய சேவற் கொடியை புடையவனே!, நிற்குரிய சட்டிகு ண்
டேன் - உமக்குப் பிறப்பாக உரியதாக சட்டிகு தினத்திலுமைத் தரிசித்
தேன், கட்டுமணிச் சுட்டிகு கட்டம் - உயர்த்த விரத்தினங்களாலாகிய செற்
றிகு சுட்டிகை யணித்த, மெட்டுளான் - கெம்பிமுடையவளாகிய, சுரப்
பெணும் - தெய்வப் பெண்ணாகிய தேவயானியும், குறப்பெணும் - குறப்
பெண்ணாகிய உன்னியும், கைதொட்டு மேவும் இட்டனே (ஆகிய இருவரை
யும்) கையினுற்றழுவி விரும்பமா யிருப்பவனே!, இதோ எந்ரு மலர்த்தாள்
தந்த ஆள் - இப்பொழுதே உன்னுடைய பூப்போன்ற நிருவடிமைக்
கொடுத்தருளவேண்டும், எ - று.

ஊடலை வியத்தல்

3. கூடிச் சிவந்தவிதழ்க் கொல்வையுண்டு மேவாநிவ்
ஐடல் புரிவ துவப்பாமே—கூடற்
சுழிபொருந்தா தாயினுமித் தோகைமயிற் செய்ய
கிழிபொருந் தாதேயவ் கிரா.

உரை:—இத் தோகை மயில் - கலாபத்தை புடைய மயிலப்போன்ற
சாயலையுடைய இப்பெண்ணைவனோடு, கூடிச் சிவந்த இதழ்க் கொவ்வை
யுண்டு மேவாது சேர்ந்து செச்சிரமுள்ள கொல்வைக்கணிபோன்ற உதட்டி
லுள்ள கிரைக்குடித்தக் காதலிக்கப் பெருது, இவ்ஐடல் புரிவது உவப்
பாமே - இசைநு சண்டை மல்லது புலவி கிழ்த்தவது மனத்திற்
குயத்ததே, கூடல் சுழிபொருந்தா தாயினும் - சுழிக்கின்ற கோடானது
ஒன்ற கூடாமற் போனாலும் அல்லது உருவதற் கேதவாகிய விதி ஒதுது
வராவிகளும், அவ்விரா - அவ்விராத்திரியில், செய்ய விழி பொருந்தாதே -
அவளுடைய சிவந்த கண்ணானவை துக்கமாட்டா, எ - று.

4. ஆபத்தை மாசை யருத்துமட மாணர்
தீபத்தை யுற்றபுழுச் சிந்தையே—தீபத்தைப்
பூண்டபிணைத் தோளாணைப் போர்மயிலை யுற்றாணை
வெண்டவினை மாண்டு விடும்.

உரை:—ஆபத்து மாசை அருத்து மடமாணர் - அபாயத்தையும் அழுகையும் அனுபவிக்கச் செய்கிற இளமாதொனும், தீபத்தை யுற்ற புழுச் சிந்தையே - விளக்கில் விழுந்திருந்த புழுப்போன்ற மனமே!, தீபத்தைப் பூண்ட பிணைத்தோளாணை - கடப்பமலையை யணிந்த பெரிய புயங்கோயுடைய முருகனை, போர் மயிலை யுற்றாணை - போர் செய்த மயிலை வாகனமாகக் கொண்டவினை, வெண்ட வினை மாண்டுவிடும் - பிரார்த்தனை செய்தால் தீவினை அழிந்துபோம், எ - று.

5. மலைபிட்ட நாதர் வரமாட்டோர மெனிலெனுட
லாலைபிட்ட கன்னலினை யாகாதோ—வேலைபிட்ட
மாகவணி வாசையனை மாகர்புகழ் வாசகனை
யாகாகிழ் வாக வழை.

உரை:—மலைபிட்ட நாதர் வரமாட்டோம் எனில் - என்னை மலை யிட்ட மணஞ்செய்த கன்னலன் என்னிடம் வர விசையாவிடில், உடல் ஆலை யிட்ட கன்னல் ஆணையாகாதோ - என்னுடம்பானது ஆலைபிட்ட நாதர் பைப் போல கைத்து அழியாதோ, வேலைபிட்ட - வேலாபுகத்தைப் பணை வர்கள் மேல் விசுவென்று, மாகவணி வாகையனை - திச்செங்கும் பாலிய வெற்றி யுடையவனை, மாகர புகழ் வாசகனை - தெய்வர்கள் புகழ்கின்ற தனிப்பாடலுடையவனை, ஆகும் மகிழ்வாக அழை - என்னுளம் ஸிப்பாடும் - யும் பொருட்டி அழைப்பாயாக, எ - று.

6. காமமெனும் கள்ளுண்டு காயாது வேலுந்திரு
நாமமெனும் கள்ளுண்ண நாடுவாய்—காம
மலைத்துன்பங் காட்டுமற்றற் காம நெஞ்சே
மிலைத்துன்பங் காட்டு மிக.

உரை:—நெஞ்சே - மனமே!. காமமெனும் கள்ளுண்டு காயாது - பெண்மயலென்னும் வெறி தாக்கடிபுகை யேற்று உலர்ந்த போகாமல், வேலுந்திரு காமமெனும் கள்ளுண்ண நாடுவாய் - வேலாபுகப் பெருமானின் திருப்பெயராகிய தேனை புண்ணுவதற்கு விருப்பங் கொள்ளுவாயாக, காமம் மலைத் துன்பங் காட்டும் - பெண் மோகமானது மலைபோன்ற துன்பத்தைத் தோற்றுவிக்கும், மற்ற அக்காமம் - அகற்கு வேலாகிய கடவுளுடைய திருப்பெயரின் உச்சரிப்பு, மிலைத்து இன்பம் காட்டும் மிக - அறி புத்தப் பொருந்திய இன்பத்தை மிகுதியாகக் காண்பிக்கும், எ - று.

7. மாமலை வாழ் கந்தா மதனன் வெகுண்டெனுடன்
வாமலைவா னென்ன மயங்கியே—தேமலைச்சேர்
சொன்னவட்ட மாமுலையா தோக முன்னமுமோ
ரன்னம்மிட் டாளன்னம்மிட் டாளான்.

உரை:—மாமலை வாழ் கந்தா - பெரிய மலைக்குத் தலைவனாய் வதியும் குமாப் பெருமானே!; மதனன் வெகுண்டு என்னுடன் மலைவான் வா என்ன மயங்கியே-மன்மதன் கோபித்து என்னோடு சண்டைக்கு வா என்று அதை கடவுலனைத் தேடி மலைவடைத்து, தேமலை சேர் சொன்ன வட்டமா முலையான் - பச்சை படர்ந்த பொன்போன்ற பருத்த முலையை படை யவன். தூதராக முன்னமும் ஓர் அன்னம் விட்டான் - உன்னிடம் தூதராக முன்னமே ஓர் அன்னத்தை யனுப்பினான், அன்னம் விட்டான் - சோழன் பதைத் தவித்தான், ஆன் - அவனை யாட்கொள்வாயாக!; எ - று.

8. இசையற்றேன் மாயை யிறுளறைக்குட் றஞ்ச
வசையற்றே னின்னை மறவேன்—நிசையற்ற
தோசையறி வேறுதூக சூரூக காலனை
யெழுந லீவநுவ யே.

உரை:—திசையற்ற தோசை மயில் ஏறு குக குக குல கால - திக் கெக்குஞ் செல்லக்கூடிய பெரிய கலாபந்தையுடைய மயிலின்மீது ஏறி வருகின்ற இசைய குகையில் உசிப்பவனே!; குகனுடைய குடும்பத்திற்கு எம்ன் போன்றவனே!; இசையற்றேன் - உன்னை நான் மணத்தேன், மாயை இறள் அரைக்குள் தஞ்ச வசையற்றேன் - மாயை யென்னும் இரட்டைச்சொல்லை புல்லறியோடு கிடக்கின்ற உணர்ச்சி நீங்கிப் பெற் றேன், நன்னை மறவேன் - உன்னை எப்போதும் நினைத்தாற்போன், வினை எக முனம்மீ வருகவயே - என்னுடைய வினை நீக்குவதற்கு முன்பாக நீ வந்த ஆட்கொள்வாயாக!; எ - று.

9. காடுதொறு மோடுவதென் காரணமோ கெஞ்சேரீ
யிற்பெறல் வீடலது வேறிலையே—தேடி நிதம்
வேண்ணிசைவ் சுவளடியர் மெல்லியசெம போதனை
காலணிதல் செணலி கடன்.

உரை:—கெஞ்சே - மலரிம!; காடுதொறும் ஸுடுவதென் காரணமோ - நீ காடுகளைக்கு போய்ச் திரிவதற்குக் காரணமென்ன? நீ வீடு பெறல் வீடலது வேறிலையே - நீ தன்பத்தினின்றும் திவர்த்தியடைய வேண்டு மென்றால் மோட்சத்தை காடுவதென்றி வேறு வழியில்லையே, வேல் அணி செட்டேன் அடியர் - ஸர்வவிய வேலாபுதத்தை யுடைய முருகக் கடவுளின் தொண்டர்களுடைய, மெடமோதனையை கால் - சிவந்த தாமரைபோன்ற

திருவடிகளை, சிதம் தேடி சென்னி ஆணிதல் கடன் = காத்தோறும் தேடி
சிரமேற் கொள்ளுதல் உன் கடமையாகும், எ - று.

10. திருவேரகங்கொடுமூர் தென்சீரலைவாய்
திருவாவினன்குடிசெய்கோடு—திருமயிலம்
தென்பரங்குன் றுகிநத் தணிகை சோணகிரி
யன்பரகங் குகன்விடாம்.

உரை:—திருவேரகம் கொடுமூர் தென் சீரலைவாய் - சுவாமியலை,
• கொடுங்குன்றம், அழகிய திருச்செந்துர், திருவாவினன்குடி - (பழமலை
யடிவாரத்திலிருக்கும்) திருவாவினன்குடி, கொடுமேயி - திருச்செங்கோடு,
திருமயிலம் - அழகிய மயிலமலை, தென்பரங்குன்று - திருப்பரங்குன்றம்,
திருத்தணிகை -, சோணகிரி - திருவண்ணாமலை, அன்பர் அகம்-
அன்பருடைய உள்ளமும், குகன் விடாம் - குகப்பெருமான் தந்து மிடங்க
ளாம், (தலங்களாம்), எ - று.

11. செத்தி லுறைந்திலகு செவ்வேன் னுதிக்கின்சின்
வெந்துகெட ளியற்றும் வேலொன்றே—வந்தழலும்
பந்தனத்தைப் போக்கும் பவழைபர் கேக்குமுற்சொல்
கந்தனத்தை சொந்தமு றங் காண்.

உரை:—செத்தி லுறைந்த இலகு செவ்வேன் னுதிக்கின் - செத்திலில்
வீற்றிருந்த வினங்குகின்ற முருகப்பெருமானை வாழ்த்தினால், வேலொன்றே
வினை வெந்து கெட ளியற்றும் - அவ்வுடைய வேலாயத்தொன்றே கருமங்
களை நீராகும்படி செய்யும், வந்தழலும் பந்தனத்தைப் போக்கும் - பிறவி
யெடுத்துத் தீரிவதற்கு ஏதாவதொரு பாசபத்தக்கைத் தொலைக்கும் பலகலை
யும் தேக்கும் - பல வித்தைகளையும் கிறையும்படிச் செய்யும், முற்சொல்
கந்தன் அத்தை சொந்தம் உறும் - முன் சொல்லப்பட்ட குமரப் பெருமா
னின் மாமியாகிய திருமகள் உரிமையாப் பமணியப்பன், காண் அசை,
எ - று.

12. செத்தமிழல் யாறுநாக்குத் தேனருந்த பின்செனிக்குச்
சொந்தமலை யாவதுலுன் செத்தாக்கு—உத்தசெல
வேதுவப மயிலேறு முருகாவினை
யோது விரைவாக வுவந்து.

உரை:—சுலபமயில் ஏறு முருகா - தோரை மயிலை வாகனமாகக்
கொண்ட குமரப்பெருமானே!, செத்தமிழல் யாறுநாக்கும் தேன் அருந்த
பின் செவிக்குச் சொந்தமலையா - செவ்விய தவிரில் யானியற்றுகின்ற
பாடலாகிய தேனை யுண்பதற்கு உன்னுடைய திருச்செவிக்கு உரிமை
யில்லையா!, அதலுன் சொத்துக்கு உத்த செல்வேக - அப்படிச்செய்வதால்

உன் பொருளுக்கு ஏற்பட்ட செலவு யாத? இதனை உவந்து விரைவாக
ஒது - இதனைத் தயவுசெய்து விரைவாகச் சொல்வாயாக! எ - று.

13. வள்ளிமானே பெம்மாபி னுதித்துத் தீனமா
வள்ளிக்கு கற்களித்த வன்னியே—யுள்ளபடி
பெங்கடுபரை மையற்கிபா ருரைப்பார் தின்னையன்றி
மக்கையே காப்பாய் மகிழ்ந்து.

உரை:—வள்ளிமானே எம் மரபினுதித்த - வள்ளி நாயகியே எங்கள்
குலத்திற் றோன்றி, தீனமா அள்ளி குகற்கு அளித்த அன்னியே - தீன
மாவைக் கையிலெடுத்து முருகப் பெருமானுக்கு வாயிலாட்டிய தாயே!,
தின்னையன்றி - உன்னத்தவிர, உள்ளபடி எங்கள் மூலரை ஐயர்க்கு யார்
உரைப்பார் - எங்கள் தன்பத்தைப் பெருமானுக்கு உண்மையாக எடுத்துச்
சொல்கின்றவர்கள் யார், மக்கையே காப்பாய் மகிழ்ந்து - அன்னியே
எங்களைச் சந்தோஷித்துடன் காப்பாற்றி வருளுவாயாக! எ - று.

ச த ர வ த ன ம்

சரவணப்பெருமாட் கவிராயர்

பாடியது

முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர்கள் வினாக்கட்கு
சதாவதானம் சரவணப்பெருமாட் கவிராயர் விடைகள்

1. பூவயனாற் பூவிலுண்டாம் புன்மாக்கள் வேறுகிற
மேவாதொன் ருபதென்ன விள்ளயிர்—தாவசா
மெய்யறிவொன் றுனமையால் வேறுகிற பின்னசா
மையறிவாற் பன்னிற மதாம்.

உரை:—பூ அயனாற் - பூவிலிருக்கும் பிரமனாற், பூவிலுண்டாம் புல்
மாக்கள் - உலகத்திலே இருக்கின்ற புல் மாக்கள் முதலியவைகள், வேறு
கிறம் மேவாது ஒன்றாயது என்ன விள்ளயிர் - ஒரே பச்சை கிறத்தவிர
வேறு கிறங்கள் பொருத்தாமைக்குக் காரணம் யாதென்று கூறுவீராக!,
தாவசா மெய்யறிவொன் றுனமையால்-வளரக்கூடிய நிலப் பொருளாகிய
தாவரம் ஆற்றிலில் ஓறிடைய உடம்புடைமையால், வேறு கிறமின்று -
ஒரே கிறத்தான் அதற்குணங், சரம் ஐயறிவால் பன்னிறமதாம் - ஐயங்கூடம்
உயிரின் ஐத்தறிவுடைமையால் அவற்றின் உடம்புகள் பல கிறமுடையன
வாம், எ - று.

2. குஞ்சுடைய சுண்டத்து ராதன் முடிமீது
குஞ்சாசி யணிந்து கொள்வானே—குஞ்சாமன்
மூத்தபிள்ளை யன்றுமுறித்த கொம்பைக் கேட்டுமென்று
சேர்த்துவைத்துக் கொண்ட திறம்.

உரை:—குஞ்சுடைய சுண்டத்து ராதன் முடிமீது - விடத்தைக் கழுத்திலுடைய சிலபெருமான் நெறு தலையில், குஞ்சுமதி அணிந்து கொள்வானேன் - இளம் பிறையைத் தரித்துக்கொள்வதற்குக் காரணமென்ன, அஞ்சாமல் மூத்தபிள்ளை அன்று முறித்த கொம்பைக் கேட்டுமென்று - ஹைரிமமாச விசாயக்கடவுள் பிறையைச் தான் முறித்த தந்தமென்றெண்ணி அதனைச் சேட்சுக்கடமென்று கருதி, சேர்த்து வைத்துக் கொண்ட திறம் - அதனைச் சுடைக்குள் மறைத்து வைத்துக்கொண்டவகையா மென்சு, எ - று.

3. பாரிலின்ப துன்பம் படாவிதித்தானே
வாரிசத்தான் யாதுகவி வல்லவா—வோர்தொழுநிற
பல்லாவுட் கன்றுதன்றுப் பார்த்தணுகல் போர்புவி
வெல்லாருஞ் செய்கினையா லே.

உரை:—வாரிசத்தான் பாரில் இன்ப துன்பம் படா விதித்தானே - தாமரைப் பூவிலுள்ள அயன் உலகத்தி லின்ப துன்பங்களை யனுபவிக்கும்படி வகுத்திருக்கிறான், யாது கவி வல்லவா - அது எப்படி பாவலனே சொல்வாயாக, ஓர் தொழுவில் - ஓர் மாட்டுமன்றையிலுள்ள, பல்லாவுள் - பல பசுக்களுள், கன்று தன் தாய் பார்த்து அணுகல்போல் - கன்றுக்குட்டி தன் தாயைக் கண்டுபிடித்துச் சேர்வதுபோல, புவி யில் எல்லாரும் செய்வீளையாலே - உலகத்தில் எல்லாருஞ் செய்கின்ற வினைகள் அவாவரைப் போய்ச் சேர்மின்ற காரணத்தாலே அவற்றிற்குரிய பலனை விதித்தான், எ - று.

4. வரையழுத்தஞ் சேடனெடு மாருதம்போர் செய்தாற்
றையைச்சுமத் தவர்பார் சாற்றாய்—விசைமலர்த்தா
ரேற்புயத் துலகமேத்து கின்போ னின்னொலத்து
வேந்தர்சும வாதுவி டார்.

உரை:—வரையழுத்தஞ் சேடனெடு - மலைகள் அழுந்தவும் தாங்குகின்ற ஆதிசேடனெடு, மாருதம் போர் செய்தால் - வாயுவானது சுண்டையிட்டால், தரைடைச் சுமந்தவர் யார் சாற்றாய் - உலகத்தைத் தாங்குபவர் யாரென்று சொல்வாய், விசை மலர்த்தார் ஏத்து புயத்து உலகம் ஏத்து கின்போல் - வாசனை பொருந்திய மலர் மாலையை யணிந்த தோன்சுனி னாலே உலகத்தைத் தாங்குகின்ற உன்னைப்போல, கின் னுலத்து வேந்தர்

சமவாத விடார் - சின் மரபிலுள்ள அரசர்கள் பலரைத் தாய்காதிருக்க
மாட்டார்கள், ஏ - று.

5. விதுகண்டு கூம்பாத மென்சமல முண்டோ
விதுகண்டு சொல்கவிரைத் சேர்தான்—முதிருமெழின்
மாதர் வதன மதிசண்டு மலர் பருவப்
பொதிசண் நண்டாகம புடைத்து.

உரை :—விதுகண்டு கூம்பாத மென்சமலம் உண்டோ - சந்திரனைக்
கண்டு குவியாத மெல்லிய தாமரைமண்டா?, கவிதைக்கு ஏதால் இது
கண்டு சொல் - பாவிற்குத் தலைமனை? இது இன்னமென்று தெரிந்து
கூறுவாயாக!, முதிரும் எழில் மாதர் வதன மதிசண்டு - அழகு மிகுந்த
பெண்களுடைய முச்சமல சந்திரனைக் கண்டு, ஆகப் புடைத்து - உடல்
பூரித்த, மலர் பருவப்போல இரண்டிண்ப - விரிபம் தன்மைபுடைய
மலர்களாகிய கண்களிரண்டு உள்ளன. ஏ - று.

6. தஞ்சவரை முட்டை தனைக் கச்சுதங் கொடுக்கும்
பஞ்சணையை மோதுவதென் பாவலவா—வஞ்சகரைச்
சேர்த்தவரு மன்னவர்தம் தெண்டினைக்கு ளாவதுபாற்
சார்த்ததனால் வந்தவினை தான்.

உரை :—தஞ்சவரை முட்டை தனைக் - தங்குகின்றவர்களை முட்
டைப் பூசியானது அடித்தது தளைத்தவும், சுவ கொடுக்கும் பஞ்சணையை
மோதுவதென் பாவலவா - கச்சு தருகின்ற பஞ்ச மெந்தையை அடிப்பதற்
குக் காரணமென்ன? கவிஞன்!, வஞ்சகரைச் சேர்த்தவரும் அன்னவர்
தம் தன்னைக்குள் ஆவதுபோல் - கபடமுடையவர்களைச் சேர்த்தவர்
களும் அவர்களைப்போலத் தன்னைக்குள் ளாவதை யொப்ப, சார்த்ததனால்
வந்த வினைதான் - முட்டையைச் சார்த்ததனால் பழக்கைக்கு வந்த தீவினை
யாகும், ஏ - று.

7. வாய்த்தவ ஞானபுரி வாழ்முருகன் சங்கிதியிற்
சேர்த்தமனங் கண்ணைத் திரும்பாதெ—ஞாய்த்தால்
வேதமுங்கா ஞாய்ப்பதத்தை கிட்டுவரு மோதறுத்தென்
போதகனு போவதுகாற் புள்.

உரை :—வாய்த்த சிவஞான புரிவாழ் முருகன் சங்கிதியில் - கலங்கன்
பொருந்திய சிவஞானபுரியில் வீற்றிருக்கும் குமாப்பெருமான சங்கிதானத்
தில் சேர்த்த மனம் கண்ணைத் திரும்பாதென் - போய்த் தரிசித்த மனமும்
கண்ணும் கையும் ஆவியிடத்தைவிட்டு மீளாமையக்குக் காரணம் யாது?,
ஆர்த்த நால்வேதமும் காணப் பதத்தைவிட்டு வருமோ - ஆராய்த்த நால்
வகை வாக்குகளும் கண்ணுக்குப் புலனாகாத காததத்துவத்தைவிட்டு

கீக்குமோ, அதுகால் புள் கறத்தேன் போதகனுமோ - ஆறு ஈவனைய வண்டானது தேன் மணங்கமழும் பூவைவிட்டிடு கீக்குமா? (கீகாத), எ - று.

8. வாய்சிவந்து மெய்பசுத்த வாலைமண வாளென்று
வேய்ப்பெறவந் தானதென்ன விள்ளுவாய்—தூயபொலா
மண்ணிபிதா வில்லாவனாதி யென்பார் பழிச்சொற்
றன்னமரு வாதி நுக்கத் தான்.

உரை:—வாய் சிவந்து மெய் பசுத்த வாலை மணவாசன் - சிவந்த வாயும் பச்சைநிற வுடம்பமுடைய கன்னியாகிய உமைமயம்மையின் கணவனாகிய சிவபெருமான், ஒரு வேய்ப்பெற வந்தான் - ஒரு மூலக்கிலுகத்தான், அது என்ன விள்ளுவாய் - அதற்குக் காரணம் யாதென்று சொல்லுவாய், தூயபொலாம் - பரிசுத்த மனமுடைய எல்லாரும், அண்ணை பிதா இல்லாத அனாதி என்பார் - தாய் தந்தை யில்லாத அனாதி முடல்வனென்று அவனைக் கூறுவார்கள், அப் பழிச்சொல் தன்னை மருவாது இருக்கத்தான் - அந்த இழச்சிசை சொல்லானது தன்னைப் பொருந்தாதிருக்கத்தான் மூக்கிலிலே உதித்தானென்க, எ - று.

9. பொறியலவு பாலவிழிப் புத்தே னொருநாட்
சிறுவனைத்தின் ஞானதென்ன செப்பீர்—செறியலைவாய்
கஞ்சுண்டு பித்தேறி காடுமன்னந் தானறியா
தஞ்சுதலை பாக்கிலென் செய்வான்.

உரை:—பொறியலவு பால விழிப்புத்தேன் - தீபொறி பதக்கின்ற தெறிக்கண்ணமுடைய கடவுள், ஒரு நாள் சிறுவனைத் தந்தான் அது என்ன செப்பீர் - ஒருநினைம் பிள்ளைக் கறியைத் தன்னான் அதற்குக் காரணம் யாதென்று சொல்லுக, செறியலைவாய் கஞ்சுண்டு பித்தேறி - கெருவ்கிய அலைக்கோமுடைய பாற்கடலி லெழுந்த விடத்தைபுண்டி பைத்தயம் பிடித்து, அன்னம் தானறியாது அஞ்சுதலையாகில் என் செய்வான் - சீசாறு அறியாது (அன்ன வடிவான பிரமனாற் காணப்படாது) பயம் ஏற்படுமானால் (அஞ்சுதலையைய முடையவனுால்) அவன் என்ன செய்யக்கூடும், எ - று.

10. போதமெவர்க் குப்புடன் ஞானசோதி யென்போன்
மாதுமயல் கொண்டுடலம் வாடியதென்—ஆதாவார்
தானைசந்தல் லாவணுவுஞ் சற்றைசபா போகமுயி
ரானைவக்கெ லாம்வினைவிப் பான்.

உரை:—போத மெவர்க்கும் புக்கல் ஞான சோதி என்பான் ஞானத்தை யெல்லார்க்கும் அறிவித்தருளுகின்ற பேரரிபும் ஞானி வடிபு மானவன், மாது மயல்கொண்டு உடலம் வாடியதென் - பெண் மோகக் கொண்டு மேனி தளர்த்த காரணம் யாது?, ஆதாவார் தான் அரைத்து அல்

லால் அதுவும் சர்வ அசையா - எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமான தான் அசையாமற் போனால் ஒரு சிறு அதுவும் அசையாது, (ஆகலால்) உயிரானவைக் கொலாம் போகும் விளைவிப்பான் - எல்லா ஆயிரங்களுக்கும் போகத்தை பூட்டிவிடப்பதற்காகத் தான் போகியாய் கடிப்பதென்க, எ - று.

11. கிபேற வுன்னுமன்பர் மெய்யில்வள ரிசெனெரு
மாதேறு கீதி வழுத்துவீர்—காடோறென்
கண்மலரைத் தாங்குமிசு காண்மலரைத் தாங்குவனென்
றெண்ணிமால் வேண்டுமகையா வே.

உரை :—கீதி ஏற உன்னும் அன்பர் மெய்யில் வளர் ஈசெனெரு மாடு ஏறும் கீதி வழுத்துவீர் - மோட்சமடைய வெண்ணுகின்ற அன்பர் காதைய மெய்யுணர்ச்சியிற் நின்றுகின்ற இறைவன் காளை வாகனத்தி லேறுவதற் குரிய வியாயத்தைச் சொல்லுவதாக, காடோறு - பல காட்சித்தோறும், என் கண்மலரைத் தாங்கும் இருகால் மலரைத் தாங்குவன் - என்னுடைய கண்ணை அருச்சினை மலராக ஏற்றுக்கொண்ட இரண்டு திருவடிகளையும் காளைமாக நான் தாங்குவேனென்று, எண்ணி மால் வேண்டுமகையிலே - நியானித்தத் திருமாலாகவர் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டபடியினாலே காளைவாகனம் ஏறினானென்க, எ - று.

12. கிண்மதிக்கு மேனிமெலிவு கறைவனர்ச்சி
நண்ணலுடன் பாம்படுத்த காட்டமெவன்—எண்ணா
தடாதனசெய்த ரெவரா னுறுமதனிலே
படாதன படாரோ பரிந்து.

உரை :—கிண்மதிக்கு மேனி மெலிவு கறை வனர்ச்சி நண்ணலுடன் - ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரனுக்குத் தேய்தல் வனர்தல் கனக்கம் முதலிய குற்றங்கள் அமைந்திருப்பதன், பாம்பு அடுத்த காட்டம் எவன் - பாம்பு வந்தன விழுங்குவதற்காக நெருங்கின கோக்கம் யாது?, எண்ணா தடாதன செய்தார் - ஆலோசியாமல் பொருத்த பில்லாத தவறுகளைச் செய்தவர்கள், எவராளும்தம் - யாராயிருந்தாலும், அதனாலே பரிந்து படாதன படாரோ - அதனாலே வருந்திப் படமுடியாத தயரங்களை யனுபவிக்க மாட்டாரோ?, எ - று.

13. தேங்கனி தாம்பூலம் தினம்படைப்பார் தெய்வத்திற்
காங்கதனை புண்டகுறி யாதசொல்வீ—ரோங்கு தெய்வ
மெய்யருக்கண் டார்துண்ட மென்குறியிங் காண்பதன்றி
வவபமதிங் பார்காண்பவர்.

உரை :—தெய்வத்திற்கு தேங்கனி தாம்பூலம் தினம் படைப்பார் - உடவுளுக்குத் தேங்காய் பழம் வெற்றிலை பாக்குத் தினத்தோறும் கிடுவ

தீப்பாக்கு ஆங்கு அதனை உண்ட குறியாது சொல்வீர்-தெய்வம் அவற்றை யேற்றுக்கொண்டதற்கு அடையாளம் யாது சொல்வீர், ஒங்கு தெய்வ மெய்யுருக் கண்டார் - சிரத்த தெய்வத்தின் உண்மையான திருமேனியைக் காண்பெற்றவர்கள், தண்டமென் குறியும் காண்பதன்றி - ஏற்றுக் கொண்ட தெய்வத்தின் ஸுட்பமான திருமுகக் குறிப்பை யறிவாரே யன்றி, வையமத்தில் யார் காண்பவர் - உலகத்தில் பிற யார் அக்களைக் காண முடியும், எ - று.

14. வீட்டுத்தோர்க்கு கீழும் விமலனா ஈன்றொருநா

ளோடெடுத்துப் பிச்சையெடுத் துண்டதென்றே—வீழின் பத்தினிமார் கற்பழித்த பாவமழிந்தோ நுடர்த்தோ முனி ரெத்தகைய ரேனும்விடா தே.

உரை:—வீதி அடுத்தோர்க்கு ஈழும் விமலனா - தன்னை யடுத்தவர் களுக்கு மோட்சத்தைக் கொடுக்கவல்ல குற்றமற்ற பெருமான், அன்று ஒரு நாள் ஓடி எடுத்துப் பிச்சை எடுத்து உண்டதென்றே - முன்னொரு நாள் தலைபோட்டில் ஐயமேற்றுண்ட காணாமேது. வீழல் முனி பத்தினிமார் கற்பழித்த பாவம் - அழிதலில்லாத தாருகாவனத்து முனிவர்களுடைய மனைவியர்கள் கற்பை யிழக்கும் பொருட்டிச் செய்த குற்றம், இழித்தோர் உயர்த்தோர் எத்தகையரேனும் விடாதே - (அப்படிப்பட்ட பாவம்) தாழ்த்தவரா யிருந்தாலும் உயர்த்தவரா யிருந்தாலும் எப்படிப்பட்டவரையும் பற்றித் தொடராமல் கீழ்காது, எ - று.

15. இநுசுடரோ நுங்கெதிர்க்கி செய்துநிநு ளென்னே

மறையுமுரை சிச்சயமா மன்றே—சிரசியுட

றன்னையராத் தீண்டுஞ்சமை யத்திருண்மி குக்கு மன்னதந் யாநலகில் யார்.

உரை:—இநுசுடர் ஒருங்கு எதிர்க்கின் எய்தும் இருள் என்னே மருவும் - சந்திரனும் சூரியனும் ஒருங்கு சேர்ந்து எதிர்த்தால் அவர்களுக்கு முன் இருளானது எங்கிலையுடைய, உரை சிச்சயமாம் அன்றோ - இருள் ஒழிந்தபோகும்மன்ற வாக்கியமானது உறுதியில்லவா? இரவியுடன் தன்னை அராத் தீண்டும் சமயத்து இருள் மிகக்கும் - சூரியனைப்போல மண்ணையம் பாம்பு மறைக்குஞ் சமயத்தில் இருள் மிகப்படுதும், அன்னது அறி யார் உலகில் யார் - அதை யுலகத்தில் தெரியாதவர்கள் யாரிருக்கிறார்கள், எ - று.

16. உங்களுயிர்க் கீத்தளிக்கு மால்வால் படைத்த

குரங்குதுணைக் கொண்ட குறிப்பென்—லுங்கொண்ட

வல்லவர்க்குப் புல்லும வலியபடை யென்பாரச் சொல்வளி காக்கைக்கு மறித்து.

உரை:—வாங்கள் உயிர்க்கு ஈத்து அளிக்கும் மால் - எல்லா வுயிர்களுக்கும் வாங்களைக் கொடுத்து அருள்செய்கின்ற திருமால், வால் படைத்த குரங்கு துணைக்கொண்ட குறிப்பு என் - வாலுடைய குரங்குபோல் தனக்குத் துணையாகக் கொண்ட காரணம் யாதா? உரம் கொண்ட வல்லவர்க்குப் புல்லும் வலிய படை என்பார் - திறமைபுடைய வல்லவனுக்கு அற்பமான புல்லும் புர் ஆபதமாகும் என்பவருடைய, சொல்வலி களைக்கருமதித்து - சொல்லின் திறத்தைப் பொருட்படுத்திக் காப்பாற்றுதற்காக வென்க, ஏ - டு.

17. ஆரணி வேணியர னுர்கினி யேறு

மாரணக்கண் னுலெரித்த வாறென்னே—பாரழலில்
விழ்த்தா நுய்வாரோ விளக்கில்விழும் விட்டிலுயிர்
வாழ்த்துண்டோ தேவைமன்ன வா.

உரை:—ஆரம் அணி வேணி அரனார்-முத்துமாலையைத் தரித்த சடைமுடியை புடைய சிவபெருமான், கினி ஏறு மாரணக் கண்ணல் எரித்த வாறு என்னே-கினியை வாசனமாயுடைய மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணல் எரித்த காரணம் யாதா? தேவை மன்னவா - இராமநாதபுரத்து வேந்தனை!, ஆர் அழலில் விழ்த்தார் உய்வாரோ - கிறைந்த நெருப்பில் விழ்த்த வர்க்குப் பிழைப்பார்களா? விளக்கில் விழும் விட்டில் உயிர் வாழ்த்துண்டோ - விளக்கில் விழுகின்ற விட்டில் பிழைத்த துண்டா?, ஏ - டு.

18. வல்லபெரி யோரும்வனி னைபர்தஞ் செய்ந்தழி

லில்லையெச்சி வென்பாது வென்புவயிர்—மெல்லதர
பானத்தைத் தேனென்றும் பாலென்றும் கூறுமபி
மானத்தான் மாலான் மதித்து.

உரை:—புலவீர் - புலவரே!, வகில பெரியோரும் - பெரியோர்கள் பலரும், வளரினையர் தம் செய் இதழில் இல்லையெச்சில் என்பார் - பெண்டருடைய சிவந்த உதட்டி நீர்க்கு எச்சில் கிடையாதென்பார்கள், என் - அழங்கு என்ன காரணம்?, மெல் அதர பானத்தை - மென்மையான உதட்டி நீர் பருகுவதை தேனென்றும் பாலென்றும் கூறு மயிமானத்தால்-பாலுத் தேனும் கலந்ததோசுக் கூறுகின்ற புகழ்ச்சி காரணமாயும், மாலால் மதித்து - மயக்கத்தால் லோக்குதல் காரணமாயும் அவ்வாறுரைப்பர் ஏ - டு.

19. துவரம் பருப்பிதழ்கண் டுயக்கை வண்ணங்

கவரம் பருப்பதக் கொங்கைம்மான்—புளிகுழ்
கடலைச் சுண்டற்கயில் கொள்குத்தன் புயஞ்சீசர்
மடலைக்கொள் கூந்தலுள்ளி மான்.

உரை:—தவர இதழ் - பவனம்போன்ற இதழும், அம்பு கண் - அம்பு போன்ற கண்ணும், அருப்பு அயக்கை - அரும்பு போன்ற சுத்தமான பல்லும், வண்ணம் கவர் - கல்ல பொன்னிறத்தைக் கவர்த்த, அம் பருப்பத கொண்கமோன் - அழகிய மலேபோன்ற தனக்கொருமுடைய பெண் (யாரெனில்), புலிகூழ் கடலைச் சுண்டிற்று, உலக்கத்தைச் சூழ்ந்த கடலை வற்றச் செய்வதற்கு, அயில் கொள் கத்தன் - வேல் மீதிய நுகரப்பெருமானுடைய, புயம் சேர் - தேன்களைத் தழுவுகின்ற, மடலைக் கொள் கடத்தல் - தாழ்ப்பூத் தரித்த சூழலையுடைய, வள்ளிமான் - வள்ளிகாக்கி பம்மைமயாவர், எ - று.

20. தன்றிபி பெண்டிரண்டைச் சார்ந்திருந்தான் றங்கிருகன்
மன்றலின்னஞ் செய்யாதென் மன்னவா—வென்று
நிநுகரம் புடையான் வில்கியென்றார் கொண்டு
கொருகொம்பு கையிலுளது.

உரை:—மன்னவா - வேந்தனே!, தத்திருகன் தம்பி பெண்டிரண்டைச் சார்ந்திருந்தான் யானைமுக்க கடவுளின் தம்பியாகிய முருகப்பிரான் இரண்டு பெண்கள மணந்த பின்னும், மன்றல் தின்னஞ் செய்யாதென் - இன்னும் ஆணைமுக்க கடவுள் கவியணன் செய்யாத் தப்பதற்குக் காரணமென்ன?, என்றும் ஒரு கொம்புடையான் இல்லமென்று யார் சொன்னார் - எப்போதும் இரு கொம்புடைய விராயகரைப் பெண்ணில்லாதவரென்று யார் கூற முடியும், (கொம்பு என்பத பெண்ணென்று பொருள் படுதலின்) ஒரு கொம்பு கையிலுளது-ஒரு கொம்புகான் திருமுத்தியிலுள்ள தெனில் மற்றொரு கொம்பு அவர் திருக்கரத்தி விருக்கின்றது (வல்லபையென்ற ஒரு பெண் துதிக்கையின் சார்பிலிருக்கிறது), எ - று.

21. கச்சையிட்ட மென்முலைப் கன்னிதரோ பதைபை
மெச்சியிட்டங் கொண்டுவர் கோவாரோ—திச்சயமா
மின்னனை பாள்சூழி சிபந்நமுனம் பயந்த
கன்னனைதீக் காந்நந்தக் கால்.

உரை:—கச்சை விட்ட மென் முலையக்கன்னி தரோபதையை - வாரணத்த மெல்லிய தனக்கையைய அழகிய கன்னியாயே தரோபதையை, மெச்சி இட்டங்கொண்டு அழகிய மெவாரோபுசுழ்த்து காதலித்து ஆறு பேர் சேர்தலில்லையா, திச்சயமாய் உறுதியாக ஆறுபேர் ஆவர், மின்னனையான் சூழி வியத்த முனம் பயந்த - மின்னலைப் போன்ற சாயலை புடைய சூழ்மாதானவன் சூரியனைக் கண்ட அதிசயமேனோற் பெற்ற, கன்னனை நீக்காது இருந்தக் கால்-கன்னனை விலக்கா தருந்தாலென்க. எ - று.

22. தேனிலுந்தித்திப் புளதின் புலினைமிக் கவலி
யானதுவு மிபாதுபுலி யாளசே—கானமலர்த்
தேனிலதிக மின்னஞ்செவ் விதழே வெங்கலியே
கானப் புலியி லதிகம்.

உரை:—புலியான் அசே - பூமியை யானுகின்ற வேந்தனே !, தேனி
லும் தித்திப்பதும் - தேனைப் பார்க்கிலும் இனிமையானதும், தின்புலி
யின் மிக்க வலியானதும் - பெலுள்ள புலியும் அதிக வலிமையுடைய
தும், யாத - யாவை என்று கூறத், கானமலர்த் தேனிலதிக மின்னஞர்
செவ்விதழே - மணம் பொருத்திய பூவிலுள்ள தேனைப் பார்க்கிலும் பெண்
கள் அதரபானமே இனிது; வெங்கலியே கானப் புலியில் அதிகம் - கொடிய
வறமையே காட்டுப் புலியைப் பார்க்கிலும் அதிக, வலிமை யுடையது,
எ - று.

23. சேணளவுஞ் சித்தளவுந் தெள்ளியலின் மீனளவுந்
காணிலுங்கா ணாமடென்ன காவலவா—புணாமனத்
தாசையளத் தற்கரித தாரி யுபேற் கண்ணிசும்
வேசைமனம போலுமல்ல வே.

உரை:—காவலவா - காப்பசில் வல்லவனே ! சேணளவும் - வான்
வரையும், சித்தளவும் - கடலில் எல்லையற்ற, தெள்ளிய லின் மீனளவும் -
தேனிலான கடத்திற மண்டலத்தினளவும் காணிலும் காணாம என்ன -
தேடிப் பார்த்தாலும் காணமுடியாதது எனத், பூமும் மனத்தாசை அளத்
தற்கு அரியதாயினும் - மனத்திலுசித்து ஆசையானது அளவிடற்கு
அரியதாயிருந்தாலும், சேவன் கண் வீசும் வேசை மனம்போலும் அல்லவே -
வேல்போன்ற கண்ணை வீசுகின்ற விலைமாதரது மனம்போல அது அங்
வளவு அளவிடற்கரியதல்ல, எ - று.

24. நஞ்சிற்கொடிது நமனிற் கொடுஞ் செய்கை
மிஞ்சியதும் யாதுயிற்றல வேந்தே—கெஞ்சத்
கிடங்குனி லிலாதா ரிடுதழுது மிக்க
கொஞ்சுணப் பெண்டருந்மனம் கொள்.

உரை:—விறல் வேந்தே - வலிமையுடைய அரசனே !, நஞ்சில்
கொடிது - விடத்தைப் பார்க்கிலும் கொடுமையானதும் நமனிற் கொடுந்
செய்கை மிஞ்சியதும் யாது - இயம்மைப் பாடுபடாததுகூடாதமையான
செயலுடையதும் யாவை கெஞ்சத்தி டு—கண்ணிலாததும் இயம் அழுதம் -
மனதில் இரகத்திற கிடமில்லாதவர்கள் படைபெற்ற சோதும், (கஞ்சிற்
கொடியது) மிக்க கொஞ்சுணப் பெண்டரும் எனக்கொள் - மிகுந்த
கொடுமைபான குணமுடைய பெண்டரும் என முறையே இவ்விரண்டை
யும்) கொள்க, எ - று.

25. ஓராழிநீரை முகந்துண்டு பொழியினல்ல
நீராவ தென்னவில வேந்தே—சீராய்த்த
மேலோர் தமைச்சர்த்த வினாருமே லாவான்றோ
நூலாய்வல் லோபுளக்க னெனக்கு.

உரை:—நிலவேந்தே - பூமியாளும் அரசனே!, ஓராழி நீரை முகி
லுண்டு பொழியின் கல்ல நீராவது என்ன - ஒப்பற்ற கடலின் உப்புநீரை
மேகமானது லுசுர்த்த மழையாகப் பெர்தால் அது கல்ல நீராக இருப்ப
தென்படி, சீராய்த்த மேலோர்தமைச சேர்த்த வீணரும் மேலாவர்
அன்றோ - புழுப் பெற்ற உயர்ந்தோர்களைச் சேர்த்த தீழ்க்களும் கல்லவர்க
ளாவரல்லவா?, நூலாய்வல் உளக்கண் கோத்து - நூலாராய்ச்சி செய்
கின்ற கல்வித் திறமையுடையவனே! உன்னுடைய மனக் கண்ணினால்
இதனைப் பார், எ -று.

26. ணறிங்காற் புண்ணையு மேர்மடத்தை கொண்கனெடு
கூடுங்கா னெட்டுயிர்ப்புங் கொண்டதென்னே—பாடவன்
மாற்றாள் பிரிவை மதித்துமன்னுள் பெற்றாக [ரேபு
மாற்றுமை யாலு மவன்.

உரை:—தர் மடத்தை கொண்கனெடு - ஒரு பெண்ணுனவன் தன்
கணவனெடுங், பாடவன் - சிறு சண்டையாகிய புலவி கிதழுமிடத்தில், புண்
னையு - புள்ளிரிப்பும், கூடுங்கா - புணருப்போது, கொட்டுயிர்ப்புங்
கொண்டதென்ன -, ஆடவன் தோய் மாற்றாள் பிரிவை மதித்தும் -
கணவன் போய்ச் செருகின்ற தனக்கெதிரியாகிய பெண்ணை அவன் பிரிந்து
வந்து விடுவானென்ற புள்ளிரிப்பும், அன்னுள் பெற்ற கூம் ஆற்றமை
யாலும் அவன் - முன்னொளிலடைத்த கூம் போதாமையாலுமென், எ -று.

27. தெய்வப்பிடிபை மணஞ்செய்த குகன்கிடர் குகத்
தையன்மணஞ் செய்கதென்ன தார்வேந்தே—செய்யதரு
மேவுலகத் தேவரைப்போல் வேண்டெமையும் காவென்ற
பூவுலகத் தேவர் பொருட்டு.

உரை:—தார் வேந்தே - வெற்றிமால் யணிந்த மன்னனே!, தெய்வப்
பிடியை மணஞ்செய்த குகன் - தெய்வயானையைக் கலியாணஞ் செய்து
கொண்ட முருகப்பெருமான், வேடர்குலத் தையல் மணஞ்செய்த தென்ன -
வேட சாதிநீர் ரேன்றிய பெண்ணையும் மனந்துகொண்டதற்குக் காரண
மென்ன?, செய்ய தரு மேவுலகத் தேவரைப்போல் - செம்மைபான கற்பக
மாக்களையுடைய விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் பிரார்த்தித்ததுபோல,
வேண்டு எமையும் காவென்ற பூவுலகத்தேவர் பொருட்டு - பிரார்த்தித்த
எண்ணையும் காப்பாற்றுக் என்று அப்பெருமானைக் கேட்டுக்கொண்ட பூமியி

லுள்ள உயர்த்தவர்கள் பொருட்டி வள்ளிளாயினை மணந்து செய்தாரென்க,
எ - று.

28. வாரிமணியும் திருவுமா யவனுக்கீச் சாற்குக்
காரிவெடுத்த சென்ன காவலவா—வாரணத்தோ
லாடையான் சின்ன டிப்பார் சடையான்வெம் பணியான்
சேருடையா எனென்று மதித்து.

உரை:—காவலவா - காப்பதில் வல்லவனே!, வாரிமணியும் திருவும்
மாயவனுக்கு சாந்த - திருப்பாற் கடலானது தன்னிடத்திலுண்டான இரத்
தினத்தையும் தல்லது கொடுத்தவ மணியையும் இலக்குவியையும் திருமா
லுக்குக் கொடுத்தவிட்டது, அபர்து - சிவப்பெருமானாகு, கார் கொடுத்த
தென்ன - சருந்தமுடைய விவாகத்தைக் கொடுத்ததென்ன!, வாரணத்தோல்
சூடையான் - யானத்தோலை யுடையாகத் தரித்துக்கொண்டவ ரென்றும்,
சின்னமதியார் சடையான் - இராஞ்சந்திரன் பொருத்திய சடையையுடையவ
ரென்றும், (அற்புதரிடம் சடையு முடையவரென்றும்) வெம் பணியான் -
கொடிய பாம்பை பாபரணமாக வடையவனென்றும், தோடுடையான் என்
றும் - தோட்டினை யணிந்தவனென்றும், மதித்து - எண்ணி யவ்வாறு
கொடுத்தது என்க, எ - று.

29. மச்சமென்று செம்பருத்த வாரிப் பறந்தோட
விச்சைகொண்டு மண்ணுண்டி நுந்தானே—விச்சயமாய்
மாயியார்மே மேலிமானசு தைக்கைக் கொண்டா
னமதனைப் பேச னவனு.

உரை:—மச்சமென்று செம்பருத்த வாரிப் பறந்தோட - சிவந்த
பருத்திப்பாந்த கருடன் மச்சவதார மெடுத்ததால் மீனென்று திருமலை
யெண்ணித் துக்கிக்கொண்ட போது, இச்சைகொண்டு மண்ணுண்டு இருந்
தானே - அதன்மேலிருப்பதற்குப் பிரியப்பட்டுப் பூவுலகத்தை வயிற்றி
னகத்தே கொண்டிருக்கான், விச்சயமாய் - உறுதயாகவே, மாயியார்
மேலேறி மானத்தைக் கைக்கொண்டான் - தன்னுடைய மார்பில் பொருந்
திய திருமலைப் புணர்ந்து தன் பெருமையும் குறைவுபடா திருந்தான்,
எம் அதனைப் பேசல் நலனு - எம் அதனைப் பேசுதல் தக்கதாகுமா?,
எ - று.

30. மாதொருந்தி பெற்ற மதனை முனிந்து
போதுவென்று முன்புநா போர்வேந்தை—மாதமொன்று
வாராக் கணவன்மல ரணையில்வந் திருக்கு
வேம்பா வென்றமுதா எனென்று.

உரை:—போர் வேந்தே - போர் செய்வதில் வல்ல தரசனே! மாதொருங்கி பெற்ற மதலையுடைய முனிந்து - ஒரு பெண்ணைவன் தான் பெற்றபிள்ளையைக் கோபித்து, போ துயில் என்னுள் புதுமை - கீ போய்த் தனக்கு என்று தூத்தினுள் இவ் ஆச்சரியமல்லவா! மாத மொன்று வாராக் கணவன் - ஒரு மாதமாகத் தன்னிடத்தில் வராத கையான், மலர் அணையில் வந்திருக்கும் கோம் - பூம்பூக்கையிற் சேர்வதற்கு வந்திருக்கும் சமயத்தில், பால் என்று அழுதானென்று - குழந்தை பால் வேண்டாமென்று அழுததற்காக அவ்வாறு சொன்னுள்ளென்க, எ - று.

மு த் து வீ ர ப் பி ன் னை

பாடியது

பொன்னுசாமித் தேவரவர்கள் வினாவிய வினாக்களுக்கு விடைகள்

1. உண்டென்று மில்லையென்று மொப்பிலா மெய்ப்பொருளை விண்டுபுழி கொள்ளும விதமெவனே—மண்டலஞ்சேர் பொற்போங்கு மற்புயனே பொன்னுச்சா மித்துணையே தற்போத நீங்காமை தான்.

உரை:—ஒப்பிலா மெய்ப்பொருளை உண்டு என்றும் இல்லை என்றும் - இணையற்ற மெய்ப்பொருளாகிய கடவுளை உண்டெனவும் இல்லையெனவும், விண்டுபுழிகொள்ளும் விதம் எவனே - சொல்லிச் சண்டையிட்டு பழிபுண டாக்கிக் கொள்வதற்குக் காரணமென்னே! மண்டலஞ் சேர் பொற்பு யற்கும் மல் புயனே - பூவலத்திற் சிறக்க அழகுடைய வளமான கோள் களை புண்டயவனே! பொன்னுசாமித் துணையே -, தற்போதம் நீங் காமைதான் - (அதற்குக் காரணம்) தன்னறிவின் முனைப்பாகிய அகங்காரம் நீங்காததேயாம், எ - று.

2. காட்சியினி லாதிருக்கக் கர்த்தனுண்டென் னாகித்த ருட்சியன்றோ மாட்சிமைசேர் சற்குறை—சேட்குளிர்த்த ருமத்தால் வன்னியுண்மை சொற்றதுபொய் யோகீண்ட நாமத்தார் வேலோய் நவில்.

உரை:—மாட்சிமை சேர் சற்குறை மாண்புமந்த கல்ல குணவானே! கர்த்தன் காட்சியில் இலாதிருக்க உண்டென்று பலகித்தல் - கடவுள் கண் ணுக்குத் தோன்றாமலிருக்கும்போது அவரிருக்கின்றாரென்று கருததல், தாட்சியன்றோ - பொருத்தாதல்லவோ, கீண்ட நாமத்தார் வேலோய் -

பெருமை பொருத்திய செடிய வேலைபுனை யவனே!; சேட்கிளர்ந்த தாமத் தால் வன்னி புண்மை சொற்றது பொய்யோ, தூரத்தில் தோன்றிக் காணப்படும் பனைகையைப் பார்த்து தோன்றாத கெருப்பு இருக்கிறதென்று ஊகித்தல் பொய்யாகுமா?; நவில் - சொல்வாயாக, எ - று.

3. தாமமுள தேனெருப்புத் தோன்றுமென அறிஞர்
நாமற்பச் சொற்றதெனை நாட்டிடுவான்—பாமலியும்
வண்புகழா யிவ்வுலகம் வைகுதற்கோர் காரணமாம்
பண்புறுதே வைத்தெரிப்பான் பார்.

உரை:—பாமலியும் வண்புகழாய் - கீர்த்தி நிறையப்பெற்ற பாடல்களையுடையவனே!; தாம முளசேல் கெருப்புத் தோன்றுமென அறிஞர் நாமறியச் சொற்றது - புனை புண்டானால் கெருப்புண்டென்று அனுமானப் பிரமாணத்தை அறிஞர்கள் ஏற்படுத்தியது எதை நாட்டுவான் - எதை நிலைநாட்டுவதற் கென்னில், இவ்வுலகம் வைகுதற்கு ஓர் காரணமாம் - இந்த உலகம் தோன்றி கடைபெறுவதற்கு ஒப்பற்ற காரணமாகிய, பண்புறுதேவைத் தெரிப்பான் - கலமுடைய கடவுளைத் தெரிவிப்பதற்காகவென்று, பார் - அறிக, எ - று.

4. எம்மைப் புரந்தருளு மீசனிற கெருப்பென்
றும்மைப்போல் வாண ருரைப்பதெவன்—கொம்மைக்
குனிமுடையார் விழ்மதகு கூடிவின்று காட்டுஞ்
சுவிபுடையோ னாதலினாற் றான்.

உரை:—எம்மைப் புரந்தருளும் ஈசன் நிறம் கெருப்பென்று - என்மை காப்பாற்றுகின்ற இறைவனது நிறம் தீயின் நிறமென்று, உம்மைப்போல் வாணர் உரைப்பதெவன் - உம்மைப்போன்ற கல்விமான்கள் கூறுவது எதனால், கொம்மைக் குவிமுடையார் விழ்மதகு-இசையுடைய குவித்த தனங்களுையுடைய பெண்கள் காதலிகின் மனம்தனே!; கூடி நின்று காட்டுஞ் சுவிபுடையோ னாதலினால்தான் - பொருள்களோடு சேர்த்து நின்று அவற்றை விளக்கும் ஒளியுடையோன் இறைவனாதலா வென்க, எ - று.

5. எப்பொருட்கு முட்பொருளாய் ஈசனிருக்கமதத்
தப்புப் பலதுவந்த தன்மையெனோ—துப்புடையோ
ரந்தக் காணக் கடையாளங் காட்டியவர்
தந்தமுணர் வாலிழைத்த தால்.

உரை:—எப்பொருட்கும் உட்பொருளாய் ஈசனிருக்க - எல்லாப் பொருளுக்கும் அந்தரயாயியாய் அல்லது உள்ளாதரவாய் இறைவன் ஒருவனே இருக்கவும், மதத்தப்புப் பலது வந்த தன்மை எனோ - குறைபாடைய பல சமயங்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணம் யாதோ, துப்புடை,

யோர் அத்தர் - வலியுருடர்கள், ஆனைக்கு அடையாளம் காட்டியவர் - ஆனை யெப்படி யிருக்குமென்று சொன்னவர்கள், தத்தம் உணர்வால் இழைத்ததால் - தாம் தாம் அறிந்த அளவில் வெவ்வேறு அடையாளங்கள் கூறியதபோல வென்றுணர்ந்த, எ - று.

6. தேவருக்குப் பெண்டிருத்த தீதன்றோ தேர்த்திடு
யாவ திதைவின் டறைஞவா—யேவருக்கும்
கற்புடைமா தோடு கலந்திருத்த வாற்பழுகின்
றெப்புவோய் நீயற்பா யோ.

உரை:—தேவருக்குப் பெண்டிருத்தல் தீதன்றோ - தேவர்களுக்கு மனைவியிருத்தல் குற்றமாகு மல்லவா?, தேர்த்திடு யாவது வின்னி துறைகு வாய் - ஆராய்ச்சியுடைய நீ இவற்றுக் காரணம் யாதென்று தெளிவாகக் கூறுவாயாக!, ஏவருக்கும் கற்புடைய மாதோடு கலந்திருத்தலால் பழ னீன்று - யாருக்குமே கற்பொழுக்கமுள்ள பெண்டனோடு கூடியிருத்தல் குற்றமாகாதென்று, ஒப்புரவோய் நீ அறியாயோ - உலக கடையைய அறிந்த வனே! உனக்கு அது தெரியாதா?, எ - று.

7. பெண்ணொருத்தி மெய்யிருக்கப்
பேதைமொன்றைப் பேணுசடைக்
கண்ணிருக்க விசனவைத்த
காரணமென்—ஹண்ணிடையை
வேணிமிசைக் கொள்ளானேல்
விண்ணுமண்ணும் வெள்ளமுண்டு
கோணிலை பேருமெனக்
கொள்.

உரை:—பெண்ணொருத்தி மெய்யிருக்க - உமையம்மையாகிய ஒரு பெண் திருமேனியி் விருக்கவும், பேதை மொன்றைப் பேணு சடைக் கண் ணிருக்க - மற்றொரு பெண்ணைச் சடையினிடத்தி் விருக்கும்படியாக, வைத்த காரணமென் - வைத்த காரணம் யாது?, ஹண்ணிடையை - மட்ப மான இடையையுடைய அத்தப்பெண்ணை, வேணிமிசைக் கொள்ளானேல் - சடையின்மேல் இவைவன் வைக்கவில்லையாயின், விண்ணும் மண்ணும் வெள்ளமுண்டு கோணி நிலை பேருமெனக்கொள் - ஆகாயத்திலும் பூமியி லும் நீர்ப்பெருக்கு அதிகரித்து நிலைநிறுமாறி யழியுமென்று அறிந்த, எ - று.

8. அங்கையன் வாகமதைச் சுட்டிடா தாவிதுவென்
சங்கைசுவன் றுணு சயப்பிறகுச்—சங்கராஜர்
மேனிபனல் கண்ணுமனல் வேகவிட முண்டழிபா
மோனியையென் செய்யு மொழி.

உரை :—சிவந்தாணு சயம்பிற்கு - சயம்பாக நிலைபெற்ற சிவபெருமானுக்கு, அங்கை அனல் ஆசனத்தை சுட்டிடாதா - உன்னங்கையி லிருக்கின்ற நெருப்பானது திருமேனியை வேகும்படி செய்யாதா?, இது என் சங்கை - இது என்ன சந்தேகம், சங்கராஞர் மேனி அனல் கண்ணும் அனல் - சிவபெருமானுடைய திருமேனியும் நெருப்பு மயம், நெற்றிக் கண்ணிலும் நெருப்பிருக்கின்றது, வேகவிடம் உண்டி அழியா மோனியை- வெப்பமுடைய விடம் உண்ணப்பட்டும் தகிக்க முடியாத மென்னைக் கடவுளை, என் செய்யும் மொழி - நெருப்பு என்ன செய்யக் கூடுமென்று சொல்லு, ஏ - று.

9. அங்கியிடை வெப்பு மருகீரி டைக்குளிநுந்

தங்கியிருந் தற்குவமை தாணுளதோ—செங்கதிரோன்
றன்னிடத்துச் சூடுளது சந்திரன்பாற் றட்பமுள
தென்னினிவேண் டும்புவமை யே.

உரை :—அங்கியிடை வெப்பும் - நெருப்பிற்குடும், அருகீரிடை குளிநும் - ஒருமைடான ரீதிற் குளிர்ச்சியும், தங்கியிருத்தற்கு உவமைதான் உளதோ - நிலைபெற்றிருப்பதற் குவமையாகக் கூறுதற்குப் பொருள்க ளுண்டா, செங்கதிரோன் தன்னிடத்துச் சூடுளது - சிவந்த சூரியனிடத் தில் வெப்பமிருக்கிறது, சந்திரன்பால் றட்பமுளது - சந்திரனிடத்திற் குளிர்ச்சி யிருக்கிறது, என்ன இனி வேண்டும் உவமை - இவற்றிற்கு மேல் வேறு என் உவமானங்கள் வேண்டும், ஏ - று.

10. வெண்பளிங்கு தண்ணியதா மேலியிருந் துஞ்சுடர்கங்

கண்கரிப்பச் செய்வதென்ன காரணங்கா—செண்கழலாய்
தியருப சாந்தகரைச் சேரினுந்தந் தியளிபல்
பாயதொழில் செய்வா ரறி.

உரை :—வெண்பளிங்கு தண்ணியதா மேலியிருந்தும் - வெண்ணிற முள்ள படிசும் அல்லது கண்ணாடியானது தன்னியல்பிலே குளிர்ச்சியா யிருந்தாலும், சுடர்கங் கண்கரிப்ப செய்வதென் காரணங்கா - அதிற் படுஞ் சூரிய வெளியானது நமது கண் காந்தும்படி செய்தது அதற்குக் காரணமென்ன, ஒன் கழலாய் - ஒளியுடைய சிலம்பு உணித்தவனே!, தியர் உபசாந்தகரைச் சேரினுந் - தீய குணமுடையவர்கள் யிருப்பு வேறுபெற்ற அமைதியுடைய பெரியகரைச் சாந்ததாலும், தம் தீய வியம்பாய் தொழில் செய்வார் அறிதமது செட்ட தன்மைக்கேற்ற செயல்களையே செய்வார்க ளென்று அறிவாமாக, ஏ - று.

முத்துச் சுப்பையர்

பாடியது

கலிகால வியல்பைப் பற்றியது

1. மேட்டைத் தணித்துக் கந்தாவை விண்வரை மேவவைத்துக்
காட்டைப் புறஞ்செய்து காடாக்கி யுடைக் கநுமிசை
மூட்டைப் பிடுங்கித் தலைநீர்நி முடிவின் வைத்துந்
சேட்டைக்கென் றோயின் தீயபுனை சேவதன் சிநுட்டித்ததே.

உரை :—மேட்டைத் தணித்து - உயர்ந்த விடத்தைப் பன்னமாக்கி,
கந்தாவை விண் வரை மேவ வைத்த - பெரிய பன்னத்தை வானம்
வரை புயரும்படி புயர்த்தி, காட்டைப் புறஞ் செய்து காடாக்கி - காட்
முடத்துள்ள மரங்களைக் களைத்து நாடிபோவச் செய்து, ஊரைக் கருதி -
ஊரைக் தொலைக்க வெண்ணி, மூட்டைப் பிடுங்கி தலைநீர் நட்டு
முளைக்க வைத்தும் - மரத்தை வேகோடி பிடுங்கித் தலைநீரை நட்டு
அதனையும் முளைக்குப்படியாகச் செய்து, சேட்டைக்கென்றோ - குறப்பு
செய்வதற்காகவோ, கலிகால உன்னை சேவதன் சிநுட்டித்ததே - கலிபுரு
டனே உன்னைப் பிரமன் படைச்ச கடுபோழும், எ - டு.

3. அண்டின பேரைக் கொடுப்போரு மெ ன்றுபத் தாய்முடிந்
குண்டணி சொல்லுந் குட்டாரிசுந் கொலைய நிசுந்செய்
வண்டைச் சேர்த்துந் பசுல்லாபா பேசு மறைபவருந்
சண்டிப் பசுல்லாபா சேரிச் சத்திந் துட்டிசெய்.

உரை :—அண்டினபேரைக் கொடுப்போரும் - தன்னை யடைத்தவர்
களைக் கொடுப்படி செய்பவரும், ஒன்று பத்தாய் முடிந்த துண்டணி சொல்
லும் குடேசரிசுநர் - ஒன்றைப் பத்தாகப் பெருகிப் பெய் சொல்லி
விரோதம் விளைக்கின்ற கொட்டாரிசுநர் போன்றவர்களும், கொலையே
சிதஞ்செய்வண்டைச் சேர்த்து இன்ப சல்லாபம் பேசு மறையவரும் -
திண்தோறும் கொலை செய்கின்ற துட்டர்சுநராய் பழகி, அவரோடு
கூலாவளையுின்ற பிராமணரும், சண்டிப் பாய்ந்தமே - நுதற்கவாதி
களமே, கலிகாலத்தில் துட்டிசெய் - கலிகாலத்தில் பெலமுன் சுவர்கா
லிருப்பவர்கள், எ - டு.

3. ஊசிக்கும் நூலுக்கு மாகாமற் செய்தொழி லுள்ளவெரு
தோசிக்குஞ் சாமித் துரோகிக்குக் கொலையா வழக்காய்ப்
பேசிக்கொள் வோருக்குங் கற்பா விவங்கிய பேதையரை
யாசிக்கும் பேர்சுட்டுநீம அனிகாலம் யதார்த்த மதே.

உரை :—ஊசிக்கும் நூலுக்கும் ஆகாமல் செய் தொழிலுள்ள வெரு
தோசிக்கும் - நூல் ஊசியோடு பொருந்தாமற் செய்வதபோலப் பொருந்தி
வாரியங்களைப் பொருந்தவிடாமற் தடுத்தும் பெரிய பாவிசளுக்கும், சாமி
துரோகிக்கும் - ஏழமானர்களுக்கும் துரோகன் செஞ்சுவர்களுக்கும்
தொலையா வழக்காய்ப் பேசிக்கொள்வோருக்கும் - தீராத விவகாரம் போ
கின்றவர்களுக்கும், கற்பால் இலக்கும் பேதையரை - கற்பிற் சிறந்த விவங்
கும் பெண்ணை, யாசிக்கும் பேர்களுக்கும் - (தங்களைப்) பிசையாசக்
கொடுக்க வேண்டுமென்பவர்களுக்கும், அனிகாலம் யதார்த்தமதே - அனிகாலம்
உண்மையாய்ப் பொருந்தமுடையதாகும், எ - று.

4. அள்ளித் திரவிய மீத்தாலும் பொய்யுணையா தவரை
கள்ளமென் றோதங் கலியுகத்தே கடைந்திக் கொடுத்தித்
தெள்ளமு தொக்க ரெ டிக் காரியம்பொய் செலுத்தாதி
யுள்ளவரே பெரியோர் புனியோர்க்கு முவந்தவரே.

உரை :—அள்ளித் திரவியம் எத்தாலும் பொய்யுணையாதவரை கள்ள
மென்று ஒதுக் கலியுகத்தே - பொருளை மிகுதியாக அள்ளித் கொடுத்தாலும்
பொய் சொல்லாதவர்களைத் திருட மென்று சொல்லுகின்ற கலிகாலத்திலே,
கடைந்திக் கொடுத்த தெள்ளமுதொக்க ரெ டிக் கொடுத்த ஆயிரம் பொய் செலுத்
தும் - தெளிவான அழுதத்தைக் கடைத்தெடுத்ததெப்பால் வடித்தெடுத்த
உறுதியான பொய்ச் சொற்களை விநாடித்து ஆயிரம் வீதம் சொல்வீத்கின்ற,
மதியுள்ளவரே பெரியோர் - அறிவள்ளவர்களே உயர்த்தவர்கள், புனியோர்க்
கும் உவந்தவரே - உலகத்தாரக்கும் இனிமையானவர்கள் அவர்களே, எ - று.

5. ஊட்டி இனித்தசொல் லுத்தமிழ் பென்றுள் ளொ நுத்திவாக்
காட்டிக் கணவனைக் கண்ணாறக் காட்டிக் கணத்தாறக்
கோட்டி கொண்டா னாயிடு மருமநர்கள் கூடுவதால்
பாட்டுவைத் தார்களின்றே கலிநீற்றுநி கங்கையகே.

உரை :—ஊட்டி இனித்த சொல் உத்தமிழென்று உன் லுத்திவாக் -
தொண்டையிலேயே இனிய சொல்பெயரைய உத்தமிழென்று பேசப்படு
கின்ற ஒரு பெண் வீட்டினுள் வரவும், காட்டி - அவளைக் காண்பித்த,
கணவனைக் கண்ணாறக் காட்டி - கணவன் அவளைப் பணருப்படியாகக்
குறிப்பித்த, கணத்த மத கோட்டி கொண்டா னாயிடு மருமநர்கள் - மிகுந்த கணம் மித்
தக் கொண்ட பரபருடையும், குடி மாரர்கள் கூடுவதால் - குடும்பப் பெண்

கள் சிசுநாயதால், கலியில் தானி கண்டையதே - கலியுத்தில் வேசிப்பெண்கள், இன்றே மாட்டை வைத்தார்கள் - இக்காலத்தில் பிழைக்க வறுதியில்லாமல் இராட்டினத்தை வைத்து துன்பாராயினர், எ - று.

6. வில்லாய் வன்னத்து சிசங்காட்டி வாங்குவர் மீளவந்தே
யல்லும் பாலும் கடன்கொடுத்தோர் கொள்ளைக்கிடையும்
வல்லங்கமே பேசுவ ரில்லையென்று ஒதுவார்வா ஒருநாளைக்
கொல்லவும் பார்ப்பார் கலிகாலத்தே கடன் கொள்ளிகளே.

உரை:—வில்லாய் வன்னத்து சிசங்காட்டி வாங்குவர் - வில்லப்பீபால மரியாதையாகக் குனிந்து உண்ணமையாய் மீளக் கொடுப்பவர்போலத் தோற்றுவித்தகக் கடன் வாங்குவார்கள், கடன் கொடுத்தோர்கள் அல்லும் பாலும் மீள வந்து கொல்கிடையும் -, கலிகாலத்தே கடன் கொள்ளிகள் - கலிகாலத்திற் கடன் வாங்கினவர்கள், வல்லங்கம் பேசுவார் - வல்லங்குப் பேசுவார்கள், இல்லையென்று ஒதுவார் - வாங்கின இல்லையென்று சொல்வார், வான் உருவிக் கொல்லவும் பார்ப்பார் - கத்தியெடுத்துக் கொலை செய்யவும் முயல்வார்கள், எ - று.

இராமாநுஜ கவிராயர்

பாடியது

1. தாலாற்றும் தொட்டிக் கலைத்தமிழ்வேதா சலன்றகிரி
வரலாற்றும் மான் முலைக் கோற்றடிபட்ட வரைக்குலங்கள்
உலாய்த் திரியாதாய் தாயம் திரியச்சின்ன வுண்டைகளாய்ப்
பாலா யுறுதுகளாய்ச் சிறுகாற்றற் பறக்கின்றதே.

உரை:—தாலாற்றும் தொட்டிக்கலைத் தமிழ் வேதாசலன் - இரவ லாக்கு வேண்டியதைத் தரும் ஆற்றலுடைய தொட்டிக்கலையில் வாழ் கின்ற தமிழ் வாணானுசிய வேதாசலன் உள்ளது, திரிகிரி வரலாற்று இம் மான் முலைக்கு - மலையில் வருவதைச் செய்து இப்பெண்ணின் தனக் கருக்கு, ஏற்றடிப்பட்டவரைக் குலங்கள் - எதிர்த்தத் தோல்வியடைந்த குறியினங்கள், உலாய்த் திரியாமதாய் அம்மியதாய் சின்ன உண்டை களாய் - உலாயும் மா அனைக்கும் இயந்திரமாயும் அம்மியாயும் சிறு உருண் டைக் கற்களாயும் வரவரத் தேடித்து, பாலாய் ஒருதுகளாய் - பருக்கைக் கற்களாயும் பொடியாயுமே, சிறு காற்றிற் பறக்கின்றதே - இலேனை காற்று அடித்தாற்றட்டப் பறந்து போகும் தன்மைபுடையன, எ - று,

கிருஷ்ணாப்ப நாயக்கன் குளத்திற் புகூர்ந்து பாடியது

2. சாரவீடிருந்தோர் படிந்துசார்ந்திடிற் சீர்தருபுகழிலைவென்றேவிடு
தூரமா யினதும் - டிக்குயி ட்டையுந் தோற்றமற் றந்தத்த னுலே
வீரவேளலைத்த றுதற்குறன் சென்னி மேபதச் சாரகவென்றால்
மாரகண் ணப்பநாயகன் குளத்து மகிமைபா முரைசெய வறீரே.

உரை :—வீரசார இருந்தோர் - மோட்சத்தை யடைய விரும்பினவர்
கள், படித்து சார்ந்திடில் - மூற்கிதனைப் பெற்றால், சீர்தரு புகழிலை
என்றே - சிறப்பான கீதர சனங்கிலை உபன்றறித்து, வீரதூர மாயின
ரும் - மோட்சத்திற் குத் தூரதருப்புகழும், படித்து - குளத்திற்
படித்து, வீட்டையும தோற்றமற் றுறித்தனாலே - வீட்டின் சாட்சியை
யும் பெற்றொன்பத உறித்து, உச்சர கத் துதத் தெய்வ கவகையானது,
வீரவேள் அலைத்த உதற்குறன் சென்னிமேபத - வீரமாய் வந்த மன்மதனை
யழித்த தெற்றிககண்ணை புடைய சிவபெருமானது தலையைச் சேர்த்தது
என்றால், மார கண்ணப்ப நாயகன் குளத்த மகிமை உரை செய அற்றே -
மன்மதன் போன்ற கண்ணப்ப நாயகன் குளத்தின் பெருமையை நாம்
உறமுடியுமா, எ - று.

சந்திரசேகர கவிராச பண்டிதர்

பாடியது

பொன்னுசாமித் தேவர்மீது பாடியவை
தலைவி கூற்று

1. திராமகட்குத் தன்னிறா ளுச் செய்பும புயறார்
பொரு டுக்குப் பொன்னம் புயறும்.—தருபென்னு
சாமிவள்ளன் மலைத்தான் றண்கமல மானேநற்
சாமிவண்ண மாலேதான் தான்.

உரை :—தண் கமல மானே - குளிர்ந்த தாமரைப் பூவிலிருக்கும் திரு
மகனபோன்ற தே விமே, சல்சாமி உண்ணமலை தராகான் - சல்ல கமல
எஜமான நிரமான் தாரிணக் கொடாமையால், திராமகட்குத் தன்னிறமாம்
செய்பும புயறும் - இலக்குவிக்குத் தன் மாற்பாபிய செங்கமலப் பூவையும்,
பொருமகட்கு - வீர லட்சுமிக்கு, பொன் அம்புயறும் - பொன் மலைபோன்ற
தோக்களையும், தரு பொன்னுசாமி வள்ளன் - கொடுத்த பொன்னுசாமித்
தேவரென்றும் கொடையாளி, மலை தத்தான் - மயல் கொடுத்தான்,
எ - று.

செவிலி கூற்று

4. இயபுர் தகவெடுத்த திருமான் பருகன்
பையுர் குபரன் மலரடிக்கு—மெய்யுர்
மனத்தை யளித்தபொன்னு சாமிக்கு மனே
அனத்தை மறந்தாளென் றறை.

உரை:—மானே - பாக்கியே!, இ ணர் தகவ எடுத்த - தக்ர் என்
லும் மெய்யோடு இரங்கு சேர்வதா லுண்டாகிய திகிரி ததாவது சக்கரா
புத்ததைத் திருக்கையிலேத்திய, திருமால் மருகன் - விண்ணவின் மருமக
ளுகிய, மையுர் குமரன் மலரடிக்கு - ஆட்டி வாகனத்தையடைய முருக
னது திருவடிக் கமல: களுத்து, மெய்யுர் மனத்தை யளித்த - உண்மையான
புள்ளன்பைக் கொடுத்த, பொன்னுசாமி வள்ளலுக்கு -, அனத்தை
மறந்தாளென்று அறை - தலைவி சோறுண்பதை மறந்தவிட்டாளென்று
தெரிவிப்பாயாக, எ - று.

வெறி விலக்கல்

5. ஆடிமா தம்பவணி புயந்தா னன்றிய
ஆடிமாதம் பார்கண் ணீர்மாற்றி—நீ நமயல்
போக்குமோ வன்னுப் புலவர் மிகுபைக் கொடையான்
கீக்குபொன்னு சாமி சிருபன்.

உரை:—அன்னம் - அன்னையே!, புலவர் மிகுபைக்கொடையால் நீக்கு
பொன்னுசாமி சிருபன் - கற்றோர் தரித்திரத்தைத் தடுத்து வள்ளற்
றண்மையா லொழிக்கின்ற பொன்னுசாமி மன்னனுடைய, மாதம்ப புயத்து-
பெரிய னுண்ணோற்ற சேனையில், ஆடி உணிரார் அன்றியே - அசைத்து
தழுது செங்கின்ற மாலையே அல்லாமல் ஆடி - பவியிலும் ஆடானது, இம்
மாதம் அம்பு ஆர் கண்ணீர் மயல் மாற்றி நீகமயல் போக்குமோ - இந்தப்
பெண்ணனுடைய அம்புபோன்ற கண்ணில் வடிவின்ற கண்ணீரை நிறுத்தி
நீண்ட மோகத்தைத் தொலைக்குமோ!, எ - று.

தலைவி கூற்று

4. பொன்னுரார் பூணும் புசுழ்ப்பொன்னு சாமிவள்ளல்
தன்னுரார் ராமன் றுபர்ப்புரிவான்—மன்ன நினைந்
தற்கருப்பு மற்கருப்பு தற்கருப்புங் கைக்கொளுமுவேன்
எற்கருப்புண் றுயக்கவெய்வ னே.

உரை:—பொன் ஆரம் பூணும் புசுழ்ப் பொன்னுசாமி வள்ளல்-பொன்
மாலையணிந்த கீர்த்தியையுடைய பொன்னுசாமித் தேவராகிய சையானன்,
தன்னுரார் - செருங்காத நாட்களில், ராமன் - இரவுக்கு அரசனாகிய சக்

நிரன்: தயர் பரிவான் - என்னை வருததுவான் (அது எப்படியெனில்) மன் ஆளி தேன் கக்கும்பும் ஆர்சும்பும் கற்கும்பும் கைக்கொளும் வேன் - நிலபெற்ற வன் கிசனோடு கூடிய தேன் விளக்கும் பூவரும்புகளையும் கல்ல வன் கிசனையும் கல்ல கரும்பு வில்லையும் கையிற் கொண்டுள்ள மன்மதன், எரது அரும்புண் உய்க்க எய்வனே - என்மீது குணப்படுத்த முடியாத பண்ணுண்டாகும்படி அம்புகளை விடுப்பான், எ - று.

தோழி கூற்று

5. அளகைப் பொறித்த கொடியண்ண வடிபோற்றும்
அளகைக்கோளும் பொன்னு சாமி—துளிமதுத்தார்
தத்தான் மதனடங்கத் தண்மதியர் தானடங்க
இத்தாளிர் தாமுகத்தா யீது.

உரை:—அளகைப் பொறித்த கொடி அண்ணல் அடிபோற்றும் - கோழியின் வடிவமெழுதிய கொடியையுடைய குமரப் பெருமானின் பாதங் கொடுத்த திருவின்ற, அளகைக் கோளும் பொன்னுசாமி - குபேரனாகிய பொன்னுசாமி வள்ளல், மதனடங்க - மன்மத னடங்கும்படியாகவும், தண்மதியர் தானடங்க - குளிர்த்த சந்திரன் கடுங்கும்படியாகவும், மதுத்துளித் தார் தத்தான் - தேன் சொரிவின்ற மாலையைத் தத்தான், இத்து ஆழாத்தாய் - சந்திரன்போன்ற முகத்தை யுடையவனே!, இத்தா இது - இதோ இம்மால் யிருக்கிறது பார், எ - று.

புறங்காட்டல் மாற்று

6. செவ்வே நிகழ்கான் மாமலர்ச் சேவடி சிந்தைசெய்யும்
தெவ்வேற் கல்பொன்னு சாமிந் பாலன்றசீர்க் கிரிவாய்
வெவ்வே நினமணி மேவ முதக்கட நீர்மறைத்து
உவ்வேறன் மதகவ்வினைக் காட்ட வென்னெண் டொடியே.

உரை:—செவ்வேல் நிகழ்கான் மாமலர்ச் சேவடி சிந்தை செய்யும் - சிவந்த வேற்படை விளங்குகின்ற திருக்கையையுடைய பெரிய திருவடிக் கமலக்கோத் தியானிக்கும், தெவ்வேல் இல் பொன்னுசாமி பூபாலன் கந்தசீர்க் கிரிவாய் - சத்தருக்களை வெல்லுகின்ற போர்த்திறமையுடைய பொன்னுசாமி வள்ளலென்பவனது சிறந்த மலையினிடத்தே, ஒண்டொடியே - ஒள்ளிய வளையலணிந்தவனே!, நீ வெவ்வே நினமணிமேவ அமுதக்கடம் மறைத்து - வெவ்வேறு விதமான இரத்தினங்கள் அணிப்பெற்ற அமுதகுடம் போன்ற தனவளை மறைத்தகொண்டு, உவ்வேறின் மதகவ்வினைக் காட்டல் என் - மத்க என்பவையனோடு உராவ் கலத்தாறுண்டாகிய முதுகைக் காட்டியது எதனால், எ - று.

செவிலி கூற்று

7. கைக்காய் சித்தரு தேனுசிற் தாமணி கன்னன் கார்த்தி
கைக்காய் சித்தரு வாக்கொடை போன்பொன்று சாயிடக்
கைக்காய் வலையிற் பவனிவற் தான்கண்டு மால்வொள்காரி
கைக்காய் துணைபுரிவா சிறவாது கருணை செய்தே.

உரை:—கைக்காய் சித்தரு தேனு-கையிற் பொருத்தம் செல்வத்தைத் தாக்கடைய காமதேனும், சித்தாமணி கன்னன் கார்த்திகைக்காய் - சித்தாமணியும் கருணனும் கார்த்திகை மாதத்து மஹை மேகமும், சிவாலாம் கொடையோன் பொன்னுசாயி - ஒப்பில்லையன்று சொல்லும்படியான கையுடைய பொன்னுசாயி வன்னல், கடக்கைக்காய் வாவே பவனி வந்தான் - மதம் பொழியும் தசிக்கையுடைய சரிய மதம்போன்ற யானே மேல் வளர் கோலமாய் எழுந்தருளி வந்தான். கண்டு மால்வொள் காரி கைக்கு - பார்த்து மோங்கொண்ட பெண்ணுக்கு, சிறவாது கருணை செய்தே துணைபுரிவார் யார் - அவன் சாதாரணம், சிறுபையரிக்க உதவி செய்பவன் யார்?, எ - று.

8. என்றுகண்ட விர்தவைப்போ விவண்முகஞ் சோர்த்தாளம்மா
என்றுகண்ட னம்பாறு மெனவரிவா னென்கண்ணே
என்றுகண்டவ் கம்மவழைத் திடினுமுறா யாக்கினிர்க்கே
என்றுகண்டன் னீர்தடுப்பா பெழிற்பொன்று சாயிமன்னு.

உரை:—என்று கண்ட இர்தவைப்போல் - சூரியன் முன் சந்திரன் ஒளி யிழப்பதபோல, இவன் முகம் சோர்த்தான் - இவன் முகம் வாடினான், தம்மா என்று கண்டு அகம் பாறு என - அம்மா என்று கூப்பிட்டப் பார்த்து பாலும் சோறும் உண்ணென்று கூற, அயிலான் - உண்ணமாட்டான், என் கண்ணே என்று கண்டம் கம்ம அழைத்திடிலும் - என் கண்ணே என்று உரத்த குரலோடு கூப்பிட்டாலும், உடையார் கிளிக்க - பதில் கூறா கிளிபோன்ற என் பெண்ணுக்கு எழில் பொன்னுசாயி மன்னு - அழகிய பொன்னுசாயி வேந்தனே!, என்று கண்டு அக்கீர் தடுப்பாய் - எப்பொழுது பார்த்து அந்தத் தன்மையை மாற்றுவாய், எ - று.

9. வாராசக் கொக்கையினை மருவபொன்று சாயிள்ளால்
வாராச வெல்லாமதி யழவாந்தென் றவன்கில்
வாராசுனி யொலியும் வந்த மனநொந்த னாள்சொல்
வாராசீ யல்லலாம் மன்னர் பெருமான் றனக்கே.

உரை:—வார் சூர் அக்கொக்கை மினை மருவு பொன்னுசாயி வன்னல்-கொப்பெருந்திய அந்த தனக்கினிமீது தழுவியின்ற பொன்னுசாயி மன்னன், வாராச வெல்லாம்-வாத இரட்ட முடிவதிலும், மகிழ்வலாம் - சந்தி

ரன் அக்கினி மயமாகத் தோன்றுகிறது, தென்றல் அன்றில் வாரார் கலி
ஒலியும் வருத்த - தென்றலும் அன்றில் பறவையும் பெரிய கடலோசையும்
அவனாத் தன்புறுத்த, மனம் கொத்தன் -, மன்னர் பெருமான்
தனக்கே சீமல்லாமல் சொல்வார் யார் - அரசர் தலைவனுக்கு இதுனைத்
தோழியாகிய உன்னைமன்றி வேறு யார் சொல்லக்கூடும், ௭ - று.

10. போதம் புடனே மதியளி நற்பூங் குயிறென்
வாதம புரிய ரால்வா டுமிவளைப் புரப்பாய்
போதம் புமெரித் தோர்க்கோ தும்வேள் பொற்கமல
பாதா புன்போன் னுசாமி மெனும்பார்த் திபனே.

உரை:—போதம் புமெரித்தோர்க்குப் போதம் ஒதம் - திரிபுரத்தை
யழித்த அரனுக்கு ஞானப்பதேசஞ் செய்யும், வேள் பொற் கமல பாதம்
புனை - குமரப்பருமானது அழகிய திருவடிக்காமலாகளைச் சிரமேற்
கொள்ளுகின்ற, பொன்னுசாமி யெனும் பார்த்திபனே - பொன்னுசாமி
பெனும் வேக்கனே!, போது அம்புடன் - மலர்க்கணைகளும், மதி - சந்திர
னும், அளி - வண்டும், நற்பூங் குயில் - அழகிய குயிலும், தென்வாதம் -
தென்றலுமாய் இவைகள், புரிதயால் வாடும் இவ்வா - செய்கின்ற
வருத்தத்தால் தாருகின்ற இப்பெண்ணை, புரப்பாய் - பாதுகாப்பாயாக!,
௭ - று

11. அச்சப்போற் புலவோரை மதித்திடு மண்ணலே
பொருடங்குசன் வாளியாம்
சச்சப்போது கூறக்கத் துறத்தன் னுணும்
பூணுக்குகலு நிவடனங்
சச்சப்போனதும் காணுந் முகவைவாழ் காவலா
வளக்கச விவள்கண்ணங்
சைச்சப்போனக முண்டிலன் கெண்டைநெல் கண்ணிரியைப்
புரப்பாய்ப்பொன்னு சாமியே.

உரை:—முகவை வாழ் காவலா - இராமராமரத்தில் வாழுகின்ற
மண்ணை. அசுரேச - குபேரனைப்போன்ற செல்வமுடையவனே!, புல
வோரை அச்சப்போல் மதித்திடும் அண்ணலே - கல்விமான்களை யுயிர்
போலக் கருதிச் சாகங்கள் விரிவே!, பொன்னுசாமியே -, பொருடம்
அச்சசன் வாளியாம் சச்சப்போது துறக்க - போரிடுகின்ற மன்மதன் அம்
பாகிய சந்திரத்தன்மை பொருத்திய பூக்களை வீடுக்கவே, இவன் காணும்
பூணும் திரிதும் துறத்தன் - இவன் வெட்டத்தையு - தரித்த ஆடையை
யும் கீக்கினான், தனம் சச்சப்போனதும் காணுந் - கொண்கமேலிருந்த
ரவிக்கை கழுவியானையும் பார்க்கவில்லை, இவன் கண்டும் சச்சப் போனகம்
யுண்டிலன் - இவன் சந்திரனையும் வெறுத்த உணவும் உட்கொள்ள

வில்லை, கெண்டை கோரண்ணியைப் புரப்பாய் - கெண்டைமீன் போன்ற
கண்ணுடைய இவளைக் காப்பாற்றுவாயா, ஏ - று.

கிளிவிடு தூது

12. அத்திகத்த வரித்துக் கரானினை யட்டவாழி

நெடுமான் மருகனற்

சத்திகத்தன் சந்தாசலச் செந்தூர்வாழ் தாருகாரி

வலாரிமக ணைகப்

பத்திமுத் துக்குறத்தி மணுளனைப் பணியும்நம்

பொன்னுசாமி மகிபனைக்

தித்திக்கத் தஞ்மென் மொழிகூறிகீ சேரச்

செய்திருவாய்மடக் கிள்ளைபெ.

உரை :—மடக்கிள்ளையே - இளங் கிளியே!, அத்தி கத்த அமத்து -
யானை ஒலியிட அதனை அணுகி, அக்கராவியை அட்ட ஆழி நெடுமால் -
அந்த முதலையைக் கொன்ற சந்தராயகத்தை யுடைய பெரிய விண்முகஞ்,
மருகன் - மருமகனும், சந்தத்தி கர்த்தன் - கல்ல திறமையுடைய முதல்
வனும், சந்தாசலச் செந்தூர் வாழ் - சந்தன மலைபோன்ற செந்திற்பதியில்
வாழ்கின்ற, தாருகாரி - தாருகாகரணைக் கொன்றவனும், வலாரி மகன் -
இத்திரன் மகளாகிய தெய்வயானைக்கும், நடைப்பத்தி முத்துக் குறத்தி -
முத்துப்போன்ற பல் வரிசையுடைய வள்ளி காயகிரகும், மணுளனை -
கணவனு மானவனை, பணியும் நம் பொன்னுசாமி மகிபனை - தொழுகின்ற
ஈமது பொன்னுசாமி வேந்தனுக்கு, தித்திக்கத் ததும் மென்மொழி கூறிகீ
சேரச் செய்திருவாய் - இனிமை பயக்கத்தக்க மெல்லிய சொற்களை நீ
சொல்லி அவன்வந்து அணையும்படி நீ செய்வாயா, ஏ - று.

13. ஆரம்புணும் வரைக்குயமீதிலே யனக்கேவட

னலர்க்கினை தூவவே

ஆரம்புணும் நெல்லுத் தயிலுகன் னம்பனை

சுழங்கும் மடக்கிள்ளையும்

ஆரம்புணர் தறந்தையெய் சோரந்தன ளவனைக்கரத்

தனைத்தாள்வதுன் பாரமே

ஆரம்புணுடை நற்குந்தவீரனை யண்ணலே

பொன்னுசாமி குபேரனே.

உரை :—ஆரம் புணுடை நற்குந்த வீரனை - மாலையும் அணியும்
நரித்த அழகிய வேலாயுதத்தை ஏற்றிய வீரனே!, அண்ணலே - சிறந்த
சூன்மகனே!, பொன்னுசாமி குபேரனே - பொன்னுசாமி யென்னும்
பெருஞ் செல்வனே!, ஆரம்புணும் வரைக்குய மீதிலே - முத்தமாலே

தரித்த மலையோன்ற கொக்கையேலே, அணக்கெவன் தன் மலர்க்கணை
 அவலே - மன்மதன் தன்னுடைய மலர்வாழ்ச்சிச் சிதரவே, ஆரம் பூண்
 துண்டிலும் - பூமாவை கை மெல்லிய ஆடை யென்பவற்றையும், தவி
 றும் கல்லம்மனை கழங்கும் மடக்கிங்கோபும் - அக்கத்தையும் அம்மானை
 வினையாதெஞ்சிய அழகிய கழற்சிக்காப்பினையும் இளங் கிளிகளையும், ஆர்
 அம்பு ஊணும் - உட்கொள்வதற்கரிய தண்ணீரையும் உணவையும்;
 தந்தக் கெய் சோர்த்தனன் னைவிட்டு வல் வாடினன், அவனைக் காத்து
 அணைத்து ஆள்வதன் பாரமே - அவனைப் பாதுகாத்தத் தழுவி யாட்கொள்
 வது உன் பொறுப்பே ஆகும், ஏ - ந.

பவனிச் சிறப்பு

14. எங்குந்தம் புகழோங்க வளித்தழு வேழு
 வள்ளல்சாந் திவனீசபால்
 தங்குந்தங்கு யிவற்கே புகழெனச் சாற்றஞ்
 சற்குணனும் பொன்னு சாமிநா
 தங்கமேற்கொடு போர்த்தனைக் கினஞ்சாந்
 விதிநிற்கண்ட சர் மயங்கொடு
 சங்குத் தங்கையும் தரியாநளர் தளர்க்கு
 காணமுந்தா யிழந்தார்சே.

உரை:—எங்கும் தம்புகழ் ஒங்க வளித்த முவேழு வள்ளல்களும் -
 எவ்விடத்தும் தம் புத்த கலைத்த விளக்குப்படியாக ஈகையியற்றிய முத
 வேழு இடையேழு கையேழு சேர்த ஆரம் இரபத்தொரு வள்ளல்
 களும், இவன் ஈகையால் தங்கும் தங்கும் இவற்கே புத்த எனச் சாற்றும் -
 மிகுந்த கொடையினாலே இவனுடைய புத்த சற்குண நிலைக்க வல்ல
 தென்று கூறகூடிய, சற்குணனும் பொன்னுசாமி - சற்குணவாங்கிய
 பொன்னுசாமி வள்ளல், மாதங்க மேற்கொடு போர்த்தனை தீர் தினம் -
 ஒருநாள் யானைமேற் பவனி வந்தான், சாந் வீரயிற் கண்டாந் மயல்
 கொடு - பவனிபோன தெருவில் அவனைப் பார்க்கடாக்க மோத்தினாலே,
 சங்கும் தங்கையும் தரியாத உளம் தார்க்கு - சங்கையும் தங்கன் அணிந்
 திருந்த ஆடையையும் நழுவிட்ட மனம் வாய், காணமும் தாயிழந்தார்
 சே - வெட்கத்தையும் கைவிட்டாசன், ஏ - ந.

தார் வேண்டல்

15. மட்டுத்தார்க் கணையான் மதன்மாதின் வறுத்தத்
 தான்மனகொந்து மயங்கிப்பேரர்க்
 கட்டுத்தார்ப் புவிக்கொரு விரலின் கருத்துத்
 தாவிர்க்கப் புயமேயுது

மொட்டுத்தார் தாயாங்கி வரச்சொன்னான் முத்தத்தார்
 கிரைபே-தம் முறுவலன்
 தட்டுத்தா ஸுரைபாம வருளரிச் சத்தரனே
 பொன்னுசாமி நரேத்தரனே.

உரை:—பேர்த்தத்தார் புவிக்கொரு வீர-பொரில் கிண்கிணி
 மாலில் கட்டப்பெற்ற துணிகாக்காச செலுத்துவதில் இணையற்ற வீரனே!,
 அரிச்சத்தரனே - அரிச்சத்தின் போன்ற மெய்யனே!, பொன்னுசாமி
 நரேத்தரனே - பொன்னுசாமி மன்னனே! மட்டுத்தார்க்கணையான் மதன் -
 தேன் துளிகும் பூமலை யணிந்த அம்பிணையுடைய மன்மதன், மாறினே
 வருத்த - பெண்ணைக் கண்புறுத்தியதால், தான் மனம் கொத்து மயங்கி -
, முத்தத்தார் கிரைபேதம் முறுவலன் - முத்துமலை போன்ற பல்
 வரிசையுடைய மாதானவன், கிண்குருக்குக் காணிரங்கி மேவு பூமொட்டுத்
 தார் தர வாங்கி வரச் சொன்னான் - கீ கொஞ்சில் இரக்கம் வைத்த உன்
 தோளில் பொருங்கிய முறை மாலையைத் தருப்படி கேட்டு வாங்கி வரும்
 படி சொன்னான், தட்டுத்தான் உரையாமல் அருள் - தடை கூறாமல் அதை
 யளித்தருள்வாயாக, எ - று.

தோழி கூற்று

16. பாலனத்தை விடுத்திள் கண்ணிவள்
 பாலனத்தை விடுத்திள் வேணுகோ
 பாலனத்தை யுடையோன் மருகன்கோ
 பாலனத்தையல் பாகனருள்பான்
 பாலனத்தை யணிகாசி வள்ளிகோபாத
 பதம்பணி பொன்னுசாமி
 பாலனத்தைப் புரிசில் மாரணம்பால்
 வருத்தப்படாம ஸிப்பாவையே.

உரை:—சத்தை யுடையோன் வேணுகோபாலன் மருகன் - சங்கைத்
 தரித்தவனாகிய வேணுகோபாலனது மருமகனும், கோபாலன் அத்தையல்
 பாலன் பன் அருள் பாலன்-கெற்றிகண்ணை யுடையவனாகிய உமையொரு
 பாகனாகிய மேலோன் பெற்ற புதல்வனும், சத்தையணி காசி வள்ளி கோ-
 பத்தென்ற முகணியை முகவிற் றரித்த வள்ளியம்மை தலைவனுமாகிய
 முருகப் பெருமானது, பாதபதம் பணி பொன்னுசாமி - திருவடித்
 தாமரைகளைப் பணிகின்ற பொன்னுசாமி வள்ளலே!, பாலனத்தை
 விடுத்து கிண்கண் இவள் பாலனத்தை விடுத்தன் இவள் உன்னிடத்தில்
 பாலனனும் அன்னத்தை ஸுதாச விடுத்துத் தான் பாற் கோறுண்
 பதைத் தவிர்த்தான், இப்பாவை சிலை மாரன் அம்பால் வருத்தப்படாமல்

பாலனததைப் புரி - இத்தப் பொன்னுசாவன் வில்லபகடைய மன்மதன்
கணையால் தயர்ப்படாதபடி பாதுகாதலை நீ செய்வாய். ௧. ௭ - ௮.

தமிழி கூற்று

17. மாணேசரத் தொடுத்த மதனங் கடம்

விழித்த தெரித்தோன் மான் மலர்க்கோன்

மாணேசாதவர் பரவும் பாணன்பன்

சேதபதி மன்னன் வாயில்

மாணேசரம் பொன்னுசாமிவள்ள

வெண்ணையவர்களுவ கல்ல

மாணேசராகுமவனை நீ புரிந்தா

விவ்வுலகல் வாழுவேனே.

உரை:—மாணே - தோழியே; சரம் தொடுத்த மதன் அகம்
விழித்த தெரித்தோன் - தன்மேல் அம்பு விடுத்த மன்மதனுடைய செற்றிக்
கண்ணால் பார்த்து எரித்தவனும், மான் மலர்க் கோமான் கோசு ஆதவர்
பரவும் பாண - திருமயும் மலரோனாகிய பிரமனும் சேசத்தில் சூரிய
னென்ற செல்லத்தக்கவர்களும் வழிபடுகின்ற மேலான கடவுளுமாகிய
சிவபெருமானுக்கு, அன்பின் சேதபதி மன்னன் - அன்பாகிய சேதபதி
யானவின்; வாயில் மாணேசரம் பொன்னுசாமி வள்ள - அண்ணன்
மாணேசராகிய பொன்னுசாமி வள்ளென்பார், என்னை அவர் மருவ
கல்லமா சேசராகும் வகை - என்ன யவர் வந்த தழுவத்தக்க கல்ல காதல
ராகும்படி, நீ புரிந்தால் - நீ செய்வதால் இவ்வுலகில் வாழுவேனே-,
௧ - ௮.

18. சுரர்க்கோர் கூடையழைத்த தூவெடுமா லீந்தனன்னு

சுரர்க்கோர் துசுவைசெர் தூவழைத்த யிர்த்தனை

மண்டலத்தின் மூன்றடிமண் மாவிந்தான் நினைக்கக்

மண்டலத்தி னல்லுரவு மாறவிதி சொரிந்தனை

எனவாங்கு.

சுக்கரத்தா னிருதர்களைத் தான்றுணித்தா னுரணனஞ்

சுக்கரத்தா னுட்படைபைத் தான்றுணித்தாய் நீசபையில்

எல்லார் வகைக்காடை யிர்த்திமா னங்கரத்தான்

எல்லார்க்கு நீயாடை யிர்த்தி மாணங்கரத்தாய்

கல்லா ரணிகவர்த்தா னுரபண னறிந்த

கல்லா ரணிபவணி கங்கனே நீ விலத்தில்

வான்றரு வெனவே வழங்கு கொடையோய்

மீன்றரு கண்ணினன் விழுவெனு நறவை

உண்டு களித்தே யொளிவனை சோரக்
கண்டுபா லனமுங் கொண்டில ளனையேற்
கண்டுவி லாது தொண்டைவாய் துடிப்பக்
காவிநீர் வார வேளியும் போன்றனன்
கருப்புக் கழையைக் குழைத்துத் தேற்றினி
அருப்புக் கணையை விடுத்தன னனங்கவேள்
வெம்புலி யேறென விண்மிசை யூத்தரும்
அம்புளி யோளிய ளாகிநீற் றுளின
தேவறு தென்றலுங் காவுறு குயிலும்
தண்ணு னுஞ் சிந்தும் பெண்ணைவா முன்றலும்
சந்தத முடற்றும் வெந்துபர் தணிப்பாய்
கன்னப விராம நாதபூம் வாழ்
பொன்னு சாயியெனும் பூபதியே.

உரை :—சுரர்க்கோர் சுவையமுதைத் துண்டிமால் சந்தனன் - பரி
சுத்தமான பெரிய திருமால் தேவர்களுக்கு ஒரு சுவையுடைய அமுதத்தை
யளித்தான், பூசுரர்க்கோர் அறுசுவை சேர்ந்த அமுதை சந்தனை - 1
உலகத்தில் வாழும் தேவர்களுக்குப் பரிசுத்தமான அறுசுவை புண்டி யளித்
தாய், மண்டலத்தில் மூன்றடி மண் மாலிரத்தான் - உலகத்தில் மூன்றடி
மண் வேண்டுமென்ற விஷ்ணு மாவலிச சக்கரவர்த்தியிடம் பிசுசை கேட்
டனா, 2 தீனர்கள் மண்டலத்தில் எவ்ஞாவு மாதங்கி ளொரித்தனை - வறிய
வர்கள் னைப் பாத்திரத்தில் அவர்களுடைய வறுமை நீக்கும்படியாக 3 செல்
வத்தை வழங்கினான், நாரணன் சக்கரத்தான் திருக்கோத்தான் துணித்
தான் - நாராயணன் சக்கராயுதத்தால் அரக்கர்களைக் கொன்று அழித்தான்,
4 அஞ்சக்கரத்தான் உட்பனையைத் தான் துணித்தாய் - 5 பஞ்சாட்சர
செபத்தால் காமக் குரோத முதலிய மனப் பசையை ஒழித்தாய், சபையில்
எல்லார் வளைக்கு ஆடை ஈத்து அபிமானங் காத்தான் - துரியோதனன்
சபையில் ஒளி பொருத்திய வர்ணலணித்த துரோபதைக்கு உடை வளரும்
படி செய்து திருமால் அவருடைய மானத்தைக் காப்பாற்றினார், எல்லார்க்
கும் 6 ஆடை ஈத்து அபிமானங் காத்தாய்-எல்லார்க்கும் 7 உடைகொடுத்தது
உன்னன்வப் பேண்ணை, காணிவத்தில் - இய புலகத்தில், நாராயணன்
எல்லார் அணி கவர்த்தான் - கண்ணன் பெண்களுடைய ஆபாணங்களைக்
கவர்த்து வினையாடினான், அறித்த எல்லார் அணியை 8 அணி க்கினா -
அறிஞர்களாகிய எல்லவர்கள் அணியும்பொருட்டி 9 ஆபாணங்களைக் கொடுத்த
தாய், வான்றருவெனவே வழங்கு கொடையோய் - சுற்பச மரம்போலக்
கொடுக்கின்ற வன்னற் மன்னமையை புடையவனே!, கன்னய இராமநாத
பூம் வாழ் பொன்னுசாயி யென்னும் பூபதியே - எலகன் பொருத்திய

இராமரதபாத்தில் வசிக்கின்ற பொன்னுசாமி வேந்தனை!, மீன் தரு
கண்ணின் விழைவெனும் நறவை உண்டு களித்தே - மீன்போன்ற
கண்ணையுடைய பெண்ணுணவன் விருப்பமென்னும் தேனை பண்டு மகிழ்த்து,
ஒளி வள சோ - ஒளி பொருந்திய தன் வளையல்கள் கழுவுப்பெற்று,
கன்று பாலனும் கொண்டிலன் - கற்கண்டும் பாற்சோறும் உண்ணவில்லை,
தேனைமேல் சன் துயிலாது - படுக்காமேற் றாங்கமாட்டாமல், தொண்டை
வாய் தடிப்ப - தொண்டைக் களிப்போன்ற சிவந்த இதழ் தடிக்கவும்,
காவிரி வார - குவளை போன்ற கண்ணி விருந்து கண்ணீர் சொரியவும்,
அவியம் போன்றான் - சித்திரப் புதுமைபோல அகைவற்றிருந்தான்,
அக்கர வேள் - உருவில்லாத மன்மதன், கருப்புக் கழுமையைக் குழைத்து -
கருப்ப காமுன்வ கரும்பு வில்லை வளைத்து, தேன் துளி அருப்புக்
கண்ணை விசுத்தான் - தேனைச் சித்துகின்ற அரும்பாகிய அம்புகளைச்
செலுத்தினான், வெம்புலி ஏறென - கொடிய வேகனைபோல விண்விசை
பூத்தரும் அம்புவிபோ இவளாவிமேல் தாவினாது - ஆகாயத்திற் செல்லு
கின்ற சர்க்கன் இவள் உயிர்மேல் பாய்ந்தான், சூனறு தென்றலும் காவுறு
குயிலும் - நயாத தென்றற் காற்றும் சோலையிலிருந்து கடும் குயிலும்,
தண்டையஞ் சித்தம் - குளிர்ச்சி பொருந்திய கடலும், பெண்ணவாழ்
ஆன்றிலும் - பனை மடலிலிருக்கும் அன்றிற் பறவையும், சந்ததமுடற்றும் -
எப்போதும் துன்பஞ்செய்யும், வெந்தயர் தணிப்பாய் - இவற்றாலாகிய
கொடிய துன்பத்தைத் தீர்ப்பாயாக!, ஏ - று.

வேதநாயகம் பிள்ளை

பாடியது

உத்தியோகத்திலிருந்து ஆறுதலைப்பற்றிப் பாடியது

1. தறைகீங் கிணவுத்தி போகத்தைக் கைவிட்ட தன்மைபிதற்
சிறைகீங் கிணப்பல தீபர்க்குள் ளாகச் சிறுமைபுறங்
குறைகீங் கிணத்துட்டர் கூட்டமு நீங்கினங் கூறித்துன்பப்
பொறைகீங் கிணங் கறைகீங் கிணமகிழ் பூனெஞ்சமே.

உரை:—கொஞ்சமே - மனமே!, தறை கீங்கின உத்தியோகத்தைக்
கைவிட்ட தன்மைபினால் - தறையிட்டாற்போல் ஒசிடத்தி லொட்டிக்
கொண்டிருப்பதாகிய உத்தியோகத்தைவிட்டு நீங்கினமையால், சிறை கீங்
கினம் - கட்டுப்பாட்டை விட்டு நீங்கினோம், பல தீபர்க்குள் ளாகச் சிறுமை
புறம் குறை நீக்கம் - பொல்லாதவர் பலர்க்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்த இதி
கடைபும் சிலைமையை நீங்கினோம், துட்டர் கூட்டமும் நீங்கினம் - குறும்பர்

களுடைய சாவகாசமும் தொலைத்தது, உலர் துன்பப் பொறை நீங்கினம் - வந்து சேரும் துன்பங்களின் ஈமையும் ஒழிந்தது, நம் கறை நீங்கினம் - நம் முடைய குற்றமும் நீங்கப்பெற்றதும், மகிழ்ப்புண் - (ஆதலால்) களிப்படைவாயாக, எ - று.

2. தண்டுக்கொண்டோட்டினும் போகாமல் நம்மைத் தரிசிக்கவே பண்டுவந்தோ சின்றுதாம் பூலம்வைத்துப் பரிந்தழைத்துத் திண்டுமிண்டுஞ் சொல்லி வாரா திருத்தனர் செய்கைபெல்லாம் கண்டுகொண்டோமினித்தொண்டுகொண்டோநங்கடவுநர்க்கே.

உரை :—தண்டுக்கொண்டு ஒட்டினும் போகாமல் - கோவெடுத்தது துரத்தினாலும் நம்மைவிட்டிப் போகாமல், நம்மைத் தரிசிக்கவே பண்டு வந்தோ - நம்மைப் பார்க்கவேண்டுமென்று உத்தியோகமுள்ள போழ்வு வந்தவர்கள், இன்று தாம்பூலம் வைத்தும் பரிந்த அழைத்தும் - இப்போது வெற்றிலைபாக்கு வைத்துப் பிரியமாய்க் கூப்பிட்டாலும், திண்டுமிண்டுஞ் சொல்லி வாராதிருத்தனர் - சாக்குப் போக்குச் சொல்லி வாராமலிருத்தார்கள், நான்கு எல்லாம் கண்டு கொண்டோம் - அவர்கள் இயற்கையான செய்கைகள் முற்றும் அனுபவித்துப் பார்த்தோம், இனி நம் கடவுளருங்கே தொண்டு கொண்டோம் - இனிமேல் நம்முடைய செய்வதற்குக் காம் அடியவராயினோம், எ - று.

3. வீடு நிலங்கள் பொருளை விற்பாரிந்த மேதினியில்
நீடு மென்சாண் மெய்யை போர்சாணுநா கிரித்தம்விற்து
நாடு முசர்க் கடிமையென் றேழுன்பு காக்கொடுத்த
எடு கிழிபட்ட தன் னோவுத்யோக மிழ்த்துவே.

உரை :—மேதினியில் வீடு நிலங்கள் பொருளை விற்பார் - இந்த வுலகத்தில் தாவரச் சொத்தான வீடு நில முதலியவைகளையும் சங்கமச் சொத்தாகிய மற்றப் பொருள்களையும் மனிதர்கள் விற்பனை செய்வார்கள், நீடு என்சான் மெய்யை ஓர் சான் உதா கிரித்தம் விற்து - ஒரு சாணாவுள்ள வயிற்றின் பொருட்டு எட்டிச் சாணுள்ள உடம்பினை விற்பனைசெய்து, நாடும் அரசர்க்கு அடிமைமெய்கிற - எம் உத்தியோகத்தின் பொருட்டி அடிய அரசர்க்கு நா அடிமை மெய்பதாக்க நுறிப்பிட்டு, முன்பு நாம் கொடுத்த ஏடு கிழிபட்டதன்றோ - உத்தியோகம் ஏற்பட்டபொழுது நாம் ஏற்படுத்திய அடிமைச் சீட்டு கிழிக்கப்பட்ட தென்பதல்லவா உத்தியோகம் போனது, எ - று.

4. சுனத்தி வேபிறத் தோனிறை பாய்வரி னென்றுமது
பானத்தி வேபரி தானத்தி வேகை பழகிபவ
மானத்தி வேபரிசுத் தோர்க்கதி காரம் வழங்கிடுவன்
ஞானத்தி வேபிறத் தோனையெல் லாந்தள்ளி னகளிப்பனே.

உரை :—சுனத்திலே பித்தோன் - மிகத் தாழ்வாக நிலையிற் பிறந்தவன், இறையாய் வரின - தலைமையதிகாரியாய் வந்தால், என்றும் - எக்காலத்திலும், மதுபாகத்திலே பரிதானத்திலே ஷைபழி - கட்டுமுயிலும் வஞ்சம் வாக்குவதிலும் தேர்ச்சிபெற்று, அவமானத்திலே மிகுத்தோர்க்கு - மானக்கேடு பெறுவதிலே சிறந்தவர்களுக்கு, அதிகாரம் வழங்கியவன் - உத்தியோக அதிகாரம் கொடுத்திடுவான், ஞானத்திலே சிறத்தோரை எல்லாம் தள்ளி ஷைவிப்பன - அறிவிலே சிறந்தவர்களை யெல்லாம் வேலையை விட்டு கீழ்க் துன்புறச் செய்வான், எ - று.

5. ஒருநாளு மேயுனைப் பாராதி ரோமுனை யுற்றிடுநான்
திருநான்மற் றியாவும் வெறுநா ளெனமுன்பு செப்பியவர்
அநுநான் பலசென்றும் பாரா திருந்தன ரண்டிநம்பால்
வருநா ளவர்க்குக் கருநா ளென் றுபதென் மாயகெஞ்சே.

உரை :—மாய கெஞ்சே - கபடமான மனமே!, ஒரு நாளுமே உனைப் பாராது இரோம் - ஒரு காங்கட உன்னைப் பாராமல் நாக்ஷத்ருக்க மாட்டோம், உனை உற்றிடுநான் திருநான் - உன்னை கெருங்கிப் பார்த்த நாளோ சுபதினம், மற்று யாவும் வெறுநாள் எனச் செப்பியவர் - உன்னைப் பாராத நாளெல்லாம் பயனற்ற நாள் என்று பொய்யாய்ப் புகழ்த்து பேசியவர்கள், அநுநான் பல சென்றும் பாராது இருந்தனர் - அருமையான நாட்கள் பல கழித்தும் கம்மை வந்தப் பாராமலிருந்தார்கள், அண்டி நம்பால் வருநாள் அவர்க்குக் கருநாள் என்று ஆயதென் - கெருங்கி நம்பிடம் உரக்கடிய நாள் அவருக்கு அமக்கலமான நாளானதற்குக் காரணமென்ன?, எ - று.

6. நீருள்ள மட்டுங் குளநாடும் பக்கி நிதிமடவார்
சீருள்ள மட்டுந் தொடர்வாருத் யோக சிலாக்கியமாம்
பேருள்ள மட்டு முறவாடிப் பின்பு பிரிந்திடுவார்
பாருள்ள மட்டும் பழிச்சுமை தாங்கிய பாதகரே.

உரை :—நீருள்ள மட்டுங் குளநாடும் பக்கி - குளத்தில் தண்ணீரிருக்கும்வரை பறவைகள் அந்தக் குளத்திற்கு விரும்பிச் செல்லும், மடவார் திறி சீருள்ளமட்டும் தொடர்வார் - பெண்கள் செல்வச் சிறப்புள்ளவரை யொருங்கினைப் பின்பற்றுவார்கள், பாருள்ள மட்டும் பழிச்சுமை தாங்கிய பாதகரே - உலகமுள்ளவரை விதழ்ச்சிச் சொல்லைத் தாங்கக்கூடிய கீழோர், உத்தியோக சிலாக்கியமாம் பேருள்ளமட்டும் உறவாடிப் பின்பு பிரிந்திடுவார் - உத்தியோக மேன்மைபுடையவர் என்ற சொல் நிலைக்கும் வரை யன்பு காட்டி உத்தியோகம் கீழ்ப்பின் தாங்களும் கீழ்க்கியவர்கள், எ - று.

7. தேமிருந்த தொழிலொன்றே தொலைத்ததன்றி
யறிவொழுக்கஞ் சுகங்களுளே
நாமிருந்தோமுரை யாடநாவு மிருந்தது
பழைய நட்பிடுநோந்
தாமிருந்தாவர் நடக்கத் தாளுமிருந்தன
நிதமுந்தடை யொன்றின் நித்
தேமிருந்த நம்மிடு திறந்திருந்து மவர்
வாசாச்செய்கை பெண்ணே.

உரை:—தேமிருந்த தொழில் ஒன்றே தொலைத்ததன்றி - குற்றங் கலந்த உத்தியோக மொன்றே போததல்லாம், அறிவொழுக்கம் சுகங்க ளோடு தேமிருந்தோம் - ஞானம் ஒழுக்கம் கல்லதன்மை யென்பவற்றோடு நாமிருந்தோம், உரையாட எவ்மிருந்தது - பேசுவதற்கு நாக்குமிருந்தது, பழைய நட்பிடுநோந் - நாமிருந்தார் - ..., அவர் நடத்தத் தாளுமிருந்தது - அவர்கள் நடத்து நம் வீட்டிற்கு வருவதற்கு அவர்களுக்குப் பாதங்களுந் இருந்தன, ஏதும் தடையொன்றின்றி தேமிருந்த நம்மிடு திறந்திருந்தது - கம்முடைய இனிய வீட்டிற்குள் வருவதற்கு வீட்டிற் பாதம் திறந்துதா னிருந்தது, அவர் வாராச செய்கை என்ன - உதவிச் சினைகிதர் வராம லிருந்ததற்குக் காரணம் யாதோ. எ -று

8. அருங்கால் பதரை யகற்றல்போர் பாரில்
ஒருங்கா வகிரை மோய—ஒருங்கிவார்
துட்டரெலா நம்மைவிட்டுத் தூரவகன் றூர்கம்பால்
சிட்டுரெலாம் வந்தார் தெரிந்து.

உரை:—பாரில் அருங்கால் பதரை அகற்றல்போல் - உலகத்தில் அரு மையான சாற்றானது பதர்களை யடுத்துக்கொண்டு போவதுபோல, ஒருங்கா வகிரை மோய - பொருந்தாத உத்திர்பாகம் ஒழியவே, ஒருங்கி வரும் துட்டரெலாம் நம்மை விட்டுத் தூர வகன் றூர்கம்பால் தெரிந்து சிட்டுரெலாம் வந்தார் - நாம் அகிரைக்கிவிடுங்கு அகன்றிருப்பதைத் தெரிந்து கல்லொழுக்கமுடைய எல்லாகும் கம்பிடம் வந்தார்கள், எ -று.

9. ஆகியையர் சுப்பைய சப்பய்ய ரென்றுபய
வாதியைய ராகவரு யோர்பே—ரோகியை
பன்னாள் சுழித்தேன் பானையுன் னுயமினி
எங்காளுந் பேசவா மீ.

உரை:—ஆகியையர் சுப்பையர் அப்பய்யரென்று ஆகியையர் முதலிய பேர்களோடு வருகின்ற உபயவாதி ஐயகா வாதியோர் - இரகசியையன் மாறும் சியாய மன்றத்திற்கு வருங்கால், பேரோகியே பன்னாள் சுழித்

தேன் - அவர்கள் பெயர்களைச் சொல்லியே பலகான் செலவழித்தேன், பாளை உன்னும் இனி என்னும் பேசுவரம் - உடவளை உன்னுடைய பெயரை எப்போதும் சொல்லுப்படியான வாழ்த்தைக் கொடுத்தருள்வீராக !, எ - று.

திருவாவடுதுறைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர்மீது பாடியவை

10. விதிரிந்த பதியெனுஞ்சுப் பிரமணிய
தேசிகமெய்த் ஞானஞ்ஞன்றே
துதிரிந்த சித்புலவன் சொல்வழியே
பல்வழிபுந் தோன் றுகீடுபன்
மதியிருந்தாய் பிரித்தி வு மனப்பொருந்தா
பெனவிருந்தேன் வான்கோழுத்திப்
பதியிருந்தா பெனவந்த மாபுலவன்
பொய்சொலவும் படித்தான் பாதோ.

உரை:—விதி இரும் தபசுவெனும் சுப்பிரமணிய தேசிக - பிரமன் போன்ற பெரும் தவதரினவென்று சொல்லுதலாக சுப்பிரமணிய நுருவே !, மெய்ஞ்ஞானச் சூன்றே - உண்மையறிவென்னுந் மலையே, விதி இருந்த நின் புலவன் சொல்வழியே - புத்தோடு கூடிய உணர்வு வித்துவான் சொன்ன சொல்லின் கருத்தினை யார்த்து யார்க்கின, பல் வழிபுந் தோன் றும் - பல முறைகளும் மனதின் புலனாகின்றன, கீ ளன்மகி இருந்தாய் - என்னறி விடமாகத் தக்கினை, பிரித்திடவும் மனம் பொருத்தாய் என இருந்தேன் - ஆங்கே யிருந்து பிரித்தோகவும் கீ ழுறப்படமாட்டாயென்று எண்ணி யிருந்தேன், வான்கோ முத்திப் பதியிருந்தாயென - கீ ழருவாவடு துறைத்தலத்தி லிருந்தாயென்று, பொய் சொலவும் -, வந்த மா புலவன் படித்தான் - வந்த பெரிய வித்துவான் கற்றுக்கொண்டான் மாறோ - அசை, எ - று.

11. இவ்வாழ்வ வரீத்தறமேற் கொண்டகீ ரெரிந்தெ - சுவர்
செவ்வாழ்வு சுற்றும்நிறும்பா பென்பா நிபுணசுராரே
புல்வாழ்வுடையான் விடெங்குநீ பரிபூரணனாய்
சுவ்வாழ்வுற் றுய்சுப்ர மணியாவந்த கற்றவனை.

உரை:—சுப்பிரமணியானந்த சாராணே - சுப்பிரமணியப் பேருடைய பேரின்பத்திற் கேதவாகிய சல்ல தவமுதையவனே !, புல் வாழ்வுடை என்றன் விடெங்கும் - சிறிய வாழ்க்கையை புடைய எனது இல்லத்தில் எவ்விடத்திலும், கீ பரிபூரணனாய் - ஸ்வாழ்வார்ப் கீ முழுமுதற் கடவுள் போல நன்றாக கற்றாத்திருக்கின்றாய், இவ்வாழ்வ வரீத்து அறமேற் கொண்ட கீ - இவ்வற வாழ்க்கையார் பற்றித் துதவறத்திற் புருத்த கீ

பிரா இன்னி. தது. அன்னை. அச்சம். விரும்பய என்பா - மதநோக
எவைய விட்டிப் போகின்ற வாழ்வையைக் கொஞ்சமும் இசைக்க
மாட்டாமன்று உலகினர் உறவின்றார். இது சித்திரமே - இது அநி-
சயமே, எ - று.

12. ஐயவ் கிரகணமும் அப. வ. ற் கவ்வுன்
மிருவென் றுளிர வெநவல் - கருதுறையைச்
செப்பரிய மாச்சுப் பிரமணிய தேசிகனும்
அப்பரிதி பிங்குத்த தால்.

உரை:-கருது கிரகணமும் கருவென் - அமாவாசையும் கிரகணமும்
ஒன்றாக எப்போதும் உடனடி மிதுமன்று - இரும் மிதுதிப்பதிமென்று,
உணர்ம வந்து வன் - செஞ்செம் பம்பட்டாசே, கருதுறையைச் செப்பரிய
மா சுப்பிரமணிய தேசிகனும் - விரகபூதிய திருவாவழிதறையில்
வாழும் பேசுதற்கரிய மேன்மைமைய சுப்பிரமணிய தேசிகராகிய, அப்
பரிதி சககு உதித்ததால் - அந்தக் கதிர்வன் இவ்விடத்தில் உதயம் செய்வ
தால், என்க, எ - று.

13. மாதவச்சுப் பிரமணிய தேசிக மேலோ
அவர்ப்புவாரி முற்றும்
ஆதவன் கீழ்த்திசை புதிக்குஞ் சுருமணகு
மதிபழிக்கு மத்தியிக்கும
சாதகதேற் றிசை புதிப்பாய் மிழவளிப்பாய்
மதியளிப்பாய் தானிமீது
போதருணக் கடல் படிவா யத்தியியா புனைக்
கதிதோன் பொருவானன்றே.

உரை:-மாதவச் சுப்பிரமணிய தேசிக மேலோ - பெருந்தவமுடை
யவரே, சுப்பிரமணிய தேசிகமே. உயர்த்தவரே, ஆதவன் உவர்ப்பு வாரி
முற்றும்-சூரியன் உவாசுடலில் முற்றுவான், கீழ்த்திசை புதிக்கும் - கீழ்த்
தக்கில் உதயமாகும், சுரு - கவ்வாறு செப்பும், அணுகும் மதியழிக்கும்.
செருககுவின்ற சாதினா உடைய ஓரியைக் கொப்பான், அத்தமிக்கும் - மாலை
யில் மறைப்பு, சாதக் மேற்றிசை புதிப்பாய் - உயர்வான மேலைத்திசையிற்
ளேன்றுவார், கதிதல் அளிப்பாய் - மழலைக் கொதப்பீர், மதியளிப்பாய் -
அழிக தருவீர், தவருமன் காரும - தவருமன் சாந்தோமும், போத ருணக்
கடல் படிவாய் - ஞானத் தன்மையாகிய கடலில் முழுவீரர், அத்தமியாய் -
மறையாட்டார், உண்க் கதிதோன் பொருவான் அன்றே - (ஆதலால்)
உமக்குச் சூரியன் ஒப்பாக மாட்டான், எ - று.

14. சுருதியை: நருநெய் டன்னசுப் பிரமணிய மேலவாய்
காந்த பின்னொருநா லுன்னிக் காணலா மெனுவவாவாற்
பொருதி யென்மனம் பின்னீர்க்கப் பொறைபுறம் பண்டிபூட்டு
மெருதுகள் முன்னே பிர்க்க வென்பதி யடைந்தேனென.

உரை:—சுருதியோருந் கொண்டன்ன சுப்பிரமணிய மேலவாய் -
ஞான நுக்கனே ஓர் வடிவெடுத்தாற்போல வந்த பெரியோய்!; கருதி
இன்னொருநாள் உன்னைக் காணலாம் என்றும் அவாவாய் - உன்னைப் பார்த்த
பின்னும் மற்றொருமுறை பார்த்த மேன்மை மென்னும் விருப்பத்தாலே
அகுவனஞ்செய்ய முன்னை, பொருது என் மனம் பின்னீர்க்க - என்னைஞ்ச
மானது சண்டைவிட்டக் கொண்டு பின்னிழுக்கவும், பொறுதபுறம் பண்டி
பூட்டும் எருதுகள் முன்னே பிர்க்க - சுமை கொண்ட வண்டியிற் பூட்டின
காளைகள் முன்னே இழுக்கவும், என் பதி யடைந்தேன் - என்னிருப்பிடத்
தைப் போய்ச் சேர்த்தேன், எ - று.

15. சூர்வந்து வணங்குமேன் மைச்சுப் பிரமணியதேவே
சேர்வந்து சின்னெக்கண்டு சேற்றிராத்திரிய மீண்டேன்
ஊர்வந்து சேர்த்தேனென்ற னுளம்வந்து சேரக்கானென்
சூர்வந்து சொல்லினுத்தேனே னதனைபிங் கனுப்புவாயே.

உரை:—சூர்வந்து வணங்கு மேன்மைச் சுப்பிரமணிய தேவே - சூரன்
முதலிய அசுரர்கள் வந்து தொழுதின்ற உயர்வுடைய சுப்பிரமணியக் கட
யுள் போன்றவனே!, சேர்வந்து சின்னெக் கண்டு சேற்று இராதநிரியே
மீண்டு என் ஊர்வந்து சேர்த்தேன் -, என்றன் உளம் வந்து சேரக்
கானென் - என்னுடைய மனமானது உன்னிடம் தங்கிவிட்டபடியால் அது
இவகே வந்து சேரவில்லை, சூர்வந்து சொல்லினும் கேளேன்-அது இவகே
வந்து இருப்பதாக யார் சொன்னாலும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன், அதனை
இங்கு அனுப்புவாயே -, எ - று.

16. வாளுநு மண்ணுநு மலிபுழ் சுப்பிரமணிய வள்ளலேசின்
பாளுநு மாவிர பத்திரவே னெனக்கணியன் பாலர்க்காசான் [றத்
தாளுநுத் தொழிபுறுவான் சூரியமூர்த்திச் செல்வன் றனக்கோர்மாற்
தேளுநுந் திருவாக்காற் செப்தின்மேலேபிட்ட மெலாஞ்சித்தியாமே.

உரை:—வாளுநு மண்ணுநு மலிபுழ் சுப்பிரமணிய வள்ளலே -
வாணலகத்திலும் பூவுலகத்திலும் நிறைந்த கீர்த்தியையுடைய சுப்பிரமணிய
தேசிகராகிய சித்த கொடையாளியே, நன்பால் காது மா வீரபத்திரவேன்
எனக்கு இளியன் - சின்னி-ததில் விருப்பத்தோடு வருகின்ற வீரபத்திர
பின்னை எனக்கு நண்பன், பாலர்க்கு சூசான் - குறித்தைகளுக்குப் போதகா
சிரியன், தான் ஆடு தொழில் உறுவான் - தான் நாட்டியத் தொழிலிற்

பயின்றவன், சூரிய மூர்த்திச் செல்வன் - சூரிய மூர்த்தியின் மகன், தனது
கோர் மாற்றம் - அவனுக்கு அனுகூலமான ஒரு சொல்லை, தேனாகும் உன்
திரு வாக்கால் செப்பின் - தேனின் இனிமை கலந்த உன்னுடைய தரு
வாக்கினால் கூறினால், மனோபீட்டம் எல்லாம் சித்தயாமே-அவன் மனத்தின்
விரும்பியதெல்லாம் கிடைவேதும், ஏ - று.

17. வானென்று தவவருஞ் சுப்பிரமணிய வரோதயனே
நானென்று வெண்ணரன் பாடையிற் காட்டிற் றல்லெயர்ந்
வேனென்று கேட்பவரில் லாத் தமிகழ னினிதனின்
நானென்று கங் கணங்கட்டிக் கொண்டாயிந்த காணிகத்தே.

உரை:—இந்த காணிகத்தே - இந்தப் பூமியின் மேல், வானென்று
உதவவரும் சுப்பிரமணிய வரோதயனே - மழைதோல உதவி செய்ய வரு
கின்ற சுப்பிரமணிய தேசிராசிய வரத்தார் பிறத்தவரே!, தாமதமாக
வெண்ணரன் பாடை இக்காட்டில் தலை எய்திக் - வெண்ண மனிதனுடைய
மொழியானது தானே உயர்த்தென்று சொல்லும்படியாக இந்த காட்டில்
மேன்மை பெறவும், ஏனென்று கேட்பவரில்லாத் தமிகழ - ஆதரிப்பா
ரில்லாத தமிழ் மொழியை, இனிது அளிக்க நானென்று கங்கணங் கட்டிக்
கொண்டாய் - கன்றாகப் பேணுவதற்கு காணிருக்கிறேனென்று விரதம்
பூண்டார், ஏ - று.

‘வாந்திபதி காலத்திற் பாடியது

18. இலக்கணமெய்க் கரைமாத்தி ரையாரில் வளவுயின்றி
மலக்கண்ணின் பிணியாற்பலர் மாய்த்தனர் மண் டுலிதோய்
எலக்கவருள் புரிமும்மல ரோய்கெட வித்தகருய்
இலக்கணமர் சுப்பிரமணிய யானந்த சின்மலனே.

உரை:—மும்மல ரோய்கெட வித்தகருய் - ஆணவம் கன்மம் மாயையாகிய
மூலக்கைப் பரமேஸ்வராகிய வியாழன்மையக் கொலைப்பதற்கு, இலக்க
ணமர் சுப்பிரமணியானந்த சின்மலனே - சிலவுலகத்திற் மடிகியிருக்கின்றப்
பேரின்ப வாணராகிய சுப்பிரமணிய தேசிராசே!, இலக்கணம் மெய்க்கு
அரை மாத்திரையாம் - இலக்கண னுலித் கூரிய மொய்யழத்திக்கு
மாத்திரை அமையே அதாவது இந்த விடத்தில் உடம்பக்கு வேண்டியது
அரை மாத்திரையே இவ்வளவும் இன்றி - அந்த அளவுகூடக் கிடையா
மல், மலக் கண் விளை பிணியில் பலர் மாய்த்தனர் - மிதந்திராக மலங்
கழிகின்ற பேத் கோயினால் மனிதர் பலரிறத்தார்கள், மண்மும் இத்தோய்
விலக்க அருள்புரி - செருங்குகின்ற இந்த வியாடியானது ஒழிபும்படியாக
அருள் செய்க, ஏ - று.

பஞ்சமாலத்தில் சுப்பிரமணிய தேசிகர்மேற் பாடியது

19. எரியொத்த பஞ்சமி வுக் கையொத்த திடங்குப்பற்றுங்
சரியொத்தன பல்லுசர்க ளப்பஞ்சக் கராமடிக்க
வரியொத்தனன் சுப்பிரமணியையடனரிச் சக்கரஞ்
சரியொத்தன வவனீத்திதும் பொன்வெளிச் சக்கரமே.

உரை :—எரியொத்த பஞ்சம் இடக்கரை யொத்தது - தீப்போலப்
பரவின் பஞ்சமானது முதலையைப் போன்றது, பல்லுசர்கள் இடங்கர்
பற்றும் சரியொத்தன - பஞ்சத்தி லகப்பட்ட பல மணிதர்களும் முதலை
பிடித்த மானையைப் போன்றனர், பஞ்சக்கராமடிக்க அரியொத்தனன்
சுப்பிரமணிய ஐயன் - பஞ்சமாகிய முதலையைக் கொல்வதற்குத் திருமலைப்
போன்றவர் சுப்பிரமணிய தேசிகர் ஆவர், அவன் ஈந்தம் பொன் வெள்
ளிச் சக்கரமே அரிச் சக்கரஞ் சரியொத்தன - அவன் அளித்தலும் பொற்
காசுக்கும் வெள்ளிச் சாசுக்கும் திருமலின் சக்கராயுதத்திற்குச் சம
மாவன், ஏ - று

20. கோவென்றுநில் சுப்பிரமணியாதிபின் னைப்பல்வோர்
காவென்றுசொல் வாக்காரும்வஞ் சித்தவிக்காலத்திலே
னாவென்றும் வாழுவது சுவையுண்டி யுதவிபுன்றன்
பேவென்று நிற்கச்செய் தாயுனைக்கா ரெனல்பேதைமையே.

உரை :—கோவென்றும் இல் சுப்பிரமணியாதிப - க்ருவரும் ஒப்பாக
எப்போதும் சொல்லக்கூடாத சுப்பிரமணிய தேசிக முதல்வனே, நின்
னைப் பல்லோர் கார் என்று சொல்வர் - உன்னைப் பலா மேகமென்றவ
னென்பார்கள், அக்காரும் வஞ்சித்த இக்காலத்திலே - மேகமும் மழை
பெய்யாத போய்தது இத்தக் காலத்திலே, ஈவென்றும் வாழ அறுசுவை
உண்டி உதவி உன்றன் பேவென்று நிற்கச் செய்தாய் - ஈவார எப்போதும்
பிழைக்கும்படியாக அறுசுவையோடு கூடிய உணவை யளித்த உன்
பெயரை எக்காலத்திலும் நிலைவிறத்தினுப், உனக் தார் எனல் பேத
மையே - உன்னை மேகத்திற்கு ஒப்பானவ னென்பது அறியாமையாகும்
(கீ மேகத்தினுஞ் சிறத்தவனென்பது கருத்து), ஏ - று.

21. பாநிற் பெரியவன் மீனாட்சிசுந்தரப் பாவலனே
தாநிற் பெரியவன் சேய்வினக்கதைத் தானுணாக்
காநிற் பெரியவனா னென்சொற்கேட்டு நவையுரியப்
பூநிற் பெரியவனீ சுப்ரமணிய புாவலனே.

உரை :—பாவில் பெரியவன் மீனாட்சி சுந்தரப் பாவலனே - பாட்டுப்
பாவத்தில் உயர்ந்த விதவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பின்னையவர், தாநிற்
பெரியவன் அவன் சேய் - இப்பொழுது படுகிற தன்பத்தில் மிதத்திருப்ப

வன் அவரது குமாரன், சினக்து ததைத் தானுரைக்க காவீற் பெரியவன் நான் - அவன் வருத்தத்தை மெடுத்தச் சொல்ல மிகவும் ஆசைப்பட்டவன் நான், சுப்பிரமணியப் புலகலனை - சுப்பிரமணிய தேசிகசொன்னுப் பாதகாப் பாரனே!, என் சொற்கேட்டு கலம் புரிய - என்னுடைய சொல்லைக் கேட்டு நன்மை செய்வதற்கு, பூவீற் பெரியவன் 1 - இங்கலகத்தில் டெருத் தருதி புடையவர் 1 ரே, ௭ - று.

22. கோவைமறைப் பொருளையெலா முறைத்திடு சுப்பிரமணிய
குருவே வண்டு
பூவைமறைப் பிணும்வறப் பொன்னைமறைப் பிணுந்த நிழ்தூற்
புலவ ரெல்லாம்
பாவைமறைப் பிணுங்கமலம் பகலைமறைப் பிணுங்கீசர்
பழுத்த பொண்டர்
தேவைமறைப் பிணுவினது சேவைமறைப் பறியாகென்
சிக்கை தானே.

உரை :—கோவை மறைப்பொருளையெலாம் உணர்த்தி, சுப்பிரமணிய குருவே - தொகுதியாய்வுள்ள மூட்பமான துல்லானை வருத்த மயல்லாம் போதிச்சென்ற சுப்பிரமணிய தேசிகசார்!, உண்டு பூவை மறைப்பினும் - வண்டானது மலரை மறத்தாலும், வறியர் பொன்னை மறைப்பினும் - தமிழ்தீரர் என் பொருளை மறத்தாலும், தமிழ்தூற் புலவரெல்லாம் பாவை மறைப்பினும் - தமிழ்ப் புலவர்க்கெல்லாம் தமிழ்ப் பாடல்களை மறத்தாலும், கமலம் பசலை மறைப்பினும் - தாமரைப்பூ குரியனை மறத்தாலும், கேசம் பழுத்த தெண்டார் தேவை மறத்தாலும் - அன்புடைய அடியார்கள் கடவுளை மறத்தாலும், சினது சேவை மறப்பரியது என் சிக்கைதானே - உன்னுடைய வழிபாட்டை என்னுடைய மனமானது மறப்பதற்கு அறிய மாட்டாய், ௭ - று.

கூடா வொழுக்கத்தாரைப் பழித்தல்

23. மேகங்கள் யாவுமுயர் விண்ணீங்கி வேகையர்தர்
தேகங்க ளில்வாசஞ் செய்கையான்—மாயாநிசை
ஆகைக்குங் கார்க்காடு மயவேகையர் சொடுப்பர்
காசைக் கொடுப்பவர்க்குக் காண்.

உரை :—மேகங்கள் யாவுமுயர் விண் கீங்கி வேகையர்தம் தேகங்களில் வாசஞ் செய்கையால் - மிகக்கனெல்லாம் உயர்ந்த ஆகாயத்திலிருந்து விவி இப்போர் விலை மாதருடைய உடம்புகளில் ஓடியாய்த் தங்கியிருப்பவையால், மிக விலை ஆகாக்கும் கார் காணோம் - காணத்தின்மீது ஆகையாய்ப் பார்ப்பதற்குக்கூட ஒரு மோடியில்லை, அம்வேகையர் கொடுப்பர் காசைத்

கொடுப்பவர்க்குக் காண் - அந்த விலைமாதர் தங்களுக்குக் காசு கொடுப்பவர்
களுக்குக் காசுக்குப் பசிலாக மேகமோயைக் கொடுத்தார்கள், ஏ - று.

சவுளி விற்பவரைப் பற்றியது

24. கட்டியகத்தல்புதிதென்று விற்பர்கணக்கிறெகை
யொட்டியெழுதவர்க்கேமேல் விலையைபுடன்றரினும்
வட்டியிலாபங்கொன்றுக்கு நூறெனவாங்குமந்தச்
செட்டிகட்கஞ்சியலீவா கயமீசன்றிசம்பானே.

உரை:—கட்டிய கத்தல் புதிதென்று விற்பர் - உடுத்திக் க்ளாத்த கத்தல்
தணியைப் புதிய தணியென்று விற்பார்கள், கணக்கில் தொகையொட்டி
எழுதவர் - கடனாக வாங்கினால் கணக்குப் புத்தகத்தில் விலைத் தொகையைச்
சேர்த்து மிதிசியாக நூறுதவாரின், கைமேல் விலையை உடன் தரினும்
வட்டி இலாபங்கள் ஒன்றுக்கு நூறென வாங்கும் - வாங்கும் ஆடைக்கு
உடனே விலை கொடுத்தாலும் அவ்விலையிலுக்கூட ஒன்றுக்கு நூறு வட்டி
யும் இலாபமுண்டு சேர்த்து வாங்குகின்ற, அந்தச் செட்டிகளுக்கு அஞ்சி
யலீவா கடனாகக் கையாணே - அந்தச் செட்டிகளுக்குப் பயப்பட்
டல்லவா கயமுடைய பரமசிவன் திக்கையே ஆடையாக உடுத்திக்கொண்
டான், ஏ - று.

துறவோர் சடையைப் பழித்தல்

25. பெண்ணைச்சடையில் வைத்தவன்போற்
பெண்கள்பவரை யொளிப்பதற்கோ
நெற்குண்டாது மாண்பெனெனும்
பேசுந்தெரியா திருப்பதற்கோ
பண்ணைப்பழிக்கு மொழியொடு
பாய்போல்கிரிததுப் படுப்பதற்கோ
பாசக்கரிதுபோற் நெரைப்
பற்றியழுத்துப் பற்ப்பதற்கோ
மண்ணைத்தழுவ நடக்குமின்னார்
மலர்க்காற். யாசி தட்டுதற்கோ
மாயத்தறவு புண்டதன்றி
மயிருந் தறவே மென்றுகொலோ
பண்ணைத்தழுவப் பழிச்சுமைபோல்
மிகவேசடையை நீர்வளர்க்கும்
எதமென் சொல்வீர் பண்டா
கேடபழுண்ட மேலோரே.

உரை:—பண்டார வேடம் பூண்ட மேலோரே - சந்நியாசி வேடம் பூண்ட பெரியோர்களே!, பெண்ணைச் சூட்டியில் வைத்தவன்போல் பெண்கள் பலரை யொளிப்பதற்கோ - கண்ணைச் சூட்டியில் வைத்த கடவுள் போலச் சூட்டியில் பெண்ணை வைத்து மறைப்பதற்கோ, பிறர் கண்டாலும் ஆண் பெண் என்னும் பேதம் தெரியாதிருப்பதற்கோ - மற்றவர்கள் பார்த்தாலும் ஆண் பெண்ணென்னும் வேறுபாடு தெரியாதிருப்பதற்கோ, பெண்ணைப் பழிக்கும் மொழியாரோடு பாய்போல் விரித்துப் படுப்பதற்கோ - இசையை வென்ற சொல்லுடைய பெண்ணோடு சூட்டையைப் பாய்போல் விரித்துப் படுப்பதற்கோ, பாசக் கயிறுபோல் பிறரைப்பற்றி இழுத்துப் பறிப்பதற்கோ - இயமனது பாசம்போல் பிறரைச் சுற்றி யிழுத்து அவரிடத்துள்ள பொருளைக் கொள்ள கொள்வதற்கோ, மண்ணைத் தழுவ கடக்கு மின்னார் மலர்க்கால் ஊசி தட்டித்தற்கோ பூமியிலே தோன்றும் மின்னலைப் போன்ற பெண்களுடைய பூப்போன்ற பாதங்களின் புழுதியைத் தட்டித் துடைப்பதற்கோ மாயத்தறவு பூண்டதன்றி மயிருத் தறவோம் என்று கொலோ - பொய்யாகச் சன்னியாசம் கொண்டதல்லாமல் உண்மையாகச் சன்னியாசம் பூணுதால் மயிரை விட்டுவிடமாட்டோமென்று காட்டுவதற்கோ, விண்ணைத் தழுவப் பழிச்சுமைபோல் மிகவே சூட்டையை நீர் வளர்க்கும் விதம் என் சொல்வீர்-ஆகாயத்தை யளாவும்மயாகப் பழித்துஞ் சுமையைத் தலைவில் தாங்கிக்கொள்வதைப்போலச் சூட்பாரத்தை வளர்க்கின்ற காரணம் என்னென்று கூறுவீர், எ - று.

மது ஆனுண்ணும் அந்தணரைக் குறித்துப்பாடியது

26. ஆரண வாயினர் மாடு ஆங்கோ அடித்து அவித்துப்
பாரணஞ் செய்யப் பழகிக் கொண்டார் மது பானத்திலும்
பூரண வாயின சின்னவர்க்கித்தத்தற் புத்தித்தற்
காரணங்கண் டயற்கோர் சிங்கொத்தனன் கண்ணுதலே.

உரை:—ஆரணர் வாயினர் மாடு ஆங்கோ அடித்து அவித்துப் பாரணஞ் செய்யப் பழகிக் கொண்டார் - வேத மோதுகின்ற வாயையுடையவர்கள் ஆடு மாடு என்பனவற்றின் ஊனை வென்ற உண்ணுகின்ற பழக் கத்தை மேற்கொண்டனர், மதுபானத்திலும் பூரணர் ஆயினர் - கட்டுப்பாட்டிலும் முழுப் பழக்க முடையவராயினர், இன்னவர்க்கு இத்தத் தற்புத்தித்தத் காரணம் கண்டு - இவர்களுக்கு இத்தக் கெட்ட பத்தியைக் கொடுத்த காரணத்தினாலே, அயற்கு ஓர் சிரம் கொய்தனன் கண்ணுதலே-பிரமனுக்கு ஓர் தலையை தெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவமெருமான சின்னிவிட்டார், எ - று.

27. தேனோடு மூனுணு மந்தணர்க் கஞ்சிச் சிவன்காத்தில்
மாநோடிப் புக்கதசங் கோழிபுக்கன மைத்தனிட
மீனோடிப் புக்கன விண்ணினுஞ் சிந்தினும் வெவ்விவில்கும்
வானோடி பேபல்லி ராகிக ளாயுபிர் வாழ்த்தனவே.

உரை:—தேனோடும் ஊன் உண்ணும் மானிடர்க்கு அஞ்சி - கன்றும் புலாலும் புசித்தின்ற மனிதர்களுக்குப் பயப்பட்டு, சிவன் காத்தில் மான் ஓடிப் புக்கன-சிவனுடைய திருக்கையில் மான் ஓடிப் புகுந்து கொண்டது அச்சங்கோழி புக்கன மைத்தனிடம் ஆடும் கோழியும் சிவன் மகனாகிய குமரக் கடவுளிடம் ஓடிப் போயிச, மீன் விண்ணிலும் சிந்தினும் ஓடிப் புக்கன-மீன்கள் வானத்தில் கட்சத்திரங்களுக்கும் கடல் கடவியும் போய் ஒளித்தன, வெவ்விவில்கு - கொடிய மிருகங்களும், வானோடி - வானத்திற் சேர்ந்த, பலராசிகளாய் உயிர் வாழ்த்தனவே -....., எ - று.

மது மாமிசத்தைப் பறித்தல்

28. கூனாக்கிய கடலாறு குளங்களைக் கூட்டிமது
தாலாக்கித் தம்மையு மீட்டி மற்றற் சராசரத்தை
யூனாக்கித் தாமுண்ணவே ஷங்கிலனென் றுயர்க்கிதக்
தேனாக்கி னார்தவா னாக்கினுன்றினச் சேறுவரே.

உரை:—கூனாக்கிய கடல் ஆறு குளங்களைக் கூட்டி மது தானாக்கி - வளைந்த கடல்கள் ஆறுகள் குளங்கள் என்பனவகளுள்ளும் ஒரு சேரக் கள்ளு மயமாகப் படைத்து, தம்மையும் மீனாக்கி தங்கள்ையும் மீன்களாக்கி, மற்ற சராசரத்தை யூனாக்கி - மற்ற கிற்பன உட்பனவற்றை யெல்லாம் மாமிசமாக்கி, தாமுண்ண ஏனாக்கிலன் என்ற - தாங்களென்றும்படி ஏன் படைக்கவில்லை யென்று, நிதம் தேன் காக்கினால்-தினத்தோறும் கண்ணா ருசி பார்க்கும் நாக்கை யுடையவர்கள், உருக்கி - பரிதாபமுற்று, அந்த வான் காக்கினான் தனைச் சேறுவரே - அந்தப் பெரிய எண்ணெய் பிரமணக் கோபிப்பார்கள், எ - று.

மாமிச முண்ணும் பிராமணர்ச்சலாப் பறித்தல்

29. ஊன் தூக்கி யுண்ணும் பிராமணர்க் கஞ்சிப் பார்ப்பதி
மான்றுாக்கி னுண்ணையில் வேலவன் வாங்கினன் வாரணத்தை
மீன் தூக்கினன் கொடியாக வுரிசின் மெடமது
தான் வாக்க வேயதி வேறிக்கொண்ட னந்தச் சண்முகனை.

உரை:—ஊன் தூக்கி யுண்ணும் பிராமணர்க் கஞ்சி - ஊனை யெடுத்துச் சாப்பிடுகின்ற பிராமணர்களுக்குப் பயந்து, உமாபதியை மான் தூக்கி ஊன் கையில்-பார்ப்பதி கணவனாகிய சிவபெருமான் திருக்காத்தில் மானை யெடுத்துக் கொண்டார், வேலவன் தூக்கினன் வாரணத்தை - முருகக்

உயர்ந்த கோழியைக் கொடுத்தான் கொண்டு வந்தான். மீன் துறவியின் கொடியை உருவிலி - மண்மதன் மீனைக் கொடுத்தான் கொண்டான், மேடமது தான் துர்க்கை - ஆடானது தன் தலைமேல் துர்க்கி சிற்றை, அதில் ஏறிக் கொண்டான் தந்தை சண்டமுடைய - அதுகூட ஆறுமுதல் கடவுள் அதன்மேல் லேறிக் கொண்டார் (வாகனமாகக் கொண்டார்), ஏ - று.

முகஸ்துதியைக் கண்டித்தது

30. அநங்கிரியை கற்பகமே காணாயே

யனந்தனே யரியையென்ன

வொருங்குநமை யேபுமூற்று பொருள்கேட்ட

வொருவனையா முற்றுநேர்க்க

பிருங்கல்லே மாமேமாதே பாம்பே மிருகமே

பென்றேருங் காய்த்தான்

மருங்கவன் வார்த்தையைத் திருப்பிக் கொன்ன

வவனுக்கேன் வருத்தமம்மா.

உரை:—அநங்கிரியே - அருமைமான மலைபோன்றவனே!, கற்பகமே - கற்பகத் தருவோன்ற கொடியாளியே!, காணாயே - காளை போன்ற வலிமை புடையவனே!, யனந்தனே - ஆதிசேடன் போன்ற அறிவுடையவனே!, என்ன ஒருங்கு நமையே புழிந்து பொருள் கேட்ட ஒருவனை நாம் உற்று நோக்கி - என்று முழுவதும் கணமையே புழிந்து பணம் வேண்டுமென்று கேட்ட ஒரு புலவனைப் பார்த்து, இரும் கலிலே மாமே மாதே பாம்பே மிருகமே என்றும் - , காய்த்தான் - அவன் கோபித்துக் கொண்டான், மருங்கு அவன் வார்த்தையைத் திருப்பி நாம் சொன்னால் அவனுக்கேன் வருத்தம் - அவன் சொன்ன வார்த்தையை அவன் பக்கமே சாரும்படி கூறினால் அவனுக்கு வருத்தம் வருவதற்குக் காரணம் யாது?, அம்மா - வியப்புச் சொல், ஏ - று.

குறிப்பு:—முகஸ்துதியைக் கூறுபேரது உயர்வுபற்றி மரியாதையாகப் பேசப்படும் சொற்கள் உயர்வு குறிக்கும் அடைமொழிகளை யெடுத்துவிட்டால், அவை இழிவை யுணர்த்துமென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முகஸ்துதிக்குப் பொருள் வேறுபாடு கொள்ளுதல்

31. இத்திரன் சத்திரன் பென்னல் பிறன்மனையைத்

தத்திரமாக் கூடுஞ் சமுக்கினி—வந்தருநு

பத்திரியைச் சேர்த்தபடு பானிநி பென்பதார்

துத்தியமோ கிந்தையோ சொல்.

உரை:—இந்தான் சீ சாதான் சீ என்னம் - ஒருவனை) சீ இத்தான் போன்றவன். சீ சாதான் போன்றவன் என்று சொல்லுதல், பிறன் மனை யைத் தந்திரமாகக் கட்டுஞ் சூதான் சீ - சொதமர் மனைவியாகிய அகலி கையை இத்தான் தந்திரமாகப் போடச் சேர்த்ததபோலப் பிறா தாரத் தைச் சேருங்கூர சீதீசுடன் சீ மென்றும், அது ஒரு பத்தினியைச் சேர்த்த பற்பாயி சீ - சாதாணப்போலக் ஒரு பத்தினியைச் சேர்த்தவன் சீ மென்றும், என்பதாம் - பொருள்படம் என்றுகொண்டால், தத்தியமோ கிந்தையா சொல் - அது புத்தியதாசுமோ இத்தியதாசுமோ சீ சொல்வா யாக, எ - று.

தற்பு:—இத்தாணப்போலச் சொல்வன் சீ, சாதாணப்போலத் தன்னொளிபுடைமவன் சீ என்று கொண்டால் புத்திசெய்தம், பாட்டில் கண்டவாறு கொண்டால் இழுசெய்தமாதல் காண்க.

32. கன்னுபொன் னுவிவழிற் காமாவென் றேகனி கட்டியென்முன்
'ஹன்னு திரங்குங் கனிப்புலயி முடக்கொன் றுங்கொடேன்
முன்னதும பாடலெனக் கலக்கன்னன் முதலியர்க்கே
யன்னாரி டஞ்சென் றாக்கேற்றிக் கொண்மி னருவிதியே.

உரை:—அன்னு பொன்னு வழில் காமா என்றே கவி கட்டி-கன்னனே! பொன்னனே! க-மனே என்று புத்திப் பாட்டியற்றி, என் முன் உன்னு திரங்கும் கனிப் புலயிர் - ஆலாசனியில்லாத என்னெதரில் வந்த யாதிக றின்ற பாகலசே! உமாசு ஒன்றும் கொட்டன் - உமக்கு யாதம் ஈயமாட் டேன், முன் காம் தம் பாடல் எனக்கல-முன்ன இருக்கின்ற உம்முடைய பாடல் என்னக் குறித்தனவல்ல, கன்னன் முதலியார்க்கே - கன்னன் பொன்னன் காமன் முதலியவர்க்கே ஆதர்ப் பாடல்கள் உரியன, அன்னு ரிடஞ்சென்று அறவிற்றிக் கொண்மின் அருவிதியே - அவர்களிடம்போய் ஒப்புவித்த அருமையான பொருளைப் பெற்றுக்கொள்வீராக!, எ - று.

33. பூவென்றுமா வென்றகண்ணார்

பொன்னென்றச்சை பூண்டற்பரைக்

காவென்று கோவென்றுதாவென்று

பாடுங்கனிப் புலயிர்

துவென்றுமே பொன்னுமாரன்று

தாவென்று தோன்றுமொன்றைத்

தேவென்றுகோவென்று காவென்று

பாவென்றுஞ் செப்புமினே.

உரை:—பூ என்று - தீலம் வேண்டுமென்றும், மா வென்ற கண்ணார் - மாவை வென்ற கண்ணுடைய பெண்கள் வேண்டுமென்றும், பொன்

என்று இசை புண்டி - பொன் வேண்டிமென்றும் ஆசைப்பட்ட அப்பகை
கா என்று கோ என்று தா என்று பாடுங் கவிப் புலவர் கீழ்மக்களாக்
கற்பகத் தருவென்றும் ஆசைவென்ற புதழ்த்து பரிசு கொடுமென்று
பாடும் புலவர்களே !, தா என்றுமே ஒன்றும் - எப்பொழுதும் பரிசுத்தமே
பொருத்திய, மா என்று தானென்ற தோன்றும் - மேலான கன்மை
தானே வந்ததென்று தோன்றுகின்ற, ஒன்றை - ஒரு மெய்ப்பொருளை,
தே என்று கோ என்று - தெய்வமே என்றும் ஆசனே என்றும் புதழ்த்து;
கா என்று - காப்பாற்றி யருளுவாயென்று, பா என்றும் செப்புகினே -
எப்போதும் கவி இயற்றுவீர்களாக எ - று.

மறை காலத்துப் பாடியன

34. காரேயுன் னீலாயெல்லாக் கள்ளன் கவர்த்தானே
கீரே புதவாய நெறியாமோ—கேரேதான்
வாரியுண்டு வாரிமொண்டு வாரியுண்டி வானிருந்து
பேரிகொண்டு கீதிரண்டு பெய்.

உரை:—காரே - மேகமே !, உன் கீராயெல்லாக் கள்ளன் கவர்
தானே - உன்னிடத்திலுள்ள தண்ணீரை யெல்லாம் திருடன் கொண்டு
போய் விட்டானே, கீரே உதவாய் நெறியாமோ - தண்ணீரைக் கொடுக்
காத வழக்கம் தக்கதானா, கேரேதான் வாரியுண்டி - உனக்கு 'கேரே
தான் கடவிருத்திது, வாரிமொண்டு - கடவிலே முகத்து, வாரியுண்டி -
அள்ளிக் குடித்து, வானிருண்டி - வானத்திலே சென்று கரு முகிலாகத்
தோன்றி, பேரிகொண்டி - இடி முழக்கஞ்செய்தி, கீ திரண்ட பெய் -
கீ தொகுதியாக ஒன்று சேர்ந்து மழையைப் பொழிவாயாக, எ - று.

35. செய்வே னெனச்சொல்லிச் செய்வாயு லோபரைப்போற்
பெய்வே னெனக்காட்டிப் பேர்முதிலே—ஈமவானி
லோடுவாய் சிற்பா யுருமுவாய் மின்னுவாய்
கீடுவாய் பின்பெய்யாய் கீ.

உரை:—பேர் முதிலே - பெரிய மேகமே !, செய்வேன் எனச் சொல்
லிச் செய்வா உலோபரைப்போல் - கொடுப்பேனென்று சொல்லிக் கொடாத
லோபிகன்போல, பெய்வேன் எனக் காட்டி - மழை பெய்வதைப்போலத்
தோற்றஞ்செய்து, ஈமவானில் ஓடுவாய் சிற்பாய் உருமுவாய் மின்னுவாய் -
இருண்ட ஆகாயத்தில் செல்லுவாய் சிற்பாய் இடிமுழக்கஞ் செய்வாய் மின்
னல் வீசுவாய், கீடுவாய் பின்பெய்யாய் கீ - செலகேசம் வானிலிருப்பாய்
கடைசியாக மழை பெய்யாதிருப்பாய், எ - று.

36. வேண்டுங்கால் நீபெய்யாய் வேண்டாத போதுபெய்யாய்
தாண்டுரே செய்வதெல்லாம் தப்புகளே—கீண்டலையும்
வட்டமுதி வேயுனக்கு மாசெனப்பேர் தந்தோர்க்குப்
பட்டமது கட்டுவேன் பார்.

உரை:—கீண்டலும் வட்ட முதிவே - செந்தூரம் உலாவுகின்ற வட்ட
வடிவான மேகமே!, த-ண்டும் கீ - வானிலே தாவிச் செல்லுகின்ற கீ,
வேண்டுங்கால் பெய்யா - வேண்டுங் காலத்திலே பெய்யமாட்டாய், வேண்
டாதபோது பெய்வாய் - வேண்டாத காலத்திலே பெய்வாய், செய்வதெல்
லாம் தப்புகளே -, உனக்கு மாசு எனப்பேர் தந்தோர்க்குப் பட்டமது
கட்டுவேன் பார் - உனக்கு மாசு எனப் பெயர் தந்தவர்களுக்கு முடி குட்டி
வேன் பார்ப்பாயாக, எ - று.

37. உண்ணீரி லாமையினு லுண்ணீரும் வற்றிப்பழக்
கண்ணீரும் வற்றிப்பது கத்தாமே—தண்ணீரின்
பஞ்சமுனக்கு முண்டோபா ரோர்க்கிங்காத
கஞ்சமுனக் கிரும்பு ரேர்.

உரை:—கத்தாமே - மேகமே!, உண்ணீரிலாமையினால் - குடிப்பதற்கு
நீரில்லாமையினால், உன் கீரும் வற்றி-உடம்பிலுள்ள கீரும் உலர்ந்த போய்,
ஆழக் கண்ணீரும் வற்றிப்பது - அழுவதற்குக் கண்ணிலுடைய கீரில்லாமற்
போயிற்று, தண்ணீரின் பஞ்சமுனக்குண்டோ - தண்ணீர் அற்றுப்போதல்
உனக்கு ஏற்படுமோ, பாரோர்க்கு இங்காத கஞ்சம் உனக்கு - உலகத்
தார் மீது தயவு வைப்பாத உன்னுடைய மனது, இருப்பு ரேர் - இரும்புக்கு
ஒப்பாகும், எ - று.

38. மின்னொழில்சூரியன் தன் தொழிறுக்குதன்மிக்புளி
யின்னொழிற்கஞ்சுகநிக் தொழிற்காறறுக்கியங்குத்தொழி
லுன்னொழில்பெய்தன்மழையே யுணையுண்டுயிருங்குல
தென்னொழிலுன்னொழினீ மறந்தாற்புனிக்கென்னொழிலே.

உரை:—மின் தொழில் சூரியன் தன் தொழில் - பிரகாசமாக ஒளி
புகிற தொழில் சூரியனுடைய தொழிலாகும், தாங்குதல் மிக்க புவிபின்
தொழில் - பொருட்களைத் தாங்குதல் சிறந்த பூமியின் தொழிலாகும், நிக்
குசு கூடும் தொழில் - கெருப்புக்குத் தொழில் கூடுவது, காற்றைக்கு இயங்கும்
தொழில் - வாய்புக்கு அடைதல் தொழிலாகும், மழையே உன் தொழில்
பெய்தல் - மேகமே உன்னுடைய தொழில் கீரைப் பொழிவதாகும், உனை
உண்ட உயிர் உய்வது என் தொழில் - அந்த கீரைபுண்ட பிழைப்பது என்
னுடைய வேலையாகும், உன் தொழில் கீமறந்தால் புவிக்கு என் தொழிலே-
உனது தொழில் கீ செய்ய மறந்தால் பூமியிலுள்ளவர்களுக்கு என்ன
வேலை பிறக்கிறது, எ - று.

வேனிற்கால வெப்பமிகுதியைப் பற்றியது

39. சூரியா நிகம்பிகள் சோம்பன்மேற் கொண்டனவோ
ஆரியத்தே ரச்சாணி உற்றதோ—ஒரிமையிற்
செல்லென்றாற் செல்வாமற் நிமாரி பெய்துகின்றாய்
கில்லென்றாற் சொன்னாற் கினை.

உரை:—சூரியா - கதிரவனே!, உன் பரிகள் - உன்னுடைய குகைகள், சோம்பல் மேற்கொண்டனவோ - ஆரியத் தேர் அச்சாணி அற்றதோ - உம்முடைய உயர்த்த தேரின் அச்சாணி முறித்தபோய் விட்டதோ, ஓர் இமையில் செல்லென்றால் செல்லாமல் நிமாரி பெய்த கின்றாய் - ஒரிமைப் பொழுதிற் போய்விடென்றால் போகாமல் அச்சினி மறழையைச் சொரித்தாய், கில்லென்று ஆர் சொன்னாற் கினை - உன்னை கிற்கும்படியார் சொன்னார்கள் யோசித்தப் பார், ஏ - று.

40. வேலைக்குண் முழுகினு மேகத்துட் சேரினும் விண்ணின் மண்ணி
மூலைக்கு மூலையொளி பினுங்கா ரிருண்மொய்க்குங் குளிர்ச்[ன்
சோலைக்குண் மேவினுங் கோடைப்பரிதி தொடர்ந்து சுடு
மாலைக்கனங்கன் சுடுமென்று பொய்சொல்வர் வம்பர்களே.

உரை:—வேலைக்குண் முழுகினும் - கடலில் முழுகிக் கிடத்தாலும், மேகத்தன் சேரினும் - மேக மண்டலத்திற் போயிருந்தாலும், விண்ணின் மண்ணின் மூலைக்கு மூலை யொளியினும் - ஆகாயத்திலோ பூமியிலோ மூலைக்கு மூலையாகப் போய் மறைந்திருந்தாலும், கார் இந்ந் மொய்க்குங் குளிர் சோலைக்குண் மேவினும் - கரிய இந்ந் கிறைந்த குளிர்ந்த சோலைக்குண் போய்ச் சேர்ந்தாலும், கோடைப் பரிதி - வேனிற்காலத்துச் சூரியன், தொடர்ந்து சுடும் - பின்பற்றி வந்து வெப்பத்தாம், மாலைக்கு அனங்கன் சுடுமென்று பொய் சொல்வர் வம்பர்களே - மாலைக் காலத்தில் மண்மதன் வெப்பமுண்டாக்குவன் என்று வம்பர்கள் பொய் சொல்வர், ஏ - று.

காரைக்கால் தனக்கோடி முதலியாருக்கு எழுதிய கிருபம்

41. வாடும்பயிர்க்குநன்மாரி பென்கோபவ்வுறுமையுற்றுத்
தேமியவர்க்குநற்செவ்வு மென்கோபெருந்திணையைச்
சாநுமவர்பெற்றசித்தி பென்கோவித்தாணிபெய்து
நீடும்புகழ்த்தனக்கோடிமுன் விட்டகிருபத்தையே.

உரை:—இத்தாணி யெங்கும் நீடும் புகழ்த்த தனக்கோடிமுன் - இந்த வுலகமெங்கும் பரவிய புகழையுடைய தனக்கோடி முதலியார், விட்ட கிருபத்தையே - அனுப்பிய கிருபுபத்தையே, வாடும் பயிர்க்கு நன்மாரி பென்கோ - வாங்கின்ற செற்பயிருக்குப் பெய்தீ கல்ல மழையென்று நான்

சொல்லவா, பல்வறுமைபுற்றுத் தேடுமவர்க்கு கற் செல்வ மென்கோ-
பலவகையாகத் தரித்திரப்பட்டவர்கள் பெற காதினற் கல்ல ஐகவரிய
மென்று சொல்லவா, பெரும் தீவினையைச் சாடு மவர்பெற்ற சித்தி
யென்கோ - பெரிய கருமங்களைத் தொலைத்தற்குரிய தவஞ் செய்பவர்கள்
அடைந்த கற்பயனென்று சொல்லவா, எ - று.

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் பாடிய
சீர்க்காழிக்கோவைபைச் சிறப்பித்தது

42. இன்பாவிற் கோவைசொன்ன மீனாட்சி
சுந்தரப் பேரிறைவயானு
முன்பாவிற் கவிசொல்வே னென்களிபார்ப்போ
ரைமீண்டோ ராதான்றோர்
முன்பாச்சொன் னூல்களையே கதிப்பருன்பா
வுணர்வோர்கண் முன்னோர் நூலைப்
பின்பாகச் சொலிவெறுப்பர் கல்லவனு
னேநீயோ பேசுவாயே.

உரை:—இன்பாவிற் கோவை சொன்ன மீனாட்சி சுந்தரப் பேர்
இவை - இனிய பாடல்களினால் சீர்க்காழிக்கோவை வியற்றிய மீனாட்சி
சுந்தரம் பிள்ளை யென்னும் பெயருடைய கவித் தலைகளை! யானும் உன்
பாவிற் கவி சொல்வேன் - யானும் உன் பாட்டைப் போன்ற கவியை
வியற்றவேன், என் கவி பார்ப்போர் அதை மீண்டு ஓராத-என் பாட்டைப்
படிப்போர் அதனை மறபடியும் ஆராய்ச்சிசெய்யாமல், ஆன்றோர் முன்பாச்
சொன்ன ஊல்களையே கதிப்பர் - பெரியோர் முற்காலத்திற் சொன்ன
பாடல்களைப்போற்றுவர், உன்பா உணர்வோர்கள்-உன்னுடைய பாட்டைக்
கற்கின்றவர்கள், முன்னோர் நூலைப் பின்பாகச் சொலி வெறுப்பர் - முன்
னோர்களுடைய இலக்கியங்களை உன்னுடைய நூலுக்குப் பிற்பட்ட சிறப்
புடையன வென்று கருதி மொதலக்குவர், கல்லவன் காளை நீயோ பேசு-
வாயே - முன்னோர்கள் ஊல்களைப் பேணுமபடி செய்கின்ற கான் கல்ல
வனோ அவற்றை வெட்கும்படியாகச் செய்கின்ற நீ கல்லவனோ சொல்லு
வாயாக!, எ - று.

43. தண்டமிழ்முன் னீர்பெருகி மீனாட்சிசுந்தரப்
போததருமக் கொண்டல்
தொண்டர்கள்சூழ் சிபுரத்திற் பொழிகோவை
யெனுமபூத நாயவாரி

மண்டலமும் சிண்டலமும் கரைபுரண்டு
 திரைகருண்டு வந்தனேதி
 அண்டர்கொழும் புளியினதே தோணியுற்று
 னஃதின்னே வமிழுவானே.

உரை:—தண்டமிழ் முக்கீர் பருதி - குளிர்ந்த தமிழாகிய கடலிலே
 நீரைக் குடித்து, மீனாட்சி சுந்தரப்பேர்த் தருமம் கொண்டல் - மீனாட்சி
 சுந்தரனென்னும் அற வடிவான மேகமானது, தொண்டர்களுக்கும் சிரபுரத்
 திற்பொழி கோவைவெணும் வழுதவாரி - அடியாரின் கிணற்றத் சீர்பாழியில்
 பெய்த கோவையாகிய அமுதத்தின் வெள்ளமானது, மண்டலமும் வின்
 டலமும் கரை புரண்டு திரை கருண்டு வருகல் கோக்கி - பூமியிலும் வானத்
 திலும் பெருக்கெடுத்தல் கரைகளைத் தாக்கி யலைவீசி வருவதைப் பார்த்து,
 அண்டர் கொழும் புளியுறை - தேவர்கள் வணங்குகின்ற சீர்பாழிப் பெரு
 மான், தோணி யுற்றுன் - தோணியின் மேல் வீற்றிருந்தார், அஃதின்மேல்
 அமிழுவானே - தோணியில்லாமற் போனால் அவன் அந்த அமுதவெள்
 ளத்தில் மூழ்கி விடுவான், எ - று

சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள்மீது பாடியது

44. உயர்வார்தாமோதரபூபுவுண்ணைச் சரியெல்வானகன்னுன்
 கயமாஞ்சோதிடுவன் ஞானச் சோதிபுடையாய்நியன்னுன்
 கயரோகத்தாற்றுகிறதேய்வன் கலைபுதியும்வளர்வாய்நீ
 உயர்வாமவனோகளங்கமுற்று னளங்கன்னுனீதானே.

உரை:—உயர்வாம் தாமோதர பூபு - மென்மையான தாமோதர
 மன்னனே!, உண்ணைச் சரி ஒவ்வான் - உனக்குச் சந்திரன் ஒப்பாக மாட்
 டான், அவன் தான் கயமாஞ்சோதி இவன் - அவன் தனக்குச் சொந்தமான
 ஒளி யில்லாதவன், நீ ஞானச் சோதி புடையாய் - நீ சொந்தமான அறிவு
 ஒளியினைபுடையாய், அன்னுன் கயரோகத்தால் கலை தேய்வன் - அவன் கய
 ரோகத்தினாலே கலைகள் குறையப் பெறுகின்றவன், நீ கலைபுதியும் வளர்
 வாய் - நீ கல்வியும் அறிவும் வளரப்பெற்றவன், உயர்வாம் அவனே களங்க
 முற்றுன் - தன்கின்ற அவன் களங்க முடையவன், அகலவகன்னுன் நீ
 தானே - களங்க மற்றவன் நீதானே, எ - று.

45. நள்ளுநர்க்கினிய தாமோதர கராதிபன்னுள்ளம்
 தெள்ளுதண்டமிழாற்செய்யுந்தீவ் களையமுதகண்ணைக்
 கொள்ளுநீவார்செய்கித்திக்கும் கூறுவோர்வாய்கித்திக்கும்
 உள்ளுவோர்மனந்தித்திக்கும் மென்னியாமுறைப்பதென்னே.

உரை:—நள்ளுநர்க்கினிய தாமோதர கராதிபன்னுள்ளம் - கண்பர்களுக்கு
 இனியவனுள் தாமோதர மன்னன் என்பவன், காணும் தெள்ளு தன் தமிழ்

ழால் செய்யும் தீக்கல் அழுத்தன்னை - காந்தோறும் தெளிவான குளிர்ந்த
தமிழ் மொழியிலே இயற்றும் இனிய பாடல்வாண்மைய அழுத்தை, கொள்ளு
வேர் செவி சித்திக்கும் - கேட்கின்றவர்களுடைய செவிக்கு அது இனிசு
கும், உறுவேர் வாழ் தித்திக்கும் - சொல்லுகின்றவர்களுடைய வாயினது
இனிமை புடையதாகும், உள்ளவேர் மனம் தித்திக்கும் என்னில் - நினைப்
பவர்களுடைய உள்ளம் இனிமை புடையதாகு மென்றால், யாம் உரைப்பது
என்னே - நாம் அதற்குமேற் கூறக் கூடியது யாதல், எ - று.

மனைவி தேகனியோச மடைந்தபோது பாடியது

46. என்னெடுவாழ் சாகாதே யென்றுபல முறைநா
னுன்னெடுநான் சொன்னவுரை கடந்து—மின்னெடுநேர்
பொன்னே யிறந்தாய் புடல்மெழி லையக்கடந்த
தென்னே மின்னேநீ வியம்பு.

உரை:—மின்னெடு நேர் பொன்னே - மின்னுதின்ற ஆபரணக்களோடு
கூடிய இலக்குமி போன்றவனே!, என்னெடு வாழ் சாகாத என்று பல
முறை நான் உன்னெடு சொன்ன வரை கடந்து - என்னெடு கூடி யிரு
இறவாதே என்ற பலதாம் உன்னெடு நான் கூறிய வார்த்தையை மீறி,
இறந்தாய் - நீ மரண மடைந்தாய், புடல் மொழியைக் கடந்ததென்னே -
நீ கணவன் சொல்லாத தட்டிய தெப்படி, மின்னே நீ இயம்பு - பெண்ணே
நீ சொல்வாயாக!, எ - று.

47. ஆகும் பிரசவத்துக் கப்பனூர்க் கென்னையிட்டுப்
போகும் படியிசையாப் பூவைபே—யேகா—ய்
முக்காலமு முணர்ந்த மூலனா மப்பனூர்க்
கிக்காலநீ போன தென்.

உரை:—ஆகும் பிரசவத்துக்கு அப்பனூர்க்கு என்னை விட்டுப்போகும்
படி இசையாப் பூவைபே - மின்னே பெற்றவதற்கு உண்டாகிய தந்தை
பூருக்குப் போக மனம் ஒவ்வாத பெண்ணே!, எனைய முக்காலமும்
உணர்ந்த மூலனும் அப்பனூர்க்கு இக்காலம் நீ போனதென் - ஒரே
பொருளாய் மூன்ற சாலத்தையும் ஹரிப்ப, எனற்றிக்கும் மூலகாரணஞ்சிய
பரம பிதாவிலுலகத்திற்கு இத்தக் காலத்தின் நீ போனதற்குக் காரணம்
யாதல், எ - று.

48. மாதிரின்றி வாழின் மதன்பகையா ராமணஞ்செய்
சாதலியர் மீதுபகை காலனும்—பூதலத்திற்
கள்ளமின் னரைக்கடிற் கத்தல் பெரும் பகையா
முள்ளபே வேறேன் செய்வேம்.

உரை:—மாதிரித் தவிரிவாய் மதன் பஸ்யாம் - பெண்ணோடு கூடா மஸ் வாழ்த்தல் மனமதறுதலாய விவோதம் ஏற்படுகின்றது; நாம் மணஞ் செய்காதவியர் மீது புகை காலனும் - நாம் கலியாணஞ் செய்து கொண்ட மனைவியீது எமன் விவோதம் கொள்ளின்றான். பூசலத்தில் கன்ன மின்னு ஸாக் கூழில் கததன் பெரும் பணையாம் - உலகத்திற் பாத்நையரைக் கூடனும் சடபுரூபாய பெரிய வெறுப்பு ஏற்படும்; உள்ளமே வேறு ஏன் செய்வோம் - மனமே வேறு யாது செய்வோம்; எ - று.

49. ஆனமண மின்நிச்சும மாசிருப்போ மென்றாலோ
கிணவு - லேபுற்றெனை வருத்து—மானைய
மாதர்தமை பேசொண்டான் மண்ணிலவ ரிரார்
நாதன் மென்செய்வே னுன்.

உரை:—ஆன மனமன்றிச் சும்மா இருப்போ மென்றாலோ - பொருத்தமான கலியாண மில்லாமல் சும்மா இருக்கலாமென்றால், நான் உடல் கோபுற்று என்ன வருத்தம் - குறுறுதலைய இந்த உடம்பானது எனைத் தன்பப்படுத்தும்; மான் கிணைய மாதர்தமையே சொண்டால் - மான் போன்ற பெண்களோ மணஞ் செய்து கொண்டால், மண்ணில் அவர் இரார் - உலகத்தில் அவர்கள் தரிப்பதில்லை; நாதனே ஏன் செய்வேன் நான் -; எ - று.

50. நீயானி நானுடல சீபோனாய் நாயிருந்தேன்
மாயாமல் வெற்றுடம்பு வாழுமோ—தூபாளே
நாடுருநானல்லவோ நாட்டினுன் வேருருவன்
ருளுனின் தென்னகவஞ் சாற்று.

உரை:—தூபாளே - பரிசுத்த முடையவனே!; நீ ஆயி நான் உட லம் - நீ உயிர் நான் உடம்பு; நீ போனாய் நான் இருந்தேன் - நீ இறந்து போனாய் நான் உயிரோடு இருக்கின்றேன்; மாயாமல் வெற்றுடம்பு வாழுமோ - உயிரிலாத உடம்பு அழியாமல் பிழைத்திருக்குமா?; நானே நானல்லவோ -; நாட்டில் நான் வேருருவன் தானே - உலகத்தில் நான் மற்றுருவனே; இது என்ன சுவம் - இது என்ன புதுமை, சாற்று - சொல்வாயாக; எ - று.

மகாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை

பாடியது

திருவாவடுதூரை மகாசுந்தரிதானம்
முதலநீ சுப்பிரமணிய தேசிகர்மிது பாடியவை

1. உரவுபொலிமறை முடிவஞ்சுவக்கொழுந்தைப்

பராகந் தத்தவனாவநாநங்

கரவுதவிரன்ப ளருக்கலாம

வழுதூற்றங் காணைவாழ்வைப்

புரவுரலிமெய்ஞ்ஞான வாரிசியைத்

தூறவாசைப் பெருவிலாத

பரவுபுகழ்த்துறைசைநீர் சுப்பிரமணிய

குருமணியைப் பாலிவாழ்வாம்.

உரை:—உரவு பொலி மறை முடிவாஞ் சுவக்கொழுந்தை - அறிவு
மிஞ்சுந் துட்ப துல்கனின் முடிந்த பொருளாக விளங்குகின்ற சுவச்
சோதியை, பரானந்தத் த உவாடை - மேலான இன்பத்தைக் கொடுக்கும்
முழுமதியை, நாளும் கரவு தவிர் அன்பர் உளத்து அகலாமல் அமுதம்
றும் கருணை காழ்வை - கபட வில்லாத அடியாருடைய செஞ்செத்து விலகாம
லிருந்து காந்தோறும் அமுத்ததைச் சொரிகின்ற தயவாகிய ஐசுவரி
யத்தை, புரவுமலி மெய்ஞ்ஞான வாரிசியை - பாதுகாப்பு மிகுந்த உண்மை
யறிவுக் கடலை, தூற வாகை - தூறவிசுருக்கு வேந்தனை, பொருவிலாத -
ஒப்பற்ற, பரவு புகழ்த் துறைசையில் சுப்பிரமணிய குருமணியை - எங்கும்
பரவிய சீர்தந்தியையுடைய திருவாவடுதூறையில் உற்றிருக்கின்ற சுப்பிர
மணிய தேசிக ரத்திசத்தை, பாலி வாழ்வாம் - வணங்கி வாழ்வோமாக !,
எ - று.

2. திருமணியை கிறத்தமைத்த நீன்மணிமெய்யம்

மாப்பிரமன் நேடிக்காணு

வருமணிமெய் னையும்பொரு ளாவாண்ட

செந்தாமணியன்ப ரகத்தேமேய

வெருமணியம் பலவண்ண சீரோமணிகள்
மணியடிமை யுவத்தார்கண்ணுட்
கருமணியவன் நுறைசைநீர் சுப்பிரமணிய
குருமணியைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

பொருள்:—திருமணியை நிறத்தமைத்த சீர் மணி மெய்யால் - இவ்
குமியாகிய வீரத்தினத்தை மார்பில் வைத்தத்க்கொண்ட சீரோமணிபோன்ற
உடம்பினையுடைய விஷ்ணுவும், பிரமன் - அடியும், தேசிகராக அரு
மணி - தேடி அடியும் முடியும் காணமுடியாத மரிய வித்தினமும்
என்னையும் பொருளாய் ஆண்ட சித்தாமணி - அடியின்மேல் மனக்கூட
கொண்ட சித்தாமணி போல்வனும், அன்பர் அகத்தே மய ஓது மணி -
அடியார்கள் உள்ளத்தே தங்கிய ஒப்பற்ற வீரத்தினமும், அப்பலகா
சீரோன்மணி கண்மணி - அப்பலகா தேசிகராகிய திவ்யமணி போன்றவ
ருக்குக் கண்மணிபோல் உதவினவரும், அடிமை யுவத்தா ண்ணுள்
கருமணி - தனக்கு அடியவராக விருத்த வீருமணியவர்களுடைய கண்ணு
ள் விளங்கும் கருமணிபோல்வாருமாகிய, வனமுறைசையில் சுப்பிர
மணிய குருமணி - வனமான திருவாவடுதலையில் வீற்றிருக்கும் சுப்பிர
மணிய தேசிக வீரத்தினத்தை, கருத்துள் வைப்பாம் - சிதைபுள் வைத்
துப் போற்றுவோம்; எ - று.

3. செல்லார்க்கும் பெருமுழக்க மணமுழக்கமென

மேற்போய்த் திசுழ்மாடத்தாற்

செல்லார்க்குங் கழனிசுளாற் றெல்லாத

வளங்காட்டுந் துறைசைமேலிங்

கல்லார்க்கு கல்லார்க்கும் வல்லார்க்கு

மல்லார்க்குங் கணக்கிலாமற்

றெல்லார்க்கு மொப்பில்வைப் பாஞ்சுப்பிர

மண்ணியசுவ னிருதாள்போற்றி.

பொருள்:—செல்லார்க்கும் பெருமுழக்க மணமுழக்கமென - மேலும் ஒலித்
தும் பேரோசையானது கலியாண முழக்கம்போல, மேற் போய் திசு
ழ்மாடத்தால் - மேலோகம் விளங்கும் உட்பரிசையில் கேட்கத்தக்கதாக
யுயர்ந்த மாடங்களால், செல்லார்க்கும் கழனிசுளால் - நெருக்கியிருக்கின்
றையானது மேலும் வயல்களாலும், தொலையாத வளங்காட்டும்
துறைசை மேலி - நிலையற்ற கலத்தைக் காட்டும் திருவாவடுதலையைய
யடைத்து, கல்லார்க்கும் வல்லார்க்கும் - படித்தவர்களுக்கும் படியாதவர்
களுக்கும், மல்லார்க்கும் கணக்கிலாமற் - திறமை யுடையவர்களுக்கும்
திறமையில்லாதவர்களுக்கும், கணக்கிலா மற்ற எல்லார்க்கும் - அளவற்ற
வேறுவகை மனிதருக்கும், ஒப்பில் வைப்பாம் - இணையற்ற செல்வமாக

யினாலும், சுப்பிரமணிய குரவன் இருதான் போற்றி - சுப்பிரமணிய தேசிகரது இரு பாதங்களும் கம்மைக் காப்பனவாக !, எ - று.

4. ஒப்புப் பிவ்வவன் சிவன்மூன்றும் முடைமை

யாளியின் மொன்றுமெற்றார்
தப்பறத் தாழ்த்தவ ரென்றோர்ந்தனத் திருவா
வடுதூறறவத துளார்தம்
வைப்பினய சுப்பிரமணியக் குரவன்றன்
பெயரைவகித் துளாரை
பெப்படியும் விவக்கலின் மற்றவன்மூன்று
மிகனென்றே யிடப்புவோமே.

உரை:—ஒப்பு உயர்வு இவ்வவன் சிவன் மூன்றும் உடைமையால் - படைத்தல் எத்தல் அழித்தலாகிய மூன்றுக்கும் சிவன் ஒருவன் அநி காரியாதலால் அவன் தனக்கு ஒப்பானவரும் உயர்த்தவரு மில்லாதவன், இரண்டி ஒன்றும் எவ்வா தப்பறத் தாழ்த்தவர் - இரண்டி கொழிஇடைய மாலும் ஒரு கொழிஇடைய பிரமனும் சரிபான்படி அவனுக்குத் தாழ்த்த வர்களே, என்று ஒர்த்தனம் - என்று நாம் ஆராய்ந்து தெரித்தோம், திருவாவடுதூற ஁த்தவத்தளார் தம் வைப்பினய சுப்பிரமணிய குரவன் - திருவாவடுதூற ஁த்தவத்தளார் தம் வைப்பினய சுப்பிரமணிய குரவன் - தன் பெயரை வகித்துளாரை எப்படியும் விலக் கின் - தன் திருநாமத்தை மனத்திற் றியானிப்பவரை எவ்வுலகிலும் பிறவாதபடி நீக்குதலின், இவன் மூன்றும் இவன் என்று இயம்பு வோமே - இந்த தேசிகன் முத்தொழி லுட்படாதவனென்றே நாம் கூறுவோம், எ - று.

5. தேருயிலா பரம்பரைத் துறைசை

மேயநமச்சிவா யன்றன்னைக்
கூடுதன்மு னுள்ளபதினூல் வருமுற்
குறையெனக் கொண்டாடவ்வா
மாடுதவிர் தாக்கொண் டுபிற்றோன்ற
வெனவுங்கொண்டு வக்குங்கோமா
னீடுபெரும் புகழமை சுப்பிரமணிய
குருமணியை கினைந்துவாழ்வாம்.

உரை:—தேடு கயிலாய பரம்பரைத் துறைசை நமச்சிவாயன் தன்ன - தேடிப்போய் அடைதற்குரிய கைலாய பரம்பரையில் வந்த திருவாவடு துறை யானினத்தை ஸ்தாபித்த நமச்சிவாய குருமூர்த்தியை, உடெதல் முன் - தான் சேர்வதற்கு இடையில், உள்ள பதினூல்வரும் முன்றோன்றலெனக்

கொண்டார் - பட்டத்தி லிருந்த பதினான்கு தேசிகரும் தங்களுக்கு முன்னே தோன்றிய பரமான்சாரியரொடன உவவரைச் சுருதினார்கள், அவ்வாறு ஊடுதவிர்க்கக்கொண்டும் - அப்பதினான்கு தேசிகரும் அப்படி ஆசீர்முத்திக்கும் தமக்கு விடையிலிருந்தும், பிள்ளேன்றவெனவுங் கொண்டு உவக்குங் கோமான் - பிள்ளும் தமக்குத் தோன்றியநாற்புரிபும் முதல்வனெனக் குருதியிழும் தலைவராகிய, சீடு பெரும் புழமை - சீண்ட பெரிய தீர்த்தியைப் பொருத்திய, சுப்பிரமணிய குருமணியை - சுப்பிரமணிய தேசிக விரத்தினத்தை, திண்டி வாமுனம் - தியானித்த உய்யோமாக, எ - று.

6. மாமேவுபுகழ்த் திருவா வடுதறைச்
சுப்பிரமணிய உள்ளவாய்
துமேவு குரவன்பேர் சொற்றபொழுது
தென்பிறப்புத் தொலைத்தமர
பாமேவு மிதுகண்டும் பிறப்பொழிப்பா
னிவனென்று பலருஞ்சொல்வார்
தேமேவு லெந்தெரி பென்வாயினேயே
புகழாத செய்கையென்னே.

உரை:—மாமேவு புகழ்த் திருவாவடுதறைச் சுப்பிரமணிய வன்னவாய் - பெருமை பொருத்திய புழம்மிக்க திருவாவடுதறையில் வீற்றிருக்கும் சுப்பிரமணிய அருளுள்ளவாகிய, துமேவு குரவன்பேர் சொற்றபொழுது என் பிறப்புத் தொலைத்து அம்மா - பரிசுத்தம் பொருத்திய தேசிகருடைய திருநாமத்தைச் சொன்னபொழுதே விவகாரத்தக்க விதமாய் என் பிறவி யொழித்து போயிற்று, பாமேவும் இதுகண்டிம் பிறப்பு ஒழிப்பான் இவனென்று பலரும் சொல்வார் - உலகத்திற் பரவிய இசை செய்தியை எல்லாரும் தெரிந்திருத்தம் பிறப்பொழிச்சின்றவர் இத் தேசிகரென்று சொல்லுகின்றார்கள், தேமேவு லெந்தெரியென் வாயினேயே புழாத செய்கை யென்னே - அவரது தெய்வத்தன்மை பொருத்திய பெயரை யறிந்த சொல்லிய என் வாய்தான் பிறப்பை யொழித்ததென்று கருணைப் புழாத காரணம் யாதோர், எ - று.

7. கண்ணன் மதினக் கடித்ததற்கேற் பப்பாப்பாற்
பெண்ணாளு ழுச்சுப் பிரமணிய—வண்ணா
திருவா வடுதறையாய் சிற்றடியேற் கணப
மருவா வடுமா றவை.

உரை:—கண்ணன் மதினக் கடித்ததற்கேற்ப - கெற்றித் தண்ணில் மனமதின யழித்த செயலுக்கு ஒத்தபடி, பப்பாப் - எவருக்கும் தெரிந்த படியே பெண்ணன் லுச்சு சுப்பிரமணிய அன்னா - பெண்ணாயினாய்

பொருத்தாந் சுப்பிரமணிய தேசிக மேலோனே!, திருவாவடுதறையாய் - திருவாவடுதறையில் வீற்றிருப்பவனே!, சிற்றடியேற்கு - சிறிய சன்மை யுடைய அடியேனுக்கு, இன்பம் மருவா வடு - பேரின்பத்தைப் பொருள் தாத் குற்றத்தை, மாறவை - கீழ்கி வைப்பாயாக!, ஏ - று.

ஆதின சம்பிரதாயத்தைக் குறித்துப் பாடியது

8. பேசுபுகழ் சுப்பிர மணியதே சிகன்பொன்
விசு கழற்கடியேன் விண்ணப்பம்—நேசம்
வருகிரு மானிசைத்தே வன்பூசையாயே
காதுபந்தி யாதல் வழக்கம்.

உரை:—பேசுபுகழ்ச் சுப்பிரமணிய தேசிகன் பொன் விசு கழற்கு - பலரும் பேசுகின்ற சீர்திறையுடைய சுப்பிரமணிய தேசிகரின் பொன் னொளி வீசம் சிறுவடிசளுக்கு, அடியேன் விண்ணப்பம் - நேசம் வருகின்றமனிலிசைத் தேவன் பூசையாயே - இறைவர்க்கு அன்பாகிய திரு மானிசைத் தேவரின் வழிபாடு முடிந்தே, கருவ பந்தியாதல் வழக்கம் - குறித்த மகேசுவர பூசைக்குப் பந்தி வைப்பது ஆதின வழக்கம்.

9) முருகார்பூத் தடஞ்சுவவு வாவடுதன்
நுரைத்தலத்து முதல்வதெய்வத்
திருநாவுக் கரசர்முன் மூவர்தமிழ்த்
தேனுண்டு தெரிட்டிரிற்குத்
தருநாவுக் கினிமையிஃ தெனக்கொடிமுத்
திரிங்கனியான் தருதலன்
தொருவிவடன் தருதலைய மமிழ்கினுஞ்சீர்த்
தெனவுண்ட வுறுதிகொண்டே.

உரை:—முருகார் பூம் தடம் சுவவு - வாசனை பொருந்திய பூம்பொழில் கன் குத்தி, தன் ஆவந்தறை தலத்து முதல்வ - குளிர்த்த திருவாவடு தறைப் பதியில் வீற்றிருத்தல் தலைவர்!, தெய்வத் திருநாவுக்கரசர் முதல் முவர் தமிழ்த் தேனுண்டு தெவிட்டும் கிற்ற - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருநாவுக்கரசர் முகவிய தேவார முதல்வரின் மூவருடைய தமிழ்ப்பாடல்க ளாகிய சீர்தலையன்டு திருநாவுகையு முடிக்கு, இஃது நாவுக்கு இனிமை தரும் எனக் கொடி முக்கிரித் கனி யான் தருதல் - இது உம்முடைய நாவுக்கு இன்மையளிக்குமென்று கொடி முக்கிரிப்பழத்தை யான் கொடுத்தல், அன்பின் ஒரு வேடன் தரு தலையும் - அன்பினால் ஒப்பற்ற வேடர் குலத்தவராகிய கண்ணப்பர் கொடுத்த ஐனையும், அமிழ்தினுஞ் சீர்த்தென உண்ட உறுதிகொண்டே - அமிர்த்தத்தினும் சிறத்ததாகக் கருதி ஏற்றுக் கொண்ட சிசையுடைய வைத்தேயென்க, ஏ - று.

10. தெள்ளியசெத்தமிழ்க் கடலைக்குறுமுனிவர்
 தெதிராசச் செவியாலுண்ட
 வெள்ளலிலாமுனிவர் சூழாமலிதறைசைப்
 பதியதனிலெவரும் போற்றும்
 வள்ளலெனத் திருவுருவாயெளியன்மனத்
 தருவாகிவதியும் பிள்ளை
 வெள்ளைமதிகரத்தருள் சுப்பிரமணிய
 பிரானடியை வேண்டுவேனே.

உரை:—குறு முனிவர்க்கு எதிராக உவர்க்கடலைக் குடித்த அசத்திய முனிவருக்கிடாக, தெள்ளிய செத்தமிழ்க் கடலைச் செவியால் உண்ட - தெளிவான செத்தமிழிலக்கியமாகிய சமுத்திரத்தைக் காகிணைக் கேட்டுப் பருகிய; வெள்ளலிலாமுனிவர் சூழாம் மலிதனை சைப்பதியதனில்-இதழ்ச்சியில்லாத தறவின் கூட்டம் நிறைந்த திருவாவதிதரைக் கலத்தில், எவரும் போற்றும் வள்ளலெனத் திருவுருவாய் - எல்லாரும் துதிக்கின்ற அருளான னைத் திருவுருவக்கொண்டு, எளியன் மனத்து அருவாகி வதியும் - அடியேனது செழுந்தில் அருவமாகத் தன்மம், பிள்ளை வெள்ளை மதிகரத்தருள் சுப்பிரமணியபிரான் - வெள்ளிய இடஞ் சத்தினை மறைத்துச் சுப்பிரமணிய தேசிராக வீற்றிருக்கன் சிவபெருமானே!, அடியை வேண்டுவேனே - உம்முடைய திருவடித் தாமரையைப் பெற விரும்புகின்றேன், எ - று.

11. அற்புதக்கடலே கற்பகக்கனிமே
 யடியவ ஈருயிர்க்குயிரே
 கற்பாம்பொருளே முப்புரம்பொருத
 காதனே கடற்பெருவமுதே
 பொற்புறுமுன அகந வடிக்கமலம்
 போற்றினென் பிறனிமாற்றுவவரீ
 சொற்பொருள்றீத்தகைப் பணிகார்த்
 சுப்பிரமணிய சற்குருவே.

உரை:—அற்புதக் கடலே - அதிசயமான கன்மை நிறைந்த சமுத்திரமே!, கற்பகக்கனிமே - கற்பக மாத்கின் பழம் பொன்ருவனே!, அடியவர் ஈருயிர்க்கு உயிரே - கற்பாம்பொருளே - முப்புரம்பொருத காதனே - திரிபுர மெரித்த கடவுள் வடிவானரே!, கடற்பெருவமுதே - திருப்பாற் கடலிற் றேன்றாத தனியே அமைந்த அமுதமே!, பொற்புறும் உனது திருவடிச் சமலம் போற்றினென் - அழகிய உனது பாத தாமரையை வழி பட்டேன், சொற்பொருள் அறிந்த கைப்பணிகார்த் சுப்பிரமணிய சற்குருவே - திருக்கையிலணிந்த சொல்லும் பொருளுந்

தெரிந்த ஆகிசே... வினமாசிய பாம்பு அணிபை மறைத்துச் சுப்பிரமணிய
சந்தேசிகராய் வந்த சிவசுந்தரமாளே', 3 பிதவி மாற்றவை - 3 என்
பிறவியை யொழிப்பாயாக!', 6 - 7.

12. மின்னியமதியு மன்னியநதியு

மிளிர்மலைப் பதிபையுங் காந்த
முன்னவவேண்டு மொருவாய்பாரு
மொழியுநின் திருப்புதழ்க்கேட்க
வென்னிருசெவிகள் போதுமோபோதா
வின்னதூ முயிரகோடி
தன்னவேயருளி மொருவிதமமையுந்
சுப்பிரமணிய சற்குருவே.

உரை:—சுப்பிரமணிய சற்குருவே - சுப்பிரமணிய சந்தேசிகனே!,
மின்னிய மதியும் மன்னிய நதியும் மிளிர் மலைப்பதியும் காந்த - ஸ்ரீ விசும்
சந்திரனையும் நிலைபெற்ற சங்கையையும் பிரகாசிப்பித்த கைலைமலை தலக்
கையும் மறைத்து இடஞெழுந்தருளிய முயல்வனே!, ஒரு வரம் வேண்டும் -
கான் உன்னிடம் ஒரு வரம் கேட்கின்றேன், மாறும் மொழியின் திருப்
புதழ்க்கேட்க - எவ்வாறும் பேசுகின்ற உன்னுடைய சிறந்த கீர்த்தியைப்
பற்றிக் கேட்பதற்கு, என்னிரு செவிகள் போதுமோ போதா - என்
னிரண்டு செவிகளும் காணமாட்டா, (ஆதலால்) இன்னம் துருவிர கோடி
தன்னவே அருளி - இன்னும் இலட்சக்கோடி காதலன் பொருத்தம்படி
யாக அருள் செய்வாயானால், ஒருவிதம் அமையம் - அவை மொருவிதம்
போதியனவாகும், 6 - 7.

13. உன்பதமல மலையாநாயடியே

னுளமெனுவ் குளத்திடைபூறு
மன்புகீர்பெருகி யிருந்தகாவதவ
ளவர்த்திடத் திருவான்புரிவாய்
மன்பதைபுலகிற் றரித்திரகோயின்
வருந்திடா திருத்தியழுதந்
துன்புறுதலிக்குந் துறைசைவாழ்ப்பானே
சுப்பிரமணிய சற்குருவே.

உரை:—மன்பதை புலகில் தரித்திர கோயின் வருந்திடாது - உல
கத்திலுள்ள சனங்கன் வறுமையென்னும் விபாதியால் துன்புறுதவண்ணம்,
இருத்தியழுதம் துன்புறுது உளிக்கம் துறைசைவாழ் பாணே - மிகுந்த
செல்வத்தையும் உணவைவயம் மனவருத்தப்படாமற் கொடுக்கின்ற திருவா
வடுதறையில் வாழ்கின்ற மேலானவனே!, சுப்பிரமணிய சற்குருவே -
சுப்பிரமணிய சந்தேசிகனே!, உன் பதமல மலையா - உன்னுடைய பாத

மாகிய தாமரைப் பூவை, அடியிலேன் உலகெனும் குளத்திடைபூதும்
அன்புநீர் பெருவி இருந்ததால் - எய் போன்ற அடியேனுடைய கொஞ்ச
மாகிய பொய்ச்சையில் உடர்வதற்குத் தண்டிப்பின்ற அன்பாகிய நீர் நிறைந்
திருப்பதால், அதனால் அலர்ந்திட - அக் குளத்திற் பூத்த விளக்கும்படி
யாக, திருவருள் புரிவாய் - ... , எ - று.

11. சந்தமிழங்குலியெனும் துறைசெயினி
அருள்வடிவாய்ச் சடைகாத்து
வந்தருள்சுப்பிரமணிய குருபரனைத்
தரிசிக்க மதுரவாய்ச்சொற்
சுந்தரன்போலுதரி செய்தானெனியவெனக்
குங்கர்த சுவாமியென்னு
முத்துகளிசு - னு மதுரவருள்பெற்
ந்ருவினியின் முதுவற்றேனே.

உரை:—சந்த மிதங் கயிலெனும் துறைசெயினி - அழகு மித்த
கயிலாய மென்று சொல்லக்கூடிய திருவாவதிதுறையில்; அருள் வடிவாய் -
அருள் திருமேனி கொண்டு, சடை - காத்து - சடையை மறைத்து, வந்தருள்
சுப்பிரமணிய குருபரனை - எழுந்தருளி வந்த சுப்பிரமணிய தேசிகனாகிய
மேலோனை, தரிசிக்க - பார்த்து வணங்கும்படியாக, எனிய எனக்கும் -
அடியேனுக்கும், கந்த சுவாமியெனும் முத்து கவிஞனுக்கும் - எனக்கு முற்
பட்ட புலவராகிய கந்தசாமிப் பாவலருக்கும், மதுரவாய்ச் சொல் சுந்தரன்
பேருதவி செய்தான் - இனிய மொழி பேசும் சுந்தரன் பெரிய உதவி
செய்தார், அதுனால் அருள்பெற்று நுவினியின் முதுவற்றேனே - அத்
ருள் அக் குருவின் திருவருள்பெற்று எவ்வினா தீவினா யென்னும்
இரண்டும் வேறப் பெற்றேன், எ - று.

சுப்பிரமணிய தேசரிடம் விடைபெறாமல் வந்ததற்காக
உத்தரங் கூறியது

16. பன்னகச்செஞ்சடைகாத்துவந்தருள் சுப்பிரமணியபரமனே
யென்னகத்துளகலாமலிருந்ததனும் துறைசெயுதிக்குவந்தே
ன்னத்தறிபாதுசிலர்குற்றமெனப் பலதாமுமறைத்திட்டாது
முன்னுடையதிருவுளத்திலுணராத தொன்றேனுமுளதோ
[மன்னே.

உரை:—பன்னகச் செஞ்சடை காத்து வந்தருள் சுப்பிரமணிய
பரமனே - பாம்பு தங்கும் சிடையின் மறைத்து எழுந்தருளி வீளங்
கும் சுப்பிரமணிய தேசிகனென்னும் பெரிபோனை!, நீ என் அத்தான்
அகலாமல் இருந்ததனால் துறைசெயுதிக்கு வந்தேன் - நீ என்னுடைய

கெஞ்சத்கல் கீதாமலிந்தனாயல் துவாவத்தறத்துச் செல்லாமல்
இவ்விடத்தித்த வாதேன், கன்னந் திறித சிலர் ஓர்மெனப் பலநா
மும் அறந்திட்டாலும் - அதற்குத் தீயமல் கன் செத்தத்தவறென்று
சிலர் பல தடவை வற்புறுத்தி கூறலும், உன்னுடைய திருவுகத்தில்
உணராதது ஒன்றேனும் உண்டோ - ; மன்னோ - தலை, எ - று.

16. குருமணிபா யெழுந்தருள்கப் பிரமணிய
பராதகுணக் குன்றேயான்
மருமலியென் னூர்க்கேக விடையளிப்பா
யெனக்கேட்க வறுவேனாகல்
திருமலியெம் விடையெலைத் தனுப்பினிட்டோ
யில்லைஇனஞ் சிலநாட்சென்று
தருகுமென் பாயதரு னின்னையுறு
தூர்க்குவந்தேன் மருமூர்த்தி.

உரை :—குருமணிபா யெழுந்தருள் சுப்பிரமணிய பராத குணக்
குன்றே - தேசச் சீரத்தினைய விற்றிருக்கின்ற சுப்பிரமணியப் பேரு
டைய மேலான காதத்தவத்தி லுறையும் தந்துண மலைபோன்றவனே !,
யான் மருமலி என்னுர்க்கு ஏக விடையளிப்பாய் எனக் கேட்க வருவேனா
கில் - மணம் பொருந்திய என்னுடைய ஊருக்குப் போவதற்கு விடை
கொடுப்பா யென்று உன்னிடம் கேட்க வந்தால், திருமலி யெம் விடை
வேலைக்கு அனுப்பி விட்டோம் - எமது கன்னியாகும லிவகுமியோடு
கடிய தருமைப் பாந்தலுக்கு தனுப்பி விட்டோம், இல்லை-இப்போது
இக்கே இல்லை; இடம் சிலநாள் சென்று தருகுமல் என்பாய் - இன்னும்
சிலநாள் கழித்து விடை கொடுப்பாமென்று கூறவாய், தரும மூர்த்தி -
அறவடிவானவனே !, அத்தொல் நன்ன புறுது ஊர்க்கு வாதேன் - சூத
லால் உன்னிடம் வராமல் என்னுர்க்கு வந்து விட்டேன், எ - று.

17. பதுமமல ரடிபாவி யேகனிட
யளிப்பைபெனப் பகர்வேனாகி
விதவனையும் யாவருக்கு முடியாத
விடையெறுஞ்சொ லெனக்குச்சொல்வா
யபுரினது கொடைதன்மைக் காகாதென்
றுரையாம லகல்.தேன்யானீ
யெதலென் மேற்சினங்கொண் டாயருள்
சுப்பிரமணிய கினியகீதவே.

உரை :—சுப்பிரமணிய இனிய தேவே - சுப்பிரமணிய தேசினென்
றும் இன்பமணிக்குத் தையுனே !, பதும மலரடி பாவி ஏக விடையளிப்பை

யெசுப் பசாவேனாகில் - உனது தாமரைத் தாள்னைப் பணிந்து என் னுர்க்குப் போவதற்கு விடைகொடுக்க வேண்டமென்று கேட்டால், இதுவரையும் யாவருக்கும் உரையாத இலையெனுஞ் சொல் எனக்குச் சொல்வாய் - இதுவரை யொருவருக்குஞ் சொல்லாத இல்லு யென்னுஞ் சொல்லை எனக்கு நீ சொல்லுவாய், அது கினைது கொடைத் தன்மைக் காரா தென்று - அப்படிச் சொல்வது உன்னுடைய வன்னிற் றன்மைக்குப் பொருத்ததென்று, உரையாமல் அன்றேன் யான் - உன்னிடம் சொல் லாமல் நான் போயினேன், நீ எதனும் என்மேற் கினை கொண்டாய் அருள் - நீ ஏன் என்மீது கோபித்தக் கொண்டாயென்று கூறி யருள் வாயாக!, எ - று.

18. நின்சமுதத் தினைப்பார்க்க நின்னமுத மொழிகேட்க

நின்பாற் பேசு

வென்னிருகண்ணிருசெகிவாய்க் கெப்பொழுதுங் கிடைக்கனிலை
யிவைகண் மூன்றும்

மன்னுபெரும் பாதகங்கள் புரிந்திருக்க லாமெனது

மன மெப்போது

முன்னையக காதிருத்திக் கொள்ளவென்ன தவம்புரிந்த

துரைப்பாய் மன்னே.

உரை:—நின் சமுதத்தினைப் பார்க்க நின்னமுத மொழி கேட்க நின்பாற் பேசு - உன்னுடைய கல்ல திருமுதத்தைப் பார்க்கவும் அழுதம் போன்ற நின்னுடைய திருவாக்கைக் கேட்கவும் உன்னிடத்தி லுரையாட வும், என்னிரு கண் இரு செவி வாய்க்கு எப்பொழுதும் கிடைக்கவில் - முறையே என்னுடைய இரு கண்ணுக்கும் இரு காத்களுக்கும் வாய்க்கும் எப்பொழுதும் அமைவல்லின்று, இவைகள் மூன்றும் மன்னுபெரும் பாதகங் கள் புரிந்திருக்கலாம் - கண் காத வா யென்ற இவை மூன்று நிலைத்த பெரிய குற்றங்களைச் செய்திருக்கலாம், எனது மனம் எப்போதும் உன்னை அகலாதிருத்திக் கொள்ள என்ன தவம் புரிந்தது -, உரைப்பாய் - நீ கூறுவாயாக!, மன்னே - அரை, எ - று.

சின்னப்பட்டத்திலிருந்த நமச்சிவாய தேசிக
கவாமிகளமீது பாடியவை

19. வாய்த்தவனம் பொலிதிருவா வநுதறைவாழ்

குருமச்சி வாயாநின்பே

வாய்த்திரு கவந்தெழுத்துஞ் சிவியெழுத்தா

வடியேனு னழுத்தலாற்றூத்

தோய்த்தளிதி முயன்றெழுது தலையெழுத்து
கீழ்த்தால் தொலைத்தென்ற
லேய்த்தின் பேரினைப் புசுழ்கோவெனைப்
புசுழ்கோனைப் புசுழறியல்பொன்றுண்டே.

உரை:—வாய்த்த உனம் பொலி திருவாவந்தை வாழ் குரு சமச்சி
வாயா - பொருத்தமான வளங்கள் மிகுந்த திருவாவந்தைத் தலத்தில்
வாழ்கின்ற சமச்சிவாய தேசிகே, தின்பேர் ஆய்த்த கரு டத்தெழுத்தம்-
மது பேராகிய ஆராயப்பட்ட மகாமந்திரமாகிய பஞ்சாட்சரமானது;
சிலை எழுத்தா அடியேன் உன் அழுத்தலால் - கல்லில் வரைந்த எழுத்துப்
போல அடியெழுத்தைய செஞ்சத்தில் பதிவித்தலால்; பூத்தோய்த்த விதி
முயன்று எழுது தலை எழுத்து - பூவிறாங்கிய பிரமன் வினைக்குத் தக்க
படி கண்ணு அந்ந் பயனாக என் தலையில் எழுதிய எழுத்தானது, தீர் எழுத
தால் தொலைத்தது என்றால் - தண்ணீரிலெழுதிய எழுத்துப்போல சிலை
யாத ஒழிந்ததென்றால், ஏய்த்த தின் பேரினைப் புசுழ்கோ எனைப் புசுழ்
கோ - பொருத்தமான உன்னுடைய திருப்பெயராகிய பஞ்சாட்சரத்தைப்
புசுழுவா அல்லது அதை செஞ்சத்திற் செண்ட என்னைப் புசுழுவா தினைப்
புசுழும் இயல்பு என்று உண்டே - உன்னைப் புசுழும் இயற்கை எப்போதும்
உள்ளதே, எ -று.

20. சீர்பூத்த கவிலாய பரம்பரை
உமாபதி தேசிகப்பிரான்
னோபூத்த கண்மணியிற் சிவப்பிரகாசப்
பெரியோ னென்பாற்குற்ற
பார்பூத்த கண்மணியிற் துறைசையிற்
சுப்பிரமணிய பரமற்குற்ற
வார்பூத்த கண்மணியாய் குருசமச்சி
வாயனினை மலர்த்தாள்போற்றி.

உரை:—சீர்பூத்த கவிலாய பரம்பரையில் - சிறப்புப் பொருத்திய
திருக்காவாய குரு பரம்பரையில், உமாபதி தேசிகப் பிரான் - உமா
பதி சிவாசாரிய சுவாமியின், எர்பூத்த கண்மணியில் - அழகு பொருத்
திய கண்மணியாக, சிவப்பிரகாசப் பெரியோன் என்பானுற்ற சிவப்பிர
காச தேசிகனென்னும் பெரியவர் அமைத்ததபோல, பார்பூத்த கண்மணி
யிற் துறைசையிற் சுப்பிரமணிய பரமற்கு உற்ற - உலகத்திற்குக் கண்
மணிபோன்ற திருவாவந்தைச் சுப்பிரமணிய தேசிகர்க்குச் சின்ன
பட்டமா மமைத்த, வார்பூத்த கண்மணியாய் குரு சமச்சிவாய - கீட்சி
பொருத்திய என்னின் மணிபோன்ற மெச்சிவாய தேசிகின், இன்ன

மலர்த்தான் போற்றி - இரண்டு திருவடித் தாமரைகளும் நம்மைக் காப்பன
வாகும், எ - று.

21. தந்தைபெய ரெடுப்பானிம் ஸமந்தனென
வொருவரைமண் சாற்றல்பொய்யே
நிந்தையில்தாத் தந்தைபெயர் தோற்றும்போ
தேயெடுததோ னீயேநீயே
அந்தையிலா நினைப்போல்வார் நினைப்பணியு
மெனைப்போல்வா அகிலத்தியாரே
சிந்தைகளிப் புறத்திருவா வடுகறைவாழ்
குருநமச்சி வாயதேவே.

உரை :—சிந்தை சளிப்புறத் திருவாவடுகறைவாழ் குரு நமச்சிவாய
தேவே - எல்லார் மனமும் மகிழும்படியாகத் திருவாவடுகறையில் வீற்றி
ருக்கின்ற நமச்சிவாய தேசிக சுவாமியே!, தந்தை பெயர் எடுப்பான் இம்
மைத்தனென ஒருவரை மண் சாற்றல் பொய்யே - ஒருவரை இந்த மண்
தனது தந்தையின் பெயர் எடுப்பானென்று எதிர்காலத்தால் உலகத்தார்
உறுதல் எப்போதும் உண்மையில்லை, நிந்தையில்தாத் தந்தை பெயர் -
இழச்சியற்ற ஞான பிதாவாகிய நமச்சிவாய தேசிகரின் திருப்பெயரை,
தோற்றும்போதே எடுத்தோன் நீயே நீயே - பிறக்கும்போதே சமற்
கொண்டவன் நீதானே ஆகும், அந்தையிலா நினைப்போல்வார் - சோம்ப
லில்லாத உன்னைப்போல் உயர்த்தவர்களும், நினைப்பணியும் எனைப்போல்
வார் - உன்னை வணங்குகின்ற என்னைப்போல் தாழ்த்தவர்களும், அகிலத்
தல் யாரே - உலகத்தில் யாரிருக்கின்றார்கள். (உலகத்தில் வேறில்லை
என்பது கருத்து.) எ - று.

வேதநாயகம் பிள்ளைமீது பாடியது

22. கனியிற்பொலி பொழில்சூழ்துளத் தூரண்கரி சறுத்த
வனியிற்பொலி யும்புழுவே தராயக வள்ளனட்பு
முனியிற்குநம் புதினல்போ வினிக்ஞநவ வரிய
பனியிற்பொலி பிறைபோல் வளராசிற்கும் பான்மதியே.

உரை :—கனியில் பொலிபொழில் சூழ்துளத்தூரன் - பழங்கன் கிணர்த்த
சோலைகள் சூழ்த்த குளத்தூரில் வாழ்கின்றவரும், கரிசறுத்து அடிவணிகற்
பொலியும் புழுவே வேதநாயக வள்ளல் - குற்றத்தைப் பொழித்துப் பூமியில்
சிறந்து விளக்குகின்ற வேதநாயகம்பிள்ளை யென்னும் அருளானன், ட்பு -
சினேகமானது, முனியில் கரும்பு தினல்போல் இனிக்கும் - கரும்பை அடியி
லிருந்து தின்றுகொண்டு போனால் எவ்வாறு இனிமை மிகுமோ அவ்வாறு
இனிமைபெறற் கேதுவாகும், நவவரிய பனியிற்பொலி பிறைபோல்
வளராசிற்கும் பான்மதியே - சொல்லுதற்குக் கூடாத குளிர்ச்சியையுடைய

பிறைச் சந்திரனுடைய வளர்வதபோலப் பரம்போன்ற தன்மையான
அறிவானது அறிப்பெதற் கேதவாகும், எ - று.

23. காட்டுக்கு எல்ல குளத்துர்வேத

சாயகன் னுமமாலே

விட்டுக்கு வாயிலெனும் கானிக்கோர்

கோவைபெனை விளம்பச்செய்தே

பேட்டுக்கு மடங்காத ததிகவிபல்

சொற்றீனின் னியற்பாட்டுள்ளோர்

பாட்டுக்கு என்செய்த தொன்றோபல்

செய்தாலும் பற்றாதன்றே.

உரை :—காட்டுக்கு எல்ல குளத்துர் வேதசாயக ன்னுமமாலே -
தேசத்தில் சித்த சன்மையைபுடைய குளத்துரில் வாழும் வேதசாயக
மென்ற எல்ல திருப்பெயருடைய பெரியோனே !, விட்டுக்கு வாயிலெனும்
காழிசகோர் கோவைபெனை விளம்பச் செய்தே - மோட்சத்திற்கு வாச
மென்ற சொல்லுடைய சீர்தாழிப்பறியின்மீது ஒரு கோவை தூந் பாடும்
படி என்னைத் தூண்டி, எட்டுக்கும் அடங்காத ததிகவிபல் சொற்றீன -
தூண்டுகாத பெருமையைபுடைய பல புதழ்ப் பாடல்களைப் பாடிவீர்,
சன் தூய் பாட்டன் னர் பாட்டுக்கு - பாவிலங்கணம் என்றோ அமைந்த உன்
பாடல்களில் ஒரு சவீத்து, என் செய்தது ஒன்றே பல் செய்தாலும்
பற்றாத - என் பாடிய ஒரு பாட்டோ ஈடாகும் பல பாடல்கள் என்
சொன்னாலும் அவை ஈடாவன வல்ல, எ - று.

திருவாவதி துறை யாதீன வித்துவான்
தாண்டவராய சுவாமிகள்

பாடியது

திருவாவதி துறை மகா சந்திதானம் பரீலமுநீ சுப்பிரமணிய
தேசிகர்மீது பாடியது

1. தாண்டவமேல் வநாராயன் சற்குருமா

பணிதனக்குச் சாற்றுமாறங்

தாண்டவனீ யடியேனிபா னுண்டவன்பா

வடிவையுற வழிகேயாமால்

எண்டவஞ்சே ராண்டவன்றன் னடிமைநீணப்
பன்முறையு மீர்த்தெய்தா
விண்டவஞ்சேர் வினையெற்குன் மெய்பருள்வர்
தெவ்வண்ண மேவுமாறே.

உரை:—தாண்டவன்மேல் வருராயன் - தாண்டவராய னென்னும் பெயருடையவன், சற்குருமா மனிதனுக்குச் சாற்றாமாறு - கல்ல தேசிக முர்த்தியாகிய பெரிய விரத்தினம்போல்வாருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வ தாவது, ஆண்டவன் ி அடியேன் யான் -, ஆண்டவன்பால் அடிமை புறல் அழகே சூமா - ஆண்டவனிடத்தில் அடியான் போய்ச் சேர்தல் முறையான செயலே ஆதும், என் தவம் சேர் ஆண்டவன் - வலிமையான தவத்தையுடைய முதல்வன், தன் அடிமைநீணப் பன்முறையும் ஈர்த்தும் - தன்னடியவனைப் பல தடவைத் தன்பா விழுச்சேபோகிலார், எய்தா விண் தவம் சேர்வினையெற்கு - வந்து சேராத அங்கேறியில் கிற்கும் தீவினை யுடைய எனக்கு, உன் மெய்யருள் வந்து விவ்வண்ணம் மேவுமாறே - உன் னுடைய உண்மையான கிருபை எவ்வாறு வந்து பொருந்தும், எ - று.

2. தருநாணுட் கொளவருஞ்சற் குருமா
மணியேயென் ருயேயுன்றன்
மருநாண்மட் டலர்கமல மலரடிகள்
வந்திக்க வருகன்னுளே
நிருநான்வத் திக்கவராச் சிறுநாளே
கரிநாளென் செய்கேன்கீதோ
ஒருநாளு நின்மறவேன் விரைவினில்வர்
துன்சேவை புளங்கொள்வேனே.

உரை:—தரு என் உட்கொளவரும் சற்குரு மாமணியே - கற்பகத் தருவு வெட்டு மடைபுழையாக வன்னற்றன்மையோடு தோன்றிய கல்ல தேசிக மகா ரத்தினமே!, என் தாயே -, உன்றன் மருநான் மட்டு அலர் கமல மலரடிகள் - வாசனையும் தேனுமுடைய புதப் பூந்தாமரை போன்ற உன்னுடைய திருவடிகளை-வந்திக்கவரும் நன்னுளே நிருநான் - வணங்கக் கிடைக்கும் கல்ல காளே சுபசின்மாகும், வந்திக்கவராச் சிறு நாளே கரிநான் - வணங்கக் கிடையாத அற்ப நாளே அமங்கல காளாகும், என் செய்கேன் அந்தோ - உன் தரிசன மில்லாவிட்டால் என் என் செய் வேன், ஒரு நாளும் நின் மறவேன் -, விரைவினில் வந்து உன் சேவை உளங்கொள்வேனே - சீக்கிரம் வந்தசேர்த்து உன்னுடைய வழி பாட்டை கெஞ்சத்திற் பதித்துக்கொள்வேன், எ - று.

3. திருவா வடுதுறையிற் சேர்வோரை முத்தித்
திருவா வடுதுறையிற் சேர்க்கென்—றாநுநங்
குருசுப் பிரமணிய கோமான்ரு ணெஞ்சே
குருசுப் பிரமணியாக் கொள்.

உரை:—திருவாவடுதுறையில் சேர்வோரை - திருவாவடு துறையில் தன்னை வந்து வழிபடுபவரை, முத்தித்திரு ஆ - வீடரிய செல்வம் உண்டாதாக, அடுதுறையில் சேர்க - பாசத்தைத் தொலைக்கும் ஞான மார்த் தத்தை யடைக, என்று அருளும் குரு சுப்பிரமணிய கோமான்டான் - என்று உபதேசித்தருளுகின்ற சுப்பிரமணிய தேசித் தலைவரின் திரு வடியை, கொஞ்சமே - உச்சமே, குரு - உயர்ப்பாட, சுப்பிர-சுத்தம்மான, மணியெனக்கொள் - இரத்தினமாகக் கருதவாயாக, ச - ஹ.

இராமநாதபுரம் முத்திராமலிங்க சேதுபதி

பாடியது

1. எந்தவுலகினுஞ் சைவப் பயிர்கதிப்ப வருண்மழைபெய்
தெய்வனோர் போல்
வந்தாருள்குப் பிரமணிய தேசிகதே சமைத்தகலை
வலத்தாற் றீட்டித்
தந்ததிறு முகச்செய்யுட் டனித்தனிபா ராயமகிழ்
தந்ததுள்ளன்
புந்தவெழு மானந்தப் பெரும்புணரிக் கெல்லையெடுத்த
துரைக்கொ ணுதால்.

உரை:—எந்த வுலகினும் சைவப்பயிர் கதிப்ப - எந்த விடத்திலும் சைவ சமயமாகிய பயிர் வளர்த்தோங்கும்படி, அருள் மழை பெய்து - அரு ளாகிய கீரைப்பொழிந்த, எம்மனோர்போல் வந்தாருள் சுப்பிரமணிய தேசிக - மணித வடிவமெடுத்தத் தோன்றிய சுப்பிரமணிய தேசிகரே, தேச அமைத்த கலைவலத்தால் தீட்டி - ஒளிபொருத்திய கல்வித் திறமை யால் எழுதி, தந்த திருமுகச்செய்யுள் - வித்த ஒலைசு சுருளிலுள்ள பாட் டங்கள், தனித்தனி ஆராய மகிழ்த்தது - ஒவ்வொன்றையும் ஆய்ந்து பார்த்தபோழ்து அது நிறைந்த மகிழ்ச்சியளித்தது, உள்ளன்பு உத்த எழும் ஆனந்தப்பெரும் புணரிக்கு - அதனால் மனத்திலுண்டான அன்பு காரண

மாக ஏற்பட்ட பேரணத்தக்கடலுக்கு, எல்லை எடுத்துரைக்க ஒன்றை -
கரை விதுதானென்று சுட்டிக் கூற முடியாது; எ - று.

2. குருந்துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தைத் தவக்கொழுந்தா
நினைப்பாற் குறுகிக் காண்பான்
பெருந்துறைசார்ந் திடநினைத்த துண்மைசில
வெளக்கப் பெருக்கமாங்கு
வருந்துறையைத் தட்பவிவண் வல்லிவந்தான்
நக்கூடல்வாய்நிற் காண்பான்
இருந்துளகா தலைத்தழைதற் கேதுவுமற்
றதுவாக விருந்த தாமால்.

உரை:—குருந்துறையும் சிவக்கொழுந்தை - குருந்த மரத்தடியில்
வீற்றிருக்கும் சிவமூர்த்தியையும், தவக்கொழுந்தாம் நினை - தவத் தலைவரா
யுள்ள உண்மையும், அன்பால் குறுகிக் காண்பான் - அன்போடு போய்த்
தரிசிப்பதற்கு, பெருந்துறை சார்ந்திட நினைத்தது உண்மை - திருப்பெருந்
துறைக்குவர எண்ணியது மெய்யே, சில வெளக்கப் பெருக்கம் ஆக்குவரும்
தழ்ப்ப - சில உலக காரிய மிகுதி அவகே வரும் வழியைத் தடைசெய்ய,
இவன் வல்லிவந்த - இவகு கட்டாயமாக வந்து சேர்ந்த, அங்கே - அதுவு
மல்லாமல், இக் கூடல்வாய் நிற்காண்பான் - இந்த மதுரை நகரத்திலே
உன்னைத் தரிசிக்கும்படி, இருந்துள நாதலைத் தலைத்தற்கு - உன்எத்தி
விருந்த விருப்பத்தை வளர்ப்பதற்கு ஏதுவும் மற்ற அதுவாக இருந்த
தாமால் - காரணமும் அங்கே வராமையே யாம் என்க, எ - று.

3. தருக்குற்றா லங்கநனைத் தணிப்பாரின்
முனிமுக்கிசைச் சைவமாக்குந்
நிருக்குற்றா லப்புகுவான் கருத்துளதற்
காள்உலிநிற் றேடிநின்பால்
நெருக்குற்றா லங்காணும பயிற்றகண்
டகமகிழ்வ னேபர்சன்மக்
கருக்குற்றா லமபரித்த களத்தனென
வாத்திலுபர் கருணைவள்ளல்.

உரை:—தருக்குற்றால் அக்கு அதனைத் தணிப்பாரின் - ஒருவனுக்குச்
செருக்கேற்பட்டால் அதனை அவ்விடத்திலேயே அடக்குவார்களேபோல,
முனி - அதத்திய முனிவர், முகிலை - முகில்போன்ற நிறத்தைபுடைய
திருமலை, சைவமாக்கும் - சிவ வடிவினதாகச் செய்யும், நிருக் குற்றாலம்
புகுவான் கருத்துளது - நிருக்குற்றாலம்போகின்ற வெண்ணமிருக்கின்றது,
கேயர் சென்ம கருக்குற்றாலம் பரித்த - அன்பர்களுடைய பிறவியாகிய

சரிய குறுகிய விடத்தைத் தொலைத்து விடத் தாக்கிய, எடுத்தன் என-
கண்டத்தை புனையவென்று. வரத்தில் உயர் குருண வன்னால் - என்று
சொல்வதற் சேதுவாகிய வரத்திலுயர்ந்த அருளுள்ளரே; அன்னுள் - திருக்
குற்றாலம் வருகிற அந்த காளில், வலிதிற தேடி சின்பால் நெருக்குந்து-
வலிய காடிவந்த உம்மையானது, ஆலவாணம் பயிர்க்கண்டு அகமகிழ்வன்-
மழைகண்ட பயிர்போல மனமகிழ்ச்சியடைவேன், எ - று.

4. குருத்துறைசை வக்கொழுந்தின் நிருப்பணிகைக்

கொடுவழுதி குலத்தோ டாண்டு

பெருத்துறைசை யோகமுறப் பெற்றவரில்

பாஞ்செய் தவப்பேற்றால் வெண்பொன்

நிருத்துறைசை யத்தினின்று சிவஞானத்

திருவுருவாய்ச் சேர்த்தோர்க் கன்பு

தருத்துறைசை வந்தருள்கப் பிரமணிய

குருமணிபாஞ் சாற்றக் கேண்மோ.

உரை:—குருத்துறைசைவக் கொழுந்தின் - குருத் மாதடியில் வீற்
நிருக்கும் சிவபெருமானின், திருப்பணி கைக்கொண் - திருப்பணி மேற்
கொண்டு, வழுதி குலத்தோடு ஆண்டு - பாண்டியன் குலத்தோடு தாம்
ஆளப்பெற்று, பெருத்துறைசையோகம் உறப் பெற்றவரில் - பெரிய வழி
யாகிய வீட்டு வழியிற் பொருத்தப் பெற்ற மாணிக்கவாசக சுவாமிகளைப்
போல, யாம் செய் தவப் பேற்றால் - எவ்வளும் செய்த தவத்தின் பயனால்
வெண்பொன் திருத்துறை சைவத்தின் சின்று - வெள்ளியும் பொன்னும்
சிறப்பாகப் பொருத்திய கையைய மேருமலையிலிருந்து, சிவஞானத் திருவுரு
வாய் - ..., சேர்த்தோர்க்கு அன்பு தரு துறைசை வந்தருள் - தன்னை
யடைந்தவர்க்குப் பத்தியை விளையின்ற கிருவாகித்திறையில் எழுந்தருளி
வந்த, சுப்பிரமணிய குருமணி - சுப்பிரமணிய தேசிகரத்தினமே!, யாம்
சாற்றக் கேண்மோ - எவ்வள வின்னப்பித்ததைக் கேட்டருள்க, எ - று.

5. திருமுடிக்கொண் டணைந்தவற்கெச் சிறப்புமுருள்

கோதைகங்குர் தேவே தன்பா

கொருமுடிக்கொண் டணையில வ னுதவியவோ

வடிவன்புகுந் துளதோ லின்ன

நிருமுடனி னிறுமூதிக் கெஃதென்பே

யுஃதகிறக வெம்பா லன்பு

தருமுகமன் விரிகடிதத் தனிப்பாக்க

னினிப்பாகத் தழைத்தமாதோ.

உரை :—திருமுதல கொண்டவர்க்கு எச்சிறப்புர் அருள் கோழை கல்குந் தேவே - ஓலைச் சுருள் கொண்டபோய்ச் சமர்ப்பித்தவனுக்கு எல்லா வகையான சிறப்புந் தரத்தக்க மாவையை ஆளித்த சுவாமியே!; தன்பால் ஒருமுகம் கொண்டணையில் - தன்னிடத்தில் இயல்பையாயுள்ள ஒரு முகத் தோடு வந்த சேர்ந்தால், அவன் உதவியவோ அடிசன் புதுத்துளதோ - அவன் கொடுத்த ஓலைச் சிறப்போ சங்கிதானத்தினால் அவனுக்கு ஏற்பட்ட சிறப்போ, இன்ன இரு முகனில் - இந்த இரண்டு காரணங்களிலும், இரும் பூது இவ்வு எஃது என்பேன் - ஆச்சரியப்படத்தக்க இவ்வு எதுவென்று நாம் சொல்லக் கூடும், அது நிற்க - அது ஒரு புறமிருக்க, என்பால் அன்பு தரும் முகமன் - எம்மிடத்தில் வைத்த அன்பினால் கூறிய உபசார வார்த்தை கள், விரிகுடி தனிப்பாக்கன் - விரிவாக அடங்கிய கடிதத்திலுள்ள சிறந்த பாடல்கள், இனிப்பாகத் தழைத்த - இனிமையாக விளங்கின, மாதோ - அசை, எ -று.

6. இமையாத கணற்கண் மறைத்திமைக்கும்
விழிபடைத் துலகத் திறைஞ்சுந்தொண்டர்
தமையாதல் புரிந்துகைவப் பரீர்வளர்த்தின்
னருள்விரிவு தருமுன் னுள்ளத்
தமையாத தமையாதல் வமைதிவசத்
தொழுகலன்றோ வரசர் செய்யுங்
கமையாத வாதலினின் கருத்தின்வண்
மியற்றுகவுட் களித்து மாதோ.

உரை :—இமையாத கணற்கண் மறைத்து - மூடப்படாத செற்றிக கண்ணை யொளித்து, இமைக்கும் விழி படைத்து - இமைத்தல் செய்யக் கூடிய கண்களையுடைய மணித வுடம்பெடுத்து, உலகத்து இறைஞ்சும் தொண்டர் தமையாதல் புரிந்து - உலகத்திலே தன்னை வழிபடுகிற அடியார்கட்கு ஆக்கம்செய்து, கைவப் பரீர் வளர்த்து - கைவசமயமாகிய பயிரை விருத்தி செய்து, இன்னருள் விரிவு தரும் உன் உள்ளத்த - இனிமையாகிய திருவருள் என்னும் பயனை அளிப்பின்த உன்னுடைய கெஞ்சத்தில், அமையாதது அமையாத - பொருந்தாத காரியங்கள் பொருந்த மாட்டா, அவ் வமைதி வசத்து ஒழுக்கல் அன்றோ - திருவுள்ளத்தில் பொருந்தியபடி நடப்பதல்லவா, அரசர் செய்யும் கடமையாதல் - மன்னர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமையாகும், ஆதலின் நின் கருத்தின் வண்ம் இயற்றுக உன் களித்து - ஆதலால் மனமகிழ்த்து உன் கோக்கத்திற்கு இசைந்தவாதே செய்தருள்க, மாதோ - அசை, எ -று.

7. ஐயன்றிந் தாமரைத் தெழுத்துள்ளார் தவன்றான்
மெய்யன்பர் சொல்லுந் து மென்குழைக்கு—ஒர்ப்பவென்
ஒவ்வாறு மாமுகன்பே ருற்றொரு மாமணியே [சொல்
எவ்வாறுட் போந்த விசை.

உரை:—ஒவ்வாறு மாமுகன் பேருற்ற குருமாமணியே - ஒன்றே
டொன்றெத்த ஆறு திருமுடிக்களை யுடைய நடவுளின் திருப் பெயரைப்
பெற்ற தேசிக மகாரத்தினமே; ஐயன் திருநாமம் ஐந்து எழுத்து உள்
ஆர்த்த - முதல்வனுடைய திருப்பெயராகிய பஞ்சாடாசரம் உன்னத்திற்
பொருத்தப்பெற்று, அவன் தான் மெய்யன்பர் - அவனுடைய திருப் பாதத்
தில் உண்மையான அன்புடையவர்களுடைய, சொல்லுமும் மென்குழைக்
குள் - மொழியைக் கேட்ட அனுபவிக்கின்ற மென்மையான குண்டலமணிந்த
உன் திருச செவிக்குள்ளே, நொய்ய என் சொல் - சிறுமை பொருத்திய
எனது வார்த்தைகள், எவ்வாறு உட்போந்த - எப்படி உள்ளே புகுந்தன,
விசை - உறியருள்க; எ - று.

அருணாசலம் பிள்ளை

பாடியது

1. சுந்தர வேடந் தாங்கிச் சுருதிநூற் புராண மிபாவுஞ்
சொந்தமாய் யுளத்திற் கொண்ட தோன்றலே சுருணக் குன்றே
தந்தையுந் தாய் மாகித் தமிழின் பாண்டு கொண்ட
செந்தளிர்க் கழல்கள் அன்றி மற்றொன்றுஞ் சிந்திக் கேணே.

உரை:—சுந்தர வேடம் தாங்கி - சுந்தர வேடமென்னும் சிவசின்னங்
களைக் காணினித்த, சுருதி நூல் புராணம் யாவும் சொந்தமாய் உளத்திற்
கொண்ட தோன்றலே - மறைகள் ஆகமங்கள் புராணங்கள் முதலிய எவ்
வகை இலக்கியங்களையும் தமக்குரியனவாகச் சிந்தையிலே பதிப்பித்துக்
கொண்ட வீரமே; சுருணக் குன்றே - நல்ல பண்பின் வடிவாகிய மலையே;
தந்தையும் தாய்மாகி - எனக்குப் பெற்றோர்கள் நிலையில் சின்று, தமிழினை
பாண்டுகொண்ட செந்தளிர்க் கழல்கள் அன்றி - தனியானவை என்னை யாட்
கொண்டருளிய சிவந்த தளிர்போன்ற பாதகங்களையல்லாமல், மற்றொன்றுஞ்
சிந்திக்கேணே - வேற யாதொன்றும் என் எண்ணுவதில்லை, எ - று.

2. செந்தாமரையடி ஒரு வெண்டாமரை சேர்த்தது போல்
அந்தாமரைத்தடம் வாழ்நகர் காளன்று செய்தவத்தால்
எந்தாய் மீசனு மாகின்ற கோழுத்தி யேர்க்குநபால்
வந்தோது விரங்ஙன் யான்விடு தூசின் வாழ்த்துதற்கே.

உரை:—செந்தாமரையடி ஒரு வெண்டாமரை சேர்த்ததுபோல் -
செந்தாமரைப் பூவினடியில் வெண்டாமரை போய்ச் சேர்த்ததுபோல, அத்
தாமரைத்தடம் வாழ் அன்னகான் - அழகிய தாமரையின் அடியில் தங்கு
கின்ற அன்னகனே!, அன்று செய்தவத்தால் - முன் பிறப்பிலியற்றிய
புண்ணியத்தால், எந்தாயும் ஈசனுமாகின்ற கோழுத்தி யேர்க்குநபால் -
எனக்கு அன்னயாயும் கடவுளாய் யிருக்கின்ற அழகிய திருவாடு துறைத்
தேசிகரிடம், யான் விடு தூசின் வாழ்த்துதற்கே - நான் அனுப்பிய உடை
யின் ஆடு அல்லது வாழ்த்தித் தரும்படி, அப்பன் வந்த ஒதுவீர் - அவ்
விடத்திற் சென்று அவர்க்கு உரைப்பீராக!, எ - று.

3. அஞ்சக் கரத்தி னருள்வடிவாம் வெண்ணீற்றைக்
கஞ்சக் கரத்தனிராற் கற்பிக்க—மிஞ்சுபுழ்
கொண்டோங்கி வாழ்கின்ற கோழுத்தித் தேசிகற்குத்
தொண்டாயிவ் வட்டகைநான் சேய்ந்து.

உரை:—மிஞ்சு புழ் கொண்டோங்கி வாழ்கின்ற கோழுத்தி தேசிக
கற்கு - மிருத்த நீர்த்தியோடு தழைத்து வீற்றிருக்கின்ற திருவாவடுதறைக்
குருமூர்த்திக்கு, அஞ்சக்கரத்தின் அருள்வடிவாம் வெண்ணீற்றை - பஞ்
சாட்சரத்தின் அருள் வடிவாக விளங்குகின்ற வெள்ளிய திருநீற்றின்,
கஞ்சக்கரத்தனிரால் கற்பிக்க - கமலம்போன்ற மெல்லிய கைகளால்
எடுத்த வழுக்குவதற்கு, இவ் வட்டகைநான் தேர்த்து தொண்டாம் -
கண்ண வடிவான இச்சம்புடம் அமைத்து பயன்படுவதாக, எ - று.

சதாவதானியாதிய சுப்பிரமணிய ஐயர்

பாடியது

1. முடிவகுத் தொழுதுறைசை வாழ்குநகப்
பிரமணிய மூர்த்திதன்சீர்
பாவுபுக மெனுமவெள்ளத் தோன்றவயன்
கெருவுற்றுப் பகர்மாலுந்தப்

பூவுருநற்பு புகவவனு மானுடலிற்
புகவவனும் புக்கேதோர்த்து
மேவுமுதற் காரணனு மவனுள்ளக்
ருகைதனுழந்து விளங்குமற்றானே.

உரை:—மூவுருநற் தொழுததிறைசை வாழ் குரு சுப்பிரமணிய மூர்த்தி
யின் - மூன்றலங்மும் வழிபடுகின்ற திருவாவடுதறையில் வீற்றிருக்கின்ற
சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்தியினுடைய, சோபாவு புசெழுநும் வெள்ளக்
தோன்ற - சிறப்பப்பரவிய கீர்த்தியெனும் வெள்ளமானது பெருக்கெனக்கே
மயன் வெருவந்தப் பகர்மலுந்திப் பூவுருநற் - பிரமதேவர் பயந்து சிறப்
பாகப் பேசப்பெடும் விஷ்ணுவின் உத்திக் கமலத்திற் சென்று தங்க,
புகவவனும் அவன் உடலில் புக - சொல்லப்பட்ட அந் திருமாலும் ருத்திர
மூர்த்தியின் திருமேனியிற் பாகக்கொள்ள! அவனும் புழைந்து ஓர்த்து -
திருமால் புருந்ததை யறிந்து!, மேவு முதற்காரணனும் அவனுள்ளக் ருகை
தனுழந்து விளங்குமற்றானே - அவன் மூவர் தோன்றதற்கும் காரணனான
முழுமுதற் கடவுளின் இந்நயத்திற்குள் புதுத்து திகழ்வதானான், வ - ம.

புலிக்குட்டி இராமலிங்கத் தம்பிரான்

பாடியது

1. மதரம்பழுத்துத் தேன் துளிக்கும் வளச்செம்பாகக் கவிபுகலும்
வலிமையடியேன் பெற்றதனின் மலர்ந்த கருணையாலன்றோ
இதுவன்றியும் பாடலையின் னிசையோ டெவருஞ் சிரமசைக்க
விசைக்கும்வலிமை பெற்றதனின் னினிய கருணையாலன்றோ
சுதுர்தங்கியளிப் புளியடியேஞ் சாமிவருக வென்றுகரங்
தலைமேற்குவிக்கப் பெற்றதனின் சாலுங்கருணையாலன்றோ
கதவுயிர்த்தகன்றியினக் கடையேன் மறப்பனே துறைசைக்
கண்ணவாழ் குருசுப் பிரமணிய கருணைநிதியே கற்பகமே.

உரை:—துறைசைக் கண்ணவாழ் குரு சுப்பிரமணிய கருணைநிதியே கற்
பகமே - திருவாவடுதறையில் வீற்றிருக்கும் சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்
தியே! கற்பகத்தரு போன்ற வன்னலே!, மதரம் பழுத்துத் தேன் துளிக்
கும் - இனிமை கிறைந்த தேனைச் சிந்துகின்ற, வளச்செம்பாகக் கவிபுகலும்
வலிமை - சொல்வனம் பொருள் வன்மமைந்து யாவருக்கும் விளக்கக்கூடிய
செவ்விய னடையில் பாட்டியற்றக்கூடிய திறமை, அடியேன் பெற்றதும்

கின் மலர்ந்த கருணையாலன்றோ - நடியேனுக்குக் கிடைத்தது உன்னுடைய விளக்கமான தயவிலுல்லவா? இவ்வாறும் அப்பாடில் இன்னிசையோடு எவரும் சிவமணசை இசைத்து வலிமை - இவ் வகையாகப் பாட்டியற்றுவது மல்லாமல் அப்பாட்டைக் கேட்டு எல்லோரும் தலையசைக்கும் படியாக அதனைச் சொல்லும் திறமையும். பெற்றதும் கின் இனிய கருணையாலன்றோ - எனக்குக் கிடைத்தது உன்னுடைய இனிமையான தயவிலுல்லவா? சதூர் தக்கிய இப்புலிய - திறமையுடைய இவ்வுலகத்தார், அடியேன் சாமி வருக என்று கரம் தலைமேற் குவிக்கப்பெற்றதும் - என்னைப் பார்த்துத் தலைமேற் கை கூப்பி அடிபெய்ச்சர்பால் சாமி வருக என்று உபசரிக்கும்படி எனக்கேற்பட்டது. கின்சாறும் கருணையாலன்றோ - உனது மிகுந்த தயவிலுல்லவா? சதூபம் இந்த கன்றியினக் கையேன் மறப்பனோ - காண் பொருந்தியனுபவிக்கும் இந்த உபகாரத்தை யெப்பொழுதும் கிணையா திருப்பேனோ? (எக்காலமும் மறக்க மாட்டேன் என்பது கருத்து). எ - டு.

2. வாசமலர்வாய் திறக்கென்னை வாவென்றழைத்துப் படித்தோர்கள் மல்குஞ்சபையி னநிநிருத்தி மாநாவலர் கா விவன்காளி தாசனையான் கற்பனைப்பாச் சுற்றுவலிமை யாவென்று தமிழென்புகன்ற கவிமுழுதன் சுற்றிக்கேட்டப் பெருஞ்சபை நேசுவந்தப் பாவலர்போ னீயுநியங்குந் பெருந்பேறு [பிரிவு] நீசனைன்பெற்றுய்யாம நெடுஞ்நாத்தி லிருப்பதுவே நசுபெருந்தண் டனையன்றோ விசந்தி னுத்தன் டனையண்டோ இசைப்பாய்குநுநுப் பிரமணிய வெண்கயநுநுந் தாமணியே.

உரை:—கரு சுப்பிரமணிய எத்தாய் கருட் சித்தாமணியே - சுப்பிரமணிய தேசிகராகிய ஞானபிராவே! கருணை யளிப்பதில் சித்தாமணியைப் போன்றவரே! வாசமலர் வாய் திறந்து என்னை வாவென்று அழைத்துப் படித்தோர்கள் மல்குஞ்சபையின் நடுவிரந்தி-மணம் பொருந்திய தாமரைப் பூப்போன்ற திருவாய் மலர்க்கை என்னை வநுந்படி கூப்பிட்டிக் சுற்றவர்கள் கூடிய சபை நடுவில் என்னை இரங்கச்செய்து, மாநாவலர்கள் - (அங்குள்ள சுற்றவர்களைப்பார்த்து) பெரிய புலவர்களே!, இவன் கற்பனைப் பாச்சாற்றும் வலிமையால் காளிதாசன் அனையானென்று - கற்பனைகள் அமைந்த பாடல்கள் பாடுவதில் இவன் காளிதாசனைப் போன்றவனென்று சொல்லி, தமிழேன் புசுன்ற கவி முழுதும் சுற்றிக்கேட்ட பெருஞ்சபையில் - அடியேன் பாடிய பாடல்சொல்லாவற்றையுந் கேட்டுக்கொண்டிருந்த மகா சபையில், நேசுவந்தப் பாவலர்போல் நீயும் வியக்கும் பெரும்பேறு - பிரியமாய் அடிப்ப புலவர்கள் என்னைப் புழுவதபோல நீயும் புசுழ்து பேசுகின்ற பெரும் பாக்கியத்தை, நீசனைப் பெற்றுய்யாமல் நெடுஞ்நாத்தி லிருப்பதுவே - பாவிவேன் பெற்று வாழாமல் மிகவும்

ஈரமான விடத்தில் காணிருப்பதே, ஈச பெருந்தன்னைமன்றோ - தலைவனே எனக்குப் பெரிய தண்டனை யாகுமல்லவா? இதன்மேலும் தண்டனை யுண்டோ இசைப்பாய் - இசைப்பார்க்கிலும் சந்நாமயான தண்டனை இருக்கிறதா கூறி யருள்வாயாக!; எ - று.

3. செந்தமிழ்பா நிம்வாய் திருவாய்மற் றெவ்வாயும்
நித்தை மலஞ்சொரிவாய் நீர்சொரிவாய்—முத்தவே
நாறும்வா யாரு நகைக்கும்வாய் மூடனே
தேறவா பிச்சக்கதி.

உரை:—மூடனே அறிவில்லாதவனே!; செந்தமிழ் பாடும் வாய் திருவாய் - செவ்விய தமிழ்ப் பாடல்லைப் பாடுகின்ற வாயே மங்கலமான வாயாகும், மற்றெவ்வாயும் நித்தை மலஞ் சொரிவாய் - மற்றெவ்வகையான வாயும் கித்திக்கத்தக்க அழுண்டை உமிழுகின்ற வாயாகும், நீர் சொரிவாய் - அத்தகைய நீரையும் கக்குகின்ற வாயாகும், முத்தவே நாறும்வாய்-அருகே வருகின்றதற்கு முன்னமேயே காற்றும் வீசும் வாயாகும், யாரும் நகைக்கும் வாய் - எவரும் இகழ்கின்ற வாயாகும், தேறவாய் பிச்சக்கதி - இந்த உண்மையைத் தெளிவா யறிவாயாக!; எ - று.

மதுரைச்

சம்பந்த சுவாமி மடத்துத் தம்பிரான்

பாடியது

மதுரைச் சம்பந்த சுவாமிமடத்துத் தம்பிரான்
இராமநாதபுரம் பொன்னுசாமித் தேவரீர்து பாடியது

1. பரிதிபிணமண விருளைநீக் கிபசம்பந்த

தேசிகற்குநற் பாலின்

இருதிறஞானங் குழைத்தருள்கயற்க ணெம்பெரு

மாட்டிசே ரிறைவன்

கருநருமெண் ணெண்ணிருளினி யாடல்புரிநரு

கருணைபங் கடட்சிர்ச்

சுருதிசொன் மதுரைப் பதிவளர்சோம

சுந்தரக்கடவுளின் னருளால்.

உரை:—பருதமன் அமண இருளை கீழிய சம்பந்த தேசிகர்க்கு -
 சூரியன் போல சமண மத விருளை யொழிந்த திருஞானசம்பந்த குரு
 முத்தக்கு, உற்பாவின் இருதிர ஞானம் குறைத்த அருள் - கல்ல திரு
 முலைப் பாலில் பரஞானம் அபர ஞானமென்னும் இருவகை ஞானத்தையுங்
 லெத்து கொடுத்த, கயற்கண் எம்பிராட்டி சோ இறைவன் - மீனாட்சியம்மை
 யைப் பரகதஜ்ஜுடைய பெருமான், கருதரும் என்மணன் திருவிளையாடல்
 புரிதரு - நினைத்தந்தரிய அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களைச் செய்
 தருளிய, கருணைய கடை - அழகிய கிருபைக் கடலாசுவன், சீர் சுருதி
 சொல் - சிறந்த வேதத்திற்குப் பொருள் கூறிய, மதுரைப் பதிவரை
 சோமசுந்தரக் கட்டினின் அருளால் - மதுரைத் தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற
 சோமசுந்தரக் கட்டினின் கிருபையால், ஏ - று.

2. மதிதவழ் புரிசைப் புதுமைவாழ் பொன்னுச்

சாமியாமகி பதிக்கென்றுச்

துதியொடு பகைவெல் சூழ்ச்சியு மாட்சி

துலங்கர சாட்சியுமவரன்

வதிதரு திருவும் புதுமுத மயமாம்

வச்சியாக்கையு மகவும்

புதியபோ கமுநீ சூழிவாழ் நாளும்

பொலிவொடு மலிகுமாதோ.

உரை:—மதி தவழ் புரிசைப் புதுமை வாழ் பொன்னுச்சாமி மாமகி
 பதிக்கு - சந்திரன் தவழ்கின்ற மதிக்கையுடைய இராமராதபுரத்தில் வாழ்
 கின்ற பொன்னுசாமி மன்னனுக்கு, என்றும் - எப்பொழுதும், தனியொடு
 பகைவெல் குட்சியும் - புதுமும் பகைவரை வெல்லுகின்ற தந்திரமும், மாட்சி
 தலக் அசாட்சியும் - பெருமை விளங்குகின்ற அசாளுந் திறமும்,
 மலரன் வதி தரு திருவும் - இவர்குமி கட்டாட்சத்தோடு கூடிய செல்வ
 மும், புது அநாமயமாம் வச்சிய யாக்கையும் - நிலைபெற்ற புழோடு கூடிய
 வயிரம்போன்ற உறுதியான உடம்பும், மகவும் - பின்னப்பேறும், புதிய
 போதும் - தவசவமான இன்ப அனுபவங்களும், கீழே வாழ் நாளும்
 பொலிவொடு மலிகு - கீண்ட காலம்வரை ஆயுளும் சிறப்பொடு பெருகு
 வனவாகு, மாதோ - அசை, ஏ - று.

3. காரார் முகிலை மலினை கோக்கிந் காதலிதே

வாரார் சகோமதி யின்காடி நமேய முல்லைத்

தாரார் புயப்பொன்னுச் சாமி மகிபரின் சாப்பிவது

சாரார் வசனச்சுவை கோக்கிந்மென் சிவணமே.

உரை:—எய முல்லைத் தாரார் சூர் புயப் பொன்னுசாமி மகிப - அழகிய
 முல்லைமலை பொருந்திய புயங்குடைய பொன்னுசாமி மன்னசே !

கார் ஆ முகில மயிலினம் கோத்திரம் - கருமை பொருந்திய மணை
மேகத்தை மயிற் கூட்டலுள் விடப்பட்டோடு எதிர்பார்த்திருக்கும். காத
வித்தே ஏர் ஆர் சக்கரம் மகயின் காமம் - அழகு பெருந்திய சக்கர
வாகப்புன் சிலவ்வானியை விரும்பத்தோடு கருகியிருக்கும், என் சிவனம்-
எனது காதலன், சின் சாப்பு இலகு சீர் ஆர் வசனச் சுவை கோத்திர -
மேன்மை விளக்கும் சிறத்த உன்னுடைய மொழியின் இனிமையை எதிர்
பார்த்திருக்கும், எ - று.

4. குறிகொள்சய் வாய்நிசய : குறாத மகராச

மெய்க்கக்கோ பாலப்பேர்

குறிகொள் புரவலன் கொடுத்தல் வல்லோ

னென்மெல்லோரு விழ்த்தல்செய்வார்

செறிகொள்படை புற்றார்க்கும் பின்கொடான்

கட்படைந்து சேர்வானுற்ற

வெறிகொள் குழற் பரமாதர் தமக்கு முன்

கொடானெனில்யாம் விளம்பவென்னே.

உரை:—குறிகொள் சுவலாய் விசய ரகுநாத மகராச மெய்க்கு -
னென்மைய ஆயவின்ற கோத்திரத்தையுடைய விசய ரகுநாத சேதபதியின்
திருமணிகு, தம் மோபலப் போ குறி கொள் புரவலன்-அழகிய பாது
காப்பான என்னும் பெயர் கொண்ட ஒழுக்கமுடைய பொன்னுசாய்
மன்னன், கொடுத்தல் வல்லோன் என்ற எல்லோரும் விழ்த்தல்செய்வார் -
கணையற் சிறத்தவனன்று எல்லோரும் சொல்லுவான்கள், செறி கொள்
படை புற்றார்க்கும் பின கொடான் - கருமைய விசேஷ முடையவருக்குக்
கூட வரிசையாகப் பரிசளிப்பதன்றி. காலத்தாழ்த்தக் கொடுப்பதல்ல
கட்படைந்து சேர்வானுற்ற வெறி கொள் குழற் பரமாதர் தமக்கு முன்
கொடான் எனில் - சித்தக்கு செய்துள்ள வாசன யீசும் கூத்தலையுடைய,
பரத்தையர்க்கு முறைக்குமானாக முற்பட்டக் கொடை கொடுப்பதாயில்லை,
யாம் விளம்பவென்னே. அவனுடைய நீதி முறையைப்பற்றி கான் அதிக
மாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை, எ - று.

திருவாவடுதுறைச் சாமிநாத கவிராயர்

பாடியது

நூலுக்கு நீருக்குந் சிலைடை

1. வெள்ளைநிறத் தாற்செயற்கை மேலிபே வேறுநிறங்
கொள்ளவாற் றேய்க்குங் குறிபினுல்—வள்ளலென
வாழ்சந்திர சேகரக் கவிஞன்மால் வரையில்
ஆழ்நீரு நூலுக்கிராம்.

உரை :—வெள்ளை நிறத்தால் - (தண்ணீரும் தாலும் இயற்கையாக)
வெண்ணிற முடைமையாலும், செயற்கை மேலிய வேறு நிறங் கொள்
ளுதலால் - செயற்கை காரணமாகவே மற்ற நிறங்களை ஏற்பதாலும்,
தோய்க்கும் குறிபினுல் - தோய்ப்பதற்கு உரிய தன்மையை யுடைமையினு
லும், வள்ளல் என வாழ் சந்திரக் கவிஞன்மால் வரையில் - ஈகையாளனாக
வாழ்கின்ற சந்திரசேகரப் பாவலரது உயர்த்த குன்றின்மீது, ஆழ் நீரும்
தாலும் கிராம் - ஆழமான தண்ணீரும் தாலும் தம்முள் ஒப்பனவாகும்,
எ - று.

போற்றி முத்துப்பிள்ளை

பாடியது

பொன்னுசாமித் தேவர்மீதியற்றியன

1. கன்னனுமக் கென்னசெய்தா னதபோகட்டுங்
கருணைமிகு குமணனுமக் கென்ன செய்தான்
மென்னனுமக் கென்ன செய்தா னளனென்செய்தான்
சிகபால னென்னசெய்தான் யாதொன்றுமில்லையே
யன்னவர்கள் பெற்றபுகழ்ச் சேயர்நாண
வடுத்தவர்கள் கலிகளைக் கெடுத்தேபோட்டாய்
பொன்னுசுவா மித்துகையே புதுகைவாழும்
புரந்தரீ செய்ததும் நீதிதானே.

உரை:—பொன்னுசாமித் துரையே புதுவை வாழும் புரந்தா -
பொன்னுசாமித் தேவமே!, இராமநாதபுரத்தில் வாழ்கின்ற இத்திரன்
போன்ற செல்வமே!, கன்னன் உமக்கென்ன செய்தான் - கருணன் உமக்
கென்ன கெடுதி செய்தான், அதுபோகட்டும் - அது கிடக்க, கருணையிது
குமணன், தென்னன், எனன், சிசுபாலன் என்ன செய்தான் - தயவு மிகுந்த
குமுண வள்ளல், பாண்டியன், கைச்சக்கிரவர்த்தி, சிசுபால மன்னன்
என்னும் வன்னல்கள் எல்லாரும் உமக்கென்ன கெடுதி செய்தார்கள்,
யாதொன்று மிலையே - ஒரு கெடுதியும் அவர்கள் செய்யவில்லையே, (அப்படி
யிருக்கவும்) அன்னவர்கள் பெற்றப் புகழ்ச்சேயர் காண - அவர்கள் பெற்ற
கீர்த்திகளாகிய பிள்ளைகள் வெட்சப்படுப்படி, அடுத்தவர்கள் சலிசனை
கீ கெடுத்தே போட்டாய் - அண்டினவர்கள் வறுமையை முற்றிலும்
கீ தொலைத்து விட்டாய், கீ செய்தது அகீதிதானே -; எ - று.

2. இப்புவி லென்கவலை பெப்பொழுதுதீருமினி

யேதுமொரு வழியுமற்பே

னீசனார் தம்மிடம் பேசுவோமென்னினு

மிர்தவனு மலைகுருனே

மற்புயன்றருமா லிடத்தினிற்செல்வமோ

மண்ணுன் றறங்கினுனே

மலையனுமனமெடுத்தலைகுருனேபுதுவை

வளர்பொன்னு சாமிசமுத

மிப்பொழுதுசேலா மொப்பொழுத்தமிழி

லெதிலும்வல் வவனுச்சுதே

பென்களிடவன்செவிக் கன்பாவிருக்குமோ

விருதிதய முதவுவானே

செப்புநீபுகலிடம் ஞானநெறியடைபவோ

சித்தமொரு நிலைநிலையே

தினமெனுளம்வேண்டவரு கருணைமழைசார்த்துபொழி

திருவருள்செய் கார்திமதியே.

உரை:—தினம் என் உளம் வேண்ட வருகருணை மழைசார்த்து பொழி
திருவருள் செய் கார்திமதியே - கடோறும் என்னுடைய கெஞ்சம் உன்
னைப் பிரார்த்தனை செய்யக் கருணை யென்னும் மேகத்தின் வாயிலாகத்
திருவருளென்னும் நீரைப் பொழிகின்ற கார்திமதி யம்மையே!, இப்புவி
யில் என் கவலை எப்பொழுது தீரும் - இந்த உலகத்தில் என்னுடைய
கவலையானது எப்போது நீங்கும், இனி எப்போது ஒரு வழியும் அறி
யேன் -, ஈசனார் தம்மிடம் பேசுவோ, மென்னினும் இரந்து அவ
ளும் அடிகின்றனே - சிவபெருமானிடத்திற் போய் ஒன்றைக் கேட்போ

மென்றால் அவரும் பிச்சை யெடுத்துத் திரிகிறாரே, மல்புயன் திருமாலிடத்தில் செல்லவோ மண்ணுண்டு உறங்குகிறானே - வனமிக்க தோளையுடைய மெருமாளிடத்திற் போவோமெனில் அவர் பூவுலகத்தை விழுங்கிவிட்டுத் தூங்குகிறார், மலாயனும் அனமெடுத்து அலைகின்றானே - தாமரைப் பூவிலுள்ள பிரமனும் அன்னத்தின் மேலேறித் திரிகின்றாரே, புதுவைவளர் பொன்னுசாமி சமூகம் இப்பொழுது சோலாம் - இராமநாதபுரத்தில் வாழ்கின்ற பொன்னுசாமி மண்ணுடைய சச்சிதானத்திற்கு இப்பொழுது போலாமென்னில், ஒப்பிலா முத்தமிழ் எதிலும் வல்லஞ்சுத்தே-இணையற்ற முத்தமிழிலக்கிய மெதிலும் அவன் தேர்ச்சிபுடையவனாயிற்றே, என் கவி அவன் செவிக்கு அன்பாய் இருக்குமோ - என்னுடைய பாட்டு அவனுடைய காதுக்கு உவப்பானதா யிருக்குமா? இரு நிதியம் உதவுவானே - பெரிய செல்வத்தை யவன் கொடுப்பானு அல்லது சல்விச் செல்வத்தையும் பொருட் செல்வத்தையும் அவன் அளிப்பானு, செப்புப் புலிடம் - நான் அடைக்கலஞ் சேரக்கூடிய விடத்தை நீ அறிவிப்பாயாக; ஞான தெரியடையவோ சித்தமொரு சில இல்லையே -, எ - று.

3. பூமாதவீற்றிருக்குமிடமதனிற் கலைமாதபோகானென்றே காமாதிகோரமற்றசமணர்சொன்ன நாலடியிற்கண்டதுபொய் [ப் போமாவென்றேமெய்யாவெண்ணினெனவ்வெண்ணம்பொய்ப்பதாக பாமலைபுனைபொன்னுச்சாயியுன்பா விருவரையும்பார்த்திட்டேனே.

உரை:—பாமலை புனை பொன்னுசாமி - பாடல்நாகிய பூக்களை மாலை போலத் தொடுத்திற்ற ஆற்றலுடைய பொன்னுசாமித் தேவரே!, பூமாதவீற்றிருக்கும் இடமதனில் கலைமாத போகானென்றே - திருமகன் தங்குமிடத்திற்கு நாமன் செல்லமாட்டானென்று, காமாதி கோரமற்ற சமணர் சொன்ன நாலடியாற் கண்டது - காமம் முதலிய உட்பகைகளை யொழித்த நாலடியார் பாடிய சமண முனிவர்கள் கூறியது, பொய் போமா என்றே மெய்யா எண்ணினேன் - பொய்யாய்ப் போகுமா என்று நினைத்தேன், துவ் வெண்ணம் பொய்யதாக உன்பால் இருவரையும் பார்த்திட்டேனே - அந்த எண்ணம் பொய்யாகப் போகும்படி உன்னிடத்தில் திருமகனாயும் கலைமகனாயும் ஒருக்கே இருக்கக்கண்டேன், எ - று.

முத்தைய உபாத்தியாயர்

பாடியது

சிவஞான தேவர்கள்மீது பாடியது
நாணிக்கண் புதைத்தல்

1. தேன்படி யாத்தரு முல்லைப் தாணி தின்புயமோ
மான்படி காக்குஞ் சிவஞானசாமி மணிவரைமேல்
மீன்பிடி கைவலை வீசிக் களிற்றினை விட்டுக்கெண்டை
தான்பிடித் தாயதை கான்பிடிப் பேனடி தார்குமுலே

உரை:—தேன்படியாத்தரு - வண்டு தக்காத கற்பக மாம்போன்ற
முல்லையம் தாணி - அழகிய முல்லை மாலையையணிந்த, தின்புயக்
கோமான் படிநாக்கும் - வலிமையான தோன்னைபுடைய அரசனது பூமி
யைக் காசின்று, சிவஞானசாமி மணிவரைமேல் - சிவஞான தேவரது
அழகிய மலையின்மீது; மீன்பிடி கைவலை வீசி - மீனைப் பிடித்தின்று
சையாகிய வலையை வீசி, கழுத்தினை விட்டு - யானைபோன்ற தனக்களைத்
தொடாமல். கெண்டைதான் பிடித்தாய் - கெண்டை மீன்போன்ற கண்
னைப்பற்றி மூடிக்கொண்டாய், அடிதார் குமுலே - மாலையணிந்த உத்தலை
யுடைய பெண்ணே!, அந்த காண் பிடித்தேன் - அந்த யானையை காண்
பற்றிக்கொள்வேன், எ - று.

தண்டபாணி சுவாமிகளென்னும்

முருகநாச சுவாமிகள்

பாடியது

1. தட்டா னிடத்தினிற் றங்கப் பணிகள் சமைப்பதுவும்
வட்டாடு வாரைத் திருத்திசன் மார்க்கத்தில் வைப்பதுவும்
பட்டாங்கி லுள்ளதைக் காகிதத் தச்சுற் பதிப்பதுவும்
தெட்டார் மனத்தைப் பலவாறு காளுந் துயர்செய்யுமே.

உரை:—தட்டானிடத்தினிற் றங்கப் பணிகள் சமைப்பதும் - தட்டா
னிடத்தில் தங்க கைகளைச் செயலித்துக் கொள்வதும், வட்டாடுவாரைத்

திருத்தி என்மார்ச்சத்தில் வைப்பதவும் - வட்டாடுகின்ற குழந்தைகளைச் சீர்திருத்தஞ்செய்து கல்ல வழியிற் திருப்புவதும், பட்டாங்கி லுள்ளதைக் காகிதத் தச்சிற் பதிப்பதவும் - ஓலைச் சுவடிகளிலுள்ள துண்டைத் தான் களில் அச்சியற்றி வைப்பதும், தொட்டார் மனத்தைப் பலவாறு காளுத் தயர் செய்யுமே - இவ்வேலையைத் தொடங்கி கடத்தவார்களுடைய உன் னத்தைப் பல நாட்கள் துன்புறுத்தக் கூடியன, எ - று.

சங்கரமூர்த்திக் கவிராயர்

பாடியது

சிவப்பிரகாச வள்ளலைப் புகழ்ந்தது

1. ஒருகையிலே யன்ன மொருகையிலே சொன்னம்
வருகையிலே சன்மான வார்த்தை—பெருகுபுகழ்ச்
சீமானு மெங்கள் சிவப்பிரகா சத்திருவக்
கோமானாக் குள்ள குணம்.

உரை:—ஒரு கையிலே யன்னம் - ஒரு பக்கத்திலே கல்ல உணவு, ஒரு கையிலே சொன்னம் - மற்றொரு பக்கத்திலே வனமான பொன் பரிசு, வருகையிலே சன்மான வார்த்தை - மீளும்போது கல்ல மதிப்பான உபகார மொழிகள் என்பவற்றை வழக்கமாகப் புலவர்க்கு அளிப்பது, பெருகுபுகழ்ச் சீமானும் எங்கள் சிவப்பிரகாசத் திரு அக்கோமானுக்குள்ள குணம் - வளர்கின்ற சீர்த்தியையுடைய செல்வராகிய எங்கள் சிவப்பிரகாச மன்னனுக்குள்ள அழகிய மங்கன குணமாகும், எ - று.

தேவதான உற்சவ காலத்திற் பாடியது

2. பாகசாத னர்போற்று மலைக்கொழுந்தைத்
தன்பிராண பத்தா வென்னும்
ஏகரா தனைச்சேறை யீதியிலே
யொருபுக மெறித்துக் கொண்டு
போகவே மனஞ்சுகியாள் பெற்றநா
யகிருவப் போர்வே வேந்தி
வாகைத் துடியகீர சிங்கவா
கனமேறி வருகின்றாளே.

உரை:—பாகசாதனர் போற்று மலைக்கொழுந்தை - இந்திரர்கள் வழி படுகின்ற மலையின் மீதிருக்குஞ் சிவபெருமானே, தன் பிராண பத்தா என

ஹம் ஏகாதீன - தன்னுடைய பிராண நாயகனாக ஒரு தனிக் கடவுளை, சேறை வீதியிலே ஒரு பூதம் எடுக்கக்கொண்டு போகவே - சேற்றார் வீதியிலே தவிர ஒரு பூதவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளிப்போக, மனஞ்செய்தான் பெற்ற நாயகி - தன் கணவனைப் பூதம் மெடுத்துக்கொண்டு போவதைக் கண்டு மனம் பொறுது தாயபோன்ற அம்பான், சூலப் போர் வேல் ஏந்தி - சூலமாகிய போராடித்ததைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, வாகை சூடிய வீர சிங்கவாகனம் ஏறி வருகின்றாளே - வெற்றிமாவை சூடிய வீரம் பொருந்திய சிங்கவாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளி வருகின்றாளே, எ - று.

நமசிவாயக் கவிராயர்

பாடியது

பாடாசத்து உலகம்மையே பாடியது

1. தாட்டா மறைத் தருளுவகே பட்ட சஞ்சலங்கள்
கேட்டாரு ருசுவர்கெட்டே னினியென் கிலேசமெலாம்
பாட்டா வுரைசெயப் பட்டோலை கோடிபற் றுதுகற்றே
ரோட்டா பிரம்வரி திட்டவல் லாரச்சற் றெழுதுவகே.

உரை:—உலகே - உலகம்மையே!, பட்ட சஞ்சலங்கள் - என் அனுபவித்த தன்பக்களை, கேட்டால் உருசுவர் - கேட்டவர்கள் மனமினருவார்கள், எட்டேன் இனி என் கிலேசமெல்லாம் - பாலியேனுடைய கவலைகளை யெல்லாம் இனிமேல், பாட்டா உரைசெய பட்டோலை கோடிபத்தாது - கவியாகக் கூறவேண்டுமென்றால் எட்டோலைகள் கோடியிருந்தாலும் அவற்றை யெழுதப் போதமாட்டா, சுற்றோர் எட்டாபிரம் வரி திட்டவல்லார் - படித்தவர்கள் ஒரு எட்டில் ஆபிரம் வரிகள் எழுத வல்லவர்கள், சற்றே எழுதுவகே - கொஞ்ச மெழுதுவார்கள், (ஆதலால்) தான் தாமரை தந்து அருள் - உன்னுடைய திருவடிக் கமலத்தை யெனக்குக் கொடுத்தருள்வாயாக!, எ - று.

2. பண்டிருந்தா ரின்றிருந்தா ரனுபவியாத்

தன்பயனு பளித்தே னின்ப

முண்டிருந்தா யற்க்குணீ யுண்ணாதார்

பசிவருத்த முண்டார்க் குண்டோ

வண்டிருந்து வயிரமறத் துளைத்தமர

மானேனென் வாட்டங் கண்ணறற்

கண்டிருந்தா ருயிர்விடுவர் காணர்கேட்

ருனங்கரைவர் கயினை வாழ்வே.

உரை:—உயிலை வாழுவே - கைலயில் வீற்றிருக்கும் அம்மையே!, பண்டிருந்தார் இன்றிருந்தார் அதுபலியாத் தன்பம் அனுபவித்தேன் - முற் காலத்தி லிருந்தவர்களும் இக்காலத்தி லிருந்தவர்களும் அதுபலியாத தய ரக்களை நான் அனுபவித்த வந்ருளேன், இன்பம் உண்டிருந்தாய் அறித் திலை - இன்பத்தை யனுபவித்தக் கொண்டிருக்கும் உனக்கு என் தயரம் தெரியாது, நீ உன்னுடைய பசி வந்தத உண்டாக்ந்தும் உண்டோ - சாப் பிடாதவர்களுடைய வருத்தத்தை நன்றாகச் சாப்பிட்டவர்க ளறிவார்களா?, வண்டு இருந்த வயிரம் அறக் துளைத்த மரம் ஆனேன் - வண்டு தக்கி உறுதியான பாகங்கள் அழியும்படி துவாரமிட்ட மரம்போல வலியழிந்த வன் ஆனேன், என் வாட்டம் கண்ணார் கண்டிருந்தார் உயர்விடு வர் - என் தயரத்தைக் கண்டவர்கள் உயிர் தறப்பர், காணார் கேட்டு உளம் கரைவர் - அதனை கேரிலே பராதவர்கள் கேள்வியாவறித்து மன முருகுவார்கள், எ - று.

வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார்

பாடியது

திருவாவடுதலைப் பண்டார சந்திதியைப் பற்றிப் பாடியது

1. கின்னருளின் வெள்ள கிமிர்ந்து பார்த்து
பொன்னடியார் தமமைப் பொதித்தனை—யின்னுங்
தெரியாரே கின்னன்பர் செம்மேனி வெண்மை
பாவிபது கீற்றுகனென் பார்.

உரை:—கின் அருளின் வெள்ளம் கிமிர்ந்து பார்த்து - உன்னுடைய கிருபையின் பெருக்கானது உயர்ந்த பரவி, உனது பொன்னடியார் தமைப் பொதித்தனை - பொன்மேனியுடைய உன்னுடைய அடியார்களை முற்றிலும் மூடிக்கொண்டதை, கின் அன்பா இன்னும் தெரியாரே - உன்னுடைய தொண்டர்கள் இன்னும் அறிபவிலலை செம்மேனி வெண்மை பரவி யது - தங்கனது செவ்விய உடம்பில வெண்ணிறம் பரவியிருப்பதற்குக் காரணம், (கின்னருள் வெள்ள மென்று சொல்லாது) கீற்றான் என்பார்- திருகீற்றுவென்று சொல்வார்கள், எ - று.

2. உள்ள முதலினை மூதியஞ்செர்ப் பான்புக்கு
விள்ளு முதலிழாதோன் விழிவ—வள்ளலே
உன்னை யடைந்ததவா னுன்பா லடைந்தவிபா
னென்னையிழந் தேனினிதென் னே.

உரை:—வள்ளலே-அருளாகரே!, உன்ம முதலினெனும் னுதியம்
சோப்பான் பசு - உன்மையே முதற் சொத்தோடு வாய்க்கையும் அடை
வதற்காகப் போய், விசுளு முதலிதானே - பேசப்படுகின்ற முதலியே
இழந்தவிட்டேன், வீழ்வே உன்னை அடைத்திவான் - உன்னைச் சேரு
வதற்கு விரும்பிய புடனே. உன்பால் அடைந்த யான் - உன் பக்கம் வந்து
சேர்ந்த என், என்னை இழந்தேன் - த-போதத்தை யிழந்தவிட்டேன்,
இவ்வென்னை - இது என்ன விவப்பா யிருக்கிறது, எ - த.

3. அம்பலவாண ஊக்கப் படாதபொரு
ளிர்பிரண் டேயகவதா மேகவபெனி—னம்ப
வொருபொரு ணின்னருண்மற் றோர்பொருளோ எயே
ளிரிய பவமாகு மால்.

உரை:—அம்பலவாண - அம்பலவாண தேசிகரே!, அன்குப்படாத
பொருள் இம்பர் இரண்டே - அன்கு முடியாத பொருள்கள் இவ்வளத்
தல் இரண்டி உதன, அவையான் எனவ எனில் - அவைமேவை என்
ருல், எம்ப ஒரு பொருள் இன்னருள் - அம்பத்தக் ஒப்பற்ற பொருள் தன்
னுடைய திருவருளாகும், மத்தொ பொருளோ - இரண்டாவது பொருளா
வது, எயேன் அரிய பவமாகுமால் - எயே போன்ற அடியேனுடைய கடற்
தற்கு அரிய பிறப்புக் கடலாகும், ஆல் - அசை, எ - த.

கொட்டாம்பட்டிக் கருப்பையாப் பாவலர்

பாடியது

குன்றக்குடிக் குமரன்மீது பாடியது

1. குன்றக் குடியாய் குமர குளவென்னைக்
குன்றக் குடியாய் கொண்டுருள்வா—பன்றவந்த
மன்றடி ஹரு வறகுநிலே பாணுநின்பான்
மன்றடி னேனைகண்டா மல்.

உரை:—குன்றக்குடியாய் - குன்றக் குடியென்னும் திருப்பதில்
வீற்றிருப்பவன்!, குமர குள - முருகடேவனே!, இருதயக் குளவி
விருப்பனே!, என்னைக் குன்றக் குடியாய் ஆடுகொணக் அருள்வாய்.
குறையிலாத குதம்ப வாழ்க்கை புடையவனாக என்னை யாகியருள்வாய்,
அன்ற உவந்த மன்ற ஆடினார்க்கு வருகுருவே - அக்காலத்தில் விருப்பந்

தோடு அவையில் என்னஞ்செய்த சிவபெருமானுக்குப் பிரணவ உபதேசஞ் செய்ய வந்த ஆசாரியனே!, ஸக விடாமல் யானும் நின்றால் மன்ற ஆடினேன் - என்னை நீ ஸக விடாமல் காப்பாற்றும்பொருட்டு உன்னை நான் வேண்டிக்கொண்டேன், எ - று.

திருவாலங்காட்டு நடைசர்மீது பாடியது

2. கண்டந் திருவாலங் காட்டினுப் பின்னையன்பாக்
கண்டந் திருவாலங் காட்டிலே—பண்டமுற்றும்
காக்கையான் காணரிய கண்ணுதலே பெம்பவத்தைப்
போக்கையா ஞானம் புரி.

உரை:—கண்டம் திருவாலங் காட்டினுப் - கழுத்தில் அழகிய விடத்தை மடையாளமாகத் தோற்றுவித்தாய், திருவாலங் காட்டிலே பின்னை அன்பாற் கண்டம் - திருவாலங்காட்டு ஸ்தலத்திலே உன்னை அன்போடு தரிசினஞ் செத்தோம் அண்டமுற்றும் காக்கையின் காணரிய கண்ணுதலே - உலக முழுதிலும் காக்கின்ற திருமால் தேடிக் காண முடியாத கெற்றிக்கண்ணே யுடைய பெருமானே!, என் பவத்தைப்போக்கு - என்னுடைய பிறவியை யொழிப்பாயாக!, ஐயா ஞானம்புரி - ஐயனே ஞானத்தை விரும்பிக் கொடுத்தருள்வாயாக!, எ - று.

பன்னிரண்டு ஊர்வரப் பாடியது

3. திருமயிலை வான்மியூர் முகிலையன சாயற்
நிகழ்கோதைத் திருவல்லிக் கேணிலைமையுற்ற
ஒருமுல்லை வாயினகை யாலங்காட் டுகிழி
பொற்றியூர் வதவசமோ வெனகொந்துன் மயலால்
வருமணிமே கலைக்காஞ்சித் துகில்வளைக ணமுல
மலைத்தண்ணா மலைமுலையின் வார்த்திய வந்தாள்
தருமதுரை பேசெந்தில் வேலாசே யன்னு
டனைப்புலியு ருக்ருணுப்பிற் சார்பாக்க முனதே.

உரை:—திருமயிலை அனசாடல் - அழகிய மயிலைப்போன்ற சாயலும், வான்மியூர் முகிலையன நிகழ்கோதை - வானத்தின்மேலே யூர்த்து செல்லுகின்ற கரிய மேகம்போல் விளக்குகின்ற கடத்தலும், திருவல் என்-அழகிய சொக்கட்டான் காயைப்போன்ற வலிய முலைபுக, இஃது கலைமை - கரும்பு போன்ற உடம்பும், உற்ற ஒரு முல்லைவாயில் நகை-ஒப்பற்ற முல்லைபோன்ற வாயிற் பந்தாளும், ஆலங்காட்டு விழி-விடத்தன்மை காட்டக்கூடிய கண்ணு முடைய பெண், ஒற்றியூர்வது அவசமோ என கொந்து-அணைந்து சேர்வது தன் வசப் படாததோ என்று வருத்தி, உன் மயலால் - உன்பாலுள்ள மோகத்தால், வருமணி மேலை காஞ்சித் துகில் - என் கோவை மணியின்

வந்த சூதையும், வினை - வினாவளும், எழுப - எழுவம்படியாக,
மிகத்த-வருத்ததால் மெலித்த, அன்னுமன முகவின் வாரிழிய வத்
தான் - உவந்த மனபோன்ற முகபானத மிம்மப்பெற்ற எச்ச அறம்படி
யாக உன்பால் வந்த சேர்த்தான், தரும தரையே - அறவானுள் முத
வாரியே, செந்தில் வேல் அரே - செந்தில் வேலென்னும் பெயருடைய
மன்னனே!, அன்னுத்தனைப் புலி - அவனைத் தழுவி, ஊருக்கு அனுப்
பில் - உன்னுடைய ஊருக்கு அனுப்பினால் சார்பு ஆகும் உனதே - சேர்
கடிய பாக்கியம் உன்னை சார்த்ததாகும், எ - ற.

பன்னிரண்டு பலனாரப் பெயர்கள் வரப் பாடியது.

4. தேங்குமுலைப் பந்தோகை பித்தியமா வுடலிற்
தீழ்வகைபப் பழம்பணிபா ரங்கெனா தீதே
ஒக்கியழு தடைடுபவ காரமுன வினைமார்ச்
கொடுங்கிப்பா வசவிகர்த்த அறஞர்க்கு மஞ்சி
விங்கிபக்கோ டாமுலியிற் பூத்தினவு கொண்டுன்
விரகத்தி னதிராமுற் றன்பிட்டு வந்தான்
தாங்குதனின் கடன்செத்தில் வேலாசே பவனின்
றன்பாலா படைதவெழி றருமுறுக்குத் தானே.

உரை:—தேன் குழல் - காசின வீசும் உத்தலும், அப்பத்த - அழகிய
பந்தபோன்ற, தோகைத்தியம் - இரண்டு திரண்ட முலைகள், மாவுடலில்
தீழ்வகைப - மானிற முகைய உடம்பில் விசங்கலும், பழம் பணிபாரங்க
எனல்லாம் தீதே - பழய சூபானவர்கள் முத்தமாயின எல்லாவற்றையு
மொழித்த, ஒக்கி யழுதல் அட்டு - ஒக்கி அழுததைத் தவிர்த்த, பலனா
முன அனைமார்க்கு ஒடிக்கி-பல வகையான அச்சமுள்ள மனத்தோடுகடிய
தாய்மார்க்கு அடங்கி, பாய் அம் கிளர்த்த உறஞர்க்கும் அஞ்சி - பாய்கின்ற
சூட்டைப்போன்ற உறவினர்களுக்கும் பயப்பட்டு, வீக்கு இப்சோடு ஆம்
முலையில் பூத்தினவுகொண்டு - விழுமின்ற யானைக் கொம்புபோன்ற தனக்
கெண்மீத அழகிய தேமல் படரப்பெற்று, உன் விரகத்தில் அதிராமுற்ற-
உன்னுடைய மோதத்தில் அநிச விற்பத்தை புடையவனாய், அன்பிட்டு
வந்தான் - அன்புடையவனாய் வந்து சேர்த்தான், செந்தில்வேல் அரே.
செந்தில் வேலென்னும் பெயருடைய மன்னனே!, தாங்குதல் கின் கடன்-
அவனை ஆதரித்தல் உன்னுடைய டனாகும், அவன் கின்றன்பாலா படை
தல் - அவனுள் பகையாய் சேர்தல், எழில் தரு முறுக்குத்தானே - அழகும்
செம்பீரமுழ் தருவதாகும், எ - ற.

ஏழுமரப் பெயர்கள் வரப் பாடியது

5. செத்திலேவல் வள்ளலின் திண்புபத்தார் பற்றித்தம்
வத்திலேவல் நஞ்சீர் வனப்புடைய—வத்தியின்வேல்
ஆலமாய் கண்ணாசா மக்குவத்திக் கோக்குமுலை
பாலைவேம் பென்றுண்ணுள் பார்.

உரை:—செத்திலேவல் வள்ளல் - செத்தில் வேலனுமிய வள்ளலே!
தின் திண்புபத்தார்பற்ற - உன்னுடைய வலிமைபாண தோளின்மேலுள்ள
மாலையைக் கைகொள்வதற்காக, தித்தம் இவ் வத்த வேண்டும் - என்
தோறும் வீட்டுக்குவந்து பிரார்த்தனை செய்கின்ற, சீர் வனப்புடைய -
சிறந்த அழகுடைய, அத்தியின்வேல் ஆலமாய் கண் - அழகிய ஒழிபுடைய
வேலும் விடமும் அரமும்போன்ற கண்ணையும், அரமாய் அங்குல் - அரமில்
போன்ற கடிதடமும், அத்திக் கோக்குமுலை - யானைபோன்ற தனமும்
கோக்கினரும்புபோன்ற முலைகளும்புமுடைய பெண், பாலை வேம்பு என்று
உண்ணுள் - பாலை வேப்பிலைபோன்ற சேப்புடையதென்று அருத்தமாட்
டான், பார் - கவனிப்பாயாக, எ - து.

பழனிக்குமாரப் பிள்ளைமீது பாடியது

6. கல்லாதமுடர்கன்பாற்கவியுரைக்கிற் கற்பனைசொற்கனியின்சாரம்
எல்லாரன் கறிவா வறிபாதார்க் குரைத்தங்கமரினிலே பாலை
இல்லாமற்கவிழ்த்ததொக்குமென்பதுநீயறிபாபாவின்பாச்சொல்ல
வல்லாருன் பாலன்றி பெவர்க்குரைப்பார் பழனிக்கு மாவேனே.

உரை:—பழனிக்குமார வேனே - பழனிக்குமார மன்னனே!, கல்லாத
முடர்கன்பால் கவி யுரைக்கில் - படியாத அறிவிலிகளிடம் பாட்டுப் பாடி
னால், கற்பனை சொல் கனியின் சாரம் எல்லாம் என்ரு அறிவா - பாட்டின்
அணிகள் சொன்னயத்கன் உணர்ச்சி மேகம் கொள்பவற்றை யவர்கன்
அறியக்கூடுமா?, அறியாதார்க்கு உரைத்தல் கமரினிலே பாலை இல்லாமல்
கவிழ்த்தத ஒருமென்பது நீ அறியாயா - எய் தெரியாதவர்களிடம்
பாட்டியம்புதல் கிலவெடிப்பிலே கிலமுரிஞ்சும்படி பாலைக் கொட்டுவது
போலாகுமென்பது உனக்குத் தெரியாததா?, இன்பாச் சொல்ல வல்லவர்
உன்பாலன்றி எவர்க்கு உரைப்பார் - தீனிய பாட்டுப் பாடவல்லவர்கன்
உன்னிடத்தில் தங்கள் பாட்டைச் சொல்லாமல் வேறு யாரிடஞ் சொல்
வார்கள், எ - து.

சிவசங்கை விசையச்சாமித் தேவர்பால் உரைத்தது

7. மாத வதன மதிதா மலையே
மாத வதன மதித்தனைவாய்—ஒததமிழ்ப்
பாவிசையச் சாமிதரும் பண்புடையாய் நண்புடையாய்
மாவிசையச் சாமிநு மா.

உரை :—ஒத தமிழ்ப்பா இசைய சாமிதரும் பண்புடையாய் - சொல்லு
கின்ற தமிழ்ப் பாட்டுக்குப் பொருத்தமாகப் பொன்னை யளிக்கும் நற்குண
முடையவரே!; நண்புடையாய் - சிவோகதரே!; மாவிசையச் சாமி - பெரிய
விசையச்சாமி முதல்வரே!; பூமா - உலக பாலகரே!; மாத வதனம்
மதிதாமரை - மாதிலுடைய முகம் சந்திரனையும் தாமரையையும் ஒக்கும்,
மாதவதனம் மலையே - பெரிய விரண்டு தனங்களும் மலைபோன்றன,
மதித்த அனைவாய் - அவனைப் பொருளாகக் கருதித் தழுவுவீராக!; எ-று

அழகிய சொக்கநாத பிள்ளை

பாடியது

சரஸ்வதி தோத்திரம்

1. மேனிய பேரமுதின் மிக்கான வாக்குநல்கும்
பூவினர சாட்சி பொருந்தல்கு—நானிடத்
தாள்கமலத் தாளபயத் தாள்வாதத் தாளெகினத்
தாள்வெண்ணிறத் தாள்கனகத் தாள்.

உரை :—நானிடத்தான் - நாவில் வீற்றிருப்பவன், கமலத்தான் -
வெண்டாமரைப் பூவில் வீற்றிருப்பவன் அபயத்தான் வாதத்தான் - அபயம்
வாதமென்ற திருகடை அடையாள முடையவன், எகினத்தான் - அன்
னதந்நீய் க எழுந்தரப்பவன், வெண்ணிறத்தான் - வெள்ளை கிறமுடைய
வன், கனகத்தான் - பொன்முடி தரித்தவன், (அத்தகைய சரஸ்வதி) மேவு
இனிய பேரமுதின் மிக்கான வாக்குநல்கும் - பெறுதற்கு இனிமையான
பெரிய சீதவமிதரையைப் பாக்கிமுடி சிறந்த சொல்வன்மையை அளிப்
பான், பூவின் நூசாட்சி பொருந்தல்கும் - பூவுலகத்தில் அரசு செய்யும்
அதிகாரத்தைப் பொருந்தும்படி அருள் செய்வான், எ-று.

முத்துசாமிப் பிள்ளைபேரிற் பாடிய சிலைடைகள்
சிவனுக்கும் மகாவிஷ்ணுவுக்கும்

2. ஆனைமுகம் காணுதலா லஞ்சக்காங் கொளலான்
மேனியுமை சேர்வணத்தால் வெண்கோட்டா—ஹனிலத்தின்
மங்காத கீர்த்திபெற்ற வன்னன்முத்து சாமிமன்னு
கங்காதான் திருமால் காண்.

உரை :—ஹனிலத்தில் மங்காத கீர்த்தி பெற்ற வன்னன் முத்துசாமி
மன்னு - உலகத்தில் அழியாத புகழ்படைத்த வன்னாசிரிய முத்துசாமி
வேந்தனே!, ஆனை முகம் காணுதலால் - ஆனைமுகக் கடவுள் தோன்று
வதற்குக் காரணமா யிருப்பதாலும், அஞ்சக் கால் கொளலால் - பஞ்சாட்
சாத்தை மந்திரமாக வுடைமையாலும், மேனி உமைசேர் வணத்தால் - திரு
மேனியில் உமையம்மை ஒரு பாசத்திற் சேர்த்திருக்கின்றபடியினாலும்,
வெண்கோட்டால் - வெள்ளிய திருநீற்றுக் கோட்டினை புடைமையாலும்,
கங்காதான் - கங்கையைத் தரித்த சிவபெருமானும்,

ஆனைமுகம் காணுதலால் - சிறைத்திரைனுக்குத் தரிசனம் கொடுத்தா
லும், அம்சக்காங் கொளலால் - அழகிய சக்கரத்தைக் கையில் கொள்ளுத
லாலும், மேனியு மைசேர் வணத்தால் - உடம்பானது மேகம்போன்ற சிற
முடைமையாலும், வெண்கோட்டால் - வெள்ளைப் பன்றியின் கொம்பை
புடைமையாலும், திருமால் காண் - திருமாலும் சமமாவார்கள், எ - று.

சிவனுக்கும் தேங்காய்க்கும்

3. கல்லா லடிபுறலாற் கண்மூன் றிருப்பதனால்
எல்லோரும் பூசைக் கெடுத்திடலால்—வல்லோடு
கொள்ளுகையாற் கங்கா குவமுத்து சாமிமன்னு
கன்னிதழி யானிகர்தேவ் காய்.

உரை :—கங்காசுல முத்துசாமி மன்னு - கங்கை குலமாசிரிய வேளாள
குலத்திற் பிறந்த முத்துசாமி வேந்தனே!, கல்லால் அடிபுறலால் - கல்லால்
மாத்நினைடியில் தெக்பிணைமுர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருப்பதனாலும், கண்
மூன்றிருப்பதனால் - முக்கண்ணுடைமையாலும், எல்லோரும் பூசைக்கு
எடுத்திடலால் - எல்லாரும் வழிபாட்டிற்குச் சிவலிங்கத்தைச் சிறப்பாக
எடுத்துக்கொள்வதாலும், வல்லோடு கொண் டையால் - வலிய தலையோட்
டைப் பிச்சைக்காகக் கையிற் கொண்டமையினாலும், கன் இத்தழி யான் -
தேன் சொரியும் கொண்ஹையுடைய சிவபெருமானும்,

கல்லால் அடிபுறலால் - தேங்கையானது கல்லிலடித் தடைக்கப்படு
வாலும், கண் மூன்றிருப்பதனால் - அதற்கு மூன்று கண்க ளிருப்பதனாலும்,
எல்லோரும் பூசைக்கு எடுத்திடலால் - எல்லோரும் பூசையிற் சுவாமிகு

கிவையிப்பதம் செடுத்தென் னுதலாலும், வல்லோடு னொன்னு வையல் -
பெலமான சாட்டை புடைமையாலும், தேக்காய் சிவபெருமானுக் கொப்
பாகும், எ - று.

சிவனுக்கும் வாழைப்பழத்திற்கும்

4. கஞ்சதின் னப்பெறலா னற்றோலு ரித்திடலான்
மிஞ்சக் கனிதலைமேற் கொளலால்—விஞ்ச
வாமருவுஞ் சீப்பணியா லோக்குமுத்த சாயீ
பாமசிவன் வாழைப் பழம்.

உரை:—ஒங்கு முத்தசாயி - சிறப்புற்றோக்கும் முத்தசாயி மன்ன
வனே!, பாமசிவன் - சிவபெருமான், கஞ்ச தின்னப் பெறலால் - பார்
கடலிலெழுந்த விவமுண்ணப் பெறதலானும், எல் தோல் உரித்திடலால் -
எல்ல யானைத்தோலை பரித்திடதலாலும், மிஞ்சக் கனி தலைமேல் கொள
லால் - வெள்ளமாய்ப் பெருகெடுத்த வந்த கண்கை கன்னியைத் தனது
சொழைக்கொன்னுதலாலும், விஞ்ச உாமருவும் சீப்பணியால் - மாப்பிலை
பொருத்திய மிச்ச சேறென்ற பாம்பை புடைமையால்,

கஞ்ச தின்னப் பெறலால் - கையப்பெற்றபின் அருத்தப் படுதலானும்,
எல் தோல் உரித்திடலால் - கண்ணுதல் தோலுரிக்கப்படுதலானும், மிஞ்சக்
கனிதலை மேற்கொளலால் - மிகுதியாகக் கனிந்த பழமாகின்ற தன்மை
பாதலானும், விஞ்ச உாமருவும் சீப்பணியால் - எல்ல வளம் பொருத்திய
சீப்பாச அங்கார முதவதாலும், வாழைப்பழம் சிவபெருமானுக் கொப்
பாகும், எ - று.

விஷ்ணுவுக்கும் கைக்கெடியாரத்துக்கும்

5. சக்கரத்தி னுலாவத் தாக்குதலி னேடுமுள்ளெட்
டக்கரத்தி னுல்லேலை பார்வதினான்—மிக்கவன்பர்
முக்கியமாய்க் கைக்கொளலான் முத்துகவா மித்துலாயே
கைக்கெடியா ரந்திருமால் காண்.

உரை:—முத்தசவாயி தரையே - முத்தசாயி எசமானே!, திரு
மால் - மாலிஷ்டு, சக்கரத்தினால் - சக்கராயுதத்தை புடைமையாலும்,
அரவம் தாக்குதலின் - ஆகிரிஷ்டுனைய பாம்புமேல் தாக்கப்படுதலினே
டும், உன் எட்டி அக்கரத்தினால் - நயாணிசுப்புகின்ற அட்டாட்சர மென்
சிற மந்திரத்தினாலும், லேலை யார்வானால் - திருப்பாற்கடலில் தக்குவதி
னாலும், மிக்க அன்பர் முக்கியமாய்க் கைக்கொளலால் - மிகுந்த அன்பர் முக்
கியமாய்க் கைகூப்புவதினாலும்,

சக்கரத்தினால் - சக்கரமாயி கருவியை புடைமையாலும், அரவத்
தாக்குதலினேடும் - ஓசை கொண்டுள்ளமையாலும், முன் எட்டு அக்கரத்தி

னல் - முன் தொடுகின்ற எழுத்துக்களை யுடைமையாலும், வேலை யார்வதி
னல் வேலைப் பாடுடைமையாலும், மிக்க அன்பர் முக்கியமாய்க் கைக்
கொளவால் - பல அன்பர்கள் முக்கியமாக உபயோகத்திற்குக் கையில்
வைத்துக்கொள்வதினாலும், கைக்கடியாரம் திருமாலுக்குச் சமமாகும், எ-று.

மன்மதனுக்கும் நெருப்புக்கும்

6. கரும்புகையி னுவெரிபுங் காட்சியினுல் யாரும்
விரும்புதலான் மையல் விளக்க—வரும்பொலிவா
செத்திசைக்கும் கீர்த்திபெற்ற வெங்கண்முத்து சாயிமன்னு
சித்தசனை பொப்பாகுந் தீ.

உரை:—எத்திசைக்கும் கீர்த்தி பெற்ற எங்கள் முத்தசாயி மன்னு -
எத்தத் திசையிலும் புதழ் பாவப்பெற்ற எங்களுடைய முத்தசாயி வேந்
தனே!, கரும்பு கையினுல் - கரும்பினை வில்லாகக் கையிலுடைமையினாலும்,
எரிபுங் காட்சியினுல் - சிவபெருமான் கெற்றிக்கண்ணால் எரித்த தோற்
றத்தையுடைமையாலும், யாரும் விரும்புதலால் - யாரும் விரும்பத்தக்க
வடிவத்தை யுடைமையாலும், மையல் விளக்கவரும் பொலிவால் - மோகத்
தைக் காட்டுவதற்கு வருகின்ற பொருத்த முடைமையாலும், சித்தசன் -
மன்மதனும்,

கரும்புகையினுல் - கரிய கிறமுடைய புகையினாலும், எரிபுங் காட்சி
யால் - எரிகின்ற தோற்றத்தை யுடைமையாலும், யாரும் விரும்புதலால் -
ஒளியின் பொருட்டி யாரும் விரும்புவதாலும், மை அல் விளக்க வரும்
பொலிவால் - மைபோன்ற இரட்டில் பொருள்க் காட்டுதற்கு வருகின்ற
விளக்கத்தை யுடைமையாலும், தீ ஒப்பாகும் - நெருப்பும் சமமாகும், எ-று.

வேசைக்கும் சவுளிக்கடைக்கும்

7. ஆர்வந்தாலுஞ் சேலையைத் தூக்கிக் காட்டுதலாற்
பார்வையி னுலேபணங்கைப் பற்றிடலாற்—சேரு
மவியத்தாற் றேடுதலி னான்முத்து சாயி
சவுளிக்கடை திகர்வே சை.

உரை:—முத்தசாயி -, வேசை - விலை மகளிர், ஆர்வந்தாலும்
சேலையைத் தூக்கிக் காட்டுதலால் -, பார்வையினுலே பணங்கைப்
பற்றிடலால் - பார்த்த அளவிலேயே தனக்குரிய பணத்தைப்பற்றிக்
கொள்ளுதலாலும், சேரும் அவியத்தால் தேடுதலினால் - தங்கனிடத்திற்
பொருத்திய அவியங்கள் காட்டி ஆடவரைத் தேடுதலினாலும்,

ஆர் வந்தாலும் சேலையைத் தூக்கிக் காட்டுதலால் - யார் வந்தாலும்
யார்க்கும் புடவைகளை யெடுத்துக் காட்டுதலாலும், பார்வையினுலே பணங்

கைப் பற்றிடலாம் - தனினைச் செவ்வதற்கு முன் பார்த்த னாக்கு மளவி
வேயே அதற்குரிய விசுவை வாங்கிக்கொள்வதாலும், மேரும் அவிபத்தால்
தேவதேவியும் - சூரிய வெளிச்சத்திலே தேடி கடைபிடிப் பெறதலாலும்
அவ்வத விசுவத்தினாலே வாங்கிவந்தவர்களைத் தேவதேவியாலும், செவிச்
கடை பிடி - செவிக்கடை வினை மயங்குகு ஒப்பாகும், எ - ற.

வேசைக்கும் நாய்க்கும்

8. ஆட்டுக்கா வற்படலா காரிடத்தி லுள்பெய்ப்புக்
காட்டிச்சுணங் கிக்கடித் திடலா—கூட்டிலெங்கும்
போயிப்பவாற் றயமினமேற் போராட னான்முத்த
சாயிமன்னு எய்க்கணைவே ளை.

உரை :—முத்தசாயி மன்னு - முத்தசாயி வேந்தனே !, ஆட்டுக்கு
கூவல் படலாம் - கடைஞ் செவ்வதற்கு விரும்புவதாலும், சூரிடத்திலும்
பெய்ப்புக் காட்டிச் சுணங்கி கடித்திடலாம் - சூருக்கும் இனிமை காட்டிச்
சாஞ்செய்த வெவ்வதாலும், காட்டிலெங்கும் போம் இப்பவால் - தேசத்
தில் எவ்விடத்திற்கு செல்லும் தன்மை புடைமையாலும், தம்மினமேல்
போரடலாம் - தன் சாதிபாரோடு சண்டையிடவதாலும், வேசை - வினை
மனிரும்,

ஆட்டுக்கு கூவல் படலாம் - ஆட்டு ஊனுக்கு விரும்புவதாலும்,
சூரிடத்திலும் பெய்ப்புக்காட்டிச் சுணங்கி கடித்திடலாம் - சூரிடத்திலும்
வாலைத் துறைத்ததுப் படிவதுபோற் காட்டி நெருங்கி கடிப்பதனாலும், காட்
டில் எவ்வதும்போம் இப்பவால் - ஊரிலே எவ்வதும் திரிவதாலும், தம் இன
மேல் போரடலாம் - மற்ற எய்க்கோடு சண்டை பிடிவதாலும் எய் -
எயானது, இளை - வேசைக்கு எமமாகும், எ - ற.

வேசைக்கும் பேய்க்கும்

9. ஆட்டுக்கிளக்க வாடுதனா னாடியும்பற் றிப்பிடித்தச் [ற்
சேட்டைசெய்யநான்மபக்கஞ்சேர்த்திடலாற்—கூட்டமதா
ருபக்கணையாய் வாணர்நமைத் தாங்குமுத்த சாயிமன்னு
பெய்க்கணையாய் வேசைகளைப் பேச.

உரை :—தாய்க்கணையாய் வாணர்நமைத் தாங்கு முத்தசாயி மன்னு -
தமிழ் சேற்றவர்களை அன்னிப்போல ஆதரிக்கும் முத்தசாயி வேந்தனே !,
ஆட்டின் ஆடுதலாம் - காட்டினச் சடனஞ் செய்கின்ற காட்டிய மாடுத
லானும், கூடைப்பற்றிப் பிடித்தச் சேட்டை செய்யலாம் - எவரையும்
கைப்பாற்றி விடையாடச் செய்வதாலும், கூட்டமதால் மயங்கம் சேர்த்திட
லாம் - தழுவுதலால் மயல் (மோசம்) விளைவித்திடவதாலும், வேசைகளை -
வினை மனிரைப்பும்,

ஆட்டுவிக்க ஆதலால் - மந்திரவாதி யாட்டுவித்தால் ஆதலாலும், ஆரையும்பற்றிப் பிடித்துச் சேட்டை செய்யலால் - யாரையும் பிடித்துக் கொண்டு குழம்புகள் செய்வதாலும், கூட்டமதால் மயக்கம் சேர்த்திடலால் - தான் பிடித்த உயிரோடு லைத்த அறிவு மயக்கத்தை புண்டி பண்ணுவதாலும், பேய்க்கு - பைசாசுக்கு, இணையாய்ப் பேசு - வினைமகனினா பொப்பாகக் கூறு, ஏ - று.

சந்திரனுக்கும் தாம்பர வன்னிக்கும்

20. மீனப் பொருத்திடலான் மிக்ககலை தோய்த்திடலாற்
ருனக்க மண்டலமே சார்த்திடலான்—மானத்தா
மெபுவிக்கோ ராபண மானமுத்து சாமிமன்னு
செம்புகதி சேர்ச்சி தன்.

உரை:—மானத்தால் அம்புவிக்கோர் ஆபணமான முத்தசாமி மன்னு - பெருமையால் அழகிய பூவிக்கு ஓர் அணிபாய் வினக்குகின்ற முத்தசாமி வேந்தனே!, மீனப் பொருத்திடலால் - வின் மீனாகிய கட்சந்திரத்தைத் கூடுவதாலும், மிக்க கலை தோய்த்திடலால் - கலைகள் வளரப் பெறுவதாலும், தான் கக்க மண்டலமே சார்த்திடலால் - தான் ஒளி வட்டத்தை யடைந்திருப்பதாலும், சந்திரன் - சந்திரனுக்கு,

மீனப் பொருத்திடலால் - நீரில் வாழும் மீன்களைப் பொருத்தி விருப் பதனாலும், மிக்க கலை தோய்த்திடலால் - மிகுதியான ஆடைகள் தன்வக் கப்படுதலாலும், தானக் கமண்டலமே சார்த்திடலால் - தான பரத்திரமாயிய மண்டலத்தில் சிறைக்கப் படுதலாலும், செம்பு கதி - தாம்பர வர்ணியாறு, சேர் - (சந்திரனுக்கு) ஒப்பாகும், ஏ - று.

திருடனுக்கும் செருப்புக்கும்

11. அங்கங் களவா லதுகண்டு கைப்புறலா
செங்கு மிதியடிபென் றேசொலலால்—வெங்கற்
காடுமுட் கஞ்சாததி னுறகாமர் முத்தசாமி
திருடனையொப் பாகுஞ்செ ருப்பு.

உரை:—காமர் முத்தசாமி - அழகிய முத்தசாமி வள்ளலே!, அங்கங் களவால் - களவ அடையாள முடைமையாலும், அது கண்டு உதைப்பு உற வால் - அந்த அடையாளத்தினால் உதை வாக்குதலாலும், எங்கும் மிதியடி என்றே சொலலால் - எங்கும் மிதிக்க வேண்டும் அடிக்க வேண்டுமென்ற சொல்லுகலிலக்கா யிருப்பதனாலும், வெங்கல் காடு முட்டு அஞ்சாததினால் - கொடிய பாறை கடினமான வழி முன்னு என்பவற்றிற்குப் பயப்படாது ஓடுவதாலும், திருடின் - என்னை,

அங்கு அனவால் - காலின் ஒவ்வோர் உறுப்புக்கும் தக்கபடி அனவான் பகுதியை புடைமையாலும், அதுகண்டு தைப்புறலால் - அனவுகண்டு அதற்குத் தக்கபடி தைக்கப்படுதலாலும், எங்கும் மிதியடி என்றே சொல்லால் - எவ்விடத்திலும் மிதிபடி யென்ற பெயரை புடைமையாலும், வெம் கல் காடு முட்டு அஞ்சாதினால் - கடுமையான கல்லு முன்னு கரடானவழி யென்பவற்றை யஞ்சாது மிதிக்கப் பயன்படுவதாலும்! செருப்பு ஒப்பாகும் - செருப்பு (நிருடனுக்கு) ஒப்பாகும், எ - று.

மயிலுக்கும் கரும்புக்கும்

12. மேனியெல்லாம் கண்ணுறலால் வேள்விரும்புந் தன்மையினு
லானபகர் தோகையினு லாடலினுன்—மீனவனேர்
மானபா நெய்க்கை வாமுழுத்து சாயிமன்னு
கானமயி லொப்பாம் கரும்பு.

உரை:—மீனவனேர் மாண்பா - பாண்டியனை யொத்த மேலான பெருமை புடையவனே !, நெய்க்கை வாம் முத்துசாயி மன்னு -....., மேனியெல்லாம் கண்ணுறலால் - உடம்பு முழுதும் கண்போன்ற பகுதி களிருப்பதாலும், வேள் விரும்பும் தன்மையினால் - முருகவேள் வாகனமாக விரும்பிக்கொள்ளும் இயல்பினாலும், ஆன பகர்தோகையினால் - பச்சை நிறமுடைய கலாப முடைமையாலும், ஆடலினால் - நிருத்தனஞ் செய்வதினாலும், கானமயில் - காட்டில் உசிர்கின்ற மயிலுக்கு,

மேனி யெல்லாம் கண்ணுறலால் - எல்லாப் பாகத்திலும் கணுக்க ளிருப்பதாலும், வேள் விரும்பும் தன்மையினால் - மன்மத வேள் வில்லாக விரும்பு மியற்கையாலும், ஆன பகர்தோகையினால் - அழகான பசிய இலைச் சருகை புடைமையாலும் ஆடலினால் - ஆலைலாட்டப் படுதலாலும், கரும்பு ஒப்பாம் - கரும்பானது (மயிலுக்குச்) சமமாகும், எ - று.

ஒட்டுத் திண்ணைக்கும் கண்டச் சரத்துக்கும்

13. செங்கற் பதித்திடலாற் சிராய் மெழுதிடலா
லிங்கிதமாய்க் கோலமிடுதலாற்—றங்கலினை
கண்ணுதலால் வாணர்கட்டு நல்குமுத்து சாயிமன்னு
திண்ணைகிகர் கண்டசாஞ் செப்பு.

உரை:—வாணர்கட்டு நல்கும் முத்துசாயி மன்னு - கலிவாணருக்குப் பரிசளிக்கும் முத்துசாயி வேந்தனே!, செங்கல்பதித்திடலால் - செங்கல்கள் பதித்தக் கட்டப் படுவதினாலும், சிராய் மெழுதிடலால் - கண்ணுதல் மெழுதப் படுதலாலும், இங்கிதமாய்க் கோலம் இடுதலால் - இனிமையாகக் கோலமிடப் படுவதினாலும், தங்க இலை கண்ணுதலால் - வந்தவர்கள் தங்கும்படியாக இல்லமாயிவலிட்டை யொட்டியிருப்பதாலும், திண்ணை - ஒட்டுத்திண்ணைக்கு,

செங்கற்புதித்திடலால் - சிவந்த இரத்தினங்கள் பதிக்கப் பெறுதலாலும், சிராய் மெழுதலால் - அனவாய் மெழுகு சேர்க்கப்படுதலாலும், இங்கிதமாய்க் கோலம் இடுதலால் - இனிமையான அலங்காரத்திற்காக அணியப்படுதலாலும், தங்க விலை கண்ணுதலால் - பொன்னிலையோடு சேர்க்கப் பெறுதலாலும் அல்லது தங்கத்தின் விலை பெறுதலாலும், கிசர் கண்ட சரம் செப்பு - கண்ட சரம் (ஒட்டுத் திண்ணைக்கு) ஒப்பாகும் எனச் சொல், எ - று.

மரத்திற்கும் பீற்றற் குடைக்கும்

14. பிஞ்சு கிடக்கும் பெருமழைக்குத் தாக்காது
மிஞ்ச வதனுள் வெயிலொழுதல்—தஞ்சமென்றோர்
வேட்டதருண் முத்துசுவா மித்துவாரா ஜேத்தாரகேள்
கோட்டுமரம் பீற்றற் குடை.

உரை :—தஞ்சமென்றோர் வேட்டத அருள் முத்த சுவாமித் துரை ராசேந்திரா தேன் - அடைக்கலம் புருந்தவர்க்கு விரும்பியதைக் கொடுக்கின்ற முத்தசாமிப் பெருஞ் செல்வ முதலாளியே சேட்பாயாக !, கோட்டு மரம் - இளையபுடைய மரம், பிஞ்சு கிடக்கும் - பிஞ்சுக் காய்களுடைய தாயிருக்கும், பெரு மழைக்குத் தாக்காது - பெருமழைக்கு மரத்தினடியில் ஒதுக்க முடியாது, மிஞ்ச வதனுள் வெயிலொழுகும் - அதன் வழியாக வெயிற் கதிர்தன் பாய்ந்து செல்லும்,

பீற்றற்குடை - பீற்றற் குடையானது, பிஞ்சுகிடக்கும் - கிழிந்திருக்கும், பெருமழைக்குத் தாக்காது - பெருமழையைத் தடுக்காது, மிஞ்ச அதனுள் வெயில் ஒழுகும் - வெயில் அடிப்பட்டவுடன் அதன் வழியாக உட் செல்லும், (சூதலால் பீற்றற்குடை மரத்துக் கொப்பாகும்), எ - று.

காயென்றெடுத்து இலை என்று முடித்தது

15. காய்சின மில்லாதான் கருணைமுத்து சாயிவள்ளல் - கொதிக்கின்ற கோபமில்லாத கருணை மிக்க முத்துசாய் மெல்லும் கொடையாளன்
வாய்மையுளான் பாடிவரு வேர்க்குத்—தாய்க்கிசர்வான்
எல்லையில்லா மாண்பொருளை யீவா னிவனிடத்தி
லில்லைபென்ற சொல்லே யினை.

உரை :—காய்சின மில்லாதான் கருணை முத்துசாயி வள்ளல் - கொதிக்கின்ற கோபமில்லாத கருணை மிக்க முத்துசாய் மெல்லும் கொடையாளன் வாய்மையுளான் - சத்தியவாகு விரும்புவன், பாடி வருவோர்க்குத் தாய்க்கிசர்வான் - பாட்டியாறி வருகின்ற புலவர்களுக்கு அனுகூலமாவான், எல்லை இல்லா மாண்பொருளை யீவான் - அவ்வற்ற சிறந்த செல்வத்தைக் கொடுப்பான், இவனிடத்தில் இல்லையென்ற சொல்லே இல்லை -, எ - று.

படித்துறை யென்றெடுத்துக் குளக்கரையென்று முடித்தது

16. படித்துறையும் வாணரைக்காப் பாற்றிடவும் பொல்லா
மிடித்துபார வேழையரை மேன்மேற்—துடித்தகித
கையவிடா தாண்டிடவு நாட்டின்முத்து சாமியெனு
மைபவுன்போல் யார்க்குளக் கரை.

உரை :—படித்த உறையும் வாணரைக் காப்பாற்றிடவும்—எல்லி கற்று
விட்டு உடையமில்லா திருக்கும் தமிழ்வாணரைப் பேணுவதற்கும், பொல்லா
மிடித்துயால் ஏழையரை மேன்மேல் துடித்து கிதம் கையவிடாது ஆன்
மிடவும் - செட்ட வறமையின் தன்பமாணது ஏழைனைத் தினத்தோறும்
துடிக்கும்படியாக வருத்தாசிறுக்கும்படி அவர்களைப் பாதாளத்து ஆட்
கொள்ளவும், நாட்டில் - தேசத்தில், முத்தசாமி யெனும் ஐய - முத்தசாமி
பெனும் ஐயனே!, உன்போல் யார்க்கு உன் அச்சரை - உன்னைப்போல்
உள்ளத்தில் யார்க்குக் கவலை அல்லது ஆத்திரமிருக்கிறது, எ - று.

கைதேருத ஒருவன் மத்தளம் அடிக்கதைப் பார்த்துச் சொல்லியது

17. எங்கண்முத்து சாமிமன்னு ளிங்கே பொருவன்மிரு
தங்கமதை போயாமற் றட்டினு—எனக்கங்கே
கூடிசின்ற பெண்களெருக் கொள்வதற்குக் கூடையெடுத்
தோடிவந்தார் ி பார்த்தா யோ.

உரை :—எங்கள் முத்தசாமி மன்னு - எங்களுக்குச் சொந்தமான
முத்தசாமி வேந்தனே!, இங்கே ஒருவன் மிருதங்கமதை ஓயாமல் தட்டி
னுன் -, அங்கங்கே கூடிசின்ற பெண்கள் எருக்கொள்வதற்குக் கூடையெடுத்
து ஓடி வந்தார் - மிருதங்கத்தின் ஓசையைக் கேட்டுப் பக்கத்திற்
கூட்டமாய் சின்ற பெண்கள் (அது சாணி தட்டுகிற சத்தம் போலிருந்த
தனால்) எருவாக்குவதற்குக் கூடைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு ஓடி வந்தார்
என், ி பார்த்தாயா - ி அதைக் கவனித்தாயா?, எ - று.

18. முன்னெழுத்தில் லாக்ககலை மொய்ம்பா முழக்கமலை
மன்னுமவத னாடு மேவாக்ககலை—தன்னின்மிரு
முத்தசுவா மித்தனாயே முற்றுகுகியி லின்பம
வைத்துங் கலை மகிழ்.

உரை :—முன்னெழுத்திலா கலைமொய்ம்பாம் - (கலை யென்பதில்
கரம் போனால் உளதாம்) மலைபோன்ற தோளைபுடைய, முழக்கமலை மன்
னும வதனும் - கமலையாகிய நிருமல் கிலையாகத் தங்கும் முத்தவனே,
கடுமேவாக் கலைதன்னில் மிரு முத்தசாமித் தனாயே - கலைகளில் வல்ல
முத்தசாமி பென்னும் பெயருடைய எஜமானே!, முற்றும் கலியில் இன்

பம் வை - முழுவதும் பாட்டில் பிரியம் வை, தங்கமலை மெழ - அதன் நெர்த்த வளத்தை யனுபவித்து மெழுவாயாக!; எ - று.

ஒரு பெண் முத்துசாயி வள்ளலைப் பார்த்துக் கூறியது

19. கோமகனே யிங்ஞன்கொடைக் கொன்கொடை யதிகம்
வாமமுத்து சாயிமகி பாலா—நீமுன்
ஒருகைதனங் கொடுத்தா லுண்மைவைத் திப்போதே
இருகைதனங் கொடுப்பேன் யான்.

உரை:—வாம முத்தசாயி மகிபாலா - அழகிய முத்தசாயி பூபதியே!, கோமகனே இங்கு உன் கொடைக்கு என் கொடை யதிகம் - அரசனே, இவ்வுலகத்தில் உன் கொடையைப் பார்க்கிலும் என் கொடை யதிகமாகும்! நீ முன் ஒருகை தனங் கொடுத்தால் - நீ முன்பாக ஒரு கையினாலே செல்வத்தை யெனக்கு அளிப்பாயானால், உண்மை வைத்து இப்போதே யான் இருகை தனம் கொடுப்பேன் - சத்தியமாய் இப்போதே உன்னிருகைகளும் பற்றுதற்குரிய தனங்களைத் தருவேன், எ - று.

20. போதணைவாய் வாதுரையே பூமணம்போ லேபெண்பிப்
போதணைவாய் வாதுரையேன் பூசலேன்—மாதையேச
ரஞ்சொன்முத்து சாயிமன்னு வைஞ்சாததை மீதுமென்மேல்
வெஞ்சினத்தி லேவி னன்மா வேள்.

உரை:—மாதையேசர் அம் சொல் முத்தசாயி மன்னு - மிகுந்த தயை புடைய அழகிய மொழி பேசும் முத்தசாயி வேந்தனே!, போதணைவாய் வாதுரையே - பூப்போன்ற பங்கையின்மீது ஏனுமானே யருக!, பூமணம் போல எனை இப்போது அணைவாய் - பூ மணத்தினொடு சேர்ந்திருப்பது போல இப்போது என்னை நீ சேருவாயாக!, வாது உரையேல் - விவகாரம் பேச வேண்டாம், பூசல் ஏன் - சண்டை யெதற்கு, மா வேள் - பெரிய மன்மதன், வெம் சினத்திலே - கொடிய கோபத்தோடு, மென்மேல் மீது - மெல்லிய உடம்பின்மேல், ஐஞ்சாததை - ஐந்து பூக்களைவிட, ஏவினன் - விடுத்தான், எ - று.

தோழி கூற்று

21. விரும்ப வணிகைதயர்கூழ் வேண்முத்து சாயி
வரும்பவனி தையல்கண்ணுன் மாலே—பொருத்திதந்
தாகயிருந் தர்ன்வனையுந் தானியிழந் தான்கரையுந்
தேகமறந் தான்கொவவந் தேன்.

உரை:—விரும்ப வணிகைதயர் கூழ் வேண் முத்தசாயி - காதலிப்பதற் குப் பெண்ணன் கூழ்ந்து நிற்கும் முத்தசாயி வள்ளலே!, வரும் பவனி

என்கடலை வைகின்றோனென்னமா பக்கா
பாப்பிழைப்பே நென்றுள்பேச் சுக்குமதி மதரா
கழுத்து சாமிசே நகரினான் பாக்கு
கடுகவா விதில்வெகு சகாயமுண்டு குணமே.

உரை:—வேள் பல சாகுப்பை பெடுத்தான் - மன்றன் பல அம்புத்
குயிலை பெடுத்த வித்தான், சாய புரியான் - இராயபுரிபென்னும் பழிபி
லுள்ள பெண், பராதேனென்றான் - அஞ்சினென்ற சொன்னான், அரி
சிவ சம்போ என்று அழகன் - மலா குடன் - பூக்குடமாட்டேன்,
சாம்பிராணி யாணைகொண்டான் - இறக்கிற பிராணியாக வாகிவிட்டே
னென்றான், நீ வாகையான் என்று அழகு இவ்வகா எதிர் பார்த்தான் -
நீ வாகியான் என்று அழகு தன்ப்பட்டி இந்திரன் வகைத்தன்ப்பட்டு
எதிர் பார்த்திருந்தான். அன்கடலை வைகின்றான் - அழகுடைய கடலை பேசு
கின்றான், என்னமாய் அக்கா என் பிழைப்பேனென்றான் - எப்படி அக்
கானே என் உயிர்வாழ முடியுமென்றான். பேசுங்கு அறிமதிர - பேசுங்
கும் அறிவு இனிமையான. நகர முத்தசாயி - (அழகிய) மாப்பிழையுடைய
முத்தசாயி வன்னல், சிர் அகம் - சிறந்த உன்னமானது, இவதி அன்பு
குரகு - இவதி பெண்கு அன்பு விநாயகம் உசை என்றான். ஆதலால்,
கடுகவா - விரைவாக வந்திசை, இதில் வெகு சகாயம் உண்டு - அதல்
மிருத்த சகாயம் உண்டு, குணமே - கன்மைமே, எ - று.

25. அன்னமுமேவமபாருடவெறுத்தழுதுசமுதா
பக்கல்வததிபிலேறுங் கரும்புனக்கண் நடைபுஞ்
சின்னமாதென்னவிட்டாள் பொய்யிலவமபலவே
செவ்வாணையிலுப்பைவைத்துச் செவ்வேன்சத்தியமாய்
வன்னமலர்சொய்யாது இவ்வூற்றாள்புலிபோல்
வருபவாதடக்கம்பந்தக் கருவேலமின்னிப்
புன்னபாதகததயம் வாழுத்தகவாயிபெனும்
பூவரசோஜவல்லி புத்தாசெயிங்கே.

உரை:—முத்தசாயி பெனும் பூவரசே - முத்தசாயி பூபதியே!,
ராஜவல்லிப் புத்தாசே - இராஜவல்லி புத்தாசேயுன்றிய மன்னினை!,
சின்னமாத - சிறு பெண்ணுனவன், அன்னமுமேவம்பாடும் - என் கன்
னிகுர சோமம் மேப்பிலைப்பாலக் கப்பாடும் வெறுத்து அழகு -,
கருகுரலால்-கருகின்ற ஒலி புனையவனாய், அம் - அங்கு, அவ் அத்தி -
இருளாகிய யானியினிக், ஏறம் கருமபுனக் கண்டு உடையும் - ஏறி
வருகின்ற மனமதனைப் பார்த்து உடைகின்றான், என்ன விட்டாள் -
எனனை புன்பால் தூதா விடுத்தான், பொய்யில் - இது பொய்யல்ல.
கம்பு அலவே - வீணை காரியமும் அல்ல, செவ்வா - செவ்வனே!,

கையில் உப்பை வைத்துச் சொல்வேன் சத்தியமாய் - வன்னமலர்
சொய்யாது உன் சூவல் உற்றுள் - பல சிறமான பூக்களைச் சொய்யாமல்
உம்மீது மோக மடைந்தான், புலிபோல் வரும் வாதமடக்கி - புலிபோல்
வருகின்ற தென்றலை யடக்கி, நெவேல மின்னைபுல் - கருவூலம்போன்ற
அத்தப் பெண்ணைத் தழுவுவாயாக, கையாது அகத்தியம் வா - அவன்
வருந்தாதபடி கீ கட்டாயம் வருவாயாக !, இரக்கே - இரக்கம் வைப்பா
யாக !, எ - ற.

அம்மான் மகன் மருமகன் என்று பாடியது

26 குன்சொலக் கூடாத சொருபா தனக்கேடு
தான்சொலக் கூடாத முத்துசாமிமன்னு—நான்சொலக்கேள்
செம்மான் மழுவேந்தஞ் செங்கைச் சிவனாருக்
கம்மான் மகன்மரு மகன்.

உரை:—குன் சொலக்கூடாத சொருபா - குற்றங் கூறமுடியாத
வடிவ ரூபையவனே !, தனக்கேடுதான் சொலக்கூடாத முத்துசாமி மன்னு—
தனக்கு ஒப்பாக யாவனாயுஞ் சொல்வமுடியாத முத்துசாமி மன்னனே !,
நான் சொலக்கேள் - செம்மான் மழுவேந்தம் செங்கைச் சிவனா
ருக்கு - செம்மையான மாண்பும் மழுவையும் தனது திருக்காதத்தில் வைத்
திருக்கிற சிவபெருமானாகு, அம்மான மகன் மருமகன் - அத்தத் திருமணி
னுடைய மனோபிய மனமதன் அல்லது பிரமன் (ஐமத்துனர் மனோதனின்)
மருமகனாவான், எ - ற.

அடைமொழிகளின்றிப் பாடியது

27. சக்கரவா கங்கிளிபார் கைகாலை பன்னங்க
ரிக்குருவி கௌதாரி காடைபன்றி—கொக்கு
ருயில்கருடன் காக்கைபுரு கோழியிரா சாளி
யயில்கழுது கோட்டானவென வாய்.

உரை :—இதற்குப் பொருள் வெளிப்படா, எ - ற.

பொய்கை யாழ்வார்

பாடியது

அரணையும் அரியையும் ஒன்றுபடுத்திப் பாடியது

1. அரணாரணம மாலிடைபுள் னூர்தி
உரைநூன் மறைபுறையுங் கோயில்—வரைநீர்
சரும் மழிப்பளிப்புக் கைமழுதே தேமி
உருவமெரி கார்மேனி யென்றது.

உரை:—அரன் ஈரணன் காமம் - அரன் காராயண னென்பது பெயர்களாம், மா லிடை புள் னூர்தி - பெரிய காணையும் கருடனும் வாக னங்கள், உரை நூன்மறை - திருவாக்கு ஆமேழும் வேதமுமாகும், உறை யும் கோயில் வரை நீர் - தங்குமிடம் ஈலையும் பாற்கடலுமாகும், சரும் அழிப்பு அளிப்பு - தொழில் அழித்தலும் காத்தலுமாகும், கை மழுதே தேமி - ஈலிலுள்ள ஆபதங்கள் மழுவும் சந்தாமுமாகும், உருவம் எரி கார் மேனி யென்ற - வடிவம் கருப்பு கிறமும் கருப்பு கிறமும் உடிய ஒன்று, எ - று.

2. பொன்றிகழு மேனிப் புரிசுடையெம் புண்ணியனும்
கின்றுவகந் தாய கெடுமாலும்—என்னும்
இருவாங்கத் தாற்றிவரேனு மொருவன்
ஒருவாங்கத் தென்று முளன்.

உரை:—பொன் திகழும் மேனி புரிசுடையன் புண்ணியனும் - பொன் போல விளங்கும் உடம்பையும் பின்னிய சடையைமுழுடைய எழுது புண்ணிய மூர்த்தியாகிய சிவனும், கின்று உலகம் தாய கெடுமாலும் - உலகத்தைப் பெருவடிவாய் கின்று கடத்த கெடிய மேனிபுடைய திரு மாலும், என்னும் இருவர் அக்கத்தால் பிரிவரேனும் - ஆய இருவரும் உடம்பினாலே வேறுபட்டிருந்தாலும், ஒருவன் ஒருவர் அக்கத்த என்று முளன் - ஒருவர் மற்றொருவருடைய திருமேனியில் எப்பொழுது மிருக் கிறார், எ - று.

மு த த் தா ழ் வ ா ர்

பாடியது

1. அவன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே பாராளுந் கேடும்
அவன்கண்டா பைமபுலனாய் நின்றான்—அவன்கண்டாய்
காற்றநீர் வானம் கருவரைமண் காரோதம்
செற்றத்தி பாவானுஞ்சென்று.

உரை :—கல் செஞ்சே - கல்ல மனமே!, அவன் கண்டாய் ஆர் அரு
ளும் கேடும் - சிறைத்த அருளாகிய கன்மைபும் தீங்கும் ஆகிய இரண்டுக்
கும் அவனே காரண நென்றறி, அவன் கண்டாய் ஐம்புலனாய் நின்றான் -
ஐம்பொறி யறிவோடு கலந்து நிற்பவனும் அவனே என்றறிக, சென்று -
வியாபகமாய், காற்று நீர் வானம் கருவரைமண் காரோதம் செற்றத்தி -
காற்றும் நீரும் வானமும் கரிய மலை நில முதலிடனவுந் கருங்கடலும்
கோபித் தெரிசின்ற தீபும், ஆவானும் அவன் கண்டாய் - ஆனவனும்
அவனே என்று அறிக, எ - று.

பே யா ழ் வ ா ர்

பாடியது

1. தாழ்சடைபுரீ ண்முடியு மொண்மழுவுஞ் சக்கரமுஞ்
சூழாவும் பொன்னாழந் தோன்றாமல்—சூழும்
திரண்டருவி பாயுந் திருமலைமே வெந்தைக்
கிரண்டுருவு மொன்றா யிசைந்து.

உரை :—சூழும் திரண்டருவி பாயும் திருமலைமேல் - சுற்றியுள்ள
திரட்சியான அருவிகள் குதிததோடும் திருப்பதி மலைமேலே வீற்றிருக்கும்,
எந்தைக்கு - எனது தந்தையாகிய திருமாலுக்கு இரண்டுருவம் ஒன்று
யிசைந்து - இரண்டு வடிவமும் ஒன்றாயச் சேர்ந்த, தாழ்சடையும் நீர்
முடியும் - தாழ்த்த சடையும் தீண்ட முடியும், பொன் மழுவும் சக்கரமும் -
ஒளிபுள்ள மழுவாயுதமும் சக்கராயுதமும், சூழ் அரவும் பொன்னாழம் -
இடிப்பைச் சுற்றியுள்ள பாம்பும் பொன்னாலாகிய அரைஞாணும், தோன்
தும் - விளங்கும், ஆல் - அசை, எ - று.

திருமழிசையாழ்வார்

பாடியது

1. தேவராய் சிற்சூழத் தேவமத் தேவரின்
மூவர சிற்சூழ முதுபுணர்ப்பும்—பாவராய்
சிற்சூழ வெல்லா நெடுமாலென் னோராதர்
கற்சூழ வெல்லாங் கடை.

உரை:—தேவராய் சிற்சூழ அத்தேவம் - பல தேவர்களாய் சிற்சூழ ஒரு பெரிய தெய்வமும், அத்தேவரின் மூவராய் சிற்சூழ முது புணர்ப்பும் - அப்படிப்பட்ட பல தேவர்களுள் தலைமையான மும்மூர்த்திகளாய் சிற்சூழ சம்பந்தமுடைய ஆதிசைவுகளும், பாவராய் சிற்சூழ எல்லாம் - பிற எவராய் சிவவுகின்ற எல்லாப் பொருளும், நெடுமால் என்று ஓராதர் - பெரிய திருமாலென்று அறியாதவர்கள், கற்சூழ எல்லாம் கடை - படிக்கின்ற எல்லா படிப்பும் கடைப்பட்டதாகும், எ - று.

ஒளவையார்

பாடியது

அதிகமான் அருமையாய்க் கொடுத்த நெல்லிக்கனிக்காகக் கூறியது

1. பூங்கமல வானிசூழ் புல்வேளூர்ப் பூதனையும்
ஆங்குவரு பாற்பெண்ணை யாற்றினாய்—மீங்கே
மறப்பித்தாய் வாழுகிகா வன்கூற்றி னாவை
யறுப்பித்தா யாமலகத் தந்து.

உரை:—வாழ் அதிகா - நன்றாக வாழ்சூழ் அதிகமானே!, பூங்கமல வானிசூழ் புல்வேளூர்ப் பூதனையும் - அழகிய தாமரைகள் பூத்த பொய்கைகள் சூழ்ந்த புல்வேளூரிலுள்ள பூதனென்னும் வன்னியையும், ஆங்கு வருபால் பெண்ணையாற்றினாயும் - உதற்கு அருகிலே வந்த பாலோடுகூடிய பெண்ணையாற்றையும், ஆமலம் தந்து - செவ்விரினியைக் கொடுத்து, மீங்கே மறப்பித்தாய் - இந்தவிடத்திலே மறச்செய்தாய், வன் கூற்றின் காவை அறுப்பித்தாய் - வலிய எமனுடைய காவை யறுக்கும்படி செய்தாய் (என் மீது எமன் துதரை யேவாமலிருக்கும்படிச் செய்தாய், எ - று.

திருக்குடந்தையில் ஈகையுடையவனைப் புகழ்ந்தும்
உலோபமுடையவனை யிகழ்ந்தும் பாடியது

2. திருத்தங்கி தன்வாழை தேம்பழுத்து கிற்கும்
மருத்தன் திருக்குடந்தை வாழை—குருத்தம்
இலையுமில் பூவுமில் காயுமில் பென்றும்
உலகில் வரும்வருந்தோடு நுண்டு.

உரை :—திருக்குடந்தை - கும்பகோணத் திருப்பதியில், திருத்தங்கி தன் வாழை - திருத்தங்கி பென்பவனுடைய வாழை, என்றும் உலகில் வரும் இனத்தோடு உண்டு - எப்போதும் உலகத்தில் அவன் வீட்டுக்கு வருகின்ற திருத்தாவினோடு உணவு கொண்டு, தேம்பழுத்து கிற்கும் - இனிமையாகக் கனிந்து கிற்கும், மருத்தன் வாழை - உலோபியாகிய மருத்தனுடைய வாழைக்கு, குருத்தம் இலையும் இலை - இளம் தனிரும் பெரிய இலையும் இல்லை, பூவும் இலை காயும் இலை - வாழைப்பூவும் இல்லை காயும் இல்லை, எ - று.

எழிற் கோமீது பாடிய வங்கதம்

3. இருடர் மணியினக்கத் தேழிலார் கோவே
குருடேயு மன்றின் குற்றம்—பொருடேறும்
பாட்டு முறையும் பரிசு தன்னிரண்
டோட்டைச் செவியு முனை.

உரை :—இரண் தீர் மணி விளக்கத்து எழிலார் கோவே - இருளை நீக்குகின்ற விரத்தினக்கனின் ஒலியுடைய எழில் ஊருக்குத் தலைவனே!, குருடையும் அன்று தின் குற்றம் - உன்னுடைய குற்றம் குருடாய் இருப்பது மாதிரியல்ல, பொருள் தேறும் பாட்டும் உணர்பும் பரிவாதன - பொருளை யாசாய்த்தறியக்கூடிய பாட்டும் வசனமும் கேட்டித் தங்கப் பெருதனவாகிய, இரண்டு ஓட்டைச் செவியும் உளை - இரண்டு பயனற்ற காதலையும் நீ உடையாய், எ - று.

தத்துவங் கூறியது

4. ஒன்றாகக் காண்பதே காட்சி புலனைந்தும்
வென்றான்றன் வீரமே வீரமற்—ஒன்றானும்
சாகாமற் கற்பதே வித்தை தனைப்பிறர்
எவராம லுண்பதே ஆண்.

உரை :—ஒன்றாகக் காண்பதே காட்சி - ஒரு பொருளாகிய கடவுளை யெங்குங் கலக்கிறப்பதாகப் பார்ப்பதே அறிவாகும், புலனைந்தும் வென்றான் தன் வீரமே வீரம் - ஐம்பொறி யறிவைவும் அடக்கி வென்றவனுடைய

சூண்மையே சூண்மையாகும், மற்றொன்றானும் சோகாமற் கற்பதே வித்தை-
ஒரு பொருளாலும் மாண மேற்படாதபடி கறவின்ற கல்வியே சிறந்த கல்வி
யாகும், தன்னப் பிறர் ஏவாமல் உண்பதே ஊண் - தன்னைப் பிறர் ஏவாத
படி (சயாநீனமாக) வாழ்த்து உண்ணும் உணவே சிறந்ததாகும், எ - று.

உழவுக்குறிய நன்மைகளை யுரைத்தது

5. ஏரு மிரண்டுளதா யில்லத்தே வித்துளதாய்
கீருகே சேர்ந்த சிலமுமாய்—ஊருக்குச்
சென்றவா வண்மைபதாய்ச் செய்வாருஞ் சொற்கேட்டால்
என்று முழுவே யினிது.

உரை:—ஏரும் இரண்டு உளதாய்-லைப்பை ஒன்று போனால் மற்றொன்று
பயன்படுப்படியாக இரண்டிருக்க வேண்டும், இல்லத்தே வித்துளதாய் -
விதைத்தற்குரிய செல் வீட்டிலே இருக்கல்வேண்டும், கீர் அருகே சேர்ந்த
சிலமுமாய் - தன்னிருக்குப் பக்கத்திலே வயலிருக்க வேண்டும், ஊருக்குச்
சென்றவா அண்மைபதாய் - வசிக்கும் ஊருக்கு அருகில் எளிதாய்ப் போய்
வரக் கூடியதாக சிலமிருக்க வேண்டும், செய்வாரும் சொல் கேட்டால் -
வேலையாட்டாரும் சமத சொல்லின்படி கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும்,
என்றும் உழுவே இனிது - (அப்படி இருந்தால்) எங்காரும் உழவுத்
தொழிலே நன்மையாகும், எ - று.

பொய்யாமொழிப் புலவர்

பாடியது

—o—o—o—

பாண்டியன் கீரே உயர்ந்த புலவர் என்றபோது பாடியது

1. அறமுரைத் தானும் புலவன்முப் பாலின்
திறமுரைத் தானும் புலவன்—குறமுனி
தானும் புலவன் றானி பொறுக்குமா
யானும் புலவ னெனினி.

உரை:—அறம் உரைத்தானும் புலவன் - தருமங்களை வகுத்துரைத்த
பிரமன் புலவனாவான், முப்பாலின் திறமுரைத்தானும் புலவன் - அறம்
பொருள் இன்பமென்னும் மூன்று உறுதப்பொருளின் தன்மையை
புரைத்த திருவள்ளுவர் புலவராவர், குற முனிவன் தானும் புலவன் -

அகத்தியரும் புலவர், யானும் புலவன் எனில் தானி பொறுக்குமே -
(அவ்வளவு பெரியவர்கள் புலவர்கள் ஆனால்) என்னும் புலவன் என்று
கூறினான் பழிதேவி பொறுப்பானா ?, எ - று.

க ம ப ர்

பாடியது

காவிரி எச்சினீரெனப் பாடியது

1. மெய்கழுவி வந்த விருத்தண்டு மீளுவர் -
ககாழுவு கீர்போலும் காவிரிபே - பொய்கழுவும்
போர்வேன் சடையன் புதுவையான் தன்புகழை
பார்போற்ற வல்லா ரந்த.

உரை:—மெய் கழுவிவந்த விருத்தண்டு மீளுவர் - (சடையப்ப
வள்ளல் வீட்டில்) விருத்தாக வந்து புதிய உணவைபுண்டு திரும்புகின்றவர்
கள் தங்கள் எச்சிற் கையைக் கழுவியது காவிரி கீரைப்போலப் பெருகி
யது, பொய் கழுவும் போர்வேன் - பொய்யை மொழித்துச் சண்டை செய்
பும் மன்மதன்போன்ற, புதுவையின் சடையன் தன் புகழை - புதுவையில்
யெங்கும் சடையப்ப வள்ளலின் கீர்த்தியை, அறிந்த யார் போற்ற
வல்லார் - அருமை யறிந்த முற்றினும் புதுத்த கூற வல்லவர்கள் யார்,
எ - று.

திருவொற்றியூற்றி கண்ட தாசியை வியந்து கூறியது

2. இல்லென்பார் தாமரை யாமவர்தம் பேரறியோம்
பல்லென்று செவ்வாமபன் முல்லைபும் பரித்து
கொல்லென்று காமனையும் கண்காட்டிக் கோபுரக்கீழ்
நில்லென்று பேரனென் னெஞ்சுகனிட்டுப் போகாரே.

உரை:—இல்லென்பார் தாமரை - வீட்டுக்குப் போய் வருவதாகச்
சொல்லிப் போன மாதரை, யாம் அவர் தம் பேர் அறியோம் - அவர்
இன்ன பெயருடையவரென்று காமநிய மாட்டோம், பல்லென்று செவ்
வாம் பல்லும்கூடும் பாரித்த - செவ்வல்லி மலரோடு சேர்த்த முல்லைப்
பூவின் வரிசைபோல உடட்டினிடையே தோன்றும் பல்லையும் நிறத்த
கைத்துக் காட்டி, கொல்லென்று காமனையும் கண்காட்டி - கொன்றற்
போல வருத்தம்படியாக மன்மதனுக்கும் கண்ணினால் காண்காட்டி,
கோபுரக்கீழ் நில்லென்று போனார் - கோபுரத்தின் கீழ் என்னை நிற்கும்

படியாகச்சொல்லி விட்டுப் போன அம்மாதர், என் செஞ்சை விட்டுப் போகாமீர் - என் மனத்தைவிட்டு அல்லவதில்லை, எ - று.

விரகத்தினால் கூடிய தாசியின் பொருத்த
மின்மையைக் குறிப்பித்தது

- 3 சொல்லியைச் சொல்லினமுதான சொல்லியைச் சொற்களும்பின்
வில்லியை மோக விடாய்தவிர்ப் பாளை கிறியம்பினேற்
கொல்லியைக் கொல்லியம் பாவையொப்பாளைக் குளிரொற்றியூர்
வல்லியைப் புல்லிய னைக்கோலிவர்வந்து வாய்ப்பதுவே.

உரை :—சொல்லியை - பேச்சில் வல்லவளை, சொல்லினமுதான
சொல்லியை - சொல்லில் முதம்போன்ற தன்மையுடைய பொருளாட்டியை,
சொற்களும்பின் வில்லியை மோகவிடாய் தவிர்ப்பாளை - புழைப்படுகின்ற,
களும்பு வில்லையுடைய மன்மதனது வேட்கைத் தாகத்தைத் தணிச்ச
வல்லவளை, கிறியம்பினால் கொல்லியை - சன்னஞ்சிய அப்பினால் வருத்த
கின்றவளை, கொல்லியம்பாவை யொப்பாளை - கொல்லி மலையிலுள்ள
தெய்வப் பாவை போன்ற அழகுடையவளை, குளிர் ஒற்றியூர் வல்லியைப்
புல்லிய னைக்கோ - ஒற்றியூரிலுறையும் குளிர்த்த கொடி போன்றவனாகிய
மாதைத் தழுவிய என் னைக்கோளுக்கோ, இவர் வந்து வாய்ப்பதுவே - இந்த
மோசமான உடம்புடைய பெண்ணைவன் வந்து பொருத்த கோர்த்தது,
எ - று.

இராமாயணம் எழுதியபோது பந்தம் பிடிக்கப் பாடியது

4. ஒற்றியூர் காக்க உறைகின்ற காளியே
வெற்றியூர்க் காகுத்தன் மெய்ச்சரிதை—பற்றியே
சந்தா நெழுதற்கு கல்லிரவின் மாணாக்கர்
பித்தாமற் பந்தம் பிடி.

உரை :—ஒற்றியூர் காக்க உறைகின்ற காளியே - திருவொற்றியூருக்
குப் பாதுகாப்பாகவுள்ள கிராம தேவதையே!, வெற்றியூர் காகுத்தன் -
ஜெயத்தை மேற் கொண்ட காகுத்தன் வமிசத்தில் வந்த இராமனது,
மெய்ச்சரிதைபற்றியே சந்தாது எழுதுதற்கு - உண்மையான வரலாற்றைத்
தொடர்ந்து செவ்வையாக எட்டில் எழுதுவதற்கு, கல்லிரவின் - கல்லாத
தரியில், மாணாக்கர் பித்தாமல் பந்தம் பிடி - ஏடெழுதும் சீடர்கள் ஒளிச்
சுறையுபற்றிப் பின் வாங்காதபடி திப்பத்தத்தை வாய்ப்பாடப் பிடிப்பா
யாக, எ - று.

தானிறக்கும்போது கூறியது

5. ஆன்பாலும் தேனு மரம்பைமுதன் முக்கனியும்
தேம்பாய வுண்டு தெவிட்டுமனம்—தீம்பாய்
மறக்குமா வெண்ணெய் வருசுடையா கம்பன்
இறக்கும் போதாயு மினி.

உரை :—வெண்ணெய் வரு சுடையா - திருவெண்ணெய் கல்லூரில் வந்து தவகிய சுடையப்ப வன்னலே!, ஆன்பாலும் தேனும் - பசுவின் பாலும் தேனையும், அரம்பை முதல் முக்கனியும் - வாழைப்பழம் முதலிய மூன்றுவகைக் கனிவையும், தேம்பாய உண்டு தெவிட்டு மனம் - இனிமை தரும்படியாக அருந்தி அதனால் மிகுந்த திருப்தியடைந்த மனமானது, கம்பன் இறக்குமபோதாயும் இனி - கம்பனது மாணத்தருவாயிலுங்கூட, தீம்பாய் மறக்குமா - தவறாக அதனை மறத்தல் கூடுமா, எ - று.

அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார்

பாடியது

‘சுழநாட்டரசனைக் காணப் போனபோது அவன் திரையிட்டுருந்ததைப் பற்றிக் கூறியது

1. கரைக்கோட் டினங்கன்று கல்வளநாடு நயந்தளிப்பன்
விரையூட்டு தார்புயன் வெற்பீழமன்னனென் றேவிரும்பிக்
கரையாட்டமீதின் மாக்கலம் போட்டுன்னைக் காணவந்தால்
திரைபோட்டு நீயிருந்தாய் சிங்கபூப சிரோமணியே.

உரை :—சிங்க பூப சிரோமணியே - சிங்கம் போன்ற அரசர் தலைமணியா புன்னவனே!, விரை யூட்டு தார் புயல் வெற்பு சுழமன்னன் - வரசனை கலந்த மாலாதரித்த தோளகளாகிய மலைபோலுடைய சுழ மண்டலத்தது வேந்தன், கரைக்கோட்டு இனங்கன்றும் கல்வளநாடும் - வெண்மைபான கொம்பையுடைய இனங் பசுங்கன்றுகளையும் செழிப்பான கல்லாடையும், நயந்தளிப்பன் என்றே விரும்பி - விரும்பித் தருவானென்று ஆசைப்பட்டு, கரையோட்டமீதல் - கரைக்குச் செலுத்தக்கூடிய கடல் வழியிலே, மாக்கலம் போட்டு உன்னைக் காண வந்தால் - கப்பலேறி புன்னைப் பார்ப்பதற்கு வந்தால், திரைபோட்டு நீ இருந்தாய் - திரையிட்டு உன்னை மறைத்துக்கொண்டு நீயேயுள்ளிருந்தாய், எ - று.

ஒரு தலைவியின் அழகை வியந்தது

2. வண்டோ கிழிநுகல் வான் பிறையோவல்குன் மான்குளம்போ
செண்டோ முலைத் திலமோ நலையிட சேர்துடியற்
கண்டோ மொழிசூல் காரோ முகங்கம வம்பவளத் [கே.
துண்டோ பிதழ்கன்னித் தண்டோ தொடையித்தத் தோகையற்

உரை:—இத்தத் தோகையற்கே - இத்தப் பெண்ணுக்கு, விழி
வண்டோ - கண்ணுனது வண்டென்று சொல்லும்படியாக விருக்கின்றது,
நுதல்வான் பிறையோ-நெற்றியானது ஆகாயத்திலுள்ள இளஞ் சந்திரனோ
எனவும், அல்குல் மான் குளம்போ-அரை முன்பக்கமானது மான்குளம்போ
எனவும், முலை செண்டோ - தனக்கள் செண்டுகள் போலவும், நகை நித்
திலமோ - பல்லானது முத்துப்போலவும், இடை சேர்துடியோ - இடையா
னது பொருத்தமான உடுக்குப்போலவும், கண்டோ மொழி - வார்த்தை
யானது கண்ணுடு போலவும், குழல் காரோ - உத்தல் மேகம்போலவும்,
முகம் கமலம் - முகம் தாமரைப்பூ போலவும், இதழ் பவளத் தண்டோ-
இதழ்கள் பவளத் துணுக்குப் போலவும் உள்ளன, எ -று.

ஒருத்தி கண்ணை வியந்தது

3. ஆலங்குடியர்ச் சங் செறியத்தாஞ் சக்கார்பொன்
மேலம்பரத்தினர் நாகமெடுத்தவர் மேலிடையர்
சூலக்கண் மெய்யினர் பார்வதிகோன்மதி தோய்சுடையர் [கே.
பாலன்கைக் கோற்படைக் கூர்மைக்கண்ணுமித்தப் பைந்தொடிக்

உரை:—இத்தப் பைந்தொடிக் - புதிய வளைபவணித்த இப் பெண்
னுக்கு, ஆலங்குடியர் - விடத்தைப் பாணஞ் செய்தவரும், சங்கஞ் செறியத்
தர் - இடப்பாகத்தில் சங்கை வளையலணித்த கையை யுடையவரும், அஞ்சக்
கார் - ஐந்தெழுத்தை மந்திரமாகவுடையவரும், பொன் மேலம்பரத்தினர் -
அழகிய உயர்த்த சிற்சைபயில் கடித்தவரும், நாகம் எடுத்தவர் - பாம்பை
யணித்தவரும், மேலிடையார் - காளை வாசனத்தை யுடையவரும், சூலக்
கண் மெய்யினர் - சூலமும் நெற்றிக்கண்ணுமுடைய திருமேனியை யுடைய
வரும், பார்வதிகோன் - உமாபதியும், மதி தோய் சுடையர் - சந்திரனைத்
தரித்த சடையை யுடையவருமாகிய சிவபெருமானுடைய, பாலன் - மக
னாகிய முருகக் கடவுளின், கைகோர் படை - திருக்கரத்திலுள்ள வேலா
புதம்போலக், கூர்மைக் கண்ணும் - கண்ணுனது கூர்மை யுடையதாகும்;
எ -று.

முருகனை வேண்டல்

4. ஆமாவிகழ்ந்திட லாமாவெனையுனை யன்றிவினை
போமாவுனைவிட்டுப் போமாவெனக்கிந்தப் புன்மைவா
லாமாபாழக மாமாபுபத்தி லணிகடப்பப்
தாமாகுகனெனு நாமாவிற்காச் சண்முகனே.

உரை:—புயத்தில் அணிகடப்பந் தாமா - தோளி லணிந்த கடப்ப
மாலையை புடையவனே !, குகனெனும் காமா - இருதய குகையிலுள்ள
கூன் என்னும் திருப்பெயரை புடையவனே !, அயில் காச் சண்முகனே -
வேலை வைத்தெடுத்திய ஆறுமுகப் பெருமானே !, என் இகழ்ந்திடலாமா
ஆமா - அடியேனை இழிவாக கினைத்தல் உன் பெருமைக்கு ஏற்றதா !
ஏற்றதா !, வினை யுனையன்றிப் போமா - தீவினைப் பயனானது உன்
னுடைய அருளில்லாமல் கீழ்குமா ?, உனை விட்டுப் போமா - உன்னை நீக்கி
நான் போதல் கூடுமோ ?, எனக்கு இத்தப் புன்மை வாலாமா - எனக்கித்தத்
தாழ்பு வருதல் கூடுமோ ?, பாழாகும் ஆமா - நீ என்னைக் கவனியாதிருத்தல்
தக்கதா, எ - று.

வறுமைக்குரியவரைப் பற்றிக் கூறியது

5. கனிகற்றவர்க்குங் கணிகற்றவர்க்குங் கம்மானருக்கும்
ஒவிகற்றவர்க்கு முபாத்திகளுக்கு முயர்ந்தமட்டும்
குவிவைக்கு மொட்டர்க்குங் கூத்தாடிகட்குங் குருக்களுக்கும்
இவ்வொட்டிப் பேர்கட்கு நீங்காத தரித்திர மென்றைக்குமே.

உரை:—கவி கற்றவர்க்கும் - பாட்டு பாடத் தெரிந்தவர்களுக்கும்,
கணிகற்றவர்க்கும் - சோதிடம் கணிக்கத் தெரிந்தவர்களுக்கும், கம்மான
ருக்கும் - தட்டார் வேலை செய்பவர்களுக்கும், ஒவி கற்றவர்க்கும் - ஒவியம்
எழுதத் தெரிந்தவர்களுக்கும், உபாத்திகளுக்கும் - போதகர்களுக்கும்,
உயர்ந்த மட்டும் குவிவைக்கும் ஒட்டருக்கும் - உயரமான அளவு சுவர் வைத்
தென்ற தொழிலுடைய ஒட்டச்சாதிபினருக்கும், கூத்தாடிகட்கும் -
குருக்களுக்கும் - ஆசாரியர் தொழில் செய்கின்றவர்களுக்கும், இவ்வொட்
டிப் பேர்கட்கும் - ஆகிய இந்த எட்டு வகையார்க்கும், நீங்காத தரித்திரம்
என்றைக்குமே - வறுமை எப்போதும் ஒழியாது, எ - று.

ஸ்ரீராமர் துதி

6. தனங்கடந் தானைகள் பாவையும் வெல்லுஞ் சார்பன
அனங்கடந் தானை நடைசொல் லிடைமுனை பாளுடனே
வனங்கடந் தானைநல் னாழ்வார்கள் பன்னிரு வர்க்குமிகக்
கனங்கடந் தானைத் துதிசெஞ்சு மேரத் கதிபெறவே.

உரை:—தனங்கள் தானைகள் யாவனையும் வெல்லும் சர சயன் - பொருள்கள் படைகள் ஆகிய எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்தின்ற அம்பு போன்ற கண்ணையும், அன்னம் கடை - அன்னம்போன்ற கடையையும், கன் சொல் - தேன்போன்ற மொழியையும் தத்து இடை - துலிழை போன்ற இடையையும், ஆனை முலையாளுடனே - ஆனைபோன்ற தனங் களையுமுடைய சோபிராட்டியுடனே, வனம் கடந்தானே - காட்டைக் கடந்து சென்ற இராமபிரானே, கல் ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர்க்கும் மிகக் கனங்கள் தத்தானே - சிறந்த பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களுக்கும் மிகுந்த பெருமைகளை யளித்தவனே, கற்கதி பெறவே - கல்ல நிலைமை யடை தற்கு, செஞ்சமே துதி - மனமே வாழ்த்துவாயாக !, எ - று.

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரை இகழ்ந் துரைத்தது

7. வேசையரே மல்குமூர் வீதியிலார் வந்தாலும்
பேசிவலைவீசிப் பிடிக்குமூர்—ஆசையமல்
பூட்டுமூர் கையிற் பொருள்பறித்தே போடுகொடுத்
தோட்டுமூர் சீவிலிபுத்தூர்.

உரை:—வேசையரே மல்கும் ஊர் - விலைமகளே மிகுதியான ஆறும், வீதியிலார் வந்தாலும் பேசி வலை வீசிப் பிடிக்கும் ஊர் - தெருவில் யார் போனாலும் அவர்களிடம் வார்த்தையாடி வலை மகளிர் வலைவீசிப் பிடிப் பதுபோல அவர்களைப் பிடிக்கின்ற ஆறும், ஆசை மயல் பூட்டும் ஊர் - வேட்கையாகிய மயக்கத்தை புண்டாகுகின்ற ஆறும், சையில் பொருள் பறித்தே யோடுகொடுத்து ஒட்டும் ஊர் - போகின்றவர்களுடைய கைப் பொருளைப் பறித்துக்கொண்டு அவர்கள் சையில் பிச்சையெடுக்கும் திரு வேட்டைக் கொடுத்து விரட்டும் ஊரும், ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் - ஸ்ரீ வில்லி புத்தூரேயாகும், எ - று.

விசையராயன் தன் பல்லக்கின்பின் வந்தபோது பாடியது

8. திருமாலு மீசனும் பின்பேயுந் தூது செலத்துணிந்தும்
அருமா துரியத் தமிழ்வளர்த் தாரவ ரோடுபங்காய்
வருமா மறையவன் பேர்சாதித் தேமிச வண்டமிழ்க்குப்
பெருமான் சிவிகைப் பின்சென்றான் விசயப் பிரமணமே.

உரை:—திருமாலும் மீசனும் - அரியும் அரனும், பின்பேயும் தூது செலத் துணிந்தும் - முறையே ஆழ்வார்க்குப் பின்னே சென்றும் கந்த ரர்க்குத் தூது போவதற்குத் துணிவுகொண்டும், அருமா துரிய தமிழ் வளர்தால் - அருமையான இனிய தமிழை வளர்த்தார்கள், அவரோடு பங்காய் வருமா மறையவன் பேர் சாதித்தே - அவரோடு பங்கு போட்டுத் தமிழை வளர்க்க வந்த அயலுடைய பேரை நிலைநிறுத்தி, மிக வன்

டமிழ்க்து - மிக வளமான த.விழின் பொருட்டு, விசயப்பிரமனமே - விசய
ராயனென்னும் பெயருடைய அயன்போன்ற வள்ளல், பெருமான்
இவனைப் பின்சென்றான் - காவலர் பெருமானுடைய பல்லக்குக்குப்
பின்னே போயினர், எ - று.

பரராசசிங்கம் பொற்பந்த மளித்தபோது கூறியது

9. பொங்குமிடி யின்பந்தம் போயதே பென்கவிதைக்
கெங்கும் விருதுபந்த மேற்றதே—குங்குமந்தோய்
வெற்பந்த மானபுய வீரபா ராசசிங்கம்
பொற்பந்த மின்றளித்த போது.

உரை:—குங்குமத் தோய் வெற்பந்தமான - குங்குமக் குழம்பு சாத்தப்
பெற்ற மலைபோன்ற அழகிய, புயலீர பாராச சிங்கம் - தோன்களைபுடைய
வீரனாகிய பாராசசிங்க மன்னன், இன்று பொற்பந்தம் அளித்தபோது -
இந் தாளில் பொன் கட்டியை அல்லது பொன் முடிச்சைப் பரிசாகத் தந்த
போது, பொங்குமிடியின் பந்தம்போயதே - மிகுந்த தரித்திரத்தின் கட்டுப்
பாடு விலகியது, என் கவிதைக்கு எங்கும் விருது பந்தம் ஏற்றதே - என்
பாட்டுக்கு எங்கும் வெற்றி யடையாளங்கள் அமைதல் ஏற்பட்டது, எ - று.

சந்திரவாணன்மீ துரைத்தது

10. மாலே திகராகுஞ் சந்திர வாணன் வலையிடத்தே
பாலேரி பாயச்செந் தேன்மாரி பெய்யறே பாகுநக்கண்
டாலே பெருகிட முப்பழச் சாற்றி னமுதவயன்
மேலே முனைத்த கரும்போ வில்மங்கைக்கு மெய்பெய்குமே.

உரை:—மாலே திகராகும் சந்திரவாணன் மலையிடத்தே - திருமாலுக்
கொப்பான சந்திரவாணனது மலையிடத்தில், பால் ஏரி பாய - பாலாகிய
குளத்து நீர் பாயவும், செத்தேன் மாரி பெய்ய - செம்மையாகிய தேன்
மழை பொழியவும், கற்பாக கற்கண்டாலே எருவிட-கலை கருப்பஞ்சாறு
கற்கண்டு முதலியவற்றை யுமாய்ப் போடவும், முப்பழச்சாற்றின் அமுத
வயல் - விறழை பலா மா என்ற மூன்று வகைக் கனிஞளாகிய அமுதம்
விரையும் வயலில், மேலே முனைத்த கரும்போ - மேலாகத் தேன்றிய
கரும்புதானே, இம் மங்கைக்கு மெய் ஏக்குமே - இந்த மாதக்கு உடம்பு
முழுவுது மென்க, எ - று.

இலக்கண விளக்க நூலாசிரியராகிய வைத்தியநாத
நாவலரைப் புகழ்ந்தது

11. ஐம்பதினம் சங்கத்தா ராகிவிடா ரோநாற்பத்
தொன்பதினம் ரென்றே யுரைப்பரோ—இம்பர்புகழ்
வன்மீக நாதனருள் வைத்தியநாத தன்புடவி
தன்மீதந் நாட்சரித்தக் கால்.

உரை :—இம்பர் புகழ் வன்மீக நாதனருள் வைத்தியநாதன் - இவ்வல
கத்தார் புகழ்கின்ற புற்றிடக்கொண்ட பெருமான் அருளால் வந்த வைத்திய
நாத நாவலர், புடவி தன்மீது அக்நாட் சரித்தகால் - பூமியின்மீது அந்தக்
காலத்தில் நிலவியிருப்பா ரென்றால், ஐம்பதினம் சங்கத்தார் ஆகி
விடாரோ - (சங்கப் புலவர்கள் முன்னிருந்த நாற்பத்தொன்பதினமொரு
இவருஞ் சேர்த்து) ஐம்பது பேர்கள் என்று ஆகிவிடமாட்டார்கள், நாற்
பத்தொன்பதினம் ரென்றே யுரைப்பரோ -, எ - று.

இடும்பா வனத்திற் பாடியது

12. பசிமுறிக நோவதல்நாற் பாழுவீட்டிற் பாழ்த்த
கொசுக்கடி யாலுங் குமைந்தகாம்—இசைபில்
நெழிப்பாவம் யாஞ்செய்தா னீரென்ன செய்வீர்
இரும் பாவன நாதரே.

உரை :—இடும்பாவன நாதரே - இடும்பாவனத்தி லெழுந்தருளி யிருக்
கும் சிவபெருமானே!, பசி முறிக - பசியானது தொந்தரவு செய்வதால்,
நோவதல்லால் - துன்பப்படுவதல்லாமல், பாழ் வீட்டில் பாழ்த்த கொசுக்
கடியாலும் குமைந்தோம் - நாகுகள் தங்கியிருந்த பாழுகடந்த வீட்டில்
சேவலமான கொசுப் பூச்சியின் உபத்திரவத்தினாலும் குழைந்து வருந்தி
னோம், இசையில் நெழிப்பாவம் யாஞ்செய்தால் நீர் என்ன செய்வீர் -
பொருத்தமிகலாத பெரிய பாவங்களை நாகுகள் செய்திருந்தால் எங்கள்
அவற்றின் பயனை யனுபவிக்கவேண்டுமென பொழிய நீர் யாதஞ் செய்ய
முடியாது, எ - று.

நாகதேவனிட்ட வுணவைக் குறித்துறைத்தது

13. வாயிலொன்று கல்லுமொன்று செல்லுமான வன்னமும்
வாடலாக வாறுமாதம் வைத்திருந்த கத்தரிக்
காயிலிட்ட கற்புமுப்பி லாதகஞ்சி வன்னமும்
காம்பொடிந்த வேராகப்பை கைப்பிடித்த வன்னமும்

தூபதாகத் துலக்கலின் பழுக்கடைந்த பாதிரம்
 துக்கியுள் ளகத்தரீர் தறத்துவந்த ரேர்ததியும்
 ஓயலின் பிச்சுக்கிழிந்து மொலுமொலென்ற சட்டியு
 முடன்கொணர்ந்த நாகதேவ னுண்மறப்ப தில்லையே.

உரை :—வாயிலொன்ற கல்லுமொன்ற செல்லுமான அன்னமும் - வாயிலே ஒரு கல்லும் ஒரு செல்லமாகச் சமைத்த சோறும், வாடலாக ஆறு மாதம் வைத்திருந்த கத்தரிக்காயிலிட்ட கறியும் - வாடிப்போகும்படியாக ஆறுமாதம் காயப்போட்டிருந்த கத்தரிக்காய்கொண்டு செய்த பெரியலும், உப்பில்லாத கஞ்சி அன்னமும் - உப்புப்போடாத கஞ்சி நீரும், கம்புபாடித்த ஓர் அப்பை கைப்பிடித்த வண்ணமும் - கம்பில்லாத அப்பையினால் பரி மாறின விதமும், தூபதாகத் துலக்கலின் பழுக்கடைந்த பாதிரம் - சுத்தமாக விளக்காமல் மாசடைந்த பாதிரத்திசு, தூகியுள்ள சுத்த ரீர் தறத்துவந்த ரேர்ததியும் - எத்க்கப்பட்ட தண்ணீரானது அழுத்தோடு கலந்து வந்த அழகும், ஓயலின் பிச்சுக்கிழிந்து மொலுமொலென்ற சட்டியும் - ஓயாமல் ஈக்கல்வந்து ஒலி செய்கின்ற மண் பாதிரமும், உடன்கொணர்ந்த நாகதேவன் ஊண் மறப்பது இல்லையே - இவர்களுடைய உடம்படைக்கப்பெற்ற நாகதேவனுடைய சாப்பாட்டை என்னும் மறக்க முடியாது, எ - று.

பாராச சிங்கம்

பாடியது

அந்தக்கவி விரராகவ முதலியார் செய்த திருவாநாநுலாவை
 வியந்து பாடியது

1. புலியோர் பெருந்திரு வாநாநுலாவைப் புலவர்க்கெல்லாஞ்
 செவியே கலைபெறு மாறுசெய் தான்சில ஞானவது
 பனியே பெறுநல் கனியி ளகவன் பாடியதற்
 கனியே கனியவ னல்லாத பேர்க்கி றற்கனியே.

உரை :—புலியோர் பெறுந் திருவாநாநுலாவைப் - புலவர்க்கெல்லா
 னோர் பெறத்தக்கதாக வியந்தப்பட்ட திருவாநாநுலாவென்றும் பிர
 பந்தத்தை, புலவர்க்கெல்லாம் செவியே கலை பெறுமாறு செய்தான் - கற்ற
 வர்களுக்கெல்லாம் செவிச்செல்வம் கிடைக்கும்படியாக இயற்றினவராகிய,
 சிவஞான அனுபவியே எனும் சம்கவி விரராகவன் - சிவஞான அனுபவ

முடையவரென்று சொல்லத்தக்க நம்முடைய அந்தக் கவி வீராகவ முதலியார், பாடிய கற் கவியே கவி - பாடிய பாட்டே தக்க பாட்டாகும், அவன் ஆவ்லாத போ கவி - அவனவ்லாத பிறருடைய பாட்டானது, கல் கவியே - மனமுருகாத கல்லுப்போன்ற பாட்டாகும், எ - று.

தன்மீது கூறிய வண்ணங் கேட்டுப் புசிந்துரைத்தது

2. விரகன் முத்தமிழ் வீராகவன்

வரகவி மாங்கைய மதிக்கும் போதெல்லாம்
உரகளும் வாணனு மொப்பத் தோன்றினான்
சிரகர கம்பிதஞ் செய்ய லாகுமே.

உரை:—விரகன் முத்தமிழ் வீராகவன் - முத்தமிழில் அன்பும் அறிவும் சிறந்த விலங்கிய வீராகவ முதலியாருடைய, வரகவி மாங்கைய-வரத்தா லியரரப்பொற்ற பாமாங்கைய, மதிக்கும்போதெல்லாம் - நயங் காணும் பொழுதெல்லாம், உரகளும் வாணனும் ஒப்பத் தோன்றினான் - ஆயிரம் தலைமுடைய ஆதிசேடனும் நிரண்டாயிரங் கைமுடைய வாண னானும் ஒன்றாக ஒருக்குவர் திருப்பாராளான், சிரகரகம்பிதஞ் செய்யலாமே-தக்கபடி தலை யடைப்பும் கை முழக்கமும் ஏற்படுவதாகும், எ - று.

பரராச சிங்கமென்ற அரசனுடைய பத்தினியார் பாடியது

3. போத வழகன் கவிவீர காகவன் போற்றுகவி

யோதைபைக் கேட்டிக்கொண்டாடாத பேரில்லை போங்குபுவி
மாணத யெடுக்கும் வலன்முடிச் சேட மகிபற்ன்றே
காணதவருக்கிவன் வேதா சிரக்கம்பம் காண்பதற்கே.

உரை:—போத அழகன் கவி வீராகவன் போற்றுகவி - அறிவாகிய அழகை முடையவராகிய கவி வீராகவ முதலியாருடைய பேணத் தக்கப் பாட்டு, ஸுதையைக் கேட்டிக்கொண்டாடாத பேரில்லை - ஸுதை நயத்தைக் கேட்டிப் பாராட்டாதவர்களில்லை, ஓவரு புனிமாணத ஏடுக்கும் வலன்முடிச் சேட மகிபற் அன்மீ - பூமாதேவியைத் தலையிற் சமககின்ற வல்லமை முடைய ஆயிரம் முடிமுடைய ஆதிசேட மன்னனுடைய, சிரக்கம்பம் காண் பதற்கு - தலை யடைப்பைப் பாப்பதற்கு, வேதாசாது வருக்கிவன் - பிரமா (பாட்டைக் கேட்பதற்குரிய) செய்வைப் படைக்க வில்லை, எ - று.

கச்சியப்பர்

பாடியது

கவி வீரராகவ முதலிபாரைப் புழந்தது

1. பொங்குதமிழ் யோத்தியில் வாழ் தசாதனென்
போனிடத்தம் பூதூர்வேந்தன்
தங்கவடு கன்னிடத்தும் வீரராகவரிருவர்
தோன்றி னூர்ல்
அங்கொருவ னொருலைமா னெய்திடப்போய்
வகைபெற்றா னவனிபாலன்
இங்கொருவன் பல்லைமா னெய்திடப்போய்க்
கவியினு லிசைபெற்றானே.

உரை:—பொங்கு தமிழ் அயோத்தியில் வாழ் தசாத னென்போன் இடத்தம் - இனிமை யிருந்த அயோத்தியில் வாழ்ந்த தசாத சக்காவர்த்தி யென்பவருக்கும், பூதூர் வேந்தன் தங்க வடுகன் இடத்தம் - பூதூருக்கு அநிபதியாகிய நிறந்த வடுகனாத முதலியா னென்பவருக்கும், வீரராகவர் இருவர் தோன்றினார் - வீரராகவர் என்ற இருவர் தோன்றினார்கள், அங்கு ஒருவன் ஒரு கலைமான் எய்திடப்போய் வகை பெற்றான் - அவர்களுள் தசாதன் புதல்வனாகிய ராகவன் ஒரு கலைமானை எய்து கொல்லப்போய்ப் பழிக்குக் காரணமாயினான், அவனி பாலன் - அவன் பூமியைக் காக்கின்ற அரசன், இங்கு ஒருவன் பல்லைமான் எய்திடப்போய்க் கவியினால் இசை பெற்றான் - இங்காட்டில் மற்றொரு வீரராகவன் பல் வகையான கலைகளை யிருதியாகப் பெற்றப்போய்ப் புழைடைந்தான், ஆல் - அரை, எ - று.

இதுவுமது

2. நாரேனும் பூவா ணமணமா நின்கனிகை
ஆரேனும் கேட்கி வவர்க்குத் தமிழ் வருங்கான்
போரேறே பெங்கும் பொழியவருங் கங்கிக்குக்
காரே கடலே கவிவீர ராகவனே.

உரை:—போரேரே - கல்வி வாத்தத்திற் சிங்கம் போன்றவனே!, எங்கும் பொழியவரும் கல்விக்குக் காரே - எங்கும் கவி மழையைச் சொரிய வருகின்ற கல்வி மேகமே!, கடலே - கடல்போன்ற அறிவுடையவனே!, கவி வீரராகவனே - அந்தக்கவி வீரராகவ முதலியாரே!, நாரேனும்

பூவால் உதமணமாம் - பூவோடு கடைய நார் நல்ல மணத்தை யடையும்,
கின் கவிதை யாரோனும் கேட்கில் அவர்க்கும் தமிழ் வரும் - உன்னுடைய
பாட்டை யார் கேட்டாலும் அவருக்குத் தமிழ்ச்சுவை தானே அமையும்,
கான் - அசை, எ - று.

கயத்தாற்றரசன்

பாடியது

கவி வீரராகவ முகலிபார் தேகவியோகங் கேட்டு
வருந்தி யுரைத்தது

1. இன்னமுதப் பாமாரி யிவ்வுகைத் திற்பொழிந்து
பொன்னுலகி னுயர்பொழியப் போயதால்—மன்னும்
புவிவீர ராகமன்னர் பொன்முடிமேற் சூட்டுங்
கவிவீர ராகவமே கம்,

உரை:—மன்னும் புவிவீரராகவ மன்னர் பொன் முடிமேல் சூட்டும் -
நிலைபெற்ற இவ்வுலகில் வீரமுடைய இராமனைப் போன்ற அரசர்கள்
தங்களுடைய அழகிய முடிமேல் வைத்துக் கொண்டாடத் தக்க, கவி வீர
ராகவ மேகம் - கவி வீரராகவ மேகமானது, இன்னமுதப் பாமாரி இவ்
வுகைத்திற்ப் பொழிந்து - இனிய அமுதம்போன்ற பாட்டு மனதையை இவ்
வுகைத்திற்ப் பெய்துவிட்டு, பொன்னுலகிலும் பொழியப் போயது - தேவ
ருடைய உலகத்திலும் அதனைப் பெய்வதற்காகச் சென்று விட்டது, ஆல் -
அசை, எ - று.

பல வித்துவான்கள்

பாடியது

திருச்செந்தூர்த் திருவிழாக் காலத்தில் மழையை
நிறுத்தப் பாடியது

1. வந்துமழை பொழியும் வானேவெஞ் சூர்தடிந்த
கந்தர் திருவிழாக் காலத்தில்—தொந்தரைபா
கீர்த்துளியை பூற்றிவிட னோர்த்தியவ மாற்றியிடு
கீர்த்திவரு காட்டென்மொழி கேள்.

உரை :—வந்த மழை பொழியும் வானே - கார் காலத்திற் றேன்றி மழை பெய்கின்ற மேமே! வெம்மூர் தடித்த கத்தர் திருவிழா காலத்தில் - கொடிய குரளைச் சென்ற முருகப்பெருமானது சத்தசஷ்டித் திருவிழாக் காலத்தில், தொத்தனாயாம் நீர்த்துளியை பூற்றி விடல் - இடைஞ்சலான நீர்த்துளியைப் பெய்வது, சேர்த்தியல் - அழகல்ல, மாற்றியிடு - மழையை நீக்கியிடு, நீர்த்தி வரும் - உனக்குப் புதழேற்படும், காட்டு என் மொழி தேன் - உனக்குப் புழை காட்டக் கூடிய என்னுடைய சொல்லைக் கேட்பாயாக, எ - று.

திருச்செந்தூர்க் கந்தர்மேற் பாடியது

2. போற்றுவார் வல்லினையைப் போக்குமே பூமலர்கொண் டேற்றுவா ளாகியனை போற்றுமே—தோற்றரிய சந்தந்தங்குஞ் செஞ்சொற்சங்கம் பொங்குஞ் செந்திற் கந்தன்செய் பொன்றண்டைக் கால்.

உரை :—தோற்றரிய சந்தம் தங்கும் செம்சொல் - அமைத்துப் பரிந தந்தரிய வண்ண வங்க ளமைத்த செம்மையான மொழிகளைக் கூறும்; சங்கம் பொங்கும் செந்நிவ் - தமிழ்ச் சங்கத்தார் பொலிபுற்று விளங்கும் திருச்செந்திற் பதியில் வீற்றிருக்கும், கந்தன் செம்பொன் தண்டைக் கால் - குமாப் பெருமானது செப்பொற் சதங்கை யணித்த திருவடிகள், போற்றுவார் வல்லினையைப் போக்குமே - வழிபடுகிறவர்களுடைய கொடிய காமங் களை மொழிசுகம், பூமலர் கொண்டு ஏற்றுவானாக் கயிலை ஏற்றமே - அழகிய பூக்களினால் அர்ச்சனை செய்வார்க்குக் கயிலைய பதவியைக் கொடுக்கும், எ - று.

இதுவுமது

3. ஆறுமுக மென்றளவி வச்சந் தவிர்க்குமே வேறுவினை உந்தால் விலக்குமே—சூறுபுசழ் மாரியொத்த ரூபன்மன் மார்பினக்க வேதொடுத்த விரசத்தி பாணியுத்த வேல்.

உரை :—கூறு புசழ் - பேசப்படுகின்ற நீர்த்தியையுடைய, மாரி யொத்த ரூபன்மன் மார்பினக்கவே - இஃபோன்ற ரூபன்மனது மார்பி னைக் கீழமபடியாக, தொடுத்த - விடுக்கப்பட்ட, வீர சத்தியால் மிகுத்த வேல் - வீரததோடு மிக்க வல்லமை பொருந்திய வேலாபுதமானது, ஆறு முகம் என்ற அளவில் அச்சம் தவிர்க்குமே - ஆறுமுக மென்ற காமத்தைச் சொல்லிய அளவிற்குப் பயத்தை மொழித்தவிடும், வேறு வினை வந்தால் விலக்குமே - எமக்கு மாறுபாடான எரும பலன் வந்தால் அதனை யகற்றும், எ - று.

இதுவுமது

4. வேலா விராலிமலை விராவுனக் கொருபெண்
மாலாகி பேரின்று வரடுகிறன்—கீலான
உற்பலக் கயற்கணிச்சி யுத்தரித் திடச்சமர்த்தி
அற்பகிற்றி னைக்கொடிச்சி யாள்.

உரை:—வேலா - வேலாபுதத்தை புடையவனே !, விராலிமலை விரா-
விராலி மலையில் வீற்றிருக்கும் அண்ணலே !, உனக்கொரு பெண் மாலாகி
நின்று வாடுகிறன்-ஒரு மாது உன்மீது மோகன்கொண்டு தளர்வடைகிறான்,
கீலான உற்பலக் கயல் கணிச்சி - கீல கிறமுள்ள குவளைப் பூப்போன்ற
கயல் மீனை யொத்த கண்ணைபுடைய காதலியவன், உத்தரித்திடச்
சமர்த்தி - உமத்துப் பதில் சொல்லக்கூடிய திறமை புடையவன் அற்ப
கிற்றிடைச்சி - நுட்பமான சிறிய இடைபை புடையவன், கொடிச்சியாள் -
காவன் குறிஞ்சி நிலப் பெண்ணாவன், எ - று.

இதுவுமது

5. கந்தனென்றும் வேலனென்றும் கானமயில் வீரனென்றும்
செந்தனென்று மேன்புலவீர் செப்புநீர்—முத்தவிளம்
சூனற்பிறை சூடச்சிவ னுந்குப சேசித்தநன்
ஞானக்குரு வேடப்பயலை.

உரை:—முத்த இளம் உனல் பிராகுடி அச்சிவனுக்கு - முற்காலத்
தில் உலகத்த இளஞ் சந்திரனைச் சூடின அந்தப் பாமசிவனுக்கு, உபதேசித்
தநன் - பிரணவப் பொருளை யறிவித்தருளிய, ஞானக்குரு வேடப் பயலை.
ஞானசாரிய வடிவமுடைய சிறு குழந்தையை, கந்தனென்றும் வேலனென்
றும்-சந்தனென்ற பெயராலும் வேலனென்ற பெயராலும், கான மயில்
வீரனென்றும் - காட்டின் மயிலின்மீது வரும் அண்ணலென்றும், செந்த
னென்றும் - சேத்தன் அதாவது சிவந்த கிறமுடையவ னென்றும், என்
புலவீர் செப்புநீர்-கல்விமான்களே! என் அழைக்கின்றீர்கள், எ - று.

குறிப்பு:—சேத்தன் என்ற சொல் சேத்தன் என்று முதல் குறு
கிற்ற.

இதுவுமது

6. பன்னிரண்டு தோளா பாய்குன்று வெப்பொழுதம்
எவ்னிரண்டு தோண்மீதி வேயிருப்பாய்—பொன்னின்
கதிர்முடிபப் பாகுதிடக் கனவரையப் பாபழனிக
கற்பிதபப் பாகுமாய் பா.

உரை:—பன்னிரண்டு தோளா - பன்னிரண்டு திருக்காக்களை யுடைய வனே!, பங்குன்றா - திருப்பாக்குன்றப்பெருமானே!, பொன்னின் கதிர் முடியப்பா - பொன்னொளி வீசும் கிரீடத்தைத் தரித்த அப்பனே!, குகிடக் கனலரை யப்பா - கோழியாகிய கனத்த குன்றியையுடைய தந்தையே!, பழ ரிக்கு அதிபதியப்பா - பழனிக்குத் தலைவனான பெருமானே!, குமரப்பா - முறையனே!, எப்பொழுதும் என்னிரண்டு தோள் மீதலே இருப்பாய் - எப்போதும் என்னுடைய இரண்டு புயத்தின்மீ தமர்ந்து என்னை வாகன மாகக் கொள்வாயாக!, ஏ - று.

இதுவுமது

7. கோகாதோ வேலாநீ கோக்குமட மாணக்காப்

போகாவ னந்தேடிப் போனக்கால்—வாகாத்

தினநினைந்திடு நினைவணங்கித் திரியுமன்பர்க் கருள்செயும்பொற்
கனகதண்டைச் சிறுசதக்கைக் கால்.

உரை:—வேலாநீ - வேலவனேநீ, வாகாத் தினம் நினைந்திடு உனை வணங்கித் திரியும் உன்பர்க்கு - முறையாக நான்தோறும் உன்னைத் தியா னித்த வணக்கியுள்ள வலஞ் செய்கின்ற அடியார்களுக்கு, அருள் செய்யும் பொற்கனக தண்டைச் சிறு சதக்கைக் கால் - கிறுபைபாலிசெய்த அழகிய பொற்சிலம்பும் சிறிய சதக்கையு மணிந்த உன்னுடைய கிறுபடி, கோக்கு மட மாணக்காப் போகா வனம் தேடிப் போனக்கால் - அழகிய இளமான் போன்ற பெண்ணுக்காக நடத்தபோகக் கூடாதகார்டில் தேடி நீ போனால், கோகாதோ - (உன்னுடைய கால்கள்) வருத்தமாட்டாயோ, ஏ - று.

இதுவுமது

8. வாரீர் பழனிவடி வேவரே கடம்பைத்

தாரீரென் சிந்தையினிற் றுணுறையீர்—சேரீரீரீர்

கன்றுகஞ்சு பிஞ்சுபஞ்சு கண்களுஞ் சிவந்தபொங்க
என்றனங்க ளுங்கசங்க வே.

உரை:—பழனி வடிவேவரே - பழனியில் வீற்றிருக்கும் கடம்பையான வேலாயுதத்தை யுடையவரே!, வாரீர் - வருவீராக!, கடம்பைத் தாரீர் - எடப்பமாலையைக் கொடுப்பீராக!, என் சிந்தையினிற்றான் உறையீர் - என் னுடைய மனத்திற் றங்குவீராக!, என்றும் கஞ்சு பிஞ்சும் அஞ்சு கண்களும் சிவந்த பொங்க - சிவமுடைய இளம் பாம்பின் விடமானது பயப்படத் தக்க என் கண்கள் சென்னிறத்தோடு விளங்கும்படியாகவும், என் தனக் களும் கசக்கவே - என்னுடைய முலைகள் அழுக்கும்படியாகவும், நீர் சேரீர் - நீர் என்னைத் தழுவுவீராக, ஏ - று.

இதுவுமது

9. மேகநிற மான்மருக விழுதணி கேசவிது
வாசுமின பேவுரிவ ளாஸியருள்—வாருவனை
சத்தத்தத் திற்பற்றி ரச்சுப்பைக் குட்டத்து
கிர்த்தத்திற் றுச்சித்த நீர்.

உரை:—வாரு வனை கத்து அத்தத்திற் பற்றி - வலப் பக்கமாக
வளைத்த சங்கைக் கையிலேந்தி, சச்சுப்பைக் குட்டத்து - கஞ்சையும் படமு
முடைய பாம்புள்ள குளத்தில், கிர்த்தத்திற் குச்சித்த - நடனஞ் செய்வ
தற்கு விரும்பிய, நீர் மேக நிறமான் மருக - மழை மேகத்தின் கருநிற
முடைய திருமாலினது மருமகனே!, விழு தணிகேசா - திருத்தணியில்
தனிச் சிறப்போடு வீற்றிருக்கும் பெருமானே!, மேவும் இவன் சூவி
அருள் - விரும்புகின்ற இவனுக்கு உயிரைக் கொடுத்தருள்வீராக!, இதுவா
சுமினம் - இதுவுமக்கு வருத்தமா?, எ - று.

இதுவுமது

10. பூவைக்கு கண்ணுபகற் போதுகம தாமெலிந்தான்
வானிக்க வின்றணிகை வாழ்ஞமரா—பாவிமதன்
அம்புரம் புஞ்ந்தலைக்க வம்பகத்த ணந்தெறிக்க
வெம்பிநெஞ்ச முந்திகைக்க வே.

உரை:—வாவிக் கவின் தணிகை வாழ் ஞமரா - அழகிய பொய்கையை
புடைய திருத்தணிகையில் வாழும் முருகப் பெருமானே!, பூவைக்கு -
பெண்ணுக்கு, பாவி மதன் அம்பு - தீயவனாகிய மன்னதனுடைய கணையா
னது, அம்புரம் புஞ்ந்து அலைக்க - அழகிய பின்பக்கமாக ஆடுருவிச் சென்ற
வருத்தவும், அகம் தணந்து எறிக்க - அறிவு மயங்கி யொழியவும், வெம்பி
நெஞ்சமும் திகைக்க - நெஞ்சம் பதைத்துத் திகிலடையவும், கண்ணு பகற்
போது - சேர்த்த பகற்பொழுதானது, உகமதாம் - ஒரு யுகமாய்க் கழித்தது,
மெலிந்தான் - அவன் அத்தனால மிகவும் தளர்வுற்றான், எ - று.

இதுவுமது

11. அம்பிறைக்கு னைந்துமல ரம்பிறைக்கு நொந்துமிக
அம்பிறைக்குவ் கண்ணுட் கருள்புரிவாய்—மமபுதணி
கைக்கிரிக்கு னுற்றசுந்தர சச்சுடைத்த னக்குறத்தி
பைக்களித தனைத்தவத்த னே.

உரை:—அம்பு தணிகைக் கிரிக்குளுற்ற - எல்லாரும் எம்பி வழிபடு
கின்ற தணிகைமலை யென்னு மிடத்திற் பொருந்திய, சுந்தர சச்சுடைத்

தனக்குறத்தி - அழகிய வாரணீர்த் தனக்கேயுடைய குறமாதாகிய வன்னி
காயகியை, களித்த தண்ணீர்க் கந்தனே - மகிழ்ந்து தழுவிய அப்பனே!,
அம் பிறைக்கும் - அழகிய இளஞ் சந்திரனுக்கும். ஐந்த மலர் அம்பு இறைத்
தும் - ஐந்த பூங்குணங்களைச் செழுந்தகின்ற மண் மண்ணுக்கும், கொள்வ மிக
அம்பு இறைக்கும் கண்ணுட்கு - அதிசயமாக வருந்திக் கண்ணீர் விரிகின்ற
வீழியுடைய பெண்ணுக்கும், அருள் புரிவாய் -, எ - று.

12. என்னிடத்தி வேகுமார வெண்ணுதே பேதகமா
உன்னிடத்திற் கொண்டமயற் கோதாயோ—தன்னிரவு
செல்லப் பகட்டுமென்கண் செல்லப் புரட்டுமென்கம்
பொல்லப் பரத்தைவஞ்சி போல்.

உரை :—தன்னிரவு செல்லப் பகட்டும் என்னை - செருங்கிய இரவா
னது கழியாமல் என்னை மயக்க மடைகின்றது, செல்லப் புரட்டும் அங்
கம் - எழுந்த நடக்க முடியாது உடம்பானது புரளுகின்றது, குமார -
குமரக்கடவுளே!, பொல்லப் பரத்தை வஞ்சிபோல் - தீய வினைகளினி
ரைப்போல, என்னிடத்திலே பேதகமா என்னுதே - என்னிடத்திலே
மாறுபாடாக வினைக்க வேண்டாம், உன்னிடத்திற் கொண்ட மயற்கு
ஒதாயோ - உன்னிடத்திலே எனக்கேற்பட்ட மோகத்தைத் தீர்ப்பதற்கு
வழி உறமாட்டாயா, எ - று.

13. செங்கமலக் கண்கலங்கிச் சிந்தைகொந்தி ராமுமுதம்
வெங்குலைக்குஞ் சங்குலைக்கும் வெவிலானே - அங்கசுன்றன்
பூங்குணபெர்த் தன்னதத்தப் பூங்கொடித் தாம்பட்டுத்
தங்குணபெர்த் தன்னதத்தத் தான்.

உரை :—வேலோனே - வேலாயுதப் பெருமானே!, பூங்கொடி - அழ
கிய கொடிபோன்ற மாதானவன். அங் சுன்றன் பூங்குண மெகதத் தைத்து -
மண்மதனுடைய மலர் வானி மிகுந்தாகத் தைக்கப்பெற்று, செங்கமலக்
கண் கலங்கி - சிவந்த தாமரைப் பூப்போன்ற கண் கலங்கமடைந்து, இரா
முமுதம் சிந்தை கொந்து -, பட்டித்தாக்கு தண்ணீர் மெத்தைத் தைத்
தத்கான் - பட்டினனுடைய படுக்கைமீது பொருகல், வெங்குலைக்கும் -
கொடிய கிளைச்சந்திரனுக்கும், சங்கு தலைக்கும் - சங்குகள் உள்ள கடலுக்
கும், அஞ்சி -, கத்தும் - கத்தகின்றான், எ - று.

14. கந்தர கடம்பா கரிலாய மாபகையான்
மைந்தா கவாமி வடிவேலா—சந்தக்
குறமகளானை கொள்கணவா அரபா குகையகுமார
அறமுகவா பழனிபின் வேலா,

உரை:—சந்தா - ஆறு முகமும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்த பெருமானே !, கடம்பா - கடப்பம் பூமலை யணிகடவோ !, சயிலைய மாமலையின் மைந்தா - சயிலையப் பெருங்குதற மதவற் - கிபசயாகிய சிவஞரின் குமாரனே !, சுவாமி - எசமானே !, வடிவேலா - உர்மைமான் வேலை புடைபவனே !, சந்தக்குற மகன் ஆகையினால் சண்டவா - அதகிய குறமாதின்மீது காதலொண்ட தலைவனே !, குருபன்னைய அமலா - மேலான ஆசாரியனாகிய முருகப்பெருமானே !, அறு முகவா - ஆறு முகச் சடவுனே !, பழனியின்வேலா - பழனி மலையின் வேலவனோ !, எ - று.

15. அன்பர்பயங் கெடுங்குத்தி கிரியைத் துளைக்கும்
இன்பவள்ளி கண்ணுக் கெதிராகும்—மின்பர்த
வாகுகோளி வேற்றிநீ வாஞ்சாரி யோடியாடி
வேஞ்சுரன் மார்பிடத்த வேல்.

உரை:—மின்பர்த வாகுகோளிலேறி - மின்போல ஒளி வீசுகின்ற வீரவாகுத்தவர் புயத்சிலமாங்கு, மீறி - அகநெருத்து மேலே கிளம்பி, வாகு சாரி ஓடி ஆடி - அழகாக வாகாரி விடசாரியாகப் பாய்த்தனைசெத்து, வேத ருன் மார்பிடத்த வேல் - விடைபு விடுத்த ரூபகமனுடைய மார்பைத் துளைத்த வேலாபுதமானது, அன்பர்பயங் கெடுங்குத் - அன்பர்களுடைய அசைத்தை நீக்கும், அகநெருத்தினைத் துளைக்கும் - அந்தக் கிளவொஞ்ச மலையை ஊடுறவிய செல்லும் இன்பவள்ளி கண்ணுக்கெதிராகும் - இன்ப பக்கொடிபோன்ற உணமயம்மையின் சந்திரனத்திவ நிலப்பெறும், எ - று.

16. அஞ்சி மயங்குகிற தங்கமுந் திவின்ற
வஞ்சியைச்சீசர் தென்றலினை வள்ளலே—பஞ்சமலர்
அங்கசனாக் குங்கிரணத் தந்திமிகக் குங்கடலாக்
குங்குமுலாக் குங்குரிலாக் கும.

உரை:—வென் தனினை வள்ளலே - அழகிய தனிநகர்ப்பதியில் வீற் றிருக்கும் அநாடமே !, பஞ்சமலர் அங்கசனாகும் - ஐந்த பூக்களைக்கொ டுடைய மனமதனுக்கும், கிரணத்து அகநெருத்தும் - கிளக்கதார் வீசுகின்ற மாலைய் சந்திரனுக்கும், கடலுக்கும் - சூழத்திரத்திற்கும், குமுலுக்கும் - புல்லாய் குதலுக்கும், குயிலுக்கும் - நயிவி னெனுகுகும், அஞ்சி - பயங்கு, மயல் சிவந்து - மேகமுகத்த தாங்க மாட்டாகு, அங்கம் உருகி கின்ற வஞ்சியைச்சீசர் - உடல் இரகி நின்றபெண்ண உணவாயாக, எ - று.

17. தாமரைப்பூத் தெனபுஞ்சுந் தாசனேத்து வண்டியிர்ந்து
காமாஞ்சாய வானிகள்குழ் கந்தர்சிவ—மாமலைவாழ்
பூவையரங் கந்தங்கப் பூசியிலங் குங்கண்டம்
காவையரங் கஞ்சங்கங் காண்.

உரை:—யண்டு தாமரைப்பூத் தேனை உண்டு தாது அனைத்து - யண்டு கள் தாமரைப் பூவினுள்ள தேனை புண்டி மகார்தப் பூவிற்படிந்து, இவிர்த்த காமாஞ் செய் - ரீங்காரஞ் செய்து இசைப்பாட்டுப் பாடவும், வாலிகன் குழ் - பொய்கைகள் சுற்றி யிருக்கப்பற்ற, சிவமா' மலைவாழ் புவையர் - சிவசிரியென்னும் பெரிய பதியில் வாழ்கின்ற மாதர்களுடைய, அங்கம் தங்கம் - உடம்பு பொன் மயமானது, கண்டம் பூசம் இலங்கும் - கழுத் தானது கழுதைப்போலப் பிரகாசிக்கும், வை அரம் கஞ்சம் கண் - கண்க ளானது உர்மையான அரம்போலவும் தாமரைப்போலவும் உள்ளன, கந்தா காண்கா - முருகப்பிரானே கவனித்து அவர்களைக் காத்தருள்வா யாக !, எ - று.

விநாயகர் வணக்கச் சிறப்பு

18. கல்விக்கு ஞானக் கருத்துண்டாய் காயமுறும்
தொல்வினைக ளெல்லாந் தொலைபுமே—விவினை
விற்புயற்றி ருக்கணத்த னித்தன்வச் சிரப்புயத்தொர்
கற்பகத்தி னைத்துதித்தக் கால்.

உரை:—விவினைகளில் - விவ்வரணய மென்னும் தலத்தில், புயல் திருக்கண் அத்தன் - மேகம்போல அருளைப் பொழியின்ற திருக்கண்களை புடைய அப்பனும், கித்தன் - கித்தியமானவனுமாயி, வச்சிரப் புயத் தொர் கற்பகத்தினை - வயிரம்போன்ற தோள்களைபுடைய ஒப்பற்ற கற்பக விநாயகப்பெருமானே, துதித்தக்கால் - புகழ்த்து பாடினால், கல் விக்கு ஞானக் கருத்துண்டாம் - கல்வி வளர்த்தற்குக் காரணமாயி அறிவுக் கருத்தகன் உள்ளத்திற்கேன்றும், காயம் உறும் தொல்வினைகளெல் லாம் தொலைபுமே - உடம்பைப் பாதிக்கின்ற பழைய கருமங்கள் யாவும் ஒழியும், எ - று

இதுவுமது

19. வாங்குசிலை நுதலார் மாயக் கல்விபிலே
எக்கி மனமே யிளைபாதே—மாங்கனிக்காத் [நைச்
தம்பியொக்கச் சண்டையிட்டுத் தந்தையைச்சுற் றந்தவொற்
கொம்பனைச்சற் றன்புவைத்துக் கூறு

உரை:—மனமே - கெஞ்சமே !, வாங்கு சிலை நுதலார் வளை விற போன்ற நெற்றியையுடைய பெண்களது, மாயக் கல்விபிலே - அறிவு மயக்கஞ் செயல்படடிய சேர்க்கையிலே, எங்கி லுளையாதே - அழுத்தி யேகைகொண்டு தவிர்த்து போகாதே, மாங்கனிக்கா தம்பி யொக்-ச் சண்டையிட்டு - மாம்பழம் பெறுவதற்காகத் தம்பியோடு சமமாகச் சண்டை போட்டு, தந்தையைச் சுற்று அந்த ஒற்றைக் கொம்பனை

தப்பனாைப் பிரதட்சணமாக வந்த ஒரு கொம்பைச் சையி லேந்திய அந்த வியாபகப்பெருமா னிடத்தில், சற்று அன்பு வைத்தா கூறுசிறிது பக்தி செலுத்தி அவரைத் துதிப்பாயாக, எ - று.

20. சிந்தா குலந்திருஞ் செய்குறும் கைகூடல்
சந்தான மென்றுத் தழைத்தேறும்—பைந்தாமத்
தானையத் தானைபிைப் பாவையளித் தானைமகத்
தானைமுகத் தானைவினைத் தால்

உரை:—பைந்தாமத்தானை - புதமலர் மாலை தரித்த பெருமானை, வயத்தானை - சுயாதீன முடையவனை, மலைப் பாவை யளித்தானை - மலை மகன் புதல்வனை, மகத்து ஆனை முகத்தானை - பெருமை பொருந்திய யானைமுகக் கடவுளை, வினைத்தால் - தியானித்தால், சிந்தா ஆருவம் திரும்-மனைக்கவலை தீர, செய்குறும் கை கூடும் - செய்ய முயற்சி யுனிதாக நிறைவேறும், சந்தானம் என்றும் தழைத்தேறும் - பரம்பரை யெப்போதும் வளர்ந்தோகும், எ - று.

விரிஞ்சைப் பதியிலுள்ள சிவபெருமான்மீது பாடிய துதி

21. செல்வம் பெறலாஞ் செழித்தபுழ் சேரலாம்
வில்வம் புனைவார் விரிஞ்சேசர்—புல்லுமதன்
கோளைமுடித் தாமிமயக் கோதையிடத் தார்கமலத்
தானைமனத் துருவினைத் தால்.

உரை:—வில்வம் புனைவார் விரிஞ்சேசர் - வில்வத்தழையை அணிபவ ராகிய திருவிரிஞ்சைப்பெருமான், புல்லு மதன் கோளை முடித்தார் - கொருங்கிய மன்மதனது வீரத்தைத் தொலைத்தார், இமையக்கோதை யிடத் தார் - இமயமலை யரசன் மகளாகிய பார்வதியை இடப்பாசத்தில் வைத்துக் கொண்டார், கமலத்தானை மனத்தோடு சனைத்தால் - அவருடைய திரு வடித்தாமரையை புன்னத்தில் தியானித்தால், செல்வம் பெறலாம் - ஐகவரி யத்தை யடையக்கூடும், செழித்த புழ் சேரலாம் - நிரந்தர நீர்த்தியைப் பெறுதல் கூடும், எ - று.

வேற் சிறப்பு

22. அண்டர்தமக்கரசா மண்புபட ரக்கொம்பாம்
மண்டவுணர் தமமுரிர்க்கு வன்னியாம்—பண்டுதிற்ற
கஞ்சனஞ் சூழங்கடம் பணித்தெழுத்து கத்துஞரை
மிஞ்சிவெஞ்சு றித்தெற்றத் தேவல்.

உரை:—பண்டுதிற்ற கஞ்சனஞ்சிடம் - முற் காலத்தில் வலிமையை புடைய பிரமதேவன் பயப்படுமபடியான, கடம்பணித்த எழுந்த உகந்த -

உடப்பமாயை விரும்பமாயணித்து எழுந்த புறப்பட்டு, குரை மிஞ்சி - குர பதமனுடைய ஆற்றலுக்கு மேற்பட்ட செஞ்சுறித்து எறிந்த வேல் செஞ்சைகிழித்தத் தன்னிய லேவல - தமானது, அண்டர் தமக்கு அரசாம் - விண்ணவர்களுக்கு வேந்தாகும். அன்புடாக் கொம்பாம் - அன்பாகிய சொடி படருவசுந்தரிய கொம்புபோலவதாகும் மண்டு அடிணர்தம் உயிர்க்கு வன்னியாம் - சிறைந்த அரசர்களுடைய உயிருக்குத் திப்போல்வதாகும், எ - று.

(இதுவுமது)

23. ஆதரவா பென்னாகி வஞ்சலென்று வந்துகின்ற போதாவு செய்யுமெப் போதுமே—ஒத்தமிழ்ச் சந்தமுந்த வங்கிரத்தஞ்செ மந்தருக்கு யாந்துதங்கு விந்தைகொண் டிலங்குசெந்தல் வேல்.

உரை:—ஒத்தமிழ் சந்தமுந்த அலக்கிரத்தஞ் செறித்து சிறப்பாகப் பேசுகின்ற தமிழ் வண்ணப்பட்டவரன் அளவு மிகுந்த பகுதிகளில் மிகுதியாகப் போற்றப்பட்டு கன்கு உயர்ந்த - கன்றாக வுயர்வடைந்து தங்கு விந்தை கொண்டு-கிணவரமான வியப்பினை யுடையதாய், இயக்கு செந்தில் வேல் - விளங்குகின்ற செந்திற் பெருமாலுடைய வேலாயுதமானது, எப் போதமே ஆதரவாய் என்னருகில் அஞ்சல் என்று வந்து - எக்காலத்திலும் அருள் கூர்ந்து என் பக்கத்தில் வந்து அஞ்சாதே என்று அபயம் கூறி, கின்று போதாவு செய்யும் - கிண்பெற்று என்னை கல்வழியிற் செல்லும்படி நடத்தும், எ - று.

(இதுவுமது)

24. இக்கிதமா கல்வாழ் வெமக்களிக்கு முற்பகல்செய் சங்கடமாய வேலை தணிக்குமே—பொங்கமுறத் தற்பாற்க னுக்கிரகித்திடக் கருதத னிதரசத்த வெற்பினைத் துணித்தவுகா வேல்.

உரை:—பொங்கமுற தற்பார்கு அனுக்கிரகித்திட கருத்தன் - விளக்க மிகும்படி பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானாகுப் பிரணவப் பொருளை அருள் செய்த ஆசாரியனாகியவனுடைய, கத்த சத்த வெற்பினைத் துணித்த உகாவேல் - கிதகியத் தன்மைபுடைய ஏழு மனைகளையும் ஊடுருவிய வீர மிகுந்த வேலாயுதமானது, இக்கிதமாம் கல்வாழ்வு எமக்கு அளிக்கும் - இனிமையான சுக வாழ்க்கையை எவர்களுக்குத் தரும், முற்பகல் செய் சங்கடமாம் வேலைத் தணிக்குமே - முன்னாளில் செய்த தீவினைப் பயனாக வந்த தன்பமாகிய கடலை வற்றச் செய்யும், எ - று.

இதுவுமது

25. சுட்டும் வினைகளறத் தின்பமுற வேயெனது
பாட்டுக்கு உச்சநுள் பாலிக்கும்—சாட்டமிகும்
மண்டலங்க வங்ககண்டர்கண்டர் துண்டர் மின்டராலி
விண்டொடுங்க மண்டியுண்ட வேல்.

உரை:—சாட்ட மிகும் மண்டலம் கலங்க - உறுதி மிகுந்த பூவுலகம்
கலக்க முறுதற் தேதுவாகிய, அகண்டர் கண்டர் - எல்லை யில்லாதவர்களா
கிய முட்போன்றவர்களும், துண்டர் - குறும்பர்களும், மின்டர் - வலிமை
புடைபவர்களுமாகிய பல பொல்லாதவர்களுடைய, ஆவி வின்றி ஒடுங்க -
உயிர்கள் பிரிந்து அடங்கும்படியாக மண்டி உண்ட - அவ்வுயிர்களை கெடுக்கி
புட்டுகொண்ட, வேல் - வேற்படைபடனது, சுட்டும் வினைகளறத்த - சமது
செய்கையில் மிகுகின்ற இறவினை (ஆசாமி)ப் பயன்களை யொழித்து,
இன்பமுற - இன்பத்தை யாண்டையும்படியாக, எனது பாட்டுக்கு உச்சநு
அருள் பாலிக்கும் - எனது கவிஞ்ஞ மகிழ்த்த கிருஷ்ண செய்யும், ஏ - று.

இதுவுமது

26. உன்னினி தாவிருக்கு மோங்குசெவ்வ முப்பெருக்கும்
நன்னவரு னைக்கொடுக்கு நாடோறும்—பன்னும்
சகடமுருள நெருங்குமல சாணகருனை யரிபின்மருகன்
விக்ககரிவி னிளைபமுருகன் வேல்.

உரை:—பன்னும் சகட முருள நெருங்குமல சாண - பேசப்பட்ட
சகடாசுர னுருண்டி சாகும்படி தேய்த்த திருவடிக் தாமதமாகையுடைய,
கருனை அரியின் மருகன் - கருவருடைய திருமாவின் மருமகனும், விக்க
கரிவின் இளையமுருகன் - விக்க சகட விளையகனின் தம்பியுமாகிய குமரக்
கடவுளின், வேல் - வேல்புதமானது, உன்ன இனிதாய் இருக்கும் - நியா
னரிப்பவர்களுக்கு இன்ப மயமாயிருக்கும், ஒக்கு செவ்வமும் பெருக்கும் -
செழித்த வளங்கின்ற செவ்வத்தை மிசையாகக் கொடுக்கும், நாடோறும்
நன்னல் அருளைக் கொடுக்கும் - ஒவ்வொரு நாளும் சிறந்த திருவருள்
பாலிக்கும், ஏ - று.

இதுவுமது

27. னுழ்வினைவப் பேர்க்குமே யுள்ளொளிப்பக் காட்டுமே
வாழுவதற்கோர் னித்தாய் ளுருமே—தழுவார்
தா. பட வெனவநிர் சடவதன் முடியிசை
கிடவதி பொடிசெயும் வேல்.

உரை:—தட்படவென அதிர் கடலதின் - தட்படவென ஒலி செய்
கின்ற சமுத்திரத்தின், முடிமிசை விட - முடியாகிய அலைகளின்மீது
செலுத்த, அநிபொடி செய்யும் வேல் - கடலைத் துன் துனாகச் செய்யவல்ல
வேலாயுதமானது, தாழ்வார் - வழிபடுபவருடைய, ஊழ் வினையைப் போக்
குமே - மூன் செய்த பாவத்தின் வலியை யொழிக்கும், உன் ஒளியைக்
காட்டுமே - அவ்வொளியாகிய ஞானத்தை யுணர்த்தும், வாழ்வதற்கோர்
விந்தாய் வளருமே - நல்வாழ்க்கைக்கு அடிப்படியாய் நின்று அதனை விருத்தி
செய்யும், எ - று.

இதுவுமது

28. ஓராறு சென்னி யொருமுருகா வென்றனயில்
திராத வல்வினையோய் தீருமே—போராடிக்
கொக்கரித்து வெற்படர்த்துக் கொக்காக்க னைத்துணித்த
வித்ரமத்தி ருக்காத்து வேல்.

உரை:—போராடிக் கொக்கரித்து வெற்படர்த்த - சண்டையிட்டு ஆர
வாரஞ் செய்த கிரௌஞ்ச மலையைத் தாக்கித் துளைத்து, கொக்கு அரசு
கினைத் துணித்த - மாமரத்தின் உருவங்கொண் - ஆரபதமனை யிருகடூரகப்
பிளந்த, வித்ரமத் திருக்காத்து வேல் - பராசுரமமான திருக்கையிலுள்ள
வேலானது, ஓராறு சென்னி ஒரு முருகா என்றனயில் - இணைபற்ற ஆறு
முக்கணையுடைய குமரப் பெருமானே என்று உறிய மாத்திரத்தில், திராத
வல்வினையோய் தீருமே - கீதாத கொடிய கருமங்களாகிய வியாதியைக்
குணப்படுத்தி யொழிக்கும், எ - று.

மீனாட்சியம்மை நிந்தாஸ்துதி

29. மாப்பிட்டுடனுஞ்சிறுதுாப்பிட்டுக் காகமண்ணைச்சுமந்தே
ஆப்பிட்டுக்கொண்டடிபட்டசொக் கேசநுககாசைபட்டுச்
சேப்பிட்டுமையிட்டுப்பூமாலை கந்தந்திரிந்தமுஞ்சட்
காப்பிட்டுவாழ்க்கைப்பட்டாள் கூடல்வாமுங்கயற்கண்ணியே.

உரை:—கூடல் வாமும் கயல் கண்ணியே - திருவாவயாவில் வீற்றிருக்
கும் கயலமீன்போன்ற கண்ணையுடைய மீனாட்சியம்மை, மாப்பிட்டு எனும்
சிறு துள் பிட்டுக்காச - மாவை யவித்தாச செய்யும் பிட்டினில் உதிர்த்த
சிறு துள் வடிவமாகிய பிட்டை விரும்பி, மண்ணைச் சுமந்த - மண் சுமந்து,
ஆப்பிட்டுக்கொண்டு அடிபட்ட சொக்கேசருக்கு - அடிப்பட்டுக்கொண்டு அடி
பட்ட சொக்கலிகைப் பெருமான்பால், ஆசைப்பட்டு - காதல்கொண்டு, சேப்
பிட்டு - சிவந்த தலத மிட்டுக்கொண்டு, மையிட்டு - கண்ணுக்கு மை
மேழுநீர், பூமாலை கந்தம் திரிந்த - பூமாலை தரித்த சந்தன முதலிய
பூசிக்கொண்டு, மஞ்சள் நாப்பிட்டு - மஞ்சளும் கங்குலமும் மணிந்த, வாழ்க்
கைப்பட்டாள் - மணம் புரிந்த வாழ்க்கைக்குரியவ னானான், எ - று.

30. காமா கயற்கண்ணி கோபம்பொ குளென்றென் கண்பனிசீர்
சீமான் கரத்திற் தடைக்கரி தேசெக மேழுமெச்சம்
கோமான் கரத்திற் குனிசிலை ராயன் சுகன்னிலம்பில்
மாமாவின் காலல்ல வேமன்ன வாவுன் மலர்க்காமே.

உரை:—செக மேழு மெச்சம் கோமான் - ஏழுலகமும் புதழுகின்ற
அரசனும், கரத்திற் குனிசிலை ராயன் - னையில் வளைத்த விட்டியுடைய
அரசனுமாகிய, குன் னிலம்பில் - குணுடைய மலையில் மன்னவா - வேத்
தனே !, காமா - மன்மதனே !, கயற்கண்ணி கோபம் பொருள் - கடல்மீன்
போன்ற கண்ணையுடையவனாகிய தலைவி (கீ எனக்கு அருச் செய்வத
தெரிந்தால்) கோபித்தப் பொறுக்கமாட்டான், (ஆதலினால்) என்றன்
கண் பனிசீர் - என்னுடைய கண்ணிலிருந்து கழிக்கத்தோடு விழுகின்ற
கண்ணீரை, சீமான் கரத்தில தடைக்கரிதே - செவ்வனாகிய உம்ருடைய
கையினால் தடைப்பது அரிதாகும், மாமாவின் காலல்லவே உன் மலர்க்
காமே - பெரிய லட்சுமியின் தாமரை தங்குகின்ற திருவடிபை வைத்தின்ற
இடமல்லா என்னுடைய தாமரைக் கையானது எ - று.

தலைவி கூற்று

31. ஆச்சரியக் தென்னமா மத்தனையும் குத்தமுலை
காய்ச்சிருக்குக் தென்குடர்கைக் காவலா—மாச்சன்
வரக்குப்பை யானீ மருவாரா னெல்லாம்
சாக்குப்பை யாமே தனம்.

உரை:—ஆச்சரியம் - வியக்கத் தக்கதாக, குத்தமுலை - குவிவலான
தனங்கன்போல, தென்னமாம் அத்தனையும் காய்ச்சிருக்கும் - தென்ன மால்
கள் முழுவதும் காய்த்திருக்கின்ற, தென் குடர்கைக் காவலா - அழகிய
கும்பகோணத்தக்கு மன்னனே !, மாச்சன் - மாய்ச்சினுடைய, வரக்குப்
பையா - வரத்தினால் பிறத்த மனாகிய குப்பையினே !, கீ மருவா கானெல்
லாம் - கீ என்ன யிணையாத காட்களிலெல்லாம், தனம் - என்னுடைய
கொக்கையானது, சாக்குப்பையாமே - மன்மதனது அம்பின் கட்டம்
நிறையப் பெறுகின்றது, எ - று.

ஆபத்துச் சகாயர்மீது பாடிய நிர்தாஸ்துதி

32. தந்தைபோய்த் தாய்போய்த் தமர்போபென் சுற்றமும்போய்
வெந்தபுரி யாகினிட் டேனே—முந்தவே
சூழாழி கஞ்சுண்ட வாபற்சு காயனெனும்
பாழாவான் கண்ணேறு பட்டு,

உரை:—முத்தவே - முத் தாலத்திலேயே, ஆழாழி எஞ்சுண்ட - ஆழமான பாத்கடலில் உண்டான விடத்தை யருந்திய, ஆபற் சகாய நென்னும் - ஆபற் சகாயநென்னும் திருப்பெயருடைய, பாழாவான் கண்ணேறபட்டு - மரணத்த அப்பாலுள்ள பெருமானது கிருக்கன் பார்வை பொருத்தப்பெற்று, தந்தை பேய்த் தப்பிப் பேய்த் தமர் போய என் சுற்றமும் போய் - பெற்றோரையும் சண்பரையும் உறவினரையுமிழ்த்து, வெந்தபுரியாதி விட்டேன் - ருட்டினார் கருகிய வைத்தோற் புரியின் தன்மையை மடைத்து விட்டேன், எ - று.

விடனொருவன் பெண்கள் இடைக்கு இரங்கிக் கூறியது

33. கைக்குடமும் ரெண்டு கனககும்பக் குடமும்
முக்குடமும் கொண்டான் முறிபாதோ—கைக்குழலீர்
வேய்க்காற்றி னுல்கினங்கும் விரைந்தி மாநகரில்
சுக்காற்றுக் காற்றா விடை.

உரை:—வேய்க்காற்றினுல் விளங்கும் - மூங்கில் வனத்தின் காற்றா மிகுத்த பேர் பெற்ற, வீரன் கத்திமா நகரில் - வீர பாண்டியனது கத்திபுரமென்னும் ஊரில், கைக்குழலீர் - (வாழ்கின்ற) மேகபோன்ற உத்தியபுடைய பெண்களே!, சுக்காற்றுக்கு ஆற்றா இடை - சுப்பமத்தும்போதுண்டான காற்றினுல் தாக்க முடியாத உவ்வுடைய இடையானது, கைக்குடமும் ரெண்டு கனககும்பக் குடமும் முக்குடமும் கொண்டால் - உங்கள் கைக்குடத்தோடு உங்கள் தனக்களைய இரண்டு பொன் குடங்களுமாயி மூன்று குடங்களும் தாக்கினுல் முடியாத்தா - ஒடித்த போகாதோ எ - று.

திருமால் சிவனை யர்ச்சித்தது

34. கையம் புகழு மலரா விரபெடுத்துக்
கையிலொரு மாமலரைக் காணாமல்—கையகத்தில்
செங்கண்மா சீசன் திருவடிக்கெண் ணாயிரமாத்
தங்கண்மலர் சாத்தினான் றான்.

உரை:—கையகத்தில் - இப் பூமியின்மேல், செங்கண்மால் - சிவந்த கண்ணுடைய விண்மூலனார், ஈசன் திருவடிக்கு - சிவபெருமானுடைய திருவடிக்கு அர்ச்சனை செய்வதற்காக, கையம் புகழும் மலர் ஆயிரம் எடுத்த - உலகினர் தங்கைய ஆயிரம் தாமரைப்பூக்கள் பெடுத்த அர்ச்சனை பண்ணும்போது, கையில் ஒரு மாமலரைக் காணாமல் - கையில் ஒரு தாமரைப் பூக் காணப் பெறாமல் என்னுமையோ - ஆயிரம் என்ற என் குறைவிலவ்மலிருக்கும்படி, தம் கண் மலர் சாத்தினுந்தான் - தன்னுடைய கண்ணை ஒரு மலராகத் திருவடியிற் சாத்தினார், எ - று.

சிவனை வணங்காரை மாரியம்மன் தண்டித்தல்

35. பாம்புசேர் தோளினையான் பாளையத்து மாமாரி
சாம்பசிவன் தன்னடியைச் சாராலை—வேம்பின்
இலையை நுத்தியவ ரீனமானம் போக்கித்
தலையில்லிக் கோற்றிவைப்பா டான்.

உரை:—பாம்பு சேர் தோளினையான் - பாம்பை உணியாத தரித்த
இரு தோள்களையுடைய தேவியாகிய, பாளையத்து மாமாரி - பாளையத்தி
லுள்ள பெரிய மாரியம்மன், சாம்பசிவன் தன்னடியைச் சாராலை - பாம்பு
சிவனது திருவடியை வணங்காதவர்களை, வேம்பின் இலையை உடுத்தி -
வேப்பிலையினாலாகிய ஆடையை யடுத்தும்படி செய்து, அவர் ஈனம் மரீனம்
போக்கி - அவர்களுடைய குறைவுபட்ட மதிப்பையும் தொலைப்பதற்கு
(அவர்களது) தலையில் விளக்கேற்றி வைப்பான்தான் - எ - று.

சுல்லி சுற்கக் கூடாத நாட்கள்

36. அட்டமியி லோதின லாசானுக் காகாத
சிட்டருக்குப் பன்னுன்கு தோரூ—கெட்டவுவா
வித்தைக்கு நாசமாம வெய்ய பிரதமையில்
பித்தரும் பேசார் பிழை.

உரை:—அட்டமியில் ஒதினால் ஆசானுக்கு ஆசாத - எட்டாவது திதி
யில் படித்தால் உபாத்தியாயநாதருக்கு உதிகிபுண்டாக்கும், சிட்டருக்கு பின்
னுன்கு தீதாகும் - சிறுத்தசியில் ஒதினால் அது மாணாக்கர்களுக்குத் தீமை
விளைக்கும், கெட்ட உவா வித்தைக்கு நாசமாம - பென்னயி கல்விக்குக்
கெடுதி புண்டாக்கும், வெய்ய பிரதமையில் பிழை - கெடு செய்யக்கூடிய
பாட்டிமையிற் படித்தால் தப்பு ஏற்படும், பித்தரும் பேசார் - பைத்தியம்
கொண்டவர்க்குட, பாட்டிமையில் பேச மாட்டார்கள், எ - று.

செவிலி கூற்று

37. ஆபிரம்பாக் கன்னமுலை யன்னுடைக் கன்னிபதி
குபிரம்பாக் காணாநா னுசையினால்—ரீபிரங்கி
வந்தாள வேண்டு டுடைப் பழனிசீவ லவனே
சந்தாள வேறில்லை தானா.

உரை:—மலைப்பழனி வேலவனே - பழனி மலையிலுள்ள வேலாயுதப்
பெருமானே!, ஆபிரம்பாக் கன்னமுலை - கலசம்போன்ற தனத்தையும்,
அன்ன கடைக்கன்னி - அன்னம்போன்ற கடையைமுமுடைய சிறு பெண்,
உன் ஆசையினால் பதினாறாம் பக்கானாள் - உன்பாலுள்ள மோகத்தால்
உடை பிழிந்து கிருவாணமானால், நீ லாவகி வந்தாள வேண்டும் - நீ கருணை

செய்தவர்த அங்னை யாட்கொள்ள வேண்டும், சந்த ஆன - ததுவிட,
வேற இல்லாதான் - வேற ஆட்களில்லை, எ - று.

தந்தையர் இவர்களை மெனல்

38. பிறப்பித்தோன் வித்தைதனைப் பேணிக் கொடுத்தோன்
சிறப்பினுப தேசஞ் செய்தோன்—அறப்பெரிய
பஞ்சத்தி லன்னம் பகர்ந்தோன் பயந்தீர்த்தோன்
எஞ்சாப்பி தாக்கனென வெண்.

உரை:—பிறப்பித்தோன் - பெற்றெடுத்தவன், வித்தை தனைப்
பேணிக் கொடுத்தோன் - கல்வியை விரும்பிக் கற்பித்தவன், சிறப்பின்
உபதேசம் செய்தோன் - வீடு பெறுவதற்குக் காரணமாகிய உண்மையை
யறிவித்தவன், அறப்பெரிய பஞ்சத்தில் அன்னம் பகர்ந்தோன் - மிகுந்த
கொடிய கருப்பில் ஏழைகளுக்கு உண வளித்தவன், பயந்தீர்த்தோன் -
அச்சத்தை நீக்கினவன், (ஆகிய இவர்கள்) எஞ்சாப் பிதாக்கள் என
எண் - நிலைத்த தந்தையர்களாகக் கருதுக!, எ - று.

தலைவி கூற்று

39. கானக் கடன்மல்லைக் கார்வண்ணன் றுனுமால்
கானக் குழன்மடவீர் கானுமால்—ஆனக்கால்
தன்கையிற் சங்காழி தாமிருக்கப் போவதேன்
என்கையிற் சங்காழி யின்று.

உரை:—கானக்குழல் மடவீர்-கத்தாரிச் சோந்தணிந்த உத்தலையுடைய
தோழிகளை!, கானக்கடல் மல்லை கார்வண்ணன் றுனுமால் - சோலை யடுக்
கப்பெற்ற சூழத்திராஞ்சுழந்த மாவலி புரத்திலிருக்கும் மேகம்போன்ற
கரியநிறமுடைய திருமால் மாலெனப்படுவர், கானுமால் ஆனக்கால்.
கான்மால் அடைந்தால், (இருவருக்கும் மாலென்ற பெயரே யேற்படும்,
ஆனால்) தன் கையில் சங்காழி தாமிருக்க - அந்தத் திருமால் கையில்
சங்குஞ் சக்கரமும் நீங்கா திருக்கடும், இன்று என் கையில் சங்காழி போவ
தேன் - இந்நாளில் என் கையிலுள்ள சங்கும் ஆழியும் அதாவது வரைய
லும் மோதிரமும் கழன்று போவது எதனாலே, எ - று.

புலவரை யாதரியாரை யிகழ்தல்

40. கட்டியடிப் போர்க்குக் கன்மீதி வேற்றுவர்க்கும்
எட்டியடிப் போர்க்கு மீவரோ—நிட்டமுடன்
பாடுவோர்க் கோரே பல்லுகித் தட்டையினிற்
போடுவோர்க் கோர் பொருள்.

உரை :—திட்டமுடன் இடுவோர்க்கு ஈயாரே - முறையாகக் கவி
யிற்றுவோர்க்குப் பொருள் கொடாதவர்கள், பல்லுதிரத் தாடையினில்
போடுவோர்க்குப் பொருள் ஈவார் - பல்லு சிதறும்படியாகக் கன்னத்தில்
அடிக்கின்றவர்களுக்குப் பொருள் கொடுப்பார்கள், கட்டி யடிப்போர்க்கும்
கன்னீதி லேற்றவர்க்கும் எட்டி யடிப்போர்க்கும் ஈவாரே - தங்களைத்
தூணில் கட்டி அடிக்கின்றவர்களுக்கும், தங்களைக் குனியவைத்து முது
கில் கல்லேற்றுகின்றவர்களுக்கும், ஒங்கித் கன்னத்தி லுறையுந் தவர்களுக்
கும் பணம் கொடுப்பார்கள், ஏ - று.

செவிலி கூற்று

41. செய்யான் கணவா செகராஜ சேகரா
அய்யா வடகங்கைக் காரியா—தய்யா
குடஞ்சுட்டுப் பின்போன கோபாலா முத்து
வடஞ்சுட்டுக் கண்டுயிலான் மான்.

உரை :—செய்யான் கணவா - திருமகளுக்கு நாயகனே!, செகராஜ
சேகரா - உலக மன்னர் முடிமேலிருப்பவனே!, அய்யா - ஐயனே, வட கங்
கைக்கு ஆரியா - வடபாலுள்ள கங்கைக் கரையில் உயர்வாகப் போற்றப்
படுபவனே!, தய்யா - புனித மானவனே!, குடஞ்சுட்டுப் பின்போன
கோபாலா - பசுத் தொகைகளின் பின்னே சென்ற பசுக் காவலனே!,
மான் - என் மகன், முத்தவடஞ்சுட்டு - மார்பிலுணிந்த முத்து மாணியினால்
தங்கிப்பெற்று, கண் தயிலான் - தங்காதிருக்கிறான், ஏ - று.

தாய் கூற்று

42. உன்றன் மகனை பொறுப்பதற்கு காரணமென்
என்றன் மகட னியல்புகள்—குன்றூச்
சிராப்பளிய நேறிவருஞ் சேவினமணி யோகைச்
சிராப்பளியுங் கொள்ளா னிவன்.

உரை :—உன்றன் மகனை ஒறுப்பதற்குக் காரணம் என் - உன் மகனை
கண்டிப்பதற்குக் காரணமென்ன, என்றன் மகன் தன் இயல்பு கேள் -
என் புதல்வியை தன்மையைக் கேட்பாயாக!, குன்றூச் சிராப் பளியன்
ஏறிவரும் சேவின் மணியோகை - குறையிலாத திருச்சிராப்பளிப் பெரு
மான் எழுந்தருளி வருகின்ற காலின் கழுத்திற் கட்டிய மணி பொலி
யைக் கேட்டு, இவன் - என் மகன், இரா - இராத்நிரியில், பளியுங் கொள்
ளான் - படுக்கையிற் படுத்தத் தங்குகிறானில்லை, ஏ - று.

இதுவுமது

- 43: நீருருஞ் செஞ்சடைமே நீருரும் பாம்பணிந்து
 நீரிலே செவருத னீதிபோ—தேரே
 படவரவஞ் சாடப் பனியிடென வந்தால்
 இடவர வஞ்சாளோ கிவன்.

உரை :—நீருருஞ் செஞ்சடைமேல் - கங்கை பாய்கின்ற செவந்த சடை பின்மீது, நீருரும் பாம்பு அணிந்து - நீரிலே செவ்வகட்டிய பாம்பை யாபாணமாகக்கொண்டு, நீர் ஊரிலே வருதல் நீதிபோ - நீர் ஊருக்குள்ளே வருவது முறையா?, தேரே பட அவம் சாட - கண்ணெதிரிலே படத்தை புடைய பாம்பானது தோற்பு பாய, பலி இடு என வந்தால் - பிச்சை போடென்று நீர் சொல்லிக்கொண்டு வரின், இவன் இடவர அஞ்சாளோ - இவன் சோறிடவருவதற்கு அஞ்சமாட்டானா?, எ - து.

சுருடனுக்குஞ் சந்திரனுக்குஞ் சிலைடை

44. வாலைப் பொருத்துதலால் வல்லவம் பற்றுதலால்
 மாலை பெடுத்துநெடு வானுறால்—சோலைநிழல்
 உம்பர்பூ சிக்குருளு மொற்றியூ ன்வரையில்
 அம்புலியு நன்கருட னும்.

உரை :—வாலைப் பொருத்துதலால் - சந்திரன் வெண்மை புடைமையாலும், வல்லவம் பற்றுதலால் - கொடிய ராகு கிரகத்தால் பற்றப்படுதலாலும், மாலை எடுத்து நெடுவான் உறலால் - சாயங்காலத்தை யணுகிப் பெரிய ஆகாயத்தில் தோன்றுதலாலும்,

(சுருடன்) வாலைப் பொருத்துதலால் - வானுடைமையாலும், வல்லவம் பற்றுதலால் - பெரிய பாம்புகளைப் பிடிப்பதாலும், மாலையெடுத்த நெடுவான் உறலால் - திருமலை யணுகி வைகுண்டத்திற் சேர்தலாலும், உம்பர்பூ சிக்கு அருளும் - விண்ணவர் வழிபட அவர்களுக்குக் கிருபை செய்கின்ற, சோலை நிழல் ஒற்றியூ ன்வரையில் - பொழில்சேர் நிழல்கின்ற திருவொற்றி யூர்ப் பெருமானது மலையில், அம்புலியும் நன் சுருடனும் சந்திரனும் கூல சுருடனுக்கு ஒப்பாவான், எ - து.

முருகனை வேண்டல்

45. அம்மையிலே யேறி யடியே னிடர்தீர
 இம்மையிலே வந்தென்னை யீடேற்றி—மும்மையிலே
 எந்தப்பா வஞ்செய்தே னந்தப்பா வந்தீரக்
 கந்தப்பா வந்திப்போ கா.

உரை :—சத்தப்பா - குமரப் பெருமானே !, அம்மையிலே ஏறி - அழிய மயிர்மீதிலே எழுந்தருளி, அடியேன் இடர் தீர இம்மையிலே வந்த - அடியேனுடைய தயர மொழியும்படி இந்தப் பிறவியிலே எனக்குத் தோன்றியருளி, என்னை யீட்டெற்றி - என்னை நந்திக்குச் செலுத்தி, மும்மையிலே எந்தப் பாவஞ் செய்தேன் அந்தப் பாவத்தீர - முப்பிறவியிலே செய்த பாவம் தொலையும்படியாக, வந்த இப்போதா - இப்பொழுது அருள்செய்து காப்பாற்றுவாயாக !, எ - று.

கல்வி முறை

46. எழுதரிது முன்ன பெழுதியின் னத்தைப்
பழுதறவா சிப்பரிது பண்பா—முழுதமதைக்
கற்பரிது நற்பயனைக் காண்பரிது கண்டக்கால்
கிற்பரிது தானக் கிலை.

உரை :—முன்னம் எழுது அரிது - முதலில் கற்பதை பெழுதுவது அருமையான செயலாகும், எழுதிய பின் அத்தைப் பழுதற வாசிப்பது பண்பாம் - எழுதிய பிற்பாடு எழுதியதைக் குற்றமில்லாமற் படிப்பது கல்ல முறையாகும், முழுதமதைக் கற்பரிது - எழுதியதை முற்றிலும் மனப் பாடஞ் செய்தல் அரிய செயலாகும், நற்பயனைக் காண்பரிது - எழுதிய சொல்லின் தக்க பொருளறிதல் அதனினும் அரிய செயல், கண்டக்கால் தான் அக்கிலை கிற்பது அரிது - தக்க பொருளை அறிந்தபின் தூல் உறிய அந்த பொழுக்கத்திலே கிலை பெறுதல் அதனினும் அரிய செயலாகும், எ - று.

விடு கவி

47. ஏறேறு கீரேறு மெண்ணிலுபிர்க் குயிராம்
பாரேறுங் காலாற் படியளக்கும்—விதேறும்
அன்னங்கா னீசனரி யபனுந்தா மன்று
தன்னுபுகழ் மாரிபப்பா சொல்.

உரை :—ஏறேறு - காளை யேறுவது அதாவது காளைபினால் சுமக்கப் படுவது அல்லது உழப்படுவது, கீரேறும் - கீர் பாயப்பெறுவது, எண்ணில் உயிர்க்கு உயிராம் - ஆலோசித்துப் பார்க்குமிடத்தில் உயிர் உடம்பில் கிலை பெறுதற்குத் துணை செய்வதால் உயிர்க்குயிராவது, பாரேறும் காலால் - உலகத்தா ரேற்றிப் பேசும் அளவு கருவியால், படியளக்கும் - படி படியாக அளக்கப்படுவது, விதேறும் - தனிச் சிறப்பினால், அன்னங்காண் - உணவாக இருப்பது, ஈசன் அரி அயனும் தாமன்று தன்னுபுகழ் மாரி - மும் மூர்த்திகளுக்கும் கிவேதனமாக வழங்கப்படுவதால் அவர்களைச் சார்ந்த புகழ் மிகுதியை யுடையது, அப்பா சொல்-அப்பனே ! இது என்னவென்று சொல் (இது செல் என்பது கருத்து), எ - று.

தலைவன் ஏமாற்றமடைந்து தன்னுட் சொல்லிக்கொண்டது

48. கோடுதிக்குங் கும்பமுலைக் கோதையரைக் கூடவென்றால்
மாடுதின்னி யென்னை மறத்தானே—மாடுதின்னி
தன்பொழுதும் போச்சுதே தன்னத் தனித்திருந்த
என்பொழுதும் போச்சுதே பென்.

உரை :—இன்று - இன்றைக்கு. கோடுதிக்கும் கும்பமுலைக் கோதையரைக் கூட என்றால் - யானைக் கொம்புபோல் தோன்று சிறந்த தனங்களை புடைய தலைவியைச் சேர்வதற்கு இரூளிற் சென்றால், மாடு தின்னி என்னை மறத்தானே - மாடு தின்னுவதாயி யவைக்கோலினுற் செப்த பரவை வடிவம் உண்மையான ஆள்போல என்னைத் தடுப்பதாகத் தோன்றிற்று, மாடு தின்னி தன் பொழுதும் போச்சுதே தன்னத் தனித்திருந்த என் பொழுதும் போச்சுதே - வைக்கோல் வடிவம் விலகாதிருந்து சின்ற விடத்திலே நிற்கப் பொழுது விடிந்தது அதற்குப் பயந்து தனியே சின்ற என்னுடைய பொழுதும் வீணாகப் போயிற்று, ஏ - று.

வறுமையைக் கூறல்

49. அத்தற்கு மூன்றுகண் ணாயிரங்க ணிர்திரற்குப்
பத்தா யிரங்கணெந்தன் பச்சைவடம்—இத்தையான்
மெள்ள விரித்துடுத்தேன் வெண்ணைநல் ஹர்ச்சடையா
எள்ளிருக்க வில்லை யிடம்.

உரை :—வெண்ணை நல்லூர் சடையா - திருவெண்ணைய நல்லூரில் வாழ்கின்ற சடையப்ப உள்ளலே!, அத்தற்கு மூன்று கண் - அப்பனாகிய சிவபெருமானுக்குக் கண்கள் மூன்றுள்ளன, ஆயிரங்கண் இர்திரற்கு - இர்திரனுக்கு ஆயிரங் கண்கள் உள்ளன, எத்தன் பச்சை வடம் பத்தாயிரம் கண் - அழக்சடைந்து பச்சையான கயிறுபோன்ற என்னுடைய ஆடை பத்தாயிரம் கண் அதாவது பீத்தலுடையது, இத்தையான் மெள்ள விரித்து உடுத்தேன் - இதனை மெதுவாக விரித்துக் கட்டினேன், ஏன் இருக்க வில்லை இடம் - என்னுடைய இதிலே தங்க இடமில்லாதபடி எல்லாம் கிழிச்சு லாக விருத்தது, ஏ - று.

சிவ தலங்கள் ஆயிரத்தெட்டென்பது

50. மூவர்கனி முந்நாறு முன்சேர்ழ னைந்நாறு
நாவலர்மா ணிக்கர்தல நாற்பத்தெட்—டோவறுசீர்
நூதனசி வாலயங்க ணூற்றாறுப துங்கூட
ஒதவநு மாயிரத்தெட் டோர்.

உரை:—மூவர்க்கு முன்னு - சம்பந்தர் அப்பர் சந்தரென்ற மூவர் தேவாரப் பதிகங்கள் பெற்ற திருப்பதிகள் முன்னாகும், முன் சோழன் இன்று - சோழ மன்னர் முன்னதாக அமைத்த தலங்கள் ஐந்துமாகும், காவலர் மாணிக்கர் தலம் காற்பத்தெட்டு-பேரறிஞராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமியின் பாடிய திருப்பதிகள் காற்பத்தெட்டாகும், ஒ அறுதீர் தூதன சிவாலயங்கள் தூற்றறுபதெட்ட - நீங்காத சீர்தீரையுடைய புதிய சிவன் கோயில் தூற்றறுபதையுஞ் சேர்த்து, ஆயிரத்தெட்டு ஓத வரும் ஓர்-ஆயிரத்தெட்டு எண்ண முடிபென்று தெரிவரயாக, எ - று.

புகையிலை வர்ணனை

51. நாலெழுத்துப் பூநி நடுவே நாம்பிருக்கும்
காலுந் தலைபுங் கடைச்சாதி—மேலாக
ஒட்டு முதலெழுத்து மோதுமுன்ற மெழுத்தம்
விட்டார் பரமனுக்கு வீடு

உரை:—நாலெழுத்துப் பூநி-நாலெழுத்தினாலாகிய ஒரு பூண்டு, நடுவே நாம்பிருக்கும் - அதன் நடுவில் நாம்புபோன்ற நிற தண்டிருக்கும், காலுந் தலைபுங் கடைச்சாதி - முதலெழுத்தையும் கடைசி யெழுத்தையுஞ் சேர்த்தால் இழிந்த சாதியை யுணர்த்தும், மேலாக ஒட்டு முதலெழுத்தம் ஒதம் மூன்று எழுத்தம் விட்டார் பரமனுக்கு வீடு - எஞ்சி நின்ற பகுதி சிவபெருமான் இருப்பிடத்தை யுணர்த்தும், எ - று.

குறிப்பு:—புகையிலை, புலை, கைலை.

கைத்தடியின் குணம்

52. முனிபதட்டு முட்டுக்கு முன்னீர் எனக்கும்
கனிபதிர்க்குங் கவ்வுநாய் காக்கும்—தனிவழிக்குப்
பத்திரம் தாக்கும் பயத்திர்க்கும் பாம்படிக்கும்
கைத்தலத்திற் தண்டிருந்தக் கால்.

உரை:—கைத்தலத்தில் தண்டிருந்தக்கால் - கையில் ஒரு கோலானது இருக்குமாயின், முனி யதட்டும் - பிசாசைப் பயமுறுத்தும், முன் தூக்கும் - முன் கிடந்தால் அதை யெடுத்துத் தூர்ப்போடும், முன்னீர் அனக்கும் - எதிரே இருக்கின்ற தண்ணீரின் ஆழத்தை யளந்த காட்டும், கனி யுதிர்க்கும் - மாரத்திலிருக்கும் பழத்தைச் சட்டிக் கீழே உதிரச்செய்யும், கவ்வு நாய் காக்கும்-கடிக்க வருகிற காயை யோட்டி நம்மைக் காக்கும், தனி வழிக்குப் பத்திரம்தாக்கும் - தனியே வழிச் செல்லுங் காலத்திற் பாதுகாப்பை துணையாகும். பயம் தீர்க்கும்-அச்சத்தை நீக்கும், பாம்பு அடிக்கும் -
எ - று.

குடையின் குணம்

53. பகலோன் நெறுங்கிரணம் பாய்பறவை பெச்சம்
மிகமேலு குதகற்றும் விண்ணின்—முதலதனால்
பெய்யுமழை பைத்தடுக்கும் பேரழகு மாமொருவர்
கையிற்கு டையிருந்தக் கால்.

உரை:—ஒருவர் கையில் குடை யிருத்தகால் - ஒருவருடைய கையிற் குடையிருக்குமானால் அது, பகலோன் நெறும் கிரணம் - கம்மம் தன் புறத்தம் சூரியனுடைய கதிர், பாய் பறவை எச்சம் - வானில் பறக்கின்ற பட்சிகளின் எச்சமென்று மிவற்றை, மிக மேல் உறுதபடி அகற்றும் - அதிகமாக கம்முடைய உடம்பில் விழாதபடி விலக்கும், விண்ணின் முதலதனால் பெய்யு மழையைத் தடுக்கும் - ஆகாயத்தில் மேகத்தினால் சொரியப்படும் மழை நீரைத் தடுக்கும், பேரழகுமாம் - மிகுந்த அழகு தருவதுமாகும், எ - று.

பாதாட்சையின் குணம்

54. கல்லு முருத்தாது காலின்முட் டையாது
எல்லமார்த் தாண்டன்கு டேகுது—தொல்லைநு
மாலை யிருளில் வழிநடக்கக் கூசாது
காலிற் செருப்பிருந்தக் கால்.

உரை:—காலில் செருப்பு இருத்தகால் - ஒருவன் காலில் செருப்புப் போடப்பட்டிருந்தால், கல்லும் உருத்தாது - பாத்ததை வழிபிழங்கள் கல்லு வருத்தப் படுக்தாது, காலில் முன் தையாது -....., எல்லமார்த் தாண்டன் சூடு ஏறுது - காலி னெல்லைத்துட் பட்ட சூரிய வெப்பத்தைத் தடுக்கும், தொல்லை வருமலை இருளில் வழி நடக்கக் கூசாது - இடைஞ்சல் வரக்கூடிய முன்னிருட்டில் வழி நடப்பதற்குக் கால் பின் வாங்காது, எ - று.

தோழி கூற்று

55. வந்தவனைக் கையாது வாய்முத்தர் தந்தநுள்வாய்
தொந்தவனைக் கையாது வாரகையா—சந்துவனை
கோசையிடத் தானே சூயிலோசைக் கஞ்சியுளத்
தாசையிடத் தானே யறித்து.

உரை:—தொந்த வனைக்கையா - பொருத்தமான சங்கைக் கையி லேத்தியவனே!, தவாரகையா - துவாரகைப் பதிஞ்சூரியவனே!, சந்து வனை கோசை யிடத்தானே - சந்தன மாந்தன் சூழ்ந்த கோசைப்பதியில் வீற்றிருப்பவனே!, சூயிலோசைக்கு அஞ்சி - சூயிலின் ஒலிக்குப் பயிற்

பட்டு, உளத்து ஆசைபிடத்தானே அறிந்து - அது உன்னத்திலாசையை
மிருதியாக உண்டாகக் இகைத் தானறித்து, வந்தவனை - உன்னை காடி
வந்த பெண்ணை, கையாது - வெறுப்புக்கொள்ளாது, வாய் முத்தம் தந்து
அருள்வாய் - திருவாயினால் முத்தம் அளித்தருளவாயாக!, எ - று.

56. அறிந்துதவிப் பாரை யருள்கோசை யாண்மால்
செறித்துதவிப் பாரைத் திருத்தும்—திறத்தழைத்து
வைகுந்த னூர்வாய் மடமானே கொவ்வைநிகர்
வைகுந்த னூர்வாய் மறித்து.

உரை :—கொவ்வை நிகர் மடமானே - கொவ்வைப் பழம்போன்ற
இதழையுடைய இனையமாதே!, வைகுந்தன் ஊர்வாய் மறித்து - தங்கு
கின்ற தன்னுடைய ஊரிலுஞ் சேர்ந்து, அறிந்து தவிப்பாரை யருள்
கோசை யாண்மா - தன் பெருமையை யறிந்து அருள்பெறும் தாமுடைய
வர்க்கு அருளைக் கொடுக்கின்ற கோசைப்பதிக்குத் தலைவனுதிய ந்ருமால்,
தெரிந்து உதவிப்பாரைத் திருத்தும் - அன்புடைய உதவியெய்த உல
கத்தவரைத் திருத்தஞ் செய்கின்ற, திறம் தழைத்த - வலிமை சிறப்புற்
றோங்குதற் கேதுவாகிய வைகுந்தன் ஊர்வாய் - வைகுந்தத்தை மனதில்
தியானிப்பாயாக!, எ - று.

57. மடுக்குஞ் சாமழைக்கும் வான்கோசை மானே
விடுக்குஞ் சாமழைக்கு மேலாய்—முடுக்கும்
அருங்களை பஞ்சங்க மறித்தேனை பான்வாய்
அருங்களை பஞ்சங்க மலர்.

உரை :—மடு குஞ்சரம் அழைக்கும் வான் கோசை மானே - நீர் மடுவில்
முதலை வாயிலகப்பட்டுக்கொண்ட யானை யழைத்த கோசைப்பதியில் வீற்றி
ருக்கின்ற பெருமானே!, விடுக்கும் சாமழைக்கு மேலாய் - தான் செலுத்து
கின்ற அம்புமாரிக்கு மேலாக, முடுக்கும் அருங்களை - தாத்துகின்ற மன்
மதனுக்கு, அஞ்ச அவகம் அறித்தேனை - பயப்படுகின்ற உடம்பைப்
பொருந்திய வெண்கு, அருங்கம் கை - அறிவின்மையை பொழிக்கின்ற,
அம் சங்க மலர் - அழகிய சங்கம்போன்ற பூவைக்கொடுத்து, ஆள்வாய் -
ஆட்கொள்வாயாக!, எ - று.

58. அலரோதி மந்தா னறைகோ ஸைமாலே
அலரோதி மந்தா லடிக்கும்—அலரோதி
நந்தனகத் தாளுறவே நண்ணிவின்றி பானடைந்தேன்
உந்தனகத் தாளுறவே யோர்ந்து.

உரை :—அலர் ஒதிமத்தான் - தாமரைப் பூவில் வீற்றிருக்கின்ற அயன்,
அறை - போற்றுகின்ற, கோசை மாலே - கோசைப் பதியிலிருக்கும் பெரு

மானே !, அலர் ஒதி - ஊற்றுநின்ற சொல்லைச் சொல்லி, மத்தால் அடிக்கும் - தயிர் கடைபு மத்தினிலே தாக்கிய, அலர் ஒதி - பூமுடித்த குழலையுடைய ஒரு இடைச்சி, எத்தன் அகத்த ஆன்ப - எத்தனோபன் வீட்டில் ஆட்சி செய்யப்பட்டாயாக, எண்ணி மின்றாய் - நீ அவனுக்கு அருள்புரிந்து நெருங்காய் மின்றாய், ஒர்த்து - உன் பெருமையை யாராய்ச்சி செய்து, உத்தன் எது அத்தான் - விளக்குகின்ற உன்னுடைய அத்தத் திருவடியைப் பொருத்த்வதற்காக, யான் அடைந்தேன் - யான் உன்பால் வந்து சேர்ந்தேன், (நீ எனக்கு அருள் செய்வாயாக!), எ -று

59. ஓர்ந்தண் டனாயாளு முத்தகாற் கோசையனே
சுர்ந்தண் டனாயாளு மிந்தினாயும்—சேர்ந்தவகு
துயத் திருக்கறுப்பா தோற்றியடி யேனுடைய
மாயத் திருக்கறுப்பாய் வந்து.

உரை :—ஓர்ந்த அண்டனாயாளும் உத்தம - தருதியறிந்து விண்ணவர்களை யாட்கொள்ளுகின்ற உத்தமனே !, சுற் கோசையனே - சல்லகோசைப் பற்றியுள்ள பெருமானே !, சுர்ந்தண் தனாயாளும் இத்தனாயும் - மிகுந்த குளிர்ச்சியுடைய பூமிக்கு அநிபதியாகிய பூதேவியும் சீதேவியும், சேர்த்த இவது துயத் திருக்கறுப்பா - ஒன்றுகூடத் திகழும் புனிதமான அழகிய கரிய கிழமுடையவனே !, தோற்றி வந்து - எழுந்தருளி வந்து, அடியேனுடைய -, மாயத் திருக்கு அறுப்பாய் - வஞ்சகமான குற்றத்தை யொழித்தருள்வாய், எ -று.

60. சல்லடைக்கண் ணுகித் தளர்த்தா ளாருள்புரிவாய்
மல்லடையுங் கோசைசுநர் வைகுந்தா—கல்லடையும் பார்
தன் தளரினா தேர்காலான் பாணம் வருத்துதலால்
மார்தளரினா தேர்காலான் மார்பு.

உரை :—மல்லடையுங் கோசைசுநர் வைகுந்தா - செழிப்பு நிறைந்த கோசைப்பதியு லுறையின்ற வைகுந்தப் பெருமானே !, கல்லடையும் பார்தன் இரை - மலையினின்று வருகின்ற பாம்பின் உணவாகிய, கால்தோன் - தென்றற் காற்றாகிய தோளையுடைய மனமதனது, பாணம் வருத்துதலால் - அம்பு தன்புறத்துவதிலால், மான் தளரினா தேர்காலான் - மார்தளரினா யொத்த பாதுகையவரது, மார்பு - மாற்பானது, சல்லடைக்கண்ணுகித் தளர்த்தான் - அரிப்புக் கண்கள் போலத் தளிக்கப்பட்டு மெலிதான், அருள் புரிவாய் - அருளை செய்வாயாக !, எ -று.

விடு கவி

61. தூது மதுரை துவரை சுடையிடமுன்
ஒதுகின்ற மூவெழுக்க மொக்குமே—நீதி
செகராஜ சேகரன் வாழ் சிங்கையெனுஞ் செல்வ
நகர யிழையார் நகை.

உரை :—நீதி செகராச சேகரன் வாழ் - நியாய நெறியில் நிற்கும் செகராச சேகர மன்னன் வாழ்வின்ற, சிங்கை யெனும் செல்வ நகர் - சிங்கைப் பதியாகிய வளநிறைந்த ஊரிலே உள்ள, ஆயிழையார் நகை-தெரித்தெடுத்த நகைகளை யணிந்த பெண்களுடைய பல்லாடை, தூது மதுரை துவரை சுடையிடமுன் ஒதுகின்ற மூவெழுக்கம் ஒக்குமே - தூது மதுரை துவரை யென்ற சொற்களில் இறுதியிலும் நடுவிலும் முதலிலுமுள்ள மூவெழுத்தும் குறித்தால் எச்செல்வ வருமோ அச் சொல்லைக் காட்டும் பொருளை யொப்பதாகும். (அதாவது முத்துப்பாவ்வதாகும்), எ - று.

62. கரங்க மேனிக் காணைக் கடலான
சேங்க நாநீர செல்வநீ—நீங்கிகே
அள்ளியுண்ட வெண்ணெய்க்கா வுண்டையடிப் பானென்று
பள்ளிகொண்டாற் போமோ பயம்.

உரை :—கார் அங்கமேனிக் - ஒரு சிறமுடைய உறுப்புக்களோடு கடைய திரு வடிவத்தினராகிய, கருணைக் கடலான - கிருபா சமுத்திரமாகிய சேங்க நாநீர - சேங்கப் பெருமானே !, செல்வநீர -, நீர் அங்கே அள்ளியுண்ட வெண்ணெய்க்கா - நீர் இடையர் சேரியில் எடுத்துத் தின்ற வெண்ணெய்க்காக, அம்மை அடிப்பான் என்று - தாயார் உம்மை மோதுவா னென்று இங்கே ஒடிவந்த, பள்ளிகொண்டால் - படுக்கையிற் படுத்துக் கொண்டால், பயம் போமோ - அச்சம் ஒழிந்து விடுமோ ?, எ - று.

63. மேயும் பசுவதனை வேங்கை யடித்ததென
ஆபனுரை செய்த தறியாயோ—மாயன்
விழிசுமக்குஞ் சோணகிரி வித்தகா சின்மேல்
பழிசுமக்கு னன்றாகப் பார்.

உரை :—மாயன் விழிசுமக்கும் சோணகிரி வித்தகா - திருமால் தன் கண்ணை மலராக அச்சுத்ததனால் அச் சுண்மலரைத் திருவடியிற் சுமக்கும் திருவண்ணாமலையில் வீற்றிருக்கும் வித்தகாப் பெருமானே ! மேயும் பசுவதனை வேங்கை யடித்த தென - மேய்கின்ற பசுவதனைப் புலியடித்து விட்டதென்று, ஆயன் உரை செய்தது அறியாயோ - இடையன் உனக்குத் தெரிவித்ததை நீ அறிய மாட்டாயா ?, சின்மேல் பழி சுமக்கும் னன்றாகப்

பார் - அதைக் கவனியாவிட்டால் பழி யும்குண்டாகும் (ஆதலால் கவனிப்பாயாக), எ - று

திறிப்பு :—பசு வென்பதை இளம் பெண்ணைப் பொருள்கொண்டு வேகையாகிய பொன்போன்ற பசுலை படரப்பெற்று வருத்தவதைத் துதர் உணர்த்தவும், அப் பெண்ணைக் கவனியாத இருப்பத பழிக்கிடமாகு மென்றவாறு.

64. படைப்பானும் காப்பானும் பார்க்கி வருணேசன்
படைப்பா னயனென்றல் பாவம—படைக்கிலயன்
ஐந்தலையி லொன்றைபா னறுத்த போதிலவன்
தன்றிலையப் பண்ணியான் ஞன்.

உரை:—பார்க்கில் படைப்பானும் காப்பானும் அருணேசன் - ஆராய்மிடத்து உன்னபடி எல்லாவற்றையும் படைப்பவனும் காப்பவனும் அருணா வேகையாகிய சிவபெருமானே யாவர், படைப்பான் அயன் என்றல் பாபம் - சிறுட்டி செப்பவன் பிரமாவென்று சொல்லுதல் தவறு, அவன் படைக்கில் பிரமா முற்றிலும் படைக்கக் கூடுமானால், ஐந்தலையில் ஒன்றை அான் அறுத்த போதில் - அவனது ஐந்த தலையில் ஒருதலையைச் சிவபெருமான் கிள்ளியபோத, அவன் தன் தலையைப் பண்ணியான் தான் - கிள்ளப்பட்ட தன் தலையைப் பழையபடி யுண்டாக்கிக்கொள்ள அவனால் முடியாது போய்ற்று, எ - று.

பழநி வேலவர்மீது நித்தாஸ்துதி

65. நானும் கடம்பு கடையுடையும் பாவனையும்
வீறுமுனக் கேன்பழி வேலவா—ஆறுதனில்
வெட்டுண்டா னுங்கலையன் வெண்ணைய்தனை யேநிருடிக்
கட்டுண்டா னுங்கனம்மான் காண்.

உரை:—பழநி வேலா - பழநி வேலவரோ!, நானும் கடம்பும் - எல்ல வாகையுடைய கடப்பம் பூமலையும், கடையுடையும் பாவனையும் - கெம்பிரமான கடையும் பட்டுடையும் அழகிய தோற்றமும், வீறம் - இறுமாப்பும், உனக்கு ஏன் - ... , (ஏனென்றால்) உன்கள் ஐயன் - உனது தப்பினார், ஆறுதனில் வெட்டுண்டான் - திருநெல்வேலியில் மூங்கிலடியில் பால் ஐடையன் போகிற வழியிலிருந்து அவனால் வெட்டுப்பட்டார், உன்கள் அம்மான் வெண்ணைய்தனையே நிருடி - உனது மாமனாகிய திருமால் ஐடையர் சேரியில் வெண்ணையைத் திருடிக் கட்டப்பட்டு அடிப்பட்டார் காண் - அசை, எ - று.

கணிகையர் கூற்று

66. பூங்கோதை மாதர் புனைகின்ற முத்தாரம்
வாங்கோல் குடிக்குவடு வென்றே—ராகங்கள்
முலைக்கோ டணிவதெல்லா முக்கண்ணாள் சென்னித்
தலைக்கோடு பட்ட தழும்பு.

உரை :—பூங்கோதை மாதர் புனைகின்ற முத்தாரம் - அழகிய உத்தலை
புடைய இல்லறப்பெண்டிர் கண்ணிலிருந்து சிந்திய கண்ணீர்த் தொகுதி
யாகிய முத்த வடத்தை, குடிக்கு வடுவென்றே வாங்கோம் - எங்கள்
குலத்திற்குக் குறைவென்று ராகங்கள் வரங்குவதில்லை, (முலைமேல் கண்ணீர்
சிந்துவதில்லை) காங்கள் முலைக்கோடு அணிவதெல்லாம் - ராகங்கள் முலைக்
குவட்டின்மேல் அல்லது கொம்பின்மேல் அணிந்து கொள்வனவாயும், முக்
கண்ணாள் சென்னி தலைக்கோடு - சிவபெருமான் தலையில் தரித்த மூன்றாம்
பிறைபோன்ற கக்கூறி, பட்ட தழும்பு - பட்டதன லுண்டாகிய வடுவே
யாகும், எ -று.

67. இவ்வரையு மாகிக் கிங்குவேரர் தாமில்லை
ஐவ்வரையுங் காத்தவவ னாதலினால்—மைவரைசெல்
வானிரங்கு முத்தகிருஷ்ண மன்னனது தொண்டை
மானிரங்கு வானென்றான் மான்.

உரை :—மான் - என் மான் உறுவான், இவ்வறையும் ஆவிக்கு இரங்கு
வேர் தாமில்லை - இதுவரை என்னுடைய உயிருக்கு இரக்கம் வைப்பவர்கள்
யாரையும் காணேன், மைவரை செல்வானிரங்கு - கரிய மலைமேல் தவமு
கின்ற மேகமானது இரக்கிப் பெய்யக்கூடிய காட்டையுடைய, முத்துக்
கிருஷ்ண மன்னன் அந் தொண்டைமான் - சமது தொண்டைமரனாகிய
முத்தகிருஷ்ண வேந்தன், ஐவ்வரையுக்காத அவன் ஆதலினால் - பஞ்ச
பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றிய கண்ணன் அமிசமாதலினால், இரங்குவான்
என்றான் - என்மீது இரக்கம் வைப்பானென்று உறினான், எ -று.

68. வாரிதாளஞ் சொரியமா டியினா நுருளிச்
சோனமர் காளடவுஞ் சேர்ந்ததே—மூரிமதன்
அம்போ டலைகின்ற வாயிழைக்கு நீருகிரைக்
கொம்போ குகோத்துங்கா கூறு.

உரை :—குலத்தங்கா - குலத்தங்க சோழனே! அல்லது குலத்திற்
சிறந்த மன்னனே!, மூரிமதன் அன்போடு அலைகின்ற ஆயிழைக்கு -
வலிமையுள்ள மன்மதனது கணையினாலே தன்புறுகின்ற மாதக்கு, வாரி
தாளஞ் சொரிய - கடல்போன்ற கண்ணானது முத்தப்போன்ற கண்ணீ
ரைத் சிந்த, மாமலையின் ஊடுருவி - அக் கண்ணீரானது பெரிய வளம்

பொருந்திய முத்தின் வழிவாகச்சென்று, சேன் அமர் காடு அளவும்
சேர்த்தே - கொண்கோடு வரை யெட்டிற்று, ி குகிறைக்கொம்போ
உறு - ி அவளுக்குக் குகிறைக் கொம்புபோல அரியவனு யிருக்கின்றாயோ
சொல்வாயாக, எ - று.

குயிலைப் பழித்தல்

69. தேமிருக்கு மாந்தனிரைச் செந்தீ வனமென்றும்
பூமுருக்கை பத்திப்பொ றியென்றும்—நாயிருக்கும்
மாப்படுமே யென்றெண்ணி வாடிமனம் தளர்ந்து
கூப்பிடுமே பந்தக் குயில்.

உரை :—அத்தக்குயில் - அழகிய குயில்கள், தேமிருக்கு மாந்தனிரைச்
செந்தீவனமென்றும் - மணக்கோடுகூடிய மாமரத்தின் தளிர்ந்தொகுதியை
சிவந்த கெருப்புக் காடென்றும், பூ முருக்கை - அதன் பக்கத்திலுள்ள
முருக்கம்பூவை, அத்திப்பொறி யென்றும் -, எண்ணி - கிணைத்து,
நாயிருக்கு மாப்படுமே என்று - நாம் வசிக்கின்ற மாமரம் தியினு வழிபு
மென்று பயத்தி, வாடி மனம் தளர்ந்த -, கூப்பிடுமே - உக்குர
லிடுகின்றது, எ - று.

இதுவுமது

70. காமனார் வீட்டினிலே சுள்ளன் புதுந்தானே
சோமனாரைப் பாடிபு குழந்தகோ—மாமரந்தான்
திப்பட்டு வேகிறதோ தியாகேசர் நன்னாட்டில்
கூப்பிட்ட தேயக் குயில்.

உரை :—தியாகேசர் நன்னாட்டில் அத்தயில் கூப்பிட்டதே - தியாக
ராசப் பெருமானது செழிக்க தேசத்தில் அத்தக் குயில்கள் கூப்பாடு
போட்டதற்குக் காரணம், காமனார் வீட்டிலே சுள்ளன் புதுந்தானே - மன்
மதன் இல்லத்திலே திருடன் பிரவேசித்தானு, சோமனாரைப் பாடிபு
குழந்தகோ - திக்களை யிராகு சுற்றிக் கொண்டதோ, மாமரந்தான் திப்
பட்டு வேகிறதோ - அக் குயில்கள் குடியிருக்கும் மாமரமானது கெருப்புப்
பட்டு எரிகிறதோ தெரியவில்லை, எ - று.

71. செந்தயிதோ ருப்பவன்பு செய்யவந்த சோழவள்ளல்
சந்ததமுஞ் சோமநா டாழ்ஞயிலே—வந்தனைசெய்
ஐயாநனை வேவவனை பறைமுற்கண் வந்தவனைச்
சங்கரனை வாசுக்கையத தான்.

உரை :—தாழ் குழலே - வளர்க்க தாழ்கின்ற அளகத்தையுடைய
தோழியே, செந்தயிதோர் உய்ய அன்பு செய்யவந்த சோழ வள்ளல் -

செம்மையான தமிழ் வாணர்கள் நன்கு வாழும்படி அவர்களுக்கு ஆதரவு வளிக் கும்படி தோன்றிய கோழமன் னன்கொடுக்கையானான், கோழமன் - என்னைத் தழுவாத காட்சிவ், சந்ததழும் - எப்போதும், ஐங்குரனை - ஐந்து ஐக்கொடியும் யாய்ந்துக் கட்டினாயும், வேலவனை - குமரக் கடலினாயும், அன்று உழற்கண் வந்தவனை - சிவபொருமானது கெருப்புள்ள கெருநிக் கண்ணியிடுத்து தோன்றிய வீரபக்தக் கட்டினாயும், சங்கரனை - சிவபெருமானையும், வாசுகியை - வாசுகியாகிய பாம்பையும், வந்தனை செய் - வணங்குவாயாக !, எ - று.

திரிப்பு:—சுருப்பு வில்லு முறிக்க ஐங்குரனைபம், கடலை யடைக்க வேலனையும், சந்திரனைத் தேய்க்க வீரபக்தனையும், மண்மதினை பெரிக்க சங்கரனையும், தென்றிலு யுண்ண வாசுகியையும் வணக்க என்பது அருத்து.

சேலத்தை யொரு புலவர் புதித்தது

72. சேலசக மோதனை சீர்ச்செழிய னோசெழியன்
சாலவதி லுள்ளோரே சங்கத்தார்—சீலமிதும்
சம்பால தேவர் கடம்பவன் வாசர்
தம்பரி மீளுட்சித் தாய்.

உரை:—சேலசகரே மதரை - சேல மென்றும் பட்டினமே மதரைப் பதி போல்வதாகும், சீர்ச்செழிபனை வசுழியன் - அக்கேயுள்ள புழுமுடைய செழியனென்னும் வள்ளலை பாண்டியன் போலாவான், சால அகிலுள் னோரே சங்கத்தார் - இத்த சிதப்பாசு விருத்தம் புலவர்களை சங்கப்பலவர்களாவார், சீல மிதும் சம்பால தேவர் - ஒழுக்கத்தர் சிந்த சம்பால தேவரென்னும் பெரியவர், கடம்பவன் வாசர் - கடம்ப வனத்தில் வசிப்பவராகிய சோமசுந்தரக் கட்டவளுக் கொப்பாவார், தம்பரி மீளுட்சித் தாய் - அவன் தேவி மீளுட்சியம்மைக் கோனவள், எ - று.

சீவ பக்தியின் பெருமை

73. மங்கையர்கள் மேனியிசை வைத்தற்கு மாசைதனைப்
பங்குசெய்து நூற்றிலொரு பங்கொன்றாக--சுண்ணாமி
வேணியரன் பாதார வித்தததில் வைத்தாகல்
காணலாங் காணுந் ததி.

உரை:—மங்கையர்கள் மேனி மிசை வைத்தற்கும் ஆசைதனை - பெண்ணொடைய உடம்பினிடத்துக் கொண்டுள்ள இச்சையை, பங்கு செய்து நூற்றிலொரு பங்கொன்றாக - நூறு பங்கு வைத்து அதிலொரு பங்கை யெடுத்தி, சுண்ணா மது வேணியரன் பாதார வித்தததில் வைத்தாகல் - சுண்ணாயாக் சந்திரனையும் அணிந்த சடை முடியையுடைய பரம

சிவனது திருவடித் தாமரையிற் செலுத்தினால், காணக்கதி காணலாம்-
பிறர் காணமுடியாத வீட்டு நெறியை நாம் பெறலாம், எ - று.

நமச்சிவாயனென்னும் செல்வனை யிகழ்ந்தது

74. புட்டவல் பட்டாணி பொரிதேங் குழலப்பம்
மட்டவிழும் தோசை வடையுடனே—சட்டமுடன்
ஓயாமற் சோறுகறி யுண்டையுண்டை யாயடைக்கும்
வாயா நமச்சி வாயா.

உரை:—புட்டு அவல் பட்டாணி பொரி தேங்குழல் அப்பம் - பிட்டு
அவல் பட்டாணிக் கடலை நெற்பொரி தேங்குழல் என்னும் பணியாரம்
அப்பம், மட்டு அவிழும் தோசை வடையுடனே - வாசனை கமழும் தோசை
வடை முதலிய இவற்றோடு கூடி, சட்டமுடன் - முறையாக உணவுகளை
ஏற்பாடு செய்துகொண்டு, ஓயாமல் - நீக்குப் போக்கில்லாமல், சோறு கறி-
அன்னத்தையும் பலவகைக் கறிகளையும், உண்டை உண்டையா யடைக்-
கும் - உருட்டி உருட்டிப் போட்டு வயிற்றை நிரப்பும், வாயா - வாயினே
யுடையவனே!, நமச்சிவாயா - நீயோ நமச்சிவாயன், எ - று.

75. குச்சிலிய மாதர்குய முங்குவல யத்தோர்
மெச்சதமிழ் மாதர்வியன் முலையும்—சிச்சி
தெனுங்கமட மாதர்சிக் காரக் கொங்கைக்
கலிங்கமென வேசொல் கவி.

உரை:—குச்சிலியர் மாதர் குயமும் - குச்சிலியப் பெண்களின் முழு
வதும் மூடின தனங்களும், குவலயத்தோர் மெச்ச தமிழ் மாதர்வியன்
முலையும் - பூவுலகினர் பாராட்டும் தமிழ்ப் பெண்களின் நன்கு மூடாத
பருத்த முலையும், சிச்சி - வெறுப்பை விளைக்கக்கூடியன வாதலால்,
தெலுங்க மடமாதர் சிக்காரக் கலிங்கக் கொங்கையெனவே - இளைய
தெலுங்கப் பெண்டிரது அழகு தெரியும்படி துணியினால் மூடியும் மூடப்
படாமலுயிருக்கிற தனங்களைப்போல விருக்கும்படியாக, கவி சொல் -
பாட்டு இயற்றுவாயாக!, எ - று.

தறிப்பு:—அழகும் பொருளும் முற்றிலும் விளங்காமலும், வெற்றென
விளங்கும்படியாகவும் பாடாமல் தெரிந்தும் தெரியாமலு மிருக்கும்படியாக
வும் பாட்டு கூறவேண்டு மென்பது கருத்து.

76. இங்கிருக்க வென்ற லெமனெட்டா னிவ்விடம்விட்
டங்கிருக்க வென்ற லயனெட்டான்—எங்குவைத்தப்
பேணுவே னிவ்வுடலை பித்தா பிறைகுடும்
தானுவே சொக்க நாதா.

உரை:—பித்தா பித்த குடும் காணுவே சொக்காதா - பித்தவென் னும் பெயர் பெரிதா? சந்திரசத் தரித்த சம்பு முத்திரிம், சொக் கிவ்ஃப் பெருமாவின்!, இஃது இந்நகரவென்றால் எமன் ஒட்டான் - இந்த உலகத்தி விந்ஃலா மென்மென்னினால் எமன் அத்தந்தென் கொடுக்கமாட் டான், இவ்விடம் விட்டு அஃது இந்நகரவென்றால் அயன் ஒட்டான் - இந்த அலகத்தை விட்டு அஃத உலகத்தித் தோய் சிவ்வாமாது இந்நகர மென் னால் அயன் மீளவும் பிறப்பிப்பதனால் அங்கிருந்: விடமாட்டான் இவ்வுடலை எஃகு வைத்தப் பேணுவென் -....., எ - த.

77. வெள்ளிமலை பொன்னின்மலை மேவமகிழ் விடாதி
பிள்ளைகளோ புத்திசொல்லும் பிள்ளைகளாய்—தெள்ளமுதம்
வாடா வடிவுடையான் மாமனையா னானக்கால்
சூடாரோ வொற்றியப்ப னார்.

உரை:—வெள்ளிமலை பொன்னின்மலை மேவ மகிழ் விடாதி - ஸாஸ மணியும் மேருமணியும் விரும்பி மகிழ்வோடு தவதும்படியான இவ்வுலகங்களாக வும் பிள்ளைகளோ புத்தி சொல்லும் பிள்ளைகளாய் - புதல்வர்களை தனக்கு அறிவுரை உதவுகடிய தெர்த்த புதல்வர்களை:கவும், தெள்ள முதம் வாடா வடிவுடையான் மா மனையான் ஆனக்கால் - தெனியான திருமூர்தி வாடப் பெருத அதருடைய உமையம்மை பெரிய தேவியாவும் அமைத் தால், ஒற்றி அப்பனார் சூடாரோ - திருவொற்றியூர்ப் பெருமானாகிய தற் றையார் தனக்கு செய்ய மாட்டாரா?, எ - த.

உமாபதி சிவத்துக்கு அம்பலவாணர் எழுந்த திருமுகம்

78. அடியார்க் கெனியன் கிற்றம்பலவன் கொற்றங்
குடியார்க் கெழுதியகைச் சீட்டுப்—படியின்மிசைப்
பெற்றான் சாம்பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கைசெய்து
முத்தி கொடுக்க முறை.

உரை:—அடியார்க்கு எனியன் கிற்றம்பலவன் - அன்பர்களுக்கு என்தல் அருள் புரித்த பெரியோனான ஞானசைப்ப பெருமான், கொற்றங் குடியார்க்கு எழுதிய கைச்சீட்டு - கொற்றவன் குடியிலிருக்கும் உமாபதி சிவாசாரிராருக்குச் செறு சீட்டு விவரம் யாதெனில், படியின் மிசை - இவவுலகினில், பெற்றான் சாம்பானுக்கு - பெற்றான் சாம்பானென்னும் பறையனுக்கு, பேதமறத் தீக்கை செய்து - விதவிதா மில்லாத ஞான தீட்சையைச் செய்வித்த, முத்திகொடுக்க முறை - வீடனிற்த்தல் பொருத்த மாகும், எ - த.

79. பரம ரட்சியத்தைப் பாழான வாயால்
இரவுபக வெள்ளை மிளகை—குரன்னியக்
கூப்பிட்டுங் காணுமோ கோலமட நெஞ்சேமால்
பூப்பிட்டுங் காணுப் பொருள்.

உரை:—கோலமட நெஞ்சே - கோலமடதேபோற்றும் மூட மகமே!,
மால் பூப்பிட்டும் காணுப்பொருள் - நீநுமால் பூவியைப் பிளந்தபோய்க்
காண முடியாத பரம்பாருநாகிய, பரமரட்சியத்தை - மிக அத்தரவுகமான
கடவுளை பாழான வாயால் - வீண் வாயால், இரவு பகல் எங்கேமும்
இன்றி - இரவு பகலென்ற காலவரையரை மீல்லாமல், குரன்னியக் கூப்
பிட்டும் காணுமோ - தொண்டை நெரியும்படியாகக் கதறினதினால் காண
முடியுமா!, ஏ - று.

கடலொடு கூறல்

80. காதலுக் கென்றன் கொடிய காம விகாரமெவர
போந்தறிந்த தாலுனக்குப் புண்ணியமாம்—கோந்தோடும
தேளிபட வாடுந்திரைக் கடலேமன் மதன்கை
வாளிபட வாடு மனம்.

உரை:—கோந்தோடும் தேளிபட சூகசிக்காதகடலே - கட்டிய
கட்டமாய்ச் சகலவற்றேளி மீன்சன் கலையிற பொருத்தம்படி அனைய
யும் அலைகளையுடைய சமுத்திரமே!, மனமதன் கை வாளிபட மனம் வாழும்-
காமம் கைகளை பட்டு கஞ்சக் தளர்வன்றது, காதலனுக்கு என்றன்
கொடிய காம விகாரமெவர - என்னுடைய காமத்துக்கு என்னுடைய
பொல்லாத இசைவேறு பாடுகளை மெல்லாம், போந்து அறிவித்தால்
உனக்குப் புண்ணியமாம் - நீ போய்த் தெரிவித்தால் உனக்கு கன்மை
புண்டாகும், ஏ - று.

81. கம்பனென்றுங் குமபனென்றுங் காளியொட்டக் கூத்தனென்
குமபமுனி யென்றமபா கொள்வாரே—அடிபுதலில் [கும
மனலுஉவர் புடைசூழ் வாழ்குடந்தை மாரியப்பன்
அந்நாளி லெய்நுந்தக கால்,

உரை:—அடிபுதலில் மன் காலவர் புடை சூழ் வாழ் குடந்தை மாரியப்
பன் - அழகிய பூவுலகில் கலையான புழுண்டய கல்விமானைக் பத்ததிற
குந்திருக்கப்பற்ற குமப கோதைதல் வாழுவனற மாரியப்ப னென்
னும் புலவன், அந்நாளில் சூருத்தகால் - அப்படி புலவர்கள் வாழ்ந்த
காலத்தல் வாழ்ந்தருந்தால் கம்பனென்றுங் குமபனென்றுங் காளி யொட்
டக் கூத்தனென்றம குமப முனி யென்றும் பேர் அகாள்வாரே - கம்பன்

கும்பன் காசரி முதல் ஒட்டக்கத்தன் அகத்தியவென்ற பெரும் புலவர்கள்
கீர்த்தி புடையவராக மாட்டார், எ - று.

82. மெய்ச்சரசமாகவினை யாடும்வேளையிலே
ஈசச்சரசமென்றதல்லாற் றீசச்சரசமென்றேனோ
அச்சனையார்மீதி லாசைகொண்டராவணனைத்
தச்சுருவவாளிதொட்ட தாமோதரேத்தியேனே.

உரை :—அச சனையார் மீதில் ஈசைகொண்ட ராவணனை - அத்த
சை பிராட்டியாரிடத்தில் தவருந் துசைகொண்ட இராவணன் உடம்
பில் தச்சுருவ - ஈதத்து ஈசருவும்படியாக, வாளி தொட்ட - கீண
செலுத்திய, தாமோதரேத்தியேன - தாமோதரப் பெருஞ் செல்வனே !,
மெய்ச்சரசமாக விளையாடும் வேளையிலே - உடம்பு பழம்படியாக விளா
யாந்ரு சமயத்தில், ஈசச்சரசம் என்றதல்லால் - இது ஈசக்கவப்பென்று
உறினேனே அன்றி, ஈசச்சரசம் என்றேனோ - வெறுப்புச் சுவைக்குரிய
விளையாட்டு என்றேனோ, எ - று.

83. மீன்பார்த்துவின்பார்த்து வேளையும்பார்த்தான்வரவு
தான்பார்த்தெனப்போற் சரிபார்க்கும்வெண்ணுருகே
மான்பார்த்துவாளிதொட்ட மால்சுவகாராயணனை
நான்பார்த்துமாதர்க்கை பார்த்திருத்தேனே.

உரை :—மீன் பார்த்து - குளத்திலுள்ள மீனையும் கவ்வுவதற்கு மேல்
பார்த்து, விண் பார்த்து - ஆகாயத்தைப் போக்கி, வேளையும் பார்த்து -
இன்னபொழுது இன்ன செய்யலாமென்று கருதி, ஆன் வாடிதான்
பார்த்து - மனிதர் வருவதையும் போக்கி, எண்பப்போல் சரிபார்க்கும்
வெண் குருகே - எண்பப்போல் காரியத்தை முடிக்கக் கருதும் வெண்ணிற
முடைய நாராயே !, மான் பார்த்து வாளி தொட்டமால் சுவ நாராய
ணனை - மாய மாணக் குறி வைத்து அம்பு செலுத்திய திருமால்விசமான
சுவ நாராயணனென்னும் வன்னிலை, நான் பார்த்து - காண்டையக்கருதி
(அடையாமையால்) மாதர் கை பார்த்திருத்தேனே - பிறபெண்கள் என்
னைப்பார்த்துச் சிரிப்பதை நான் பார்த்திருக்க வானேன், எ - று.

84. முல்லைமுல்லைபாய்த்தொடுத்து மோகமதனெய்ப்பவந்த
விள்ளிவிள்ளிபாய்க்கறுக்கி மெல்லமெல்லத்தாராயோ
இக்கலைஇக்கலைபென்றுசொல்லி பேற்கவரும்பாவலர்கள்
தொல்லைதவிர்க்குங்குளங்கைச் சுப்பிரமணிய பூபதியே.

உரை :—இல்லை இல்லை என்று சொல்லி ஏற்க வரும் பாவலர்கள் -
தங்கள் வறுமையை மிகுத்துக்கறிப் பரிசு பெற வரும் சுவஞர்களுடைய,
தொல்லை தவிர்க்கும் கைகைச் சுப்பிரமணிய பூபதியே - துயரத்தை

யொழிக்கும் நிருக்கன்களையில் வாழ்கின்ற சுப்பிரமணிய மன்னனே !, முல்லை முல்லையாய் தொடுத்த மோக மதன் எய்ய வந்த வில்லை - முல்லைப்பூவைத் தன் வெற்றிக் கறி குறியாக அம்பாசுச் செலுத்துவதற்கு மயல் விளைக்கும் மன்மதன் உபயோகிக்குக் கரும்பு வில்லினை வில்லையாய் கறுக்கி - வட்டத் துண்டுகளாக கறுக்கி, மெல்ல - வாலிவிட்டுச் சுவைக்கும் படியாக, மெல்லத் தாராயோ - மெதுவாகக் கொடுக்க மாட்டாயா, எ - று.

85. ஆவிரங்கண்ணாகமத அம்புமேலம்புவிட
யிப்பிரங்குசெத்தேனி முலினங்கமானேனே
தாயிரங்கவேணபெண்க டாயிரங்கவானிரங்க
வேயிரங்கும்வாயா விசயாகுநாயகனை.

உரை :—ஆவிரங்க - பசுக்கள் மன முறும்படியாக, வேயிரங்கும் வாயா - வேய்க் குழலை யூதம் வாயை புடையவனே !, விசய ரகுநாயகனே - விசய ரகுநாத வன்னலே !, தாயிரங்க - என் தாய் மனம் வருந்தும்படியாகவும், வேண பெண்கள் தாயிரங்க - மிதந்த தோழிகள் வருந்தும்படியாகவும், மதன் அம்புமேல் அம்புவிட - மன்மதன் கண்களைத் தொடர்ச்சியாக மிடிவுஞ் செலுத்துவதால், அங்கம் - உடம்பானது, ஆவிரம் கண்ணை - ஆவிர துவார முடையதாகவும், ஈ தூரக்கு செத்தேன் இறுலினகடி மானேனே - தேனீக்கள் ஒலிக்கின்ற செத்தேன் உடுபோலவும் ஆனேன், எ - று.

86. கன்னலெனுஞ்சிறகுருவி கணமழைக்காற்றாமல்
மின்னலெனுமழுமெவடுத்து விளக்கிறந்துங்கார்க்காலம்
மன்னவனா தெனமதரை மாவலிவாணனைப்பிரிந்திங்
கென்னபிழைப்பென்னவிருப் பென்னகைப்பின்னமுமே.

உரை :—கன்னலெனும் சிறகுருவி - சிற அக்கணங் குருவி, கணமழைக்கு ஆற்றாமல் - வானில் கிறைந்த மேகங்கள் பொழிபும் மழைக் காலதது இருளைப் பொறுக்க முடியாமல், மின்னலெனும் புழுவெடுத்து - மின்மினிப் பூச்சியைத் தாக்கிக்கொண்டு போய், விளக்கேற்றுங் கார் காலம் - தனது உட்டில் நீபமாக வைத்ததற்குரிய மழைக் காலத்தில், மன்னவனும் தென்மதரை மாவலிவாணனைப் பிரிந்து - அழகிய மதரைக்கு அரசனாகிய மாவலி வாணனென்னும் வன்னலை விட்டுப் பிரிந்திருத்தல், இங்கு என்ன பிழைப்பு - இவ்விடத்தில் என்ன வாழ்வாகும், என்ன விருப்பு - எதை யாம் விரும்புகூடும், இன்னமுமே என்ன கைப்பு - இன்னும் எதனைப் பார்த்த காம் கனித்தல் கூடும், எ - று.

தலைவி கூற்று

57. கைத்தலத்தழற்சணிச்சி வைத்திடப்புறத்தொருத்தி
கட்கடைப்படைக்கினைத்த திறலோராம்
முத்தலைப்படைக்கரத் தெமத்தர்சிற்சபைக்குணிற்கு
முக்கணக்கருக்கொருத்தர் மொழியாரோ
சித்திலத்தினைப்பதித்த கச்சுறுத்தடிக்கணத்து
சிற்றும்புதத்தனத்தி னிடையேவேள்
அத்திரத்தினைத்தொருத்து விட்டுவெட்டயிற்கணத்த
லக்கணுற்றிடச்செய்விக்கு மறுதானே.

உரை :—கைத்தலத்து அழல் சணிச்சி வைத்து - திருக்கரத்தினிடமாகத் தீயையும் மழுவையும் வைத்துக்கொண்டு, இடப்புறத்து ஒருத்தி கட்கடைப்படைக்கினைத்த திறலோராம் - இடப்பாத்தி விருக்கின்ற உமையம்மையின் கடைக்கண்ணிய ஆபுதத்திற்குத் தோற்ற வலியை புடையவராகி, முத்தலைப் படைக்கரத்து எமது அத்தர் - மூன்று கிளையுடைய குலத்தைக் கையிலேந்திய எமது தலைவரும், சிற்சபைக்குள் முக்கணக்கருக்கு - சிற்றம்பலத்தினின்று நடமாடும் மூன்று கண்ணுடைய சேறிவடிவானவருமாகிய பெருமானுக்கு, சித்திலத்தினைப் பதித்த - முக்குமாவைகள் பதியப்பெற்று, கச்சுறுத்து - விம்மி வாரினைக் கிழித்துக்கொண்டு, அடிக்கரத்து - புடை பரத்து, சிற்றும் அற்புதத் தனத்தினிடையே - நிலைபெறுகின்ற எனது அநிசயமான முலைகளுக் கிடையில், வேள் அத்திரத்தினைத் தொடுத்தவிட்டு - மன்மதன் அம்புகளைச் செலுத்திப் பாயச் செய்து, வெட்டியில் கணத்து அலக்கணுற்றிடச் செய்விக்கும் அறுதானே - அந்த நீண்ட அம்புக் கூட்டத்தினால் துன்பப்படும்படி செய்கின்ற அச்செயலை, ஒருவர் மொழியாரோ - ஒருவரொடுத்துச் சொல்ல மாட்டாரா? - ன - று.

பால் விற்கும் இடைச்சியரை நோக்கி யொருவன் கூறியது

58. கருப்பாலோபணையடித்துப் பனிநீர்தேக்கிக்
கதலிவலாக்கனிபரனால் வரம்புகட்டும்
திருப்பாவைவாழிசர் பவனியாடுந்
தெருளிப்பால்விடைபகர்சிற் றிடைச்சியாரோ
அருட்பாலோபொருட்பாலோ காமப்பாலோ
சூழிதனைக்கடைந்தெடுத்த வருதப்பாலோ
இருப்பாலேமனம்படைத்தீர் சிவ்வீர்செவ்வீர்
எத்தப்பால்கிற்கவந்தி ரியப்புயரோ.

உரை :—சுரப்பாலே பணையடித்து - சுரும்பைக்கொண்டு வயலை யடித்
தப் பண்படுத்தி. பணி நீர் தேக்கி - பணி நீரை வயலு நிரம்ப நிற்கும்படி
யாகச் செய்து. சதவி பலாக் கனிமதனால் வரம்பு உட்டும் - வாழும்பழம்
பலர்ப்பழம் முதலியவற்றின் தொகுதிகளைக்கொண்டு வயல்களுக்கு எல்லை
யமைக்கின்ற, திருப்பாலை வாழ்சர் பவனியாடும் தெருவில் - திருப்பாலையில்
வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவன் திருவுலாப் போகின்ற வீதியில், பால் வலை பசர்
சுற்றிடைச்சியாரே - பாலின் வலை கூறுகின்ற நுண்ணிய இடையையுடைய
இடைத்தல மகளிரே!, சுரப்பாலோ பொருட்பாலோ கரம்பாலோ -
அறம் பொரு ளின்பமென்னும் மூன்றின் பகுதிகளாகிய பால்சீராயோ,
ஆழிசனைக் கடைத்தெடுத்த அழுதப்பாலோ - திருப்பாற் கடலைக் கடைத்
தெடுத்த அழுதமாயை பாலையோ, எந்தப்பால் விற்க வந்தீர் - எவ்வகை
யான பாலே விற்பதற்கு நீங்கள் வந்தீர்கள், இரப்பாலே மணம் படைத்தீர் -
இரப்பபோல வல கொஞ்சடையவர்களே!, கல்லீர் - நல்லவர்களே!, செல்
லீர் - போகாமல் நின்று, இயம்புவீரே - கூறுவீர்களாக!, எ - று.

வறுமை கூறல்

(9). பூப்பார்த்துப்புழம்பார்த்துப் பொருள் பார்த்துக்
கவிதை சொல்லும் புலவார்த்தங்கள்
காப்பார்த்துக்கொடை கொடுக்குவதம்
தந்த சொக்க நாடாவென்னில்
காப்பாற்ற முடியாத கையிலொரு காசுமில்லை
கடனென்ன குலும்
பார்ப்பாத்திசேறிநிலா னிருந்தா லுமுறங் கமதப்
பயலொட்டானே.

உரை :—பூப்பார்த்தப் புழம்பார்த்தப் பொருள் பார்த்து - நிலத்தின்
வெடி சுருதியும் புழம் மிருதியாக வுண்டாவது சுருதியும் தன்னிடத்திலுள்ள
பொருளின் அளவை நோக்கியும், கவிதை சொல்லும் புலவார் தங்கள்
காப்பாறாதது - பாவலர்களின் சொல் உண்மையினை யளந்த பார்த்தும்,
கொடை கொடுக்கும் கல்லதம்பி தந்த சொக்கநாதா - பரிசெடுக்கின்ற கல்ல
தம்பி யென்பவரின் புதல்வராகிய சொக்கநாதரே!, என்னால் காப்பாற்ற
முடியாதது - என்னால் என்னைச் செலவியமாகப் பாதுகாத்துக்கொள்ள
முடியாதது, கையிலொரு காசுமில்லை -, கடன் என்னாலும் - கடனாக
வேண்டாமான்றும், பார்ப்பாறது கோறிமவான் - கோற்றுச்சொலை வைத்
தருகிற பாரணத்தி யன்னமிடங்கடும், இருந்தாலும் மதப்பயல் உறக்க
புட்டானே - அந்த உறவாறானாலும் மன்மத சிமுவன் என்னைச் சும்மா
துங்கலிடமாட்டான், எ - று.

உள்ளன்பொடு இட்ட கூழின் சிறப்பை யுரைத்தது

90. கெட்டசாறுதவிடுகஞ்சி கிருமியுண்டமாவதைத்
கீரையேர்தெளித்தமோர் முறித்தபாகுகிண்டிமா
இட்டசோறுகொழியலுப்பி டாதபுற்கையாடினும்
எங்குமன்பதாகநுங்க விற்பமாயிருக்குமே
பட்டபாகுபசுவினெய் பருப்புமுக்கனிக்குழாம்
பாளிதங்கடாளிதங்கள் பண்ணியாவகையுடன்
அட்டபாற்குழம்புகன்ன லமுதமோடுமுதகினும்
அன்பினைடளித்திடாத வசனமென்னவசனமே.

உரை:—கெட்டசாறு - சுவை கெட்டசாறும், தவிடு கஞ்சி - தவிடும் கஞ்சியும், கிருமி யுண்டமா - புழுப்பிடித்த பொரிமாயும், அரைக்கீரை வேர் - அரைக்கீரை வேரும், தெளித்த மோர் - கீர் மோரும், முறித்த பாகு - பதர் கெட்ட கருப்புக் கட்டிப்பாகும், மா கிண்டி இட்ட கொழியல் சோறு-வரகுமாவிட்டுக் கலந்த கொழிபலரிசிச் சோறும், உப்பிடாத புற்கை யாலினும்-உப்பில்லாத கூழுமாயி லுந் தேவல வு ளகை யாலினும், எங்கும் அன்பதாக - எங்குவிடக்கிடும் அன்போடுகூடி விடப்படுமானால், அங்க இன்பமா யிருக்குமே - உண்ணுதற்கு அவை யினியனவா யிருக்கும், பட்ட பாகு - கண்ணு யணமீத வெல்லப் பாதினையும், பசுவின் செய் பருப்பு முக் கனிக் குழாம் - பசுவெய் பருப்பு வாகை பலா மாவென்னும் மூன்று வகைப் பழத்தொகுதிகள், பாளிதம் பாலன்னம், தாளிதங்கள் - தாளித்த உணவு வகைகள், பண்ணியா வகையுடன் - தின்பண்ட வகைகள் என்ப வற்றினையும், அட்ட பால் குழம்பு - கண்ணுச் சமைத்த பாற்குழம்பு, கன்னல் - கற்கண்டு, அமுதமோடு உதவினும் - பாயச முதலியவற்றோடு உணவு அளித்தாலும், அன்பினை அளித்திடாத அசனமென்ன அசனமே - அன்ப்பாடு போடாத சோறு நல்ல அணவாகாத, எ - று.

சிறப்புச் சிவத்தலங்கள்

91. துங்கவடகயிலாய முதலாமைத்து

தூளுவமொன்றுதொண்டைவள ராட்டெண்ணுக்கு
தங்குநொட்டி ருபத் திண்டுபொன்னித்
தலநூறதத்தொண்ணாறு மலைகட்டொன்று
கொங்கேழுசிக்களத்தி லீரணடுவையைக்
குளிர் தமிழ்காட் டிசோழுமேவாஞ்சுவச்
செங்கையார்தலமிருநூற் றெழுவாறும்
தென்பாகங்கயிலாயத் திருக்குற்றும்.

உரை:—தங்கவட கயிலாயம் முதலாம் ஐந்து - உயர்த்த வடநிலை கயிலாய முதலிய ஐந்து தலங்களும், திருவம் ஒன்று - திருவ காட்டிலுள்ள தலமொன்றும், தொண்டை வளநாட்டி எண்ணுன்கு - செழிப்புள்ள தொண்டை நாட்டித் தலங்கள் முப்பத்திரண்டும், தங்கு கெ காட்டி இரு பத்திரண்டு - கெ காட்டிலுள்ள தலங்கள் இருபத்திரண்டும், பொன்னித் தலம் ஐந்துத் தொண்ணூறும் - காவிரிபாபும் சோழ காட்டிலுள்ள தலங்கள் ஐற்றுத் தொண்ணூறும், மலைநாட்டி ஒன்று - மலையாள நாட்டித் தலமொன்றும், கொங்கு ஏழு - கொங்கு நாட்டித் தலமேழும், சிங்களத்தி இரண்டு - சமீ நாட்டித்தல மிடண்டும், வையைக்குளிர் தமிழ் நாட்டி ஈழமும் - வையை நெ பாய்கின்ற தமிழ் நாடாகிய பதினான்கு மாசு, மேலாஞ் சூலச செங்கையார் தலநிறு ஐற்றொழுகானூறில் - சூலத்தரித்த சிவந்த சையையுடைய சிவபெருமானது உயர்த்த தலங்களாகிய இருதூற் றெழுபத்து காலினில், தென் பாசு கயிலாயம் திருக்குற்றாலம் - தென் பக்கத்தக் கயிலாயம் திருக்குற்றாலமாகும், எ - று.

92. ஒதுமைத்திவொன்றினைத் திவொன்றும்ன்னவன்பிதா
 னந்திதொட்டோழிநீய்கி லுற்றசாபகிருபுனர்
 தாதுகொண்டகோபிதாரன் தபதிதமபிதம்பிசேய்
 தண்குடைப்பினைவன்மற் றநீக்கிபிதவசனார்
 காதனண்பன்றற்கைபாகன் பின்னவன்பகைச்சுமைக்
 கையெடுத்தகையையார் கதிபெறத்தவஞ்செய்தோன்
 திதிருதைகொண்டுவந்த சிவவந்திப்பதிர்நின்
 சிறமறந்தவன்வென்பரி சேரிவா லுறைந்ததே.

உரை:—ஒ தம் ஐந்தில் ஒன்று - பேசப்படுகின்ற ஐம்பூதங்களில் ஒன்றாகிய நிலம், ஐந்தில் ஒன்று - சிவத்தின் பகடியாகிய ஐந்திண்புள் ஒன்று குறிஞ்சி நிலம், மன்னவன் - அந்நிலைநிற்கத் தலைவன் முதலன், அவன் பிதா - அவனுடைய தகப்பனாகிய பரமசிவன், னந்தி - அவனுடைய வாகனம் இடம், தொட்டோழிநீய்கி லுற்ற - அகிலிருந்த ஏழாய் தாகிய வீருசகித்திற் கடுத்தாற்போலுள்ள, சாப கிருபுனர் - தலைசுக்குத் தலைவனாகிய பாகுராமன், தாதுகொண்ட கோபிதாரன் தம்பி - வாசனைத் தான் கலந்த சந்தைதானணித்த தராதாமன் அவன் தம்பி, தம்பி தம்பி சேய் - அவன் தம்பியாகிய பலராமன் தம்பியாகிய கண்ணனின் புதல்வனாகிய மன்மதன், தண்குடை - அவனுடைய குளிர்த்த குடையானது திங்கள், பின் ஐவன் - திங்களுக்குப்பின் ஐந்தாவதாகத் திசைமாவது சனி, மற்ற அலைக்கிடம் - அவன் தலையிலுள்ள கிரீடம் பாம்பு, தவசனார்-பாம்பைக் கொடியரசு வுடையவன் துரியோதனன், காதல் கண்பன் - அவனுடைய வீருப்ப மிக்க சிவசிதன் கன்னன், தந்தை - அவன் தந்தை சூரியன், பாசன் - சூரியனது தோர்ப்பாசன் அருண், பின்னவன் - அவன் தம்பி

கருடன், பனக - அவனுக்கு விரோதி ஆதிசேடன், சுமை - ஆதிசேடனுடைய
பாரம்பூமி, கலை - பூமியின் ஆடை கடல், எடுத்த வையர் - அக் கடலை
பெருத்தக்குடித்த சைமையுடையவா அகத்தியர், ஐயர் - அவர் தகப்பனார்
பிரமா, கதிபெறத் தவஞ்செய்தோன் - பிரம பதவியை யடைவதற்குத்
தவஞ் செய்தவன் அஹமான், தீதிலதாளை - அவனுடைய குற்றமற்ற
தகப்பனார் வாய்பகவான், அவன் கொண்டுவந்த சிலை - அவன் மோதியடித்
தப் பிடிக்கிக்கொண்டுவந்த கல்லு மேருவின் சிரம், வந்தித்த பதியினான் -
சிராவன் போய்த் தங்கிய வடத்தை யுடையவன் இராவணன், சிரம்
அரித்தவன் - அவன் தலைபை வெட்டியவன் இராமஞ்செய்திருமால், கொள்
பாரி - அவன் மணந்த மனைவி இலக்குமி, சேர் இல் - அவன் போய்ச்
சேர்கின்ற வீடு தாமரை, ஆல் உறைந்ததே - அத்தத் தாமரைப்பு ஆலமாத்
தின் மேலிருந்தது, ஏ - டு.

93. தொடுத்தமுத்தமிழ்க் ககத்தியனெனவே
தோன்றியபுலனச்சே னையர்கோன்
சொலக்கணப்புலவ னிலக்கணக்கவியைத்
துதித்தகங்களித்திடும் களியேயம்
மடத்தினிற்புகுத்து மதத்திறத்தவனார்
வடித்தகட் குடித்துநின்றவனார்
வறுத்தகட்கடித்துக் குதட்டுகின்றவனார்
மயக்கிபுட் டியக்கமுற்றவனார்
கடுக்கையிடற்ற் கொடுக்கிட்டவனே
கையிலே சிலம்பையிட்டவனே
கணத்தூற்கொடியை காணியிட்டவனே
கண்ணிலே குழையையிட்டவனே
முடுக்கியவயிற்ற் வாழியிட்டவனே
முடித்திரு பதக்கிட்டவனே
முனைத்தோளிருபான் சதங்கையிட்டவனே
முழுப்புட் டவர்க்கவாதினேய.

உரை:—தொடுத்த முத்தமிழ்க்கு அகத்தியன் எனவே - பாமாலை
யாகத் தொடுக்கப்பெற்ற இயல் இசை நாடக மென்னும் முத்தமிழ்க்கும்
அகத்தியரென்று சொல்லும்படியாக, தோன்றிய புலனச் சேனையர்
கோன் - உலகத்திலவதரித்த சேனார் மன்னன், சொல் அக்சணப்புலவன் -
சொற்களின் தொகுதியை நன்றாக ஆராய்த் கல்விமான், இலக்கணக்
கவியை - அவனது பாட்டு இயல்புகிறந்த பாடல்களை, துதித்து அகம்
களித்திடும் களியேயம் - போற்றி மனமெழும்பி யடைகின்ற களியர் காவுகள்,
மடத்தினில் புகுத்து மதத்திறத்தவன் யார் - எவன் மடத்திலே புகுத்து

எங்கள் கட்டுதல்தைத் திறந்தவன் யார், வடித்த கன் குடித்து வின்றவன் யார் - தயார் செய்த மதுவைக் குடித்தவன் யார், வறுத்த கன் கடித்துக் குட்டிவின்றவன் யார் - மதுபானத்திற்குத் துணையாகவுள்ள சுருவாட்டி வறு வலைத் தீன்று மெல்லுகின்றவன் யார், மயக்கிப் தியக்கமுற்றவனார் - கள்ளி னாலே மயக்கமாடந்த திட்டிமுட்டிப்புகின்றவன் யார், கடுக்கின மிடற்றில் ஒழித்தி இட்டவனோ - ஆரவாரிக்கின்ற விடத்தைக் கண்டத்தி லடத்திவிட்ட பரமசிவனோ, கையிலே சிலம்பை இட்டவனோ - கையிலே மலையை யெடுத்தப் பிடித்த கோபாலனோ, கணத்த தூல் கொடியை நாவிலிட்டவனோ - மேன்மையான கல்விப் பெண்ணாகிய கலைமக்கள் நாவில் வைத்துக்கொண்ட பிரமனோ, கண்ணிலே குழையை இட்டவனோ - கண்ணிலே காதைபுடைய சூழ்சேடனோ, முடிக்கிய வயிற்றிலே சூழி இட்டவனோ - வயிற்றிற் கடுகி யடக்கிய அகத்தியனோ, முகத்து இருபது அகம் இட்டவனோ - முகத்திலிரு பது கண்களையுடைய இராவணனோ, முகாத்த தோள் இருபான் சதம் கை இட்டவனோ - தோளில் முகாத்த தூண்டாயிரங் கைகளையுடைய வாணசனோ, முழுப்புட்டி அவர்க்கலாது இலையே - முழுத்தன்மையான குழ்ச்சி கள் அவர்களுக்கும் தெரியுமெல்லாது பிறர்க்குத் தெரியாது, எ - று.

94. பொன்முக கோக்கியின் நன்முக கோக்குமுன் போயினனென் றன்னிட வீழ்த்தனன்கை தொடவுப்த்தன னுன்னுடனே பின்னும் புணர்ந்திடமுன் னறிவுற்றிடப் பெற்றறிறப் பென்னலமென் னன்னோசகத் தான்மலையீன் கொடியே.

உரை :- எரகத்தான் மலை வீழ்க்கொடியே - சுவாமியாதப் பெருமா னது மலையிலுள்ள குளிர்த்த கொடியோன்ற பெண், பொன் முகம் கோக்கி மின் தன் முகம் கோக்கும் - தலைவனது அழகிய முகத்தைப் பார்த்துப் பிற பாடு தன்னுடம்பையும் உற்று கோக்குமாள், முன்பு போயினன் என்று உன்னிட வீழ்த்தனன் - தலைவன் தன்னைவிட்டு முன்பாகவே சென்று விட்டானென்று கேட்டவுடன் அயர்த்த கீழே வீழ்த்தான், கை தொட உய்த்தனன் - அவன் திரும்பி வந்த கை தொடவுடன் உயிர் பிழைத்த லன் போலானான், உன்னுடனே பின்னும் புணர்ந்திட - உன்னோடு பிற பாடு சலவியானபோத, முன்னறி வுற்றிடபெற்ற பிறப்பென்ன கலம் என்னனே - முன்னமே உன்னை யறிபும்படியாகப் பிறத்த சென்மம் எவ் வளவு கன்மையானதென்று சொன்னான், எ - று.

சமுத்திரராசன் கூறியது

95. கீறணித் திடுபரம சிவனுக் கணித்துகொள
கிசில் பிறை மொன் றீத்தனன்
கிலவண் ணன்றனக் கூதவுங் கூடவும்
கிலவுநற் சங்க மோடு

கூறரிய பூமாது தம்மையீர் திட்டனன்
 கோபதி தனக்கு நிதியும்
 குளிர் பஞ்ச தருவுமளி நற்காம தேனும்
 கொடுத்தனன் தேவர்கட்கு
 மாறுகரை திரைமூப்பு விலைவாசியாததோர்
 மாவமுத முக்கலைகடோர்
 மன்னுமசு வனிதேவ ரிருவரையும் மீத்தனன்
 மாவலகர் மீதிலன்பு
 வீறுபெறவைத் திருக்கின்ற வெணையக்கைகொடு
 ளிறன்முனிவ னுண்டபோது
 மிகுநூனை கடலரச னுபகாரி பென்றொருவர்
 விள்ளா திருந்த தென்னோ.

உரை:—தேனிட்டி பரமசிவனுக் கணித்தகொள் விரிவில் பிறை
 யொன்று ஈத்தனன் - திருநீறு தரித்த சிவபெருமானுக்குத் திருமுடியிற்
 குடிச் சொல்வதற்காக ஒப்பற்ற சந்திரனை என் கொடுத்தேன், நில
 வண்ணன் தனக்கு ஊதவும் நிலவுதற் சங்கமோடு - நில சிறமுடைய திருமா
 லுக்குத் திருவாயில் வைத்து ஊதுதற்குப் பாஞ்சசன்னிப மென்ற சங்கத்
 தையும், கூடவும் கூறரிய பூமாது தம்மை ஈத்திட்டனன் - மனைவியாகக் கூடு
 தற்குச் சொல்லுதற்கு முடியாத அழகுடைய தாமரைப்பூவில் வாழும் இலக்
 குமியையும் கொடுத்தனன், கோபதி தனக்கு நிதியும் குளிர் பஞ்சதருவும்
 அளித்த காமதேனும் கொடுத்தனன் - இத்திரனுக்குச் சமஸ்கிதி பவமஸ்தி
 பென்ற இந்நிதிசீனையும் குளிர்ந்த கற்பகம் பாரிசாகம சந்தனம் தேவதான
 மந்தரமென்ற ஸூத்த தேவ மரங்களையும் வேண்டியவைக் கொடுத்திற்ற
 காமதேனுமையும் கொடுத்தனன், தேவர்கட்கு மாறுகரை திரை மூப்பு
 வீவு இவை இலாததோர் மகா அமுதமும் - வேறுபாடான கரை திரை
 மூப்பு மாணம் இவைகளில்லாமல் செய்யவல்ல ஒப்பற்ற பெரிய அமுதத்
 தையும், கலைகள் தேர் மன்னும் அசுவனி தேவர் இருவரையும் ஈத்தனன் -
 மருத்துவக்கலை முதலிய கல்வித் துறைகளில் தேர்ச்சிபெற்ற அசுவனிதேவ
 ரிருவர்களையும் அளித்தேன், மாவலக மீதில் அன்பு வீறு பெற வைத்
 திருக்கின்ற எனை - பெரிய உலகத்தோர் மீதில் சிறப்பான அன்பு வைத்தருக்
 கின்ற என்னை, அக்கைகொடு விறல் முனிவன் உண்டபோது - உன்னது
 கையில் உளுத்து அளவாகச் செய்து திறமையுடைய அத்திப முனிவர்
 பருகினபோது, மிகு நூனை கடலரசன் உபகாரி என்றொருவர் விள்ளாது
 இருந்தத என்னோ - மிகுந்த தையுடைய சமுத்திர மன்னன் பல போக்
 கும் உதவி செய்தவனென்று ஒருவரும் அந்த முனிவனிடஞ் சொல்லா
 திருத்தது எதனால், எ -று.

தலைவி கூற்று

90. வல்வெனச் சொன்முலை இல்வெனச் சொலிடை
 வல்லியே யெனது வாய்மைசேன்
 வளமிருத்திடு விரிஞ்சைவாழ் சடவுள்
 வருமுன் மன்மதன் பகைத்தெனைக்
 கொல்வவே தனது தேரிலேறி முன்
 குறுகினு னவன் தேரினைக்
 குலவு மங்குலுண் டுவகை யானபின்
 கூறும் யானமிசை வந்தனன்
 சொல்லு நூலிடை கண்டவ் யானையைத்
 தோற் றிரித்திட வென்றபின்
 தூரமாகவே பூவிருத் தென்மேற்
 குத பாணமொன் றேறினாள்
 ஒல்லை வந்துமதி முகமுனக்கனை
 ஒளியிழர் திகழ் குளியவே
 ஒளியத்தெரிக ரொத்த கத்துணைவ
 னுருவு கண்டுசென் றனரோ.

உரை:—வல்வெனச் சொல் முலை இல்வெனச் சொல் இடை வல்
 வியே - சொக்கட்டான் காயென்று சொல்லக்கூடிய தனக்களையும் இல்லை
 யென்று சொல்லக்கூடிய மட்பமான இடையையுமுடைய சொடிபோன்ற
 பெண்ணே!, எனது வாய்மை சேன் - யான் சொல்லுகின்ற உண்மையைக்
 கேட்பாயாக!, உளமிருத்திடு விரிஞ்சைவாழ் சடவுள் வருமுன் - செழிப்பு
 மிகுந்த விரிஞ்சைப்பநையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமான் எனக்குத் தலைவ
 ராக வரு முன்பாக, மன்மதன் பகைத்தெனைக் கொல்வவே தனது தேரில்
 ஏறி முன் குறுகினுன் - காமச்சடவுள் என்னிடம் விரோதங்கொண்டு
 என்னைக் கொல்வதற்காகத் தென்றலாகிய அவனுடைய தேரின்மீது ஏறி
 வந்தான், அவன் தேரினைக் குலவும் அல்குல் உண்டு உவகையான பின் -
 அவனுடைய தேர் போன்ற கடிதடத்தில் தலைவர் புணர்ந்து மகிழ்ந்த பின்,
 கூறும் யானை மிசை வந்தனன் - சிறப்பாகப் பேசப்படும் யானைமேல் அவன்
 வந்தான், செல்லும் தூல் இடை கண்டு அவ்வானையை - தூலென்று சொல்
 லக்கூடிய இடை சமக்கின்ற யானையாகிய முலையை, தோல் திரித்திட
 வென்ற பின் - தோல் திரையும்படியாக அழுத்திய பின் (அல்லது மன்மத
 னுடைய யானை தோற்று ஒழும்படியாக அதனை வென்றதற்கிய பின்)
 தூரமாகவே பூவிருத்த என்மேல் குதபாண மொன்று ஏவினாள் - தூரமாய்
 ஒடிப்போய் தாமரைப்பூமே லிருத்தகொண்டு என்மேல் மாம்பூவாகிய கணை
 யைச் செலுத்தினாள், ஒல்லை வந்து மதிமுகம் உன் - தலைவன் விசைவாக

வந்து சந்திரன்போன்ற என் முகத்தை விரும்பத்தோடு ஒருதிப்பார்த்த
அளவில், நனை ஒளி இழந்த இதழ் குவியவே - பூக்கண்ணாடா பிசகாச
மற்றுக் கடம்பிப் போகவே, ஒலிபத்தை கிசர் ஒத்த கம் துணைவன் உருவு
கண்டு சென்றான் - சித்திரம்போன்ற தம் தலைவனுடைய அழகிய உரு
வத்தைப்பார்த்து மன்மதன் ஒடிப்போயினான், அரோ - அசை, ஏ - று.

விநாயகர் பவனி வருதல்

97. மாங்குயின்மொழி கொண்டவ னிதையே
மாசிலத்தி விவாத புதுமைகேள்
கோங்குசண்பகம் கொன்றைபொற் கூவிளம்
கோதின் மாதெங்கு வாழை வருக்கையார்
பாங்குபா னதிருமுஞ் சேண்பாகைவாழ்
பன்னும்விதியில் யாவரும் பார்க்கவே
விங்குமோரொலி மேலொரு யானைகொல்
வெம்புலிப் பலகொண்டு நடந்ததே.

உரை: — மாங்குயில் மொழிகொண்... வனிதையே மாசிலத்தில் இலாத
புதுமை கேள் - மாமாத் திணுள்ள குயில்போலு மினிய சொல்லினைபுடைய
பெண்ணே! இந்த பெரிய உலகத்திலில்லாத ஒரு அதிசயத்தை நான்
சொல்லுகிறேன் கேள், கோங்கு சண்பகம் கொன்றை பொற் கூவிளம்
கோதில்மா தெங்கு வாழை வருக்கையார் - கோங்கு மரமும் சண்பக
மரமும் கொன்றை மரமும் அழகிய வில்வ மரமும் குற்றமற்ற மாமரமும்
தென்னை மரமும் வாழை மரமும் பலாமரமும் பொருத்திய, பாங்கு பால்
நதி குழும் சேண்பாகை - ஊர்வீண்புடைய பாலாறு சூழப்பெற்ற சேண்
பாகை யென்னும் ஊரில், பன்னும் விதியில் - புசுழப்பாதின்ற தெருவினில்,
வாழ் யாவரும் பார்க்கவே - வாழுகின்ற ஜனங்களைல்லாரும் தரிசிக்கும்
படியாக, வீங்கும் ஓர் வலிமேல் - ஒப்பற்ற பெருச்சாளியின்மேல், ஒரு
யானை - ஒப்பற்ற யானைமுகக் கடவுள், வெம்புலி பல கொண்டு நடந்ததே -
விரும்பத்தக்க அறுகம்புல் மாலையை யணிந்துகொண்டு எழுந்தருளி
வந்தனர், ஏ - று.

பாதாதி கேசம் உருவகம்

98. பன்னுமோர்வணி கணுக்குறுத் துணைவர்
பாரிலோர் புதுமை வஞ்சிகேள்
பசியதா மோர்கொடி யகைசுவேயிரு
பதும மாமலர் வதிர்தன
துன்னுமம் மலரின்மேல் வராறுகள்
தொக்க நெண்டதி விருக்கரீள்

துணைகுறங்கதனி ஹற்றிருக்க யிசை
 துஷ்ட நாகமொன் றற்றதே
 அன்னதின் மேலொரு சிங்கமே வவதில்
 அளவிலா வெறும் பேறிமேல்
 அடர்ந்த காகமணி பணிகள் கொண்டவிரு
 ஆரமார் மலையைத் தூக்கின
 மன்னுமம் மலையிற் சங்கிருக்கவதில்
 மதிய மொன்றுகை காட்டவெம்
 மதியின்மீது செற்றுரைத்தனஞ் செய்யும்
 வகைசொல் வர்களுக்கி வாணரே.

உரை:—வஞ்சி பாரிலோர் புதுமை கேள் - வஞ்சிக்கொடி போன்ற பெண்ணை உலகத்திலோர் அநிசயம் சொல்கின்றேன் அனைத் கேள்!, பன்னுமோர் வணிகனுக்கு உறும் துணைவர் - ஒரு செட்டிக்குச் சிறப்பாகப் பேசப் பதிகாரிய நெருங்கிய வாழ்க்கைத் துணைவரைப்பற்றி யான் சொல்லுகின்றேன், பழையதாம் ஸ்ரீ கொடி - பசுமையான ஒரு கொடியாகி (அதாவது இளமையான ஒரு பெண்ணின் கொடிபோன்ற அடம்பு) அசை யவே இருபது மாமலர் வந்தினை - அசைத்து செல்வதற்குரிய இருதாமரைப் பூக்களின்மேல் அக்கொடி தங்கிற்று (அதாவது அப் பெண்ணுக்குப் பாதங்கள் இரண்டு தாமரை மலர்களை யொத்திருந்தன) தன்னும் அம்மலரின் மேல் வரால் உகை - வரால் மீன்போன்ற கணைக்கால் உகைய, தொக்க னென்று கூகிலிருக்க - கண்டுபோல இரண்டு முழங்கால் களிந்தன, கீள் துணை குறங்கு உதனில் உற்றிருக்க - கீண்ட இரண்டு துடைகள் அதி லிருந்தன, யிசை துஷ்ட நாகம் ஒன்று உற்றதே - அதற்குமேல் துஷ்டத் தனமுள்ள பாம்புபோல அல்குலிருந்தது, அன்னத்தின்மேல் ஒரு சிங்கம் மேல் - அத்தன்மேல் சிங்கம்போன்ற இடையிருக்க, அதில் அளவிலா என்றும் பேறி - அளவற்ற என்றபடிபோன்ற உரோம ஒழங்கமைத்து, அடர்ந்த காக மணிபணிகள் கொண்டவிரு ஆரமார் மலையைத் தூக்கின - கெளுத்தமான ராகத்தினக்களைப் பறித்த ஆபரணங்களை யணிந்த சந்தனம் பூசப்பெற்ற மலைகளைப்போன்ற இரண்டு முலைகளைத் தாகிற்று, மன்னும் அம்மலையில் சங்கிருக்க - கலைபெற்ற அந்த தனங்களுக்குமேல் சங்குபோன்ற கழுத்து உமை நிருக்கவும், அதில் மதியம் ஒன்று நகைகாட்ட - அதற்குமேல் சந்தி ரன்போன்ற முகம் விளகவும், வெம் மதியின்மீது - விரும்பப்பெற்ற மதி போன்ற முகத்திற்கு மேலாக, செல் தரைத்தனம் செய்யும் - மேகம்போன்ற கூத்தலானது தலைமையாக அமைந்திருக்கும், வகை சொல்வார்கள் கவி வாணனே - இவற்றின் நயத்தைக் கண்டு சொல்பவர்கள் பாவலர்களே, ஏ - று.

99. மாறுநீந்திடு தாறு விட்டிடு

வாழை தாழைவன் மாழைசூழ்
மாநிலத்தினி வேயொ ரற்புதம்
வாய்த்த துண்டதை வஞ்சிகேள்
கூறுவாரண மொன்றினிற் தலை
கொண்டவாயிரம் பாம்பின் மேல்
கூடியே செடுநாள தாகவே
கோரசிங்க மிருந்து பின்
தேறநாலை யளிக்க வுத்தொரு
சரியோர் சரிமுன்பு போய்ச்
செகத்தில் யாவநு மறிவொணு வகை
செய்த போரினை செய்சொல்வேன்
விதும்நரி திட்டி பட்டிட
வெந்து சாம்பலாய் விட்டது
விரும்ப மோடிதை யுற்றுணர்ந்து
விளம்ப வல்லவர் புலவரே.

உரை:—மாறுநீந்திடு தாறு விட்டிடு - ஒன்றோடொன்று மாறாகப் பின்னிக் கிடக்கின்ற குலைகளைத் தன்னிய, வாழை தாழை வன்மாழை சூழ் - வாழை மரங்களும் தென்னமரங்களும் மாமரங்களும் சூழப்பெற்ற, மாநிலத்திலே - பெரிய நாட்டில், ஓர் அற்புதம் வாய்த்தது உண்டு அதை வஞ்சி கேள் - ஒரு அகிசியமான கதை நடந்தது அதைப் பெண்ணே கேட்பாயாக!; கூறுவாரணம் ஒன்றினில் - சிறப்பாகப் பேசப்படும் ஐயா வதம் போன்ற, தலை கொண்ட ஆயிரம் பாம்பின்மேல் - தலைக ளாயிர முடைய ஆதிசேடன்மீது, கூடியே செடுநாளதாகவே கோர சிங்க மிருந்து - பொருந்தி செடுநாளாக வீரயிக்க காசிக்கமாயி விஷணு தங்கி, பின் தேற நாலை அளிக்க - தேன்போன்ற மன்மதனைத் தேற்றுவிக், அஃது ஒரு சரியோர் சரிமுன்பு போய் - அது சீரே செலுத்தகின்ற ஒப் பற்ற சம்புவின் முன்போய், செகத்தில் யாவநும் அறிவொணு வகை செய்த போரினை என் சொல்வேன் - உலகத்தில் யாவருக்குத் தெரியாத முறையில் செய்த சண்டையை என்னென்று சொல்வேன், விதும் அந் சரி திட்டி பட்டிட வெந்து சாம்பலாய் விட்டது - தனிச் சிறப்புடைய அந்தச் சிவபெருமானின் செற்றிக்கண் கோக்கமானது பட்டவடன் மன் மதன் வெந்து சாம்பலாகி விட்டான், விரும்பமோடி இதை யுற்றுணர்ந்து விளம்ப வல்லவர் புலவரே -.....; எ -று.

100. திருநிறைத்திரு களினைவாவியு மருவழங்கிய சோலைபும்
செம்பொனைய மூத்துவங்கிய சிகரகோபுர மதில்களும்
பரிதிமண்டல மளவுமண்டப வளமைகொள்பக மாணதவாழ்
பசுபதிச்சு அடிமையாகிய பாவையேசில புதுமைகேள்
அரிமகன்றிரு நாதன்மெச்சிய வஞ்சநாய்க மனல்லவோ
ஆடுமாடுமெ டுக்கவந்தவ னப்பன்மைந்தனு மல்லவோ
கரியோரானையை யின்றதும்பட காகப்பாம்பை பெடுத்ததும்
கண்டுமேலொரு சிங்கமின்றது நவவிசித்திர மாகுமே.

உரை:—திருநிறைத்திரு களினைவாவியும் - இலட்சுமிதரம் பொருந்திய
தாமரைப்புப் பொய்கைகளும், மருவழங்கிய சோலைபும் - வாசனை வீச
கின்ற பொழில்களும், செம்பொன் ஆலயமும் - சிவந்த பொன்னினு
வமைக்கப் பெற்ற கோயில்களும், துலங்கிய சிகர கோபுர மதில்களும் -
விளக்கமான முடிசூழையுடைய கோபுரமும் பெரிய சுவர்களும், பரிதி மண்
டல மளவும் மண்டப வளமைகொள் - சூரிய மண்டலத்தை மளவுகின்ற
மண்டபங்களும் சுறைத்திருக்கின்ற, பசுமாணத வாழ் பசுபதிச்சுரன்
அடிமையாகிய பாவையே சில புதுமை கேள் - பசுமாணதப் பதியில் வாழ்
கின்ற பசுபதிச்சுவர சுவாமியின் அடியாளாகிய பெண்ணே சில அநிசயக்
களைக் கேட்பாயாக! அரிமகன் - அரிமன்னன். திருநாதன் மெச்சிய
இலக்குமி கணவனாகிய கண்ணனில் புகழப்பட்ட, அஞ்சநாய் மகனல்
லவோ - பாஞ்சாலியின் புதல்வனல்லவா, ஆடு எடுக்க - நடனஞ் செய்வ
தற்காக, மாடு எடுக்க வந்த காளை வாணத்தின்மேல் எழுந்தருளி வந்த,
அப்பன் - தந்தையாகிய சிவபெருமான், ஹமந்தன் அல்லவோ - மகா வீர
னல்லவோ, கரி ஓர் ஆனையை சுன்றதும் - சம்பவாகிய சிவபெருமான்
ஆனாமுகக் கட்டிவாகிய விரையனைப் பெற்றதும், படகாக பாம்பை
எடுத்ததும் - அந்த யானைமுகக் கட்டின் காகப் பாம்பைப்போன்ற
வல்லபை சத்தியின் சிதம்பத்தைத் தாக்கையால் தொட்டதும், கண்டு
மேல் ஒரு சிங்கம் சின்றதும் - முழங்காள்மேல் இடையிருப்பதும், நவ
விசித்திரமாகுமே - புதிய ஆச்சரியங்களாகும், எ - று.

101. பொன்னையை தாமரைக்குப் போதான் போதப்
புளகிதமா மலர்மான் புரங்குமாமன்
முன்னவனன் மருகனவன் றந்ததோழன்
மொழிக்கணைபா னுதியனக் குறைபும் பூபன்
கண்வரையி டெனவயர்க்க மொன்றாமான்
நமயிரண்டு வாய்முன்று காமநான்து
நுண்ணிடைபைத் தூரது விழிசுளேழு
தூத்புலவீ ரிப்புதுமை துவதுவீர.

உரை :—பொன் அனைய தாமரைக்குப் போதான் - பொன்போன்ற தாமரைக்குப் பைவனாகிய சத்திரன், போத - உதிக்க, புனதமாம் - மகிழ்ச்சியோடு விளகின்ற, மலர் - குவளை மலரையுடைய, மாரன் - மன் மதினை, புரக்கும் - பெற்றுக் காக்க, மா - கிருமனின் அபிசமான ருக்கு மணியின், மன் - தலைவனாகிய கண்ணனது, முன்னவன் - அண்ணனாகிய பலராமனின், நன் மருகன் அவன் - எல்ல மருமகனாகிய முருகனுடைய, தந்தை தோழன் - தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய தோழனாகிய குபேரன், மொழிக்கு இணையன் - என்ற சொல்லுக்குத் தகுதியுடையவனாய், உதியன் தன் உதையும் பூவன் - பாண்டியனுராகிய மதகையில் வாழ்கின்ற பூபதியன், நன் வரையில் - எல்ல மலையில், அரிவையர்க்கு அம் ஒன்றும் - பெண்ணுக்குத் தலை ஒன்றாவது ராகியைக் குறிக்கும் மை அதாவது மேகமாகும், ஆனனம் இரண்டு - முமானது இரண்டாவது நான்கு குறிக்கும் திவகன் போன்றது, வாய் மூன்று - செவ்வாயாகும், நாமம் நான்கு - பெயர் உரோகணி, மூன் இடை ஐந்து - மூன்றாய் இடையானது ஐந்தாவது ராகியாகிய சிங்கம் போன்றது, ஊர் ஆறு - தடை ஆறாவது இராகியாகிய கன்னி அதாவது வாழைத்தண்டைப் போன்றது, விழிகள் ஏழு - கண்கள் ஏழாவது இராகியாகிய தலாக்கோல் அல்லது அம்பு போன்றது, தூர் புலவீர் இப்புதுமை நவலுவிசை - தாலாராய்ச்சியுடைய புலவர்களை இந்த அபிசயத்தைத் தெரிந்த உறவுகள் !, ஏ - று.

புகையிலை

102. சேரநாத் திருநெடுமா லானிரைப்பின்

புகையிலைக்காம் பெரித்தக்கொண்டான்

வாராநு முலைபுணை சேரநேசம்பு

கையிலையில் வசிப்பதானான்

சேரநு மக்கினிக்குப் புகையிலையே

பென்றாற்பின் சேவன்போகும்

போராம் புகையிலைதன் பெருமைதனை

பெவராலும் பேசொனாதே.

உரை :—சேரநாத் திரு நெடுமால் ஆனிரைப்பின் புகையிலைக் காம் பெடுத்தக்கொண்டான் - சிறப்பு பொருத்திய திருமா லபிசமான கண்ணன் பசுக்கட்டத்திற்குப் பின்னே செல்லுதலில் அவற்றை யோட்டிவதற்கு மூத்திறனோலைக் கையிற்கொண்டான், வார் ஆறும் முலைபுணைசேர் அரணே சம்பு கையிலையில் வசிப்பதானான் - எச்ச நிறைந்த தனங்கையுடைய உணமயம்மையின் கணவனாகிய சம்பு கைலை மலையில் வாழ்கின்றவனானான், சேரநாத் அக்கினிக்குப் புகையிலையே என்றால் பின் சேவன் போகும் - சிறப்பு பொருத்திய நெருப்புக் கடவுளுக்குப் புகையிலையானால் உயிரில்லையாகும்,

பேராரும் புலையிலைதன் பெருமைகளை எவராலும் பேசொணாதே - பேர்
போன புலையிலையின் பெருமையை யாவராலும் அளவிடும் சொல்ல முடி
யாது, எ -று.

திருமாலுக்கும் தட்டானுக்கும் சிலைடை

103. பொன்னுடனே தினம்பழிக் குழல்வா ழுதிப்

போந்துருக்கு மணிசேர்த்தப் படியுங்கொண்டு
மின்னுமா தங்கமதை கிறுத்து மச்ச

வேலைபேல வலையெடுத்து விரும்பி நாளும்
மன்னுனை யாழிசங்கு வட்டம் காட்டி

வடியுளசிறி நிறைச்சிகளை வணக்கையாலே
அன்னசத்ர சோமனக ழுகன் றன்னை

அலங்காரப் பொற்கொல்ல னென்னலாமே.

உரை :—பொன்னுடனே தினம்பழிக் - இலக்குமியோடு நான்தோறும்
பயின்று, குழல் வாப் ழுதிப் போந்து - பசுக்களை யழைப்பதற்காகப் புல்
வாங்குமுலை வாயில் வைத்துநீச சென்று, ருக்குமணி சேர்த்து - உருக்கு
மணியை மனைவியாகச் சேர்த்துக்கொண்டு, படியும் கொண்டு - பூமியையும்
வயிற்றுட்டொண்டு, மாதங்க மதை கிறுத்து - யானையைக் காப்பாற்றி,
வேலைபேல மின்னும் மச்சம் - சமுத்திரத்திலே மின்னுகின்ற மச்சமாக
அவதரித்து, வரை எடுத்து - கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாக எடுத்துப்
பிடித்து, விரும்பி நாளும் - விருப்பத்தோடு எந்நாளிலும், மன்னுனை ஆழி
சங்கு வட்டம் காட்டி - அம்பு சக்கரம் சங்கு வளைதடி என்பனவற்றைத்
தருக்கரங்களில் வைத்துக் காட்டி, வடியுள சிறிநிறைச்சிகளை வணக்கையா
லே - அழகிய சிறு இடைபுடைய கோபிகாஸ்திரீகளை தன் கைகளால்
வளைப்பதினாலே, அன்ன சத்ர சோமன் கர் அழகன் தன்னை - அன்ன
சத்ரம் வைத்த சோமனுடைய பதிலில் வீற்றிருக்கும் அழகனாகிய
திருமால்,

பொன்னுடனே தினம் பழிக் - பொற்கொல்லன் பொன்னைக்கொண்டு
தினந்தோறும் வேலைசெய்து, குழல் வாப் ழுதி - ழுதகுழல் வாயிலாக
உருக்குமணி சேர்த்து - இரத்தினங்களைவிட உருகுவின்ற
தங்கத்தைச் சேர்த்து, படியும் கொண்டு - கட்டளைப் படிக்கல்லை வைத்து,
மின்னும் மாதங்கமதை கிறுத்து - மின்னுகின்ற பெரிய தங்கத்தைத் தரா
வில் கிறுத்து, மச்சம் எடுத்து - பொன் மச்சமெடுத்து வைத்து, வேலைபேல
வரை எடுத்து - தொழிலிலே அளவு எடுத்து, விரும்பி நாளும் கணையாழி
சங்கு வட்டம் காட்டி - விருப்பமாக ஒவ்வொரு நாளும் கிலபேருண மோதி
ரம் சங்கு வளையல்கள் முதலியவற்றைச் செய்து காட்டியும் - சேதாரம்
சாட்டியும், வடியுள சிறிநிறைச்சிகளை வணக்கையாலே - அழகான சிறிய

இடையுடைய பெண்கள் சகை விரும்பிச் சூழ்வதினாலே, அலங்கார பொற்
கொல்லன் என்னலாமோ - அணி செய்யும் தட்டானென்று சொல்லலாம்,
எ - று.

104. பஞ்சலக்ஷண மதனிலோ நிலக்கண்பேழு

பாணியடியா லனந்த

பகவனது பேர்கொண்டு பாண்டிமா நகர்தனைப்

பார்த்துக்கை யால்களைத்து

அஞ்சக் கரக்கடவு ளணியினது பெயர்மறத்

தயனூர்தி பெயர்வெறுத்து

பாணியின் பெயராகி மதனவேள் போர்கிலக்

காவினான் வந்தனைஞவாய்

வஞ்சியிடை முன்சொன்ன தனிலொன்று குழல்பின்

வகுத்தமொழி தன்னிலொன்று

வாருண்முனைசி தனிலொன்று பல்லைார்சிலம்

வதனமகபதி மனைப்பேர்

கொஞ்சமொழி யானதுசவுக்கியப் பெயர்பெற்ற

குருசிபிதழோர் பிரபந்தம்

குணமாண்டி லொன்றுந் கோவளம் வாழும்

குபேரசங்கா லிங்கனே.

பொருள் :—கோவளம் வாழும் குபேர சங்கரலிங்கனே - கோவளத்தில்
வாழும் குபேரன் போன்ற செல்வமுடைய சங்கரலிங்க வன்னலே ; பஞ்ச
லட்சண மதனிலோர் இலக்கணம் - ஐந்திலக்கணங் கடறும் யாப்பிலக்கணங்
களி லொன்றாகிய காரிகை (அதாவது பெண்) பாணர யடியாலனந்த பகவ
னது பேர் கொண்டு - ஏழலையும் திருவடியாலனந்த கடவுளுடைய
பெயரை அதாவது மால்கொண்டு, பாண்டிமாநகர்தனைப் பார்த்துக் கையால்
வளைத்து - சுழி உடல் கைவிரலினு லிழைத்துப் பார்த்து, அஞ்சக்கரக்
கடவு ளணியினது பெயர் மறத்த - பஞ்சாலட்சரத்தை யுடையவராகிய சிவ
பெருமான் அணிபின்ற ஆபரணமாகிய பாம்பை அதாவது பணியை மறத்து,
அயன் ஊர்தி பெயர் வெறுத்து - பிரமாவின் வாகனமாகிய அன்னத்தை
அதாவது சோற்றை வெறுத்து, யானையின் பெயராகி - யானையின் பெய
ராகிய அத்தி அதாவது எலும்பாய்ப் போய், மதன வேள் போற்கு இலக்
கையினான் - மன்மதனுடைய சண்டை செய்வதற்குச் சூரியாயினான், வந்து
அனைஞவாய் - வந்து அவனைத் தழுவுவாயாக, வஞ்சியிடை முன் சொன்ன
தில் ஒன்று - பெண்ணிடையானது முன் சொன்ன காரிகை அதாவது நூல்
போன்றது, குழல் பின் வகுத்த மொழி தன்னிலொன்று - அவளுடைய
உத்தலானது பின் சொன்ன மால் அதாவது மேகம் போன்றது, வாருள்

முல்லை ராசிடனி லென்ற - அவன் எச்சென்றுளாக இருக்கின்ற தன்மானது
 இராசினி லென்றாயிற்றுப் போன்றது, பல் டர் சிலம் - அவனுடைய
 பல்லானது ஐயை சிலக்கள் லென்றாயிற்று முல்லை போன்றது, மதனம்
 மசபந் மனைவியைப்-அவனுடைய முகமானது இத்திரன் மனைவியாயி சசி
 அதாவது சத்திரன் போன்றது, கொஞ்ச மொழியானது ஷெக்கியப் பெயர்
 பெற்ற குருவி - அவன் கொஞ்சிப் பேசுஞ் சொல்லானது சுதம் அதாவது
 சிவியன் மொழி போன்றது, இதழ் டர் பிரபந்தம் - அவனுடைய உதடா
 னது மடல் அதாவது தாமரை விதழ்போன்றது, குணம் ஆண்டில் ஒன்று-
 அவனுடைய குணமானது (சுபகிருது) சுபமான தன்மைபுடையது, எ - று.

105. பங்கயத் திருமடந்தை மேலிய பவர

குங்கும புபாசலன்

பணசகாத னுருளாளன் மெச்சுதமிழ்

பாடியாடி வருளியரோம்

திங்கனொத்த கிழவெங்கள் பஞ்சமிதெளிந்த

பூசையி னவத்திலே

சோலே மதுவைத் தெளிய விட்டபடி

செப்புவார்கள் கவிவாணரே

கங்கை பெற்றமான் வாலிவாலிதரு

காணவாளபிண னல்லவோ

காமனுக்குவிழி பாயிங்கமு

செப்புவிட்டது குடத்திலே

மக்கையர்க்கு முன்காணலை பெருமை

வாலிலே பனைபழுத்ததும்

மல்லிகைக் கொடியை பாணதின்னொரு

மருப்புமாளினை வளித்ததே.

உரை :- பங்கயத் திருமடந்தை மேலிய பவர குங்கும புபாசலன் -
 தாமரைப் பூவிலிருக்கும் இலக்குமி பொருந்திய செங்குங்கும மணிந்த புயக்
 களை புடையவனுயி. பணசகாதன் அருளாளன் - பணசை எரிக் கதிபநி
 யாயி கொடையாலியை மெச்சு தமிழ்ப் பாடியாடி வருளியரோம் - புதழ்
 கன்ற தமிழ்ப்பாடலைப் பாடி சூட்டமாடி வருகின்ற களிப்புடையோம் காங்
 கன், திங்கனொத்த கிழவெங்கள் பஞ்சமி தெளிந்த பூசையின் சிலத்திலே
 சோலே - வளர்பிறைப் பஞ்சமியிலே காக்கன் செய்கின்ற பூசையில் சிலத்
 திலே சேரும்படியாக, மதுவைத் தெளிய விட்டபடி செப்புவார்கள் கவி
 வாணரே - கன்னினைத் தெளிவாக எடுக்கின்ற நுதையைப் புலவர்கள் கூறு
 வார்கள், கங்கை பெற்ற மான் வாலி - கங்கையின் புதல்வன் பரிசுத்தனாயி
 பீஷ்மன், வாலிதரு காணவான் அபிணனல்லவோ - வெள்ளை நிறமுடைய

பாண்டவின் புதல்வன் ஒளிபுடைய அர்ச்சுன னல்லவா?; காமனுக்கு விழி யாயிரம் - ஏற்பகக் காலினுக்குத் தலைவனுதிய இத்திரனுக்குக் கன்னையிரம், மம் உரு அப்பு விட்டது குடத்திலே - மேகமானது சொரிவென்ற கீரை குடத்திலே விட்டது மங்கையர்க்கு முலை காலலே - பெண்ணுக்குக் கெடு முனைத்தது, எருமை வாலிலே - கவரிபோன்ற வெள்ளிய உர்தலுண்டான போத, பனை பழுத்ததும் - பார்வதி பூப்படைத்ததும், மல்லிகைக்கொடி - பார்வதியை, ஆன் ஐ - கானுக்குத் தலைவனுதிய சிவபெருமான், தின்று - உடி, ஒரு மருப்பு மாலினை யளித்ததே - ஒன்றைக் கொம்பையுடைய யானைமுகக் கெட்டினை யளித்தார், எ - று.

சிவபெருமான்மீது நிந்தாஸ்துதி

106. தேவரீ ருமதுதூர்க் குணமதனைச் செப்பிடத்

தொலையுமோ தொண்டன்

சிறுவனை வதைத்தீர் மறவியை யுதைத்தீர்

செம்மல் மைத் துணையுங் கொன்றீர்

வாவென்று மாமன்றையறுப் பித்தீர்

மாயியைக் காதறுப்பித்தீர்

மருமகன் றையைத் திருநீர் வறு

மகனையு மூக்கறுப்பித்தீர்

தாவுசேர் புரத்தை கீறெழுச் சுட்டீர்

சம்பான் றன்னையு மெரித்தீர்

தாருகா வனத்துவி ருடிகடங் கடையவர்

கற்பையுங் கெடுத்தீர்

மேவிய வும்மைப் பசுபதியென்று மேதினி

சொல்லவு மானீர்

வித்தக கித்தா வத்தனை யிசா விமலனே

யமலனா யகனே.

உரை:—வித்தக கித்தா அத்தனை ஈசா விமலனே யமல நாயனே - அறிவுடைய கித்தியப்பொருளே!, எவ்வுயிர்க்குத் தக்கையே!, முதல்வனே!, குற்றமற்றவனே!, பார்வதி பதியே!, தேவரீர் உமது தூர்க்குண மதனைச் செப்பிடத் தொலையுமோ - சுவா வியே உமது தீய வியல்புகளைச் சொன்னால் முடிவறுமே!, தொண்டன் சிறுவனை வதைத்தீர் - சிறுத்தொண்டனுடைய பிள்ளையை நீர் கொன்றீர், மறவியை யுதைத்தீர் - இயமனைக் காலாலுதைத் தீர், செம்மல் மைத்தனையுங் கொன்றீர் - ஆண்மை யுடையவனுதிய திரு மாலைத் தக்கன் யாகத்தில் மடியச் செய்தீர், வாவென்று மாமன் தலை யறுப் பித்தீர் - வாவென்று உம்மை யழைத்த மாமனுதிய தக்கனை விரப்பித்

வூம் சொல்விதநீர், மாமிசைக் காது அறுப்பித்தீர் - அவன் மனையினைக்
காணத் திழங்குப்படி செத்தீர், மருமன் தலையைத் திருகினீர்-திருமாவின்
மகனும் உமது மருமகனுமாயிவ பிரமாவின் ஒரு தலையைக் கொத்தீர்,
அவன் எமையுமீழ் மூக்குப்பித்தீர் - அவன் எலில் வீதறிருக்கும் சரசு
உதிரையம் தகைன் யாததில் மூக்கினை பிழங்குப்படி செத்தீர், தாவுசேர்
புத்தகை நீழ்ச் சுவர் - உலையைமுடைவ நிசுபுரத்தைச் சம்பலாகும்படி
எரித்தீர், சம்பலன்மனையும் எரித்தீர் - சம்பலாகானையும் அழித்தீர்,
தாநுர வளத்தது விருகைத் தக்கன் னையவர் கற்பையுச் செத்தீர்-தாநுர
வளத்த முனிகர்களுடைய பெண்டிர் உம்பால் மோக முறம்படிசெய்து
அவர்களைய கரையப் பழித்தீர், மேனிய உம்மைப் பசுபதியென்று
மேநினை சொல்லுப ஆவீர் - இச்செயல்சான் செய்யும் தன்மை பொருத்திய
உம்மைப் பசுபதனாகிய உயிர்களைக் காக்கும் தலைவனென்று உலகத்தார்
புகழ்மை பெத்தீர், எ - று,

மாதர் கலவி வர்ணனை

107. ஏகவெண் கனிகைகிழ விலம்புலிப
லேகவெண் னறபமெனச்செயும்
இராமசே தாகு காதபூபன் மிது
னிதுவாதிப தார்தான்
கோகமண் டலமெனக் குளிர்ந்ததுரைய
தொண்டைம னனிததமால்
கோடியத்தாகு ராமனுக்கிளைய குமணன்
மேனியுறை வலையினர்
மேகமண்டல மகைச் தகைத்துவ
சந்தாமண்டல மறைத்தது
மேகமண்டல மகைசந்த போதுவட
நிநுநடிமொன்று மிகை சின்றது
கோகமண்டல மகைச் தகைத்தமுத
சலதிபொங்கமல ரீணயின்மேல்
காதுமண்டல மகைசந்தபோதுபதி
இதுமண்டல மகைத்தவே.

உரை:—ஏகவெண் கவினை கிழலில் - தனது ஒர்ஊற வெண் கொற்
காதுவட கிழலின் கீழ் ததனொளியில், அம்புவி அலேக ஏகவென்று ஐய
மெனச்செயும் - தமிழிய பூமியானது வெள்ளைபோ வென்று சத்தேசப்
படிப்படி செய்யும், இராமசேத காகாத பூபன் - இராமர் கட்டிய சேது
முகம் காக்கும் காகாத பூபதியும், மிகுவி குலாதிப தார்தான் - குரிய

குலத்திற் கதிபதியாய் அதனைப் பேணுபவனுமாகிய, கோக மண்டலமென குவிர்த்த - சத்திர மண்டலமெனக் குவிர்ச்செயுடைய, துறராய தொண்ட மன் அளித்தமால் - துறராயனென்னும் தொண்டமான் பெற்ற மன்ன குகிய, கோடி அத்த ரகுராமனுக்கு இனிய குமணன் மேவியுரை வரை மினர் - கோடி பொன்னுடைய ரகுராமனுக்குத் தம்பியாகிய குமண வன் னலது மலையிலுள்ள பெண்ணுடைய, மேக மண்டலம் அசைந்தசைந்து கல சத்திர மண்டலம் மறைத்தது - கூத்த வசைத்தசைந்து கல்ல சத்திர மண்டலம்போன்ற முகமானது மறைவுற்றது, மேலு மண்டலம் அசைத்த போது வடவிரூக மொன்று மிசை கின்றது - மேரு மண்டலம் போன்ற தனங்களைசைத்தபோது ஆலவிரூட்சம் போன்ற உரோம ஒழுங்கு அதன் மீது காணப்பெற்றது, காலு மண்டலம் அசைந்தசைந்து அமுத சலதி பொங்க - கடிதம் அசைத்தபோது சுரதரீர் பொங்கவும் மலர்கணையின்மேல் காலு மண்டலம் அசைத்தபோது பதினாறு மண்டலம் அசைத்தவே - பூம் படுக்கையில் கூத்தல் முகம் தனம் கடிதடம் என்னும் காலு பகுதிகளும் அசையவே பதினாறு லோகமும் மயங்கொண்டி ஆடின, எ - று.

இ.ஆவுமது

108. ஏருடைக்கனி வரணருக்கு மிரப்பவர்க்கு சிரத்தாம்

இன்றுநாளை பெருமையு மிரக்கச்செய்த பராக்ரமன்
விரவிக்கரம் விசயராயன் விளங்குசரால்வரை மெல்லியார்
மேனிவாழ் அநுராக போகவிசித்ர மாகிய வேளையில்
தாரகைக்குவ முதியும்வட மேருபொற்கிரி யசையவும்
தாசுவேலை சிவப்பவும்மதி தன்னைவந்திருள் மூடவும்
காரணக்குறி யானதிப்படி காசினிக்கது புதுமையே
காஞ்சிருமு தவத்தவேமிசு கவசமுள்ளது காணுமே.

உரை :—ஏருடைக் கவிவாணருக்கும் இரப்பவர்க்கும் - அழகான கவி கள் பாடும் புலவர்க்கும் யாசுரர்கட்கும், சிரத்தாம் - எக்காலத்திலும், இன்று நாளை எனாமல் சுயம் - இன்றைக்கு யாருங்கள் நோக்கு யாருங்கென்று சொல்லாமற் கொடுக்கின்ற, கடம் இராச்சொல் பரக்கிரமன் - கோப மில் லாதவனென்று பேர் பெற்ற வீரனாகிய வீர வித்திரம் விசயராசன் - பராக் கிரமத்தையுடைய விசயராசனென்னும் வன்வலக, விளங்குசரால் வரை மெல்லியார் - விளக்கமான பக்கங்களைபுடைய மலைநில் வரமும் மென்மைத் தன்மைபுடைய பெண்டிர்கள், மேலி வாழும் அநுராக போக விசித்திர மாகிய வேளையில் - விரும்பிக் காதல் வாழ்க்கையை அனுபவிக்கும் அரிய சமயத்தில், தாரகைக்குவம் உதிரவும் - கட்டசத்திரம்போன்ற மலர்கள் சிறந வும், வட மேரு பொற்கிரி யசையவும் - வடமேரு மலைபோன்ற அழகிய தனக்க ளையவும், தாசுவேலை சிவப்பவும் - வேட்டையை யுணர்த்தும் கெடல்போன்ற கண்ணாறு சிவக்கவும், மதிதன்னை வந்த இருள் மூட

வும் - மதிபோன்ற முகத்தை இருப்போன்ற உத்தல் மறைக்கவும், காணக் குறியானது இப்படிச் சாசினிச்சிது புதமையே - இந்தக் குறிசெனல்லாம் ஒரு காணத்தைக் காட்டும் அடையாளமானது உலகத்திலுள்ளவர்க்கு ஒரு வியப்பாகத் தோன்றும், (அக்காரியமாவது) காஞ்சி குழுதலத்திலே மிகு கலக முன்னது காணுமே - எழுகோவை மணியாடை முடிய கடிதடத்தில் லேசிச் செயல் நிகழ்ந்ததென்றறிசு, ஏ - று.

109. சீனர்கோனக ரீழாரியர் திறையளந்திடு வாயிலான்

சேரையாதிப னாசகேசரி செல்வஞகிய கல்விமான்
மீனுவாலிய கண்ணியர்க்குளம் வெள்குறமய றத்தவன்
மிக்கதேவனல் வரைபிலேயொரு விசித்திர யூவொரு வஞ்சி
ஆனமேலொரு பூநிருந்திட வந்தமாகிய பூவின்மேல் [கேள்
அச்சமற்றொரு குதிரைநின்றிட வந்தவாம்பரி மீதிலே
காணுலாவிய புலியிருந்தது கருதமப்புலி மீதிலே
கடிபசிங்க மிருந்துவாவிடல் காசினிச்சிது புதமையே.

உரை:—சீனர்கோனகர் சுழர் ஆரியர் திறையளந்திடுவாயிலான் - சீனர் தலக்கர் சுழ மண்டலத்தார் ஆரிய நாட்டினர் என்பவர்கள் கப்பத்தை யளந்து கட்டும் வாசலை யடையான், சேரை யாதிபன் அரசகேசரி - சேரைப்பதிக்குத் தலைவஞகிய அரசகேசரி யென்னும் மன்னன், செல்வஞகிய கல்விமான் - செல்வமும் கல்வியும் ஒன்றாக வாய்க்கப்பெற்றவன், மீனுவாலிய கண்ணியர்க்கு உளம் வெள்குற மயல் தத்தவன் - மீன்போன்ற கண்ணையுடைய பெண் ளுடைய நெஞ்சம் காணுது ஆசைப்படும் மோகத்தை யளித்தவன், மிக்க தேவன் கல் வரையில் ஒரு விசித்திரமாம் ஒரு வஞ்சி கேள் - மிக்க தெய்வத்தன்மையுடைய அகனுடைய மலையின் மீது ஒரு அதிசயத்தைப் பெண்ணே கேட்பாயாக, ஆனமேல் ஒரு பூ இருந்திட - விராயகக் கடவுள்மேல் ஒரு மலர் தங்கவும், அத்தமாகிய பூவின்மேல் அச்சமற்ற ஒரு குதிரை நின்றிட - அழகிய அத்தப் பூவின்மேல் அச்சமில்லாமல் ஒரு குதிரை அதாவது பத்திரியாகிய ஆலை இருந்திட, அத்தவாம்பரிமீதிலே காணுலாவிய புலி நின்றது - அத்த அழகான ஆலையின்மீது வாசனைபொருத்திய தாமரைப்பு விருத்தது; கருதம் அப்புலி மீதிலே கடிய சிங்கம் இருந்ததுவாவிடல் - விரும்பப்பெற்ற அத்தத் தாமரைப் பூவின்மீது அரியாகிய வண்டு இருந்தது, காசினிக்கு இது புதமைதானே - உலகத்தாரைகு இசைகோசன் புதமையைத் தருவதாகும், ஏ - று.

110. வாடைப் பணிபட்டோ மதன்வாடப் பணிச்சிக்குவன்

பலையேலை யொலிசகே நிருபலையேலை வினைத்தான்
கூடற்கிறை காணாதவள் கூடற்குச் சேசின்
குவளைதொடை த:வென்றுரு குவளைத்தழு விகையே

ஆற்றிகொடி விடையாணைகையாடற்கிட மாளுள்
 அஞ்சம்புக னடையானிதை பஞ்சம்புக வாளுள்
 முடித்திரி னின்றமுதுய ரோடித்திரி னின்றுள்
 உறவாடுவ திவரோமய னுறவாடுவ திவனே.

உரை :—கூடற்கு அரசே - மதுரைப்பதிக்கு மன்னனே!, வாடைப் பணிமட்டோ - வடகாற்றின் குளிர்ச்சிக்கு மாத்திரமா, மதன் வாடு அப்பு குணிச்சி - மன்மதன் வாட்டிதற் சேதுவாகிய அம்பு நெருங்கப்பெற்று இக்கு என் மலை - கரும்பு வில்லாகிய மலைக்கும், வேலை ஒலித்தே - அவன் முரசு மாகிய கடலின் முழக்கத்திற்கும் பயப்பட்டு, திருமலை வேலை நினைத்தான் - , கூடற்கு இறை காணுது - கூடுவதற்குரிய தலைவனைக் காணாமல், அவன் கின் குயளைத் தொடை தாவென்று - அவன் உண்ணுடைய குவளை மலர் மாலையைக் கொடுவென்று, உருகுவளைத் தழுவிலையே - மனமுருகிக் கேட்பவளை யீ யணந்தா யில்லையே, ஆடற் கொடி விடையான் - ஆடுகின்ற கொடிபோன்ற இடைமைய புடையவன், கையாடற்கு இடமாளுள் - பலரும் பார்த்துச் சிரிப்பதற்குரியவனானான், அஞ்சம்புகல் கடையான் - அன்னம் சாண்புகக்கூடிய கடையை புடையவன், இறையம் சம்பு உகலானான் - இருதயத்தில் சுதந்தை யிறுத்தவனானான், ஒடித் திரிகின்றான் தயரோடு இத்து இரிகின்றான் - ஒடித் திரிபவனாகிய அவன் தயரினாலே மனமுறிந்து அஞ்சுகின்றான், உறவு ஆடுவது இவரே - இவரே அவனோடு கலந்த உற வாடுதற்குரியவர், மயல் உறவாடுவது இவனே - மோச மிகுதியாலே தளர் கின்றவன் இவன்தான், எ - று.

111. உழைசுமந்திடு கையரேயிள நற்பதஞ்சலி மெய்யரே

உண்பலிகொள வந்துமாதர்க ளுயிரையும்பலி கொள்கிறீர்
 பிழைசுமந்திட வெங்கள்வாசலி வேண்டிக்கடி வருகிறீர்

பெண்கள் வாழ்த்திடு விதிபல்லது பின்னவேறிட மில்லையோ

இழைசுமந்தவ ருயிர்பறிப்பது தருமமோனிது தேவரீர்

இன்றுவந்தது போலரானேயு மித்தவிதிபில் வந்திடில்

பழிசுமந்திடு நீரொருந்தர் பலிக்குமந்த கியித்தமாப் [மே.

பாவம்வந்திட வேண்டுமோவொரு பறைபறைத்து பின்வாரு

உரை :—உழை சுமந்திடு கையரே - மாளை யேத்திய திருக்கரத்தை புடையவரே!, இளநற் பதஞ்சலி மெய்யரே - மென்மையான கல்ல திருவடி யினு லாடுகின்ற திருமேனியை புடையவரே!, உண் பலிகொளவந்து மாதர் கள் உயிரையும் பலி கொள்கிறீர் - உண்ணுகின்ற சோற்றினை வாங்குவதற்கு வந்த பெண்களுடைய உயிரையும் பிச்சையாகக் கவர்ந்து கொள்கின்றீர், பிழை சுமந்திட எங்கள் வாசலிலேன் அடிக்கடி வருகின்றீர் - குற்றத்திற்குப் பொறுப்பாக எங்களுடைய வீட்டு வாசல்களுக்கு ஏன் அடிக்கடி வரு

கீர், பெண்டன் வாழ்த்தி விசுவல்கு பின்னை வேறிடம் இல்லையோ - பெண்டன் தெருவல்லது பிசை பெறுகப் போவதற்கு வேறிடமில்லையோ, இறை சுமந்தவர் உயிர் பறிப்பது தர்மமோலி - ஆபரணமணிந்த பெண்ட னுடைய உயிரைக் கொண்டு கொள்வது தீதுபாதுமா, தேவரீர் இன்று வந்ததுபோல என்னும் இந்த வீதி வந்திடும் - பழி சுமந்திடம் - பழியெறப்பட்டு விடும், கீர் ஒருத்தர் பலிக்குவந்த சிவத்தொடர் பாவம் வந்திட வேண்டாமா - தீர் பிசைச்ச வந்த காரணமாகப் பாவ மேற்பட வேண்டாமா, ஒரு படை யடைந்த பின் வாருமே - கீர் வருவதானால் படைபடைந்த விளம்பரஞ்செய்த வருவீராக, எ - று.

112. விசைத்தந்திர தரிழ்ப்புன்னந்தி வீராகவ னுதவுமால்

வெள்ளியூர்வரு விவசூரதி வெற்பிலேயொரு புதுமைகேள்
அலைநடுக்கிற கடலிலேயொரு குவண்கிறகுது கமலமோ
அருகிருக்குது முல்லைபாண வரும்புகிற்குது வதனுளே
கலைநடுக்குது மானிருக்குது கரியமேகமு முருகுவான்
காணவேயிரு பிறைமணிற்குது கண்கண்முக்கண வள்ளலும்
மலைநடுக்குது வரவீருக்குது வஞ்சிகிற்கிற வஞ்சிகீழ்
வாழுகிறகுதுவிதேன் தொடைவைத்திருக்குதுகாணுமே.

உரை :—விசை மதித்திடு தமிழ் புனைந்தி வீராகவன் உதவுமால் - விசை மதித்ததாருரிப் தமிழ்த் தவிசை இயற்றிச்சுடைய வீராகவப் புலவரின் புதல்வராகிய, வெள்ளியூர் வரு வேலபுபதி வெற்பிலே ஒரு புதுமை கேள் - வெள்ளியூரில் வாழ்கின்ற வேலப்ப மன்னனது மலைமீது ஒரு விசித்திரம் தேட்பாயாக, அலைநடுக்கிற கடலிலே ஒரு குவண்கிறகுது - அலைபுடைய கடலைப்போன்ற கண்ணிலே குவண்ப் பூப்போன்ற கருமணி யிருக்கிறது, கமலமோ அருகிருக்கிறது - காமரைப் பூப்போன்ற வாய் அதன் பக்கத்தி லிருக்கிறது, அதனுளே முல்லையான அரும்பு கிறகுது - அதற்குள்ளே முல்லை யரும்புபோன்ற பந்தளிருக்கின்றன, கலைநடுக்குது - கலைச்சுத்தி என்போன்ற தெற்றியிருக்கிறது, மான் இருக்குது - மான்போன்ற பார்வை யிருக்கிறது, கரிய மேகமும் இருக்குது - கரிய முகின்போன்ற உத்தல மிருக்கிறது, முருகுவான் காணவே - கண்ணிலிருந்து வரும் ஒளியைக் கவனித்தப் பார்க்க, இரு பிறைகள் கிறகுது - இரண்டு பிறைகள்போன்ற புருவங்கள் கிற்கின்றன, கண்கண் முக்கு அண்பு அன்னலும் - கண்கண் முனை யிற் பொருந்திய சந்தபூசிய மலைநடுக்கிறது - அதாவது காம்புத் துவராய்க ளுடைய முலைகளிருக்கின்றன, அரவு இருக்கிறது - பாம்புபோன்ற உரோம ஒழுங்கிருக்கிறது, வஞ்சி கிற்கிற - வஞ்சி யொடியுபோன்ற இடை யிருக்கி றது, வஞ்சிக் கீழ் வாழுகிற கிறகுது - இடைக்குகீழ் வாழுகிறபோன்ற துடை யிருக்கிறது, கலவில்தேன் தொடை வைத்திருக்கிறது - துடைக்கு கலவே

தேன் உயிப்போன்ற அக்குலிருக்கிறது, காதுமே - பார்த்துக் கொள்ளுமே!
எ - று.

சொக்கநாநுக்கும் தலைவிக்கும் அரித் தம் சிலைடை

113. அநுசினத்தமர் வையையாற்றிகழ் சங்கமேயிக வுடைமையால்
ஆடரித்தும் கூடலாதுய ராசையம்பா மாண்பால்
இரவினப்பிரி யாமையாலிட மன்னமாக வுந்தலால் ப்யாய்
இரதிவேன்பகையாகைய லுமையிவள மொத்தனள நான் செ
பரவையின்ன ணடைந்து ராவலர்பின் செவப்புக்ழ் மேயியும்
பாசுபற்றிப் பாகமீது பயின்னுமானிட மாசியும்
மருதிடைப்புக லுற்றுமண்டர்ம னவ்களிக்க கடித்துநீர்
மாலுமாகிய சொக்கநேயிழ் மதுரைமாநக ரீசரே.

உரை:—பரவையின் கண் அடைந்து - சிவபெருமான் பரவையால்
தது போயும், திருமால் பாற்கடலின் கண் பள்ளிகொண்டும், ராவலர் பின்
செல - அரண் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குப் பின்னே போயும், அரி திரு
மழிசையாழ்வார்க்குப் பின் சென்றும், புக்ழ் மேயியும் - இந்நயநம் புண்டை
விரும்பி யவ்வாறு சென்றும், பாசு பற்றியும் - அரண் மழுவாபுத்ததைத்
கொண்டும், அரி தண்டாபுத்ததைத் கொண்டும், காகமீது பயின்றும் -
அரண் கைலாசமீது வீற்றிருந்தும், அரி ஆதிசேஷனுடைய பாம்பின்மீது பழத்
தும், மானிடமாகியும் - இடது திருக்கரத்தில் சிவன் மானைத் தரித்தும்,
அரி மனிதராகப் பிறந்தும், மருதிடைப் புக்லுற்றும் - அரண் திருவிடை
மருதாரிற் றங்கியும், அரி கண்ணனுப் மருத மரத்தினுடையிருந்து அசுரனைக்
கொன்றும், அண்டர் மனவ் களிக்க கடித்தும் - தேவர்கள் மச்சுழம்படியாகச்
சுஞ்சைபயில் அரண் கடனஞ் செய்தும், அரி காலிங்க னென்னும் பாம்பின்
மீது கடனஞ் செய்து திருத்தமையால், நீர் மாலுமாகிய சொக்கநே-கண்ட
திருமால் போன்ற அரனுடைய சொக்கலிங்கப்பெருமானே!, மதுரைமா நகர்
ரீசரே - மதுரைப்பதிக்குத் தலைவரே!, அருகு கத்து அமர் வையையால்-
பக்கத்தில் சங்குடன் அமர்ந்திருக்கும் வையையாற்றை புடைமையாலும்,
திசுழ் சங்கமேயிகவுடைமையால் வினங்குகின்ற தமிழ்ச் சங்கங்கள் மிகுதி
யாக வுடைமையாலும், ஆடரித்தும் கூடலால் - விரும்பிப் பாதுகாக்கின்ற
கூடல் பதைய புடைமையாலும், உயர் ஆசை அம்பரமாயால் - உயர்த்த
திக்குளே தமக்கு ஆடையாதலாலும், இரவினப் பிரியாமையால் - ஐய
மேற்றலைக் கைவிடாமையாலும், விடம் அன்னமாக அருந்தலால்-விடத்தை
புணவாகக் கொண்டமையாலும், இரதி வேன் பகையாகையால் - இரதி
யோடுகடிய மன்மதனுக்கு நீர் விரோதியாதலாலும்.

இவன் - இப் பெண்ணைவன், அருகு கத்து அமர் வையையால் -
பக்கத்தில் கூட்டமாபுள்ள உறவினர் இவளை வைதலாலும், திசுழ் சங்கமே

மிக வுடைமையால் - நிதழ்கின்ற சங்க வளையல்களை மிகுதியாகத் தரித்திருப்பதாலும், ஆதரித்திட உடலால் - உம்மோடு உடுதலை விரும்புதலாலும், உயர் ஆசை அம்பரமாயினால் - இவளுடைய வேட்கையானது ஆகாயம் வரையும் அளவி பிறுப்பதாலும் இரவினைப் பிரியாமையால் - இராத்நிரி கீழ்கப் பெருமையாலும், விடம் அன்னமாக அருந்தலால் - அன்னத்தை விடம்போல வெறுத்தண்ணதலாலும், இரதி வேள் பகையாதலால் - இவளுக்கு மன்மதனும் சத்தருவாதலாலும், இவளும் ஓங்கின - இவள் உமக்கு ஒப்பாக இருக்கின்றவள், ஆதலால் அருள் செய்வாய் - இவளுக்குக் கருணை செய்வாயாக!, எ - று.

114. சோனையொத்த கொடைக்கரண்புக
முதிகமாகிய தொண்டைமான்
துட்டரைப்பலி யிட்டிவிட்டவர்
சோனகன்வரை தன்னிலே
ஆனெய்தன்னையுண்ட டெலியெடுத்தது
மாகதானொரு முசலின்மேல்
அம்பலத்தனி லேதழைத்தது
மன்றுதானொரு புதுமைகேள்
மீனையுண்ட பருந்திலேறி
மிகப்பருத்தது சிங்கமாம்
வேளையிலொரு பக்கிகொத்தி
விசும்புளாடிய பாகனார்
மானிருப்பது மலையிலேபெரு
மணிநாதின்பது வாரணம்
வண்டுமேற்சில பூனையேறுதல்
வைபகத்தில் வளப்பமே.

உரை:—சோனை யொத்த புகழ் கொடைக்கரண - மேகம்போன்ற கோத்தியையுடைய கொடுக்கும் கையையுடையவன், அதிகமாகிய தொண்டமான் - மிகவுயர்த்த தொண்டமான் அரசன், துட்டரைப்பலியிட்டி விட்டவர் சோனகன்வரை தன்னிலே - துட்டர்களைக் கொன்று தன்னி வீரத்தோடு விளங்குகின்ற தருக்க வீரன்போன்ற அவனுடைய மலையிலே, ஆனெய் தன்னையுண்ட எலி யெழுத்தது - சிவாலயத்தில் விளங்கிட புகையை யுண்ட எலியானது அரசனுத் தோன்றியதும், அரசு தானொரு முசலின்மேல் அம்பலத்தன்னிலே தழைத்ததும் - அரசனாகிய சிவபெருமான் முயல்களை மிதித்தது மின்று பொன்னம்பலத்திலே நடனஞ் செய்ததும், அன்றுதான் - அப்போது கடத்தது, ஒரு புதுமை கேள் - இப்போது ஒரு புதுமை சொல்லுகிறேன் கேள், மீனையுண்ட பருந்திலேறி மிகப்

பருத்தது சிங்கமாம் - மீனைத் தின்னின்ற கருடன்மீதேறிய திருமால் கா
சிங்காவதாரத்தில் இரணியன் இரத்தத்தைக் குடித்ததில் யிசக் கொழுப்
படைந்ததும், வேளையில் ஒரு பங்கி கொத்தி விசம்புனாடிய பாசனார் - அச்
சமயத்தில் சிம்புன்பறவையாக வந்து சிவபெருமான் அக் கரகங்கத்தின்
உக்கிரகத்தை யடக்கி யாசாயத்திலுலாவினார், மானிருப்பது மலையிலே -
மாஞ்சிய உமாதேவி விரும்பது கைலைமலையிலே, பெருமணிநர் தின்பது
சூரணம் - பெரிய மணிநர்சன் அனுபவத்திலறிவது வேதப்பொருள், சில
பூனை (பூசெய்) மேல் வண்டு ஏறுதல் - சில வகையான தேனிருக்குமிடத்
தில் வண்டு போய்த் தங்குதல், வையகத்தில் வளப்பமே - வையகத்தில்
மரபாபுள்ள செய்தி, ஏ - று.

115. மைதவழ்த்த மகிழடிக்க நெற்றியூரி விட்டருள்

வழுவழக்கச் சுந்தரற்கு மன்னிமுன் மறைந்தகண்
எய்தவே கொடுத்திண்டு தூதுசென் நெருந்தியோ
டிணங்கினு ரிணங்கியு மிசைத்தநூலி லேபெலாம்
பொய்தவிர்ந்து காமமும் துறந்ததூய சேனமைப்

பொருத்துவார லாதபேர் பொருத்தவா ரெனச்சொல்வார்
செய்தவாறு செய்வதென்று தேறிநிற்ப தேயலால்
தெரியுமோ தியாகராயர் திருவுளத் தியற்கையே.

உரை :—மை தவழ்த்த மகிழடிக்கண் - மேகங்கன் ஊர்ந்த செல்லும்
படியான மகிழமாத்தினடியில், ஒற்றியூரில் இட்ட ருள் வழுவழக்கச் - ஒற்றி
யூரிற் செய்த சபதமானது தவறவே, சுந்தரற்கு மன்னிமுன் மறைந்த
கண் எய்தவே கொடுத்து - சுந்தரமூர்த்தி சுவாயிக்குருகு மறைந்த கண்ணை
மறுபடி சிலபெறும்படியாக மீளக் கொடுத்து, இரண்டு தூது சென்று -
அவருக்காகப் பாவையாரிடத்திலே இரண்டுகாம் தூது போய், ஒருத்தி
யோடு இணங்கினார் - உமையம்மையாகிய தேவியோடு கூடியிருந்தார்,
இணங்கியும் இசைத்த தூவிலே எல்லாம் - அப்படிப் பெண்ணோடு சேர்ந்
திருந்தும் பொருத்தமான சாத்திரங்கனிலெல்லாம், பொய்தவிர்ந்து காம
மும் துறந்த தூயசே - பொய்யும் காமமும் ஒழித்த பரிசுத்தமானவரே,
சுமைப் பொருத்துவார் அவாதபேர் பொருத்தவார் எனச் சொல்வார் -
சுமை வந்து சேர்க்கடும் மற்றவர்கள் வந்து சேர்க்கடாதென்று கூறி
யிருக்கின்றார், செய்தவாறு செய்வதே என்று தேறி நிற்பதே யலால் -
அவர் முன்னே செய்த சரித்திரங்களில் அருளிச்செய்த முறையிலே அரு
ளிச்செய்திருப்பாரென்று கம்பி யிருப்பதேயல்லாது, தெரியுமோ தியாக
ராயர் திருவுளத் தியற்கையே - மற்றப்படி காம் தியாகராசப் பெருமா
னுடைய திருவுளத்தை யறியமுடியுமோ? (முடியாது), ஏ - று.

116. எத்தலப் புறத்தினும் பிறப்பிறப்பி னுட்படும்

எவ்வுயிர்க்கு மயன் னிதிப்ப தென்பதே மிகச்சொல்வார்
கைத்தலத்தி லவர் பெருங் கபாலமாய வன்பெரும்
கருந்தலைக்கு ளோன்றப்பட்ட கருமமார் விதித்ததோ
அத்தனைக்கு மொருவராய்ளிப்பதோ வதன்றியும்
அன்னவேத னுதியோரை யானெனப் படைப்பதோ
சித்தமித் தனைக்கெலார் தியக்கமர கமக்கெலாம்
தெரியுமோ தியாகராயர் திருவுளத் தியற்கையே.

உரை :—எத்தலப் புறத்தினும் பிறப்பிறப்பினுட்படும் எவ்வுயிர்க்கும்
அவன் விதிப்பது என்பதே மிகச் சொல்வார் - எவ்வகத்திலும் எந்த
வகையான பிறப்பினும் எல்லா யுயிர்களுக்கும் விளைபின் பயனை வரை
யறைப்பதுதவறு பிரமாதனென்று மிகுதியாகச் சொல்வார்கள், கைத்
தலத்தில் அவர் பெருங் கபாலமாய் - சிவபெருமானது கையினிடமாகத்தலை
யோடாம். அமர்த், பெரும் கருந்தலைக்குள் ஒன்றப்பட்ட கருமம் ஆர்
விதித்ததோ - பிரமாவினுடைய பெரிய கரியதலைப் பகுதியில் அப்படிப்
பொருத்தமதர் கைதவான விளைப்பானை எழுதினவர் யார், அத்தனைக்
கும் புறமாய் அளிப்பதோ - பிரமா முதலிய அவ்வகையு பேரையும் பாது
காப்பது சிவபெருமான் ஒருவர்தானே, அன்றியும் அன்னவேதன் ஆதி
யோரை ஆள் எனப் படைப்பதோ - அது தவிரவும் அன்னவாகனமுடைய
பிரமா முசலியோரை அகிகாசஞ் செலுத்தும்படி நியமித்தம் ஓநவர்
தானே சித்தமித்தனைக்கெலாம் தியக்கமோ கமக்கு - இவ்வன வெல்லாம்
சித்திப்பதானல் கமக்குத் திகிலேற்படுமோ, எலர் தெரியுமோ தியாகராயர்
திருவுளத் தியற்கையே - தியாகராசப் பெருமான் திருவுளத்தின் தன்மை
முழுதும் கையறிய முடியுமா? (முடியாத), எ - று.

117 அருணமார் முலைக்கிடுப டு தூளி மொய்ப்பயும்

அருணமெற்ற சிறுந்தவழ்த் தடிப்பொடிக்குண் முழுவும்
பொருளிலாத யானைவாசி சேனைவின் யாக்கோ
பொருளவுற் திருந்தவம் புரிந்தபேரக வைப்பரோ
காந்தியுத வகைகமக்கு மாலயன் புரத்தான்
காஞ்சுனித் தளங்கனிந்து கண்ணிர்ந்த மாகிணற்
நாநிழி வெழுத்தழி யு ளமுட விநிவரோ
தெரியுமோ தியாகராயர் திருவுளத் தியற்கையே.

உரை :—அருணமார் முலைக்கிடுப டு தூளி மொய்ப்பயும் - தனங்களுக்
கிடுகிலா சிவந்த சத்தனப் பொடியானது செருகி கம்மேல் பரவவும்,
அருணமெற்ற சிறுந்தவழ்த் தடிப்பொடிக்குண் முழுவும் - அருணை

யாகப் பெற்ற சிறு குழந்தைகளுடைய பரதானியினுள் முழுவதும், பொரு
விலாத யானை வாகி சேனையின் தூளிபராமே - ஒப்பற்ற யானை குதிரை
முதலியன கலந்த சேனையின் தூளியானது பொதுணவும் திருத்தவம்
புரிந்துபோக வைப்பாரோ - கெருங்கும்படியாகப் படைபுளிந்து அவர்
செயல் செய்த ஒழிபும்படியாக எம்மை யமைப்பாரோ, கருவிழாத வகை -
பிறவியில் விழாதபடி, எமக்கு -....., மால் அபன் புரத்தான் - திருமாலும்
பிரமாவும் இத்திரனும், கரம் குவித்து உளம் கனிந்து - கைகுவித்து
வணங்கி மனமுருகி, கண் குளிர்ந்த - கண் குளிரும்படி காட்சி பெற்ற,
மாதில் கல் திருவிழா எழுந்த பூழி - குற்றமற்ற கல்ல திருவிழாவிலெழுந்த
கல்ல புழுதியானது, உடலம் மூலிவரோ - எம்முடைய உடலிற் படியும்
படியாக அமைப்பாரோ, தெரியுமோ தியாகராயர் திருவுளத்து இயற்
கையே - தியாகராயப் பெருமானுடைய திருவுள்ளத் தன்மையை நாம்
உறிய முடியுமா? (முடியாது), ஏ - று.

118. செய்யோன களக்கன் வளவன் சோழகுசேன்

சென்னிக்குவ தீபன்னுடர் பொன்னித்திரு கரடன்
பொய்யோடொரு கருமுறை செய்யாமறு துங்கன்
போர்வல்லவன் மல்லற்பொழில் பொங்குங் குருகிரே
ஐயோவவ னைப்போலொரு நிட்டுரொ முண்டோ
அஞ்சம்படு கைக்கேதயர் கெஞ்சம்படு கைக்கே
வெய்யோன் விழுக்கைமுழு மதிவந்தெழு கைக்கே
விழிநீர்சொரி கைக்கேயென விட்டுப்பிரித் தாரே.

உரை:—செய்யோன் - செம்மையான இயற்கை புடையவன், அளவ்
கள் - களக்க மற்றவன், வளவன் சோழ குசேலன் - செழிப்புடையவன்
சோழவமிசத்தலைவன், சென்னிக்குவ தீபன் - சென்னியென்னும் அரசு
குடும்பத்திற்கு விளக்குப்போல்பவன், உயர்பொன்னித் திருகரடன் -
உயர்ந்த காவிரிபாபும் அழகிய தேசத்தை புடையவன், பொய்யோடு ஒரு
காரும் முறை செய்யாமறுதுவன் - தவறான நீதி செலுத்தாத மனுதி
புடைய சிறப்புடையவன், போர் வல்லவன் - போரில் நிறைவு புடையவன்
ஆகியவனது மல்லற்பொழில் பொங்கும் குருங் குருகிரே - வளம் பொருத்
திய சோலையில் விளங்கும் காரைகளே!, ஐயோ அவரைப்போல் ஒரு
நிட்டுரொ முண்டோ - ஐயோ அவரைப்போலொரு கொடியவ ரிருக்கிறாள்,
அஞ்சம் படுகைக்கே - மன்மதனுடைய பஞ்ச பாணங்கள் எம்மைத் தாக்கு
வதற்கே, தயர் கெஞ்சம் படுகைக்கே - அதனால் நாம் தன்ப மடைய
தற்கே, வெய்யோன் விழுக்கை - குரியன் அஸ்தமிப்பதற்கே, முழுமதி
வந்த எழுக்கை-பூரணச்சந்திர னுதயமாகவே, விழி நீர் சொரிக்கைக்கே-

கண்ணீர் பொழிவதற்கே, எனைவிட்டுப் பிரிந்தாரே - தலைவர் என்னை விட்டகன்றாரே, எ - று.

119. தாக்கச்செறி சுடர்பட்டது தனமேல்விடு பனிநீர்

தாளத்தொகை பொடிபட்டது தழுதுற்றது களபம்

வாக்குக்குழி நிப்போனது வசமற்றது கைகால்

மைதோய்விழி சிலையுற்றதென் மடிமேற்றுவில் கொள்வான்

மூக்கிற்காம் வைத்தாலுயிர் நுண்டில்லையெனங்கண்

முழுலே மெடுத்தாலுயிர் விடுகின்றது சாதம்

காக்கத்திரு வுளமோதுயர் காணத்திரு வுளமோ

கண்ணங்குடி மின்னார்தம தெண்ணந்தெரி யாதே.

உரை:—தனமேல் விடுபனி நீர்தாக்கச் செறி சுடர் பட்டது - முலைகளின் மேல் தெளிக்கின்ற பனி நீரானது கெருக்கிய தீப்பொறி பட்டாற் போலிருந்தது, தாளத்தொகை பொடிபட்டது - தனங்களின் மீதுள்ள மூத்தத் தொகுதிகள் வெப்பத்தினால் வெடித்தது உ. திரிந்துபோயிற்று, தழுதுற்றது களபம் - சந்தனமானது கெருப்புப்போல வெதுப்பிற்று, வாக்குக்குழிப் போனது - தலைவியின் மொழியானது தடுமாற்ற மடைந்தது, வசமற்றது கைகால் - கைகளும் கால்களும் அவள் வசப்படாமற் போயின, மைதோய் விழி சிலையுற்றது - மை தடவிய கண்கள் அசையாமல் நின்றது, என் மடிமேல் தயில் கொள்வான் என்னுடைய மடிமேல் தூக்கம் கொண்டான், மூக்கில் காம் வைத்தால் உயிர் உண்டில்லை - மூக்கில் கை வைத்தப் பார்த்தால் உயிர் உண்டே இல்லையோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகின்றது அனங்கன் முழுலே மெடுத்தால் உயிர் விடுகின்றது சாதம் - மன்மதன் முழுக்குவளை மலரை யெழுத் தெய்வானைஞல் இவனாக்கு உயிர் போவது உண்மையாகும், காக்கத் திருவுளமோ துயர்மணத் திருவுளமோ - அவளைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற திருவுளக்கருத்தா அல்லது அவளைத் தன்புறத்த வேண்டமென்கிற திருவுளக்கருத்தா, கண்ணங்குடி மின்னார் தமது எண்ணம் தெரியாதே - கண்ணங்குடியினின்ற பெருமானுடைய கோக்க மின்னதென்று தெரியவில்லையே, எ - று.

120. செங்காண்மட வன்னம்படர் தோமென வெருளிச்

சிறையிற்பெடை மறைபுகொடு திரியத்தொள் கமுகின்
பைங்காய்பா கடமீது படர்ந்தேறி நுந்தண்

பாளைக்கிடை பவளக்கொடி படர்காநிர் காடா

தங்காதலி யுட ன்மையந்தரு முடனாக வணங்கித்

தலைகாவெம நடல்காவெம துயர்காவக ளங்கா

கொங்காமது துங்காவென மதநேசர் வணங்கும்

கொல்யானைகள் பங்காவின் குழலோகை பொருளே.

உரை:—செவ்வால் மட அன்னம்படர் தீயோ மென வெருவிச் சிவந்த காலகோயுடைய இள அன்னமானது பரவிய கெருப்போ வென்றஞ்சி, சிறையில் பெடை மறைய - தன்னுடைய சிறகிச்சீழ்ச் தன்னுடைய பெட்டை யன்னமானது புலகடைய, கொடுத்திய - அப் பெண்ணன்னத் தோடு திரிபும்படி, தான் கழுதின் - திரண்ட பாக்குமாத் தின், பைக்காய் மாகத மீது - பசிய கரையாகிய மாகத மணிக்மீது, படர்த்தேறி - படர்த்து சென்று, நறுத்தண் பாளைக்கிடை பவனக்கொடி படர்காவிரி நாடா-வாசனை யுடைய குளிர்த்த பாளைக்குகிடைபில் பவனக்கொடியானது பரவி கிடக்கின்ற காவிரிபாபும் சோழவன் காட்டை யுடையவனே!, தன் காதலியுடன் மைத்தரும் உடனாக வணங்கி - தங்கன் மனைவி மக்களுடன் வழிபட்டு, அக னக்கா - களங்கமற்ற மன்னனே!, கொக்கா - கொங்கிற் கதிபதியே!, மது றுக்கா - தேன் போலச் சிறித்தவனே!, தலைகா எமது உடல்கா எமது உயிர்கா - எமது நிலையைக் காக்கவேண்டும் எமது உடலைக் காக்கவேண்டும் எமது உயிரைக் காக்கவேண்டு மென்று பிரார்த்தித்துக் கூற, மதுரோசர் வணங்கும் - மதுரோசப் பெருமானை வணங்குகின்ற, கொல் யானை கள் பங்கா - கொல்லும் யானையைப் பக்கத்திலுடைய மன்னனே!, இவன் குழல் ஒசை பொருளே -, எ - று.

121. கீறுபட்ட கமலமெய்யர் நிலவுபட்ட வேணியர்

சித்தரத்தர் பித்தர்சுத்தர் நிமலர்காவை யீசர்செஞ்

சேறுபட்ட களபமார்பர் திருவெண்ணுவ லீசஞர்

திருவுளத்தி னினைவறித்து செப்பவேண்டும் வண்டுகான்

மாறுபட்ட வேள்கையம்பி னாறுபட்ட கொள்கையும்

பஞ்சுபட்ட குழலுமுட்ட மாசுபட்ட மேனியும்

ஆறுபட்ட கண்ணுமங்கன் வேறுபட்ட சிந்தையும்

அத்திபட்ட போதுபாவி யாலிபட்ட பாடுமே.

உரை:—வண்டுகான் - வண்டுகளே!, கீறுபட்ட கமலமெய்யர் - திரு கீறு பொருந்திய தாமரைப் பூப்போன்ற திருமேனியை யுடையவர், நிலவு பட்ட வேணியர் - சந்திரன் பொருந்திய சை - முடியை யுடையவர், சித்தர் - சித்தியர், அத்தர் - தந்தையானவர், பித்தர் - பித்தரென்ற பெயருடையவர், சுத்தர் - பரிசுத்தமானவர், நிமலர்-குற்றமற்றவர் அல்லது பாசமற்றவர், காவை யீசர்-திருவானைக் காலிலுறையும் பெருமானார், சேறு பட்ட களப மார்பர் - சந்தனச் சாந்துபட்ட திருமார்பினை யுடையவர், திரு வெண்ணுவல் லீசஞர் - வெண்ணையான காவல் மரத்தடியில் வதியும் பெரு மான், திருவுளத்தின் நினைவறித்து - திருவுளக் கருத்தினை யறித்து, மாறு பட்ட வேள்கையம்பின் னாறுபட்ட கொள்கையும் - பணை கொண்ட மன் மதனுடைய கணை பொருந்திய தனங்களின் வருத்தத்தையும், மஞ்சு பட்ட குழலும் - மேகம்போன்ற உத்தலும், முட்ட மாசுபட்ட மேனியும்-கிரம்பிய

அழுக்கு பொருத்திய உடம்பும், ஆறப்பட்ட கண்ணும் - கண்ணீர் ஆறுதல்
பாய்கின்ற விழியும், அங்கன் வேறப்பட்ட சிந்தையும் - அப்படி விரை
மடைந்த மனமும், அந்திப்போது பாயியாவி பட்ட பாடுமே - மாலை
வந்தபோது தீவினையால் பட்ட தயரமும், செப்ப வேண்டும் - பெருமா
னுக்கு எடுத்துக் கூறவேண்டும், எ - று.

122. பாரிகூப்பிட கெடியசோலை பார்த்துகோகில நிரையெலாம்
பரிந்துகூப்பிட வன்றில்வெள்ள மிருந்துகூப்பிட நதியெனும்
நாரிகூப்பிட நிறைவர்பார்வையி னவனழிந்தவ னம்பினால்
நைத்துகூப்பிடு மிவனாவைத்தினி நாங்கள் கூப்பிட நீதியோ
வாரிகூப்பிட முன்னமே மத வானிகூப்பி - இராவணன்
மறிந்துகூப்பிட மதிநிலக்கையின் மகாதோரணமறுகெளம்
ஈரிகூப்பிட சிவ்வளைத்தரு ளொருவனே மழையுருவனே
உலகையோடிய பரவளத்திடு மேற்குழைக்கட வானனே.

உரை:—வாரி கூப்பிட - கடலானது அனை கட்டும்போது அழைக்க
வும், முன்னமே மதவாலி கூப்பிட-அதற்கு முன்பாக செருக்குடைய வாலி
யழைக்கவும், இராவணன் மறிந்து கூப்பிட - இராவணன் மீண்டு மழைக்க,
மதிநிலக்கையின் மகாதோரண மறுகெளம் - மதிந் சுவருடைய இலக்கை
கையில் மகா தோரணக் கட்டிய தெருக்களிலெல்லாம் ஒரி கூப்பிட - சரி
யூனை யிடும்படியாக, வில் வளைத்தருள் ஒருவனே - வில்லை வளைத்து அம்பு
விடுத்த ஒப்பற்றவனே!, மழை யுருவனே - மேகம்போன்ற திரு
மேனியை யுடையவனே!, உலகை யோடியால் அனந்திடும் ஓங்கு வேல்
கடவானனே - உலகத்தைத் தமது திருவடியாலளந்த திருவேங்கடத்தி
லுறையும் பெருமானே!, கெடிய சோலை பாரி கூப்பிட - பெரிய பொழில்
கள் மகாரத்ததை நிலத்தின்மே லிடவும், பார்த்து சோலை நிரையெலாம்
பரிந்து கூப்பிட - சூயல் வரிசை செல்லாம் எங்கும் பரவி இரக்கம்
வரும்படியாகக் கூவவும், அன்றில் வெள்ளம் இருந்த கூப்பிட - அன்றிற்
பறவைக் கூட்டமானது மரங்களில் தங்கிக் கூவவும், நதியெனும் நாரி
கூப்பிட - ஆறுதிய பெண் ஒலி செய்யவும், இறைவர் பார்வையின் கலன்
அழிந்தவன் அம்பினால் - சிவபெருமானினது கண்ணினால் உருவழிந்த
மன்மதனுடைய அம்பினால், நைந்த கூப்பிடம் இவனை - நைந்த வருந்து
கின்ற இப்பெண்ணின் பொருட்டி, இனி நாங்கள் கூப்பிடல் நீதியே -
இனிமேல் நாங்கள் உன்னிடம் முறையிடுவது சியாயமா?, எ - று.

123. தண்டாமரைதரு நான்மலர்மீ தோதியமீனத்

தாளத்திள் பௌத்திர னென்றேழையர் தங்கைக்
கொண்டாடிட முன்னக்கிது மன்னத்திரு செம்மைக்
குணசான்மடி புளதாகிப குழகாவிரி ஈடா

பண்டாலிலை யமளித்தயில் குழவிப்பரு வத்தே

பெளவத்தோடு முலகைச்சிறு பவளத்திரு வாயால்

உண்டாயக ளங்காடிக ளங்காட்கரி தொழுதான்

உய்யத்திரு வுளமோவெது செய்பத்திரு வுளமோ.

உய்ய:—தண்டாமரை தரு மலர்மீது ஓதும் - குளிர்த்த செந்தாமரைப் பூவினமீது அன்னமானதிருப்பதை, மீனத் தரளத்தின் பவளத்தின் என்று - கட்சத்திரம்போன்ற முத்தின் தொகுதி பவளக்கூட்டத்தின்மே விரும்பதுபோலா மென்று, ஏழையர் தம் கைக் கொண்டாடிட - பெண்கள் தங்கள் கைப்பகத்திற் பிடித்துக் கொண்டாடுவதினாலே, முன்னாக் கிது யன்ன முன் - செந்தாமரை மலரி விரும்பத்தாய் பெண்களுடைய ஸையாகிய செந்தாமரையிலும் பொருத்தவதால், செம்மைக்குண நான் மடியுளதாகிய - செந்திரமானது நான்கு மடங்கு அதிகமாகப் பெற்ற, குழ காவிரி நாடா - புதுப் புனலுடைய காவிரி பாயும் நாட்டையுடையவனே!; பண்டு ஆவிலை யமளித்தயில் குழவிப் பருவத்தே - முற்காலத்தில் ஆவிலையாகிய படுக்கையில் படுத்தறங்கும் பிள்ளைப் பருவத்திலேயே, பெளவத்தோடும் உலகைச் சிறு பவளத்திருவாயால் உண்டாய் - கடலோடு உலகத்தையும் உன்னுடைய சிறிய வாயினாலே உட்கொண்டாய், அனளக்கா - கனக்க மற்றவனே!; கிணங்கால் கரிதொழுதான் - உன்னுடைய விலங்கு பூட்டிய ஆனையினடியை அவன் தொழுதான், உய்யத் திரு வுளமோ - இது செய்யத் திருவுளமோ அவனாய்ப்படி மீ மனம் வைக்கிறாயா அல்லது வேறு யாதுசெய்யக் கருதுகின்றாய், எ - று.

124. வன்னகுங்கும பரவாகுவரி

கேசரிக்குரிய மருகனும்

மதாரையாதிபதி சீவலச்செழிபன்

வழுதிவம்சஞ் சீபகன்

தன்னமுன்பவனி கண்டுநெஞ்சுகலை

வளைகள்தோற்ற மடமங்கையர்

தாயற்றவரு மல்லின்னெனது

தலைபெழுத்தினு மடைந்ததால்

என்னையிநிலவி லிட்டுவைப்பதுவு

மன்றவெப்பபனி நீரைமேல்

இறைத்துதித்திலமு நீறுசெய்திருவ

ளிளமையான பருவத்திலே

அன்னையன்னபதி பாவிபாவிபவ

ளாசுகொண்டவரு மல்லன்முன்

ஆசைகொண்டசில மாதந்தங்கரிட
வருகிருந்தவரு மல்லனே.

உரை :—உன் குக்கும் பகைக்கு அரிசேசரித் துரிய மருக்கும் - குக்கும்பூச்சுலகத் செஞ்சந்தனக் குழம்பணிந்த புயக்கோபுடைய அர்ச்சரி வேந்தனுக்குரிய மருமனாகிய, மதரையாதிபதி - மதரைக்குத் தலைவனாகியும், சீவலசெழியன் கழுதிவம்சகுபைபன் தன்னை - பாண்டியருவவினாக கட்டமுள்ள சீவலமாத பாண்டியனை, முன்பவனி கண்டு - முன்னுளில் ஊர் கலம் வருகதைக் கண்டு, செஞ்ச சில வளைகள் தேற்ற மடமக்கையர் - மனத்தையும் ஆடையையும் கீளயக்களையும் மோகததால் கழுவப்பெற்ற, இனம் பெண்கள், தாய் அந்தவரு மல்லர் - தாயின்லாதவர்களாய் சிலை, என்று என் தலைபெழுத்தினு மடைத்ததால் - இக்காளில் எனக்கு மாதாரம் தாயின் கெடுதி தலைபெழுத்தாய் அமைத்தது, என்னை இரிலவிவிட்டு வைப்பதையும் - எனக்குக் குடிநப்பதாவெண்ணி சிலவொளியி் விருக்கும்படி செய்தும், அன்றி வெய்ய பனிகோ மேல் இரைத்தும் - அதையும்லாமல் வெப்பத் தருகின்ற பனிகோ என்மேல் தெளித்த, சித்திலமும் கீறு செய்திவென் அன்னை - என் முத்தமாலையும் வெப்பத்தால் பொடிபடுமபடியாகத் தாய் செய்தினும், அன்னை பாயி பாயி இளமையான பருவத்திலே ஆசை கொண்டவனல்ல - மிகப் பாலியாகிய என் தாய் தனது இளமைப் பருவத்திலே காதல் கொண்டவனல்ல, முன் ஆசை கொண்ட சில மாதர் தங்கரிட அருகிருந்தவரும் அல்ல - காதல்கொண்ட சில பெண்கள் பக்கத் திலேகூட அவகிருந்ததாத் தெரியவில்லை, ஏ -று.

125. பூதம்பணி கொண்டாய்கடல் பாதந்தொழுகின்றாய்
புபுதைத்தனை விட்டாய்கயல் பொற்றன்னு பொறத்தாய்
மூதண்டபு ரேசன்கதிர் முடிசுந்தமு னிர்த்தாய்
மூரிச்சில வேளாண்மை முடிக்குத்திற மரிதோ
வேதண்டமோ செட்டுங்கினர் வேழங்களோ செட்டும்
விடகாகமு முடிசொந்த விழாமற்புவி யாளும்
கோதண்டமு குந்தாவா குவசேகர மாறு
கூடற்பதி பிறைவாவுயர் கொற்கைப்பெரு மானே.

உரை :—வேதண்ட மேர் எட்டுங் கினர் வேழங்களோர் எட்டும் - அட்டருவ பருவதங்கனையும் எட்டுங்கு யானைகளையும், விட காகமும் முடிச்சொத்து விழாமல் புவி யாளும் - விடமுடைய பெரிய பாம்புகளும் வருந்தாமல் பூமியை யாளுகின்ற, கோதண்ட முகுந்தா வாகுல சேகர மாறு - வில்லையுடைய திருமாலமிசமானவனே! வரத்தாற் பிறத்த குலசேகர பாண்டியனே!, கூடற்பதி பிறைவா - மதரைப்படுக்குத் தலைவனே!, உயர் கொற்கைப் பெருமானே - உயர்த்த கொற்கைப் படுக்கு அறிபதியே!, பூதம்

பணிசொண்டாய் - பூதகளை ஏவி வேலை செய்வித்தாய், கடல் பாதம் தொழுகின்றாய் - சமுத்திரமானது உன்னுடைய திருவடியை வணங்கும் படியாகப் பெருமிதத்தோடு கின்றாய், புயலைத் தளையிட்டாய் - மேகத்திற்கு விலக்கு பூட்டினாய், கயல் பொர்கொன்று பொறித்தாய் - கயல் மீன் கொடியை மேருவில் வரைத்தாய், மூதண்ட புரோன் கதிர்முடி சிந்த முனித்தாய் - வானுலகத்திற் கதிபதியின் மணிமுடியாகிய கிரீடம் விழும்படியாகக் கோபித்தாய், மூரிசசிலை வேள் ஆன்மை முடிக்குத் திறமரித்தா-வலிய கரும்பு வில்லைபுடைய மன்மதனுடைய வீரத்தை யழித்துத் திறமை புனக்குக் கடினமா? , எ - று.

126. அண்டரண்டபகிரண்டமுத் திசையும்

வெடிபடப்பினிற் படியினால்

அரினுச்சிறை நெறெனப் புடவி

யடவினாளி பெழுவடவையும்

துண்டகண்டமுற வநிபனைக்கைமத

வேழவந்தியருள் தொண்டைமான்

துங்கவேங்கடவன் மல்லையாதிபதி

தோளின்மாலையரு ளாதகான்

சண்டை சண்டைமத ராஜனுக்குபிவ

நாக்குமென்பதறி யாமவே

தழலில்வெய்யப்பனி நீசையும் புழுது

தன்னையுங்கொடிய வன்னையிர்

மொண்டு மொண்டிளரு சந்தனத்தொழி

குழைக்கிறீரவள் பிழைக்கவோ

மூச்சுமில்லைபொரு பேச்சுமில்லை பிவண்

முலையிலிட்டற்ப வானுமே.

உரை :—அண்டரண்ட பகிரண்டமுத் திசையும் வெளிபட பினிற் - வானுலகமும் அதற்கு மேற்பட்ட லுலகங்களும் எந்நொலிவெய்யப்படியாக முழுகி, அடியினால் கீழே பெலமாச அடிவைத்து கட்டப்பதால், அரவின் உச்சி நெறெனநெற - பாம்பின் கொளனது நெறெனநெறையும், புடவி யடவினாளி எழ - பூமியிலும் காங்கனிலும் புழுதி சிளம்பும்படியாகவும், வடவைபும் துண்ட கண்டமுற - வடவா முகாக்கினியம் துண்ட துண்டாருட்படியாகவும், அநிபனைக்கை மதவேழம் கல்மியருள் தொண்டைமான்-கொல்லும் படியான மதம் பொருத்திய யானையைப் பரிசாகக் கொடுத்தருள்கின்ற தொண்டைமானென்னும் மன்னன், துங்க வேங்கடவன் - கிற்ற திருவேங்கட மலைக்கு அதிபன், மல்லையாதிபன் - கடல் மல்லையாகிய மாவலி புரத்திற்குத் தலைவன், தோளின் மால் யருளாத கான் - அவன் தோளி

லுள்ள மாலையைக் கொடுக்காத நாட்களில், சண்டை சண்டைமத ராசனுக்கு மிலளுக்கும் என்பதறியாமலே - உச்சிரமான போர் மன்மதவேந்தனுக்கும் இவளுக்கும் ஏற்படுமென்பது தெரியாமல், கொடிய அன்னையர்-கொடுமையான தாய்மார்களே !, தழுவில் வெய்ய பணி கீரையும் புழுது தன்னையும் - தழல்போலச் சூடான பணி கீரையும் புழுதுகையும், மொண்டு மொண்டு - எடுத்தெடுத்த, இவரு சந்தனத்தொடு குழைக்கிறீர் - செகிழ்த்த சந்தனத்தொடு கலக்குகிறீர்களே!; இவள் பிழைக்கவே - இவள் உயிர் வாழ் தந்த வழியாயித !. இவளுக்கு - மூச்சில்லை ஒரு பேச்சில்லை -, இவள் முலைவிட்டு அறியவாருமே - குடி இருக்கிறதா இல்லையா என்று சோதித்தப் பார்ப்பதற்கு வாருங்கள், ஏ - று.

127. கன்றுகொண்டு விளவெறித்த கண்ணாழ்சை செய்திதும்
கமலமா பிரத்திலொன்று காணவில்லை பென்றுண்
ணன்றுகொண்டு விட்டவாதி கடவுளோடு பங்குகொண்
டயளிந்து வாழ்பவ னவக்கன்மாலை தருவதே
ருன்றுகொண்டு பத்தடித்து கீழைச் சுளித்து போய்க்
குந்தியமபு ராசியைக் குடித்துவிழு மெட்டையும்
வென்றுகொண்டு பிளிறுகின்ற களிதூசெகி யுகெலாம்
விதாணத்தை கினைகிறது மிழைவிதி காதலே.

உரை :—ருன்று கொண்டு பத்தடித்து கீழைச் சுளித்துபோய் - மலைகளை மெடுத்தப் பந்தபோல வீசித் தன்னுடைய கிழைக்கண்டு கோபித்தாச்சென்ற, குந்தியமபு ராசியைக் குடித்து - ஒரிடத்திலிருந்து கடலைக் குடித்த, வேழம் எட்டையும் வென்ற - எட்டுத்திக்கு யானைகளையும் தன்னுடைய ஆற்றலினாலே செய்தித்து, கொன்று பிளிறுகின்ற களிதூசெகி - பலவற்றையுக்கொன்று முழங்குகின்ற யானையைக்கொடுத்து, உலகெலாம் விதாணத்தை கினைகிறதுத் தம்-எல்லா வுலகங்களிலும் ஈசையை கினைகிறது கின்ற, மிழை விதி காதலே - திருவீழி மிழை விதியி லெழுந்தருளும் பெருமாளே!; கன்று கொண்டு விளவெறித்த கண்ணாழ்சைசெய்தும் - கன்றுக் குட்டியை யெடுத்த விளவாய் கின்ற அகாணை எறித்து கொன்ற கிருஷ்ணமூர்த்தி அர்ச்சனைச்செய்கின்ற, கமலமா பிரத்திலொன்று காணவில்லை - ஆயிரம் தாமரைப்பூவில் ஒருபூக்காணாமல்போகவே, கண் அன்று கொண்டுவிட்ட ஆதி கடவுளோடு-அன்று கண்ணையெடுத்து ஒரு மலராக அர்ச்சிக்க அதனை ஏற்றுக்கொண்ட முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானோடு, பங்குகொண்டு அயலிந்து வாழ்பவன் - ஒரு பாசம் திருமேனியிற் கொண்டு பக்கத்திலிருந்து வாழ்பவனாகிய திருமால், அலக்கல் மாலை தருவதே - விளங்குகின்ற தன்னுடைய மாலையைக் கொடுப்பானே, ஏ - று.

128. பேயிரங்கடி முயிராந்திய பிள்ளைமாழுகில் சந்தான்

பெருகுதண்புனல் வைையய்த்துறை பிரிவுருத மகன்றில்கான்
தாயிரங்குவ தற்றவர்க்கொரு தமிறங்க கினைப்போ
தலைபிளிப்படி பெழுதுமோகிது சதுமுசற்கிது நீதிபோ
வேயிரங்குவ தொன்றுகாம விரோதமொன்றுள தல்லதால்
வெண்மதித்தழ வென்றொருத்தியை வெல்லுகித்தனை வேண்டு
ஆயிரம்பகைகூடியென்செயு மாகியொன்றவநிலையால் [மோ
ஆகிலுஞ்சொல நீறிந்திரு மன்பர்பெண்பழி யானரே.

உரை:—பேயிரங்கடும் உயிராந்திய பிள்ளை மாழுகில் சந்தான் - பூதகியாய்ப் பால் கொடுக்கவந்த பேய் மகனின் உயிரைக்கவந்த குழந்தை வடிவான பெரிய மேகம்போன்ற அழகுறுடைய, பெருகுதண்புனல் வைையய்த்துறை பிரிவுருத மகன்றில்கான் - வெள்ளமாகப் பெருகுதின்ற வைைய கதிக்கையிற் வாழும் பெண்ணன்றிற் பறவைகளே!, தாயிரங்க அற்றவர்க்கு ஒரு தமிரங்க கினைப்போ - அன்ன பரிவு உறுதற்கில்லாத பெண்களுக்கு உறவினர் பரிதாபப் படுவார்களா, தலையில் இப்படி எழுதுமோ இது சது முசற்கு இது நீதிபோ - தலையில் இவ்வாறு எழுதுவானா அந்த பிரமனுக்கு இது முறையாகுமா?, வேயிரங்குவதொன்று காம விரோதம் ஒன்று அல்லாதால் - வேய்க்குதல் ஒலிப்பது ஒரு செடுதி மன்மதனுடைய பகை மற்ருரு செடுதியல்லாமல், வெண்மதித் தழல் ஒன்று - வெண்மையான சந்திரன் ஒரு தீங்காகும், ஒருத்தியை வெல்ல இத்தனை வேண்டுமா - ஒருத்தியைச் செலிப்பதற்கு இவ்வளவு இடைஞ்சல் கள் வேண்டுமா, ஆயிரம் பகை கூடி யென் செய்யும் - விரோதமான காரியங்கள் ஆயிரம் கூடினாலும் என்ன, ஆவி யொன்றல நிலையால் - உயிர் ஒன்று தவிர வேறில்லை, ஆகிலுஞ்சொல நீர் அறிந்திரும் - ஆனாலும் எண்ணப்பற்றித் தலைவருக்கு எடுத்துச் சொல்ல நீர் இவற்றை அறிந்திருப்பீராக, அன்பர் பெண்பழியானரே - காதலர் பெண்ணைக் கொல்லும் பாதகரே, எ - று.

129. காலிரித் துறைப்படித்து பொருகைபைக் கலக்கிய

கடைக்கணங்கிகொண்டுகொற்றகை கனல்கொளுத்துமியாலை
வாவுமிக்க மாவுகைக்கும் வஞ்சிவென்ற வஞ்சியான் [யான்
மதையிர கஞ்சுகன் வரைப்புறத்து மாதிரி
பாவையர்க்கு வாடைவே நெனக்குவேறு வாடையோ
பாயன்மற் றவர்க்குவே நெனக்குவேறு பாயனோ
யாவருக்கு மதிபம்வே நெனக்குவேறு மதிபமோ
பானொருத்தி பெண்பிறந் திரண்டுபட்ட துக்கமே.

உரை :—காவிரித் துறைப்படித்து பொருளையைக் கலக்கிய - காவிரி யாற்றத் துறையில் மூழ்கி தாமிரப் பண்ணியிற் படித்து கலக்கி, கடைக்கண் அக்கிகொண்டு - கடைக்கண்ணிலிருந்து தோன்றும் கெருப்புப் பொறியைக் கொண்டு, கொத்தை கண் கொளுத்தும் யானையின் - கொற்றையில் தீப் பற்றும்படி செய்யும் யானையை புடையவனும், வாயுமிக்க மாவுகைக்கும் வஞ்சிவென்ற வஞ்சியின் - தாவிச் செல்வதில் சிறந்த ருசிகைகளைச் செலுத் தும் சேர மன்னனை வென்ற வஞ்சமற்றவனுமாகிய, மதுரைவீர சுஞ்சுகன் வரைப்புறத்து மாதரீர் - மதுரையிலுள்ள வீரஞ்சுகனென்னும் மன்ன னுடைய மலையிட்டது வாழும் பெண்களே!, பாவையர்க்கு வாடை வேறு எனக்கு வேறு வாடையோ - வாடைக் காற்றானது மற்றப் பெண்களுக்கு ஒரு வகையாகவும் எனக்கு வேறு வகையாகவும் அமைந்துளதோ, பாயல் மற்றவர்க்கு வேறு எனக்கு வேறு பாயலோ - படுக்கை மற்றவர்க்கு வேறு வகையாகவும் எனக்கு வேறு வகையாகவும் அமைந்துளதோ, யாவருக்கும் மதியம் வேறு எனக்கு வேறு மதியமோ - மற்றெல்லாருக்கும் சந்திரன் வேறு விதமாகவும் எனக்கு வேறு விதமாகவும் ஒளி தருகின்றதோ, யான் ஒருத்தி பெண் பிறந்து இரண்ட பட்டின உலகமே - யான் ஒருத்தி பெண் னாகப் பிறந்த பிற்பாடு இவைகளெல்லாம் எனக்கொரு வகையாகவும் மற்றவர்களுக்கு ஒரு வகையாகவு மிருப்பதால் உலகமே இருவேறு தன்மை புடையதாயிற்று, எ -று.

130. திங்கையங்க எட்டுமுட்ட வைத்தபுட்ப தாகையான்

செழியர்கொற்ற வளவர்வந்து கிறையளக்கு முன்றிலான்
மைக்கருங்கண் மாதரார் மனங்கவற்று மாவேன்
மதுரைவீர சுஞ்சுகன் மணந்துகந்த பத்தகோய்
கைக்குள்வந்த கப்பபடாது கண்முனிர்க்கு மொருவாரற்
காணொணது காணுபென்று காட்டொணத தன்றியும்
ஒக்குமென் றுரைக்கலான வுலையிலிலை பிறுவரும்
உள்ளறிந்த தன்றியற் நிவ்வுநிற்க கல்லவ.

உரை :—திங்கையங்க எட்டு முட்டவைத்த புள் பதாகையான் - எட்டித் திக்குகளிலுமுள்ள யானைகளைப்போய்க் தட்டும்படியாக பரவுகின்ற பறவைக்கொடியை புடையவன், செழியர் கொற்ற வளவர்வந்து நிறை யளக்கு முன்றிலான் - பாண்டியர்களுக்கும் வீரமுடைய கோழர்களுக்கும் வந்து சப்பப் பட்டிகின்ற வாசலை புடையவன், மைக்கருங்கண் மாதரார் மனங்க வற்று மாவேன் - மை தீட்டிய கண்ணைபுடைய பெண்களின் மனத்தை மோத்தால் வருத்துகின்ற மன்மதனைப்போல்பவன் ஆகிய, மதுரைவீர சுஞ்சுகன் மணந்து தந்த பத்த கோய் - மதுரைவீர சுஞ்சுகன் கொண்பவன் என்னைக் கலியாணஞ்செய்து எனக்குக் கொடுத்த வியாதி யானது, கைக் குள் வந்து அப்பபடாது - கம்முடைய கையினிடத்தி லுட்படுவது

மில்லை, கண் முன்னிற்கும் ஒருவரால் காணுதல் - கண்ணுக்கு முன்னே நிற்பதுபோலத் தோன்றும் ஆனால் உறுதியாகக் காண முடியாது, காட்டுமானுதல் - இன்னொருவருக்குக் காட்டவேண்டுமென்றாலும் அது முடியாததாக விருக்கிறது, அன்றியும் - அது வல்லாமலும், ஒக்குமென்றாகக் காண உவமைமில்லை - அது எதைப்போலும் என்று சொல்லுதற்கு உவமானப் பொருளுமில்லை, இருவரும் உள் அறித்ததன்றி மற்ற இவ்வூர் அறித்த தல்லவே - தலைவனும் கானும் அறித்தோமே யன்றி மற்றும் இவ்வூரிலுள்ளவர்கள் அதைத் தெரியவில்லை, எ -று.

தாய் பாலனைப் பார்த்துக் கூறல்

131. மலைத் மன்னவர்கள் வானிலேற

வடிவாள்விதிர்த்த முகிச்சந்தான்

வாணகுகொண்ட பரராஜ கேசரிதன்

மதுரையங்குரிசில் பின்புபோய்

உலைத்தலைந்து விளைபாடுகின்ற வுனைவர்

தெடுத்தூரிய தாபலால்

உங்களைப்பரை யழைத்து வாவென

வுரைத்தபோதவனோ டென்சொனாய்

அலைத்தலைத் தவிழ்செய் குழலுமக்குழலி

வள்ளியிட்ட சிறபூழியும்

அமுதமுறு கனிவாயு மந்தவமு

தருவியாகொழுது பண்டியும்

கலைத்தசெம் பொன்வளையும் பிசைந்திரு

கருங்கண்ணைமப்படு புறங்கையும

சுழன்று தொங்குமலர் ஞாணுமாகவரு

காதலார்சிறிய களபனே.

உரை:—அலைத்த அலைத்து அவிழ்செய் குழலும் - அலைத்தலைத்து அவிழ்த்து கிடக்கின்ற தலைமயிரும், அக்குழலில் அள்ளியிட்ட சிறபூழியும் - அதிலே யெடுத்தப் போட்டுக்கொண்ட புழுதிப்பொடியும், அமுதமுறும் கனிவாயும் - அமுதம்போன்ற இனிய நீர் ஊறுகின்ற குழைவான திருவாயும், அந்த அமுத அருவியாறு ஒழுது பண்டியும் - வாயிலிருந்து விழுவின்ற அமுத நீர் வழிந்து விளங்கும் வயிறும், கலைத்த செம்பொன் வளையும் - சுழலுகின்ற செம்பொன்னினால் செய்த கையிலிட்ட காப்பும், பிசைத்து இரு கருங்கண் மைப்படு புறங்கையும - கண்ணைப் பிசைவதினும் கண்ணிற் றீட்டிய மைபட்ட புறங்கையும, சுழன்று தொங்கு மலர் ஞாணுமாகவரு காதலார் சிறிய களபனே - கெகிழ்த்தகைகின்ற பூப்போன்றுள்ள அரைஞாணுமுடைய விருப்பத்தைத் தருகின்ற பாலைக்கன்று போன்ற

கனே! மலைத் மன்னவர்கள் வானிலேற - எதிர்த்த அரசான் இதரது
சைக்கம் புகும்படியாக, வடிவான் விதித்த முகில் சுந்தான் - உரிய
வான விசிய மேகம்போன்ற அழகுநயம், வாசை கொண்ட பரரச
சேசரிதன் மதரை யடகுரிசில் பின்பு போய் - வெற்றிகொண்ட பரரச
சேசரியென்னும் மதரை மன்னன் பின்சென்ற, உலகத் துறந்த வினை
யாடுவன்ற உலகவர் தெடுத்த - உடல் வருத்த வினாயாடுகின்ற என்னைச்
செவிலி தன சையிலெடுத்த, உயரிய தாயலால் - உனது மேன்மைபான
நாயை யல்லாமல், உலகத் ஐயரை அழைத்த வாவென உரைத்தபாது
அவனோடு என் சொனும் - உன்னுடைய தப்பினாரையும் உட்டிச்
சொண்டு வருவாபென்ற சொன்னபோது நீ அதற்குப் பதிலாக யாது
உறினும், எ - த.

132. பரசராதன கிரீடகோடிபொடி

படவெறித்தகொடி மீனவன்

படவிலேறி பெழில் வாசியேறிபெழு

பார்புர்க்குமுகில் சுந்தான்

நிபாக நாகுவென நாவலர்க்குதடி

செக்கையானாச நாகவன்

நிசைநொறும் தானமணி கொழித்தவரு

நருவயற் றகாயினன்னமே

மாகம்வேகம்வரு திங்களா வினைப

தென்றகாவொளி செபன்றிவால்

வாகடபா ஸபல்சொல் வம்பினும் கடல்செய்

கம்பினும்மதன னம்பினும்

சூதமேதுபடு நெஞ்சமேது படு

மாகையேதுபடு கினைவா

அமளியேதுபடு காணமேதுபடு

மந்திரமாணபடு கோமே.

உரை:—பரசராதன கிரீட கோடிபொடி படவெறித்த கொடிமீனவன் -
இத்திரர்கள் பலருடைய முகின் கீழே விழும்படியாக வளையெறித்த பாண்
டியனுடைய, படவிலேறி எழில் வாசியேறி - கப்பலி லேறிச்சென்றும்
அழகிய குநிலைகளமீது சென்றும் எழுபார் புரக்கும் முகில் சுந்தான் - ஏழு
லோகத்தையும் காப்பாற்றுகின்ற மேகம்போன்ற சுந்தானென்னும் பெய
ருடையவன், நிபாகநாகுவென நாவலர்க்குதடி செக்கையான் அரச நாக
வன் - சூதிய கற்றவர்களுக்குக் கொடையளிக்கின்ற சிறந்த கையையுடைய
ராமன்போன்ற மன்னனது, நிசைநொறும் தானமணி கொழித்தவரும்
நருவயல் அன்னமே - நிசைனிலிருக்கும் முத்தகையும் இரத்தினங்ளை

பும் கொழிக்கின்ற திருவயலச் சூழ்த்தன்ன குளப் படித்தகைகளில் வதி
கின்ற அன்னமே, மாகம் வேகம் வரு திங்களால் - ஆகாயத்தில் வேகமாக
கதிர் வீசி வருகின்ற சந்திரனாலும், இளைப தென்றலால்-மெல்லிய தென்றற்
காற்றினாலும், ஒலிசெய் அன்றிலால் உலுக்கின்ற அன்றிற் பறவைவன்னாலும்,
வாடையால் - வாடைக் காற்றினாலும், அயல் சொல் அம்பினால் - அயலா
ருடைய பழி துற்றதலாகிய கணையினால், கடல் செய்கம்பினால் - கடல்
செய்கின்ற அதிர்ச்சியினாலும், மதனன் அம்பினால்-மன்மதனுடைய கணையி
னாலும், அந்தி மாலைபடு கோமே - மாலைப்பொழுதில் மயங்குகின்ற முன்
னிரவு கோத்தில், ஆகம் ஏதுபடும் - உடம்பு என்ன பாடுபடும், கொஞ்சம்
ஏதுபடும் - மனம் என்னபாடுபடும், ஆசை யேதுபடும் - காதலுணர்ச்சி
யெவ்வளவு தன்புறுத்தும், கிலைவா அமளி யேதுபடும் - ந்தமாகப்
படுக்க முடியாத படுக்கை எவ்வாறாகும், காணம் ஏதுபடும் - வெட்கம் எவ்
வாறு கிலைபெறும், எ -று.

133. சந்தனாடலிமலைப் பிறந்த தமிழ்ச்சங்கம்

வீறிவளர் கூடலான்

தாறுகொன்றுகிழல் சேறகின்றகழை

சாய்த்தெறிந்தகனி பாணையான்

மந்தா சலமெடுத்த வாசகிபிணித்து

வாரிதி கடைந்தமால்

வாசைவாருபெது சுந்தான் குவலைமாலை

கேட்டபின் மடந்தைமீர்

அந்திமாலைதனில் வந்துபோர்செயு

மனந்தவேள் பகழிவெள்ளமோ

ஆயிசோரமட காண்வரம்பழியு

மாசைகொண்டபெரு வெள்ளமோ

இந்தவானிலின் வெள்ளமோ மகளி

கோகின்றபெரு வெள்ளமோ

இருகண்மாரி பொழிவெள்ளமோ வுலகி

செந்தவெள்ளமிக வானதே.

உரை:—மடந்தைமீர் - பாக்கிமாரோ!, சந்தனாடலிமலைப் பிறந்த
தமிழ்ச் சங்கம் வீறி வளர் கூடலான் - சந்தனக் காடுகளுடைய பொதிய
மலையில் தோன்றிய தமிழைச் சிறப்பாக வளர்க்கின்ற சங்கங்கள் தக்கிய
மதுரைப் பதியை புடையவன், தாறு கொன்று கிழல் சேறகின்ற கழை
சாய்த்தெறிந்த கனியாணையான் - வரழைத் குலைகளை யழித்துத் தன்னிழ
லைப் பார்த்துக் கோபித்துக் கரும்புகளை முறித்துத் தன்னுட்கின்ற மத
பாணையை புடையவன், மந்தாசலமெடுத்து வாசகி பிணித்து வாரிதி

கடைத்த மால் - மந்தர மலையை மந்தாச நாட்டி வாசுதெயக் கடைத்திரு
 கப் பூட்டித் திருப்பாற் கடலில் அழுதல் கடைத்த திருமாவின் அபிசமான
 வன்; வாகை வாசுபெறு சுந்தரன் - வெற்றிமாலையைப் புயத்தி லணிக்த
 சுந்தரனென்னும் மன்னனுடைய, குவளைமாலேக்கட்டின் - குவளைமாலையை
 வேண்டிமென்று நான் கேட்டபின், அத்திமலையினில் வந்து போர்செய்தும்
 அனவகவேள் பழி வெள்ளமோ - சாயங்காலப் பொழுதில் சண்டை செய்
 கின்ற உருவிலாத மன்மதனுடைய கண்களின் பெருக்கமோ, ஆவி சோர
 மட காண் வரம்பு அழிபு மாணவொண்ட பெரு வெள்ளமோ - உயிர்
 தளரும்படியாக மடமை காணம் என்பவற்றின் எல்லைகள் அழிதற் கேது
 வாகிய காதல் மிகுத்த பெருக்கமோ, இத்தவான் நிலவின் வெள்ளமோ -
 ஆகாயத்திற் காணப்படுகின்ற சந்திர வொளியின் பெருக்கமோ, மனி
 ரோகின்ற பெருவெள்ளமோ - பெண்கள் பழி கூறுகின்ற வகை மொழி
 யின் பெருக்கமோ, இருகண் மாரி பொழி வெள்ளமோ - இரண்டு கண்களி
 லிருந்த வடிவின்ற கண்ணீரின் பெருக்கமோ, உலகில் எந்த வெள்ளம் மிக
 ஆனதே - உலகத்தில் எதன் பெருக்கம் மிகுதிப்பட்டதாகு மென்று
 கூறுங்கள், எ - று.

134. பழுத்துடைத்த கனி செக்கு செக்குநி

சாறுவிழுவடி சேறெழும்
 பல்பெருஞ்சுரையை பழுதமென்று வெயில்பட
 வொணுதென உறைப்பபோல்
 பொழிற்புறஞ் சொரியுமுகி வினந்தழவு
 புதுவவாழ்சுடைய னுதவுசேய்
 பூதலம்பாவு சேதிபன்றனது
 பொன்னினுடைய பூவைபார்
 கிழித்தனந்தொடெழுந்திருந்ததுவு
 மெய்துவட்சியு மகிழ்ச்சியும்
 மென்மருங்கினி லெடுத்ததுடுத்ததுவும
 மேகலைத்தலை பண்ணத்தது
 வழுத்திவந்துதிரு கீதத்ததுகிடை
 தந்தபார்வையை மறப்பினும்
 வாசனியபடி பிடித்து நின்றநிலை
 மனமறப்பதிலை காணுமே.

உரை:-பழுத்துடைத்த கனி செக்கு செக்குநி - பழுத்துக் கீறிய
 பழங்கள் பிளவு பிளவாய் வெடித்துக் கசிந்து, சாறுவிழ வடிசே நெழுப்பல்
 பெருஞ் சுரையை - கனிரசம் கீழே விழுந்த மண்ணேடு கலந்து நிறைந்
 திருக்கும் பல பெரிய கீர் நிலைகளை, அழுதமென்று வெயில்பட வொணு

தென் மறைப்ப போல்-அமுத மென்று அதன்மேல் வெயில் படாது மறைப் பதுபோல, பொழிற் புறஞ் சொரியும் - சோலையின் வெளியே மழையைப் பொழிவின்ற, முகிலினம் தழுவு புதுவை வாழ் சடையனுதவு செய்-மேகக் கட்டடங்கள் தழுவும் சோலைகள் சூழ்த்த புதுவைப்பதியில் வாழ்கின்ற சடைய னென்பவர் புதல்வராகிய, பூதலம்பரவு சேதிபன் தனது பொன் னின் காடையை பூவைபார் - உலகத்தார் போற்றுகின்ற சேதிப மன்னனுடைய காவிரிகாடு போன்ற வசுமுடைய பெண்டிர், விழித்த அனந்தலொ டெழுந்த இருந்ததவும் - துக்கத்தோடு விடியற் காலத்தி லெழுந்துட்கார்ந்திருந்ததும், மெய் தவட்சியும் மகிழ்ச்சியும் - உடம்பி னசையும் நகைப்பும், மேலையை மென் மருங்கினில் எடுத்து உடுத்தத வும் - நல்ல ஆடையை அட்பமான இடையி லெடுத்துக் கட்டியதவும், தலை யணைத்ததும் - தலையில் மூடிக்கொண்டதும், வழுத்திவந்து திருநீறு தந்து விடைத்த பார்வையை மறப்பினும் - வழிபட்டித் திருநீறு கொடுத்தப் போய் வருப்படி விடை கொடுத்து கோக்கினதை நான் மறந்தாலும், வாச லின் படி பிடித்து நின்ற சிலை மன மறப்பதிலை காணுமே - வாசற்படியைப் பிடித்துக்கொண்டு நின்ற நிலையினது அழகை நான் மறக்க முடியா தென் பதை அறிசு, எ - று.

135. தோகைகீழைழக்கால்மென்று துளங்கி

வாடுவ தென்கொலோ

சொன்னமேலினை வானமன்னவர்

சொன்னமேன்மை மறப்பரோ

திபாகமாழுதிற் செழிபன் வன்சுபுழ்

தேக்கினுனிநக்க ணீக்கினுன்

செஞ்சொல்வாணர் விளங்கவே

யொருவஞ்சுவேழம் வழங்கினுன்

மேகமேயெழு வன்றுகாண்மத

பாணென்ற கிளர்ச்சியே

மின்விளங்கிய தன்றுகாணதன்

மிக்ககொம்பின் விளக்கமே

மாகவிழ்துளி யன்றுகாணிது

மாறிவாமத தாழ்நரையே

வான்முழக்கம தன்றுகாணது

மாமுழக்க முழக்கமே.

உரை:—தோகை - மயில் போன்றவளே !, சொன்னமே - தக்கம் போன்றவளே !, கீழைழக்கால் மென்று துளங்கி வாடுவ தென்கொலோ - நிகர் கால்மென்று மனங்கலங்கித் தளர்வது எதனுலே, நிலைவானமன்ன

வர் சொன்ன மேன்மை மறப்பரோ - உன்னிடத்தில் வருகின்றேனென்று சொன்ன கினைவுடைய மன்னர் சொன்ன சொல் மறக்க மாட்டார்; தியாகமா முகில் செழியன் வண்டுகழ் தேக்கினான் இடுக்கண் கீக்கினான் - பெரிய மேகம்போன்ற கொண்டயானியாகிய பாண்டியன் பாவலர்க்கு வறுமைத் துன்பத்தை கீக்கி வளமான புகழை கிணையப்பெற்றான், செஞ்சொல் வாணர் வினங்கவே யொருவஞ்ச வேழம் வணங்கினான் - செவ்வியமொழியில் பாடும் புலவர்கள் சிறப்படையும்படியாக ஒரு கபட நாடகமுடைய யானையைக் கொடுத்தான்; மேகமே எழலன்று காண்மத யானை நின்ற கிளர்ச்சியே - மேகம்போலத் தோற்றுவது மேகமல்ல அவனது யானையினுடைய லுக்கமோ மின்வினங்கிய தன்றுகாண் அதன்மிக்க கொம்பின் வினக்கமே - மின்னல் போலத் தோன்றுவது மின்னல்ல அந்த யானைக்கொம்பினுடைய பிரகாசமே, மாகம் வீழ்துளி பன்றுகாண் இவ் மாறிலாதமத தாராயே-மழை பெய்வதாகத் தோன்றுவது ஆகாயத்திலிருந்து விழும் மழைத்தளியல்ல அந்த யானை சொரிசின்றமத வெள்ளமே, வான் முழக்கமத அன்றுகாண் அத மாமுழக்க முழக்கமே - வானத்தில் தோன்றுகின்ற இடியல்ல அந்த யானையின் பெரிய கர்ச்சனையே இடிபோல் தோன்றுகிறது; எ - று.

136. வாசமேவுசொற் பொய்யாதபிள்ளை நாயன் மானைக் குழ்
வானிமேவு சோலைகுழு மதரகீத வண்டுகள்
ஐசைகூர மாநெய்ய வுள்ளுடைந்த கோபெலாம்
ஒருவரோ டுரைக்கொணு தென்னுள்ளகத் தடக்கினேன்
பேசொணுது வாய்திறந்து பேசவேண்டு மாகிலோ
பெண்பிறக் கொணுதுபெண் பிறக்கவேண்டு மாகிலோ
ஆசைகொள் ளொணுததாசை கொள்ளவேண்டு மாகிலோ
அங்கொருத்த ரிங்கொருத்த ராகொணுது காணுமே.

உரை :—வாசமேவு சொற் பொய்யாத பிள்ளை நாயன் மானைக் குழ் - மணம் பொருத்திய கற்சொல்லிணையுடைய பொய்யாத பிள்ளை நாயகன் என்னும் தலைவரது மானைப்பதியைச் சுற்றியுள்ள, வானிமேவு சோலைகுழு மதரகீத வண்டுகள் - பொய்கைகள் பொருத்திய பொழிகள் சூழ்ந்த இனிய இசையைப்பாடும் வண்டுகளே !, ஐசைகூர மாநெய்ய உள்ளுடைந்த கோபெலாம் - வருத்தத்தால் உக்குரல் மிகும்படியாக மன்மத நெய்த அம்பினாலாகிய மன முறிவாகிய வியாதியை யெல்லாம், ஒருவரோடு உரைக்கொணுது என்னுள்ளத்து அடக்கினேன் - ஒருத்தரோடும் சொல்லக்கூடாமல் என் மனத்திற் குள்ளேயே அடக்கிக்கொண்டேன், பேசொணுது வாய்திறந்து பேசவேண்டு மாகிலோ - அவற்றையெல்லாம் வாய் திறந்து பேசுதற்கு நீதியில்லை, (அவற்றைப் பேசவேண்டுமானால்) பெண் பிறக் கொணுது - பெண்ணைப் பிறத்தல் கூடாது, பெண் பிறக்க வேண்டு மாகிலோ - ஆசை கொள்ளொணுது - பெண்ணைப் பிறக்கவேண்டு

மானால் ஆசை கொள்ளக்கூடாது, ஆசை கொள்ளவேண்டுமாயிலோ அங் கொருத்தர் இங்கொருத்தர் ஆகொனாது காணுமே - காதல் கொண்டால் தலைவ ரொருவிடத்திலும் தலைவி மற்ருரு விடத்திலுமாகப் பிரித்திருக் கக்கூடாது, (இருவரும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்திருக்கவேண்டு மென்பது ருத்த), எ - று.

137. பல்லார்பகை கொள்ளுந்தொழில் கடியாது கொல்லாவம்
பார்க்கைத்து வெறுக்குத்தப் பரிசாயி லாரோய்
பொல்லாருள மகிழுக்கைத பகையார்சொரி பனலம்
பூவும்பொரு கலகம்பிறர் போக்காமநுள் கண்டும்
கொல்லாரு னென்னக்குளிர் குடகாவிரி யமுதம்
குடிகொண்டகு டந்நைக்கொரு கோனெங்கன்கு மண்டுர்
நல்லார்திரு மலைபன்புய னனினத்தொடை யருளான்
நல்கின்றவர் நல்காதது நான்செய்திடு பிழையே.

உரை :—(காதலாது பிரிவாற்றாமையாகிய செயல்) பல்லார் பகை கொள்ளும் தொழில் - பலபேர் விரோதம் கொள்வதற்குரிய செயலாகும், கடியாது கொல் அவம் - அது கடியாமல் கொல்லுகின்ற பாம்பாகும், பார்க்கைத்து வெறுக்கும் துயர் - பால் கசந்து வெறுக்கப் படுதற்கேது வாகிய தன்பமது, பரிசார மிலா ரோய் - மருத்தில்லாத வியாதி, பொல் லார் உளம் மகிழும் கைத - தியவர்கள் பார்த்து மன மகிழுகின்ற சரித்திர மாகும், புகையார் சொரி அனலம் - புகையாது எரிகின்ற தீயாகுமது, பூவும் பொரு கலகம் - பூவினால் சண்டை விளைக்கின்ற கலகமாகும், பிறர் போக்கா மருள் கண்டும் - அது தலைவர் தவிரப் பிறரால் கீழ் முடியாத மயக்க மென்பது தெரிந்தும் கொல்லார் அருள் என்ன - கொல்லாதவர் களுடைய கருணைபோல, குளிர் குடகாவிரி யமுதம் குடிகொண்ட குட் டைத் கொருகோன் - குளிர்ந்த காவிரி கிராகிய அமுதம் கிலபெற்றிருக்கும் கும்பகோணத் திருப்பதிக்குத் தலைவனும் ஆகிய, எவ்வன் குமண்டுர் நல் லார் திருமலையன் - எங்களுடைய குமண்டிரிவிருக்கும் திருமலைய னென் பவர், புயன் கனினத் தொடை யருளான் - புயத்தி லணிகின்ற தாமரை மலர் மாலையை எனக்குக் கொடுக்கா திருக்கிறான், நல்கின்றது நல்காதது நான் செய்திடு பிழையே - கொடுக்கக் கூடிய மாலையை அவன் கொடாம விருப்பது நான் செய்த தீவினையே, எ - று.

பரத்தையர்க் கூற்று

138. கைகொடுத்து மனகபா மயிர்கொடுத்து மறைவிலே
கடிசுருட்கொடுத்து மாசைகை நகங்கள் வைபென
மெய்கொடுத்து மெய்பிதென்று பொய்கொடுத்தும் விழைபெரு
விரலின்போ திரங்கொடுத்தும் வித்தம்வாங்க வல்லமோ

ஹைகொடுத்த விழிசிவப்ப நுதல்விவர்ப்ப வகையிலே
மயில்கொடுத்த வமளிசோர மாகதக் கொழுந்தபோல்
செய்கொடுத்த பொழுதிலாயர் மனைபிலாடு மேகமே
நீதிகண்ட பாலைவந்த நீலகண்ட பூபனே.

உரை :—ஹைகொடுத்த விழி சிவப்ப - ஹை தீட்டிய கண்கள் சிவக்
கும்படியாகவும், நுதல் விவர்ப்ப - செற்றியில் விவரவை தோன்றும்படி
யாகவும், வகையிலே மயில் கொடுத்த அமளி சோர - மலைபுலுள்ள மயலின்
தோகையினுஞ்செய்த படுக்கை சிலையும்படியாக, மாகதக் கொழுந்தபோல் -
பச்சை மணியின் ஒளிபோல, செய் கொடுத்த பொழுதில் ஆயர் மனைபிலாடு
மேகமே - வெண்ணெய் தந்தபோது அதை வாக்கித் தின்று இடையர்கள்
வீடுகளில் விளையாடின மேகம் போன்றவனே !, நீதிகண்ட பாலைவந்த நீல
கண்ட பூபனே - நீதிகண்ட பாலை பெண்ணும் ஊரில் தோன்றிய நீலகண்ட
மன்னனே!, ஹைகொடுத்தும் அனபார மயிர் கொடுத்தும் - பிடிப்பதற்குக்
கையைக் கொடுத்தும் தடவுதற்குக் உத்தல் மயிரைக் காட்டியும், மறைவிலே
நடி சுருள் கொடுத்து - மறைவாகக் கடிப்பதற்கு வெற்றிலைச்சுருள் கொடுத்
தும், ஆசை சை கைகள் வையென மெய் கொடுத்து - காதலினால் கைச்
சூறிகள் வைக்கும்படி உடம்பைக் காட்டியும், மெய்விதென்று பொய் கொடுத்
தும் - மெய்யான மோகச் தருவதென்று பொய்யான வுடலைக் காட்டியும்
விலை பெரு விரலின் மோதிரக் கொடுத்தும் - விலை மதிக்க முடியாத
மோதிரத்தை விரலிலணிவித்தும், வித்தம் வாங்க வல்லமோ - உன்னிடம்
எங்கள் பொன் பெற முடியுமா ?, ஏ - று.

139. குருத்தவாழைகள் வேள்குடைக்கொரு கோறநூத்திரமங்கலம்
குடிநிளங்கிப வானியாகர் கோபுரந்திர மண்டபம்
கிருத்தமாதரோ டாடல்பாடல்கள் கண்டமாழுகில் பாலைவாய்
நீலகண்டன் வகைக்குளே பெய்திர்நிறுமாதர் முகத்திலே
பருத்திராது சிறுதுவெண்மை படாதுகேக விடாதுசெம்
பவனமொன்றை பெடுத்துயிக்க பதப்படுத்தி வணக்கியே
அருத்தபாகி வழத்தியண்டர் தம்முறையுள்ளி னடக்கியே
அழுகுகொண்டுபொ திந்ததொன்றின் பதாமென்னுயிர்வல
[கமே.

உரை :—குருத்து வாழைகள் வேள் குடைக்கு ஒரு கோல் தரும் -
இசும் வாழைத் தண்டுகள் மன்மதனுடைய குடைக்கோம்புக்குத் தடியாகப்
பயன்படுவதுபோல விளங்கும், திருமகலம் குடி விளங்கிய வாலி எயகர் -
திருமகலத்திலுள்ள குடிகள் தழைக்கும்படியாக விளங்கும் உயிர்போன்ற
கடவுளுக்கு, கோபுரத் திருமண்டபம் கிருத்த மாதரோட ஆடல் பாடல்கள்
கண்ட - கோபுரமும் திருமண்டபமும் அமைத்து பெண்ணுடைய ஆடல்

பாடல்சேனோடு உடிய திருவிழாவும் ஏற்படுத்திய, மாமுதில் - பெரியமேகம் போன்ற வள்ளலாகிய, பாலைவாய் லேசெண்டன் - பாலைப்பதியி லுறையும் லேசெண்ட மன்னருடைய, வரைக்குளை எதிர் நிற்கு மாதர் முகத்திலே - மலைமேல் உள்ள பெண்களுடைய திருமுகத்தில், பருத்திராது - அதிச மாகப் பருக்காமலும், சிறுது - சிறியதா யில்லாமலும், வெண்ணை படாது - வெண்ணிறங் கலவாமலும், சேனை விடாது - உரிய வரிகன் தவறாம விருக் கப் பெற்றும் உள்ள, செம்பவன மொன்றை யெடுத்து யிச்செப் பதப் பண்படுத்தி வணக்கியே - சென்றிமான பவனத் துண்டொன்றை யெடுத் தப் படுத்தி, அருத்துபாகில் அழுத்தி - உண்ணுகின்ற வெல்லப்பாகிற் றேய்த்து, அண்டர்தம் அமுதை யுள்ளி னடக்கியே - தேவாயிரத்ததை யதனு ளடைத்து, அழகுசெண்டு பொதித்த தொன்றினை - அழகாக அமைத்துவைத்த ஒரு உறுப்பினை, அதரம் என்னும் இவ்வுலகமே - இவ்வுலகத்தார் உதடு என்று சொல்வார்கள், எ - று.

140. வனசன்கொடி லங்காபுரி கிருபன் கொடிபனிலன்
மைத்தன்கொடி சோன்கொடி மரான்கொடி துரிபோ
தன்னன்கொடி கிராகிய கடைசொல்லிடை நுதல்கன்
தடவங்குல் படைத்தான் மபறணியத் தொடைதாராய்
கனகங்குடைது கிறண்டிகை காளங் கரிபரிதேர்
கற்றோர்களை வாழ்வித்தருள் கார்கண்டய ரதிபன்
னிரதங்கிய கமலாசன மாதைப்பிள்ளை காப்கன்
காராயண பட்டப் பொனிகன்னு டுடைபாளே.

உரை:—கனகம் குடை துதில் தண்டிகை காளங் கரி பரி தேர் - பொன்னும் குடையும் ஆடையும் சிவிகையும் ஊது சின்னமும் யானையும் குதிரையும் தேரும் கொடுத்து, கற்றோர்களை வாழ்வித்தருள் - படித்தவர் களை என்றாக வாழச் செய்கின்ற, கார்கண்ட அயர் அதிபன் - மேகத்தைப் பார்த்து ஈனையைச் செய்கின்ற தலைவன், னிரதங்கிய கமலாசன மாதைப் பிள்ளை காயகன் - என்றாக வாழ்கின்ற தாமரைப்பு விருக்கையைமுடைய மாதைப்பதியில் வாழ்கின்ற பிள்ளை காயகனென்னும் வள்ளலே! காராயண பட்ட-காராயண னென்னும் பட்ட முடையவனுடைய, பொனிகன்னு டுடை பாளே - கல்ல காவிரி காட்டிற்கு அகிப்பதியே, வனசன் கொடி கடை - பிரமன் கொடியி லெழுதப்பெற்ற அன்னம்போன்ற கடைபும், லங்காபுரி கிருபன் கொடியான் சொல் - இராவணனது கொடியிலுள்ள வீணையைப் போன்ற சொல்லும், அனிலன் மைத்தன் கொடி இடை-வாயு புத்திரனுடைய வீமனுடைய கொடியாகிய சிங்கம்போன்ற இடைபும், சோன் கொடி முதல்-சோனுடைய கொடியாகிய வில்போன்ற புருவமும், மரான் கொடி கன் - மன்மதனுடைய கொடியாகிய கல்மீன் போன்ற கண்ணும், துரி யோதனன் கொடி அங்குல் - துரியோதனனுடைய கொடியாகிய அரவம்

போன்ற அஞ்ஞம், படைத்தான் மயல் தணிய தொடை தாசாய் - இவ்வ
னவு உறுப்புணையும் படைத்த பேண்ணின் மயக்கம் நீங்கும்படி மாலை
யனிப்பாயாக, எ - று.

141. கொதித்தெழுந்த திரைக்கட னஞ்சுண்ணீ ரானீர்

குலவுதொண்டன் மகவையடிச் சுண்ணீ ரானீர்

கதித்தபன்றிக் கெட்டாத கழல ரானீர்

கருதலர்கள் புரமெரித்த மிடுக்க ரானீர்

எதிர்த்துவந்த காளியண்ட வாத ரானீர்

எச்சாளு நிருவாணி யானீர் தில்லைப்

பதிக்கரசே சிவகாமி பங்கனாரே

பத்தர்சித்தர் பரவுசிற நம்பலவ னாரே.

உரை:—தில்லைப்பதிக்கரசே - தில்லைத்தலத்திற்குத் தலைவரே!, சிவ
காமி பங்கனாரே - சிவகாமி யம்மையைப் பாசமாக வுடையவரே!, பத்தர்
சித்தர் பரவு சிறநம்பலவனாரே - பத்தர்களும் சித்தர்களும் தொழுதின்ற
சிற்சபையி லாடுகின்ற பெருமானே!, கொதித்தெழுந்த திரைக்கடல் ஞ்சு
உண்ணீரானீர்-பொங்கி கிளம்பிய பாற்சடலிலுள்ள விஷத்தை புண்டவ
ரானீர், குலவு தொண்டன் மகவையடிச் சுண்ணீரானீர் - உம்மை வழிபடு
கின்ற சிறுத்தொண்டனுடைய பிள்ளையை யறுத்துத் தறி சமைத்த உண்
டவரானீர், கதித்த பன்றிக் கெட்டாத கழல ரானீர் - உம்மைக் காண
வேனுமென்று பன்றி வடிவுகொண்ட திருமாலுக்குக் காண முடியாதவ
ரானீர், கருதலர்கள் புரமெரித்த மிடுக்க ரானீர் - பகைவர்களுடைய திரி
புரத்தை வெயிர்த்த வீரரானீர், எதிர்த்து வந்த காளியண்ட வாதரானீர்-
கடனஞ் செய்வதில் போட்டிபோடவந்த காளியோடு கெருங்கி வாதாடினீர்,
எச்சாளும் நிருவாணி யானீர்-எப்போதும் திக்கையே சூடையாக வுடைமை
யால் சூடை பில்லாதவரானீர், எ - று.

142. ஏட்டைக்கட்டி யெழுத்தோ டெழுத்துவைத்

தனைத்துக்கட்டி யிசைக்கட்டி லோபர்மேற்

பாட்டைக்கட்டி யென்றெண்டையுங் கட்டிய

பாவங்கட்டிய தென்றைக்குத் திருமோ

தோட்டைக்கட்டுங் குழலே யுனதடித்

துணையைக்கட்டிய பேர்க்குப் பாகதி

விட்டைக்கட்டிய தாயே செல்வேலி வாழ்

மெல்லியேதிரு வெண்ணீற்று வல்லியே.

உரை:—தோட்டைக் கட்டும் குழலே - தோட்டினைக் காதிலணித்த
உத்தலுடைய உண்ணியே!, உனதடித் துணையைக் கட்டிய பேர்க்குப் பா

கதி வீட்டைக் கட்டிய தாயே - உனது இரு திருவடியையும் சரணாக்
பிடித்துக் கொண்டவர்களுக்கு மேலான நிலையாகிய மோட்சத்தைக் கை
வரும்படி செய்யும் அம்மையே !, செல்வேலி வாழ் மெல்லியே - திருசெல்
வேலிப் பதியில் வீற்றிருக்கின்ற மென்மை வாய்ந்த தேவியே !, திருவெண்
ணிற்று வல்லியே - திருநீற்றினை யணிந்த கொடிபோன்றவளே !, எட்டைக்
கட்டி எழுத்தோடு எழுத்து வைத்து இணைத்துக் கட்டி - ஏடுகளைத் தயார்
செய்து ஒன்றைச் சேர்த்து எழுத்துக்குப்பின் எழுத்து பொருள்தும்படி
எழுதி, இசை கட்டி - அதற்குரிய ராமமைத்து, லோபர்மேல் பாட்டைக்
கட்டி, ஈயாதவர்கன்மீது பாட்டியற்றி, என் தொண்டையும் கட்டியது
என்றைக்குத் திருமோ - என் தொண்டை கட்டிப்போவதற்குரிய பாவத்தை
யென் தலைமேற் சுமந்து கொண்டது எப்போது ஒழியுமோ ? , எ - று.

143. தனக்காறு மாதமும் போய்காட்டிற் காட்டிற்
றங்குபட்டி விக்ரமன் சரிதம்போல
எனக்காறு மாதமும் போயானி யாடி
ஆவணிவந் தெய்தியபின் மாதம்போனால்
மனக்காதல் கொண்டிருந்த மாதர்பின்னை
மாதப்பே ரிட்டழைப்பார் மதுரை வாசல்
தனக்கான மதிமந்திரி யீர்திரன் றன்
தபோபலனே ருடர்கைக்குத் தமிழ்க்கும் வாழ்வே.

உரை:—மதுரை வாசல் தனக்கான மதிமந்திரி இர்திரன் றன் தபோ
பலனே-பாண்டியன் மதுரைப்பதி வாயிலுக்குத்தக்க அறிவனைய அமைச்ச
ரான பெருஞ் செல்வனின் தவப்பயனு லுதித்தவனே !, ருடர்கைக்கும்
தமிழ்க்கும் வாழ்வே - ருடர்கைப்பதியில் நிலைவனும் தமிழ்க்கு ஆக்கத் தேடி
பவனே!, தனக்காறு மாதமும் போய் காட்டில் காட்டில் தங்குபட்டி விக்ர
மன் சரிதம்போல - விக்ரமாதித்தனும் பட்டியும் நாடாறு மாதம் காடாறு
மாதம் அரசு செலுத்திய கதைபோல, எனக்காறு மாதமும் போய் - என்
னைப் பிரிந்த ஆறுமாத காலமாகியும், ஆனி ஆடி ஆவணி வந்தெய்திய பின்
மாதம் போனால் - ஆனி ஆடி ஆவணி புரட்டாதி என்னின்ற மாதங்கள்
கழித்தால், மனக்காதல் கொண்டிருந்த மாதர் - என்பால் உன்னத்திலே
ஆசைகொண்ட பெண்டிர், பின்னை மாதப்பேர் இட்டு அழைப்பார் - நீர்
சொன்னபடி மீண்டும் வராததை யெண்ணி அல்பிசீ யென்றழைப்பார்கள்,
(அல்பிசீ - சீ அல்பனே), எ - று.

144. குன்றுகுடையா வெடுத்துக் கோவைக் கரத்த
கோபாலா நிற்பெருமை கூறக் கேண்மோ
அன்றமலர் வந்தவடன் வீட்டைவிட்டே
ஆயர்மனை வந்ததனா வாயர் மாதர்

கன்றுகட்டுந் தாம்புகொண்டே யுலிற் கட்டிக்
கரியதிரு மேனிசிவப் பேற மத்தால்
என்றுமழி யாப்பெயராத் திருடனென்றே
ஏற்றியது முன்தலையி னெழுத்துத் தானே.

உரை :—குன்று குடையா எடுத்துக் கோவைக் காத்த கோபாலா - கோவர்த்தன கிரியை எடுத்துக் குடையாகப் பிடித்துப் பசுக்களைக் காப்பாற்றிய கோபால கிருஷ்ணனே !, நின் பெருமை உறக் கேண்மோ - உன்னுடைய பெருமையைச் சொல்லக் கேட்டுந்நவாயாக, அன்று மலர் வந்தவன் தன் வீட்டை விட்டே - அக்காலத்தில் தாமரைப்பூவில் தோன்றிய திருமகளின் வீட்டை விட்டு, ஆயர் மனை வந்ததனால் - இடையர்களுடைய இல்லங்களிற் போய்ச் சேர்த்ததனால், ஆயர் மாதர் - இடைப் பெண்கள், கன்று கட்டும் தாம்புகொண்டே உலலிற் கட்டி - கன்றுக்குட்டியைக் கட்டுகின்ற கயிற்றைக்கொண்டு உன்னை யுலிற் சேர்த்துக் கட்டி, கரிய திருமேனி சிவப்பு ஏற - உன்னுடைய கருகிறமுன்ன உடம்பில் சிவந்த நிறமுன்ன இரத்தக்கரை படும்படி, மத்தால் என்றும் அழியாப் பெயராய்த் திருடனென்றே ஏற்றியதும் - மத்தைக்கொண்டு என்றும் மாறாத திருடனென்று பெயருண்டாகும்படியாக அடித்ததும், உன் தலையி னெழுத்துத்தானே - உன் தலையில் விதித்த விதியோ, ஏ - று.

145. சேல்வண்டு வசமளியே நானான
பெண்ணின்மேற் சினத்தேயைத்து
கோல்வண்டு முனைதீட்டிக் கழைகுழைத்தங்
கசனெய்த கொடுமைதன்னால்
பால்வண்டு நிறைபழன வாதிபுரித்
தியாகேசர் பாலிவாறு
கால்வண்டே போயுரையின் கைவண்டு
பூழுகந்த கணக்கைத்தானே.

உரை :—ஆறுகால் வண்டே -, சேல் வண்டு வசம் - சேல்மீன் சிறந்த கொடியாகவும், அளியே காண் ஆப் - வண்டே வில்லின் நானாகவும் வைத்து, இப்பெண்ணின்மேல் சினத்தே - இந்த மாநின்மேல் கோபித்து, ஐத்தகோல் வண்டு முனை தீட்டி - கொல்லக்கூடிய ஐத்த அம்புகளின் மூனிகளைக் கூர்மையாகச் செய்து, கழை குழைத்து - கரும்பு வில்லை வளைத்து, அக்கசன் - மன்மதன், எய்த கொடுமை தன்னால் - அம்புகளைச் செலுத்திய கொடுஞ் செய்கைகளினாலே, மின்னை வண்டு பூழுகந்த கணக்கைத்தானே - பெண்ணின் கையிலிருந்த வளையல்கள் பூமியில் கழன்று விழுந்த அளவினை, பால் வண்டு நிறை பழன ஆதிபுரி தியாகேசர் பால் போயுரை - பால்போன்ற வெண்ணை நிறமுடைய சங்குகள் நிறைந்த வயல்சு

ஞடைய திருவொற்றிபூத் தியாகராசப் பெருமானிடம் தெரிவிப்பாயாக !,
எ - று.

146. கொல்லா விரதத் தமிழ் முனிவன்
முதலோர்குண வாகட நூலில்
எல்லாப் பிணிக்கு மருந்திசைத்தா ரிபானுமவை
தேர்த்துறுதி கண்டேன்
பொல்லாப் பசிகோய்க் கொருமருந்த
புகலாமையின்யான் நேடிநின்றன்
சொல்லா மெனவெண்ணுழி பங்கோய்
தொலைத்ததுறைசார் பறிகிலேன.

உரை :—கொல்லா விரதத் தமிழ் முனிவன் முதலோர் - அருளொழுக்
கத்தை மேற்கொண்ட அசத்தியர் முதலிய முனிவர்கள், குணவாகட
நூலில் - வாகடம் போன்ற வைத்திய நூல்களில், எல்லாப் பிணிக்கும்
மருந்த இசைத்தார் - எல்லா கோய்களுக்கும் இன்ன இன்ன மருந்தென்று
விதித்தனர், யானும் அவை தேர்த்து உறுதி கண்டேன் - நானும்
அவற்றை யாராய்ச்சிசெய்து அவற்றின் முடிபுகளைத் தெரித்தேன், பொல்
லாப் பசி கோய்க் கொரு மருந்த புகலாமையின் - கொடிய பசியாகிய
வியாதிக்கு ஒரு மருந்தும் அந் நூல்களில் விதிக்காமையால், யான் நேடி
நின்றன் சொல்லா மென எண்ணுழி - யானதற்கு மருந்தை காடி உன்
மொழியே அதற்கு மருந்தென்று கினைத்தபோது, அங்கோய் தொலைத்த
துறைசார்பு அறிகிலேன - அந்த கோய் ஒழிந்தபோன விதத்தையும்
அதன் தொடர்பினையும் அறியாதவனுனேன், எ - று.

147. கட்டுக்குழன் மாவடுவண்டாய்
கழைநிற்புதல் கூடிகாட்டம்
எட்டுத்தண்ட முருக்கோட்ட
மிகளுவிது வானனம்பாணி
தட்டுச்சுவர்க்கஞ் சிலம்பிகை நூனி
தம்பமகிப்பை வராற்றான்சொல்
வெட்பால்தூல் கோகிலமன்ன
கடையும்வடமீன் கற்புடையான்.

உரை :—கண் - மாவடுவைப்போன்ற கண்ணும், பூக்குழல் வண்டாம் -
வண்டைப்போன்ற அழகிய கடத்தலும், கழை வில் புதல் - கரும்பு விலகப்
போன்ற புருவமும், கூர் அகி காட்டம் - கூரிய வான்போன்ற பார்வையும்,
என் பூத்துண்டம் - எள்ளின் மலரைப்போன்ற மூக்கும், முருக்கு ஓட்டம் -
முருக்கம் பூப்போன்ற உதமும், இவகு விது ஆனனம் - ஒளிருகின்ற சந்தி
சென்போன்ற முகமும், பாணி தட்டு - குளிர்த்த தாமரைப் பூப்போன்ற,

கையும், சவர்க்கம் சிலம்பு - மலைபோன்ற தனமும், இடை தூல் - துவிறை
போன்ற இடைபடும், சிதம்பம் அகிபை - பாம்பின் படம்போன்ற கடிதடமும்,
வரான் தான் - வரால் மீன்போன்ற கணக்காலும், சொல் வெட்பால் -
வெண்மையான பாலின் கனவபோன்ற மொழியும், ஞால் கோதிலம் - குயில்
போன்ற ஒலியும், அன்ன கடையும் - அன்னம்போன்ற கடையும், வடமீன்
செப்புடையான் - அருத்திபோன்ற செப்புமுடையாளிப் பெண், எ - று.

வெறி விலக்கல்

148. இத்தை பனைபயுநு கில்வான் கிரிமலரே
வைத்தகரை யோதடுக்க மாட்டாதே—சித்தசித்தம்
அங்கமுதல் காத்துறைகை யம்பலவா ணன்புபத்திற்
செங்கழுநீர்த் தாரினையே தேடு.

உரை :—இத்தையல் கைய - இப் பெண்ணைவன் வருத்தும்படியாக,
உருவில்லான் விடு மலர் ஏவை - மன்மதன் செலுத்தகின்ற பூக்கணையை,
தகர் ஐயோ தடுக்கமாட்டாதே - (பலியிடப்படும்) ஆடானது தடுக்கமுடி
யாத, (பரிதாபம்!) சித்தம் சித்தம் - நான்தோறும், அங்கமுதல்காதுறை
கை - அழகிய பங்கு மாக்கள் சூழ்ந்த திருவாவடுதறையில் வீற்றிருந்
தும், அம்பலவாணன் புயத்தில் - அம்பலவாண சுவாமியினுடைய தோளி
லணிந்த, செங்கழுநீர்த் தாரினையே தேடு - செங்கழுநீர் மாலையினையே
நாடிப்பெறுவாயாக!, எ - று.

149. பண்டுமைக்கோர் பால்கொடுத்த பண்பனைக்கோ டச்சாத்துக்
கண்டுமையல்கொண்டவன்றான்கண்ணுற்றாய்-ஒண்டொடியாய்
வந்திசின்றார் வந்தாக்கேன் மாலைபெங்கண் மாதினுக்குத்
தந்திசின்றார் தந்திடென்று தான்.

உரை :—ஒன் தொடியாய் - ஒலிபுன்னவளை யலைத்தரித்த பாங்கியே!,
பண்டு உமைக்கு ஓர் பால்கொடுத்த பண்பனை - பழைய காலத்தில் உமை
யம்மைக்கு ஒரு பாசமாகிய இடப்பாகத்தைத் தந்த கற்குணமுடைய சிவ
பெருமானை, கோடச்சாத்துக் கண்டு - கோடச்சாத்த திருப்பதியிற் போய்ப்
பார்த்து, மையல்கொண்டு - அன்புகொண்டு, அவன்தான் கண்ணுற்று -
அவனுடைய திருவடியைத் தரிசித்து, எங்கள் மாதினுக்கு - எங்கள் சிறு
பெண்ணுக்கு, மாலைதந்தி - மோகத்தைக் கொடுத்தாய், கின் தார் தந்திடு
என்று - உன்னுடைய மாலையைக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று, வந்து
கின்று - வணங்கி கின்று, ஆர்வர் தாக்கேன் - அன்போடு கேட்பாயாக,
எ - று.

150. வாக்கு மனமுமெட் டாப்பர மேசர் வலியநம்மைக்
காக்கும் படிக்கக் கண்டனக் கொண்டனர் காய்ந்துகைத்
தாக்கும் படியனு காதினி மாயைச் சனிபனிதம்
பாக்கும் பணமும்வைத் தேயழைத் தாலும் படியகத்தே.

உரை:—வாக்கு மனமும் எட்டர பாமேசர் - சொல்லுக்கும் மனத்திற்
கும் அப்பாற்பட்ட பெரிய முதல்வராகிய செவெருமான், வலிய நம்மைக்
காக்கும்படி கண்டனக் கட்டிக்கொண்டனர் - தாமாக வந்து நம்மைக் காப்
பதற்காக உறுதி செய்துகொண்டார், இனி - இனிமேல், மாயைச் சனி
யன் - மாயையாகிய சனியனை, கிதம் படியகத்தே பாக்கும் பணமும்வைத்து
அழைத்தாலும் - இப்படியெல்லாம் தினந்தோறும் வெற்றிலை பாக்கும் காணிக்
கையும் வைத்துக் கூப்பிட்டாலும், காய்த்த நமைத் தாக்கும்படி அனு
காது - நம்மைச் சினந்து வாதனை செய்வதற்கு அண்டாது, எ - று.

151. பொருதுவட் டாடுஞ்சி ஞர்வீதி யைந்நிப் புண்ணியமுன்
ஒருதுவட் டாமகன் செற்றோன் பணி பாணற் திடுவான்
கருதுவட் டாவெனுஞ் சொல்லாய் பொறுத்துக் கணப்பொழு
கிருதுவட் டாமல்விடு மோமதன் னிருந்நண்பே. [திங்

உரை:—வட்டாய் எனும் சொல்லாய் - சர்க்கரைக்கட்டி யென்று
சொல்லத்தக்க மொழியையுடையவளே!, மதனன் இருக்களை தவட்டா
மல் விடுமோ - காமனுடைய பெரிய அம்பு கம்மை வருத்தாது விடுமே,
பொருது வட்டாடும் ஞர்வீதி யைந்நிப் புண்ணியன் - வினையாட்டுச்
சண்டைசெய்து வட்டாடுகின்ற சிறு பிள்ளைகள் கிறைந்த தெருக்களை யுடைய
திறுவையாற்றுப் பெருமானே!, முன் ஒரு தவட்டா மன் சென்றோன்
பணிபான் - முற்காலத்தில் தனிச் சிறப்புடைய தவட்டாவின் புதல்வரு
கிய இராவணனைக் கொன்ற இராமபிரான் வழிபட்ட பெரியோனை, உற்
திடுவான் கருது - அடைவதற்கு எண்ணுவாயாக, பொறுத்துக் கணப்
பொழுது இங்கு இரு - பிரிவாற்றாமையைத் தாக்கிக்கொண்டு ஒரு சிறிது
கேரமிக்கே இருப்பாயாக, எ - று.

152. இளந்தென் றலைவட வானவமென்னு மெழின் மதன்கா
களந்தென் றலைமன் காணென வேங்குங் கடவகடு
பிளந்தென் றலைபன் நின்பொழிப்பானெனும் பேசைபிவ்வா
றளந்தென் றலைபிவெழுத் தெனுங் கூழையரும் பொருளை.

உரை:—பேசை - எனது சிறுமகனானவன், இளந்தென்றலை வடவா
அனல் மென்னும் - மெல்லிய தென்றற் காற்றினை வடவாழுகாக்கினி
யென்று கூறுகிறான், எழில் மதன் காகனம் தென்றலை நமன் காணென
எங்கும் - அழகிய காமக்கடவுளது ஊது சின்னமாகிய குயிலைத் தெற்குத்

திக்கிலுள்ள காலனென்று எண்ணியஞ்சுகிறான், என்று - பாலவன், கடல் அகடு பிளந்து - சமுத்திரத்தின் வலிற்றைத் திறிக்கொண்டிதித்து, அலை என்று ஒழித்திலுவான் - இராத்நிரியின் இருளை எப்போது தொலைப்பான், எனும் - என்று கேட்டான், உழையரும் பொருள் - கடைசியான துட்பம் யாதெனில், இவ்வாறு அளந்து என் தலை எழுத்த என்னும் - இப்படி என் விளைப்பயனை யளந்து என் தலையில் பிரமனெழுதிய எழுத்தே யாகுமென்பான், எ - று.

153. ஊசிக்கழகு முனைமழுங்காமை யுயர்ந்தபர
தேசிக்கழகித் திரியமடக்க நிரண்முனைசேர்
வேசைக்கழகின் னிசைபலதூல்கற் றளித்தவசனர்
காசிக்கழகு பொடிபெனக்கூறுவர் காவலரே.

உரை:—ஊசிக்கு அழகு முனை மழுங்காமை - ஊசிக்கு அழகு தருவது அதனுடைய துணி உர்மை கெடாதிருத்தல், உயர்ந்த பரதேசிக்க அழகு இத்திரிய மடக்கல் - மேலான துறவிகளுக்கு அழகு தருவது ஐம்பொறியடக்குதல், நிரண் முனை சேர் வேசைக்கு அழகு இன்னிசை - குவிந்த முலை கையுடைய விலைமகளிர்க்கு அழகு தருவது இனிய சுக்தேம் பல தூல்கற் றிவித்தவசனர் காசுக்கு அழகு - இவகையங்கள் பலவற்றையும் படித்துத் தேர்ந்த கல்விமான்களின் மூத்தகது அழகு தருவது, பொடியெனக் கூறுவர் காவலரே - மூக்குப் பொடியென்று காவன்மை புடையவர்கள் சொல்வார்கள், எ - று.

பார்வதி வழிபாடு

154. தரிசுத் தரியலர் கோருஞ் சன்னமூத் தன்மதிபாம்
பரிசுத் தரியல கமேகல் லூரிற் படர் செருக்காம்
கரிசுத் தரியல கோணுக்கெட்டாத முக்கண் ணன்மகிழ்
கிரிசுத் தரியலக் காரியைப் போற்றுகி கேடறவே.

உரை:—அகமே - கோசுமே!, தரியலர் கோரம் - சத்தருக்களுக்குச் சமமாகிய தருகம் - சூற்றக்களையும், சன்னம் - பிறப்பையும், தன்மதியாம் பரிசும் - தியவறிவாகிய வெகுமதியையும், தரியல் - பெறச் சாகாதது, படர் செருக்காம் கரிசு உத்த - விடுத்த அகையாமாகிய சூற்றம் தக்களைப் பிடித்தத் தன்ன, அரியலரோணுக்கு எட்டாத - ஐரமுாலுக்கும் பிரமனுக்கு மகப் படாத. முக்கண்ணன் மகிழ் - மூன்று கண்ணுடைய செபெருமான் விரும்பும், கிரிசுத்தரி யலக்காரியே - மலையாசன் மகளாகிய அழகம்மைமே!, கேடறவே - நீக்குகின்றெல்லாம் ஒழிபும்படி, கல்லூரில் போற்றுகியே - கல்லூரில் வழிபடுவாயாக, எ - று.

கலவியின் பிரிவாற்றாமையால் தலைவன் கூறியது

155. விடவாளை வென்றவிழி யாளைப்பூமியின் மேலகி
கடவாளைப் பெண்கட நாயகமாமொரு நாயகத்தை
மடவாளை பென்னுள்வதி வாளைப்பின்ப மருவவென்சொற்
கடவாளை பென்றெய்வமே பென்றுபோயினிக் காண்பதவே.

உரை:—என் தெய்வமே - எனது கடவுளே !, விடவாளை வென்ற
விழியாளை - நஞ்சு கலந்த வாளிலுஞ் சிறந்த கண்ணுடையவளை, பூமியின்
மேல் அகிர கடவாளை - நிலத்தின்மீது ஒலிபுண்டாகாமல் மெதுவாக கடக்
கும் இயல்புடையவளை, பெண்ணின் தம் நாயகமாம் ஒரு நாயகத்தை - பெண்
களுக்குத் தலைமையான ஒப்பற்ற தலைவியை, மடவாளை - இளமை புடைய
வளை, என்னுள் வதிவாளை - என் மனத்தில் தங்கியிருப்பவளை, இன்பம்
மருவ என் சொற்கடவாளை - இன்ப அகர்வதில் என் கட்டளைக் கடக்கி
கடப்பவளை, என்று போய் இனி காண்பதவே - இனிமேல் எங்காவிற
போய்க் காணமுடியும், எ - று.

தனக்கு நோய்தீர்த்த விசனென்னும் ஒரு வைத்தியன்மீது பாடியது

156. தேசம் புகழும் திருசெல்லை பில்வாழ
மீசனைம் மீசனுக்கொப் பென்னலாம்—சசன்
பிறவாமற் காப்பான் பிறந்தாரை நாளும்
இறவாமற் காப்பா னிவன்.

உரை:—தேசம் புகழும் திருசெல்லையில் வாழும் சசனை - சாட்டினர்
போற்றுகின்ற திருசெல்லைப்பதியில் வீற்றிருக்கும் கடவுளா, நம்மீச
னுக்கு ஒப்பென்னலாம் - வைத்தியனாகிய நம்மீசனுக்குச் சமானமாகச்
சொல்லலாம், சசன் பிறவாமல் காப்பான் - கடவுள் நம்மைப் பிறவி யெய்
தாமற் காப்பாற்றுவான், இவன் பிறந்தாரை நாளும் இறவாமற் காப்பான் -
இவ்வைத்தியன் பூமியிற் பிறந்தவர்களை யெக்காலத்திலுஞ் சாகாதபடி
காப்பாற்றுவான், எ - று.

தட்டாணைப்பற்றிப் பாடியது

157. மொய்வேலை சூழவகின் முத்துக்கு மாபபத்தன்
கைவேலை போலநாக் கண்டதில்லை—அய்வேலை
செய்யுமவற் ருத்திறல் விச்சுவ கருமன்
கையும்பொழியும்பொன் காண்.

உரை:—மொய்வேலை சூழவகின் - செருங்கிய கடல் சூழ்ந்த பூமியின்
கண், முத்துக் குமாபத்தன் கைவேலை போல நாம் கண்டதில்லை - முத்
துக் குமாபத்தனுடைய கையினால் அளி செய்யும் வேலைத்திறம்போல

காம் பார்த்ததில்லை, அவ்வேலை செய்யும் அவற்கு - அப்படிப்பட்ட உயர்த்த தொழில் செய்கின்ற அப்பத்தனுக்கு, திறல் விச்சுவ கருமன் கையும் பொன் பொழியும் - சாமர்த்திய முடைய தெய்வகம்மியனாகிய விச்சுவ கருமனுக்கு உடத் தனது கையால் பொன்னை வளமாகக் கொடுப்பான், காண் - அசை, எ - று.

வெறி விலக்கல்

158. இந்தவச மந்தவசத் தன்மலைதற் கேதுசெய்யு
கொந்தவச முற்றாட்கே கோக்குங்கால்—ஐபந்தொடியாய்
ஆண்டகுருத் தென்றுறைசை பம்பலவாணன்
பூண்டநிறச் செங்கழுநீர்ப் பூ.

உரை:—ஐபந்தொடி - புதிய வளையலணிந்த பாகியே!, கொந்த வசமுற்றாட்கே - வருந்தித் தன்னிலை மறந்த தலைவிக்கு, இந்த அசம் - இந்த ஆடாமைத், அந்த வசத்தன் மலைதற்கு ஏதுசெய்யும் - அந்த மன்மத முடைய சண்டையை எதிர்த்த என்ன செய்யக்கூடும்?, கோக்குங்கால் - ஆராயுமிடத்து, ஆண்ட குரு - கம்மை யாட்கொண்ட ஆசாரியனாகிய, தென் துறைசையம்பல வாணன் - அழகிய திருவாவடு துறையில் வீற்றிருக்கும் அம்பலவாண சுவாமிகளுடைய, புயத்தில் பூண்ட கிறிச செவ்வழி ரீப்பூ ஆய் - தோன்றிறரித்த கல்ல கிறமுடைய செங்கழுநீர் மலரை காடுவாயாக, எ - று.

159. அருமாதவர் புதுசுங்காற் கூடியோரையற்பெற்ற
திருமால்பெண்ணென்பதுதேற்ற மன்றோவத்தெளிவுகொண்
ஒருவாதவறசுற்றத்தன்பு செய்வோர்களுக்கறிய [டே
மருவாதத்தெற்றியிசையோனி முத்திரைவைப்பார்களே.

உரை:—அருமாதவர் புதுச் சந்திரர்குடி - அருமையான பெரிய தவஞ் தெய்வர்கள் போற்றுகின்ற சிவபெருமானைப் புணர்ந்து, ஓர் ஐயன் பெற்ற - அகிரச புத்திர சென்னும் ஒரு தெய்வத்தைப் பிறப்பித்த, திருமால் - அரி, பெண்ணென்பது தேற்ற மன்றோ - பெண்ணினத்தைச் சார்ந்தவரென்பது தெளிவல்லவா?, அத்தெளிவு கொண்டே - அந்தத் தெளிவு கோணமாக, ஒருவாறு அவற்குக் குறித்து அன்பு செய்வோர்கள் - சிவகாமல் எப்போதும் அவனை கோகிப் பக்தி செய்கின்ற அடியார்கள், உலகறிய மருவாததம் தெற்றியிசை - உலகத்தார்க் ளறியத் தங்கள் தெற்றியிலே அபரூபத்தம்படியாக, யோனி முத்திரை வைப்பார்களே - யோனி முத்திரையாகிய காமத்தை வைப்பார்கள், எ - று.

பரத்தையர்க்குஞ் சிவபெருமானுக்கும் சிலைடை

160. வரைவின் மாதராயிருத்தலாற் பதியிலாமாண்பால்
குரைகடற்புவிமார்தர்செய் வினைத்திறங்குறித்துக்
கரைசெய்போகமங்குறுத்தலாற் கடைவின் மங்கலத்தால்
உரைசெய்வேசையர நென்றகையமுமுளதோ.

உரை:—உரைசெய் வேசையர் - விலை மகளிரென்று பேசப்படுவார், வரைவின் மாதராயிருத்தலால் - மணமில்லாத பெண்டிரா யிருப்பதாலும், பதியிலா மாண்பால் - குறிப்பிட்ட தலைவனில்லாத சிறப்பாலும், குரை கடல் புவி மார்தர் செய் வினைத் திறங்குறித்து - முழங்குகின்ற கடல்சேர்ந்த பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் ஈகின்ற அளவினைக் கருதி, கரை செய் போக மங்குறுத்தலால் - அவ்வவர்க் கேற்ற வரம்புக்குட்பட்ட அனுபவத்தைக் கொடுத்தலாலும், கடையின் மங்கலத்தால் - விதைவைகளாகாது முடிவற்ற மங்கல முடைமையாலும்,

அரன் - பாமசுவன், இவ்வரை மாதராயிருத்தலால் தன்னுடைய மனைவி மலையரசன் மனாக இருக்கப்பெறுதலாலும் பதியிலா மாண்பால் - தனக்கு மேற்பட்ட தலைவனை யில்லாத சிறப்பாலும், குரை கடல் புவி மார்தர் செய்வினைத் திறங்குறித்து - முழங்குகின்ற கடல் குழிந்த பூமியின் மக்கள் செய்கின்ற வினைகளின் தன்மைக் கேற்ப, கரைசெய் போக மங்குறுத்தலால் - அளவு படுத்தப்பட்ட விளைப்பயனை அனுபவிக்கும்படி செய்தலாலும், கடையில் மங்கலத்தால் - எவ்வயற்ற மங்கலப் பொருளாயிருத்தலாலும், எனக்கு ஐயம் உளதோ - விலை மகளிர் சிவபெருமானுக்கு ஒப்பென்று சொல்வதற்குச் சந்தேக முளதோ, எ - று.

161. பின்னர்வந்துசெயலுபி ரந்தாப்பிறழ்ச்சி
முன்னர்ச்செய்திரோபவத்தி னுன்முதியவரினாந்
இன்னரென்றுகுதிர்பமங் கேடவாவவரை
என்னரும்புகழ்சினென் றியம்புதலியல்பே.

உரை:—பின்னர் வந்து செயல் உயிர் அறிதரப் பிறழ்ச்சி முன்னர்ச் செய்திரோபவத்தி - பின்னே வரப்போகிற செயற் பயனை மக்கள் முன்னே அறியாதபடி மாறுபாடு செய்கின்ற மறைப்பை விலைமாளிருடைமையாலும், உயிர்கள் பின்னனுபவிக்க வேண்டிய விளைப்பயனை முன்னே அறியாதபடி மாற்றஞ் செய்கின்ற மறைப்புத் தொழிலை பிறைவனுடைமையாலும், முதியர் இன்னார் இன்னரென்றுறது இன்பம் அக்துத்தலால் - வயது சென்றவர் இனையவர் என்கின்ற வேறுபாடில்லாது விலை மகளிர் பொருளுக்குத் தக்கபடியும் கடவுள் அன்புகருத் தக்கபடியும் இன்பப்பயன் கொடுத்தலாலும், இவரை என்னரும் புகழ் ஈசனென்று இயம்பு

தல் இயல்பே - பரத்தையரை நினைப்பதற்கரிய புதுமுடைய ஈசனுக்கு ஒப்பாகக் கூறுதலியற்கையாம். எ - று.

162. அல்லதுமவர் பரத்தையரெனும் பெயாடைவான்
கல்லவர் புதுப்பாதநூற் கேள்விகண்ணுக்
செல்வமல்குந் பொது விடையாடலாற் சிறந்த
முல்லைவெண்ணகை யின்பையாடுவனென் முறையே.

உரை:—அல்லதுமவர் பரத்தையரெனும் பெயாடைவான் - அன்றி யும் விவாகரணப் பரத்தையரெனப் படுதலாலும், பரத்து ஐயர் - சிவஞர் மேலான பரத்துக்குத் தலைவனென்னும் பெயருடைமையாலும், கல்லவர் பரத நூல் கேள்விவர் ஈனாக செல்வம் மல்கு நல் பொதுவிடை யாடலால். அறிஞர்கள் போற்றுகின்ற பரத காட்டிய நூல் முறைகளுக்குப் பொருத்த செல்வ திறந்த கல்ல சபை கடுவே பரத்தைய ராடுவதாலும், சிவபெரு மான் சிற்சபையில் கடனஞ் செய்வதாலும், சிறந்த முல்லை வெண்ணகை யினையரை அனென முறையே - சிறந்த வெண்ணகிறமுன்ன முல்லைப் பூப் போன்ற பரத்தையரை யானுக்குச் சமமென்று கூறுதல் பொருத்த முடையதே, எ - று.

திருக்கடவுளர்ச் சுவாமி துதி

163. பொன்னருகாரருகும் பூவையாரருகிலும்
தன்னருகுமுழுன்முழுன் தனித்திருந்தேன்கடவுளில்
முன்னருகர்தமையென்றார் முதன்மூவர்தமிழ்மணக்கும்
உன்னருகுவர்ப்பெற்றே னுடையாயுன்னருளியல்பே.

உரை:—பொன்னருகாரருகும் - பொன்னைப் பக்கத்திலுடைய மணிதர் பக்கத்திலும், பூவையாரருகும் - மாதர்களுக்குச் சமீபத்திலும், நிலம் தன்னருகும் - மண்ணிலுள்ள தாவர சொத்துக்களிடத்தும்; உழுன்று உழுன்று தவித்திருந்தேன் - அலைந்தலைந்து சூசைப்பட்டிருந்தேன், உடையாய் - என்னை யான்பவனே!, கடவுளில் - திருக்கடவுளில், முன்னருகர்தமை வென்றார் - முற்காலத்திற் சமணரை வென்றவராகிய திருஞான சம்பந்தர், முதல் மூவர் தமிழ்மணக்கும் - முதலிய மூவர்களுடைய தேவாரத்தின் வாசனை வீசும், உன்னருகுவர்ப்பெற்றேன் - உன் பக்கத்தில் வர்ப்பெற்றேன், உன்னருள் இயல்பே - இது உன் திருவருளின் தன்மையாகும் எ - று.

இராசிகளில் உதித்தவன் குணம்

164. ஆடோடெதிரிடேல் மடோடுசேரேல்
தண்டுகொண்டி, புசேல் கண்டுகிடங்கொடேல்
சிங்கத்தானேடே துங்கப்போர்செயேல்
கன்னிமகனைத் தன்னிவிடாதே
கோலானென்றிலுந் தோலான்தேளான்
தன்னிப்பேண வுன்னிக்கொள்ளுக
வில்லான்றன்னிச் சொல்லால்வனைத்திடு
மானானேடேயா வுழைக்கிடேல்
குடத்தான் படைபெலாம் படத்தான் வெல்லுவன்
மீனத்தா னட்டைத் தானாகத் திடுகவென்
ரேதினார் மூதறிவுடைய நாவலரே.

உரை:—ஆடோடு எதிரிடேல் - மேட ராசியிற் பிறந்தவனை எதிர்க்
காதே, மடோடு சேரேல் - இடப ராசிக்காரனுடன் கூடாதே, தண்டு
கொண்டு இல் புசேல் - மிதுன ராசிக்காரனுடைய வீட்டிற்குள் செல்
லாதே, நண்டிக்கு இடங் கொடேல் - கடகராசி புடையவனுக்கு இடங்
கொடாதே, சிங்கத்தானேடு துங்கப் போர் செயேல் - சிங்கராசியிற் பிறத்
தவனேடு உக்கிரமான சண்டை செய்யாதே, கன்னி மகனைத் தன்னி
விடாதே - கன்னி ராசியிற் பிறந்தவனேடு கெடுங்காதே, கோலா னென்
றிலும் தேலான் - துலா ராசியிற் பிறந்தவன் தோல்வியடைய மாட்டான்,
தோனான் தன்னிப் பேண உன்னிக் கொள்ளுக - விருச்சிக ராசியிற்
பிறந்தவனைப் பாதுகாப்பதில் யோசனை செய்யவேண்டும், வில்லான் தன்
னைச் சொல்லால் வனைத்திடு - தனு ராசியிற் பிறந்தவனைப் பேச்சினாலே
இணக்கிக்கொள்ளலாம், மானானேடே யானு வழைக்கிடேல் - மகர ராசியிற்
பிறந்தவனேடு தொலையாத விவகாரஞ் செய்யாதே, குடத்தான் படை
பெலாம் படத்தான் வெல்லுவன் - ரும்ப ராசியிற் பிறந்தவன் சேனைகளை
யெல்லாம் அழியச்செய்து செயமடைவான், மீனத்தான் ஈட்டைத் தானாகத்
திடுகவென்று - மீன ராசியிற் பிறந்தவனுடைய சினேகத்தைப் பிரியமாகத்
தேடிக்கொள்கவென்று, ஒதினார் மூதறிவுடைய நாவலரே - இவ்வாறாகப்
பழையமான அறிவுடைய பெரியோர்கள் கூறினர், எ - று.

திருவாரூர்ப் பெருமானைத் தூது விடுத்ததைப்பற்றி
யிகழ்ந்து பாடியது

165. தருக்கா லு மலர்ப்பொழிக்கு முரூர்தமைப்
புலமைத்தா ருக்குத்தன்னை
பெருக்கா லு மிவாருமைப் பெம்மானென்
றெண்ணாற் பெண்டித்தேறி

முருக்காலும் வெலற்கரிய விதழ்ப்பாவை
யினங்கும்வகை மொழிந்துவாவென்
நிருக்காலு நடத்தின நெருக்காலுந்
தமிழ்க்கிரங்கி யிருக்கொணதே.

உரை:—தருக்காலு மலர்ப்பொழில் சூழ் ஆரூர் தமை - மரங்கள் சிந்த
சின்ற பூக்கள் கிதைந்த சோலைகள் சூழ்ந்த திருவாரூரி விருக்கும் பெரு
மானை, புலமை தருக்குத் தன்னால் - சுந்தாமூர்த்தி தன் கல்வித் திறமை
யினு லேற்பட்ட செருக்கினாலே, பெருக்காலும் இவர் அருமைப் பெம்மா
வென்று எண்ணாமல் - வளம் கிதைந்த இறைவர் கிடைப்பதற்கரிய கடவு
ளென்று மதியாமல், பெண் பித்தேறி, - மாதர் மயக்கத்தின் மிகியால்,
முருக்காலும் வெலற்கரிய இதழ் பாவை இண்க்கும் வகை மொழிந்த வா
என்று - முருக்கம்பூவிலுளும் வெல்லமுடியாத சிவப்பமுதலைய உதட்டின
ளாகிய பாவையார் தான் வருதற் கிசையும்படி தூது போய் மொழிந்த
வாவென்று, இருக்காலும் நடத்தினார் - இரண்டு தடவை சுவாமியை நடக்
கும்படி செய்தார், ஒருக்காலும் தமிழ்க்கு இரங்கி இருக்கொணதே - ஒரு
போதும் தமிழ்ப் பாட்டின் பெருட்டு ஆரூர் தயவுசெய்திருக்கக்கூடாது,
எ - று.

ஒரு கன்னியைப் புகழ்தல்

166. அருக்கன்மதி யுதித்துவரு மம்புலியி
வதிரயங்க னன்பாய்க் கேளீர்
உருக்குமந்த வுடலீரா றென்றாரயு
மொன்றாரயு முகந்து கொண்டு
இருக்குமந்த விடந்தனிலே நாரிரண்டு
சிதமான திருக்கக் கண்டேன்
திருக்குளத்துப் படித்துறையிற் கலுக்கெனவே
சிறுக்கியவள் சிரிக்கின் றுளே.

உரை:—அருக்கன்மதி யுதித்துவரும் அம்புலியில் அதிரயங்கள் அன்
பாய்க் கேளீர் - ஞாயிறும் திங்களும் தோன்றி யொளிசெய்த வருகின்ற
இந்தப் பூமியிலுள்ள வியப்புக்களைப் பிரியமாய்க் கேட்போக!, உருக்கு
மந்த உடல் ஈராறு ஒன்றையும் ஒன்றையும் முகத்தொண்டு - மனதை
புருக்கக்கூடிய இறைவர் திருமேனி பதினைந்தாவது எட்டெத்திரமாகிய
சோதியை யுட்கொண்டு, இருக்கும் அந்தவிடம் தன்னிலே - வீற்றிருக்கும்
கோயிலில், நாலு இரண்டு விதமானது இருக்கக் கண்டேன் - ஒரு கன்னி
யிருக்கப் பார்த்தேன், திருக்குளத்துப் படித்துறையில் கலுக்கெனவே
சிறுக்கியவள் சிரிக்கின்றாளே - எ - று.

இதுவுமது

167. திருக்குளத்திற் திருக்குள சுந்தரக்கடவுள்
 விருப்பமொடு சிறந்து வரமும்
 இருக்களந்த குருக்கண்மனைத் தெருக்கணிறை
 புதுவையினி வெணைப்பார்த் தன்பா
 மருக்கினர்த் குருக்கிதழ்ச்செந் திருக்கமலம்
 பெருக்கமொடு வதிந்து தோன்றும்
 திருக்குளத்தங் கரையருகே சிறுக்கிவின்று
 கலுக்கெனவே சிரிக்கின் றுளே.

உரை:—திருக்குளத்திற் திருக்குள சுந்தரக் கடவுள் விருப்பமொடு சிறந்து வரமும் - அழகிய தெற்றியிற் கண்ணுடைய சோமசுந்தரக் கடவுள் கருணையோடு சிறப்பாக வீற்றிருக்கின்ற, இருக்களந்த குருக்கன் மனைத் தெருக்கன் கிறைவேதங்களை யாராய்ந்து சுற்ற அர்ச்சகர்களுடைய வீடுகள் கிறைந்த தெருக்களையுடைய, புதுவையினில் - புதுவைப் பதியில், செந் திருக் கமலம் பெருக்கமொடு வதிந்து தோன்றும் திருக்குளத்தங் கரையருகே-செந்தாமரைப் பூக்கள் மிகுதியாகத் தக்கி விளங்கும் அழகிய குளத் தங்கரைக்குச் சமீபத்தில், மருக்கினர்த் குருக்கிதழ் சிறுக்கி - வாசனை மமும் முருக்கம் பூப்போன்ற உதட்டினையுடைய சிறுமி, எண்ப் பார்த்து அன்பாய் - என்னை அன்போடு பார்த்து, சின்று கலுக்கெனவே சிரிக்கின் றுளே -), எ - று.

ஒரு மாதின்மீது மையல் கொண்டது

168. அக்கப்புரற்சகினை மிக்கச் சடைக்குளணி
 பத்தற்கு மெய்ப்பு தல்வனார்
 உக்கிரக் கோழிக்கொடியர் பச்சைப்பரிக்கும
 ருற்றுச் செழித்த வரைமேல்
 கைக்கிட்ட தன்வனையி னற்பொற்
 சரத்தினொளி கப்பத்தெருக்க ளளவும்
 செக்கச் சிறுக்கியவன் பக்கச்செருக்கியுயிர்
 சிக்கிக் கொளத் திரியுமே.

உரை:—அக்கு (அணி)-எலும்புமாலை யணிவதுடன், அப்பு சுற்சகியை மிக்கச் சடைக்குளணி - கங்கையையும் நல்ல சந்திரனையும் சடையினிடமாக வணிகின்ற, அத்தற்கு மெய்ப்பு தல்வனார் - சிவபெருமானுக்குத் திருமேனின் றோன்றிய முருகசுந்தவுன், உக்கிரக் கோழிக் கொடியர் - வீரமான கோழிக் கொடியை யுடையவர், பச்சைப் பரிக்குமார் - மயிலாகிய பச்சை வாகனமேறும் இளைய பெருமான், உற்றுச் செழித்த வரைமேல் -

தங்கி வளமிருத்த மலையின்மேல், கைக்கிட்ட தன் வளையின் கற்பொன்
சாத்தினொளி தெருக்களையும் கப்ப - தன் கையிலணிந்த காப்பினோடு
சேர்த்த பொன்சாட்டி ஒளியானது வீதியின்வரை கவரப்பெற்ற, செக்
கச் சிறுக்கியவன் பக்கச் செருக்கில் - மிசச் சிவந்த கிறமுடைய சிறு
பெண்ணின் ஒரு பக்கமொகச் சாய்த்தமைந்த கொண்டைச் செருக்கினில் -
உயிர் சிக்கிக்கொளத் திரியுமே - அசைப்பட்டுச் சிக்கிக்கொள்வதற்கு உயிரா
னது அதைச் சுற்றித் திரிகின்றது, எ - று.

திருவாரூப் பெருமான் துதி

169. கங்குலிலே நடப்பார்க்குக் காலிலே

கண்வேண்டிக் கண்டிரந்தச்

சங்கரனார் திருத்தாளிற் கண்ணிடத்து

சாத்திவைத்த சமத்தைப்பாரிர்

அங்கணனாராரா ராடவே கிண்கிணிக்கா

வருமை யெல்லாம்

செங்கணெரு மாறனக்கே யல்லான்மற்

றெருவருக்குத் தெரிந்திடாதே.

உரை :- கங்குலிலே நடப்பதற்குக் காலிலே கண் வேண்டும் கண்டிர்,
இராத்நிரியிலே வழி செல்பவருக்குப் பாதத்திலே கண்ணிருக்கவேண்டு
மென்று கீதகன் அறியீர்கள், அந்தச் சங்கரனார் திருத்தாளிற் கண்
ணிதத்து சாத்திவைத்த சமத்தைப் பாரிர் - அந்தப் பரமசிவனது திருப்
பாதத்தில் திருமால் தன் கண்ணை அகழ்த்தெடுத்தது அச்செய்த திறமை
யைக் கவனிப்பீராக !, அங்கணனாராரா ராடவே - அழகிய அருட்கண்ண
ராகிய திருவாரூப் பெருமான் ஆடுங்காலத்தில், கிண்கிணிக்கால் அருமை
யெல்லாம் - கிண்கிணி யணிந்த அப்பெருமானது திருவடியில் அறிதற்கரிய
முட்பக்கனெல்லாம், செங்கண் செடுமால் தனக்கு அல்லால் - சிவந்த
கண்ணையுடைய கீண்ட திருமாலுக் கல்லாமல் மற்றெருவருக்குத் தெரிந்தி
டாதே -, எ - று.

செங்காட்டங் குடிப்பெருமான் நித்தாஸ்துதி

170. ஓர்குடிக்கே போர்மகவாஞ் சிறத்தொண்டன்

இள்ளைபறி பொன்று போதும்

பார்குடிக்குட் செங்காட்டங் குடியேவு

முத்தார பதியா ரேகீர்

கார்குடிக்குங் கஞ்சுகமுவ் கப்பறையும்

பொக்கணமுங் கையிற் கொண்டே

யார் குடியைக் கெடுப்பதற்கே யாண்டிலே
டங்கொண்டே யலைகின்றீர்.

உரை:—யார் குடிக்குட் செங்காட்டங் குடிமேவும் உத்தராயணியாரே - உலகத்திலுள்ள மக்களுக்குள் திருச்செங்காட்டங்குடியைத் தெரிந்து அங்கே விருப்பத்தோடு சென்ற வடதேசத்தாரொன்று தம்மைச் சொல்லிக்கொண்ட பெருமாளே!; ஓர் குடிக்கே ஓர் மகவாம் சிறத்தொண்டன் பின்னாபழி யொன்றுபோதும் - ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரே பின்னையாயிருந்த சிறத்தொண்டரது புதல்வனாக் கொன்ற பழிச் செயலொன்றுமே போதுமானதாயிருக்க, கார் குடிக்கும் கஞ்சகமும் கப்பறையும் பொக்கணமும் ஸையில் கொண்டே - கருமை மிதந்த போர்வையையும் பிச்சைப் பாத்திரத்தையும் மிதந்த சுமையையும் ஸையி வெடுத்தக்கொண்டு, இங்கு - இந்த விடத்தில், ஆண்டி வேடம் கொண்டே -, யார் குடியைக் கெடுப்பதற்கு அலைகின்றீர் -, எ - று.

குறிப்பு:—யார் பிறவியை யொழிந்து ஆட்கொள்வதற்கு இந்தத் தவவேடங் கொண்டு வந்தீர் என்பது கருத்து.

171. அச்சுதனும் முடைய மைச்சினனார்
படியுளந்தே யகிலங் காத்தார்
நிச்சயமாய் வாழ்வுதரும் லட்சுமிதன்
னுடன்பிறந்தீர் நிலைமை யாக
உச்சிதமாம் பொன்மலையும் வெள்ளிமலையும்
படைத்தீர் நமக்குச் சார்பாய்ப்
பச்சைமா கதமிருக்கப் பிச்சையெறித்
துண்டதென்ன பட்டி யாரே.

உரை:—பட்டியாரே - திருடன் போன்றவரே!; அச்சுதனார் உம்முடைய மைச்சினனார் படியுளந்தே அகிலங் காத்தார் - அழியாதவரென்று போர்படைத்த திருமாலாகிய உன்னுடைய மைத்துனர் தன்னுடைய திருவடியால் லுலகத்தை யளந்து பூமியிலுள்ளவர்களை யெல்லாம் காப்பாற்றினார், நிச்சயமாய் வாழ்வு தரும் லட்சுமி தன்னுடன் பிறந்தீர் - உறுதியாய் வாழ்வதற்கு வேண்டும் பொருளைக் கொடுக்கக்கூடிய திருமகனுக்கு நீர் சகோதரர், நிலைமையாக உச்சிதமாம் பொன்மலையும் வெள்ளி மலையும் படைத்தீர் - நிலைவரமாய் கிற்றி மேன்மைபுடைய மேருமலையையும் சவிலை மலையையும் உடையவர் நீரே, உமக்குச் சார்பாய்ப் பச்சை மாகத யிருக்க - உமக்குத் துணையாகப் பச்சை ரத்தினமாகிய மாகதம் போன்ற உமாதேவியாயிருக்கும்போது, பிச்சை பெடுத்து உண்டதென்ன - ஐயம் வாங்கி புண்டதற்கு என்ன காரணம்?, எ - று.

ஒற்றியூர்த் தியாகர் நடனச் சிறப்பு

172. மாத்தவர்க் கொலாமுடலம் புளகிப்பி
கோதமாய் மகிழலாடும்
கூத்தவர்க்குப் பார்த்தவர்கள் கொடுப்பதல்லாற்
பார்த்தவற்கே கொடுப்பா ருண்டோ
கீத்தவர்க ளேகலத்த வெற்றியூர்த்
தியாகேசர் கிருத்தங் கண்ணால்
பார்த்தவர்க்குக் கேட்டதன்றிக் கிடையாத
பாகதியும் பாலிப் பாரே.

உரை:—மாத்தவர்க்கெலாம் உடலம் புளகிப்ப - பெரும் தவமுடையவ ரெல்லார்க்குஉட உடம்பிற் மயிர்ச் சிவிர்ப்புண்டாகும்படி, விகோதமாய் மகிழ ஆடும் - ஆச்சரியப்பட்டுக் களிக்கும்படியாகக் கூத்தாடுகின்றவர் ளுக்கு, பார்த்தவர்கள் கொடுப்பதல்லால் பார்த்தவர்க்கே கொடுப்பா ருண்டோ - உத்தப் பார்த்தவர்கள் ஏதாவது பரிசாகக் கொடுப்பதன்றி சூட்டம் பார்த்தவர்களுக்குக் கூத்தாடிகள் ஏதாவது கொடுப்ப துண்டோ? கீத்தவர்களே கலத்த ஒற்றியூர்த் தியாகேசர் - துறவிகளே மிகுதியாகச் சென்று தங்கிய திருவொற்றியூரி லுறையும் தியாகராசப் பெருமான், கிருத்தம் கண்ணால் பார்த்தவர்க்கு - நடனத்தைத் தண்டு மகிழ்த்தவர்களுக்கு, கேட்டதன்றி - அவர்கள் வேண்டியதை மாத்திர மல்லாமல், கிடையாத பாகதியும் பாலிப்பாரே - பெறுதற்கரிய உயர்ந்த வீட்டின்பத்தையும் அளித்தருள்வர், எ - று.

ரகுநாத சேதுபதியின் யானையை வியந்தது

173. கடிவாங்கு மலர்த்தடஞ்சூழ் சேதுபதி
ரகுநாதன் களிகல்யாணை
அடிவாங்கி முன்னடக்கில் வடகலிங்கம்
கிடுகிடென மங்கதேசம்
குடிவாங்குங் கடலேழு முள்வாங்கு
மொன்னவர்கள் கோட்டைவாசற்
படிவாங்கு மரசர்மணி முடிவாங்குஞ்
சேடன்முடி படியுந்தானே.

உரை:—கடிவாங்கு மலர்த்தடஞ்சூழ் சேதுபதி ரகுநாதன் களிகல் யாணை - வாசனை வீசுகின்ற பூம்பொழில்சுன் சூழ்த்த சேது சமஸ்தான மன்னனாகிய ரகுநாத சேதுபதியின் மகிழ்ச்சியுடைய வீரமான யானை யானது, அடி வாங்கி முன்னடக்கில் - அடி யெடுத்து வைத்து முன்சென் றால், வட கலிங்கம் கிடுகிடெனும் - வடக்கேயுள்ள கலிங்க நாட்டரசர் எழு

முகி அஞ்சுவர், அங்க தேசம் குடி வாங்கும் - வங்காள நாட்டுக் குடி உன்னடங்குவர், கடலேழும் உன் வாங்கும் - சத்த சமுத்திரங்களும் சுருங்கிக் கொள்ளும், ஒன்னலர்ண் கோட்டை வாசற்படி வாங்கும் - சத்தருக்க ஞடைய அரண்மனை வாசற்படி உன் அதிர்த்தடங்கும், அரசர் மணி முடி வாங்கும் - மன்னர்களுடைய மணின் பதித்த கிரீடங்கள் அசைத்த பணி யும், சேடன் முடிபடியும் - ஆதிசேடனுடைய தலை கீழே தாழும், எ - று.

வண்டோச்சி மருங்கணைதல்

174. சினம்பெரிதாய் மதனைவென்ற திருவாளூர்த்

தியாகேசர் திகழுநாட்டில்

இனம்பெரிதா மதுரமே இவளளக

மீதிருந்த விடல்போ வேறே

வனம்பெரிதாக் கிடையாதோ விடையொழிந்தார்

பழிசுமக்கு மார்பிற் கொங்கைக்

கனம்பெரிதா விடைசிறிதா யிருந்தாலும்

கொடிக்குக்காய் கனத்திராதே.

உரை :—சினம் பெரிதாய் மதனை வென்ற திருவாளூர்த் தியாகேசர் திகழுநாட்டில் - கோப மதிசெய்துக் காணிக் கண்ணல் எரித்து வெற்றி கொண்ட திருவாளூர்த் தியாகேசர்பெருமான் வீற்றிருக்கும் தேசத்தில், இனம் பெரிதா மதுரமே - கூட்டம் பெரிதாகவுடைய வண்டே!, இவள் அளவீ மீதிருந்தல் விடல்போ - இவளுடைய கூத்தல்மேல் தங்குதல் முறையாகுமா?, வேறே வனம் பெரிதாக் கிடையாதோ - வேறே பெரிய பொழில் உன் தங்குவதற்கு உங்களுக்குக் கிடக்க மாட்டாதோ, இடை யொழிந்தால் பழி சுமக்கும் - நுண்ணிய இரப்பானது இற்றுப்போனால் அத்தப் பழி உங்கள்மேலாகும், மார்பிற் கொங்கைக் கனம் பெரிதா விடை சிறிதா யிருந்தாலும் - அவன் மார்பிடத்தே தனங்களின் கனம் அதிகமாயும் இடை சின்னதாகவு யிருந்தாலும், கொடிக்குக் காய் கனத்திராதே - கொடியிலுள்ள காய் அது தாக்காதபடி கனத்திருக்க மாட்டாது, எ - று.

தலைவி கார்க்காலங்கண்டு கூறுதல்

175. ஞானத்தா வரிதுண்புக் கொளிப்பவேதனனினத்

தாயிரங்கதவு மடைக்கவிசன்

ஆனந்தோல் போர்த்ததுவு மன்றிக்கையி லனலேந்திச்

சுடையினின் முடுங்காலம்

வானத்தா ளாயும்பனியும் வாடைக்கார்தும் வருத்தமமைப்

பிரித்ததெய்வம் வருத்தகாலம்

சேனத்தார் சிங்களத்தார் செகத்தார் போற்றுஞ்
சிவந்தெழுந்த பல்லவர்கோன் சேரக்காலம்.

உரை:—சேனத்தார் சிங்களத்தார் செகத்தார் போற்றும் சிவந்தெழுந்த பல்லவர்கோன் சேரக் காலம் - சேன காட்டினரும் சிங்கள காட்டினரும் பிரஷஸத்தாரும் புழுத்து துதிக்கின்ற சிவந்தெழுந்த பல்லவ மன்னஞ்சய தலைவன் கம்மைப் புணராத காலம், வானத்தாரையும் பணியும் வாடைக் கார்தும் கம்மை வருத்தப் பிரித்த தெய்வம் வருத்த காலம் - வானத்தி லிருந்து பெய்கின்ற மழைத்தாரையும் குளிர்செயும் வாடைக்காற்றும் தியர் கொங்கும்படியாக கம்மைத் தலைவனிலிருந்து பிரித்த வினைத்தெய்வம் ஏற் படுத்திய கார் காலமாகும், (அது) ஞானத்தால் ஆரிதான் புகளொளிப்ப - அதன் கொடுமையை முன்னறித்த பயனாலே திருமால் துணிந்துகூத்து ஒளித் தக்கொள்ள, வேதன் களினை தாயிரங் கதையும் அடைக்க - பிரமந்தா னிருக்கும் தாமசையின் ஆயிர மிதழ்க் கதையுடையும் அடைத்துக்கொள்ள, ஈசன் - சிவபெருமான், ஆனைத்தோல் போர்த்ததுவு மன்றி - தனது திரு மேனியின் மேல் யானைத்தோலைப் போர்த்துக்கொண்டது மல்லாமல், கையல் அனலேக்கிச் சுடலையில் நின்று சூடும் காலம் - திருக்கையில் செருப்பினை பெடுத்துக்கொண்டு சுடுகாட்டில் சுடனமரங் காலமாகும், எ -று.

176. கன்றினிதாட்டிக் கறத்த தீம்பாலும்

கனலியின் மகளிரும் பறவை

தின்றதீங்கனியும் வேட்டையின் ஞமலி

கந்ததிருகின்ற மென்றசையு

மொன்றையுமெச்சி வெனவிசுழ்த்துணையா ருணர்த்துளே

ருறுகடன் பொருட்டும்

கன்றுடன் வேள்வி வேட்டிநும்பொருட்டு

கனிபொருள்வழங்க னன்றாமால்.

உரை:—கன்றினி தாட்டிக் கறத்த தீம்பாலும் - கன்றாகக் கன்றுக் குட்டிக்குப் பால் குடிப்பித்துப் பின் கறத்த இனிய பாலும், கலவியின் மகளிரும் - புணர்ச்சிக் காலத்திற் பெண்களது ஂசசெலும், பறவை தின்ற தீங்கனியும் - பட்டினன் கொத்தி வீழ்வித்த இனிய பழமுட், வேட்டையில் ஞமலி கறித்திகின்ற மென்றசையும் - வேட்டைக் காலத்தில் வேட்டை காய்ப்பற்றிக் கடித்த வீழ்த்திய பிராணிகளின் மெல்லிய ஂனலும், உணர்த்து னோர் ஒன்றையும் ஂசசெலென இசுழ்த்துணையார் - ஆறிய இவற்றின் பொருட் பயன் தெரிந்தவர் எதனையும் உசரிட்டமென்று இழிவாகக் கூறார்கள், உறு கடன் பொருட்டும் - மிகுதியான கடனைச் செலுத்துவதற்காகவும், கன்று டன் வேள்வி வேட்டிநும் பொருட்டும் - உயிருக்குத் தீமை யில்லாத முறை

யில் வேள்வி செய்திடுதற்கும், ஈனி பொருள் வழங்கல் என்ருமால் - போதுமான பொருளளித்தல் புண்ணியச் செயலாகும், எ - று.

177. காம்பாயர் தெய்வத்தின் பேரீரெழுத்தின் கடைபெழுத்தை
பாம்பாதி செய்தது வேருறிபாமலர்ப் பாவையங்கம்
பூம்பாவை பாக்குநல் வண்ணுமலைப் பொருப்பிடத்தே
தாம்பாதி வைத்தம் வராதிருந்தாலென்ன சாற்றுவதே.

உரை:—மலர்ப்பாவை - தாமரைப் பூவிலிருக்கும் இலக்குமி போன்ற
வனே !, அங்கம் - எலும்பின, பூம்பாவையாக்தம் நல் அண்ணு மலையர் -
பூம்பாவையென்ற பெண்ணைச் செய்வதற்கு அருள்புரிந்த நன்மையுடைய
சிவபெருமானாகிய திருவண்ணாமலைப் பெருமானது, பொருப்பிடத்தே -
மலையின்மீது, காம்பு ஆயர் - மூக்கிற் குழில் பூதகின்ற இடையருடைய,
தெய்வத்தின் பேரீர் ஈரெழுத்தின் கடை யெழுத்தை - வழிபடு கடவு
ளாகிய திருமாவின் இரண்டெழுத்துப் போரைய அரி யென்பதின் ஈற்
தெழுத்தாகிய ரி யென்பதனை, ஆம்பாதி செய்த - பாதிபாசச் செய்து
அதாவது பாதிரியெனக் கொண்டு அதனே குறியா - அதனையே இரவிற்கு
சந்திக்கும் இடமாகக் கருதி, தாம்பாதி - தாமரைமலைய, வைத்தம் - இட்டி
ருத்தம், வராதிருந்தால் என்ன சாற்றுவதே - தலைவி வரவில்லையானால்
காம் என்ன கூறுவது, எ - று.

திறப்பு:—இது தோழியை கோக்கித் தலைவன் கூறியது. பாதி யென்
பதற்கு நேரான சொல் அரை; அதைத் தாம் என்பதோடு சேர்த்தால்
தாமரை யென்றாகும்; தலைமகன் இரவைச் சந்திக்கக் குறித்த விடத்தில்
தான் வந்ததற்கு அடையாளமாகத் தன் கைவிலிருந்த தாமரைப்பூவை
அவகே இருந்த பாதிரி மாத்நின் டீழே வைத்தப் போனான்; அதனை
இங்கு தோழிக்கு அவன் குறிப்பித்தான்.

178. வாரண மாக்கள மாமலை யாழலை யாரணங்கே
வாரணஞ் சூழ்புவி நாடிய தேவந்தை வந்தவன்பால்
வாரண மாமரு ணுசல வீரவசத் தன் வெற்பில்
வாரண மேலொரு வாரணமேறி வந்தித்தவே.

உரை:—வாரணம் ஆம் களம் - சங்குபோன்ற கழுத்தினையும், மாமலை
யாம் - பெரிய மலைபோன்ற தனக்களையு முடைய, ஆரணங்கே - அழகிய
மாதே !, வாரணஞ் சூழ்புரி நாடிய - கடல் சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளவர்கள்
விரும்பிப் பேர்த்துகின்ற தேவந்தை வந்த - தேவை நகரின் றோன்றிய,
அன்பால் வாரணமாம் - அன்பினாலே கடல்போன்றவனாகிய, அருணாசல
வீர வசத்தன் வெற்பில் - அருணாசலவீர வசத்தன் என்பவனுடைய மலை
யிலே, வாரண மேலொரு வாரணமேறி வந்தித்தவே - அத்திரமாத்நின்மீது
ஆம்பற்பூ வைக்கப்பட்டிருந்தது, எ - று.

தறிப்பு:—அத்தி பென்பதம் ஆம்பல் என்பதம் வாரணமாகிய ஆனை யைக் குறிக்கும் பெயர்கள்.

179. பார்க்க வளைத்தனிக் கண்ணெறி மாயன் பகைத்திலகன்
பார்க்க வளைத்தகு சோன் வடமலைப் பார்த்தன்வெற்பில்
பார்க்கா னைக்கடித் தேயில காணனப் பைக்கிளியே
பார்க்கா னைக்கமத் தேயிருந் தானொரு பார்க்காணே.

உரை:—பார்க்கவளை - சுக்கிரனுடைய, தனிக்கண்ணெறி மாயன் - ஒரு விழியைக் குத்திய திருமால், பகைத்து - முதலிலவனை விரோதித்து, இலகு அன்பு ஆர்க்க - உள்ளத்தில் விளங்குகின்ற அன்பைப் பின்னே செலுத்த, அனைத்தகு சோன் - அவ்வன்பிற்குத்தக்க குணத்தைக் கட்டி னவன், வடமலைப் பார்த்தன் வெற்பில் - அவன்போன்ற வடமலைப் பதியி லுள்ள பார்த்த னென்பவனது மலையிலே, பார்க்காணைக் கடித்தே இலகு ஆனா பைக்கிளியே - முழுமதியை வெறுக்கசெய்யும்படி விளங்குகின்ற திருமுடித்தையுடைய இனக்கிளி போன்றவனே!, பார்க்காண - ஆலரியை, சுமத்தே இந்ந்தான் ஒரு பார்க்காணே - ஒரு மூங்கில் மரம் தாங்கி யிருந் தது, எ - று.

தறிப்பு:—பாஸ்காள் என்ற சொல் பார்க்காள் என்றாகியது பாற் காள் என்பது பாட்டெறகை நோக்கிப் பார்க்காள் என்றாயிற்று கடைசி யடியிலுள்ள பார்க்காள் என்பது சூரியனைக் குறித்தது. அவரி யென்ற சொல்லும், அரி யென்ற சொல்லும் சூரியனைக் குறிக்கும். அவரி யூவையும் அரியென்பது மூங்கிலையும் இங்கே குறித்தன.

180. சேணி கொன்றை வினைநீர்த்த நாதர் செழுங்கிரியில்
காரண மாமிது காரண மேயான் கன்னிகையும்
காரணன் தேவியும் வேறுசெய் தாருடை கன்முடிமேல்
காணை மூவண மாமலர் தானும்வந் தெய்தியதே.

உரை:—சேணி கொன்றை வினைநீர்த்த நாதர்-புகழ்பெற்ற அழகிய கொன்றை மாலையை யணிந்த வினைநீர்த்த பெருமானது, செழும் கிரியில்- வளமான மலையின்மேல், காரணமாமிது காரணமே - இது வியப்பிலுஞ் சிறந்த வியப்பாகும், அரன் கன்னிகையும் அரனது தேவி கையிலுண் டாகிய கங்கை கீரையும், காரணன் தேவியும் - திருமால் மனைவியாகிய பூதேவி யென்னும் மண்ணையும், வேறு செய்தாருடை கன்முடிமேல் - வேற்படுத்தும் தேற்றுகக்கொட்டை மரத்தின் கல்ல துனியிலே, காணை மூவண மாமலர் தானும் வந்தெய்தியதே - இரண்டோடு கூடிய மூன்றாகிய ஐவணப்பூ தேர்ந்தருத்தது, எ - று.

தரப்பு:—ஐவணம் என்பது மருதொன்றியைக் குறிக்கும்.

181. அலைகடலிற் றுயிடு றாணன்றேடற் கரியாண்ணு
மலைபர்தம் வெற்பினண்பா மயிலே வண்டுநுமரத்தில்
சிலைமலை கொண்டவன் சேய்மா துலன்றத்தை சேய்க்கிரங்கா
மலரினை வைத்தகன்றார் கண்டுவந்தோ மதிசயமே.

உரை:—அலைகடலிற் றுயில் றாணன் தேடற்கரியர் - அலைகளை
புடைய திருப்பரற் கடலில் கித்திரை செய்யும் விண்டுவானவர் - தேடிச்
சாண்பதற்கு முடியாதவராகிய, அண்ணாமலைப் பர்தம் வெற்பில் - அண்ணா
மலைப் பெருமானது மலையின் கண், நண் பாம் மயிலே - என்னிடத்தில்
கடவுக்கொண்டிருந்த மயில் போன்றவனே!, வண்டுநு மரத்தில் - சண்பக
மரத்தில், சிலை மலை கொண்டவன் - மலையை வில்லாக வளைத்த சிவபெரு
மானது, சேய் மாததன் - பிள்ளையாகிய முருகத்தையுளின் மாமனாகிய இங்
திரானுடைய, தத்தை சேய்க்கு - தப்பொராகிய காகிபன் பிள்ளையாகிய
சூரியனுக்கு, இரங்கா மலரினை - தலை விறங்காத பூவாகிய தாமரைப்
பூவினை, வைத்த அகன்றார் - தலைவர் வைத்ததுவிட்டுப் போயினார், அநி
சயம் கண்டு உவந்தோம் - அந்தப் புதுமைவைப் பார்த்து மனமகிழ்த்தோம்,
எ - று.

182. ஒருமாக்காலிட் டொன்றிட்டுப் பத்திட் டுடனரைக்காற்
பாவுமெழுத்தினிற் பாதிமுன் பின்னிற் பகிர்த்தமலர்
கருமுதி னேர்தரு மால்சென்னிபூபன் கனவரையில்
அரிமுன் னெழுபதி னுபிரஞ்சேர்மாத் தானதுவே.

உரை:—கருமுதிற் சேர்தரு மால்சென்னி பூபன் கனவரையில் - கரிய
மேகம்போன்ற திருமாலமிசமான சோழமன்னனது உயர்த்த மலைமீது,
ஒரு மாக்காலிட்டு - குறணியைக் குறிக்கும் க் என்பதை வைத்து, ஒன்று
இட்டு - ஒன்றைக் குறிக்கும் ககரத்தை விட்டு, பத்திட்டு - அதற்குப் பின்
பத்தைக் குறிக்கும் யகரத்தை விட்டு, அரைக்காற் பரவும் எழுத்தினில்
பாதி - அரைக்காலிற் பாதியாகிய வீசத்தைக் குறிக்கும் பரி எழுத்து என்
பதில், முன் பின்னிற் பகிர்த்த மலர் - பகரத்தை முன்னாலும் பகரத்தை
பிறுதிலிலும் வைக்க பங்கய மென்பது ஏற்படுவதால் அது குறிக்கும்
தாமரை மலர், அரிமுன் - திருமா லமிசமான இராமர் முற்காலத்தில்
எழுபதினுயிரம் சேர் - எழுபதினுயிரத்திற்குரிய எண்ணெழுத்துக்கள்
சேர்ந்த அதாவது எய்த, மரத்தானதுவே - மராமரத்தின் மேலிருந்தது,
எ - று.

திறிப்பு:—எழுபதினுயிரம் என்பதில் எழு - என்பதற்கு எகரமும்
பது என்பதற்கு யகர மெய்யும், ஆயிர மென்பதற்குத் தகரமும் சேர்ந்த
எய்த என்ற சொல் வருவது காண்க.

183. ஆம்பன் முகன்குன் றம்மையளித்த அருட்கடலாம்
பாம்ப னடியைத் தொழுங்கத்தாயி பணிவரையில்
காம்பரிவென்மதி தோன்விழி வான்முகக் கன்னிகையே
வேம்பன் புதல்வன் றையுக்கைப்பையு மேத்தினனே.

உரை:—தம்மை அளித்த அருட்கடலாம் - ஆனைமுகக் கடவுளையும் குமரக் கடவுளையும் பெற்ற கிருபா சூத்திரமாயி, பாம்பன் அடியைத் தொழும் கத்தாயி பணிவரையில் - பாம்பை யணிந்த சிவபெருமானை வழி படும் கத்தாயி வன்னலது குளிர்ந்த மலமீது, காம்பு தோன் - மூங்கில் போன்ற தோளையும், அரி விழி - வண்டுபோன்ற கண்ணையும், வென்மதி வான் முகம் - வெள்ளிய திங்கைபோன்ற ஒளிபுள்ள முகத்தைபுழுண்டய, கன்னிகையே - சிறு பெண்ணே!, வேம்பன் புதல்வன் - வேப்பமாலு பணந்த பாண்டியனாகிய தென்னப்பிள்ளை அதாவது தென்னப்பிள்ளை, தலையும் கைப்பையும் ஏற்றினனே - எம் அலம் ஆகிய இரண்டையும் சேர்ந்ததாவாயி மெலத்தைத் தாக்கினது, எ - று.

184. கட்டினையாகப் புலிராஜர் மெச்சக் கடிபுலகைத்
திட்டமிட் டேபணி கொள்ளவல்லான் றிறை பாவனையும்
மட்டவிறுச்சோலைத் திருமலாராய மகிபன் வெற்பில்
செட்டிபெண் டாட்டிபை வண்ணாத்திசோச் சுமத்தனனே.

உரை:—புலிராஜர் மெச்ச - பூமியிலுள்ள அரசர்ள் புதலும்படி, கடி புலகை யாவனையும் - தனது காவலுடைய புலகத்திலுள்ள எந்த மன்னரையும், கட்டினையாக - முறையாக, திட்டமிட்டு - உறுதியாக ஒழுக்குபடுத்தி பணிதிறை கொள்ளவல்லான் - வேலை செய்கில்கவும் கப்பஞ் செலுத்தலில்கவும் செய்புத் திறமை புடையவனாகிய, மட்டவிறுச் சோலைத் திருமலாராய மகிபன் வெற்பில் - தேனைச் சித்தும் பொழில்சன் சூழ்ந்த திருமலாராய மன்னன் உரையில், செட்டி பெண்டாட்டியை - முருகன் தேவியின் பெயருடைய வள்ளிக் கொடியை, வண் ஆத்தி - வணப்பமான ஆத்தி மாம், சோச் சுமத்தனனே - சூழ்நிலைத் தாக்கி யிருத்தது, (வள்ளிக் கொடியை ஆத்திமாம் தாக்கியிருந்த தென்பது கருத்த), எ - று.

185. நறைமலர்ச் சோலை மலிதணிகாசல நாதன் வெற்பில்
நிறைமதி நேர்முக மாதேபுதுமை நிகழ்த்திடக்கேள்
பிறவிக்ருடன் மகன்றன் கெடியும் பெருமுனிவன்
தலையிற் புதைத்த திகிரியுமேபுலி தாங்கியதே.

உரை:—நறை மலர்ச் சோலை மலிதணிகாசல நாதன் வெற்பில் - மணல் கமழும் பூம்பொழில் நிறைந்த தணிகாசல நாதனது மலையின்மீது, நிறைமதி நேர்முக மாதே - முழு மதியை யொத்த முகத்தைபுடைய

பெண்ணே!: புதுமை சிவமுத்திடக் கேள் - ஒரு விம்பப்பை உறக கேட்பா யாக!; பிறவிக் குருடன் மகன்றன் கொடியம் - திருநாட்டின் மகனாகிய தரியோதனன் கொடியாகிய அவம், பெரு முனிவன் தனாயிற் புதைத்த திரியும் - பெரிய முனிகளாகிய அகத்தியர் பூமிக்குள் போகும்படியாக அமுத்திய மலையாகிய வித்தமும் உண்டாகிய அரவித்த மலரை, புலி. வேங்கை மரம், தாங்கியதே - தன்பால் கொண்டிருத்ததே, எ - று.

186. அடன்மிகு சூர்ப்பகை யார்தணிகாசல வண்ணல்வெற்பில்
கடகரிமாவரி நற்றனங்கண்ணிடை யாகக் கொண்ட
மடமயிலேபென் புதுமைகண் டாயித்த மாநிலத்தில்
தடவாவல்குல் வடத்தரு பூமியைத் தாங்கியதே.

உரை:—அடல் மிகு சூர்ப்பகையார் தணிகாசல அண்ணல் வெற்பில் - மிகுந்த பலமுடைய சூரனுக்குச் சேத்துருவாகிய தணிகாசலப் பெருமானின் மலையீது, கடகரி நற்றனம் - மதயானையைப்போன்ற பெரிய கொங்கையும், மாகன் - வண்டுபோன்ற கண்ணையும், அரி இடையாகக்கொண்ட - சிங்கம் போன்ற இடையைமு முடைய, மடமயிலே - இள மயில்போன்றவனே!, தடவா அல்குல் - விசாலமான பாம்பின் படத்தைப்போன்ற கெடதத்தை யுடையவனே!, இந்த மாநிலத்தில் என் புதுமை கண்டாய் - இந்த பெரிய உலகத்தில் என்ன ஆச்சரியத்தைப் பார்த்தாய், வடத்தரு - ஆலமரம், பூமியைத் தாங்கியதே - குவலயம் அதாவது குவளை மலரைத் தாங்கிக் கொண்டிருத்தது, எ - று.

187. முக்கணன்னில் வெற்பை முறித்துவரி யிட்டகால்
முக்கண்ணை யப்பில்விழ மோதாதோ—முக்கணன்றன்
வேணிக்காகா மலர்வைத் தேகினுன் மெல்லியலே
சாணிற் குறைந்தான் நிலை.

உரை:—மெல்லியலே - மென்மைத் தன்மையுடைய தலைவியே!, முக் - கணன் வில் வெற்பை முறித்து - மூன்று கண்ணையுடைய சிவனது வில்லாகிய மேரு மலையில் சிறகுகளைப் பிதங்கி, உவரிவிட்ட கால் - கடலிற் போட்ட கற்றானது, முக்கண்ணை - மூன்று கண்ணையுடைய தேவகையை, அப்பில் விழ மோதாதோ - மாத்நிலிருந்து குளத்துரீரில் விழும்படி தாக் காதா, முக்கணன்றன் வேணிக்காகா மலர் - மூன்று கண்ணையுடைய சிவ பெருமான் சடையில் வைக்கக்கூடாத தாழம்பூவை, சாணிற் குறைந்தான் நிலை - சாணனவிற்குக் குறைந்த ஒட்டை அதாவது ஒட்டைச் செடியின் மீது, வைத்து ஏகினுன் - வைத்தவிட்டுச் சென்றான், எ - று.

குறிப்பு:—தலைவியும் தோழியும் இரவுக்குறியில் அடைந்தபோது தண்ணீரில் தேங்காய் விழுந்த சத்தத்தைத் தலைவன் குறிப்பித்த ஒலி யாகத் தலைவி ஞாது, அதை மறுத்துத் தோழி அது தேங்காய் விழுந்ததனு

வரய ஒலியே என்றும், தலைவன் வந்த போதற்கு அடையாளம் அவன் ஒட்டைச்செடியில் வைத்துப்போன தாமும்பு வென்றுக் கூறினான் என்பது கருத்து.

188. தினந்தினம் பாவலர் தம்மிடி தீர்த்திடச் சேணுறையும்
கனந்தருநானுங் கொடையாளன் வேலன் கனகிரிவாய்
அனந்தரு கன்னடைப் பாவைநல்லாயிங் வத்சபங்கேன்
அனந்தன் குபேரன் வனமனையக்கி யமர்த்தனனே.

உரை:—தினந்தினம் பாவலர் தம்மிடி தீர்த்திட - ஒவ்வொரு காரணம் கவிஞர்களுடைய வறுமை தொலையுப்படியாக, சேணுறையும் கனந்தரு நானுங் கொடையாளன் - வானில் தக்கிய மேகமும் கற்பக தருவும் வெட்கப்படும்படியாகப்பரிசு கொடுக்கின்ற வன்னலாகிய, வேலன் கனகிரி வாய் - வேலனென்பவனது உயர்ந்த மலையின்மீது, அனந்தரு கன்னடைப் பாவை நல்லாய் - அன்னத்தைப்போன்ற அழகிய நட்டையையுள்ள அழகிய மாதே!, இங் வத்சபங்கேன் - இந்த வியப்பான செய்கியைக் கேட்பாயாக!, அனந்தன் குபேரன் வனம் - அரவு இத்த அம் சூகிய மூன்றுஞ் சேர்ந்த பூவாகிய அரவித்த மலர், மனையக்கி - அகத்தியின்மீது, அமர்த்தனனே - தக்கிற்று, எ - று.

குறிப்பு:—குபேரன் என்பது சந்திரன், வனம் என்பது தீர், அரவு+இத்த+அம் என்பன அரவித்தமலர்; அகத்தி யென்பது அகத்தியென இவதி குறுகிற்று.

189. பாலொத்த செஞ்சொ ளளகேசுந்தரன் பாலன்வெற்பில்
வேலொத்தகண் மடவீர்பின்பு வேறென்று மில்லைகண்டிர்
காலற்ற போதுபின் வாலுமுண்டாய்ப்பின்பு காலுமுண்டாய்
வாலற்ற போதுதன் பேர்பெற்றபாலிசெய் வஞ்சனையே.

உரை:—பாலொத்த செஞ்சொல் அளகேசு சுந்தரன் பாலன் வெற் பில் - பால்போன்ற இனிமையான நன்மொழியுடைய அளகேசு சுந்தர பாலனது மலையில், வேலொத்த கண் மடவீர் - வேலைப்போலும் விழியையுடைய மாதே!, பின்பு வேறென்று மில்லை கண்டிர் - ஆய்ந்த பார்த்த பின் தலைவன் வரவு யாதுமில்லை, காலற்றபோது பின் வாலு முண்டாய்-காலில்லாதபோது வாலுண்டாகப்பெற்று தலைப் புரட்டையெனப் பேர் பெற்று, பின்பு காலு முண்டாய் வாலற்றபோது - கால் வளர்த்த வால் ஒழிந்தபோது தவளை யென்ற பேர் பெற்ற நிய பிராணியின் கபடச் செயலே தலைவன் செயல்போலத் தோன்றிற்று, எ - று.

190. கருதுவகயல்கடு வேல்கடல்வாளி கருவினையைப்
பொருதும் விழியணங் கேதமிழாய்ந்த புலவருக்கு
விருதும் பலகையு மீந்தருள்கூட விறைவர்வெற்பில்
எருதும்பகவும் புலியுமோராணியி வேறிபதே.

உரை:—கருதுவ் கயல் கடு வேல் கடல் வாளி கருவினையைப் பொரு
தும் விழியணங்கே - ஒப்பாக மதிச்சப்பறும் கயல் மீனையும் கூறிய வேலையும்
கடலையும் அம்பையும் கருவினைப் பூவையும் தனது அழகால்வென்ற கண்ணை
புடைய பெண்ணே!, தமிழாய்ந்த புலவருக்கு விருதும் பகையும் ஈந்தருள்
கூடல் இறைவர் வெற்பில் - தமிழிற் தேர்ச்சியடைந்த சங்கப்புலவர்க்கு
வெற்றி யடையாண்மரசுச் சங்கப் பலகையும் விருதும் கொடுத்த திருவால
வரம்ப் பெருமான் வாழும் மலையிலே, எருதும் பசுவும் புலியும் - சங்கமும்
ஆவும் வட்டையுந் சேர்த்துநாதாகிய சந்தியா வட்டையுந், உர்துணை ஏறி
யதே - ஒரு அத்தி மரத்தின்மேல் வைக்கப்பட்டிருந்தது, எ - று.

191. பாவேந்தர் மூவரின் பாக்கொண்டுபன்றிக் குருள்கொன்று
சேவேந்துபாலக் கணக்க ணிருந்திடு சீர்க்கிரிவாழ்
மாவேந்து கண்மட மானேயதிகய மானதுகேள்
பூவேந்தன் குங்கினன் பொன்னேரியான்மனை புக்கிடமே.

உரை:—பாவேந்தர் மூவர்தம் பாக்கொண்டு - தலைமைப் பாவலராகிய
மூவர் தேவாரப் பாக்களை யேற்றுக்கொண்டு, பன்றிக் குருளை கொன்று -
பன்றிக் குட்டியை யழித்து, சேவேந்து - காணையாகிய நந்திக்கொடியை
புடைய, பாலக் கண் - தெற்றிக் கண்ணோடு கூடிய, கச்சன் - பாமசின்ன,
இருந்திடு சீர்க்கிரி வாழ் - விளங்கிடும் கீர்த்தியுடைய மலையில் வாழ்கின்ற,
மாவேந்து கண் மடமானே - வண்டுபோன்ற கண்ணுடைய இளம்
பெண்ணே!, அதிகயமானது கேள் - புதுமை யொன்று கேட்பாயாக, பூ
வேந்தன் - பூவரசமாம், பொன்னேரியான் - விண்டவிலுடைய, மனை -
மனைவிய கிய இலக்குமி, புக்கிடமே - சென்று தங்குமிடமாகிய தாமசையை
தாங்கினன் - சமத்திருந்தது, எ - று.

192. நாகத்து வசனசனத் தினஞ்சிட நாரணன்றன்
தேகத்தி னோர்மயிர் விழ்த்திடப்பாண்டவர் தேறினரால்
வாகொத்த மன்மதன் சிவிலிமாறன் வரையிடதே
ஆகத் துணைமுலை யீர்குழலாலழி யாதுயிரே.

உரை:—வாகொத்த மன்மதன் சிவிலிமாறன் வரையிடத்தே - அழ
கால் மன்மதனை யொத்த சிவிலிமாற பாண்டியனது மலையின்மீதம், ஆகத்
துணை முலையீர் - உடம்பில் ஒத்த அமைப்புடைய இரு தளகளைபுடைய
பெண்டிரே!, நாகத்துவசன் - அவக் கொடியுடைய துரியோதரன், அச
னத்தில் எஞ்சிட - சோற்றில் விஷத்தைக் கலந்து வைக்கவும், நாரணன்

தன் தேசத்தில் ஓர் மயிர் வீழ்ந்திட - எண்ணன் அனைத் குறிப்பதற்காகத் தன்னுடைய உடம்பிலிருந்து ஒரு உரோமத்தை விழும்படிச்செய்ய, பாண்டவர் தேறினார் - பண்டவர் உண்மையைத் தெரிந்தகொண்டனர், குழலால் அழியாத உயிரே - நீங்கள் புறங்காட்டிடக் கூட்தலைக் காட்டுவதனால் எங்கள் ஞாயிர் மாய்த்தவிடாது, எ - று.

193. வாகான கொன்றை மழுவாக்சேசன்பொன் மால்வரையிர்
சோகாதிக்கத்தா மோகவிதாச் சூர்தனக்கு
ஆகாதுபச்சை யிளரீரென்றுத்த நகத்தி வெண்ணித்
தாசாதி கத்திற்கு வென்றீரளித்த தயவுன்றே.

உரை:—வாகான கொன்றை மழுவாக்சேசன் பொன்மால் வரையிர் - அழகிய கொன்றைப் பறிப்பிலுள்ள மழுவாக் சேசனென்னும் வள்ளலது பெண் விளையும் பெரிய மலையிலுள்ள மாதரே!, சோகாதிதம் தரும் மோக விகாரச் சூர்தனக்கு - மிகுத்த துயரத்தைத் தாக்கடிய ஆசை வேறு பாட்டா லுண்டாகிய வெப்ப கோய்க்கு, ஆகாது பச்சை இளரீரென்று உத்தன் அசத்தில் எண்ணி - உமது மனதில் பச்சை இளரீர்போன்ற தனங்கள் பொருந்தாதென வெண்ணி, தாசாதிக்கத்திற்கு - தாக மிகுதியைத் தவிர்ப்பதற்கு, வென்றீரளித்த தயவுன்றே - முதுகை நீர் காட்டித் தந்தது அருட்செயலாக விருகிறது, எ - று.

194. அக்கர வம்புனை பாருர்த்தியாக ரணிவரையில்
இக்கினை வென்ற மொழியணங்கேபுறம் தானினிது
சக்கரையோர்புறங் கைப்பதுண்டோவது தானுமன்றி
அக்கரை யிக்கரை யென்பதுண்டோகங்கை பாடுதற்கே.

உரை:—அக்கு அரவம்புனை ஆருர்த் தியாகர் அணிவரையில் - எலும்பு மாலையையும் பாம்பையும் தரித்த திருவாருர்த் தியாகராசப் பெருமானது அழகிய மலையின்மீது, இக்கினை வென்ற மொழியணங்கே - கரும்பினும் மேம்பட்ட இனிமையான சொல்லினை யுடைய மாதே!, புறந்தான் இனிது - உன்னுடைய பின் பக்கமும் அழகாக விருக்கிறது, சர்க்கரை யோர்புறங் கைப்பதுண்டோ - வெல்லக் கட்டிய செல்லப் பக்கமும் இனிப்பா யிருப் பது தவிர ஒரு பக்கம் சரப்பா யிருக்குமா?, அதுதானுமன்றி - அதுவு மல்லாமல், எக்கை யாமதற்கே அக்கரை யிக்கரை யென்ப துண்டோ - எக்கை எதில் முழுகுவதற்கு அந்தக்கரை இத்தக்கரை யென்று பார்க்க வேண்டிய துண்டா?, எ - று.

195. நதியமர் வேணிக் கானூர்வழித்தனை நாதன்வெற்பில்
மதிநுத லீரென்ன வாறுசெய்தீர்செவ் வாய்க்கினிய
அநிச முங்கண்டத் தோசையுற்பணி யாமுங்கேட்
டெநிரடைத் தேனதைத் தாராமற்றேக்குழ லீர்தனைபே.

உரை:—காணார் - காணாரில் வீற்றிருக்கும், ததியமர் வேணி வழித் துணை நாதன் வெற்பில் - கங்கையைத் தரித்த சடையையுடைய மார்ச்சு சகாயநாதப் பெருமான் மலையிலுள்ள, மதி துதலீர் - பிறைபோன்ற செற்றியையுடைய பென்மர், என் செல்வாய்க்கு இனிய அதிரசமும் - எனது கல்லவாய்க்கு இனிமைதரும் அதர பாணத்தையும், கண்டத்து ஐசையும் - தொண்டையி லெழும் இனிய குரலையும், கல் பணியாரமும்-கல்ல நகைகளையும் முத்தமாலையையும் தரித்த தனங்களையும், கேட்டு எதிரடைந்தேன் - வேண்டி புமது முன்வந்து சேர்த்தேன், அவை தாராமல் தேக்குழல் ஈர் தனையே - அவற்றைக் கொடாமல் இனிமை குழிசின்ற கடந்தலைக் காட்டினையே, என் அவாறு செய்தீர் - ஏன் அப்படிச் செய்தீர்கள், எ - று.

196. தானே தனக்கொத்த சோணைசலேசர் தனைப்பணிபு
மானே பெனுங்கொடைச் சம்பந்தராய் னணிவரையில்
மானே யரவின்றி வெற்றிசீன்றிச் சூழ்ந்திடும் வாரியின்றி
நானேயமுது கடைந்தே னிதுமெத்த நானையமே.

உரை:—தானே தனக்கொத்த சோணைசலேசர் தனைப்பணியும் - தனக்குத் தன்னைத் தவிர பிறரை யொப்பாகச் சொல்லப்படாத அண்ணாமலை நாதரை வழிபடுகின்ற ஆனே யெனுங் கொடைச் சம்பந்தராயன் அணிவரையில் - காமதேனுக்கு உவமானமாகக் கூறக்கூடிய ஈசையுடைய சம்பந்தராயனது அழகிய மலையிலுள்ள, மானே - பெண்ணே!, அரவின்றி வெற்பின்றிச் சூழ்ந்திடும் வாரியின்றி - அரவுபோன்ற அல்குலும் மலை போன்ற தனமும் சுற்றியுள்ள கடல்போன்ற கண்ணும் காட்டப்பெருமல், நானே அமுதுகடைந்தேன் - நான் அழகிய முதுகைப் பார்ச்சப் பெற்றேன், இது மெத்த நானையமே - இது கல்ல முறையா யிருக்கிறது, எ - று.

197. சோமன்பதியுர் திருமால்பதியுர் துவங்கு கொன்றைத்
தாமன் பதியுரின் பங்கிலவைத்தாய்தயி யேன்புகழும்
வீமன் புகழ்க்கொண்ட விக்ரமச்சோழன் வியன்சிலம்பிங்
காமன்பகைவன் பதியோவென் பங்கின் கடைப்பிரிவே.

உரை:—தமியேன் புகழும் வீமன் புகழ்க்கொண்ட விக்ரமச் சோழன் வியன் சிலம்பில் - அடியேன் துதிக்கின்ற கருடப்பறையின் தலைவனாகிய திருமாலின் கீர்த்தியையுடைய விக்ரமச் சோழனது பெரிய மலையில், சோமன்பதியும் திருமால்பதியும் - சந்திரனிடமாகிய முகத்தையும் திருமாலிருப்பிடமாகிய ஆவிலைபோன்ற வயிற்றையும், தலங்கு கொன்றைத் தாமன்பதியும் - விளங்குகின்ற கொன்றைமலை யணிந்த சிவபெருமானது கயிலை மலைபோன்ற தனங்களையும், தின் பங்கில் வைத்தாய் - உன் பக்குக் காசு மறைத்து வைத்துக்கொண்டாய், காமன் பகைவன் பதியோ - கற்பகத்

காவுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனுக்குப் பகைவனாகிய இந்திரசித்து தன்கு
மிடமாகிய மேகம்போன்ற உத்தலே, என் பங்கின் கடைப்பிரியே - என்
பக்குக்காக நீ பிரித்தவிட்ட முடிவான பருதியாகும், எ - மு.

198. சேலூரும் வயல்குழு முமைபாகர் திருக்காமி

யீசர் நாட்டில்

பாலுறு மொழிமானே யுனக்குநல்ல கிரங்கலசப்

பாக்க மாச்சு

வேலுந முனதாச்சப் பெருங்கொண்டை பெமக்களித்திர்

வேண்டாங் கண்டிர்

காலுரைப் பிடிப்பதற்கு விதப்பட்டே கொடுங்காணும்

கடுகத் தானே.

உரை:—சேலூரும் வயல் குழும் உமைபாகர் திருக்காமி யீசர் நாட்
டில் - டெல்லீயின்கள் செல்கின்ற வயல்கள் குழப்பெற்ற பார்வதி பங்கா
கிய திருக்காமி வீசுறடைய தேசத்திலே உள்ள, பாலுறு மொழிமானே -
பாலின் சுவை ததும்பும் சொல்லையுடைய பெண்ணே! உவாக்கு நல்ல கிரங்
கலசப் பாக்கமாச்சு - உனக்கு அழகிய குளிர்த்த கலசம்போன்ற முலை
ருக்கு மிடம் உரியதாயிற்று, வேலுநம் உனதாச்ச - வேல்போன்ற கண்
னிருக்கின்ற பருதியும் உன்னுடையதாயிற்று, பெருங் கொண்டை எமக்
களித்திர் வேண்டாங் கண்டிர் - உம்முடைய பெரிய கொண்டையை எமக்
க்குக் கொடுத்திர் அதுவே வேண்டியதில்லை, காலுரைப் பிடிப்பதற்கு-
வண்டியின் உருள் போன்ற கடிதடமிருக்கு மிடத்தைப் பற்றுவதற்கு,
விதப்பட்டே கொடுங்காணும் கடுகத்தானே - இணங்கியே இதமாக விரை
வாக இடங்கொடும், எ - மு.

199. மாகத்தைமேவும் புழக்குன்றையூரன் மணிவரையில்

பாகொத்த மென்மொழிப் பாவைநல்லீர் ரென்பருளிரக

தாசத்தைத் தீர்க்குநர் கும்பமுந்தாப்புந் தனிக்கின்றும்

ஆகத்திருக்கனின் மேகத்தைக்காட்டுவ தன்பல்லவே.

உரை:—மாகத்தை மேவும் புழக் குன்றையூரன் மணிவரையில் -
வான்றாவும் புழையுடைய திருக்குன்றையூரனுறு அழகிய மலையினுள்ள,
பாகொத்த மென்மொழிப் பாவை நல்லீர் - தேன்பாகு போன்ற மெல்லிய
சொந்தையுடைய அழகிய மாதர்களே! என் பரு விரகதாபத்தைத் தீர்க்
கும் - என்னுடைய பெரிய மோகவிடையைத் தணிக்கக்கூடிய, நல் கும்ப
மும் தாம்பும் தனிக்கின்றும் ஆகத்திருக்க - நல்ல குடம்போன்ற தனமும்
கலியுபோன்ற உரோமமும் ஒப்பற்ற கிணறுபோன்ற கடிதடமும் உடம்பி
லிருக்குமேரோது, விண் மேகத்தைக் காட்டுவது அன்பல்லவே - ஆகாயத்தி

விரும்பி மெகம்போன்ற உத்தலைக் காட்டுவது தயவுக் களையாள்மாதாது,
எ - று.

200. மாகமதிக்கரன் பூம்பாவை வேலப்ப பூபனருள்
மோகன்குழந்தை குருநாதன் வெற்றினிள் மோடிவைத்துப்
பாகமொழிக் கவிண்மாதே விரித்துப்பட மெடுக்கும்
நாகமறைத்துக் குழனமக்கீத னலமல்லவே.

உரை:—மாக மதிக்கரன் - மெகம்போன்ற ஈழையும் மதிபோன்ற
குளிர்ச்சியுமுடைய கையையுடையவனாகிய, பூம்பாவை வேலப்ப பூபன் - பூம்
பாவை வேலப்பபூபதி யென்பவன், அருள் மோகன் - பெற்ற காதலனாகிய,
குழந்தை குருநாதன் வெற்றினிள் - குழந்தைக் குருநாத வள்ளலது மலைபின்
மிசை, பாக மொழிக்கவிண் மாதே - பண்பட்ட சொல்லைமுடைய அழகிய
பெண்ணே!, மோடி வைத்து - பிணக்கங்கொண்டு, விரித்துப் படமெடுக்
கும் நாகமறைத்து - படத்தை விரித்துக் காட்டும் பாம்புபோன்ற அல்குலை
மறைத்த, குழல் மெக்கீதல் கலமல்லவே - உத்தலை மெக்குத் தருதல் கல்ல
தன்று, எ - று.

201. வண்டுமதுவுண் டிசைபாடுஞ் செந்திலின் மாரன்வரச்
கண்டுமிருந்தும் வடிவேலிரண்டுங் கருப்பு வில்லும்
குண்டுமருந்தும் பொற்றேருந் தராமற் குழைத்தந்தால்
தண்டுகொண் டெப்படி வென்றிடலாமடி தார்குழலே.

உரை:—தார் குழலே - நீண்ட உத்தலைமுடைய பெண்ணே!, வண்டு
மது உண்டு இசைபாடும் செந்திலில் - வண்டுகள் தேனைக் குடித்துவிட்டுப்
பண்பாடுகின்ற திருச்செந்துர்ப்பதியில், மாரன்வரச் கண்டிருந்தும் - காமக்
கடவுள் வந்து தாக்குவதைத் தெரிந்திருந்தும், வடிவேலிரண்டும் கருப்பு
வில்லும் - கூரிய வேல்போன்ற இரண்டு கண்ணையும் கரும்பு வில்லுப்
போன்ற புருவத்தையும், குண்டும் - திரண்ட கல்போன்ற தனத்தையும்,
மருந்தும் - அமுதமூறும் அதரத்தையும், பொற்றேரும் - அழகிய தேர்
போன்ற அல்குலையும், தராமல் - காட்டாமல், குழைத் தந்தால் - உத்தலைக்
காட்டினால், தண்டுகொண்டு எப்படி வென்றிடலாம் - முதுகத்தண்டைக்
கொண்டு எவ்வாறு காமனைச் செய்க்கக் கூடும்?, எ - று.

202. ஏழைக் கிரங்கிடும் வன்மீசநாத ரெழில்வரையில்
யாழைவருத்து மொழிமட வாய்கல் வனமிருக்க
வாழை வருக்கைக் கனிபிறு பார்த்துடம் வைத்திருந்தும்
கூழையெனக்களித் தீர்மறு மாற்றங் கொடுத்திடுமே.

உரை:—ஏழைக்கிரங்கிடும் வன்மீசநாதர் எழில் வரையில் - எளியவர்
களுக்கு அருள் செலுத்திய புற்றிடங்கொண்ட பெருமானது அழகிய மலையி

நான், பாஷை வகுத்தம் மொழி மடவாய் - யாழினு மினிய குரையுடைய
இனமாதோ! என்ன மிருக்க - அழகிய அன்னம்போன்ற கடையிருக்கவும்;
வாஷை வகுக்கை எளிப்போற் குடம் வைத்திருத்தம் - வாஷைத்தண்டு
போன்ற தொடையையும் பலாக்கனிபோன்ற சொல்லையும் இரண்டு பாத்
குடம் போன்ற தனக்கின்பு முடையவனாக விருத்தம், கூழை எனக்
கனித்தீர் - கூத்தலை பெனக்குக் கொடுத்தீர், மறுமாதற் கொடுத்திடுமே -
அதற்குக் காணமென்ன வென்ற மறுமொழி சொல்வீரோ, எ - று.

203. அழகித்தரித்த திருவிரிஞ்சேச அணிவரையில்
மழகிச்சுரமென மத்தரோதயமு மணிமருத்தம்
தழைப்பொருத்திய பாம்புக்குடமும் தராமல்வெறும்
குழகித்தத் தாவினிப் பாம்பாட்டுவதெவ்வன் கூறுதிரே.

உரை:—அழகித் தரித்த திருவிரிஞ்சேசர் அணிவரையில் - அச்சினி
யைத் தாங்கியிருக்கும் திருவிரிஞ்சைப் பெருமானுடைய அழகிய மலையீது,
மழகிச் சுரமெனும் மத்தரோதயமும் - மழகிச் சொல்லினை யென்னும்
மத்திரம் உதயமாகிவ வாயையும், அணி மருத்து - அழகிய அதரபானத்தை
யும், தழைப் பொருத்திய பாம்பும் குடமும் தராமல் - வெப்பமுடைய
பாம்புபோன்ற அக்குலையும் குடம்போன்ற தனத்தையுக் காட்டாமல்,
வெறும் குழகித் தத்தால் - பயன்ற கூத்தலைக் காட்டினால், இனி பாம்பு
பாட்டுவது எவ்வன் கூறுதிரே - இனிமேல் புணர்வது எப்படி முடிய
மென்ற சொல்லும், எ - று.

204. அறங்காட்டிய காதலையே சசி பணிவரையில்
கிறங்காட்டும் கஞ்சத் திருவணியீர்முடி நீண்டகுமிழ்த்
திறங்காட்டும்வேலுஞ்சிலையும்கொல்பாணியுந் தேருங்கொண்
புறங்காட்ட வுத்தரு மோசிலைக் காமன்றன் பூசலிலே. [ரு]

உரை:—அறங்காட்டிய காதலையே சசி அணிவரையில் - அறஞ்
செய்யுங் கையையுடைய ஐவேலசசி யென்பவனது அழகிய மலையின்மீது,
கிறங்காட்டும் கஞ்சத் திருவணியீர் - ஒளி வீசுகின்ற தாமரையிலுள்ள
இலக்குமி போன்றவளே!, முகம் நீண்ட குமிழ்த் திறம் காட்டும் வேலும் -
முகத்தினிடம் பெரிய குமிழின் தன்மையைக் காட்டுகின்ற வேல்போன்ற
கண்ணையும், சிலையும் - வில்போன்ற புருவத்தையும், யானையும் - கொல்கின்ற
யானைபோன்ற தனக்கையும், தேருங்கொண்டு - தேர்போன்ற அக்குலையும்
முன்பக்கம் வைத்துக்கொண்டு, சிலக்காமன் பூசலிலே - வில்லுடைய மன்
மதன் செய்யுஞ் சண்டை சேரத்திலே, புறம் காட்டவும் தகுமா - பின்
பக்கத்தைக் காட்டுவது தகுதியாகுமா?, எ - று.

205. மருப்பங் கயக்கண்ணன் தன்னுயர்பாடி வாதன்வெற்பில்
பொருப்பங் கயக்கொம்பு கேரினக்கொக்கபொன் பூப்படியர்
தருப்பங் கயனம் புதைத்துளம்வாடித் தயங்குமிந்தத்
திருப்பங் கயமென் பழிபூண்ட தோசொலுஞ் சேடியரே.

உரை:—மருப்பங் கயக்கண்ணன் தன்னுயர் பாடி வாதன் வெற்பில்.
வாசனை வீசும் தாமரைபோன்ற கண்ணையுடைய கண்ணனும் குளிர்ந்த
ஆயர் பாடியில் வசித்த வாக் கொடுக்கும் பெருமானுமாயவனது மலையில்,
பொருப்பு அங் கயக் கொம்பு கேரினக் கொக்கை - மலையையும் அழகிய
யானைக் கொம்பையும்போன்ற மெல்லிய தனங்களின், பொன் பூப்ப-பசுனை
படரும்படியாக, உயர்த்தருப் பங்கயன் அம்புதைத்த - உயர்வு தருகின்ற
தாமரைப்பூவை அம்பாவுடைய மன்மதன் கண்பட்டு, உளம்வாடித் தயங்கு
மிந்த திரு - மனத்தளர்ந்து திவிலடைகின்ற இலக்குமிபோன்ற இந்தப்
பெண்ணின், பங்கு - பாசத்தில், அயம் என்பழி பூண்டதோ - ஆடானது
என்ன பழிசெயலு கிழைத்தியதோ, சேடியரே சொலும் - தோழியரே
சொல்லுவீராக !, ஏ - று.

206. இரும்புமுத புண்ணுக் கிடுமருந்தைக் கொன்றால்
திரும்பவருந் திராப் பழிதான்—வரும்பழியைத்
தீரவருன் செய்கின்ற செல்வனரு னாசலனைச்
சேரமனம் வைக்கநீ செப்பு.

உரை:—இரும்பு உழுத புண்ணுக்கு இம் - இரும்பினாலாய எழுத்த்
தாணிவினா வெழுதப்பட்ட, ஓலை எழுத்தில் போடுகின்ற, மருத்த - மருத்
தாயிய மையை அதாவது ஆட்டை, கொன்றால் - பலி விட்டால், திரும்ப
வரும் திராப் பழிதான் - தீவாத பழிதான் அதனா லேற்படும், வரும் பழி
யைத் தீரவருன் செய்கின்ற செல்வ னரு னாசலனை - வாக்உடிய பழி
யாகிய தலை மரணத்தை தீக்குதற்குக்கிருவை செய்யக்கூடிய அரு னாசல
வள்ளலிடம், சேரமனம் வைக்க - தலை சேர்வதற் கிசையும்படி, நீ செப்பு.
தோழியே நீ உறுவாராக !, ஏ - று.

207. திருத்த னுயிரைச் செழுக்கனலால் வாட்டா
ஒருத்த னுயிரு முடலும்—செருக்கனத்துக்
கன்றினர்க் கண்டார் கரிகாலன் காவிரிசாட்
டொன்றினர் மாலைபிலே யுண்டு.

உரை:—ஒருத்தன் உயிரும் உடலும் - ஆட்டினுடைய உயிரும் உடம்
பும், திருத்தன் உயிரை - பெண்ணிலுடைய உயிரை, செழுக்கனலால்
வாட்டா - மிகுத்த வெப்பத்தால் தன்புறத்த வில்லை, கரிகாலன் காவிரி
சாட்டில் - கரிகாலச் சோழனது காவிரியாயும் சாட்டினிலே, செருக்கனத்

தக் கன்றினார் கண்டார் - போர்க்களத்தில் எதிர்ப்பவர்களை வென்று
அடக்கினவராகிய, ஒன்றினார் மாலையிலே உண்டு - காதலரது மாலையிலே
அதற்குப் பரிசாக முண்டு?, எ - று.

208. கூப்பிட்டான் தன்மகனைக் கொன்றானைத் தாங்கிமலர்க்
காப்பிட்டாற் போகுங்காண் கன்னிக்கு—வாய்ப்பட்ட
மஞ்சளவு சோலை மருதவன நன்னாட்டிற்
பிஞ்சிட்டாற் போகாது பேய்.

உரை:—வாய்ப்பட்ட மஞ்சளவு சோலை மருதவன நன்னாட்டு - விரிந்த
மேகங்களையுடைய பொழில்கள் சூழ்ந்த மருதவனப் பெருமானுடைய
கல்ல தேசத்தில், கன்னிக்கு - இந்தச் சிறு பெண்ணின் பொருட்டு, இல்
பிஞ்சு - முதல் வீடு அதாவது முதல் ராசியாகிய மேடத்தை யல்லது
சூட்டை, இட்டால் - பலி யிட்டால், இப்பேய் போகாது -....., கூப்பிட்
டான் தன் மகனைக் கொன்றானை - பூமியைப் பிளந்தவனாகிய பெருமாளின்
மகளாகிய மன்மதனைக்கொன்ற சிவபெருமானை, தாங்கி - தாக்குகின்ற
காளாயின், மலக் காப்பிட்டால் - சாணத்தைத் தகிப்பதா லுண்டாகிய திரு
மீற்றுக்காப்பினை, இட்டால் - பூசினால் போகும் - அப்பேய் நீக்கும், எ - று.

209. புள்ளா ரும்பொழில் சூழ்தணிசேசன் புயத்திலணி
கள்ளார் கடப்பங் கொணர்ந்திடின மாற்றுங் கருத்திற்சற்றும்
உள்ளா வகையென் னவையோ விவட்சிங்ங னோங்கொருவு
தள்ளா விசைந்தை மாற்றுங்கொ லோசொலுந் தாழ்குழிலே.

உரை:—தாழ்குழிலே - நீண்ட உத்தலையுடைய தோழியே! இவட்கு
இங்ஙன் ஒக்கு தன்னாவிசைந்தை - இவளுக்கு இப்படி மிகுதிப்படுகின்ற
தவிர்க்க முடியாத தயரத்தை, ஒருவு மாற்றுங் கொலோ - ஆடானது
நீக்கவல்லதோ, கருத்தில் சற்றும் உள்ளா வகை என்ன - இதைப்பற்றி
உள்ளத்தில் ஒரு சிறிதும் யோசியாத முறைக்குக் காரணம் யாது, ஐயோ -
பரிதாபம், புள்ளார் அரும்பொழில் சூழ் தணிசேசன் புயத்திலணி-
பறவைகள் தங்குகின்ற அருமையான சோலைகள் சூழ்ந்த திருத்தணிகைக்
குந் தலைவனாகிய முருகப்பிரானது திருத்தோளில் அணியப்பெற்றுள்ள,
கள்ளார் கடப்பங் கொணர்ந்திடின - தேன்சிறைத்த கடப்பம் பூமாலையைக்
கொண்டுவந்தால், மாற்றும் - இவன் விசைந்தை அது நீக்கிவிடும், சொல் -
இதைக் கூறுவாயாக, எ - று.

நற்றூ யிரங்கல்

210. தணிகாசலத்தி னமர்குகன் பாதந் தலைக்கணியும்
தணிகாசலத்தி னமீர்த்து கற் கத் தாருவொத்தோய்
தணிகாசலத்தி னலர்கொடு மான் விசந்தணனைத்
தணிகாசலத்தி னவிர்த்து மென்றன் தனிக்கொடிக்கே,

உரை :—தணிசாலத்தில் அமர் குகன் பரதர் தலைக்கணியும் தணிசாலை - திருத்தணிகைக் குன்றி லெழுந்தருவி யிருக்கும் குமார்கடவுள் திருப்பாதங்களைத் தன்னுடைய தலைக்கு அணியாகக் கொண்டிள்ள தணிசாலை வன்னலே!, தினம் ஈத்திடு கற்பகத் தாரு ஒத்தோய் - யாசிப்பவருக்கு வேண்டியதை ஒவ்வொரு நாளும் கொடுக்கின்ற கற்பக மரம் போன்ற வனே!, ஆசலத்தின் அவிச்சிவம் என்றன் தனிக்கொடிக்கை - தயரத்தினால் இறத்திடுகின்ற இணையற்ற பூங்கொடிபோன்ற என் மகனே! து, தணிசா - தணியாத, சலத்தின் - சினத்தோடு, மாரன் - மன்மதன், அவர் கொடு - பூங்கணையால், வீசம் தணலை - எறிவின்ற கெருப்பை, தணிசா - அவிப்பாயச, எ - று.

நாணிக்கண் புதைத்தல்

211. அரியைத் தரித்த மதுராபுரிசர் அணிவகையில்
அரியைத் தரித்த குழன்மடவீரன் றரியெடுத்த
அரியைப் புதைபு மரிபுதைபாம ஸரிபுதைத்தீர்
அரியைச் சிரம்விட்டடிவால்பிடித்த வறிவொக்குமே.

உரை :—அரியைத் தரித்த மதுராபுரிசர் அணிவகையில் - சத்திரனைச் சூடிய திருவாலவாய்ப் பெருமானது அழகிய மலையில், அரியைத் தரித்த குழல் மடவீர - வண்டுகளைச் சுமந்த அளகத்தைபுடைய பெண்டிரே!, அன்று அரியெடுத்த அரியைப் புதையும் - அஞ்சலத்திலே திருமாலவிசுமான கண்ணன் எடுத்துப் பிடித்த மலைபோன்ற முலையை மறைபுகள், அரி புதைபாமல் அரி புதைத்தீர் - மலையை மறையாமல் கடலாகிய கண்ணை மறைத்தீர், (அது) அரியைச் சிரம் விட்டு அடிவால் பிடித்த வறிவு ஒக்குமே - பாம்பின் தலையைப் பிடியாமல் கீழ் வாலைப் பிடித்த புத்தி போல்வதாகும், எ - று.

நற்றூ யிரங்கல்

212. அருணா சலஞ்செய்யுங் கங்குலைவாட்டிகல் வாய்த்தமொழி
அருணா சலமில்லை பென்றித்தவேனையி லாபிழையே
அருணா சலமுனைப் பாரம்பொருளினி லார்மயினை
அருணா சலமத வேளுக்கிதோடி பறிவிப்பையே.

உரை :—ஆயிழையே - தெரித்தெடுத்த ஆபரணமணிந்த பாய்சியே!, இந்த வேனையில் - இந்த சமயத்தில், மயிலை அருணாசல மதவேளுக்கு ஓடி - திருமலையிலிருக்கும் அருணாசல வன்னலிடம் ஓடிப்போய், அருணா - குரியனே!, சலம் செய்யுங் கங்குலை வாட்டி - துன்பப்படுத்தகின்ற இராக் திரியைத் தெரலைத்த, கல் சூய்த்த மொழி அருள் - இனிய தோர்த்த வாசகம் உறி பருள்வாயாக!, காசல மில்லை - இப் பெண்ணின் காலில் தண்ணீர்

நிலை (காவதண்டு போலிற்று), அருணை மூலப்பாரம்பொருள் - சிவந்த மலை போன்ற தனங்களின் பளுவை இவன் தாங்க மாட்டான், இனி யார் - இனிமேல் உன்னைத்தவிர வேறு யாறு துணை, என்று அறிவிப்பையே - என்று கூறி இந்நினைத் தெரிவிப்பாயாக!, எ - று.

213. ஆனையைத் தோய்த்த குழலான் கணவற் கசனமிட
ஆனையைக் கொண்டான் டானையைமுடிபறு கவையோடு
ஆனையைக் குத்திவாரு சட்டிபாக வகித்திறக்கி
ஆனையைச் சாறுவைத்தான் சத்திபூசக் கணிவெறவே.

உரை:—ஆனையைத் தோய்த்த குழலான் - வண்டு தங்கிய கூத்தலை புடையவன், கணவற்கு அசனமிட - புருடனுக்கு உணவு பரிமாறுவதற்காக, ஆனையைக்கொண்டு - தனது ஆடையைக்கொண்டு, இரண்டானையை முடி - இரண்டு யானை போன்ற முலைகளை மறைத்தத்கொண்டு, அறுகவையோடு ஆனையைக் குத்தி - அறுகவைக் கறிகளில் பசு செய்வையூற்றி, ஒரு சட்டி யாக அவித்திறக்கி - ஒரு பாத்திரத்தில் வேகவைத்திறக்கி, அணிவெறவே - அழகாக, சத்தி பூசக்கு - அம்பான் நிலேதனத்திற்கு, ஆனையைச் சாறு வைத்தான் - அத்திக்கையைக் குழம்பிவிட்டு வைத்தான். எ - று.

214. குதிரைக் கனியை நாகம்பறித்துக் கொண்டோடயிலே
குதிரை வாக்கண்டு நாகத்திலேறிடக் கூடவந்த
குதிரை யமட்டிட நாகம்பயந்துபின் கூப்பிட்டதால்
குதிரை பறந்து தடாகத்திலானையைக் குத்தியதே.

உரை:—குதிரைக்கனியை - மாம்பழத்தை, நாகம் பறித்துக்கொண் டோடயிலே - குரங்கு பறித்துக்கொண்டு ஒடும்போது, குதிரை வாக்க ண்டு - செர்ராய் அதைப் பிடுங்க வருவதைப்பார்த்து, நாகத்திலேறிட - புன்னை மரத்தின்மேல் குரங்கு ஏறிட, கூட வந்த குதிரை யமட்டிட - பிடிக்க வந்த செர்ராய் அசைக்கு வெழுப்ப, நாகம் பயந்து பின் கூப்பிட்ட தால் - குரங்கு அஞ்சிக் தோறவே, குதிரை பறந்து - மாத்திலிருந்த சொக் கானை பறந்து போய், தடாகத்தில் ஆனையைக் குத்தியதே - பொய்கையி லுள்ள கனிற்ற மீனைக் கொத்திற்று, எ - று.

215. அவதாரத்தாதி கிழிமயி வேயங் கொருவரிக்கே
அவதாரப்பாதிக்க கான்பதி யீத்திடு வல்லவென்றால்
அவதாரப்பாதிப் பின்பிண்ணேன் பின்சென்ற வதிசயங்கேள்
அவதாரத்தந்தக் கணிப்பிழ் கிழிந்த வதிசயமே.

உரை:—அவதாரத் தாதி கிழி மயிலே - மிண்டவின் முதலவதார மாய்ம மீனப்போலுக் கண்ணபுடைய பெண்ணே!, அவகொருவரிக்கே - கிட்டில் வேகொருவரு மிண்கு, அவதாரப் பாதிக்கு - பந்து அவதாரத்திற்

பாதிபாகிய ஐந்தாவது அவதாரமாகிய வாமனன் அதாவது குழந்தைக்கு அரன்பதி யீத்திடு - சலிலை மலைபோன்ற முலையின் பாலுக்கொடு, அல்ல வென்றால் - அது செய்யாமற் போனால், அவதாரப்பாதிப்பின் பின்னோன் பின் சென்ற - ஐந்தாவதற்குப் பின்பட்ட ஆறுவதவதாரமாகிய சோமனாக் குத் தம்பியாகிய இலக்குமணன் பின் அதாவது இலக்காகிய குறியினிடத் தில் கீழ்த்த, அதிசயங்கேள் - வியப்புச் செய்தியைக் கேட்பாயாக!, அவ தாரத் தத்தக்கனி - கடைசி அவதாரமாகிய குநீரை அதாவது மாவின் கனி மாம்பழம், அப்பில் வீழ்த்த அதிசயமே - மாத்திலிருந்து தண்ணீரில் வீழ்த்த வியப்புத்தான், எ - று.

216. ஒருநாகம் விட்டுவர் நாகத்தின்மீதினி வொண்டொடியான்
ஒருநாகம் வைத்தே பொருகையாட வொருபுதுமை
ஒருநாகம் காட்ட வொருநாகம் பார்த்துட னேடயிலே
ஒருநாக நாகத்தி னுச்சியிலேறி புறையின்றதே.

உரை:—ஒண்டொடியான் - ஒன்னிய வளையலணித்த ஒரு மாத, ஒரு நாகம் விட்டு - இணையற்றமானத்தை விட்டு, உவர் நாகத்தின் மீதினில்- உயர்ந்த சூழ்நிலை விருட்சத்தின் மீது, ஒரு நாகம் வைத்தே - ஒரு சேலையை வைத்துவிட்டு ஒரு கையாட - ஒரு பொய்கையில் கோ டவே, ஒரு புதுமை ஒரு நாகம் - வியக்கத்தக்கநாகக் கடிதடம் தோன்ற, ஒரு நாகம் பார்த்து உடன் ஒடையிலே-ஒரு பாம்பு பார்த்து ஒடியபோது, ஒரு நாகம்-(அதனைப் பார்த்த) ஒரு குரங்கானது நாகத்தின் உச்சியிலேறி புறையின்றதே - மலையுச்சியின்மீது சென்று தங்கிற்று, ஏ - று.

217. நாகத்தை நாகத்தி னுலேமறைத்தொரு நக்கைசல்லான்
நாகத்தி லேறிமலர் கொய்யும் போதொரு நாகம்வந்து
நாகத்தை நாகம்பிடித்துக்கொண் டேபொரு நான்முழுதும்
நாகத்தை நாகமணுகக் கண்டஞ்சி நெடுக்கினளே.

உரை:—நாகத்தை நாகத்தினுலே மறைத்தொரு நக்கை சல்லான் - கடிதடத்தைத் துணிவினுலே மறைத்துக்கொண்டு ஒரு பெண், நாகத்தி லேறி மலர் கொய்யும்போது - புண்ணை மாத்திலேறிப் பூவெடுக்குஞ் சமயத் தில், ஒரு நாகம் வந்து - ஒரு பாம்பு வர, நாகத்தை நாகம் பிடித்துக் கொண்டே - உடையைக் குரங்கு பிடித்துக்கொள்ளவே, நாகத்தை நாகம் அணுகக்கண்டு-மாயிருக்கு மலையை ஒரு யானை நெருக்குவதைப் பார்த்து, ஒரு என் முழுதும் அஞ்சி நெடுக்கினளே - ஒரு என் முற்றிலும் அசைத் தால் நெடுக்கினாள், எ - று.

218. ஞாயிறம் திங்களுஞ் சூடியநாத ரஞ்னைவெற்பில்
 ஞாயிறம் திங்களு நாமருவோமந்த நாயகனார்
 ஞாயிறம் திங்களுக் கூடுமிடந்தனை நாடிநின்றால்
 ஞாயிறம் திங்களு மொன்றாயிருந்திடு நம்மளவே.

உரை:—ஞாயிறம் திங்களும் சூடிய நாதர் அருளை வெற்பில் - தமது இந் விழிகளாகப் பகலவனையும் மதியையும் தரித்துக்கொண்ட சிவபெருமானது அண்ணாமலைக் குன்றின்மீது, ஞாயிறம் திங்களும் நாமருவோம் - வெயிலுள்ள போதும் நிலவள்ளபோதும் அதாவது பகலிலும் இரத்திரியிலும் நாம் தழுவியிருப்பதில்லை, அந்த நாயகனார் - நம்மோடு கூடாத அத்தகணவர் ஞாயிறம் திங்களும் கூடுமிடத்தனை நாடி நின்றால் - ஞாயிறம் திங்களுக் கூடிநின்ற மேலிடமாகிய பரம் அதாவது பரத்தைவிடம் பிரியப்பட்டிருப்பாரானால், ஞாயிறம் திங்களும் ஒன்றாயிருந்திடும் நம்மளவே - சூரியனுடன் சந்திரனும் ஒன்றுபோல நம்மளவில் துன்பத்தை யுண்டாக்கும், எ - று.

219. நாகஞ்சிறந்த மயிர்க்காவிற் போய்வரும் என்னுதலே
 நாகஞ்சரிந் திட்டவாறு சொல்லீர்நம ஞாந்தமைப்போல்
 நாகந்தாத்திய தாலேயென்மேனி நடுநடுங்கி
 நாகஞ்சரிந்த தடையெனை யின்றரு ணையகமே

உரை:—நாகஞ் சிறந்த மயிர்க்காவிற் போய்வரும் என்னுதலே - சரபுள்ள மாக்கன் நெருங்கிய பூம்பொழிலிற் சென்று திரும்புகின்ற அழகிய நெற்றியையுடைய மகனே!, நாகம் சரித்திட்ட வாறு சொல்லீர் - உன் சேலை எழுவியிருப்பதற்குக் காரண மென்னவென்று கேட்ட, (மகன் சொல்லுவான்) எனை யின்றருள் நாயகமே - என்னைப் பெற்றீர் தயவுடைய அம்மையே!, நமனார் தமைப்போல் நாகத் தூத்தியதாலே - இயமனைப் போல ஒரு யானை என்னைத் தூத்தி வந்ததினாலே என் மேனி நடுநடுங்கி என்னுடம்பு அதிர் கெக்கத்தை யடைந்து, நாகம் சரித்தது - இந்தச் சேலை யானது கலைவதாயிற்று, அடி - விளிக்குறிப்பு, எ - று.

220. கண்டநத்தந்த மயிற்சாப வளர்செழுங் கைவனசம்
 கண்டநத்தந்த மயில்செண் டரும்பு கனிமொழிகற்
 கண்டநத்தந்த நடைபாள் குறவள்ளி காதுவனைக்
 கண்டநத்தந்தரத் தண்டனிட் டேன்னினைக் கட்டறவே.

உரை:—கண்டம் கத்த - சங்குபோன்ற கழுத்தையும், அந்த மயில் சாயலால் - அழகிய மயில்போன்ற சாயலையுடைய மேனியையும், செழுங் கை வனசம் - தாமரைப் பூப்போன்ற வளமான கையையும், கண் ஆயில் - சிவப்போன்ற கண்ணையும், தனம் செண்டு - பூஞ்செண்டிபோன்ற தனத்தை

யும்; தந்தம் அரும்பு - முல்லை யரும்புபோன்ற பல்லையும், கனி மொழி
கற்கண்டு - கற்கண்டு போன்ற இனிய சொல்லையும், அனம் தந்த கடை
யான் - அன்னம்போன்ற கடையுமுடையவளாகிய, குறவன்னி காதலனை -
குறமகளிராகிய வன்னிகாயியின் கணவனுடைய குமாப்பெருமானை, கண்டு-
தரிசித்து, வினைக் கட்டற - கரும பாசம் தொலையும்படியாக, அகத்தம்
தாம் தண்டனிட்டேன் - அவ்வற்ற பலமுறை வணக்கஞ் செய்தேன்,
எ - று.

221. கனகா சலங்கரிக் கும்பு னிளமுலைக் கன்னியன்மேல்
கனகா சலையும் றனன்பார் கடைகட் கருணைபடு
கனகா சலதி முரசமதிக் குடைக் கன்னல்விவா
கனகா சலதித் தாண்டவமூர்த்தி கங்கா குவணே.

உரை :—அமோகனகா - அளவுக் கதிமான ஒளியை யுடையவனே!,
சலதி முரசமதிக் குடை கன்னல் விவா - கடலாகிய முரசையும் சந்திரனாகிய
குடையையும் கரும்பாகிய வில்லையுமுடைய காமன் போன்றவனே!,
கனகா - தேவகுரு போன்றவனே!, சலதித் தாண்டவமூர்த்தி - கடலை
போல எடனஞ் செய்தின்ற தாண்டவ மூர்த்தியே!. கங்காகுலனே -
வேளாளகுலத்திற் பிறந்தவனே!, கனகாசு அலங்கரிக்கும் பூண் இள
முலைக் கன்னி - மிகுந்த மணிகளால் இழைக்கப்பட்ட கைகளை அழகாகத்
தரித்துள்ள இளமைச் செவ்வியோடு உடைய தனக்களையுடைய நிற பெண்
ணைவன், உன்மேல் - உன்னிடத்தில், கன காலையும் ற்றனன் - மிகுந்த
மோகமுடையவ னானான், கருணைக் கடைக்கண் பார் - தயவுடனே உன்
கடைக்கண்ணால் அவளைப் பார்ப்பாயாக!, எ - று.

222. மாதக்கமலை பிரண்டன கொங்கை மதர்விழிக்கு
மாதக்கமலை மருவாக் காகுல்லை மாணியநுள்
மாதக்கமலை சற்றேனு முண்ணுள் வளருங் கங்குலோர்
மாதக்கமலை தரும்பாய் மெலிந்தனன் மாதரசே.

உரை :—அம் கமலை மாத மருவு அரங்கா - அழகிய இலக்குயிப்பெண்
தழுவுப்பெற்ற திருவரங்கப் பெருமானே!, மாதக்கமலை இரண்டென்ன
கொங்கை - பெரிய பொன்மலைபோன்ற இரண்டு தனக்களையுடைய மாத
ரசே - பெண்கள் எயசமாகிய இவன், அங்கு - வீடாகிய அவ்விடத்தில்,
மாத அமலை சற்றேனும் உண்ணுள் - கல்ல சோற்றைச் சிறிதும் அருந்தா
திருக்கிறான், வளரும் கங்குல் ஓர் மாதம் - விடியாத இராத்திரி ஒரு மாத
காலம்போல அவனாகிருக்கிறது, கம் அலை தரும்பாய் மெலிந்தனன் -
நீரிலலகின்ற தருமப்போல ஒழங்கிப் போனான், மதர் விழிக்கு - மோகக்

குறிப்புடைய கண்ணு புடைபவளுக்கு, குல்லி மாலையருள் - 3 துளசி
மாலையைக் கொடுப்பாயாக!; ௭ - று.

223. பஞ்ச வனத்தத்தைக் காக்குத் தென்கூடற் பதிசுந்தரன்
பஞ்ச வனத்தத்தைப் பார்ப்பதிக் கீர்தவன் பாலனக்கால்
பஞ்ச வனத்தத்தை யானான் சென்னான் பதியிற்சென்று
பஞ்ச வனத்தத்தை காஞ்சொல்லியென்றன்பத்தத்தையே.

உரை:—பஞ்சவனத் தத்தைகான் - ஐந்து வர்ணக்கிளியினே!; பஞ்ச
வனத்தத்தைக் காக்கும் - கருப்பினுண்டாகிய கேட்டைத் தடுக்கும்,
தென் கூடற்பதி சுந்தரன் பஞ்சவன் - அழகிய மதுரைத் தலத்தில் வீற்றி
ருக்கின்ற சோம சுந்தர பாண்டியனும், அத்தத்தைப் பார்ப்பதிக்கு சுந்த
வன் - பார்வதிக்குத் தன்னுடைய உடம்பிற் பாதியைக் கொடுத்தவனு
மாகிய சிவபெருமானது, பாலன் - குமாரனும், அக்கால் - அந்த நாளில்,
பஞ்ச வனத் தத்த ஐயானான் - ஐந்து தொழில் செய்யம் இறைவனது
கையில் அழகாகத் தக்கி யிருக்கலும், சென்னான் பதியிற் சென்று -
திருச்சென்னாவில் வீற்றிருப்பவனுமாகிய முருகப்பிரானிடத்தே போய்,
என்றன் பத்தத்தைச் சொல்வீர் - என்னைப் பிணித்த காதலைத் தெரிவிப்
பீர்க்கனாக!; ௭ - று.

224. கச்சிக் குரங்கன் மனுரீதி வேந்தன் கனவலாமேல்
கச்சிக்குச் சொல்லி முடிபூணுமோசிற ஸாயிலன்
கச்சிக்கு வாரி முடித்திடுமோ வின்று காளைபின்னே
கச்சிக் கெனச்சென் றிராமே காமங்கண்ட காட்சிசன்றே.

உரை:—கச்சிக்கு அரக்கன் மனுரீதி வேந்தன் கனவலாமேல் - கச்சியி
வருக்கும் அரக்கனென்னும் வள்ளலாகிய மனு முறை ரீதி செலுத்தும்
மன்னனுடைய உயர்த்த மலையன்மீதுள்ள, இக்குச் சொல்லி - கரும்புச்
சுவையுடைய மொழியாளாகிய பெண், முலை கச்சுப் பூணுமே - தனத்தின்
வாரை யணிவானோ, சிறு கையில் அளகச் சிக்குவாரி முடித்திடுமோ -
தனது சின்னக் கைகளால் தலை மயிரிலுள்ள சிங்கைக் கோதி முடித்துக்
கொள்ளுவாளா, இன்றோ காளை பின்னே - இக்காலத்தில் ஒரு காதலன்
பின்னே, கச்சிக் கெனச் சென்று - காஞ்சேபுரத்திற் ப் போகிறேனென்று
சொல்லிப்போய், இராமேசுவரக் கண்டி காட்சி சன்றே - இராமேசுவரம்
போய்த் தரிசனம் பண்ணினசெயல் பார்வைக்கு கன்றாயிருக்கிறது, ௭-று.

225. கொக்கேறி வந்தவாசே யிருவருங் கூடவென்றால்
கொக்கே கணவனற் காவல்வைத் தானந்தக் கொக்கெழுந்து
கொக்கே கடித்திருங் கோவே யருகுறங் கொல்லையிலே
கொக்கே யிருக்கின்ற தங் யனம் வந்திடிற் கூடுவனே.

உரை:—கொக்கேறி வந்த அரே - குதிரையின்மே லேறிவந்த மன்னனே! இருவருக்கூட வென்றால் - காமிருபருவ கூட முயன்றால், கொக்கே கணவன் நற் காவல் வைத்தான் - செர்நாயைக் கணவன் தக்க காவலாக வைத்திருக்கிறான், அந்த கொக் கொழுந்த - அந்தச் செர்நாயானது கிளம்பி, கொக்கே கடித்திடில் கோவே - அரேயது குதிரையைக்கடித்த விடம், அரு குறும் கொல்லியிலே - பந்தத்திலிருக்கும் வீட்டுப் பின்புறத் தோட்டத்திலே, கொக்கே இருக்கின்றது-மாமா மிருக்கின்றது, அங்ஙனம் வந்திடில் கூடுவனே - அந்த விடத்திற்கு வந்தால் நான் உன்னோடு சேர்வேன், எ-று.

226. சந்தநர் தந்தா னங்கனத் தந்தஞ் சங்கனம்பு
சந்தநர் தந்தா வானுசுப் பங்குனயின் றந்தமெய்ப்ப
சந்தநர் தந்தா சங்கசந் தம்பாஞ் சங்கிழந்து
சந்தநர் தந்தாஞ் சொன்னான் வரச்சொல்லிச் சண்முகனே.

உரை:—சண்முகனே - ஆறுமுகப் பெருமானே! சந்த சந்தனம்- அழகிய சங்குபோன்ற கழுத்தும், அம் தானம் தந்தம் - அழகிய முத்துப் போன்ற பல்லும், சாம் கண் - அம்புபோன்ற கண்ணும், அம்புசம் தனம்- தாமரை மொட்டுப்போன்ற முலையும், தந்து நுகப்பு - நூலிழைபோன்ற இடையும், அரவு அக்குல் - பாம்புப் படம்போன்ற கடிதடும், மின் தந்த மெய் - மின்னல் போல ஒளி வீசுகின்ற உடம்பு முடைய பெண், பசந்த - காதலாற் பசை படரப் பெற்று, அனம் தந்த சாம் கசந்த - அன்னத்தோடு கூடிய சசந்தை வெறுத்து, அம்பரம் சங்கு துழித்து - ஆடையும் சங்க வளையலும் மாடுவப்பெற்று, வரச் சொல்லி - உன்னை வரும்படியாகச் சொல்வதற்கு, அனந்தம் தாம் துது சொன்னான் - அவ்வந்த தடவை என்னைத் துது போகும்படி சொன்னான், எ - று.

ஒரு வித்துவானின் ஆடையைப்பற்றிப் புதிழ்ந்தது

227. நத்தைபார் வயல்குழ் பெரும்பாளைய நகரில்
வாழுஞ்சிதம்பா மன்னவா
நத்தைகோக்கி பரிபார் தாமச னூர்த்தன
வென்றழு மொருபெண்ணின்மா
நத்தைபன் றளித்திட் டவன்போலென் மாகத்தை
யின்றளித்திட்டாபென் றுன்னிதா
நத்தைபா லென்சொல் வேனிரண் டாரி
நாவுடைப்பனி கல்லரசன்றியே.

உரை:—நத்தைபார் வயல் சூழ் பெரும்பாளைய நகரில் வாழும் சிதம்பா மன்ன - சங்குடன் கிறைந்த வயல்கள் சூழ்ந்த பெரிய பாளையப்பதியில் வசிக்கும் சிதம்பாமென்னும் அரசின், வானத்தை கோக்கி அரி பார்தாம

சுனூர்த்தனா வென்றதும் ஒரு பெண்ணின் - வான கோக்தி அரி பரந்தாம
சுனூர்த்தனா என்ற பெயர்களைச் சொல்லித் திருமலை அழைத்த தரௌ
பதையின், மானத்தை ஆண்டு அளித்திட்டவன்போல் என் மானத்தை
இன்றளித்திட்டாய் - மானத்தைக் காப்பாற்றிய கடவுளப்போல ஆடை
தத்து எனக்குப் பெருமை கொடுத்தாய், உன் சிதானத்தை - உன்னுடைய
உயர்த்த கன்மையை இரண்டாயிர நாவுடைப் பணி கல்லரசன்றியே -
இரண்டாயிரம் காக்கையுடைய சூதிசேடனாகிய பாம்பு மன்னினத் தயிரா
யான் என்னென்ற சொல்வேன் - யான் எத்தகையது என்று சொல்ல
வல்லேன், எ - று.

228. அந்தரங் கண்டிடத் தேயுநெல் விரும்புபோ

சிப்போதகப் பட்டேன்யான்

அந்தரங்க வாழி முரசோ னமரிற்

படுத்துவா மகற்றுதற்கே

அந்தரங் கண்வள ரமலர் முனிவருக்கு

முனிவருக்கு மமுதையிந்த

அந்தரங்க மாயனையே யந்தரங்க

மாயனையே யழைப்பிப்பாயே.

உரை :- ஆகையே - தாயே !, அத்து அரம் கண்டிடத் தேயும் நெல்
விரும்புபோல் இப்போது அகப்பட்டேன் யான் - அந்துப் பூச்சி படிந்த
நெல்லுப் போலவும் ஆத்திலராவிய இரும்பு போலவும் என் இப்போது
பிரிவாற்றாத தயரிலகப்பட்டுக் கொண்டேன், அம் தரங்க சூழி முரசோன்
அமரிற் படும் தயா மகற்றுதற்கே - அழகிய அலையையுடைய கடலாகிய
பேரினையையுடைய மன்மதனது சண்டையினு லுண்டாகி வருத்தத்தை
குழிப்பதற்கு, அந்தரங் கண்வளர் அமலர் முனிவருக்கும் முனிவருக்கும்
அமுதையிந்த - விண்ணி-ந்தே சிறப்பாக வாழ்கின்ற தேவர் முனிவர்
மனித முனிவ ரென்பவர்களுக்குத் தேவாயிரத்தத்தைக் கொடுத்த, அந்த
ரங்க மாயனையே - அடப்ப் பெருளாகிய திருமாலையே, அந்தரங்கமா
யழைப்பிப்பாயே - மறைவா யழைத்த வரும்படி சொல்வாயாக, எ - று.

229. அன்னமது விடென்றே குடியிருக்கும்

கொண்டைமுக மரலிந்தஞ்சீர்

அன்னமது கண்டஞ்சு நடைபந்து

கொங்கைசு ரமுதத்தன்னை

அன்னமது ரம்போன்ற சொன்மது

சொல்லி பரசேயென்றம்

அன்னமது வேம்பாகி மயலான

வினிதாய்வந் தாளுவாயே.

உரை:—சோழி அரசே - சோழி மன்னனே!, அல் சமது வீட்டுன்றே குடி யிருக்கும் கொண்டை - இருநானது தனது சேர்த வீடமென் றெண்ணித் தக்கும் கூத்தலையும், அவிர்த முகம் - தாமரைப் பூப்போன்ற முகத்தைபம், சேர் அன்னமது கண்டஞ்சு கடை - அழகிய அன்னம் பார்த்து காண்குடியு கடைபும், பந்து கொங்கை - பந்தபோன்ற தனமும், சுரர் அமுதத்தன்னை அன்ன மதுரம்போன்ற சொல் - தேவாமிர்தம்போலும் இனிமையான மொழிபு முகைய என் பெண், என்றும் அன்னமது பேம் பாகி மயலானான் - எப்போதும் சேரது சேர்க்கப்பெற்ற உன்பால் காதல் கொண்டான், இனிதாய் வந்த ஆளுவாயே - கிருப்பத்தோடு வந்த அவனை யாட்கொள்ளுவாயாக!, எ - று.

230. சென்னிமலை வேலருக்குச் சேர்த்தகொம் பிரண்டுண்டு கன்னிகுற வன்னிக்குக் காலில்லை—முன்னமே ஆட்டுக்குக் கொம்பில்லை ஆனைக்குக் காலில்லை பாட்டுக்குள் ளாராய்த்து பார்.

உரை:—சென்னிமலை வேலருக்குச் சேர்த்த கொம்பிரண்ட - சென்னி மலையிலிருக்கும் வேலாபுதப் பெருமானுக்கு அவரோடு கூடிய மனைவியர் இருவருளர், கன்னி குற வன்னிக்குக் காலில்லை - குறச் சிறு பெண்ணாகிய வன்னியைக் குறிக்கும் பெயராகிய வன்னியென்பது கொடியை புணர்த்துங் கால் கொடிக்குக் காலில்லை யென்பது தெளிவு, முன்னமே ஆட்டுக்குக் கொம்பில்லை யானைக்குக் காலில்லை பாட்டுக்குச் சூராய்த்து பார் - ஆடு என்ற சொல்லிலும் ஆனை யென்ற சொல்லிலும் கால் கொம்பு என்ற வழத்தக் குறிசன் அவற்றிற்கு முன்னதாக இல்லை, எ - று.

குறிப்பு:—கொண்டு கூட்டாக வெடுத்த ஆட்டுக்குக் காலில்லை! யானைக்குக் கொம்பில்லை என்றபொழுது ஆட்டத்திற்கேற்ற காலமைப் பில்லை யென்றும், யானைக்குத் தலையில் கொம்பில்லை என்றும் கூறலாம்.

231. தார்க்கொன்றை தாவென்றேன் ருவேழி கொன்றென்றான் ஊர்க்கஞ்சி பான்முன்றி கொன்றென்றேன்—யார்க்கும் பொதுவென்றான் பூவென்றேன் போயினான் ரேழி இதுவேகம் மீசு னியல்பு.

உரை:—தார்க் கொன்றை தா என்றேன் - சமது இறைவனைப் பார்த்துக் கொன்றை மாலையை கொடுவென்றேன், ஏழிலொன்று தா என்றான் - கன்னிக்கு ஏழாவது வீடாகிய கும்பம்போன்ற தனத்தைக் கொடு என் றான், ஊர்க்கஞ்சி கான் மூன்றில் ஒன்றென்றேன் - ஊர்க்காரர்க்குப் பயப்பட்டு கன்னி மணப்பெண் கைம் பெண் என்ற மூன்றில் முதலாவ தாகிய கன்னி யென்றேன், யார்க்கும் பொது என்றான் - கன்னிகையை யாரும் காடலாமென்றான், பூ என்றேன் - பூப்பென்று சொன்னேன்,

போயினான் - உடனே போய்விட்டான். தோழி இதவே நம் மீசனியல்பு-
பாக்கி நம் மிறைவன் தன்மை விதவோ, எ - று.

232. பறவைநாய் நாகம் பகைவிலங்கு பங்கம்
செற்புமிரு னாராஞ் சிதடன்—குறிஞ்சிவன்
என்றுரைத்த யிரைந்து மேர்தண்டத் திற்பண்பாய்
ஒன்று மெனவுரைப்ப ரால்.

உரை:—பறவை நாய் நாகம் பகைவிலங்கு பங்கம் - பட்சிதன் நாய்கள்
பாம்புகள் சத்தருக்கள் நார்தாற் பிராணிகள் சக்தி, செறியும் இருள் -
அடர்த்த இருள், நாரம் - தண்ணீர், சிதடன் - கண் தெரியாதவன், குறி
ஞ்சிவன் - வழி வருந்திக் காணும் வயோதிகள்; என்றுரைத்த யிரைந்தும்-
என்றுரைத்த பத்துப் பேரால்வரும் கேடும், ஏர் தண்டத்திற் பண்பாய்
ஒன்றும் - அழகிய கோலின் பயனால் மாறி பொழியும், என வுரைப்பர்-
என்று அறிஞர்கள் உறுவார்கள், ஆல் - அசை, எ - று.

233. நக்கனார் சோணகிரி நாதனார் வேள்வியிலே
தக்கனா ளைத்தகர்த்த நக்கனார்—பொக்கைவாய்
ஆக்கினார் சூரியனை யம்புலியைத் தேய்த்தரிசைத்
தாக்கினா ரோடோடத் தான்.

உரை:—நக்கனார் சோணகிரி நாதனார்-நிருவாணியாகிய அண்ணாமலைப்
பெருமான், வேள்வியிலே தக்கனாளைத் தகர்த்த நக்கனார் - தக்கன் யாகத்
திலே தக்களைத் தாக்கி யடித்த தகுதி புடையவர், சூரியனைப் பொக்கை
வாய் ஆக்கினார் - தக்கன் வேள்வியில் தக்களைச் சார்த்த சூரியனுடைய
பற்களை புடைத்தார்; அம்புலியைத் தேய்த்து - சந்திரனை மிதித்தழுத்தி,
அரியை ஒடோடத் தாக்கினார் - இந்திரனை யோட்டமெடுக்கும்படியாகத்
தாத்தி யடித்தார், எ - று.

234. ஓடின னென்ப துணர்ந்து முனக்குச்சரிபா
நாடினார்க் கென்ன காகமோ—கீடியே
ஆலகிடர் தோன்றியபோ தம்பலவா னாகெடிப
மாலகிடஞ் சஞ்சரிபா தே.

உரை:—அம்பலவானு - சபாநாதரே!, கீடியே - பெரியதாகவே, ஆல
கிடம் தோன்றியபோது-ஆலகாலகிடம் நிறுப்பாற்கடலில் எழுந்தபோது,
கெடியமால் அவ்விடம் சஞ்சரியாது ஓடினான் என்பது உணர்ந்தும் - பெரிய
நிருமால் அந்த விடத்தில் கிவ்வாமலோடிப் போய்விட்டா னென்பது தெரிந்
தும், உனக்குச் சரியா நாடினார்க்கு என்ன காகமோ - உமக்கொப்பாக அவ
ரைச் சேருதிறவர்களுக்கு எவ்வகையான காகம் கிடைக்குமோ, எ - று.

235. அசாமினைப் பகற்றா தன்னியே கம்பால்
வசமிது தவறு வாய்வை—இசைநாகைச்
சின்னப்பால் வெண்மதியஞ் சேரிமையத் தேபிறந்த
அன்னப்பா விஞ்ஞவந்தா னாம்.

உரை:—அன்னியே - அம்மையே !. அசம் கம் இளைப்பு அகற்றாது-
ஆகி கம்முடைய தளர்ச்சியை நீக்காது, கம்பால் வசம் இது தவறு
வாய்வை - நாம் சொல்லுகின்ற இந்த வாக்ஞப் பிழையில்லாத வுண்மை
யாகும், இசை நாகை - சீர்த்தியுடைய நாகைப்பறியி லுறைகின்ற, சின்
னப்பால் வெண்மதியஞ்சேர் - பால்போன்ற வெண்ணிறமுடைய இளம்
பிறையை யணிந்த, இமயத்தே பிறந்த அன்னப்பால் - இமயமலையி லவ
தரித்த அன்னம்போன்ற வுண்மையம்மையைப் பாசத்திலுடைய பெருமான்,
இஞ்ஞ வந்தாலாம் - இங்கே வந்தால் இளைப்புத் தீரும், ௪ - ௩.

236. சீர்கொண்ட வழகுமிரு மாறனது காமமும்
தேவரம் பையர் னாமும்
நிழோரி ராகத்தி னாமுஞ் சிவவரமஞ்
செப்புமிப் புவி காமமும்
தார்கொண்ட சிறிபநற் பெண்ணினு மழுமாகி
சார்ந்தவறு வகை மொழியினிங்
தமதிடையி லுறைகின்ற தேவனது பெயர்கொண்டு
தங்குபுக ழோங்கு சுஞ்ஞ
கூர்கொண்ட கொம்பிலா மாடுகொல் லாவேவ்வகை
குளிபென் னடாத காணம்
கூறுமுக மில்லாத வுடலுவரி யின்னிதியம்
கும்பிடாச் சாமி வெண்ணெய்
ஏர்கொண்ட தயிருண வரிமாதர் மாப்புதனில்
இல்லா தன முலகினை
இன்பமுட னுளாத செங்கோலை யிட்டவோர்
இனியதொழில் காட்டி யருளே.

உரை:—சீர்கொண்ட அழகு மிகு மாறனது காமமும் - சிரப்பான
அழகுடைய மன்மதலுடைய பெயரும் அதாவது மதன் என்ற சொல்லும்,
தேவரம்பையின் காமமும் - விண்மாதரின் பெயராகிய உருவசி பென்ற
சொல்லும், நிசுந் ஓர் இராசத்தின் காமமும் - விளக்குகின்ற ஒரு இராசத்
தின் பெயரும் அதாவது இராமச்சிறியை யென்ற சொல்லும், சிவ வரமம் -
சிவசத்தியின் பெயரும் அதாவது வாரகி யென்ற சொல்லும், செப்பு மிப்
புவிகாமமும் - சொல்லுகின்ற இந்தப் புவியின் பெயரும் அதாவது அசல

மென்ற சொல்லும், தார்கொண்ட சிறிய நற்பெண்ணின் காமமுமாயி -
 மாலையரித்த சிறு பெண்ணின் பெயரும் அதாவது கன்னியென்ற சொல்லு
 மாயி, சார்த்த அறுவகை மொழியினில் தமதிடையி லுறைகின்ற தேவ
 னது பெயர்கொண்டு - ஆகிய ஆறு சொற்களிலும் நடுவில் நின்ற எழுத்துக்
 களினுலாகிய தருமாசன் என்ற கடவுளினது பெயரைப் பூண்டு, தங்கு
 புகழோங்கு சுருணை - நிலைத்த புகழை யடையப்பெற்ற நற்குணவானே !,
 கூர்கொண்ட கொம்பிலா மாடு - கூர்மையதாகிய கொம்பில்லாத மாடு அதா
 வது செல்வம், கொல்லா வேங்கை-கொல்லாத வேங்கை அதாவது பொன்,
 குவியென்னடாத காணம் - குவித்த யென்னோடு சேராத காணம் அதாவது
 பொன், கூறு முடியில்லாத உடல் - முக முதலிய உறுப்பில்லாத உடல்
 அதாவது பொன், உவரி இல்கிதியம் - கடல் சார்பில்லாத கிதி அதாவது
 பொன், கும்பிடாச்சாமி - வணக்கப்படாத சாமி அதாவது பொன், வெண்
 ணெய் ஏர்கொண்டதலிருணு அரி - வெண்ணெய் அழகான தலிர் ஆகிய
 இவற்றையெண்ணுத அரி அதாவது பொன், மாதர் மாற்புதனில் இல்லாத
 தனம்-மெய்ந்நாது கெஞ்சில் இல்லாத தனம் அதாவது செல்வம் உலகினை
 இன்பமுடன் ஆளாத செக்கோலை - உலகினை இனிமையாய் ஆளுதற்
 கில்லாத செக்கோலை அதாவது பொண்ணை, ஈட்டவேர் இனிய தொழில்
 காட்டி யருளே - பொருளைத் தேடுதற்குரிய ஒரு வழியை வினக்கியருள்
 வாயாக!, ஏ - று.

குறிப்பு:—மதன், உறுவசி, இராமக்கிரியை, வராகி, அசலம், கன்னி
 யன்ற ஆறு சொற்களிலுள்ள நடுவெழுத்துக்கள் சேர்த்து தருமாசன்
 என்ற சொல்லாதல் காண்க, மாடு, வேங்கை, காணம், உடல், கிதி, சாமி,
 அரி, தனம், செக்கோல் என்னும் இந்த சொற்கள் பொண்ணையும் செல்வத்
 தையும் குறிக்கும் பிறபெயர்க ளாதலோடு வேறு பொருளும் உடைமையால்
 அங்வேறு பொருளைப் பிரிப்பதற்காக அடைமொழிகள் கொடுக்கப்பட்டன.

237. பேரான விவெழுத்தை முடியி வேற்றான்

பின்னைவந்த விவெழுத்தை யிடக்கை யேற்றான்

சோன விவெழுத்தை வலக்கை யேற்றான்

சிதற்பாண விவெழுத்தி வேறக்கொண்டான்

காரான விவெழுத்தை யிடற்றிற் கொண்டான்

கருணைசெயு விவெழுத்தைப் பாகக்கொண்டான்

ஆராகி லுமபொருளை யறித்து சொல்லின்

அவர்கடமைப் புலவரென வறைபல மே.

உரை:—பேரான விவெழுத்தை முடியிவேற்றான் - இரண்டெழுத்தினு
 லாகிய மதன்வைச் சிவபெருமான் பிரமே வணித்தான், பின்னை வந்த
 விவெழுத்தை யிடக்கை யேற்றான்-பிற்பாடு இரண்டெழுத்தினுலாகிய மான்

என்பதை இடது கரத்திற் றுக்கினுள், சோன வீரொழுத்தை வலக்கை யேற்றான் - நிறப்பான விரண்டெழுத்தினாலையி மழு என்பதை வலக் கரத்தினுற் றுக்கினுள், நிறப்பான வீரொழுத்தி லேறிக்கொண்டான்-நிறப் புடைய விரண்டெழுத்தினாலையி விடையின்மேல் ஏறிக்கொண்டான், காரான வீரொழுத்தை மிடற்றின் கொண்டான் - கருமையைக் குறிக்கும் இரண்டெழுத்தினாலையி கடு என்பதைக் கண்டத்தில் வைத்தான், கருணை செபும் ஈரொழுத்தைப் பாசுக் கொண்டான் - கிருபை செய்யும் உமையை இடப்பாகத்தில் வைத்தான், ஆராதிலும் பொருளை யறித்து சொல்லின் அவர்கள் தலைப் புலவரான அறையலாமே - எ - று.

238. சோன பசுவின் பேர் சென்னிப் பேரும்

செகம்புகழு மாதலன்பேர் கன்னிப்பேரும்

பேரான மரத்தின்பேர் கிசத்தின் பேரும்

பேசரிய கிவ்வாறு மொன்றிச் சேர்த்து

ஏராக கிவற்றினடு வொன்றாக் கூட்ட

இயல்பிரமன் சிவமெனவே யியம்பலாகும்

வாரான விராறின் முன்பின்னா

ஆறுமொழி யவர்க்காக வமைத்ததன்றே.

உரை:—சோன பசுவின் பேர் - உயர்த்த பசுவின் பெயராகிய கபில யென்ற சொல்லும், சென்னிப்பேரும் - தலையைக் குறிக்கும் பெயராகிய கிரசென்ற சொல்லும், செகம் புகழும் மாதலன் பேர் - உலக மறித்த மாதலன் பெயராகிய மாமன் என்ற சொல்லும், கன்னிப்பேரும் - கன்னி யென்ற சொல்லும், பேரான மரத்தின் பேர் - பெரிய மரத்தைக் குறிக்கும் பெயராகிய ஆசினி யென்ற சொல்லும், கிசத்தின் பேரும் - மெய்யின் பெய ராகிய சாகுவதமென்ற சொல்லும், பேசரிய இவ்வாறும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து - சொல்லுதற்கரிய இந்த ஆறு சொற்களையும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து, ஏராக இவற்றினடு ஒன்றாகக்கூட்ட - அழகாக இவற்றின் கடுபெழுத்துக் களை யொன்றாய்ச் சேர்த்தால், இயல் பிரமன் சிவமெனவே இயம்பலாகும்- பிரமன் சிவமென்ற இயற் பெயராக அமைபும், வாரான விராறின் முன் பின்னா ஆறுமொழி யவர்க்காக அமைத்ததன்றே-எஞ்சிய எழுத்துக்களி னாலாகிய ஆறு மொழிகளும் அவர்க் கில்லாதவற்றைக் குறிப்பதாகும், எ - று.

குறிப்பு:—கபில, கிரசு, மாமன், கன்னி, ஆசினி, சாகுவதம் என்ற ஆறு சொற்களின் கடுபெழுத்தைச் சேர்த்தால் பிரமன் சிவ என்ற சொற்களுமை பும், மற்ற எழுத்துக்களினாலாகிய சொற்கள் கலை, கிசு, மான் (பெண்), கனி, ஆனி, சா+கதம் என்பன கடைவருக்கில்லை; அதாவது, (கலை -) ஆடையும், (கிசு -) குழந்தைத் தன்மையும், பெண்ணுடைமையும், (கனி -) முதிர்ந்தலும், தன் - மும், இறப்பாகிய கேடும் இல்லை யென்பது கருத்து.

238. மாகமுறை புடுக்கனிரு பாணேத் தம்மின்
 மன்னுமோ ருடுவதன் முன்னெழுத்தை நீக்கின்
 சாகசமாம் அலையாகு மிடைபைத் தள்ளின்
 சலதாததை யடுமதிலாம் கடைபைத் தள்ளின்
 பாகமதி லொருமானஞ் சிரத்தோர் மாணும்
 பாணியிலோர் மாணுர வதிலோர் மாணும்
 ஆமதி லோர்மாணும் கொண்டோர் பேராம்
 அதன்பெயரை புரைப்பவரே புலவராமே.

உரை:—மாகமுறை புடுக்கனிரு பாணேத் தம்மின் மன்னுமோ ருடுவதன் முன்னெழுத்தை நீக்கின் சாகசமாம் அலையாகும் - ஆகாயத்திலுள்ள இருபத்தேழு எட்சத்திரங்களில் ஒன்றின் பெயராகிய எட்சத்திரத்தின் முதலெழுத்தை எடுத்துவிட்டால் எளிதான அலை பென்னும் பொருள் படும், இடையைத் தள்ளின் சலதாததை யடுமதிலாம் - அச் சொல்லின் எடுவெழுத்தைத் தள்ளிவிட்டால் எஞ்சிய பகுதி மதிலென்ற பொருள் படும், கடைபைத் தள்ளின் - கடை பெழுத்தை நீக்கினால், பாகமதி லொரு மாணும் தமது இடப்பாகத்திலே பார்வதியாகிய பெண்ணையும், சிரத்தோர் மாணும் - தலைபிலே கக்கையாகிய பெண்ணையும், பாணியிலோர் மாணும் - இடக்கையிலே லொரு மாணும் கொண்டவருடைய பெயரும், சாவதிலோர் மாணும் - காலில் சால்வதியாகிய பெண்ணை வைத்த பிரமாவின் பெயரும், ஆமதி லோர் மாணும் கொண்டோர் பேராம் - மார்பிலே ஒரு பெண்ணைத் தரித்த திருமாவின் பெயர் ஆகும், அதன் பெயரை புரைப்பவரே புலவராமே - அதனுடைய பெயர் சொல்பவர்களை அறிஞராவர் (அதன் பெயர் ஆதிரை யென்பது.)

குறிப்பு:—ஆதிரை, திரை - அலை, ஆரை - மதில், ஆதி - கடவுள் (இது மும்மூர்த்திகளையும் குறிப்பதாகும். சிவன், பிரமன், திருமால்.)

240. வீடுகோ கிலிலி தம்மின் மூன்றின்

விளங்குபெயர் கடுவெழுத்தா லுணை னோடோறும்
 பிரிதபா மாலைநூத னஞ்செய் தேத்தப்
 பித்தனே சிறுமு னிண்டெழுத்தில்
 நீடுசடை தனில்வைத்து மகங்க டோறும்
 நின்றேற்றற் தொடையாகவே யணிக்கும்
 ஆடுடையாய் மாடுடையாய் கநுமீச
 வந்தருனை வந்தெனக்குத் தந்திடாயே.

உரை:—வீடு கோகிலம் லிலி தம்மின் மூன்றின் விளங்கு பெயர் - வீடு கோகிலம் லிலி யென்ற மூன்றையும் குறிக்கும் அம் பல்லி அவிரி யென்ற மூன்றின், எடுவெழுத்தால் உணை னோடோறும் பிரித பாமாலை நூதனஞ்

செய்தேத்த - நடுவெழுத்தாலாகிய 'நல்வி' யால் பெருமை பொருந்திய கவிச் சோவையனைப் புதிதுபுதிதாகச் செய்து வழிபட, பித்தனே - பித்தனென்ற பெயருடைய சிவபெருமானே!; கிந்தகு மூவிரண்டெழுத்தில் - எஞ்சிய பகுதியில் முதற் சொல்லிலுள்ள அம் அதாவது கீர் என்பதை, கீடு சடைதனில் வைத்தும் - கீண்ட சடையினிடமாக வைத்தும், அகங் கன் தோறும் நின்று ஏற்றும் - இரண்டாவது சொல்லாகிய பலி அதாவது பிச்சைச் சோறு வீடுகள் தோறும் போய் வாங்கியும், தொடையாகவே அணித்தும் - மூன்றாவது எஞ்சிய பகுதியாகிய அரியின் என்பினை மாலை யாக அணித்தும், ஆடுதையாய் - கடத்தையவனே!; மாடுதையாய் - காளை வாகன முடையவனே!; நாமம் ஈச - எல்லாருள் தேடுகின்ற ஈசனே!; வந்தருளை வந்தெனக்குத் தந்திடாயே - வெளிப்பட்டுவந்து உன்னருளைக் கொடுத்தருளவேண்டும், ஏ - று.

குறிப்பு:—அகம், பல்லி, அவிரியாகிய இவற்றின் நடுவெழுத்து நல்வி; இம்மூன்றின் தனித்தனி நடுவெழுத்தை கீங்கினால், அம் - கங்கை, பலி - பிச்சை, அரி - விஷ்ணு என்றாகும்.

241. வாசமாளி கருமுகில் வண்ணன்
பாசமம்பிர திப்பதற் தன்னிலே
ஒசைமுன்னடி வீறெழுத்து தொக்குமே
தாசியான மனோன்மணி தங்கனே.

உரை:—வாசம் ஆளி கருமுகில் வண்ணன் - மணத்தையும் சிவத்தையும் கரிய மேம்போன்ற திருமலைக் குறிக்கும், நற் பாசமாம் - கல்ல தன்மைமுடைய, பிரதிபதம் தன்னிலே - முருகு, சோளரி, முராரி யென்னும் வேறு மூன்று சொற்களிலே, ஒசை முன்னடி வீறெழுத்து - முதற் சொல்லின் முதலெழுத்தும், இரண்டாஞ் சொல்லின் கடு வெழுத்தும் மூன்றாஞ் சொல்லின் கடைசி யெழுத்தமாகிய வற்றாலாகிய முனரி என்ற சொல்லின் பொருள், தாசி மனோன்மணி தங்கனே ஒக்கும் - கடைவழி கைப் பெண்ணாகிய மனோன்மணியினுடைய கண்ணப்போலும், (அதாவது கண் தாமரையை யொக்குமென்பது கருத்து) ஏ - று.

242. தலம்புகு பகைவர் மறைபுமை காவு
தருஞ்சினமான் றண்டுகையைச்
சாற்றமேழ் பெயரில் வெற்றிகல் வாழ்வு
தண்ணருணியிசு பொறுமை
பொலனுறு வடிவஞ் சாரிகொண் டிலங்கு
புனிதனே தலைகடை பெழுத்தைப்
புரத்தக் காவாடற் காவடிமைக்காப்
பூசைசெய் மார்க்கண்டனுக்கா

வலனுறு காளிகைவுமை தனக்கா
 மதியினுக்கா நகைத்துணர்ந்து
 நடுவுறப் படுத்து வயதநுள் செய்து
 நடம்புரிந் துருக்கொடு முடித்துச்
 சிலம்பொலி புலம்ப வருசபா பதியின்
 திருவடி தொழுஞ்சபா பதியே
 செப்புமு வெழுத்தின் பெயரிடை பெழுத்தைச்
 செய்குவாய் நின்மன மகிழ்ந்தே.

உரை:—தலம்புகு பகைவர் - காட்டிற் புசுட்டைய சத்தருவின் பெயராகிய எதிரி, மறை - மறையின் பெயராகிய சுருதி, உமை - உமையின் பெயராகிய பவானி, காவு - காக்கு, தருஞ்சினம் - வெகுளி, மாரன் - மதன், தண்டுகை - சிவிகை, ஆய் சாற்றும் ஏழு பெயரில் - ஆதிய ஏழுபெயரின் நடு வெழுத்தினாலாகிய திருவாக்குதவி யென்று வெற்றி நல்வாழ்வு தண்ணருள் நிலை மிகு பொறுமை பொலனுறு வடிவம் தார் கொண்டிலங்கு புனிதனே - ஜெயமும் நல்ல வாழ்க்கையும் அதிகமான சாத்தமும் பொன்போல அழகிய வடிவும் கடைபுக்கொண்டு விளங்குதற் கேதவாகிய பரிசுத்தனே!, தலை கடையெழுத்தை - இந்த ஏழுசொற்களின் முதலெழுத்தும் சுற்றெழுத்துஞ் சொர்த்துண்டாகியவற்றை எடுத்துக்கொண்டு, எரியென்பதனை புரத்துக்கா - திரிபுரத்தை யழிப்பதற்காகவும், ஆடற்கா - சுதியை டேனஞ் செய்வதற்காகவும், பணி அடிமைக்கா - பணியை அடியவர்க்காகவும், காரு பூசைசெய் மார்க்கண்டனுக்கா - இஃதெனைய மார்க்கண்டனுக்காகவும், வளனுறு காளிக்கா - வெளியைத் திறமைபுறு காளிகடனஞ் செய்வதற்காகவும், மன் உமை தனக்கா - நிலைமையை புண்மயம்மைக்காகவும் மதியினுக்கா - சிவிகையைச் சந்திரன் வைப்பதற்காகவும், முறையே திரிபுரத்தைச் சிரித்தெரித்தும், உணர்ந்தும் - சுதி புணர்த்தாடிபும், நடுவுறப்படுத்தும் - பணியாகிய பரம்பை நடுவாக அமைதும், வயதநுள் செய்து - மார்க்கண்டனுக்காக என்றும் இனைய வயதை யருளிச்செய்தும், நடம் புரித்து - காளிக்காக டேனம் புரித்தும், உருகொடு - உமையைத் திருமேனியின் பாசத்திற் கொண்டும், முடித்து - சந்திரனைச் சடையில் முடித்தும், சிலம்பொலி புலம்ப வருசபா பதியின் - வீரங்குழல் ஒலித்து அசைய டேனஞ்செய்து வருகின்ற கடராசப் பெருமானுடைய, திருவடி தொழும் சபாபதியே - திருப்பாதக்களை வழிபடுகின்ற சபாபதி வன்னலி!, நின்மனம் மகிழ்ந்து - உன்னுடைய உன்னங்களிடறும்படியாக, செப்பு மூவெழுத்தின் பெயரிடை எழுத்தை - கடைமையில் நின்ற வெகுளி மதன் சிவிகை என்ற மூன்று எழுத்தினாலாகிய உதவி என்பதை, செய்குவாய் - செய்தருளுவாயாக, எ - று.

குறிப்பு:—ஏழு பெயர் என்பன எதிரி, சுருதி, பவானி, காக்கு, வெகுளி, மதன், சிவிகை, இவற்றின் நடுவெழுத்து திருவாக்குதவி யென்று

முடியும். இவற்றின் கடுவெழுத்துப் போகளுக்குமி லின்ற பகுதிகள் எரி, சுதி, பணி, காசு, வெளி, மன், சிதை என்பன.

243. அத்தமுள்ள புயிலிலொரு மரத்தின்பேரும்
அலைகடலில் வாழுமொரு சேவன்பேரும்
விந்நைபெறு பட்டணப்பேர் வெகுநாலப்பேர்
விளங்குமொரு பிள்ளைப்பேர் மெல்லியாள்பேர்
சந்ததமு யிந்தவகை யாறுங்கூட்டித்
தமிழெழுத்தி னடுவெழுத்தைச் சார்த்துபார்க்கின்
சந்தாஞ்சேர் வைகுந்தந் தன்னில்வாழும்
தய்யரங்க நாதனென்றே சொல்லலாமே

உரை :—அத்தமுள்ள புயிலிலொரு மரத்தின் பேரும்-உலகத்திலுள்ள அழகான ஒரு மரத்தின் பேராகிய அரசும், அலைகடலில் வாழுமொரு சேவன் பேரும் - அலைபுடைய கடலில் வாழுகின்ற உயிரின் பேராகிய சங்கும், விந்நை பெறு பட்டணப்பேர் - ஆச்சரியப்படுத்தக்கூடிய பட்டணத்தின் பேராகிய நகரமும், வெகுநாலப் பேர் - நீண்ட காலத்தின் பெயராகிய அநாதியும், விளங்குமொரு பிள்ளைப் பேர் - விளங்குகின்ற குழந்தையின் மறு பெயராகிய சுதனும், மெல்லியாள் பேர் - சிறு பெண்ணின் பெயராகிய கன்னியும், சந்ததமும் இந்த வகை யாறுங்கூட்டி - எப்பொழுதும் இந்த ஆறு பெயரையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, தமிழெழுத்தின் கடுவெழுத்தைச் சார்த்து பார்க்கின் - இவற்றின் கடுவெழுத்தோடு தமிழின் முதல் எழுத் தாகிய அகரத்தைச் சேர்த்தால், சந்தாஞ்சேர் வைகுந்தந் தன்னில் வாழும் தய்யரங்க நாதனென்று சொல்லலாம்-அழகிய வைகுண்டலோகத்தில் வீற் திருக்கின்ற பரிசுத்தமான அரசுக்காதன் என்னும் பெயராகும், எ -று.

குறிப்பு:—இதில் குறிக்கப்பட்டுள்ள பெயர்கள் அரசு, சங்கு, நகர், அநாதி, சுதன், கன்னி; இவற்றின் கடுவெழுத்தைச் சேர்த்தால் சங்கநாதன், அரசு என்பதிலுள்ள முதல் எழுத்தைபுஞ் சேர்த்துப் பார்த்தால் அரசு நாதன் என வரும்.

244. கட்டோம் புதலெனக் காமாதி யாறுங் கரிசுறத்து
விட்டோம் புதவு திறத்தின்ப யிடுபுக் குச்செறிந்தோம்
விட்டோம் புதல்விமண் ணோருந் திகஞ்சந் தெரிவுமுன்பின்
விட்டோம் புதவுறு கன்னெழுத் தான்முலை மேவப்பெற்றே.

உரை :—விட்டோம் - நல்லொழுக்க முடையவர்களாகிய காவன், புதல்வி மண் ஓர் நதி கஞ்சம்தெளிவு - இவற்றின் பிரதி பதங்களாகிய குமாரி காளினி பாலாறு தாமரை துணிவு என்பனவற்றின், முன்பின்விட்டு ஓம்ப உதவுறு நல்லெழுத்தாம் - முன்பின் எழுத்துக்களைத் தவிர்த்து கடு வெழுத்துக்களாலாகிய மாலொமணிராதனது, முலை மேவப்பெற்றே - திரு

முல்லைவாயிலே யடையப்பெற்றி, காமாதிபாரும் புதலெனக் கட்டோம்-
காமம் குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம் என்னும் ஆறு உட்
பகைகளையும் செடித்துறுகளைக் களைவதுபோல ஒழித்தெறித்தோம், கரி
சுறுத்துவிட்டோம் - மலமாகிய குற்றம் கீழ்ப் பெற்றோம், புதவு திறந்து
இன்பவீடு புக்குச் செறித்தோம் - பேரின்பத்தரும் மோட்சத்தின் கதவு
திறக்கப்பெற்று அதனுட் சென்று தங்கினோம், எ - று.

குறிப்பு:—குமாரி, காளினி, பாலாறு, தாமரை, துணிவு என்பவற்றின்
நடுவெழுத்துக்களைச் சேர்த்தால் மாசிலாமணி யென்றாகும்.

245. வேலாயுதனிழி பெட்டகமீது கிறவாவைச்
சூலாயுதனை பனுமனைச் சண்பகத் தூய்மலரைப்
பாலாதாவால் வரித்தே கணவன்றன் பாங்குநய்த்தான்
மாலாமதிப்புல விரிதன்பாவம் வகுத்திடுமே.

உரை:—வேலாயுத விழி - வேற்படையைப் போன்ற கண்ணையுடைய
பெண்ணாவன், பெட்டகமீது - ஒரு பெட்டியில் ஒன்றைவைத்து, கிற
வாவை - வலிமையுள்ள பாம்பையும், சூலாயுதனை-சூலமுடைய அரையும்
அனுமனை - அனுமானையும், சண்பகத் தூய்மலரை - பரிசுத்தமான சண்
பகப்பூவையும், பாலாதாவால் வரித்தே - தெளிவான விசுவாசத்தோடு
வரவழைத்தப் பெட்டிக்குக் காவல் வைத்து, கணவன்றன் பாங்குநயத்
தான் - தனது காயகலுக்கு அனுப்பினான், மாலாமதிப்புலவீர் இதன்
பாவம் வகுத்திடுமே - பேரறிவுடைய கல்விமான்களே!, இதன் அட்பத்
தைத் தெரிந்து சொல்வீர்களாக!, (பெட்டியிலுள்ளது தாமரைப் பூவென்
பது கருத்து), எ - று.

குறிப்பு:—தாமரைப் பூவின் வாகனையைக் காற்று கொண்டபோது
மல் காற்றை புண்ணப் பாம்பையும், மன்மதன் கணபாக எடுத்துக் கொள்
ளாமல் அரையும், பிரமன் இடமாகக் கைக்கொள்ளாமல் காப்பதற்கு
அனுமானையும், வண்டு அனுசாரம் விருப்பதற்குச் சண்பகப் பூவையும் காவல்
வைத்தா னென்பது குறிப்பாம்.

246. எண்ணஞ்ஞமுப்பத் திரண்டுபற்காட்டி யிசைவுடனே
பண்ணுசுச் செந்தமிழ் பாடிவந்தாலுமிப் பாரிலுள்ளோர்
அண்ணாந்துகேட்ப ஈழகழகென்ப நதன்பிறகு
சுண்ணாம்புபட்ட விலையுங்கொடார்களி சொன்னவர்க்கே.

உரை:—எண்ணஞ்ஞ முப்பத்திரண்டு பற் காட்டி - எண்ணஞ்ஞ
முப்பத்திரண்டாகிய தொகை உறிய எல்லாப் பற்களையும் திறந்து காட்டி,
இசையுடனே பண்ணுசுச் செந்தமிழைப் பாடி வந்தாலும் - சந்தே அமைதி
யுடையதாய் முறையாயுள்ள செந்தமிழ்ப் பாடல்களை இயற்றிக்கொண்டு
வந்தாலும், இப்பாரிலுள்ளோர் - இந்தப் பூமியிலுள்ளவர்கள், அண்ணாந்து

கேட்பர் - மேலே தலையை புயர்த்திக் கவனமாய்க் கேட்பார்கள், அழகு அழகு என்பர் - மிக அழகா யிருக்கிறதென்று புகழுவார்கள், அதன்பிறகு கவி சொன்னவர்க்குச் சுண்ணாம்புபட்ட இலையுங் கொடார் - அதன் பிற்பாடு பாட்டியற்றிய புலவர்க்குச் சுண்ணாம்பு இருந்த இலையைக்கூடக் கொடுக்க மாட்டார்கள், எ - று.

247. கலையள வெவ்வள வவ்வளவாம்விழி காமனுடைச்
சிலையள வெவ்வள வவ்வளவாநுதற் செத்திற்கத்தன்
மலையள வெவ்வள வவ்வளவாமுலை மாறுபிவால்
இலையள வெவ்வள வவ்வளவாம்வயி தேத்திழைக்கே.

உரை :—ஏத்திழைக்கே - ஆபாணங்களைத் தரித்த இம் மாதக்கு, விழி கலையளவு எவ்வளவு அவ்வளவாம் - சுண்ணாணது மானின் கண் எத்தன்மை அளவுடையதோ அத்தன்மையும் அளவுமுடையதாம், முதல் காமனுடைய சிலையளவு எவ்வளவு அவ்வளவாம் - நெற்றியானது மன்மதனுடைய வில்வி னளவு எவ்வளவோ அந்த அளவையுடையது, முலை செத்திற் கத்தன் மலையளவு எவ்வளவு அவ்வளவாம் - தாமாணது திருச்செத்திற் பெருமான் வீற்றிருக்கும் குன்றினளவு எவ்வளவோ அந்த அளவே யுடையது, வயிறு மாத்தயில் ஆல் இலையளவு எவ்வளவு அவ்வளவாம் - வயிறுனது திருமால் படுத்திறக்குகின்ற ஆவிலையி னளவு எவ்வளவோ அவ்வளவே யாம், எ - று.

248. சீரான வண்டரும் பேரான பூசையைத் தின்றுசுவல்
காரான பாணி விலையிரிஞ்சைப்பதி காக்குகரி
வாரான பன்றியைக் கூடியன்றித்த வளர்மதலை
வாரணபட்டி காசத்தலைத்தேட வியம்புதிரே.

உரை :—சீரான அண்டரும் பேரான பூசையைத் தின்றுசுவல் - சிறப் பான தேவரும் பேறு பெற்ற தேவாமிர்தத்தை புண்டி திகிலின்ற, காரான பாணிவிலை விரிஞ்சைப்பதி - கருகிறமுடைய ஆழமான நீருன்ன அசுழி குழப்பெற்ற விரிஞ்சைத் தலத்தினை, காத்து கரி - காசகின்ற பெருமானு கிய சம்பு, வாரான பன்றியைக் கூடி - பெரிய வராகவதார மெடுத்த திரு மாலைப்புணர்ந்து, அன்று எத்த வளர் மதலை - அக்காலத்திற் பெற்ற விருத் தியான பின்னையாகிய அகிரச புத்திரன், வாரண பட்டி - அழகான பறவை போல, காசத்தலை - காவிலால் கத்தவதை, தேடலியம் புதிரே - இன்ன தென்றறித்து சொல்லுங்கள், எ - று.

குறிப்பு :—காசத்த லென்பது வேத மோததல்.

249. பாலொத்த மென்மொழி தாண்டவ பூபனிப் பாரினிகக்
காலத்தில் வந்ததித் தாலாதிசேடனும் காற்றுண்பனே
மாலத்தையை விழுக்குவ னேசிவன் வாய்வைப்பனே
ஆலத்தி லக்கட னீருண்பனேசொ லகத்தியனே.

உரை :—பாலொத்த மென்மொழி தாண்டவ பூபன் - பால் போன்ற இனிய சுவையையுடைய சொல்லினாலாகிய தாண்டவபூபதி யென்னும் வள்ளல், இப்பாரினிக் அக்ஷரத்தில் வந்திருந்தால் - இந்தப் பூமியில் அந்த காளிற் பிறந்திருந்தால் (கொடையாளி பில்லாமல்), ஆதிசேடனும் காற்றுண்பனே - ஆதிசேடன் காற்றை உணவாகக் கொள்வானே, மால் இத்தரையை விழுக்குவனே - விண்டுவானவர் மண்ணைபுட்கொள்வாரோ, சிவன் ஆலத்தில் வாய்வைப்பனே - சிவபெருமான் விடத்தை வாயிற் போட்டுக் கொள்வாரோ, அகத்தியன் அக்கடல் நீர் உண்பனே - அகத்திய முனிவன் உப்புக்கடல் நீரைக் குடிப்பனே, சொல் - உறுவாயாக!, எ -று.

250. உண்ணு விருந்து முதலிகொள்ளாத வுறவினர்பொன்
எண்ணுக் கணிகை யுடன்புல வோர்கணல் வேவலரும்
தண்ணுய் புல்வருந் தாமாவுங் காலனுஞ் சற்குருவும்
கண்ணுய்க் காணின் மகிழ்வார்கள் செல்வக் கயவர்களே.

உரை :—உண்ணு விருந்தும் - உணவு கொள்ளாத விருந்தினரும், உதவி கொள்ளாத உறவினர் - பிறர்பால் உபகாரம் யாதும் வேண்டாத சுற்றத்தாரும், பொன் எண்ணுக் கணிகையுடன் புலவோர்கள் நல் ஏவலரும் - பொருளை எட்டாத விலை மகளிரும் நல்ல கல்விமான்களும் தக்க தொழிலாளிகளும், தண் ஆர் அம்புல் அருந்த மாவும் - குளிர்ந்த அழகிய புல்லைத் தின்னாத குதிரையும், கால் உணும் சற்குருவும் - காற்றை உணவாகக்கொள்ளும் நல்ல ஆசாரியனும், கண்ணுயர்காணின் - ஆகிய இத்தனை பேரையும் அண் குளிரக் காணப்பெற்றால், செல்வக் கயவர்கள் மகிழ்வார்கள் - பொருளுடைய அந்நபர்கள் அளிப்படைவார்கள், எ -று.

251. காயுந் கடுஞ்சா மீதென்று காட்டிய கையுஞ்சொன்ன
வாயும் புகையெழும் பாலைபுள் னேவணங் கார்மவுளி
தோயுந் சழற்பத சுந்தர பாண்டியன் தோகைவெற்பில்
தாயுந் தருமயில் வாதவர்போலத் தனித்தனளே.

உரை :—கடுஞ்சா மீதென்று காட்டிய கையும் காயும் - கொடிய பாலை வனமென்று சட்டிக் காட்டிய கைகூட வெப்பமா விருக்கும், சொன்ன வாயும் புகையெழும் - அக்ஷரம் சொல்லிய வாயிற்கூட புகை யுண்டாகும், பாலை புள்ளே - அத்தகைய கடுஞ் சாத்திலே, வணக்கார் மவுலி தோயும் சழற்பத சுந்தர பாண்டியன் தோகை வெற்பில் - பகைவருடைய முடிசின்

பதிகின்ற சிலம்பு தரித்த பாதங்களைபுடைய சுந்தர பாண்டிய மன்ன னுடைய மலையில், தாயும் தமரும் இல்லாதவர் போலத் தவித்தனனே - அன்னையும் உறவினரு மில்லாதவன்போல அகப்பட்டு வருந்தினான், எ - று.

252. வாதாம் பலகலை சுற்றுவர் தாலுயில் வையத்தன்னில்
ஏதாம் பொருணல மில்லா செழிநல் விடமுத்தந்து
பீதாம் பரற்கொரு பெண்டந்த பாற்கடல் பின்புவந்த
வேதார்த வித்தெனும் கல்லாம்பாற்கு விடந்தத்தே.

உரை:—வாதாம் பலகலை சுற்றுவர்தாலும் - வாது செய்தற்குரிய பல கல்வித் துறைகளில் பயின்றவரின்னும், இவ்வையத்தன்னில் - இந்த உலகத் தில், பொருள் எல்லாம் இல்லான் எனில் ஏதாம்-செல்வத்தின் என்மை சேரப் பெறுவிகில் என்ன பயனைத்தரும், பீதாம்பாற்கு எல்லாமுத்தந்து ஒரு பெண் தந்த பாற்கடல் பொன்னுடை தரித்த திருமானுக்குத் தன் னிடத்தே இருக்க எல்ல இடமும் மண்தொன்னைத் திருவனையும் உதவிய பாற்கடல், பின்பு வந்த வேதார்த வித்தெனும் கல்லாம்பாற்கு - பிற்பாடி வந்த வேத முகவின் உறப்படும் உண்மைப் பொருளுக்கு மூலமென்று சொல்லப்படும் காலியுடை தரித்த சிவபெருமானுக்கு, விடம் தந்ததே - எஞ்சைக் கொடுத்தது, எ - று.

253. தேமன் சுதனுக் கிளையோன் பிதாவைத் திகிரியினால்
கோமன் மறைத்து விசயனுயிரைக் கொடுத்ததுபோல்
காமன் பலகலன் நென்கூடற் சொக்கேசன் கனகிரிமேல்
விமன் சுடரொளி நீக்கிதம் மாருயிர் மீட்டதுவே.

உரை:—தேமன் சுதனுக்கு இளையோன் பிதாவை - தேவர்களுக்கு அரசனாகிய இந்திரனுடைய மகனாகிய வாலியின் தம்பியாகிய சுக்கிரீவனுக் குத் தந்தையாகிய சூரியன், திகிரியினால் கோமன் மறைத்து விசய னுயிரைக் கொடுத்ததுபோல் - சக்கராயுதத்தினால் கோபாலன் மறைத்து அரசனானுடைய உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொடுத்ததுபோல, காமன் பலக லன் தென்கூடல் சொக்கேசன் கனகிரிமேல் - மண்மதனுக் கெதிரியாகிய அழகிய மதுரைப்பதிய லுறையும் சொக்கலிங்கப் பெருமானது உயர்ந்த மலையின்மீது, விமன் - வண்டானது, சுடரொளி நீக்கி - தீபத்தின் பிரகா சத்தை யொளித்து, எம்மாருயிர் மீட்டதுவே - பெறுதற்கரிய எம்முடைய வுயிரை மீள விய்வித்தது, எ - று.

254. பாலான மென்மொழி தாண்டவ பூபன் பனிவகையில்
மாலான வஞ்சியை கீபிரிர் தாற்கண்கள் வாரிதிபாம்
சேலா மறுமுகன் வேலார் தமிழ்தெரி தென்னவன்றன்
காலாந் குறுமுனி கையாயிம் மங்கை கனதனமே.

உரை:—பாலான மென்மொழி தாண்டவபுபன் பனிவரைமேல் - பால் போன்ற சொல்லுடைய தாண்டவமன்னனது குளிர்ச்சி மிகுந்த மலைமேல், மாலான வஞ்சியை நீ பிரிந்தால் - உன்பால் மோகங்கொண்ட பெண்ணை நீ விட்டுப் பிரித்தபோனால், கண்கள் வாரிதியாம் - கண்கள் கடல்போல நீரைச் சொரியும், சேலாம் - நீரினின்றெடுத்த மீன்போலாகும், அறுமுதன் வேலாம் - அறுமுதக் கடவுளுடைய வேல்போல ராவப்படும், இம் மங்கை கனதனமே-இம் மாதின் உயர்ந்த முலைகள், தமிழ்தெரி தென்னவன்றன் காலாம் - தமிழ் தெரிந்த உச்சிரகுமார பாண்டியனது காலிலும், குறுமுனி கையாம் - அகத்தியர் கையிலும், வாரிதியாம் - அகப்பட்ட கடல்போல ஒடுகிப்போம், எ - று.

255. பாலாறு பாய்தென் பழனுபுரீசர் பனிவரைமேல்

மேலாறு பாய்த்திட மின்றனள்கா ணந்திலேனை தனில்
காலா ளைப்பண மோரனைக் கீத்து கடைபுகுத்து
நாலாறி பாணையைக் கொண்டே கைவிசி கடந்தனளே.

உரை:—பாலாறு பாய் தென்பழனுபுரீசர் பனிவரைமேல் - பாலாறு அறகிற் செல்லுகின்ற தென்பழனுபுரியில் வீற்றிருக்கும் குளிர்ந்த மலையின் மீது, மேலாறு பாய்த்திட மின்றனள் - அருவி தன்மேல் விழும்படியாக வின்ற பெண்ணைவன், அந்தி வேளைதனில் - மாலைப் பொழுதில், கடை புகுத்து-கடைத்தெருவீற் சென்று, நூர் யானைக்கு - ஒரு களிற்று மீனுக்கு, தாலாலரைப் பணம் ஈத்து - அரைக்காற் பணம் கொடுத்தவிட்டு, நாலாறி யானையைக் கைக்கொண்டு - கையிலிரண்டி் கடத்ததைப் போட்டிக்கொண்டு, வீசி கடந்தனளே - கைவிசிச் சென்றான், எ - று.

256. கடுவளைக்குங் கண்ணி காரென்ற போதினிற் கைகழன்று

விடுவளைக்குள்ள விசையிலே யேமிதி லைச்சிலையே
நடுவளைக் குங்கொண்ட னூணன் கேரள நாட்டிலுண்டத்
தொடுவளைக் கும்பரித் தேர்வல வாம தூர்பரிக்கே.

உரை:—மிதிலைச் சிலையே - மிதிலையிலிருந்த வில்லு, கடுவளைக்குங் கொண்டல் நாரணன் - கடுவீற் பிடித்து வளைத்து ஒடித்த மேகம்போன்ற கிராமுடைய திருமாலின், கேரள நாட்டில் - சேரதேசத்திலுள்ள, அண்டத் தொடு வளைக்கும் பரித்தேர் வலவா - உலகத்தைச் சுற்றிவரும் குதிரை பூட்டிய தேரைச் செலுத்தபவனே!, கடுவளைக்குங் கண்ணி - கஞ்சின் தன்மையைத் தன்பாற் கொண்ட கண்ணையுடைய தலைவி, காரென்ற போதினில் - காரென்று சொன்ன தளவிலே, கைகழன்று விடுவளைக் குள்ள விசை-கையிலிருந்து அழுவலிங்கின்ற வளையலுக்குண்டான வேகம், மத வார்பரிக்கு இலையே - நாம் செலுத்தகின்ற குதிரைக்கெல்லையே, எ - று.

257. பவள விதழ்ச்சிவெண்ணீரென்ற போதினிற் றபந்தாளத்
தவள வடத்தணி நீறுதந்தா னிளஞ் சாலிகளோங்
குவள வயற்குழற் தாபுரி வேலவர் கோலவெற்பிங்
இவள வுனக்கிலையோ வலவாபரி பேகுதற்கே.

உரை:—இளஞ் சாலிகளோங்கு வளவயற் குழந்தாபுரி வேலவர் கோல
வெற்பில் - மெல்லிய செந்திரின் வளங்கின்ற செழிப்பான வயல்கள்
குழந்த குழந்தாபுரி வேலவர் குழந்த அழகிய மலைமீது, வலவா - தேர்ப்
பாசனே!, பவள விதழ்ச்சி வெண்ணீரென்ற போதினில் - பவளம்போன்ற
உதட்டினையுடைய தலைவி வெள்ளிய நிறுது என்று சொன்ன அளவில்,
பபந்தாளத் தவளவடத் தணிது தந்தான் - புதிய வெள்ளிய முத்து
மாலை காம வெப்பத்தால் பொரிந்துபோனதா லுண்டாகிய பொடியை
விசைவாக எழுத்துக் கொடுத்தால், பரி ஏதுதற்கே இவளவு உனக்
கிலையோ - குதிரையைச் செலுத்ததற்கு இவ்வளவு விசைவு உனக்கு ஏற்
படவில்லை போலும், எ -று.

258. அக்காண்டி பக்கை பணிவாண்டியாடை யகிழ்க்கச் சற்றும்
வெக்காண்டி மாமறைமீதிருப் பாண்டிகம் வீட்டில்வந்து
சிக்காண்டி தேடித் திரிவாண்டி கேளித்தத் தென்மதுரைச்
சொக்காண்டி காளைவரு வாண்டியேண்டி துயருனக்கே.

உரை:—கேள் - என் சொல்வதைக் கேட்பாயாக!, இந்த தென்
மதுரைச் சொக்காண்டி - இந்த அழகிய மதுரைப்பதிய லுறையும் சொக்க
நாதராகிய துறவி, அக்காண்டி - எலும்பை யணிந்த துறவி, அக்கையணி
வாண்டி - உருத்திராக்க மணியைத் தரித்தக் கொள்வான், ஆடையகிழ்க்
கச் சற்றும் வெக்காண்டி - உடைபை யகிழ்த்தப் போடுதற்குச் சிறிதும்
எணப்படாதவன் (அதாவது நிகம்பான்), மாமறை மீதிருப்பாண்டி -
உயர்ந்த ஞான தூல்களின் முடிவிலிருப்பவன், கம் வீட்டில் வந்து சிக்
காண்டி - கமது வீடாகிய மோட்சத்தில் வந்து அகப்படுவான், தேடித்
திரிவாண்டி - பக்குவர்களுக்கு அருள்செய்ய அவர்கள் நாடியவன்,
காளை வருவாண்டி - காளைக்கு உண்ணை நாடி வருவான், துயர் உனக்கு
எண்டி - உனக்கென்ன வேலையடி, எ -று.

259. ஆடுஞ் சிதம்பர னம்பலவாண் அணிவகையில்
நீடுங் கயற்கண்ணி யாடந்த மோக விறையவெங்கும்
கோடுங் குளமுங் குளத்தருகே சின்ற குன்றுகளும்
காடுஞ் செடியு மவளாகத் தோன்றுதென் கண்ணினைக்கே.

உரை:—ஆடுஞ் சிதம்பரன் அம்பலவாண் அணிவகையில் - சிறுத்தஞ்
செய்கின்ற சிதம்பரத்திலுறையும் பெருமானாகிய சபாநாயகரது அழகிய

மலைமீதள்ள, கீழும் கயற்கண்ணியான் - கீண்ட கயல்மீன்போன்ற கண்ணை யுடைய மாது, தந்த மோகம் மிறைய - எழுப்பிய காதலானது உள்ளத்தில் மறைந்திருப்பதால், என்றும் - எப்போதும், என் கண்ணினைக்கே -; கோடும் குளமும் குளத்தருகே மின்ற குன்றுகளும் காடும் செடியும் - குளத்தின் கரையும் குளமும் குளத்திற்குப் பக்கத்திலிருந்த மலைகளும் அவற்றின் மேலுள்ள பெருமரங்களும் சிறு செடியுமாகிய எல்லாவற்றி லும், அவனாகத் தோன்றும் - அவளுடைய உருவெளித் தோற்றமே காணப்படுகின்றன, எ - று.

260. இத்திரன் மைந்தன் பகைவனுக்குப் பகை யேய்த்த கரர் - வெந்தண லாக்கினவன் றந்தைமைந்தன் பின்னோன்றான் முன் வந்தவனுண்ண மறைபார்த்தனோட மயங்குநஞ்சிற் [கீனை சிந்தின் நஞ்சின் பகைவன்றன் சேவைக்குச் சென்றனனே.

உரை:—இத்திரன் மைந்தன் பகைவனுக்குப் பகை யேய்த்த கரர் - இத்திரன் மகனாகிய வாலியின் எதிரியாகிய இராமனுக்குப் பகையாகிய இராவணன் தந்திய இலங்கை நகரை, வெந்தணலாக்கினவன் தந்தை மைந்தன் - கொடிய திசைநாயாகிய அனுமானின் தந்தையாகிய வாயு வின் புதல்வனாகிய வீமனுக்கு, பின் தோன்றல் முன்னே வந்தவன் - தம்பி யாகிய அர்ச்சுனமுன் எழுந்தருளின சிவபெருமான், உண்ண - உட் கொள்ளவும், மறையோர்கள் ஓட மயங்கு நஞ்சில் - தேவர்கள் ஓடவும் ஐசரம் விளைத்த விடத்திலே, சிந்தின் நஞ்சின் - சிதறிய விடத்திற் கொண்டுள்ள பாம்பின், பகைவன்றன் சேவைக்குச் சென்றனனே - பகைவ னாகிய கருடனைக் கும்பிடுதற்கு என் போனேன், எ - று.

261. ஒருகா வெழுதி முன்மாக்கொம் பெழுதி யுரைத்தவஞ்சி
இருகா வெழுத மறந்தனனோ விர்த வெண்டிசையும்
தருகாம சுந்தான் காளத்தி வரணன் றடங்கிரியில்
உருகாத வஞ்சியர்க் கென்றே பெழுத முயனண்பனே.

உரை:—இந்த எண்டிசையும் தருகாம சுந்தான் - இந்த எட்டித் திசையிலுள்ளாரும் விரும்புகின்ற அழகனாகிய, காளத்திவரணன் தடங்கிரி யில் - காளத்திவரண வன்னலது பெரிய மலையில், உருகாத வஞ்சியர்க்கு என்றே எழுத முயல் கண்பனே - மனவினகாத பெண்களுக்கென்றே கடித மெழுத முயல்கின்ற சிதேகிதனே!, ஒருகால் எழுதி - எழுத்தறுப்பாகிய கால (ா) எழுதி, முன்மாக்க் கொம்பு எழுதி - மகாத்மிற்கு முன்னாகிய பகாததையும் அதற்கு முற்பட்ட கொம்புமெழுதி அதாவது போவென் றெழுதி, உறைந்த வஞ்சி - போவென்று கூறிய பெண்ணைவன், இரு கால் எழுத மறைந்தனனோ - ஒருகா வறுப்பையும் கால் என்மின்ற

என் பகுதியைக் குறிக்கும் வகைத்தையும் அதாவது வா என்பதை எழுத்
மறத்து விட்டானோ, எ - று.

திற்பு:—ஒருகால் 'ா' முன்மா என்பது 'ப' கொம்பு என்பது 'ே'
ஆகிய இம்முன்மறு சேர்த்தால் 'போ' என்றாகும். இந்நா லென்பதில்
வகரம் ஒருகால், உறுப்பு ஒருகால் ஆகிய விரண்டிஞ் சேர்த்து 'வா' என்
றாகும்.

262. பேயோ வெயின ருதவா பத்திற் பிறத்தவுன்னை
ஏயோ தினைப்புனங் காவல்வைத் தாரெழு பாணாபுண்ட
மாயோன் றிருவுந்தி வந்தோ னாகனன் வலையிடத்தே
ஆயோ வெனுங் குரையோ புனத்தை பழிச்சின்றதே.

உரை:—ஏழையினா புண்ட மாயோன் - ஏழலகத்தையும் வயிற்றினுட்
கொண்ட வாயை புண்டவனும், திருவுந்தி வந்தோன் - அழகிய உந்திச்
சமலம் பூச்சப்பெற்றவனும். அராகன் - திருவாகுடப் பெருமானும்கிய
வனது, வலா யிடத்தே - மலையில், எயினர் அமுதாலயத்திற் பிறத்த
உன்னை ஏயோதினைப் புனங்காவல் வைத்தார் - வேடர்கள் திருப்பாற்ட்டலி
லவதரித்த உன்னையா தினைவினையும் காட்டைக் காக்கும்படி கிய
மித்தார்கள், பேயோ - அவர்கள் பேய்த் தன்மைபுண்டவர்களுோ, ஆயோ
வெனும் குரையோ புனத்தை பழிச்சின்றதே - ஆயோ வென்று நீ உவு
கின்ற குரையோடேட்டுக் கிளிகள் தன்னினமென்று உன்னைக் கருதி அச்ச
மில்லாது தினைப்பயிரைக் கொன்னை அளிக்கின்றன, எ - று.

263. போரேற்று வந்த மதன்படைக் கஞ்சிப் புருத்தவெனைக்
காரேற்றி நீலக் கருங்கட லேற்றிக் கனத்தகொங்கை
மேரேற்றி யுந்திச் சுழியாற்றி லேற்றி விரகவங்குல்
தேரேற்றி வைக்கின்ற மாதையெப் போகண்டு சேருவதே.

உரை:—போரேற்று வந்த மதன்படைக் கஞ்சிப் புருத்த எனை -
சண்டை செய்வதற்கு எதிர்த்த வந்த காமன் கனைக்குப் பயித்து தன்பால்
சேர்ந்த என்னை, காரேற்று - மேகமபோன்ற உத்தலை என்மீது சார்த்தி,
நீலக் கருங்கடலேற்றி - நீல சிறமாயிய பெரிய கடல்போன்ற கண்ணினால்
பிரியமாகப் பார்த்து, கனத்த கொங்கை மேரேற்றி - பருத்த தனக்க
கொன்னும் மேருமலை மேலேறச் செய்து, உந்திச் சுழியாற்றி லேற்றி -
கொப்புளாகிய சுழியையுடைய உரோம குழுவகில் சார்த்தி, விரத அல்குல்
தேரேற்றி - மேகத்தைத் தணிக்கும் கடிதடமாயிய தேரிலேற்றுவித்து,
வைக்கின்ற மாதையெப்போது கண்ட சேருவதே - என்னை ஆதரிக்கின்ற
பெண்ணை எப்போது கண் பார்த்துக் கடுவது, எ - று.

264. மதிசூடிய தில்லை பம்பலவாணர் வரைபிடத்தே
அதிசயமான வதிசயமே யான் வீதிவாத்
துதிசெய்து மூவெட்டுத் தம்பியுங்கொண்டு துவண்டொரு
எதிரின் நிரண்டுமாய் காத்தேபிடித் தேகினளே. [பெண்]

உரை:—மதி சூடிய தில்லைப்பல வாணர் வரைபிடத்தே - தில்லைத் தரித்த தில்லைச் சபாநாதருடைய மலைபிடத்தில், அதிசயமான அதிசயமே - வியப்பினுமிக்க வியப்பு யாதெனில், அன் வீதிவா - சிவபெருமான் வீதியில் பவனிவருங் காலத்தில், ஒரு பெண் துதி செய்து - ஒரு பெண் தோத்திரஞ் செய்து, மூவெட்டுத் தம்பியுங்கொண்டு - இருபத்த நான்கு யானையும் அதாவது இரண்டு கட்டைத் தரித்துக்கொண்டு, துவண்டு - ஆசைத், எதிர்ப்பின்று-சுவாமியிக்கு எதிரே போய், இரண்டு மரம் காத்தே பிடித் தேகினளே - ஆல் அத்தி (ஆலத்தி) இரண்டு கையினாலும் பிடித் தக் காட்டிவிட்டுப் போயினாள், எ -று.

265. பூமன் சிவங்கொய்த வண்ணமலைவர் பொருப்பிடத்தே
காமன் கணையுண்ட வைவவாக் காண்கிலன் கந்தனிட
மாமன் மறைத்தவன் மைந்தன் பகைக்கொடித் தந்தைவங்
சாமும் கலந்திடலாக் காமனாற்பத நாணிடவே. [தால்]

உரை:—பூமன் சிவங்கொய்த அண்ணாமலைவர் பொருப்பிடத்தே - தாமரைப் பூக்குத் தலைவனாகிய பிரமனது தலையைக் கிள்ளிய அண்ணாமலைப் பெருமானது மலைமீனிடத்தே, காமன் கணையுண்ட அவைவாக் காண்கிலன் - காமனது அம்பாகிய ஐவகைப் பூக்களும், பூக்கின்ற காலம் வருவதை கான் பார்ச்சவிலை, கந்தனுக்கு மாமன் - முருகப்பெருமானுக்கு மாமனாகிய திருமால், மறைத்தவன் - சக்கராயுதத்தால் மறைக்கப்பட்டவனாகிய சூரியனது, மைந்தன் பகை - மகனாகிய கர்ணனின் எதிரியாகிய அர்ச்சுனனுடைய, கொடித் தந்தை - கொடியாகிய அனுமானின் தந்தையாகிய வாயு அல்லது தென்றல், வந்தால் - வருமானால், காமனாற்பதம் காணிடவே - கற்பகச் சோலைக்குத் தலைவனாகிய இத்திரலுடைய பதவியும் வெட்செப்பும்படியாக, சாமும் கலந்திடலாம் - சாமும் ஒன்று சேரலாம், எ -று.

- 266 செவ்வந்திமாலை சிவந்ததென் குடிங்கள் வந்ததென்றான்
கைவந்தவண்டு கழன்றதென் றுள்கலை சோர்ந்ததென்றான்
கைவந்த கண்ணி திருவொற்றியூரை மதுரை பென்றான்
எவ்வந்தி போவறியே னிவன்சொன்ன விடுவந்தியே.

உரை:—செவ்வந்தி மாலை சிவந்த தென்றான் - வாணம் சிவந்திருக்கும் மாலைக் காலம் சோபித்ததென்று கூறினான், திங்கள் வந்த தென்றான் -

சத்திரன் உதய மாயிற்றென்றான், கைவந்த வண்டு கழன்ற தென்றான் - கையிலே வந்த வளையல் கழுவிற்றென்றான், கலை சோர்ந்தது என்றான் - உடை செழித்ததென்றான், மைவந்த கண்ணி நிருவொற்றியூரை மகரை யென்றான் - மை திட்டிய கண்ணையுடைய பெண்ணைவன் நிருவொற்றி யூரைக் கூட வென்றான் அதாவது கூறியிட மென்றான், இவன் சொன்ன இவ்வந்தி எவ்வந்தியோ - இவன் சொன்ன அநீதியானது எந்த மாலையோ வென்று, அறியேன் - தெரியவில்லை, எ - று.

267. அலைகுளிர்ப் பாட்டுஞ் சலராசி வெள்ள மடங்கவுண்டு [வேற்
மலைகுளிர்ப்பாட்ட வறங்கொண்டல் காடெவ்வர்மார்பில்வெவ்
கொலைகுளிர்ப்பாட்டுங் குலசேகரன்கொற்கைக்கொம்பின்கண்
முலைகுளிர்ப்பாட்டவன் குேவெம்மை நீர்விட்டுமுந்தியதே.]னீர்

உரை :—அலை குளிர்ப்பாட்டுஞ் சலராசி வெள்ளம் அடங்க வுண்டு - அலைகளை முழுதச் செய்து வீசுகின்ற கடலேழுமுற்றிலும் பருகி, மலை குளிர்ப்பாட்ட வறும் கொண்டல் காள் - மலைகளைக் குளிர்ச் செய்ய வற கின்ற மேகங்களே!, தெய்வர் மார்பில் வெவ்வெவ் கொலை குளிர்ப் பாட்டும் - பகைவர்களுடைய கெஞ்சிற் கொடிய வேல்கள் பறித்து கொல் விக்கக்கூடிய, குலசேகரன் கொற்கை - குலசேகர பாண்டியனது கொற் கைப் பட்டினத்திலுள்ள, கொம்பின் கண்ணீர் முலை குளிர்ப்பாட்ட அன்றோ - தலைவி கார்காலமானது வந்தும் தாம் வரவில்லையே என்று விரும் கண்ணீரானது அவன் தனக்களை முழுதவிக்கும்படியாக வல்லவா, வம்மை நீர்விட்டு முந்தியதே - எங்களைப் பின் விட்டு நீங்கள் முன் செல்வ தாகும், எ - று.

தறிப்பு :—கார் காலத்திற் போர் முடித்து மீள்கின்ற தலைவன் அக் காலத்து மேகங்களைப் பார்த்துக் கூறியது.

268. குடக்கோடக் கொற்றக் குடைநீரிலோடக் கொடித்தடத்தேர்
வடக்கோட வாரியின் வாயோட வின்மத தோடமைமாத்
தடக்கோட ணியுஞ் சிவகலிவாயத்துத் தையலர்வாய்
இடக்கோட கம்மன்பர் தேரோடிவந்த தினங்கொடியே.

உரை :—இளங் கொடியே - மெல்லிய கொடிபோன்ற தலைவியே, குடக் கோடு அக் கொற்றக் குடைநீரி லோட - மேலை மலையில் உதிக்கின்ற சந்திரனாகிய மன்மதனது வெற்றிக்குடை சூழத்திரத்திற்போ யொழியும், கொடித் தடத்தேர் வடக்கோட - கொடி கட்டிய விசாலமாகிய தென்றல் வட திசையை கோக்கி ஒடிப்போகவும், வாரியின் வாயோட - கடலின் முழங்க மடங்கவும், வில் மதனோட - வில்லையுடைய மன்மதனோடிப் போக வும், தையலர் வாய் இடக்கோட - பெண்கள் பேசுகின்ற வம்பு மொழி

யொழியவும், மை மாத்தடக் கோடு அணியும் சிவ சயிலாயத்த - மேகங்கள் பெரிய மாக்கினைகளிலே அழகாகத் தங்கக்கூடிய சிவ சயிலாயமலைத் தருகில், கம் அன்பர் தேர் ஓடி வந்தது - கமது தலைவர் தேர் உருண்டு வந்தது, எ - று.

269. அத்திக்கொம்பு பாலை மிகசம்பினுலு மணிதாளப்
பத்திக்குவேறு பழுதுவந்தாலும் பழுதுபடாப்
புத்திக்கு யூகிசுந் தாண்டவபூபன் பொருப்பின் மன்னு
எத்திக்குமிக்கை யுன்றிக்கு மல்லா வென்ற னேந்திழைக்கே.

உரை :-பழுது படாப் புத்திக்கு யூகி கம் தாண்டவ பூபன் பொருப் பின் மன்னு - சூற்றமற்ற அறிவோடுகூடிய யூகத்தில் வல்லவனாகிய கமது தாண்டவபூபதியின் மலையின்மீதுள்ள அரசனே!, என்றன் எந்திழைக்கு ஆபாணமணிந்த என் மாதக்கு, அத்திக் கொம்பு ஆலை மிகசம்பினுலும் - பாலைக் கொப்புபோன்ற முலையானது ஆலிலேபோன்ற வயிற்றிற் போய் அதிகமாகப் படிந்தாலும், அணிதாளப் பத்திக்கு வேறு பழுதுவந்தாலும் - அழகிய முத்தப்போன்ற பல்லுக்கு ஏதாவது கெடுகி வந்தாலும், உன் திக்குமல்லால் எத்திக்கு மில்லை - கீயே கதியல்லாமல் வேறு கதியில்லை, எ - று.

270. தென்னன் பொருரைத் துறைவாசன் விக்ரமச் சிங்கன்வெற்பிச்
பொன்னம்புரிசை யுறையூர்நின் றுர்க்குயிப் போதிரவின்
மன்னன்பிறத்த மதராபுரிக்குரென் மாகசர்க்கும்
என்னன்ப ரானவர் காவிரிப்பூம் பட்டண மணங்கே.

உரை :-தென்னன் பொருரைத் துறைவாசன் விக்ரமச்சிங்கன் வெற் பிச் - பாண்டியன் தாமிரபரணிக் கரையில் வசிப்பவனுமாகிய விக்ரம சிங்கன் மலையில், பொன்னம்புரிசை யுறையூர் நின்றார்க்கும் இப்போது இரவின் - அழகிய பொன்னில் சூழ்ந்த ஊரையூர் அதாவது கோழி சின்று கூடகின்ற இரவு நேரத்தில், மன்னன் பிறத்த மதராபுரிக்கு - அரசன் பிறத்த கூடல் அதாவது கூடுதற்கு, நென்மாகசர்க்கும் - செல்வனமுடைய அரண்மனைக்கும், அணங்கே - பாக்கியே!, என் அன்பரானவர் காவிரிப்பூம் பட்டணம் - என்னுடைய காதலர் புரார் அதாவது வந்து சேராட்டார், எ - று.

271. எல்லும் பிறையுந் திறையிடுவாணுதன் மெல்லியலாய்
எல்லும் சூழாத மலருங்கண் டாயிரு கோங்குரும்பும்
வல்லும் பொருதும் வனமுனைக்கான மணிபதன்பேர்
சொல்லும் பொழுது பிரமணு மாலுந் தொழுத்தகுமே.

உரை:—விலும் பிறையும் திறைவிடுவானுதல் மெல்லியலாய் - விலும் பிறைச் சந்திரனும் அழகில் தோற்றுக் கப்பல் கட்டக்கூடிய பிரகாசமுடைய செற்றியையுடைய இனமாதே!, எல்லாம் குழந்தை அலரும் கண்டாய் - பகலிலும் அல்லிப்பூ விரிவதன்நி, இந்நோக்கு அரும்பு - இரண்டு நோக்கு முறைகளையொத்த காம்பு உடைய, வல்லும் பொருதும் வனமுலைக் கான மணி - சொகட்டான் எயொத்த அழகிய தனங்களுக்கு மணிபோல் வார், அதாவது அழகிய திருமுல்லைவாயிலுக்குரிய மாசிலாமணியீசர், அதன்பேர் சொல்லும் பொழுது - அந்த மாசிலாமணியின் சாமத்தைக் கூறுங்காலத்தில், பிரமனும் மாலும் தொழத்தகுமோ - அது அயனும் அரியும் கும்பிதம்படியான தருதியுடையது, எ - று.

272. அலையாழி சஞ்சையமுதர வுருத்தி யமரெல்லாம்
நலியாமற் காத்த வுருஞ்ச லேசர்தன் னல்வரைமேல்
நிலையா யிருக்கும் விலைமாத ரேயென்னை சீர்கொடுபோய்ப்
புலியூரைக் காட்டிக் கணியூரின் சேர்த்திடிற் புண்ணியமே.

உரை:—அலையாழி சஞ்சை - அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலி லெழுந்த விடத்தை, அமுதர அருத்தி யமர் எல்லாம் நலியாமல் காத்த அருஞ்சலேசர்தன் கல்வரைமேல் - அமுதம்போல வுட்கொண்டு தேவர் களை யெல்லாம் அழியாமற் காப்பாற்றிய அண்ணாமலை காக்குடைய அழகிய மலை மீது, நிலையாயிருக்கும் விலை மாதரே - உறுதியாகக் குடிலிருக்கின்ற வேசையரே!, என்னை சீர்கொடுபோய் - என்னை சீர்கன் அழைத்துக்கொண்டு போய், புலியூரைக் காட்டி - ருசோகிய தனங்களைக் காட்டி, கணியூரில் - ஆடை தக்குயிடமாகிய சடிதடத்தில், சேர்த்திடி - சேரும்படி செய்தால், புண்ணியமே - கண்மையாகும், எ - று.

273. தானேர் வலையினும் தாழ்புபடாமற் சகலரையும்
வானேரை யுக்கொண்டு வாரிக்கு ளாலித்து வானரத்தின்
கோனே டெழுபது வெள்ளத்தி லேவந்து கொக்கைக்கொன்ற
மீனே திருவல்லிக் கேணிக்குள் ளேவந்து மேவியதே.

உரை:—தானேர் வலையினும் தாழ்பு படாமல் - மச்சாவதார மெடுத்தம் தான் ஒரு வலையினும் சிவகி கொள்ளாமல், சகலரையும் வானேரையும் கொண்டு-மச்சளி வெல்லாறையும் தேவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு, வாரிக்குள் ஆலித்து - கடலில் ஆரவாரமாய்க் கலக்கி, வானரத்தின் கோனேடு எழுபது வெள்ளத்திலே வந்து - குரங்கு மன்னனாகிய சுக்கிரீவனேடு எழுபது வெள்ளம் குரங்குகளைச் சேர்த்து வந்து, கொக்கைக் கொன்ற - மூலக்கந்திரத்திற் றேன்றிய அரக்கரை யழித்த, மீனே - மச்சாவதாரப் பெருமானோ திருவல்லிக்கேணிக்குள்ளே வந்து மேவியது - திருவல்லிக்கேணியில் வந்து விருப்பித் தவதியது, எ - று.

274. கிழக்கோ தந்தெற்கி விளந்தென்றன் மேற்கினிற் கீற்றுப்பிறை
அழற்கோலு முத்தா திக்கினில் வாடையதுவு மன்றிக்
குழற்கோகிலமென் குலக்கோகி வத்தைக் கொடுமைசெய்ய
வழக்கோசொல் சண்பக மாருமதுரை வரோதயனே.

உரை:—சண்பக மாரு மதுரை வரோதயனே - சண்பக மாற பாண்டி யனே!, மதுரையில் வாத்தினால் பிறந்தவனே!, கிழக்கு ஓதம் - கிழக்கே உள்ள கடலும், தெற்கில் இளந்தென்றல் - தெற்கேயுள்ள இளம் தென்றற் காற்றும், மேற்கினில் கீற்றுப்பிறை அழற்கோலும் - மேற்குத் திசையற் பிறைச் சந்திரனாகிய சொற்புக் கம்பியும், உத்தர திக்கினில் ஸாடை-வட திசையில் வாடைக் காற்றும், அதுவும் அன்றி - அதுவுமல்லாமலும், குழல் கோகிலம் - வேழக்குழலும் குயிலும், என் குலக் கோகிலத்தைக் கொடுமை செய்ய வழக்கோ - என் குடும்பத்திற் பிறந்த குயில்போன்ற குரையுடைய வன் மகளுக்கு வருத்தத்தை விளைத்தல் வியயமாகுமா?, சொல் - உறுவா யாக!, எ - று.

275. காவியனந்த மெடுத்தான்மதன் கைக்கரும் பெடுத்தான்
மேலியனந்த வனம்புஞர் தாளினி வேட்டஞ்செய்வான்
ஆவியனந்த முண்டோ விரிந்தான் விட்டகலுமுன்னே
தேவியனந்திக் கெதிரோடி விண்ணப்பஞ் செய்பவரார்.

உரை:—மதன் கைக்கரும்பு எடுத்தான் - மன்மதன் தன் கையிலுள்ள கரும்பு வில்லை எடுத்து வந்தான், காவியனந்தம் எடுத்தான் - குவளைப் பூ பல எப்பதற்காக எடுத்திக்கொண்டான், இயல் மேவு கந்தவனம் புஞ் தான் - அழகு பொருந்திய பூக்காவில் மறைந்தான், இனி வேட்டஞ் செய்வான் - இனிமேல் வேட்டை யாடுவான், ஆவி யனந்தமுண்டோ - என் மகளுக்கு உயிர் பலவாயோ, உயிர்தான் விட்டு அதுவு முன்னே - இருக்கின்ற ஒரு உயிர்விட்டு நீக்குவதற்கு முன்னே, தேவியல் கந்திக்கு எதிரோடு - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சோழியாகிய சிவபெருமானுக்கு முன் விரைந்து சென்ற, விண்ணப்பஞ் செய்பவரார் - எ - று.

276. ஒன்றைவிட் டொன்றைவிட்

டொன்றுவிட்டான் மதனென்றுவிட்டான்
நின்றைந்தி லொன்றெடுத்த தேவதின்
ருனெடுத் தேவுமுன்னே
குன்றையில் வாழ்க்கைத் தளவாகுமார்
நற்சாமி முன்செய்
குன்றையிற் சென்றொரு காளிரு
காற்சொலும் கோதைபடு.

உரை :—கோலையரை - பாக்கிமாரே !. மதன் - மன்மதன், ஒன்றை விட்டு - தாமரைப் பூவாகிய ஒரு கணையைச் செலுத்தி, ஒன்றை விட்டு - மாம்பூவாகிய கணையை மறுபடியும் செலுத்தி, ஒன்று விட்டான் - முல்லைப் பூவையுஞ் செலுத்தினான், ஒன்று விட்டான் - அசோக மலரையும் செலுத்தினான், தின்று ஐந்தில் ஒன்று எடுத்து ஏவு நின்றான் - எஞ்சிய குவியா மலரை டெடுத்தச் செலுத்த நின்றான், எடுத்து ஏவு முன்னே - அதனைச் செலுத்துவதற்கு முன்பாக, செங்குன்றையில் - திருச்செங்குன்றூரிலிருக்கும், குன்றையில் வாழ்க்கைத் தனவா குமார சந்தாமி முன்சென்று - குறைவற்ற வாழ்க்கை நலங்களை யுடைய தனவாய் குமாரசாமி வள்ளலிடம் போய், ஒருகால் இருகால் சொலும் - மூன்றுதாம் முறையிடுவீர்களா? ஈ - று.

277. தன்நஞ் சிவிகையஞ் சிங்காதனமும் தமிழ்க்குதவும்
கண்டன் புகார்வரைக் காரிகையேழுமே தானின்
உண்ணின் டெனக்குறி காட்டியவேந்தர் குயிரளித்த
வண்ணின் டுமிழ்த்ததன்றோ மடவீரித்த வையகமே.

உரை :—தன்நஞ் சிவிகையும் சிங்காதனமும் தமிழ்க்குதவும் கண்டன் புகார்வரைக் காரிகையே - கோலும் பல்லக்கும் அரியணையும் தமிழ்வாண ருக்குப் பரிசாக ஈயும் சோழனது காவிரிப்பூம் பட்டினத்தைச் சார்ந்த மலைமீதுள்ள பெண்ணே !, கழுநீர்தனில் உண்ணின் டெனக் குறிகாட்டி - ஹரியோதனன் மறைவாகக் கழுக்கன் காட்டிய தண்ணீர்க்குள் தீங்கு உண் டென்று அடையாளம் காட்டி, அவ் வேந்தர்க்கு உயிரளித்த வண்டு - வீம குகிய அந்த அரசனுக்கு உயிரைத் தப்பித்தல் கொடுத்த வண்டாகிய திருமால், உண்டு உமிழ்த்ததன்றோ மடவீரித்த வையகமே - உட்கொண்டு வெளிப்படுத்திய எச்சிலல்லவா இந்த வுலகமென்று தெரியாதவர்களில்லை, ஈ - று.

278. கைத்தலம் தன்னிற் பசும்பொன் வளையல் கலகலெனச்
சத்தமொலித்திட நூபுரம்பாதச் சதங்கை கொஞ்சத்
தத்தியி ரென்று நடஞ்செய்சம் பிசர்தஞ் சந்திதிப்பெண்
செத்த குய்க்கைத் தலைமேற் சுமந்து திரிந்தனளே.

உரை :—கைத்தலம் தன்னில் பசும்பொன் வளையல் கலகலெனச் சத்தம் ஒலித்திட - கைகளிலிட்ட புதிய தங்க வளையல்கள் கலகலவென்று ஒசை செய்யவும், நூபுரம் பாதச் சதங்கை கொஞ்ச - காலிலிட்ட சிலம்பும் இக்கிணியும் மெதுவாய் ஒசை செய்யவும், தத்தியி யென்று நடனஞ்செய் - தத்திம் என்ற ஒசையோடு கிருந்தஞ் செய்கின்ற, சம்பீரந்தம் சந்திதிப் பெண் - சம்புகேசுரப் பெருமானது சந்திதிக்குரிய மாதா, செத்தத் குய்

வைத்தலைமேற் சுமந்து திரிந்தனனே - சாமந்திப் பூவைத் தலையில் வைத்துக்கொண்டு திரிந்தான், எ - று.

தறிப்பு:—சா+மந்தி செத்த குங்கு.

279. பரிக்கொம்பு போலப் பகவான் சரிதை பகர்ந்திடினும்
உரிக்கம்ப தாயினு மீயார் கடனுட னேழிச்சென்று
கரிக்கொம்பு போன்முலை மின்னாருக் கீவரக் கன்னியர்கை
நரிக்கொம்பு தானுமுண்டோ வேங்கடாசல நாயகனே.

உரை:—வேங்கடாசல நாயகனே - வேங்கடாசல நாயகரென்னும் வள்ளலே!, பரிக்கொம்புபோலப் பகவான் சரிதை பகர்ந்திடினும் - குகிரைக் கொம்புபோல அருமையான தெய்வ வரலாறுகளை யெடுத்துக் கூறினாலும், உரிக் கம்பதாயினும் ஈவார் - அரைப்படி கம்பம்புல்குட கொடுக்காதவர்கள், கடனுடன் ஒடிச்சென்று - கடன்வாங்குகிற பணத்தோடு ஒடிப்போய், கரிக்கொம்பு போல் முலை மின்னார்க்கு ஈவார் - யானைக் கொம்புபோன்ற தனக் கையுடைய வேசையாக்குக் கொடுப்பார்கள், அக்கண்ணியர் கைகரிக் கொம்புதானா முண்டோ - அந்தப் பெண்கள் ஈையில் காரியசித்தி பெறுதற் குரிய கரிக்கொம்பாவது இருக்கிறதா?, எ - று.

280. கேளந்த நாணயின் மைந்தாநின் னையரைக் கிட்டிமத
வேள்வந்து பூச லிடமதிகாய வெருண்டெனது [ன்
தாள்வந்து பற்றிமுன் வாய்புதைத் தேயின்று தாழ்மைசொன்
நாளந்த நாளல்ல வேயிர்த நாளந்த நாயகர்க்கே,

உரை:—மைந்தா - புதல்வனே!, கேள் - கேட்பாயாக!, அந்த நாணயில் - அந்தக் காலத்தில், மதவேள் கின்னையரைக் கிட்டிவந்து பூசவிட - மன்மதன் உன் தரப்பனாருக்கு அருகே போய்ச் சண்டையிடவும், மதிகாய - சந்திரன் வெப்பந்தாயும், வெருண்டு - அத் துன்பங்களுக்கு அஞ்சி, எனது தாள்வந்து பற்றி - என்னிடம் வந்து என் காலைப் பிடித்துக்கொண்டு, முன் வாய் புதைத்தே கின்று தாழ்மை சொன்ன நான் - முன் வாயைப் பொத்திக்கொண்டு எனக்கு உபசாரம் சொல்லிய காலமாகிய, அந்த நான் - அந்தக் காலம், அந்த நாயகர்க்கு இந்த நான் அல்ல - அந்தக் கணவருக்கு இந்தக் காலமாயில்லை, எ - று.

281. பக்குவமாகக் கவிநூறு செய்து பரிசுபெற
முக்கரணம் பெதிர் பங்காலும் போட்டு முயன்றிடினும்
அக்கட போவெனும் லோபரைப்பாடி யலுத்துவந்த
குக்களை யாண்டருள் வில்வவனத்துக் குயிலம்மையே.

உரை:—வில்வ வனத்தக் குயிலம்மையே - வில்வரண்பத் தலத்தி லுதையும் குயிலம்மை யென்னும் பெயருடைய தாயே!, பரிசு பெற

வெகுமதி வாகுவதற்காக, பத்ருவமாக கவினறு செய்து - கல்ல முறை யில் துறு பாட்டுப் பாடிக்கொண்டுபோய், முக்கரணம் எதிர் பல் காலம் போட்டு முயன்றிகளும் - பல முறை மூன்று கரணம் போட்டு முன்னே நின்று வேண்டினாலும், அக்கடை போவெனும் லோபரைப் பாடியலுத்து வந்த - அப்பாற் செல்லுவெனக் கடித்து கடலும் லோபினைப் புதுத்து போற்றித் தளர்த்து வந்த, குக்களை யாண்டருள் - காயினே யருள்செய்து சூட்டுகொள்வாயாக!, எ - று.

282. பொல்லா மதப்பய லேக்கோழுஞ் செய்யும் போருமெனைக்
கொல்லாமற் கொல்லு மதியுங்கடலுங் குயிலுரிவை
எல்லாற் தொலைத்தென் றெண்ணின்ன் பாலிப்போதுன்மன
கல்லா யிருக்குமென் றெவ்வள வேணுமுன் கண்டிலனே. [ம்

உரை:—பொல்லாத மதப்பயல் - கொடிய மன்மதச் சிறுவன், எக்கோ ழுஞ் செய்யும் போரும் - எப்போதும் போடுகின்ற சண்டையும், எனைக் கொல்லாமற் கொல்லு மதியும் - என்னை உயிரினைப் போக்காமல் வருத்து கின்ற சந்திரனும், கடலும் குயிலும் - சமுத்திரமும் குயிர் பறவையும், இவை யெல்லாம் தொலைத்தது என்று எண்ணின்ன் - ஆகிய இவைகளெல் லாம் ஒழிந்தனவென்று நினைத்தென், பாலி இப்போது உன் மனம் கல்லா யிருக்கு மென்று எவ்வளவேணு முன் கண்டிலனே - பாலிப் பெண்ணே! உன்னுடைய கஞ்சம் என்மீது இரக்கம் வைப்பது கல்லுப்போலக் கடி மையா யிருக்குமென்று ஒரு சிறிதும் முன்னே நான் தெரிந்தகொள்ள வில்லையே, எ - று.

283. காலையுபாதி மலஞ்சல மாமன்றிக் கட்டுச்சிபிற்
சாலையுபாதி பசிதாக மாகுமுற் சஞ்சிதமாம்
மாலையுபாதி துயில்காம மாயிலை மாற்றிவிட்டே
சூழமுகந்தரு ளம்பல வாவென்னை யாண்டருளே.

உரை:—காலையுபாதிமலம் சலமாம் - காலே கோத்திற்றுன்பர் தருவது மலம் கழித்தலும் கீர் கழித்தலும் பற்றியாகும், அன்றி இக்கட்டு உச்சியில் சாலையுபாதி பசிதாக மாகும் - வெயில் துன்பமுள்ள மத்தியான கோத்தில் மிகுந்த வருத்தத்தருவது பசியும் தாகமுமாகும், முற் சஞ்சிதமாம் மாலையுபாதி துயில் காமமுமாம் - முன் விளைப்பயனால் வருகின்ற மாலையாலத் தத் துன்பங்கள் தூக்கத்தையும் பெண்ணிச்செய்யையும் பற்றியவே, சூல முகந்தருள் அம்பலவா - விடத்தை விரும்பி புண்டு அருள் செய்த சபா காதலே!, இவை மாற்றிவிட்டே என்னை யாண்டருளே - இத்துன்பங்களைத் தொலைத்து என்னை யாட்டுகொள்வாயாக!, எ - று.

284. காலடி வள்ளுவ ராமேசுப்பாலை கடந்தபெரும்
காலடி மேலடி மானடியேகட் டுரலிற்பட்டும்
பாலடிகில் வெண்ணெயுண்டோ னரங்கன் பணிவரையில்
வேலடி முள்ளுந் குபாயமிட் டேகும் விரகுன்றே.

உரை :—கட்டுரலிற் பட்டும் பாலடிகில் வெண்ணெயுண்டோன் அரங்
கன் பணி வரையில் - ஆய்ச்சியரால் உரலில் வெண்ணெய் தின்பதற்காகக்
கட்டப்பட்டாலும் பாற்சோறும் வெண்ணெயும் அருந்திய திருவரங்கப்
பெருமானது குளிர்த்த மலைமீது, காலடி வள்ளுவ ராமே - தலைவன் தலைவி
இருவருடைய தான்கு அடிச் சுவடுகள் இரண்டடிச் சுவடுகளாகக் காணப்
படுகின்றன, இப் பாலை கடந்த பெரும் காலடி மேலடி மானடியே - இச்
சூரத்தில் கடத்ததாலுண்டாகிய பெரிய இரண்டி அடிச் சுவடுக்கு மேலுள்ள
சிற்றடிச் சுவடு என் பெண்ணின் அடிச் சுவடே, வேலடி முள்ளுந் கு
உபாயமிட் டேகும் விரகு நன்றே - கருவேல மரத்தடியிலுள்ள முள்ளு
பெண்ணின் காலிற் படாதபடி முதலிற்றான் கால் வைத்துத் தன் காலடிச்
சுவட்டில் அவன் மிதித்து வரும்படித் தந்திரஞ்செய்து போகின்ற தலைவர்
காதல் மிகவும் இனிதா யிருக்கிறது, எ - று.

285. அரியெச்சில் செய்பு மாவெச்சி லும்கை யரியெச்சிலும்
எரியெச்சி லோடுமுனி யெச்சிலும்பொர வேந்திழையான்
கரியெச்சி லாயினன் விராமச்சோழன் கணத்த குன்றின்
புரியெச்சி லுண்ட வரியெச்சி னுளும் புரப்பவனே.

உரை :—விக்கிரமச் சோழன் கணத்த குன்றின் - விக்கிரமச் சோழ
னுடைய உயர்ந்த மலைமீது, புரியெச்சிலுண்ட அரியெச்சில் எாளும் புரப்
பவனே - (சுத்தகோபனது மனையில்) கயிற்றத் துண்டா லடிபுண்ட திருமா
லின் எச்சிலாகிய உலகத்தைத் தினந்தோறும் காக்கின்றவனே, அரியெச்சில்
செய்யும் அர எச்சிலும் - கடலை எச்சில் செய்கின்ற பாம்பின் எச்சிலாகிய
தென்றலும், மை அரியெச்சிலும் - கரிய வண்டின் ஒலியும், எரியெச்சிலோடு -
வெப்பத்தில் மிச்சப்பட்ட கோளமாகிய சந்திரனும், முனி எச்சிலும் - அசுத்
திய முனிவருடைய உச்சிட்டமாகிய கடலும், பொர - சண்டை யிடுவதால்,
எந்திழையான் - ஆபாணமணிந்த என் மகனானவன், கரியெச்சிலாயினன் -
ஆனபுண்ட வினாக் கனிபோலச் சத்தற்றுப் போயினன், எ - று.

நாணிக்கண் புதைத்தல்

286. ஒருமாணச் சீதை பிடிக்கற்பாம லுலகனந்த
பெருமாண மாணப் பிடியுமென்றேபிடி யாமற்கொல்ல
வருமாண பேந்தி பகைத்ததைதார் திருவல்லுவெற்பில்
இருமாணச் சேர்த்தொரு கையாற்பிடித்தது மெய்வனமே.

உரை:—ஒரு மாணச் சிதை பிடிச் சிறியாமல் - சிதா பிரட்டியார் மாரீசனாய் வந்த மாணப் பிடிச்சத் தெரியாமல், உலகன்த பெருமாணை மாணப் பிடி மென்றே - உலகத்தை யனந்த திருமாவின் அமிசமான இராமபிரானை அந்த மாணப் பிடிக்கும்படி உற, பிடியாமற் கொல்ல - அந்த ராமபிரான் அதனைப் பிடிக்க முடியாமற் கொன்று விடவும், வருமாணையேந்திய கைத்தலத்தார் திருவல்லை வெற்பில் - முனிவர்கள் செய்த வேள்வியில் வந்த மாணப் பிடித்துத் தமது இடக்கையில் வைத்துக்கொண்ட சிவனாக திருவல்லை மலையில், இருமாணச் சேர்த்தொரு கையிற் பிடித்ததும் எவ்வண்ணமே - (கண்களாகிய) இரண்டு மாணயுஞ் சேர்த்து ஒரு கையினால் முடிக்கொண்டது எவ்வாறென்று தெரியவில்லை, எ - று.

இதுவுமது

287. கங்கையர் தாளுடை யானாகேசன் கனகிரிமேல்
மங்கையென் னாகொல் கூற்றங்கொ லோமற்றுங் கன்னல்வி
துங்கையன் றானே தெரியாத சோகஞ்செய் சூதமுல்லை [வேர்
பங்கையம் சிட்டிங்ங் நேமுழு கீலங்கைப் பற்றியதே.

உரை:—கங்கையர் தாளுடையான் ஆரங்கேசன் கனகிரிமேல் - கங்கையை அழகிய தமது திருப்பாதத்தி லுடையவராகிய திருவரங்கப் பெருமானது உயர்ந்த மலையின்மீதுள்ள, மங்கை - பெண்ணுணவன், அசோகம் செய் சூதம் முல்லை பங்கையம் விட்டு-அசோக மலர் சிவந்தமாமழ் முல்லைப்பூ தாமரைப்பூ என்பவற்றை விடுத்த, இங்குனே முழுசேல் கைப்பற்றியதே - இவ்வாறு கண்ணாகிய முழுக்குவளைப் பூவைப் பிடித்ததால், அவன் என்னாவி கொல் கூற்றங் கொலோ - என்னுயிரைக் கொல்லும் எமனே மற்றுங் கன்னல்விலேவோதுங் கையன் தானே தெரியாது - அல்லது கருப்பு வில்லைத் தரித்த கையினாகிய காமன் தானே தெரியவில்லை, எ - று.

இதுவுமது

288. சிண்டி ரிருவர்க்கு வேதப்பொருளைமெல் வாலடிச்சீழ்ப்
பண்டரங் கொண்டு பகர்பிரமீசர் பணிவரைபிற
கண்டரவமென நுண்ணிடை யிரிந்தக் கரையங்கை
கொண்ட ருந்தமுஞ் செப்பினான் குலகுருவே.

உரை:—சிரிருவர்க்கு வேதப் பொருளை - சமசு முதலிய காங்கு முனிவர்களுக்கு மறைக் கருத்தை, மெல்லா லடிச்சீழ் - மென்மையான கல்லால மா கிழவின் கண்ணை தக்கி விருத்த, பண்டு - ஆதிக்காலத்தில், காரம் கொண்டு - முனிவர்க்குமிது இரக்கம் வைத்த, விண்டு பார் - வெளிப் படையாகக் கூறிய, பிரமீசர் பணி வரையில் - பிரமீசரது குளிர்த்த மலையீதுள்ள, கண்டரவ மெனும் நுண்ணிடையிர் - சிங்கம்போலும் முட்பம்

போன்ற இடையையுடைய மாதரோ', இந்தக் காலியம் கைக் கொண்டர் - குலவிபோன்ற அண்ணக் கையினால் பற்றினீர், அருத்தமும் செப்பிடல் - அதற்குப் பொருள் அதாவது காரணத்தைக் கூறவீர்களானால், ரீரோ என் குலகுருவே - ரீர் எங்கள் பாம்பரையா சாரியாவீர், எ - று.

289. எறிக்கும் புதழ்க்கச்சி யேகாம்பரசம்ப னெண்டிசையும்

பொறிக்கும் புலியான் புயம்பேட்ட பின்னிச்சப்பூசையன்னுள்
வெறிக்குங் குமக்கொக்கை மீதேவிழ்சொரி வெள்ளத்துள் ளித்
தெறிக்குந் திவலை யழிக்குஞ் சிந்து திவகத்தையே.

உரை:—எறிக்கும் புதழ்க்கச்சி ஏகாம்பர சம்பன் - எங்கும் பரவிய ரீர்திசையையுடைய ஏகாம்பர சம்ப னென்பவன், எண்டிசையும் பொறிக்கும் புலியான் - எட்டித் திங்கிலும் வரைந்த புலிக்கொடியை புடையவன், இந்தப் பூசை இர்தான் புயம் வேட்ட பின் - காண வாய்ப்புன்போன்ற பேச் சடைய இந்தப் பெண்ணைவன் அவன் தோலினைத்தழுவு ஆசைகொண்ட பின், வெறிக்குக்கும் கொக்கை மீதே - மணமான குக்கும்பூச் சலந்த சந்தனம் பூசிய அவன் தனத்தின்மேல் விழி சொரி வெள்ளம் - அவன் கண் சித்திசென்ற ரீர்ப்பெருக்கு, துள்ளித் தெளிக்கும் திவலை - குதித்துப் பாய்வ தால் கிளம்புகின்ற துளியானது, சிந்து திவகத்தையே அழிக்கும் - அவன் கெற்றில்லுள்ள செக்குக்குமப் பொட்டினை பில்லாமற் செய்கின்றது, எ - று.

290. சேற்றினுமின்று மிகுந்ததுகாத நிலவெனுங்குன்

சுற்றினுமன்னை கொடியுள்கண்டாய் மள்ளர் கொன்றபழஞ்
சேற்றினுமேதிக் குளம்பா னெருக்குண்ட செங்குருப்பஞ்
சுற்றினுஞ்சங்கம தவழங் கொல்லாபுரிச் சந்திரனே.

உரை:—மள்ளர் கொன்ற பழஞ் சேற்றினும் - வயலி லுழுகின்றவா் கள் மிதித்த உழங்கிய காட்டிட்ட சக்திலும், மேதிக் குளம்பால் கெருக் குண்ட செங்குருப்பஞ் சூற்றினும் - எருமைகளின் காற் குளம்பு பட்டு கெரித்த பரவிய சிலப்பான கருப்பஞ் சூற்றினும், சங்கம தவழும் - சங்குடன் சிலவப்பெற்ற, கொல்லா புரிச் சந்திரனே - கொல்லா புரியில் வசிக்கும் சந்திரசென்னும் வள்ளலே!, சேற்றினும் இன்று காதல் மிதந் தத-சேற்றைவிட இன்றைக்கு மோகம் மிகுதிப்பட்டது, சிலவெனும் கூன் சுற்றினும் அன்னை கொடியவன் - பிறைச் சந்திர சென்கிற வகைந்த வடிவையுடைய காலனைப் பார்க்கலும் தாய் கொல்லாதவளா மிகுக்கிறுள், எ - று.

291. நீகங்கொண்ட வயித்திய காதர் கெடுங்கிரிவாய்

சேய்க்கண்டுந் காஞ்சித்தலைத்தையுஞ் சேவைசெய்து
வாரகங்கொண்ட வடயலைமாலை மனத்தடக்கித்
நீகங்கொண்ட சம்மன்பனைப்போஸச் செகத்திலுயே.

உரை :—திரைக் கொண்ட வயித்திய நாதர் கொடுங்கிரியாய் - நீர் வளத்தைத் தன்னிடத்தே புடைய வயித்தியநாதப் பெருமானது உயர்ந்த மலையின்மீதுள்ள, திரைக் கண்டு - புழுபெற்ற விடங்களைத் தரிசித்து அல்லது அழிய உடம்புடைய பெண்ணைப் பார்த்து, நம் காஞ்சிக் தலத்தையும் சேவைசெய்து - நல்ல காஞ்சிபுரமாகிய திருப்பதியையும் வழிபட்டு அல்லது காஞ்சி பென்னும் மேலை தங்குதற்கிடமாகிய கடிதடத்தையும் பார்த்து, வாரகம் கொண்ட வடமலை மலை மனத்தடங்கி - நீட்சி பொருத்திய திருவேங்கட மலையிலுள்ள திருமலை மனத்தில் வைத்து அல்லது கச்சணந்த முத்தமலையிலுமின்ற தனத்தின்மீதுள்ள வேட்டையை புன்னத்திலடக்கிக்கொண்டு, திரைக்கொண்ட - தைரியத்தையுடைய, நம் அன்பனைப் போலச் செகத்திலேயே - எம்மிடத்தில் அன்புள்ள தலைவனைப்போல இத்த உலகத்தில் யாருயில்லை, எ -று.

குறிப்பு :—இது தலைவனைப் பாக்கன் வியந்தது.

292. புலியைக் கொடுத்துப் பசுவாங்கி யோர்புலிப் பூங்குழலான்
புலியைப் பசுதின்ன விட்டுப்புலியைப் திருக்கூறநிப்
புலியை பரைத்துப் பலகாஞ்செய்து பொருந்தமுடிப்
புலியைக் களிப்புடன் சாறுவைத்தாடன் புருஷனுக்கே.

உரை :—புலியைக் கொடுத்துப் பசு வாங்கி - வேங்கை யதாவது பொண்ணைக் கொடுத்துப் பசுவைப் பெற்று, ஓர் புலிப் பூங்குழலான் - ஒப்பற்ற மயிர்ச்சாந்து பூசிய அழிய உத்தலுடைய பெண், புலியைப் பசுத்தின்ன விட்டு - பசு புல்லைத் தின்னுப்படியாக அதனைவிட்டு, புலியைத் திருத்தாற்றி - புலியானது பசுவைத் தின்னுதபடி விலகி விட்டு (பசுவின் பாலுடன்) புலியை அரைத்து - செல்லினின்றெடுத்த அரிசியை யரைத்து, பலகாஞ் செய்து - பலவகைப் பண்டங்களைபுஞ் சமைத்து, முடிப்புலியைப் பொருந்து களிப்புடன் - முகத்தாமகையைப் பொருத்திய மகிழ்ச்சிப்புடன், தன் புருஷனுக்கே சாறு வைத்தான் - தன்னையகனுக்கு விருந்து செய்தான், எ -று.

குறிப்பு :—புலி என்ற சொல் பொன், மயிர்ச் சாந்து, புல், புலி, ஒரு வகை செல், தாமரை என்னும் பொருள்களில் பாட்டில் உபயோகப்பட்டுள்ளது.

பாலனைப் பழித்தல்

293. வேளாமழகன் றுரைசேதக் காதியென் னிட்டிலொரு
நாளாகி தும்வாக் காண்கில னேயெந்த நாளுமவன்
தோளா லனைபுஞ் சுகவாஸிபத்தைத் துணிக்கவொரு
வாளாப் பிறத்தனையே மைந்தனே பென்ன வாயுனக்கே.

உரை :—மைத்தனே - பாலனே !, வேளாமழகன் துரை சேக்காதி - மன்மதன்போன்ற வண்புடையவனாகிய சேக்காதி எஜமான், என் வீட்டில் ஒரு ஞானமிகும் வாக் காண்கிலனே -, எத்தனாகும் அவன் தோளால் அணையும் சகவாலிபத்தை - என்னாலும் அவன் புயத்தைத் தழுவுவதா லுண்டாகிய இன்பத்திற்குரிய இளமையை, துணிக் ஒரு வானாப் பிறத் தனையே - வெட்டித் தொலைப்பதற்கு ஒரு வானாயுதம்போலத் தோன்றி னாயே, என்ன வாயுன்கு - ி ஏன் லீனாய்க் கதறுகிறாய், எ - று.

294. கடந்தா னொருகன்னி மராசகேசரி நாட்டிற்கொங்கைக் குடந்தா னசைய வொயிலா யதுகண்டு கொற்றவரும் தொடர்ந்தார் சந்தியாசிகள் யோகம்விட்டார் சுத்தசைவரெல்லா மடந்தா னடைத்துச் சிவபூசை யுங்கட்டி வைத்தனரே. [ம்

உரை :—மராசகேசரி நாட்டில் - பெரிய ராசகேசரி யென்பவனுடைய தேசத்தில், ஒரு கன்னி - ஒரு சிறு பெண், கொங்கைக் குடந்தா னசைய - தனங்களாகிய குடங்க் னசையும்படி, ஒழிலாய் கடந்தான் - கெம்பீரமாக கடந்து சென்றான், அதுகண்டு கொற்றவரும் தொடர்ந்தார் - அதைக் கண்ட மன்னரும் அவனைப் பின் தொடர்ந்தார்கள், சன்னியாசிகள் யோகம் விட் டார் - துறவிகள் யோக முயற்சியைக் கைவிட்டு மயங்கினார்கள், சுத்தசைவ ரெல்லாம் - தாய வொழுக்கமுடைய சைவர்கள் யாவரும் மயக்கத்தால், மடந் தானடைத்துச் சிவபூசையும் கட்டி வைத்தனரே -, எ - று.

295. காலா கலைதெரி யேகம்பவாணன் னுட்டில்வளர்

• சேலாகக் கண்கள் படைத்த பெண்ணேநின் றிகழும்வயி ருலாகவு மல்குற் பாம்பாகவுமல் வணையின்மிசை மாலாக யான்பள்ளி கொள்ளவர் தேனுன்றன் மாளிகைக்கே.

உரை :—காலா கலைதெரி யேகம்பவாணன் னன்னுட்டில் - பலவகை யான கலைகளேக்கற்ற ஏகம்பவாணனது கல்ல தேசத்தில், வளர்ச் சேலாகக் கண்கள் படைத்த பெண்ணே - வளர்நின்ற சேல்மீன்கள் போன்ற கண்க ளுடைய பெண்ணே !, நின் திகழும் வயிறு ஆலாகவும் - அழகிய உன்னு டைய வயிறு ஆலிலைபோல விளங்கவும், அங்குல் பாம்பாகவும் - கடிதடம் பாம்புபோலிருக்கவும், அவ்வணையின் மிசை - அத்தகைய படுக்கையின் மேல், மாலாக யான் பள்ளிகொள்ள - திருமாலையோல யான் படுத்துறங்க, உன் மாளிகைக்கே வந்தேன் - உன்னுடைய பெரிய வீட்டிற்கு வந்தேன், எ - று.

296. அரவிர்த நண்பன் சுதன்றம்பி மைத்துன னண்ணன்கையில் வரமுந்தி யாயுதம் பூண்டவன் காணு உற் றங்கவனே பாமன் திகிலைய யேந்தினன் மைந்தன் பகைவன்வெற்பை உமொன்றெடுத்தவன் மாற்றுன்றன் சேவகனெண்டொடியே.

உரை:—அரவீந்த ஈண்பன் - தாமரைக்குச் சிகேதனாகிய சூரியனது, சுதன் தம்பி மைத்தனன் - புதல்வனாகிய கண்ணின் தம்பியாகிய அர்ச்சுனனின் மைத்தனனாகிய எண்ணனுடைய, அண்ணன் கையில் - சகோதரனாகிய பலராமன் கையில், வர முந்திய ஆபுதம் - ஆபுதமாக வருவதற்கு முன்னே இருந்த கலப்பையை, பூண்டவன் காணும் - கழுத்திற்கொண்ட எருமைக்கடா போன்றவனவன் (என்ற ஒரு வேசி தன்னிடம் வந்த காழுனைப்பற்றி மற்றொரு வேசிக்குக் கூற அவன் கூறுவதாகவது) ஒண்டொடியே - ஒள்ளிய வளையலணிந்த ஈண்பியே!, பரமன் திகிரியை ஏந்தினன் - அரணளித்த சக்கராபுதத்தைக் கொண்டவனாகிய திருமாவின், மைத்தன் பகைவன் - புதல்வனாகிய காமக்கடவுளின் எதிரியாகிய சிவனது வெற்றை உரமொன்று எடுத்தவன் - கயிலை மலையைத் தன் முழுப்பலத்தோடு எடுத்தவனாகிய ராவணனது, மாற்றான் தன் சேவகன் - சத்தருவாகிய இராமனுடைய தொண்டனாகிய அனுமான் (என்பால் வந்தவனென்றான்), எ - று.

297. சங்கரன்றேவி தமையன்மனைவி தனக்குமுன்னும்
மங்கையேறிய வாகனங் காணுமற் றங்கவனோ
கொங்கைக ளீசைர் துடையவளாயிக் குவலயத்திற்
எங்குத்திரியும் வயிரவ ருந்திபென் றேகினைபே.

உரை:—சங்கரன் தேவி தமையன் மனைவி - சிவபெருமான் தேவி யாகிய பார்வதியின் தமையனாகிய திருமாவின் மனைவியாகிய இலக்குமிக்கு முன்னும் மங்கையர் - முன் தோன்றியவளாகிய மூதேவி, ஏறிய வாகனங் காணும் - ஏறிய ஊர்தியாகிய கழுதை யென்று ஒருவன் கூற, (மற்றொருவன் கூறுவான்) அங்கு அவளோ - என்னிடம் அங்கே வந்தவன் எப்படி எனில், கொங்கைகள் ஈசைர்து உடையவளாய் - பத்தத் தனங்களோடு கூடி, இக் குவலயத்தில் எங்கும் திரியும் - இப் பூமியீது எவ்விடத்திலும் திரிகின்ற, வயிரவர் ஊர்தி பென்றே கிளையே - வயிரவக் கடவுளேறும் வாகனமாகிய காய் என்றே கருதுக வென்றான், எ - று.

298. மாத்தாணப் பித்தனை மாடேறுவாணை மதகரித்தோல்
போர்த்தாண வேதப் பொடிபூசவாணையிற் பூதவத்தென்
ஆத்தா னுடனெதிர்த் தம்பலத்தேபென்று மாடிநிற்கும்
கூத்தாடிப் பைபலுக் கோமகனேமயல் கொண்டாண்பே.

உரை:—மகனே -, மாத்தாணப் பித்தனை - பெரியபூத சேனை யுடைய பித்தனெனப்படுபவனை, மாடேறுவாணை - காளையை வாகனமாகவுடையவனை, மதகரித்தோல் போர்த்தாணை - (வேள்வியில் வந்த) மத யாணையினுடைய தோலை புரித்துப் போர்வையாக அணிந்தவனை, வேதப் பொடி பூசவாணை - வேதத்திற் சிறப்பாகப் பேசப்பட்ட திருமேறினைத்

தரித்தவனை, இப் பூதலத்து என் ஆத்தாளுடனெகிர்த்த - இப் பூமியின்
கண் எனது ஆன்னையாகிய காளியோடு போட்டிபோட்டு, அம்பலத்தே
என்றும் ஆடி நிற்கும் கூத்தாடிப் பையலுக்கோ - சைபயிலே எப்போதும்
கூத்தாடிக் கொண்டிருக்கிற ஆண்மகனிடமோ, மயல் கொண்டனை -
நீ ஆசை புடையவனாகினை, எ - று.

299. கானவர் தான் தினை கொய்தனரோ கண்ட கண்ணலவோ
தேனமர் வண்டினங் காள்கின்றோ காள்செழுங் காணையிட்டுப்
போனவன் குணல்லவோ நெடுங்காணிப் புனமல்லவோ
கானவன் குணல்லவோ சொல்லவேண்டு கடுக்கண்டதே.

உரை:—தேனமர் வண்டினங்கான் கிள்ளுகான் - தேனை விரும்பிச்
செல்லுவின்ற வண்டுக் கூட்டங்களே ! கிள்ளினே !; கானவர் தான் தினை
கொய்தனரோ - (கான் முன் தலைவியைக் கண்ட இந்த விடத்தில் தான்)
வேட்கள் தினைப் பயிரை யறுத்தெடுத்தார்களோ, கண்ட கண் அலவோ -
நான் முன்னே கண்ட கண்களிலை யல்லவோ, செழுங்காணை விட்டுப்
போனவன் குணல்லவோ - இந்த வளமான காட்டைவிட்டு முன் போன
வன் கானல்லவோ, நெடும் காள் இப் புனமல்லவோ - நான் முன்னே
தலைவியைக் கண்ட பெரிய காடு இது அலவோ, நான் அவன் குணல்
லவோ - அவளைக் கண்டவன் கானல்லவோ, கடுக்கண்டதே சொல்ல
வேண்டும் - கியாயமாக நீங்கள் பார்த்ததையே கூறும்படியாக வேண்டு
கிறேன், எ - று.

300. தாராள நெங்குரு நின்றைச்சேஷன் சயிலத்தின்பால்
கிரார் முகிற்குமுற் பெண்பேதை யைவிட்டு நீபிரிந்தால்
சீராம னிலை யமுதிலை யஞ்சனைச் செல்வனிலை
காரார் பொழில்வளர் காழிப்பிரா னிலை காப்பதற்கே.

உரை:—தாராளன் எவ்வன் திருநின்றைச் சேஷன் சயிலத்தின்பால் -
திருநின்றையூரி விருக்கும் எவ்வன் வன்னலாகிய சேஷனென்னும் பிரபு
வின் மலையினமீது, கிரார் முகில் குழல் பெண் பேதையைவிட்டு நீ பிரிந்
தால் - மறை மேகம்போலக் கருத்த கூத்தலையுடைய பேதைப் பருவத்துச்
சிறு பெண்ணைவிட்டு நீ யல்வாயாலுல், காப்பதற்கே - அவளை யிறவாமற்
காப்பாற்றுவதற்கு, சீராமனிலை - கல்லைப் பெண்ணாகிய இராமபிரா
னிலை இல்லை, அமுதிலை - சாவை நீக்கக்கூடிய மருந்தாகிய தேவாமுத
மிகவே இல்லை, அஞ்சனைச் செல்வனிலை - சஞ்சேவி மலையைக் கொணர்ந்த
அஞ்சனையின் புதல்வனாகிய அனுமான் இவ்விடம், காரார் பொழில் வளர்
காழிப்பிரானிலை - மேகத் தங்கிய சோலைகள் வளர்க்கதோக்கும் காழியி
லவதரித்த திருஞான சம்பந்தரிலை இல்லை, எ - று.

301. அம்பள வெவ்வள வவ்வளவே விழியார்ந்த கொவ்வைச்
செம்பள மெவ்வள உவ்வளவேயிதழ் சீர்கொள் வஞ்சிக்
கொம்பள வெவ்வள வவ்வளவேயிடை கூறெலுயிச்
சம்பள மெவ்வள வவ்வளவேதனந் தைபலுக்கே.

உரை :—தைபலுக்கே - இம் மாதற்கு, விழி அம்பளவு எவ்வளவு
அவ்வளவே - கண்ணுனது அம்பின் தன்மையினவு எத்தனையோ அத்
தனையே உளது; இதழ் ஆழ்த்த கொவ்வைச் செம்பவளம் எவ்வளவு அவ்
வளவே - உதடானது சிவப்பான முழு கொவ்வைக்கனி எத்தன்மையதோ
அத்தன்மையதே, இடை சீர் கொள் வஞ்சிக் கொம்பளவு எவ்வளவு அவ்
வளவே - இடையானது அழகுள்ள வஞ்சிக்கொடி எத்தன்மையதோ அத்
தன்மையதே, தனம் உறு எலுயிச்சம்பளம் எவ்வளவு அவ்வளவே - முலை
யானது எல்லாரும் புகழ்த்து சொல்லும் எலுயிச்சம் பழம் எந்த அளவி
லிருக்கின்றதோ அந்த அளவிலிருக்கின்றது, ஏ - று.

302. நச்சணிகண்டத்த ஈரூர்தியாகர் ஈளினவெற்பில்
கச்சணியும்முலை மாதேயிடுவென்ன காரணமோ
அச்சுதனமத் திரண்டாமெழுத்தி லையெழுத்திங்
வச்சிரபாணி மனையான்பகைவந்து வாய்த்ததுவே.

உரை :—நச்சணி கண்டத்தர் ஈரூர்த் தியாகர் ஈளின வெற்பில் -
விஷத்தையணிந்த கழுத்தை புடையவராகிய திருவாரூர்த் தியாகராசப்
பெருமானது தாமரைச் சூளைகள் நிறைந்த மலையின்மீது, கச்சணியும் முலை
மாதே - வார் அணிவின்ற தனக்கையுடைய பெண்ணே!, அச்சுதன்
நாமத்து இரண்டாம் எழுத்தில் - விண்ணின் பெயராகிய அரி பெண்பதின்
இரண்டாவது எழுத்தாகிய ரி பெண்பதில், அரையெழுத்திங் - பாதிரியில்,
வச்சிரபாணி மனையாள் பகை - வச்சிரபுத்ததைத் தையி லுடையவளுகிய
இந்திரனது மனைவியாகிய சசி அதாவது சந்திரனுடைய விரோதியாகிய
தாமரை, வந்து வாய்த்ததுவே - வந்து பொருத்தி யிருத்தது; இது என்ன
காரணமோ - இது என்ன காரணத்தினாலோ, ஏ - று.

303. போமேபொழுது வருமேமதியம் புண்டெனங்கம்
வேமேமதனன் சரந்தைக்கு மேதைத்த புண்வழியிற்
பூமேவு தென்றல் புகுமேயென் பெண்புத்தி போய்சிறிமே
கோமேதகப் புயலே மழவாபள்ளி கொண்டவனே.

உரை :—கோமேதகப் புயலே - கோமேதக ரத்தினம்போலக் கரு
நிறமும் பளபளப்புமுள்ள மழை மேகம் போன்றவனே!, மழவா - மழவ
ராயனே!, பள்ளிகொண்டவனே - பன்னிகொண்டான் என்னும் வள்ளலே!,
பொழுது போமே - பகல் சேரம் கழிந்தவிடுமே, மதியம் வருமே - சந்திரன்

உதித்தவிடுமே, என் அங்கம் புண்டு வேமே - என்னுடைய தேகம் புரளுவ
தடன் வெப்ப மடையுமே, மதனன் சாம் தைக்குமே - காமனது கணைகள்
பாய்த்து அழுத்தமே, தைத்த புண் வழியே - அக் கணைகள் அழுந்திய
சாயத்தினுமி, பூமேவு தென்றல் புதுமே - பூக்களிற் பட்டு வரும் தென்றற்
காற்றானது உட்புகுந்த செல்லுமே, என் பெண் புத்தி போய் விடுமே -
பெண் தன்மைக்குரிய எனது கல்வறிவு ஒழிந்தபோகும், எ - று.

304. பாலினுமின்சொற் குயிலினுமென்மொழிப் பாவைகல்லாள்
மேலினுங்காமன் சார்தைக்குமேவட வேங்கடம்விட்
டாலினுமவேலை நடுவினும்பாம்பினு மாத்தூத்தம்
கோலினுங்கண்வளர் வாய்மழவாபள்ளி கொண்டவனே.

உரை:—வட வேங்கடம் விட்டு - வடக்கே புள்ள திருவேங்கட
மலையை விட்டு கீழே, ஆலினும் - ஆலிலேயும், வேலை நடுவில் - திருப்பாற்
கடல் மத்தியிலும், பாம்பினும் - அனந்த சயனத்திலும், ஆத்தூத்தம்
கோலினும் - பசுக்களை யோட்டுகின்ற தண்டின்மேலும், கண் வளர்வாய் -
தயில்கின்ற திருமாலயிசு மானவனே!, மழவா பள்ளிகொண்டவனே -
மழவராயனே பள்ளிகொண்டா னென்னும் வள்ளலே!, பாலினும் இன்
சொல் குயிலினும் மென்மொழி - பாலைப் பார்க்கிலும் இனிமையான வாக்கும்
குயிலைப் பார்க்கிலும் மெல்லிய குரலுமுடைய, பாவை கல்லாள் மேலினும்
எமன் சாம் தைக்குமே - பதுமைபோன்ற அழகிய பெண்ணின் உடம்பி
லும் மன்மதனுடைய கணையானது அழுத்தமே, எ - று.

305. மெய்பினுகல்லவ ரீனம்பொருர்மயிர் வீழ்தொடக்கம்
செய்பினுமானக் கவரியுப்பாசிற்றினக் கயவர்
வய்பினுமவாழ்வர் தகையக்காது மயிருமொக்கக்
கொய்பினும் பின்செலுமே மழவாபள்ளி கொண்டவனே.

உரை:—மழவா பள்ளி கொண்டவனே - மழவ ராயனே! பள்ளி
கொண்டானென்னும் வள்ளலே!, மயிர் வீழ் தொடக்கம் செய்பினு மானக்
கவரியுய்யா - தன்னுடம்பிலுள்ள உரோமமானது கீழே விழ ஆரம்பித்
தாலும் மான மிகுந்த கவரிமானானது உயிர் வாழாது சாகும், (அதுபோல)
கல்லவர் மெய்பினும் ஈனம் பொருர் - கல்ல வியல்புடையவர்கள் உடம்
பிற்குட ஏதாவது குறை யேற்பட்டால் தாக்கமார்ட்டும், தகை அக்காது
மயிரும் ஒக்கக் கொய்பினும் பின் செலுமே - ஆட்டினது செவியையும்
உரோமத்தையும் ஒருக்கறுத்தாலும் அகவனஞ் செய்தவருடைய புறத்தே
செல்லும் (அதுபோல) சிற்றினக் கயவர் வய்பினும் வாழ்வர் - கீழ் மக்கள்
உட்டத்தைச் சார்ந்த அற்புர் ஒருவர் தன்மை யேடுனதும் மான மிலலாமல்
கமலா விரும்பார், எ - று.

பாலனைப் பழித்தல்

306. மாலாக்கியென்னைப் பெருவயதாக்கியென் மார்பின்முலைப்
பாலாக்கியங்கம் பசுநரம்பாக்கி பப்பாவையரை [கும்
மேலாக்கிச்சிக்கு விளக்கெண்ணெய் பாக்கியென் மேனியெங்
தோலாக்கலோமகனே பிள்ளையாய்வந்து தோன்றினையே.

உரை:—மகனே -, என்னை மாலாக்கி - உன்னைப் பெறுங்கால்
அறிவு மயக்க முடையவனாக்கி, பெருவயதாக்கி - பிள்ளைப் பல வினத்தால்
என்னை வயோதிக முடையவனாகச் செய்து, என் மார்பில் முலைப்
பாலாக்கி - என் நெஞ்சிலுள்ள தனக்கனைப் பால்மயமாக்கச்செய்து, அங்கம்
பசு நரம்பாக்கி - உறுப்புள்ளெல்லாம் பசிய நரம்பு தோன்றும்படி செய்து,
அப்பாவையரை மேலாக்கி-தலைவன் விரும்புகின்ற அந்தப் பெண்ணை என்
னிலும் அழகிற் சிறந்தவளாகத் தோன்றும்படி செய்து, விளக்கெண்ணெய்ப்
பாக்கி -, என் மேனி மெங்கும் தோலாகவோ - என்னுடம் பெங்
கும் தலை மில்லாமற் செய்வதற்கோ, பிள்ளையாய் வந்து தோன்றினையே -
நீ குழந்தையாய் வந்து உதித்தாய், எ - று.

307. சதிராயிருந்தாதி மாயிமன்மதன் சற்பனைசெய்
தெதிரானியாயைங் கணைதுவவானத் திருந்துகணல்
மதிவாரி வீசவினாவமறந்து மதிமயங்கிப்
பதினாயிரங்கொட்டைப் பாக்காயிருந்தனன் பைங்கொடியே.

உரை:—சதிமாயி - இலக்குமிபோல, சதிராயிருந்த பைங்கொடியே -
அழகோடு விளங்கிய புதிய கொடியோன்ற என் பெண்ணானவன், மன்மதன்
சற்பனை செய்த - காமன் கபடமாய்த்தோன்றி, எதிரானியாய் ஐங்கணை
துவ - சந்தருவாய் ஐந்த பூ அம்புகளை அவன்மீது விடுத்தவும், வானத்தி
லிருந்த மதி கனல்வாரி வீச - விண்ணிலிருந்த சந்திரனானவன் தியை
மிருதியாய் எறியவும், மதி மயங்கி - அறிவுசெட்டு, வினாவ மறந்து ஏதா
வது கேட்பதற்குடைய சினமில்லாமல், பதினாயிரம் கொட்டைப்பாக்கா
யிருந்தனன் - அம்மணமாய் அதாவது உடையற் றிருந்தான், எ - று.

308. அன்பட்ட திக்கெங்கும் போற்றுந்தென் கோட்டுக்கதிபதியாய்
பொன்பட்டஞ்சூறும் ரகுராதபூபனிப் பூதலத்தே [ப்
நின்பட்டமேப்பட்ட நீயேதனாமற்றிற் நீணிலத்தோர்
தன்பட்டமென்பட்டர் தோலாடிபடுந் தமப்பட்டமே.

உரை:—அன்பு அட்ட திக்கெங்கும் போற்றும் தென் கோட்டுக் கதி
பதியாய் - அன்போடு எட்டுத் திசையிலும் எவ்விடத்திலும் உள்ளவர்
களும் புழைகின்ற தென் கோட்டுக்குத் தலைவரும், பொன்பட்டஞ் சூறும்
ரகுராதபூ - தவகேசரிடம் நசித்த ரகுராத மன்னனை. இப்பூதலத்தே -

இந்த உலகத்திலே, மின் பட்டமே பட்டம் - உன்னுடைய அரசே தக்க அரசாகும், நீயே தரை - நீயே தக்க எஜமான், மற்றிச் சீணிலத்தோர் தன் பட்டம் என் பட்டம் - மற்றப்படி இந்த அசன்ற பூமியிலுள்ள பிற அரசர்களின் விருதகள் எவ்வகையான வெற்றி யடையானமாம், தோலால் அடிபடும் தன் பட்டமே - அவைகள் அடிக்கப்படுகிற தோற் பறைகள் போல்வனவே, எ - று.

309. சேமன்புதல்வன் செழுங்குன்றவேலன் செழுங்கிரியில்
காமன்பகைவன் கரிமுத்துமாயினங் கைவலவா
பூமன்னைபு மதியுயிர்வாடையும் பூசலிட
மாமன்றமையன் நகப்பென்னேறெவஞ்சி வாடுவனே.

உரை:—வல்வா - தேர்ப்பாசனே !, சேமன்-காளைக்கு அகிபதியாகிய சிவபெருமானது, புதல்வன் செழுங்குன்ற வேலன் செழுங்கிரியில்-குமா னாகிய திருச்செழுங் குன்றத்தில் வீற்றிருக்கும் வேலாயுதப் பெருமானது வளமான குன்றினிடத்தே, காமன் கரிவன் பகைமுத்து மாகில் - சுற்பகச் சோலைக்கு அகிபதியாகிய இச்சின் யானையெனப் பழம் கிறமைமான கமது சத்தநாகிய மேகமானது கமக்கு முற்பட்டுப் போகுமானால், வஞ்சி எங்கை - கொடிபோன்ற தலைவி, பூமன் னையும் மதியும் இவ்வாடையும் பூசலிட - மன்மதனுடைய அம்பும் சந்திரனும் இந்த வாடைக்காற்றும் அவனோடு சண்டை யிடவே, மாமன் - குறிசாக்கு வல்வலவனாகிய நகுல னுடைய, தமையன் - மூத்த சோதானாகிய தருமனுடைய தந்தையாகிய எமனென்றே, அஞ்சி - பயத்து, வாடுவனே - தளர்ச்சி யடைவான், எ - று.

தறிப்பு:—மேகத்திற்கு முன் தேரைச் செலுத்த வேண்டிமென்று பாசனாக்குக் குறித்தவாறு.

310. குலேறிச்சங்க மடவார்குடையுந் துறைக்கொதுங்கி
வேலேறுங்கண்ணியர் கைக்குடரீர்புக்கு மீண்டிமுழும்
சாலேறிமுத்தந் தையினுந்தன்வய லுரனம்பால்
மாலேறுவான்பரி மாலேறினுனடி மாமயிலே.

உரை:—அடி மாமயிலே - அழகிய மயில்போலும் சாயலுடைய தலை வியே!, சங்கம் - சங்குதன், குலேறி - கன்றாகக் கருகுகொண்டு, மடவார் குடையும் துறைக்கு ஒதுங்கி - பெண்கள் ஸ்தானஞ் செங்கின்ற படித்தறை யிற் போய்ச் சேர்த்து, வேலேறுங் கண்ணியர் கைக்குட ரீர்புக்கு - வேல் போன்ற கண்ணையுடைய பெண்ணது கையிலுள்ள தண்ணீர்த் குடத்திற் குட் சென்ற, மீண்டும்-நிறும்பவும், உழும் சாலேறி - கலப்பை யழுத விடங் களில் தங்கி, முத்தந்தனை யீனும் - முத்துக்களைச் சேரிகின்ற, தண் வடலூரன் - குளிர்த்த வயலையுடைய தலைவன், கம்பால் மால் ஏறுவான் -

சம்மிடத்தில் மயக்க முடையவனும், பரிமாவேறினான் - குதிராமேல் ஏறி வந்தான், எ - று.

311. எறிக்கு மதிச்சடை பண்ணுமலைப் செழிற்கிரியில்

பறிக்கின்ற பூவை மிதிக்கப் பொருளந்தப் பாதத்தினால்
பொறிக்கண் பிசாசுக கணைக்களைத்துவிப் பொரிபொரித்துக்
கொறிக்கின்ற பாலைப் வெப்படிப்போயினன் கோமளமே.

உரை:—எறிக்கு மதிச்சடை பண்ணுமலையர் எழிற்கிரியில் - கிலவு வீசுகின்ற திங்களைத் தரித்த சடைமுடிவையுடைய சிவவண்ணமலையில் பெருமானது அழகிய மலையிது, கோமளம் - லுளவ் கன்னியாகிப் மகள் பறிக்கின்ற பூவை மிதிக்கப் பொருள் - கொய்கின்ற பூக்காக் காவிரிநீர் மிசித்தாலும் அதைத் தாங்க முடியாமல் கால் போதுமென்பான், அந்தப் பாதத்தினால் -, பொறிக்கண் பிசாசுக - தீப் பொறிக்கண் செழுநின்ற கண்ணையுடைய பேய்கள், கொற்களைத் துவிப் பொரி பொரித்துக் கொடுக்கின்ற பாலைப் - கொற்களைப் பரப்பித் தீமுள்ள வெப்பத்தினால் அவை பொரியாகிவிட அவற்றை ஒவ்வொன்றாய் எரித்தத் திசுநூற் குரிய அவ்வளவு கொடிய வெப்பமுடைய பாலை வழியில், எப்படிப் போயினன் - எவ்வாறு சென்றான், எ - று.

312. திரைகட லோடித் திரையித் தேடென்று செப்புமெளவை

உரைபழுதன் றெனச் சோர்ந்தான் கழுக்குன்றத் தோர்மடமா
அரைபனிநீர் சந்தனம் கொண்டுபாங்கிப ராற்றியபின் [ன்
இரைகடல் போய்வர வெத்தனைகளென் றெழுந்தனளே.

உரை:—திரைகடலோடித் திரையித் தேடென்று செப்பும் ஓளவை உரை பழுது அன்று என - அலைபுடைய கடலின்மீது சப்பலிற் சென்றவது பொருள் சம்பாதிக்க வேண்டுகொண்டு சென்ன ஓளவையார் வாங்கத் குற்றமற்ற தென்று சொன்னவுடனே, கழுக்கன்றத்த ஓர் மடமான் சோர்ந்தான் - திருக்கழுக்குன்றத்திலுள்ள ஓர் இனம் பெண் (காயகன் தன்னைப் பிரித்து கடல் யாத்திரை செய்யப்போகான் என்றெண்ணி) மூர்ச்சித்து மயக்க மடைந்தான், பாக்கியர் - அவளாறு தோழியின், அரை பனிநீர் சந்தனம் கொண்டு ஆற்றிய பின் - அரைத்த சந்தனத்தோடு சோர்ந்த பன்னீரைத் தெளித்து மூர்ச்சையின் வேகத்தைத் தணித்த பின், இரை கடல் போய்வர வெத்தனை என் என்று எழுந்தனளே - முழங்குகின்ற கடலின்மீது யாத்திரையை முடித்ததொன்ற வரையதற்கு எத்தனை காலாகுமென்று மூர்ச்சை தெளித்தெழுந்தான், எ - று.

கன்னிக் காட்சி

313. மேகம்பிறைநிலை வேல்குமிழ் வள்ளுவெண் முத்தத்தொண்டை
பூசும்பசுங்கழை தேனுமிழ் கார்தள்வெற் பாலிலைநூல்
நாகங்கதலி பலவன்வரானன் னனின்முண்டு
மாகம் பொழிற்றிருத் தில்லையிலேயொரு வல்லியிலே.

உரை :—மாகம் பொழில் திருத் தில்லையிலே - வானளாவிய சோலை
குழ்த்தள்ள தில்லைப்பதியிலே, ஒரு வல்லியிலே - ஒரு கொடியிலே (ஒரு
மாதிரித்தே), மேகம் - மேகம்போன்ற உத்தலும், பிறை - பிறை
போன்ற டொற்றியும், நிலை - வில்போன்ற புருவமும், வேல் - வேல்போன்ற
கண்ணும், குமிழ் - குமிழ் மலர்போன்ற மூக்கும், வள்ளை - வள்ளைத்தண்டு
போன்ற காதம், வெண் முத்தம் - வெள்ளிய முத்தப்போன்ற பல்லும்,
தொண்டை - கொல்லைக் கனிபோன்ற உதலும், பூசும் - சூகுபோன்ற
சூழ்த்தம், பசும் கழை - இள மூங்கில்போன்ற தோளும், தேனுமிழ் கார்
தன் - தேனைச் சிந்துகின்ற கார்த்த பூப்போன்ற கையம், வெற்பு - மலை
போன்ற தனமும், ஆலிலை - ஆலிலைபோன்ற வயிறும், நூல் - நூலிடை
போன்ற இடையும், நாகம் - பாம்பின் படம்போன்ற அக்குலும், கதலி -
வாழைத்தண்டுபோன்ற தடையும், அவவன் - நண்டுபோன்ற முழக்காலும்,
வரால் - வரால் மீன்போன்ற கணைக்காலும், தல் நளினம் - அழகிய நாமரை
போன்ற அடியும், உண்டு - உள்ளன், எ - று.

கிளிநிடு தூது

314. இளந்தத்தையேநல் அமுதத்தை பேபுசித் தென்கரத்தில்
வளர்த்தத்தையாது முணர்ந்திலே யேமல வாகிமனம்
தளர்த்தத்தையேயென் றிருவரங்கேசற்குச் சாற்றச்சொன்னால்
அளந்தத்தையேயளந் தாப்பின்னையாது மளந்திலையே.

உரை :—இளந் தத்தையே - மடக்கிளியே!, நல் அமுதத்தையே
புசித்து என் கரத்தில் வளர்த்தத்தையே - வனமான பாலுணவையே உண்டு
என் கையில் வளர்க்கப்பெற்றதை, யாதும் உணர்ந்திலையே - கொஞ்சமும்
நீ அறியவில்லையே, மயலாகி மனம் தளர்த்தத்தையே - காதல் மயக்கம்
கொண்டு உன்னம் தளர்ச்சியற்றதை, என் திருவரங் கேசர்க்குச் சாற்றச்
சொன்னால் - என் காதலாகிய சேங்கப் பெருமானுக்குத் தெரிவிக்கும்படி
எயினால், அளந் தத்தையே அளந்தாட் - சொன்னதையே திருப்பித் திருப்
பிச் சொல்லுகிறாய், பின்னை யாதும் அளந்திலையே - வேறொன்றையும்
என்றாகப் பேசத் தெரியவில்லையே, எ - று.

315. ஆயத்தறையிற் பிறந்துவந் தந்தணர் பால்சூடித்து
மாயக்கண்வேசை யிடத்தே வளர்ந்துவண் னானொருநான்
ஏயப்புலவ ரிடத்தெட்டு நாள்செட்டி யேனென்றுபின்
போயக்கசாலை புருத்தனன் காணந்தப் பொய்ம்மகளே.

உரை:—அந்தப் பொய் மகளே - பொய் பெய்கின்ற அந்த மாதான
வன், ஆயத் தறையிற் பிறந்து - சூதாடுங்களத்தி லவதரித்து, வந்து அந்
தணர் பால் சூடித்து - பார்ப்பாரிடத்திற் போய்ப் பாலைப்பருதி, மாயக்கண்
வேசை யிடத்தே வளர்ந்து - தந்திரப் பார்வைபுடைய விலைமகளி ரிடத்
திலே வளர்ச்சியடைத்து, வண்ணன் ஒருநான் ஏய - வண்ணனிடத்தில்
ஒருநான் தங்கி, புலவ ரிடத்தே எட்டு நாள் - பாவலரிடத்தில் எட்டுநா
ளிருந்து, செட்டி ஏனென்று பின் போய் - வியாபாரியை என்னுடையவன்
வினாவிக்கொண்டு அவனைத் தொடர்ந்துபோய், அக்க சாலை புருத்தனன் -
தட்டார் பணி செய்யு மிடத்திற் சென்றுறைந்தனன், காண்-அசை, எ - று.

316. பூச்சிலைக் கன்னற்கைச் சேஷாசலேந்திரன் பொருப்பிடத்தே
காய்ச்சியபாலைக் குடிபோவென் றேனந்தக் காரிகையும்
பேச்சிலைத் துக்கள்ளி பின்னைகைராமற்கு முன்சொன்னதா
வாய்ச்சுதென் றேநடர் தான்பாலைபான வனத்தனிலே.

உரை:—பூச்சிலைக் கன்னல் கை சேஷா சலேந்திரன் பொருப்
பிடத்தே - கரும்பாகிய வில்லையும் கை நிறைந்த பூவைப் புழுடைய மன்
மதன்போன்ற சேஷா சலேந்திரனுடைய மலையிடத்தே, காய்ச்சிய பாலை
குடி போ என்றேன் - கடவைத்த பாலைக் குடிக்கும்படி போகச் சொன்
னேன், அந்தக் காரிகையும் - அந்தப் பெண்ணைய் என்கமையும், பேச்சில்
எத்துக் கள்ளி - சொல்லுகின்ற சொல்லுக்குப் பொருள் வேறு கொண்டு
ஏமாற்றுகின்ற திருட்டுக் குணமுடையவ ளாதலால், கைகை ராமற்கு
முன் சொன்னதா வாச்சுது என்று - கைகேசி இராமபிரானுக்குக் காட்டுக்
குப் போகும்படி சொன்னதுபோலத் தனக்கும் என் பேச்சு பொருத்த
மானதென்றெண்ணி, பாலைபான வனத்தனிலே பின் நடந்தான் - கா
செய்யிலே தலைவன் பின் சென்றான், எ - று.

திற்ப்பு:—பாலைக் குடிபோ வென்றதை தலைவனோடு பாலையிற்போய்க்
குடி பிறக்கும்படி தாய் சொல்லியதாக மகள் கருதியது.

317. அணியார் கர்க்கை நறுத்தும்கை கங்கை பதஞ்சுடனே
பணியார் சடாடனிக் கச்சாலைநாதர் பணிவகையிள்
தணிபாத மாமதப் பேப்பிடித் தாடுயித் தையலுக்கு
மணிபாட்டி னுக்கிடுமோ சொல்லுயி ரிந்த மாலிவத்தே.

உரை :—தணியார் கெத்தை நறுத்தம்பை யறுகுடனே - அழகான
சொன்னறப்பு வாணையுள்ள தம்பைப்பூ கண்ணை அறுகென்னு மிவற்றேறுமி,
பணியார் - பார்ப்பும் சேர்த்து தங்கும், சடாடவி - காடுபோன்ற சடையை
புடைய, கச்சாலை நாதர் பணி வரையில் - கச்சாலேகவாறுடைய குளிர்ந்த
குன்றின்மேல், தணியாத மாமதப் பேய் பிடித்தாடும் இத் தையலுக்கு -
நீராத பெரிய மோகப் பச்சின் வசப்பட்டு வருத்தம் இப்பெண்ணுக்கு,
மணியாட்டினால் - அதர் தொக்கும் கழுத்தையுடைய ஆட்டப் பலியினால்,
விடமோ - அப்பேய் கீட்குமோ, இந்த மாநிலத்தே சொல்லுவீர் - இந்த
உலகத்தி லுள்ளவர்களை சொல்லுவீர்களாக!, எ - று.

318. பாதாநிகேச முதலா பிவளைப் படைத்தமலர்

வேதாமருங்குல் வெளிவைப்ப ளேனிரி பூதவத்துன்
ஆதாரமின்றி பிரண்டினகீர் த:நிறகுமோ
ஏதானிலுஞ்சுற்றல் கில்லா திராநிலை பேர்திறழக்கே.

உரை :—மலர் வேதா - தாமரைப் பூவிலிருக்கும் அயன், இவளைப்
பாதாநி கேச முதலாய் படைத்த - இவளுக்கு அடிமுதல் முடிவரை
மெல்லா வுறுப்புக்களையு முண்டாக்கி, மருங்குல் வெளி வைப்பதே -
இடைமைய ஆகாசமாக ஒன்று மில்லாமல் வைத்து விடுவதே, விரி பூதவத்
துன்-அகன்ற பூ, வகத்தின்கண், ஆதார மின்றி இரண்டு இரகீர் அந்தாம்
நிற்குமோ - கீழே தாக்குவது யாது மில்லாமல் இரண்டு இரகீர் போன்ற
நன்கண் நுகாசத்தல் கிலை பெறுமோ, ஏந்திறழக்கே - சூபணமணிந்த
இப்பெண்ணுக்கு, இடை ஏதானிலும் சுற்ற அக்கல்லாது இரது - இடை
யாவது ஏதாவது ஒரு சிறிது அது இருக்கவேண்டிய விடத்தில் இருந்தே
நீரும், எ - று.

319. குணமிருந்தாலுங் குலமிருந்தாலுங் கொழுந்தமிழின்

மணமிருந்தாலு மந்மிருந்தாலும வழுத்திடுவங்
கணமிருந்தாலு மொர்க்காகம பெருகுநிங் காரவரைப்
பணமிருந்தாவார்க் கெல்லாரு மஞ்சலி பண்ணுவதோ.

உரை :—குண மிருந்தாலும் - எல்ல பண்பு ஒருவனிடத்தி லிருந்
தாலும், குல மிருந்தாலும் - உயர்ந்த குலத்திற் பிறந்திருந்தாலும், கொடிந்
தமிழின் மண மிருந்தாலும் - வனமான தமிழ் வாணியோடு உடைய எல்ல
மிருந்தாலும், மதி மிருந்தாலும் - இயற்கை யறிவு இருந்தாலும், வழுத்திடு
வங்ண மிருந்தாலும் - யாவரும் பாராட்டித் தட்டித் தன்மை மிருந்தாலும்,
ஒரு காகம் பெருது - அவைகள் சமயத்தில் ஒரு காக அளவுகூட மதிப்புத்
தர மாட்டாது, சிங்கா அரைப்பண மிருந்தால் - பார்ப்பதற்கு அழகாகிய
அரைப்பணக் காக மாத்திரம் ஒருவனிடமிருந்தால், எல்லாரும் அஞ்சலி
பண்ணுவர் - அக் காகடையவர்களை மெல்லாரும் வணங்குவர், எ - று.

குறிப்பு:—அரைப்பணம் என்பதற்கு அரையிடத்துள்ள பாம்புப் படம் போன்ற அங்குலென்று பொருள் கொண்டு, அதனையுடைய மாதரை யெல்லாரும் மதிப்பா என்று பொருள் கூறவாரு முன்.

320. உரகத்தி லேகிடப் பாண்சக்ரபாணி யுயர்ந்ததும்பக்
காகத்தி லேகிடப் பாண்குற மாமுனி கன்னியர்கள்
விரகத்தி லேகிடப் பாண்காம ராசன் மிகுந்தவெழு
காகத்தி லேகிடப் பாண்கொழு மூர்முத்து ராகப்பனே.

உரை:—சக்ரபாணி உரகத்திலே கிடப்பான் - சக்ரபுத்ததைக் கையி லேந்திய கிருமால் பாம்பணையின்மேற் பன்னிகொள்ளுவார், குறமாமுனி யுயர்ந்த தும்பக் காகத்திலே கிடப்பான் - அகத்தியர் உயர்ந்த குடமேபோன்ற கைசம் அல்லது கமண்டலத்திற்கருகே பன்னிகொள்ளுவார், காமராசன் கன்னியர்கள் விரகத்திலே கிடப்பான் - மன்மத மன்னன் சிறு பெண்க ளுடைய மயலிலே தோய்வான், கொழுமூர் முத்து ராகப்பன் மிகுந்த ஏழு காகத்திலே கிடப்பான் - கொழுமூரிலுள்ள முத்து ராகப்பனென்பவன் கொடுமையான ஏழு ராகங்களிலுங் கிடந்த வருந்தவான், எ - று.

321. சேய்க்கறியுண்ட சிவன்மேலன் பற்றவன் சேயவன்
வாய்க்கறியாத கிடக்கா னதுமிகிலை மாக்கறியும்
காய்க்கறி பென்பதையும் வேண்டான்சம்பாரம் கனக்கவிட்ட
காய்க்கறி யுமபுசிப் பாண்கொழு மூர்முத்து ராகப்பனே.

உரை:—கொழுமூர் முத்து ராகப்பன் - கொழுமூரிலுள்ள முத்து ராகப்பனென்பவன், சேய்க்கறியுண்ட சிவன்மேல் அன்பற்றவன் - பிள்ளைக் கறியருந்திய சிவபெருமானிடத்தே பத்தியில்லாதவன், சேய் அவன் வாய்க் கறியாத விடக்கா னதுமிகிலை - அருவருக்கத்தக்க அவனுடைய காலினால் கைவ பார்க்கப்படாத ஆன்யாதுமில்லை, மாக்கறியும் காய்க்கறி பென்பதும் வேண்டான் - மாவிலால் செய்த பண்டங்களும் காய்க்கறினால் சமைத்த தணை யணவர்களும் அவன் விரும்புவதில்லை, சம்பாரம் கனக்க விட்ட காய்க் கறியும் புசிப்பான் - மசாலா மிகுதியாகக் கலந்த காயின் மாயிசத்தையும் அவன் உட்கொள்ளுவான், எ - று.

322. தருகிரான கான்செல்வ ராஜர் தழைக்கும் புல்லுர்ப்
பெருவயலுடு தனிகெனைப் போலொர் பிடாரன்வந்தே
ஒருகுடங் கொண்டொரு பாரம்பாட் டினனில் லுலகினுள்ளே
இருகுடங்கொண்டார்பாரம்பாட்டுவதென்னவேந்திகழையே

உரை:—ஏந்திகழையே - கையணிந்த மாமே! தருகிரான கான் . கற்பகத் தருப்போன்ற வன்மைபுள்ள கானென்பவனுடைய, செல்வம் ஈளும் தழைக்கும் - ஐசுவரியம் ஒவ்வொரு காளும் ஓங்கி வளர்கின்ற;

புல்லுர்ப் பெருவயல் காடுகளில் - புல்லுரைச் சார்த்த பெரிய வயல்களை யுடைய காட்டுப்புரத்தில், என்னைப்போல ஒரு பிடாரன் வந்த - என்னைப் போல ஓர் பாம்பாட்டி போய் ஒரு குடம் கொண்டு ஒரு பாம்பு ஆட்டினன் - ஒரு குடத்தை வைத்துக்கொண்டு அநிலுள்ள பாம்பை விளையாடச் செய்தான், இவ்வகையிலுள்ளோர் இரு குடம் கொண்டு அரைப் பாம்பு ஆட்டிவது என்ன - இந்தப் பூ மியின்னை இரண்டு குடத்தை வைத்துக்கொண்டு அரைப் பாம்பை யாட்டிவது என்ன? (அதாவது குடம்போன்ற இரண்டு தனக்களை வைத்துக்கொண்டு அரைப் பக்கத்திலுள்ள பாம்புபோன்ற அங்குலை நீ அணைப்பது) என்ன அதிசயம், எ - று.

323. தேனாட்டு முல்லைத் தொடை ரகுநாதன் செழித்த கழல்
பூராட்டு மன்னர் தொழாம லிரார்மணிப் பூணணிந்த
வாணாட்ட ரம்பையர் மண்ணாட்டாசர் மணத்தினுக்குத்
தாலாட்டு வரிவன் கைகாட்டும் வேலினைக் கண்டுகொண்டே.

உரை:—தேனாட்டு முல்லைத் தொடை ரகுநாதன் - தேன் நிலையாகத் தங்கிய முல்லைப் பூமாலையைத் தரித்த ரகுநாத மன்னனது, செழித்த கழல் - மிகுதியான வீரத்தை, பூ காட்டு மன்னர் தொழாமல் இரார் - உலகத்திலுள்ள பல தேசத்து வேந்தர்கள் போற்றாதிருக்க மாட்டார்கள், இவன் கை காட்டும் வேலினைக் கண்டு கொண்டே - இவன் படைவரை வெல்லுதற்குக் கையில் நிலையாகத் தரிக்கின்ற வேலாபுதத்தைப் பார்த்து, வான் காட்டு அரம்பையர் - தெய்வலோக மாதர்கள், மண்ணாட்டு அரசர் மணத்தினுக்குக் கால் காட்டிவர் - பூவுலக மன்னர் அவன் வேலினிலிந்து வீரசுவர்க்கம் வருங்கால் அவர்களை மணந்து கொள்வதற்குத் தொடக்கமாக மணத் தான் நிறுத்தவர், எ - று.

324. ஞாயிறு போய்விழத் திங்கள்வத் தெய்திட ரண்ணியசெவ்
வாயனல் தூவப் புதனடிபு காபலக் கிபாழும்வா
மேயிரு வெள்ளிக் கலைசேர நானுன்னை மேவுதற்குத்
தாய்சனி யாயின னோரகுநாத தனகிங்கமே,

உரை:—ரகுநாத தனகிங்கமே - ரகுநாத னென்னும் பெயருடைய கிங்கம்போன்ற சேனைத் தலைவனே!, ஞாயிறு போய் விழ - சூரியன் அஸ்த மிகவும், திங்கள் வந்த எய்திட - சந்திரனாயமாய், ரண்ணிய செவ்வாய் அனல் தூவ - செருக்கிய செவ்வாயானது செருப்பைச் சிதற அல்லது செருக்கிச் சிவப்பு சிறமுடைய செருப்பைத் திங்கள் தூவ, புதன் அம்பு காய - அதனையறிந்த மன்மதன் வெப்பமுண்டாக்வும், கல் வியாழன் வர - கல்ல வியாழ கோக்கேற்பட அல்லது கல்ல பொன் வந்து சேர, மேயிரு வெள்ளிக் கலைசேர - விரும்பத்தக்க பெரிய வெள்ளிய சேலை எழுவவும்,

நான் உன்னை மேவுதற்கே - நான் உன்னோடு புணர்வதற்கு, தாய் சனியாயினனே - தாய் சனியன்போல இடைஞ்சல் செய்பவனானான், எ-று.

325. ஆடியநாகஞ் சரோருகம் பாணுந் கம்புலியும்
சூடியநாதர் நயனமு மாலம்புஞ் சொற்பனுவல்
பாடியபாலனு மாய்வந்த தால்வெண் பணிவவயல்
கோடிய கோன்சிவந் தன்றிருமார்பிற் சூரிர் தொங்கலே.

உரை :—வெண் பணிவ வயல் கோடிய கோன் - வெள்ளைச் சந்திரன் வயல்களிலே வளைந்து செல்லப்பெற்ற சிலக்கிபகிபாகிய, சிவந்தான் திருமார்பில் சூரிர் தொங்கலே - சிவந்தானென்ற பிசுபுவின் அழகிய மார்பில் தரித்த தண்ணிய மாலையானது, ஆடிய நாகம் சரோருகம் பாணுந் கம்புலியும் சூடிய நாதர் நயனமும் - ஆடிய பாம்பையும் தாமரைப் பூவையும் திருமார்பின்மேலும் சூரியனையும் அழகிய சந்திரனையும் திருந் கண்ணாகையும் ஆணித் துடைய மண்மதனை யெரித்த சிவனது கண் போலவும், மால் அம்பும் - சேதுபத்தனத்தில் கடலை யடைத்த இராமபிரானது அம்புபோலவும், சொற்பனுவல் பாடிய பாலனுமாய் - சிறித அருட்பதிகங்களை எலும்பைப் பெண்ணுக்கும் பெருட்டிப் பாடிய திருஞானசம்பந்தர் போலவும், வந்தது - கிடைக்கப்பெற்றது, ஆல் - அசை, எ - று.

326. முருகார் முளரிபு முள்ளிபு முண்டக மூரியரம்
பொருகா ரிறும்புந் கனகமும் பொன்பொசித் தாரகையும்
சூருகாருந் கெண்டையு மீனெனல் போலென் குரிசிலுக்கு
வருகாத வேதந்த மங்கையுரனு மடந்தையரே.

உரை :—முருகார் முளரிபு முள்ளிபு முண்டக மெனல்போல் - வரசனை சிறைத்த தாமரையும் முள்ளிப் பூவும் முண்டகமென்று சொல்லப்படுதல் போலவும், மூரியரம் பொருகார் இறும்பும் கனகமும் பொன் எனல்போல் - வலிமையான அரத்தினால் தேய்க்கப்படுகின்ற கருகிறமான இறும்பும் தங்கமும் பொன்னென்று பேசப்படுதல் போலவும், பொரித் தாரகையும் சூருகாருந் கெண்டையும் மீனெனல் போல் - ஒளிப்புள்ளியாகத் தோன்றும் கட்சத் திரங்குளம் நாரையைத் தின்னும் கெண்டையினும் மீனென்ற பெயர்பெற்றதுபோலும், என் குரிசிலுக்கு வருகாதலே தந்த மகனாயும் நானும் - என் கணவனுக்குப் புதிய மோகத்தை விடாவித்த பரந்தையும் அவன் மனைவியாகிய நானும், மடந்தையரே - ஒரு தன்மையான பெண்களாவோம், எ - று.

இரப்பா ரியல்பு

327. என்சாணக மிடிபனுக்கிங் கிரத்தலுனிகேழ் கடைபாரும்
கண்காணமுன் கிந்தாரும் காணினுன்காக் கையேந்தித்
தண்காந்தியேபெனவோதிற்றவர்போன்முன் துமிரண்டாரும்
கண்பாவித கிணெய்ஞன் மன்பாலாம்பொன் பாறுபிரே.

உரை:—இங்கு - இப்பூதியில், மிடிபனுக்கு - வறியனுக்கு, என் சாண்
கூடம் - எட்டிச் சாண் உயர்முன்ன தேகமானது, இரத்தல் எனில் ஏழ் -
பிசை யேற்பதைக் கருதிய மாத்நிரத்தில் ஏழு சாணாக் குறாகும், கடை
கூடம் - பிசைக்குச் செல்வதால் அது கூற சாணாகும், என் சாணமுன்
ஐந்தாரும் - ஈபவனை நேரிற் பார்ப்பதற்கு முன் அத ஐந்த சாணாகும்,
காணில நான்கும் - அவனைப் பார்த்தால் கால்கு சாணையிற் குறுகுர்,
கையேந்தித் தவர்போல் முன்றும் - கையை நீட்டினால் தலவேடம் பூண்ட
வாணன் போன்ற முன்ற சாணையாமாகும், தண்கார் கிறியே என ஒதுகி -
குளித்த மேகமேப்பான்ற செல்வனை மென்று புரமுன்கால், இரண்டாரும் -
இரண்டு சாணையாமாகும், கண்பா ஈதல் இவை என்றால்-பிரிமாறப் பரிசளிப்
பவ ஒன்றுக்கிடையென்றால், பொன் பால் உயிர் - பொன்னின்மே லாசை
வைத்த அவனுமானது, கமன் பாலாம் - காலன் னைப்பதும், எ - று.

வாழ்வு நிலையாமையின் அறத்தை வினார்த்து செய்யுத வென்பது

328. இன்றருளோ தபங்கண்டோ முயர்க்கன

முகட்டின்மிசை பிந்தப் பாணு

சென்றடைய காண்காண்ப தையமடைத்

காண்கினுமேற் றிசையி ருக்குங்

குன்றடையு மளவுசா முயிர்வாழ்வ

தரிததன்முன் குறுகுங் கூற்றம்

என்றச்சத் துடன்மனமே மறவாம

வறவழியி லேருவாபே.

உரை:—மனமே - உன்மே!, இன்று அருண் உதயம் கண்டோம் -
இப்போது சூரிய னுதித்ததை காம் பார்த்தோம், உயர் கண முகட்டின்
மிசை இத்தப் பாணு சென்றடைய காம் காண்பது ஐயம் - உயர்ந்த லாகத்
தன் உச்சியித் திந்தச் சூரியன் வருவதை காம் பார்ப்பது சந்தேகம்,
அதைக் காண்கினும் - சூரியன் உச்சியில் வருவதைப் பார்க்கக் கிடைத்தா
லும், மேற்றிசையிருக்கும் குன்றடையும் அளவும் காம் உயிர் வாழ்வது
தரித - மேலைத் திகிலுள்ள அத்தமன கிரியை யது சேரும்வரை காம்
பிழைத்திருப்பது கடினமாகும், அதன் முன் குறுகும் கூற்றம் - அச்சேரத்
திற்கு முன்னே கம்பால் எமன் வரக் கூடும், என்று அச்சத்தடன் மறவா

மல் அறவழியில் ஏருவாயே - என்று நினைத்த இலையாமையை அஞ்சி மறதியில்லாமல் தருமசெறியில் டெப்பாயாக !, எ - று :

விருத்தோம்பு முறை

329. விருத்தின னாக வொருவன்வந் தெதிரின்
வியத்தனன் மொழியினி துரைத்தல்
திருத்தற நோக்கல் வருகென வுரைத்த
செழுதல்முன் மகிழ்வன செப்பல்
பொருத்தமற் றவன்றனருகுற விருத்தல்
போமெனிற பின்செவ்வ தாதல்
பரிந்துன முகமன் வழங்கலில் வொன்பா
ஞெழுக்கமும் வழிபடும் பண்பே.

உரை:—விருத்தினனாக ஒருவன் வந்தெதிரின் - ஒருவர் புதிய அகிதியாக எதிர்ப்பட்டால், வியத்தல் - அவரைக் கண்டதொற்றிப் புது மகிழ்ச்சிகாட்டுதல், நன்மொழி இனிதுரைத்தல் - உபசாரச் சொற்களை மென்மையாகப் பேசுதல், திருத்தற நோக்கல் கல்ல விருப்பத்தோடு பார்த்தல், வருகென வுரைத்தல் - (வீட்டிற்கு வந்தால்) வருங்கனென்று வரவேற்றல், எழுதல் - இருக்கையிலிருந்தால் எழுத்து வரவேற்றல், முன் மகிழ்வன செப்பல் - மகிழ்ச்சி விளைந்ததக்கனவற்றைக் கூறுதல், பொருத்துமற்று அவன்றன் அருகுற விருத்தல் - விருந்தாளிக்குத் தகுந்த முறையிலிருக்கவேண்டிய கெருக்கத்தி விருத்தல், போமெனிற பின் செவ்வதாதல் - விருந்தாளி செவ்வக் கருதினால் அவர் பின்னே சிறிது தூரம் செல்லுதல், பரிந்து நன்முகமன் வழங்கல் - பிரியமாய் உபசார வார்த்தை சொல்லி வெற்றிலை பாக்கு சிறுறுண்டி முதலியன கொடுத்தல், இவ் வொன்பான் ஒழுக்கமும் வழிபடும் பண்பே - ஆகிய இவ்வொன்பது வகைச் செயல்களும் விருத்தினரைப் போற்றும் நன்முறை யாகும், எ - று.

பொருளாசைப் பல தீமைகளை விளைவிக்கு மென்பது

330. எவரை யும்மனந் திரிப்பது மீன்றவர் தமக்குத்
தவறி னுழத்திடப் புரிவதற் தையலார் தங்கள்
கவறில் கற்பினை யொழிப்பதும் கற்குநூல் கலைகள்
அவைபெ ளாக்கெடக் கெடுப்பதும் பொருள்விருப் பன்றே.

உரை:—எவரையும் மனம் திரிப்பதும் - எத்தன்மையருடைய வுன்னதையும் கல்லியற்றைக்கு மாறாகச் செய்வதும், ஈன்றவர் தமக்குத் தவரினுழத்திடப் புரிவதும் - பெற்றோர்களுக்குத் கெடுதி செய்யும்படி தூண்டு வதும், தையலார் தங்கள் கவறில் கற்பினை யொழிப்பதும் - பெண்களு

கூடப் பிளவுபடாத கற்பு நிலையை மாற்றுவதும், கற்கு துல்களை அவை
பெலாம் செடக் செடுப்பதும் - படிக்கின்ற இலக்கியங்களுக்குச் சபைகளி
லெங்கும் தவறாகப் பொருள் கூறிக் செடுப்பதும், பொருள் விருப்பு - பொரு
ளிடத்தக் கொண்ட பேராசையே ஆகும் அன்றே - அசை, ஏ - று.

சந்ததியற்ற இவ்வாழ்க்கை பயனற்றது

331. உந்து தீர்க்கட லுடுத்தபார் முழுவது மொருங்கே
வந்து தாடொழு மாசியல் வளமெலாம் பெற்றினும்
இந்தி ராதிபர் பெரும்பதத் திருக்கையெய் திடினும்
மைந்த சின்றியே வாழ்வது வாழ்வுமற் றன்றே.

உரை:—உந்து தீர்க்கடலுடுத்த பார் முழுவதும் - அலைகள் வீசுகின்ற
சமுத்திரத்தை புடையாகக் கொண்ட பூமியிலுள்ள மனித கொல்லாரும்
ஒருங்கே வந்து தான் தொழும் - ஏதமனதாய் செருக்கித் தனது அடிசைக்
கும்பிடக்கூடிய, அரசியல் வளமெலாம் பெற்றினும் - இராஜபதவியின்
செழிப்பெல்லாம் ஒருவன் பெற்றாலும், இந்திராதிபர் பெரும்பதவி
இருக்கை எய்திடினும் - இந்திரன் முதலிய தெய்வத் தலைவர்களுடைய
உயர்ந்த பதவிசளில் போய் இருக்கும் பேற்றினப் பெற்றாலும், மைந்தர்
இன்றியே வாழ்வது வாழ்வு மற்றன்றே - பிள்ளைகளின்றி வாழ்கின்ற
வாழ்க்கை இனிமையான வாழ்க்கையாகாது; ஏ - று.

வியபிசாரியின் செய்கை பூனையின் செய்கை

332. ஒருவரு மறிவொ ரொனவோ ரொண்ணுதல்
காவினிற் குமாணாக் கலத்தல் பூசைதன்
இருவிழி மூடிமற் றெவர்கள் பார்வையும்
தெரிவொ தெனப்பயன் திருட லொக்குமே.

உரை:—ஒர் ஒண்ணுதல் - ஒளியுடைய தெற்றியுடைய ஒரு பெண்ணு
னவன், ஒருவரு மறிவொரொன - தன் செய்கை புலகத்தில் பிற ஒருவருக்
கும் தெரியாதென்று எண்ணிக்கொண்டு, காவினில் குமாணாக் கலத்தல் -
ஒளிப்பாக இளைஞரோடு புணர்தல், பூசை தன் இருவிழி மூடி - பூனை
யானது தனது இரண்டு கண்ணையும் மூடிக்கொண்டு, மற்று எவர்கள் பார்
வையும் தெரிவொது என - தனக்கு உலகம் இருப்பாய் இருப்பதபோலப்
பிற யாருக்கும் கண் தெரியாதென்று எண்ணிக்கொண்டு, பயன் திருடல்
ஒக்குமே - பாணைக் கன்னத்தனமாய்க் குடிப்பது ரோலாதல்; ஏ - று.

பெரியோர் எத்தொழிலைச் செய்யினும் கடவுளையே
நினைத்துக்கொண்டிருப்பார்

333. சோரமனை பாட்டிமிசச் சோரபிரான் மேன்மனதாச்
சோத தொழில்செய்யுந் திட்டம்போல்—பேர்பெரிபர்
அத்தனடி மேன்மனத்தை பாணது வைத்துநந்தே
எத்தொழிலுஞ் செய்வ ரிசைந்து.

உரை :—சோர மனையாட்டி மிசச் சோர பிரான் மேன்மனதாய் -
வியபிராஞ் செய்யும் கள்ளத் தன்மைபுடைய ஒருவன் மனைவி உண்மை
நாயகனைப் பார்க்கிலும் கள்ளப் புருடன்மீது தன் உண்மம் அதிகமாய்த்
தாவுப்படி, சோத தொழில் செய்யும் திட்டம்போல் - அவனைத் தான்
போய் அடைவதற்கு வேலைகளைச் செய்யும் உறுதியைப்போல, பேர் பெரி
யர் - மிகவுயர்ந்த பெரிபோர்கன், அத்தன் அடிமேல் மனத்தே ஆனது
வைத்து உவந்தே - கடவுளுடைய திருப்பாதத்தை தங்கள் கெஞ்சில்
நிகராமல் வைத்து மகிழ்ந்து கொண்டே, இசைந்து எத்தொழிலும் செய்
வர் - அவன் கருணைக்குப் பொருத்தமாகவே இசைந்து எந்தத் தொழிலையும்
நிகழ்த்துவர், எ - று.

உழுதொழிலின் சிறப்பு

334. அலகில்லா மறைவினங்கு மந்தணரா குதிவினங்கும்
பலகலையார் தொகைவினங்கும் பாவலாதம் பாலினங்கும்
மலர்குலார் திருவினங்கு மழைவினங்கு மனுவினங்கும்
உலகெலா மொளினினங்கு முழவருழு முழவாலே.

உரை :—உலகெலாம் ஒளி வினங்கும் உழவர் உழும் உழவாலே -
உலகத்திலுள்ளார் எல்லாரும் புதலும்படியாக உழவர்கள் செய்யும் உழவு
தொழிலினாலே, அலகில்லா மறை வினங்கும் - எல்லையற்ற துட்பமான
சமயதாங்கள் பிரகாசத்தை யடையும், அந்தணர் ஆவுதி வினங்கும் - பிரா
மணர் செய்கின்ற (குற்றமற்ற) வேள்விகள் ஈடைபெறும், பலகலையார்
தொகை வினங்கும் - பல தாங்களின் பயிற்சி யினத்தும் விளக்க மடையும்,
பாவலர்கள் பா வினங்கும் - புலவர்களுடைய பாடல்கள் நிறப்பாகப்
பாடப்பெறும், மலர் குலாம் திரு வினங்கும் - தாமரைப் பூவில் வதியும்
இலக்குமியின் கட்டாட்சம் எங்கும் ஏற்படும், மழை வினங்கும் - மேகங்
கள் என்கு மழை பெய்யும், மனுவினங்கும் - அரசனது கீதிமுறை தழைத்
தோங்கும், எ - று.

திரவியத்தை நல்வழியிற் செலவிடாவிடின்

அது விருத்தியாகாது

335. திரவியம் வந்தபோது சேர்த்தப் பல்வோர்க்கு மீர்தால்
வரவா வளரு மந்த வகைசெயா விடிற்கெட் டேகும்
ஒருகலின் கிணைவிட் டக்கா லோதகீர் போக்குப் போகப்
பெருகுறு மேரி யில்லா கிடினடு வணையைப் போக்கும்.

உரை :—திரவியம் வந்தபோது சேர்த்த பல்வோர்க்கும் ஈர்தால் - செல்வக் கிடைத்தபோது அதனைத் தன்பால் வந்தடைந்த உறவினர்க்கும் இரவலர்க்கும் என்கு கொடுத்தால், வரவா வளரும் - அது காளுக்கு நான் விருத்தியடையும், அந்த வகை செய்யாவிடில் செட்டேகும் - அந்த முறையாக அதனை வழங்காமற் போனால் அது அழிந்தொழியும் (அது எப்படி எனில்), ஒரு கலிங்கினை விட்டக்கால் - ஒரு ஏறியின் மதஞானில் ஒன்றைத் திறந்தவிட்டால், ஒதகீர் போக்குப் போக - பெரிய வெள்ளமானது தன் போகிலே செல்ல, பெருகுறும் ஏரி - பெரிய குளமானது பெருகித் கொண்டிருக்கும், இல்லாவிடின் - போக்கு இல்லாவிட்டால் எது அணையைப் போக்கும் - அதன் மத்தியிலுள்ள கரையை உடைத்த ஏரியில் நீரில்லாமற் போகும், எ - று.

இன்ன காரியங்களால் விபாதி தோன்றுமெனல்

336. தன்னைத்தான் பேணு தாலுஞ் சீர்த்தின் தண்டிப்பாலும்
பின்னுற்ற விசாரத் தாலும் பின்சல மலத்தினாலும்
அன்னத்தை பொறுப்ப தாலு மறையுடன் முழுகனாலும்
தன்மத்தை பிக்குவ தாலுஞ் சீர்த்தில் விபாதி தோன்றும்.

உரை :—தன்னைத்தான் பேணுதாலும் - ஒருவன் தன்னுடைய ஷடம் பைத் தக்க உணவு முதலியவைகளால் காப்பாற்றாவிட்டாலும், சீர்த்தின் தண்டிப்பாலும் - உடம்பை மிகுந்த வேலை முதலியவற்றால் துன்புறுத்தி வதனாலும், பின்னுற்ற விசாரத்தாலும் - அறிவு என்னுடைய விதித்த பின்னேற்பட்ட கவையினாலும், பின் சல மலத்தினாலும் - மல சேஷன் சரியாகக் கழியாமல் உடம்பிற் நங்குவதினாலும், அன்னத்தை ஒறுப்பதாலும் - உணவை வெறுத்துத் தள்ளுவதினாலும், அரை உடல் முழுகனாலும் - பாதி உடம்பை மாத்திரம் காணத்து முழுதுவதாலும், தன்மத்தை இழைவதாலும் - அற்சு செய்கையை அவமதிப்பதாலும், சீர்த்தில் விபாதி தோன்றும் - உடம்பிலே கோபுண்டாகும், எ - று.

பகைக்கத் தகாதவர்கள்

337. மன்னவன் கணக்கன் பார்ப்பான் வலுவுள்ளோன் மந்திரவாதி
பொன்னுள வன்கு ருக்கன் புலவன்பன் டிதனமைச்சன்
அன்னஞ்செய் திடுவோ னென்கு மடங்காத துட்ட னாயிப்
பன்னிரு பேரோ டென்றும் பகைகன விலுங்கு டாதே.

உரை:—மன்னவன் - வேந்தன், கணக்கன் - ஊர்க்கணக்கன், பார்ப்பான் - முனிவனுயிருப்பவன், வலுவுள்ளவன் - திறமைபுள்ளவன், மந்திரவாதி - மந்திர னுணர்ந்தவன், பொன்னுளவன் - செல்வவான், குருக்கன் - ஆசாரியன், புலவன் - கற்றவன், பண்டிதன் - மருத்துவன், அமைச்சன் - மந்திரி, அன்னஞ் செய்ந்திடுவோன் - பரிசாரகன் அல்லது சமைப்பற்காரன், எங்கும் அடங்காத துட்டன் - பாவரும் அடக்க முடியாத குறும்புக்காரன், ஆம் இப் பன்னிரு பேரோடு என்றும் பகை எனவிலும் கூடாது - என்ற இத்தப் பன்னிரண்டு பேர்களோடும் சொப்பவர்த்திலுங் கூட விசேதங் கூடாது, எ - று.

பொருட்பற்றின் இழிவு

338. என்பொருளென் பொருளென்று சேவன்விடு மனமேபொன்
றியம்பக் கேளாய்

உன்பொருளா னாதன்மே லுன்னமம் வரைந்துளதோ
வுன்ற னோறும்

முன்பிறத்த வளர்ந்ததொ ளிணிபுனைவிட்டகலாதோ
முதிர்ந்த தீதான்

பின்பிறக்கும் போததுவுங் கூடவிறத் திடுங்கொல்லோ
பேச வாயே.

உரை:—என் பொருள் என் பொருள் என்று சேவன் விடும் மனமே - என்னுடையத என்னுடையதென்று செல்வத்தில் மிகுந்த பற்று வைத்து உயிரைப் போக்குகின்ற செஞ்சேமே!, ஒன்று இயல்புக் கேளாய் - நான் சொல்லுகின்ற ஒரு காரியத்தை நீ கேட்பாயா!, உன் பொருளானால் அதன்மேல் உன் காமம் வரைந்துளதோ - உனக்குரிய சொத்தானால் உன் பெயர் அதன்மேல் இயற்கையாக எழுதப்பட்டதானோ?, உன்றனோறும் முன்பிறத்த வளர்ந்தது கொல் - உனக்குச் சகோதரன்போல முன்னே பிறத்த வளர்ந்ததோ?, இனிபுனை விட்டகலாதோ - இனிமேல் உன்னை விட்டு இந்த வாழ்க்கையில் நீக்காதிருக்குமா?, முதிர்ந்த தீதான் பின்பு இறக்கும் போது அதவுங் கூட இறந்திடுங் கொல்லோ - வயோதிகம் அடைந்த சாரும்போது அது உன்னோடு சாகுமா?, பேசவாயே - இவம் நிற்குப் பதில் கூறுவாயா!, எ - று.

வியபிசாரத்தின் கேடுகள்

339. மற்ருரு வணச்சேர் மாநிறம் தாலும்
வணசலிற்கு முன்குமுன் எனவும்
சுற்றமும் வாழ்வுத் துணையுமே கீங்குஞ்
சோரநாயகனுமே மதிபான்
பெற்றசுத் ததியு யிழிவுறு மாண்ட
பின்னுதல் கொடுவெந் நரகம்
சற்றேரே யங்கொன் சுதத்தினால் வினையுத்
தன்மையி் தரினையி் ருணர்வீர்.

உரை:—மற்ருருவணச் சேர்மாத இறந்தாலும் - தன் நாயகனின் தீர்ப்பிற நாயகனைச் சேர்கின்ற பெண் செத்தாலும், உலகம் உன்னாவும் வணசலிற்கும் - உலகமுள்ள காலமெல்லாம் அவளுடைய அபகீர்த்தி நிலை பெறும், 'சுற்றமும் வாழ்வும் துணையுமே கீங்கும்' - உறவினரும் சினேகிதரும் கீங்குவதால் மனந்தருத் திருப்பியான வாழ்க்கை தொலிந்தபோம், சோரநாயகனுமே மதியான் - என்னப்பருடன் கூட அவனை என்கு மதிக்கமாட்டான், பெற்ற சத்தியும் இழிவுறும் - பெற்ற பிள்ளைக்கும் தாழ்வான பெயரேற்படும், மாண்டபின் கொடுவெறி நரகம் உறும் - இறந்த பின்னும் கொடிய அஞ்சத்தக்க நரகத்துன்ப முண்டாகும், சற்றேரேவ் கொன் சுதத்தினால் வினையும் தன்மை இது-சிறிது பொழுது அனுபவிக்கின்ற இன்பத்தினால் அடையும் பயன் இவ்வியல்பாகும், அரினையீர் உணர்வீர் - பெண்களே இதனை அறியக் கடவீர்களா!; எ - று.

எல்லார்க்கும் கவலை ஒரு தன்மைத்தே பென்பது

340. பாலுக்குச் சர்க்கரை யில்லையென் பார்க்கும் பருக்கையற்ற
கூழுக்குப் போடவுப் பில்லையென் பார்க்குமுட் குத்தித்தைத்த
காலுக்குத் தோற்செருப் பில்லையென் பார்க்கும் கனகதண்டி
மேலுக்குப் பஞ்சனை யில்லையென் பார்க்கும் விசனமொன்றே.

உரை:—பாலுக்குச் சர்க்கரை இல்லை என்பார்க்கும் - பாலுணவு கொள்ளும் செல்வர்களுள் அதற்கு இனிமையை மிகுதிப் படுத்தக்கூடிய சர்க்கரை கிடையாத என்று வருத்தமிறவர்களுக்கும், பருக்கையற்ற கூழுக்குப் போட உப்பு இல்லை என்பார்க்கும்-சோற்று அவித்தமில்லாமல் அரிசி வெந்து கரைந்துபோன கஞ்சிக்குச் சேர்த்துக் கொண்டவதற்கு உப்பில்லை என்று வருத்தமிறவர்களுக்கும், முன் குத்தித் தைத்த காலுக்குத் தோல் செருப்பில்லை என்பார்க்கும் - காலில் முன் அழுத்தி வருத்துின்ற பாதத்தில் போடுவதற்கு தோலினாலாகிய மிதியடி கிடையாமல் வருத்து மின்றவர்களுக்கும், கனகதண்டி மேலுக்குப் பஞ்சனை யில்லை என்பார்

கும் - பொன் கட்டில்மேலே போடுவதற்குப் பஞ்ச மெத்தை கிடையாது வருத்தகின்றவர்களுக்கும், விசனம் ஒன்றே - கவலை யொரு தன்மைத்தா யிருப்பது, எ - று.

புத்திரர்க்குக் கல்வி புகட்டாமையால் வரும் தீங்கு

341. மாலின விருவரு மருளி மாசிலாப்
பாலினைப் பயத்தின் படிப்பி யாதுயர்
தாலமேற் செல்வமா வளர்த்தல் தங்கட்கோர்
காலனை வளர்க்கின்ற காட்சி போலுமால்.

உரை:—மாலின விருவரும் மருளி - காம மயக்கத்தினால் ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும் கூடி, மாசிலாப் பாலினைப் பயத்தின் - குற்றமற்ற குமா ரனைப் பெற்ற பிற்பாடி, படிப்பியாது உயர் தாலமேல் செல்வமா வளர்த்தல் - அக் குமாரனுக்குக் கல்வி கற்பியாது பயன்பெறக்கூடிய உயர்த்த வுலகத் தில் தாட்சண்யமாகப் பிள்ளையை அவன் மணம்போனபடி போகவிட்டு வளர்ப்பது, தங்கட்கு ஓர் காலனை வளர்க்கின்ற காட்சிபோலும் - தங்களுக்கு அவமானத்தையும் துன்பத்தையும் தருகின்ற எமன்போன்ற ஒருவனைப் பேணுகின்ற தோற்றத்தை புடையதாகும், எ - று.

சார்ந்தவர்கள் சத்துருக்களா யிருத்தல்

342. கடன்படு பிதாவு மென்றுங் கற்பினிற் தவறித் தீங்கிற்
குடன்படு மன்னை தானு முயர்ந்திடு மழகு தானே
அடர்ந்திடும் பாரி வித்தை யறிந்துகல் லாத பிள்ளை
தடங்கட லுலகுள் ளோர்க்குச் சார்த்தசத் துருக்க னன்றே.

உரை:—கடன்படு பிதாவும் - கடன் மிதுதியாக வாங்கித் துன்பப்படு கின்ற தகப்பனாரும், என்றும் கற்பினிற் தவறித் தீங்கிற் குடன்படும் அன்னை தானும் - எப்போதும் மகள் கற்புகூல தவறிச் செய்யும் ஒழுக்கக் கேட்டிற்கு ஒத்திருக்கின்றதாயும், உயர்ந்திடும் அழகுதானே அடர்ந்திடும் பாரி - பிறர் உன்னத்தைக் கவரத்தக்க மிகுந்த அழகுடைய மனைவியும், வித்தை யறிந்த கல்லாத பிள்ளை - கல்வியைச் சரியாக ஆராய்ந்து படியாத மக்களும், தடங்கடலுலகுள்ளோர்க்கு - அன்ற சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த வுல கத்திலுள்ள மனிதர்களுக்கு சார்த்த சத்துருக்கன்னன்றே - குடும்பத்தி லேற் படும் பகைவர்களாகும், எ - று.

மனிதப் பிறவியில் வரும் இன்பமும் இடைஞ்சல்களும்

343. அடுகரி தொடர விழ வைந்தலை நாகக் காண
விடிகின்ற தறுகின் வேறைப் பற்றிகான் றிடவல் வேரைக்
கடுகவோ ரெலியும் வந்து கறித்திட வதிகின் றோணுக்
கிடைதுளித் தேனக் கின்பம் போலுமிப் பிறவியின்பம்.

உரை:—அரசரி தொடர - ஒரு வனத்தில் கொல்ல வருகின்ற யானை யானது ஒருவனைப் பின்புறொடர்ந்து தாத்த, இடிகின்றதின் அறுகின் வேரைப்பற்றி - இஃது விழும் நிலையிலிருக்கின்ற கிணற்றின் பக்கத்தில் முனைத்த அறுகம் புல்லின் வேரைப் பிடித்துக்கொண்டு, வீழ - உன்றே குதிக்கப்போன சமயத்தில், ஐத்தலைநாகம் காண - ஐத்து தலைபுடைய பாம்பு கிணற்றிற் கிடப்பது தோன்றியதால், கான்றிட - அவ் வேரைப் பற்றிய படியே தொங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, அவ்வேரைக் கடுக ஓர் எலியும் வந்து கறித்திட - அந்த வேரை விரைவாக ஒரு எலி வந்து கடித்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், அதில் கின்றோனுக்கு இடை - அப்படி கின்ற ஒருவனுக்கு இத்தனை அபாயங்களுக் கிடையில், துளித் தேன் நக்கு இன்பம் - மேலே இருக்கும் தேன் கூட்டிலிருந்து சிறிய ஒரு தேன் துளியை நக்குகின்ற இன்பத்தை, இப்பிறவி இன்பம் போலும் - இப் பிறவியிற் கிடைக்கும் அற்ப இன்பமொக்கும், எ -று.

கொடியனுக்கு அரச பதவியளித்தல் தகாதெனல்

344. தற்சனன் தனக்கு மேலாக் துரைத்தனக் கொடுத்தனென்றும்
சுற்பனை துரோகக் கேடு தாணிபின் மிகவே செய்வான்
மற்கடற் தனக்கு நீண்ட வாலிலே தேளும் கொட்ட
உற்றிடங் கொள்ளி யீந்தா னுரெலாக் கொளுத்து மன்றே.

உரை:—தற்சனன் தனக்கு மேலாக் துரைத்தனக் கொடுத்தால் - ஞ்றும்பு செய்கின்ற தியவனுக்கு உயர்த்த அதிகாரம் அளித்தால், என்றும் சுற்பனை - எப்போதும் சதியாலோசனையும், துரோகம் - கன்றி மறந்த செயல்களும், கேடு - கட்டம் விளைக்கக்கூடிய செயல்களும், தாணியின் மிகவே செய்வான் - உலகத்தில் அளவுக்கு மிஞ்சி யிறற்றவான் (அது எப்படி எனில்), மற்கடம் தனக்கு நீண்ட வாலிலே தேளும் கொட்ட - சேட்டைகள் செய்யும் தன்மையுடைய குாக்குக்கு அதன் நீளமான வாலில் தேன் கொட்டிவிட, உற்றிடம் கொள்ளி யீந்தால் - அது பொருத்த மாகப் பிடிக்கக்கூடிய னையில் கொள்ளிக் கட்டையையும் கொடுத்துவிட்டால், னுரெலாக் கொளுத்துமன்றே - நகர முழுவதையும் அது தீக்கிரை யாக்கி விடுமல்லவா?, எ -று.

தரித்திரத்தின் கொடுமை

345. தரித்திர மிக்க வனப்பினை பொருக்கிச்
சரீரத்தை யுலர்தா வாட்டும்
தரித்திரமனவாச் சோம்பனை பெழுப்புஞ்
சாற்றநு முலோபத்தை மிகுக்கும்

தரித்திரன் தலைவன் தலைவியர்க் கிடையே
தடுப்பருங் கலாம்பல விளைக்கும்
தரித்திர மவமா னம்பொப்பே ராசை
தருமிதற் கொடியதொன் றிடையே.

உரை:—தரித்திரம் மிக்க வனப்பினை யொடுக்கிச் சீரத்தை புலந்தா
வாட்டும்-வறுமையானது உடம்பின் மிகுந்த அழகைக் குறைத்து இரத்தம்
வற்றும்படியாகச் செய்யும், தரித்திரம் அளவாச் சோம்பலை எழுப்பும்-
வறுமையானது மிகுந்த வேலை செய்யும் சந்தியைக் குறைத்துச் சோம்பலை
புண்டாக்கும், சாற்றும் உலோபத்தை மிகுக்கும் - சொல்லுதற்கு முடியாத
செட்டித் தன்மையை அதிகப்படுத்தும், தரித்திரம் தலைவன் தலைவியர்க்கு
இடையே தடுப்பருங் கலாம்பல விளைக்கும் - வறுமையானது கணவன்
மனைவியர்களுக்குள் தடுக்க முடியாத சண்டையை புண்டாக்கும், தரித்திரம்
அவமானம் பொய் போராசை தரும் - வறுமையானது மதிப்புக் குறைவை
பும் பொய் சொல்லும் தன்மையையும் அளவுக்கு மிஞ்சிய சூனையையும்
கொடுக்கும், இதில் கொடியது ஒன்று இஃபே - இந்த வறுமையைப்
பார்க்கிலும் பொல்லாதது வேறொன்றில்லை, எ - று.

இதுவுமது

316. தரித்திரங் களிப்பாங் கடலுக்கோர் வடவை
சாற்றமென் ணங்கள்வா ழிடமாம்
தரித்திரம் பற்ப் றுக்கமுந் தோன்றத்
தக்கபே ராகர மென்ப
தரித்திர நன்மை சாவொழுங் கென்னுந்
தழைவனந் தனக்கழு வெனலார்
தரித்திரங் கொடிய வெவற்றினுங் கொடிதத்
தகையதை யொழித்தனன் றுமே.

உரை:—தரித்திரம் களிப்பாம் கடலுக்கோர் வடவை - வறுமை
யானது மகிழ்ச்சியாகிய கடலை புறிஞ்சுகின்ற வடவாழை காக்கினிபோலும்,
சாற்றம் எண்ணங்கள் வாழிடமாம் - பேசப்பட்ட செட்டி நின்றவுடன் குடி
யிருக்கின்ற விடமாகும், தரித்திரம் பல் பல் றுக்கமுந் தோன்றத் தக்க
போராகம் என்ப - வறுமையானது பலப்பல துயரங்களும் தோன்றுவதற்
குரிய களஞ்சியம் போல்வது, தரித்திரம் நன்மை சால் ஒழுகென்னும்
தழை வனம் தனக்கு அனல் எனலாம் - வறுமையானது நன்மை உயர்வு
முறை பென்பவை வளர்த்தோற்குஞ் சோலையைச் சுட்டெரிக்கின்ற தீயா
கும், தரித்திரம் கொடிய எவற்றினும் கொடித - வறுமையானது பெரல்
வாத எக்காரியத்திலும் தீயதாதவினும், அதை யொழித்தல் நன்றாமே-
அதினை நீக்குதல் பெரிய நன்மையாகும், எ - று.

டம்பக்காரனை மன்னர் முதலியோர் மதித்தல்

347. பொருணனி புளனென் றியாரும் புகழுமோர்

வார்த்தை வேண்டும்

இருகையுங் கடகம் வேண்டு மிலங்குஞன்

டவடங்கள் வேண்டும்

வருவிர லாழி வேண்டு மார்பிடை

மதாணி வேண்டும்

உருவமுத் தாரம் வேண்டு முயர்த்தபட்

டாடை வேண்டும்.

உரை:—பொருண் ணி புளன்ன றி யாரும் புகழுமோர் வார்த்தை வேண்டும் - செல்வம் மிகுதி புன்னவனென்று பலரும் பாராட்டிப் பேசுகின்ற சொல் வேற்படவேண்டும், இரு கையும் கடகம் வேண்டும் - இரண்டுகைகளிலும் பொற் காப்புக்க ளணியப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும், இலங்கு குண்டலங்கள் வேண்டும் - காதலில் ஒளி விடுகின்ற கருக்கன்போன்ற அணிகள் வேண்டும், வருவிர லாழி வேண்டும் - விரல்களில் மோதிர மணித் திருக்க வேண்டும், மார்பிடை மதாணி வேண்டும் - மார்பின்மீது பதக்க மணியப்படல் வேண்டும், உருவ முத்தாரம் வேண்டும் - கழுத்தி லழகிய முத்து மாலை பித்திருக்கவேண்டும், உயர்த்த பட்டாடை வேண்டும் - அரை யில் கயமான பட்டாடை தரித்திருக்கவேண்டும், ஏ -று.

இதுவுமது

348. சிவிகைமுன் னூர்தி வேண்டுஞ் செழும்பொருட்

செலவு வேண்டும்

குளிகையே வலரும் வேண்டுங் கோலமார்ந்

திருக்க வேண்டும்

களிகைதாங் குநரும் வேண்டுங் கையுறை

சிறப்ப வேண்டும்

அளிகையில் விளக்கம் வேண்டு மாரசலை

குறகு வார்த்தே.

உரை:—சிவிகை முன் னூர்தி வேண்டும் - பல்லக்கு முதலிய வாகனங்கள் வேண்டும், செழும் பொருட் செலவு வேண்டும் - வாகனஞ் சுமப்பவர் முதலிய பரிசனங்களுக்கு மிகுத்த பொருளைச் செலவு செய்வதாய்த் தெரிதல் வேண்டும், குளிகை ஏவலரும் வேண்டும் - தன்னக் கும்பிட்டிக் கொண்டு வருகிற கையுடைய வேலையாட்களும் வேண்டும், கோல மார்ந்திருக்க வேண்டும் - தோற்றப் பொலிவு பொருத்திருக்கவேண்டும், கவிதாக்குளும் வேண்டும் - குடை பிடிக்கின்றவர்களும் வேண்டும், கையுறை

சிறப்ப வேண்டும் - காணிக்கையாகக் கொடுக்கும் பொருள்கள் வனமா
யிருத்தல்வேண்டும், அவிகையில் விளக்கும் வேண்டும் - அனைத்து போகாத
திவர்த்தி முதலிய விளக்குகள் வேண்டும், அரசவை குறுகுவார்த்தே -
இவை யெல்லாம் வேந்தனது சபையை விரும்பி யடைகின்றவர்களுக்கு
வேண்டத்தக்கன, எ - று.

தள்ளக் கூடாதவை

349. செந்தமி முடைகாய் நீறு சிவிகைபொன் னா மாடை
சுந்தர மான தோகை துலங்குரிவ் வகைக ளேழும்
வந்தபோ திருகை யேந்தி வாங்கலக் குரியுந் சேர்வன்
அந்தா ளாகா வென்றா லவனிகிட் டகலுவாளே.

உரை:—செந்தமிழ் - செந்தமிழ் தூல் அல்லது பாடலெழுதிய வேடி,
அடைகாய் - வெற்றிலைபாக்கு, நீறு - திருநீறு, சிவிகை - பல்லக்கு, பொன்
னா - பொன் மாலை, ஆடை - உடை, சுந்தரமான தோகை - அழகிய
கன்னி, துலக்கும் இவ் வகைகள் ஏழும் - சிறந்த இந்த ஏழு வகைப்
பொருட்களும், வந்த போது இருகை ஏந்தி வாங்க - ஒருவன் முயலாமல்
அவனுக்குக் கிடைத்தபோது இரண்டு கைகளையும் நீட்டிப் பெற்றுக்கொண்
டால், இலக்குமியும் சேர்வன் - திருமகன் வாங்கினவனை வந்தடைவான்;
அந்த நான் ஆகா என்றால் - இவை வந்த காலில் அவற்றை வேண்டா
மென்று கூறினால், அவனை விட்டு அகலுவாளே - திருமகன் அவனிடத்தி
விரும்பு மகன்று செல்லுவான், எ - று.

பொருளை நல்வழியிற் செலவிடு முறை

350. கைப்பொருள் பெற்ற ஞான்றே கடவுளா லயத்திற் கீத்து
மெய்ப்படு புராண நூல்கள் கிருப்பொடு கேட்டு வந்து
வைப்பென் கிரப்போர்க் கீத்து வருபவ ருளதேற் கூற்ற
மொய்ப்புபத் தண்டந் தப்பி முன்னவ னின்பத் தாழ்வார்.

உரை:—கைப் பொருள் பெற்ற ஞான்றே - ஒருவன் தன் கைக்கு
வாக்கடிய செல்வம் கிடைக்கப்பெற்ற அன்றே, கடவுள் ஆலயத்திற்கு
சுந்து - தெய்வத்திருக் கோயிலுக்கு ஒரு பகுதியைக் கொடுத்து, மெய்ப்
படு புராண நூல்கள் கிருப்பொடு கேட்டு வந்து - உண்மை யன்பர் வா
லாறு முதலிய அற நூல்களைப் பத்தியோடு கேட்டு மகிழ்ந்து, வைப்பென்
இரப்போர்க்கு சுந்து - தஞ்செய்த வந்த பாசார்களுக்கு இயன்றதைக்
கொடுத்து, வருபவர் உளரேல் - இவற்றை நியதியாக செய்து வருபவர்க
ளிருப்பாரானால், (அவர்கள்) கூற்றம் மொய்ப் புயம் தண்டம் தப்பி -
ஈமனுடைய வலிய தோளிற் சாற்றப்பெற்ற தண்டமுதத்தினின்றும்

பிழைத்து, முன்னவன் இன்பத்தில் ஆழ்வார் - முதல்வனுயிர் எடவு
ஞடைய பேரின்பத்தி லாழ்வார்கள், எ - று.

காலத்தில் அறஞ்செய வேண்டுமெனல்

351. பசியிருந்த பின்னெல்லை விதைப்பதுபோல்
வீட்டிடைந்திப் பற்றிக் கொண்டு
நசியும்போ ததையறிக்க வாறுவெட்டல்
போலும்போர் கடக்குங் காலை
விசிகதூல் சுற்கமுயல் வதுபோலும்
கபமிஞ்சி விக்கிச் சிக்கி
இசிவுகொண்டி சாங்காவத் தெப்படிநீ
பறம்புரிவா ரிதயப் பேயே.

உரை :—பசி யிருந்த பின் னெல்லை விதைப்பதுபோல் - பசி யொருவ
னுக்கு அதிகப்பட்ட பின் சோற்றுக்கு வேண்டிய அரிசியைப் பெறுவதற்கு
செல் விதையை வயலில் விதைப்பது போலவும், வீட்டிடைத் தீப்பற்றிக்
கொண்டு நசியும்போது - குடி யிருக்கும் வீட்டில் தீப்பிடித்து எல்லாரும்
இறந்துகொண்டிருக்கும்போது, அதை அவர்களுடைய ஆறு வெட்டல் போலும்
அக்ஞைப்பை யனைத்தற்கு வேண்டிய தண்ணீர்க்காக ஆற்றில் ஊற்றினதை
தொண்டதல் போலவும், போர் கடக்கும் காலை - சண்டை கடக்குஞ்
சமயத்தில், விசிக தூல் சுற்க முயல்வது போலும் - அம்புவிடும் வித்தை
யைப் படிப்பதற்கு முயற்சி செய்தல் போலவும், கபம் மிஞ்சி விக்கிச் சிக்கி
இசிவு கொண்டு சாங்காலத்தில் - தொண்டையில் கோழை மிகுந்த விக்
கும் தடுமாற்றமும் ஏற்பட்டு சரம்புகளுக்கு இழுப்புண்டாகி இறக்கும்
நருணத்தில், இதயப் பேயே நீ எப்படி அறம் புரிவாய் - மனமென்னும்
பிசாசே நீ எவ்வாறு நருமம் செய்யக்கூடும்?, எ - று.

குறிப்பு:—மூன் உரிய செயல்கள் வேண்டிய பயனைக் கொடாமல்
போல வாழ்வான் எல்லாம் சும்மாயிருந்து மாணாலத்தில் நருமஞ் செய்ய
முயலுதல் உரிய பயனைத் தாது என்பது கருத்து.

பெண் கொடுத்தற்கு உரியவரல்லாதார்

352. முதலில் விருப்ப முடைபவன் மிடியன்
மூர்க்கன்கேண் டேயத்தி லுள்ளோன்
புத்திரில் வயிரம் பொருந்திய சூன்
புதல்விதன் வயதின்மும் மடங்கு

தத்திய வயது னோனினார் தமக்குத்
தானியி லொருவரு முள்ள
தத்தின் மகனைத் தாத்தகா தென்னுக்
கணிதநூல் நவின்நிடு மன்னே.

உரை:—முத்தியில் விருப்பம் உடையவன் - மோட்ச மடைவதிலேயே ஆசைபுடையவன், மிகுபன் - வறியவன், மூர்க்கன்-பிடிவாதமுள்ள மூடன், சேண் தேயத்திலுள்ளோன் - தூமா விருக்கும் எட்டிலிருப்பவன், புத்தியில் வயிர்ம் பொருத்திய குான் - ஞாபகத்தில் செய்த நினைவை அழுத்தமாக வைத்துக்கொண்டு நினை செய்பவன் கருதும் உறுதியுடைய வீரன், புதல்வியன் வயதின் மும்மடக்கு தத்திய வயதுனோன் - மணமகளின் வயதைப் பார்க்கிலும் மூன்று மடக்கு அதிகமான வயதுடையவன், இனார் தமக்கு - இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு, தானியில் ஒருவரும் உன்னம் தத்தியியில் யாரும் மனமிகுத்தி, நன்மகளைத் தாத்தகேது இன்னு - நல்ல பெண்ணைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று, கணித நூல் நவின்நிடுமும் - சோதிட நூல் உதும், மன், தி - அரை, எ - று.

பெண்ணை மணத்தற் குரியவராவார்

353. புரைதபு குணனுஞ் சேமும் வனப்பும்
பூரண வாயுளுந் தப்புங்
கையில்கிற் பனமும் பாலனம் புரியுங்
கத்தருங் குறைவிலா தாக
விரவுசெல் வழமா மெண்வகை யுடைய
வாடவர் கிருப்புற வண்ணம்
பாதிசின் நவர்க்கு மகெக்கொடை புதவல்
பருணிநர் கடமை தாமால்.

உரை:—புரைதபு குணனும் - குற்றமில்லாத நற்பண்பும், சேமும் - நிறத்த வொழுக்கமும் வனப்பும் - அழகும், பூரண ஆயுளும் - துலிற் உறப்பட்ட முழு ஆயுசும், தப்புங் - வலிமையும், கையில்கிற் பனமும் - அனலில்லாத கல்வியும், பாலனம் புரியுங் கருத்து - தன்னைச் சேர்த்தவரைக் காப்பாற்றுகின்ற நோக்கமும், அரும் குறைவிலாதாகவிரவு செல்வமும் - குற்றமில்லாத வழியிற் கிடைத்த அருமையான ஐகவரியமும், ஆம் என் வகையுடைய ஆடவர் - ஆகிய எட்டுவகை கலன்களையுடைய ஆண்மக்கள், விருப்புற வண்ணம் பாலி கின்று - விரும்புகின்ற முறையில் அவர்களைத் ததித்தி, அவர்க்கு மகன் கொடை புதவல்-அவர்களுக்குக் கண்ணிர்தானஞ் செய்தல், பருணிநர் கடமைதாம் - அறிஞரது கடமையாகும், ஆல் - அரை, எ - று.

நசனுக் காட்டலி னருமை

354. மக்க னாக்கையிற் பிறத்தலே யரிதமற் றதினும்
தக்க கூன்குரு ளுமையைத் தறத்தலு மரிது
செரு ளத்திடை வருதலு மரிதுஞ் சனத்தான்
முக்க னீசனுக் காட்டல் முற்றிலு மரிதே.

உரை:—மக்கள் ஆக்கையில் பிறத்தலே அரிது - (வினக்கு, பறைய முதலிய பிறவுள்ளோரேப் பிறவாமல்) மனித லுடம்பெடுத்தப் பிறப்பது மிகவும் அரிவ செயலாகும், அதிலும் - அப்படி மனிதார்ப்புப் பிறப்பதிலும், தக்க கூன் குரு ளுமையைத் தறத்தலும் அரிது-துவார்த்தும் வேண்டும், என் தெரியாமல், வாய் பேசாமல் முதலிய குற்றவெனினின்று கீங்குதல் மிக அருமையாகும், செருவத்திடை வருதலும் அரிது - உயர்ந்த குடியிற் பிறத்தல் அந்நினும் அருமையானதாகும், ஞானத்தால் முன்ன நசனுக்கு காட்டல் முற்றிலும் அரிதே - அதனோடு தக்க அறிவு பெற்ற மூன்ற என் னையுமடவ விவபெருமானுக்கு ஆனாதல் எல்லாவற்றிலும் அரிவ செயலாகும், எ - று.

காமத்தின் தீமை

355. காமத்தா லித்திரன் ளைக்க மெய்தினுள்
காமத்தா லிராவணன் கருத்த ழித்தனன்
காமத்தாற் கீசகன் கவலை யுற்றான்
காமத்தா லிறத்தவர் ளைக்கி லார்தளே.

உரை:—காமத்தால் இத்திரன் ளைக்க மெய்தினுள் - பெண் மோசத்தால் விண்ணவர்க்கு அநிபதியாபிப இத்திரன் ளுதமர் மனைவியாபிப அசுவிதையைக் காதலித்த மனக் கைத்தெறித் தேவையிப சாபத்தைப் பெற்றான், காமத்தால் இராவணன் கருத்த அழித்தான் - பெண் மயலால் இராவணன் தோபிராட்டியைக் கைத்தம் தன் எண்ணம் விதையேறப் பெரும லுழித்தான், காமத்தால் சோன் கவலை யுற்றான் - பெண் கைக்கையால் விராடன் கைத்தனனாகிப சோனென்பவன் துறையதையை விரும்பிப் பெருது கவலைப்பட்டிறத்தான், காமத்தால் இறத்தவர் ளைக்கி லார்தளே - இவர்களைப்போலத் தவருள பெண்மாதல் காரணமாக உயி ரிழந்தவர்கள் அளவில்லாதவர்கள், எ - று.

சினத்தின் தீமை

356. மூங்கிலிற் பிறத்த முழங்குநீ மூங்கின்
முதலை முருக்குமா போலத்
தாய்க்குஞ் சினத்தி தன்னுளே பிறத்த
தன்னுது கிண்பெருஞ் சாய்க்கும்

ஆக்கதன் வெம்மை பற்த்தவர் கமையா
வதனையுள் ளடக்கவு மடக்கா
தோங்கிய கோபத் திபின் பொக்கு
முட்பகை யுலகில்வே றண்டோ.

உரை:—மூங்கிலில் பிறந்த முழக்கு தி - மூக்கி லுராய்தலினால் தோன்றி யோசையேற்றி வினக்கமாய் வரிபம் கவாலையானது, மூக்கில் முதலற முருக்குமாபோல - அந்த மூக்கில்லையே வேறறம்படியாக முற்றிலும் அழித்த விடுதல் போலும், தாங்கரும் சினத்தி தன்னுளே பிறத்து - பொறக்க முடியாத கோபத் தியானத ஒருவனது உள்ளத்திலேயே தோன்றி, தன்னுற கிளையெலாம் சாய்த்தும் - கோபப்பட்டவனை யழிப்பதோடு அவனுடைய கெருக்கிய உறவினரை யெல்லாம் மாற்றித்தும், ஆக்கதன் வெம்மை யறித்தவர் - அப்படிப்பட்ட அதன் பொருண்மையை யுணர்ந்தவர்கள், கமையாவதனை உள்ளடக்கவும் - சாத்தமாய் அதனை மனத்திலேயே அடக்க முயன்றாலும், அடக்காத - அத எளிதி வடக்கமாட்டாத, ஒக்கிய கோபத்திபின் பொக்கும் உட்பகை யுலகில் வேற றண்டோ - மிதமிதப்பட்டு சீரறவாகிய கெருப்புப்போல ஒருவனுக்கு அச்ச சேத ஒரு வேற யாநு மிவலை, ௭ - ற.

தலைவைத்துப் படுக்கு முறை

357. இணையிறன திசிலொருவன் கீழ்த்திசையிற்
தலைவைக்க வினிய மாமன்
மணிதிகழ்பொன் செடுமாடத் துறைத்திடிற்றென்
நிசையதனில் வைக்க வேண்டும்
அணிபெறுவேற் றாருறையிற் குடதிகையிற்
சாரவைக்க வடுத்தெப் போதும்
உணர்வின்றி யுத்தாததே தலைவைத்துத்
தயிப்புரித னொண்ணு தாமால்.

உரை:—இணையில் தனது இலில் ஒருவன் கீழ்த்திசையில் தலைவைக்க - ஒப்பற்ற தன்னுடைய வீட்டில் ஒருவன் படுத்தும்போது கீழ்த்திசையில் அவன் தலைவைத்துப் படுத்தல் வேண்டும், இனிய மாமன் மணி திகழ்பொன் செடுமாடத்து உறத்திடில் - எல்ல மாமனானது இரத்தினங்கள் விளங்கும் பொன்னினால் அவங்கரிக்கப்பெற்ற உயர்த்த மாணிகையில் தங்கினால் தென்றிசையதனில் வைக்கவேண்டும் - படுக்குங்கால் தெற்குத் திசையில் தலைவைத்தல் வேண்டும், அணிபெறு வேற்றார் உறையில் குடதிகையில் சாரவைக்க - அழகான அயலூரிற் தங்குமிடத்தில் மேலைத் திசையில் தலையை வைத்துக்கொண்ட, எப்போதும் - எக்காலத்திலும், உணர்வு

இன்றி - ஞாபகமில்லாமல், அடுத்த உத்தரத்தே நிலைவந்தத் தயில்
புரிதல் - அடிச்சடி வடநிலையில் நிலைவந்தத் தூக்குதல், ஒண்ணுதாம் -
சகத்திற்குப் பொருத்தமில்லாத செயலாகும், ஆல் - அரை, ஏ - று.

கடவுள் பக்தியினின்று யமையாமை

358. அன்பிலா நெஞ்சு மரும்பிணி பெனவு
மளவிலாப் பணைநமக் கெனவு
தன்பமார் சோச மோகமே முதலார்
தயரெலாம் விளைநில மெனவும்
இன்பயி டெய்தி டற்கிடை யூறு
மிருளுமென் றியம்புவர் பெரியோர்
தன்பிலா னிறைவர்க் கன்பிலா நெஞ்சே
துணையிலை துணையிலை பெனக்கே.

உரை :- அன்பிலா நெஞ்சும் அரும் பிணியெனவும் - கடவுளிடத்தில்
பக்தியில்லாத உள்ளமானது திரா சோய் போல்வதென்றும், அன்பிலா
பணை நமக்கெனவும் - எல்லையற்ற விரோதத்தை நமக்கு விளைக்கக்கூடிய
தெனவும், தன்பமார் சோச மோகமே முதலாம் தயரெலாம் விளை நில
மெனவும் - தன்பத்தைத் தாக்கூடிய எவ்வகை ஆணைகள் முதலிய இடைஞ்
சல்களுக்கெல்லாம் அது உற்பத்தி விடமெனவும், இன்ப வீடு எய்திடற்கு
இடை யூறும் இருளும் என்று - நிலத்த இன்பத்தைத் தாக்கூடிய மோட்
சத்தை யடைவதற்குத் தடையாயுள்ள அறியாமைக்கும் அது இடமாமென்
றும், பெரியோர் இயம்புவர் - பெரியோர்கள் கூறுவார்களாதலால், தன்
பிலா இறைவர்க்கு அன்பிலா நெஞ்சே - யாதொரு தன்பமும் அணுகப்
பெறாத கடவுளிடத்தில் பக்தியில்லாத மனமே!, துணை இலை துணை இலை
எனக்கே - கேடு விளைப்பதினாலும் நன்மை செய்யாமைவினாலும் கீ எவ்
விதத்திலும் எனக்கு உதவியில்லாதவனா யிருக்கிறாய், ஏ - று.

தொழிலி முயற்சியின் அவசியம்

359. கடவுள் குவனென் நெண்ணிநித் திபமுங்
கருதுறு முயற்சிசெய் யானெல்
அடலுறு செல்வ மடைகுவ னேகொ
வருங்கலத் திட்டபா னடிசிவ்
மிடலுறு காத்தா வெடுத்தனா தெங்குந்
வீங்குமவெம் பசிப்பிணி யொழிப்பன்
உடல்பவற் தனக்கோ ஶாகா மாமென்
றுடனணி வாட்டுமெய்த் தவத்தோய்,

உரை :—உடல் பவம் தனக்கோர் ஆராமம் என்று - உடம்பு பிறவி
களின் வித்தக்கோ நிரூப்பிடமென்று எண்ணி, உடல்கனி வாட்டும் மெய்த்
தவத்தோய் - அவ் வுடம்பை மிகவும் விரதங்களால் தளர்விக்கின்ற உடற்
சார்பான தவ முயற்சி புடையவனே !, கடவுள் ஈடுவனென்று எண்ணி -
முயற்சி செய்யாவிட்டாலும் கடவுள் வேண்டியதை அளிப்பா ரென்று
நினைத்துக்கொண்டு, சித்தியமும் சுருதறு முயற்சி செய்யானேல் - நினைர்
தோறும் ஒருவன் ஆலோசித்துச் செய்யக்கூடிய தொழிலைச் செய்யாம
லிருந்தால், அடலுறு செல்வம் அடைகுவனே கொல்-திருமை பொருத்திய
ஐசவரியத்தை பொருவன் பெற்ற விறவானு ? , அருக்கலத்திட்ட பாலடி
சில் - அருமையான உணவு பாத்திரத்திலிட்ட பாலுணவை, மிடலுறு
கரத்தால் எடுத்தனாது - வலிமைபுள்ள தன் னையாலெடுத்து ஒருவன்
உட்கொள்ளாது, எங்ஙன் வீங்கும் வெம்பிப்பிணி யொழிப்பன் - எவ்வாறு
மிகுதியாய் வளர்கின்ற கொடிய பரிசோதனைத் தீர்க்கக் கூடும் ? எ - று.

தங்கள் தாழ்வை யறியாதவர்கள்

360. மங்கையர் விருத்தினர் வயித்திய ரிப்போர்
பங்குபிணி பாளரொடு பாலகர் விருத்தர்
அங்கமறை வேதியரு மந்தரு மன்னர்
தங்கள்குறை பால்வருமோர் தாழ்வுமறி யாரே.

உரை :—மங்கையர் - மங்கைப் பருவமாகிய யௌவன மடைந்த மாத
ரும், விருத்தினர் - விருத்தண்ண வர்க்குப்பவர்களும், வைத்தியர் - மருத்
துவத் தொழில் செய்பவர்களும், இரப்போர் - பிச்சை யெடுப்பவர்களும்,
பங்கு - கொண்டிகளும், பிணியாளரொடு - சேயாளிகளும், பாலகர் விருத்
தர் - குழந்தைகளும் வயோதிகர்களும், அங்கமறை வேதியரும் - ஆறங்க
தூங்கி யோதகின்ற பிராமணரும், அந்தரும் - குரு-ரும், மன்னர் -
வேந்தரும், தங்கள் குறையால் வருமோர் தாழ்வு மறியாரே - தங்களுடைய
குற்றத்தால் வருகின்ற கேவலத்தை புணரமாட்டார்கள், எ - று.

திருமகள் பிரியக் காரணம்

361. காலை மாலை யுறங்குவர் காரிகை
கோல மேனி சூலைத்தபின் கூடுவர்
சாலி ராத்தபிர் சாதமொ டுண்பவர்
மாலை கேரினு மாது சிரிவளே.

உரை :—காலை மாலை உறங்குவார் - காலைப் பொழுதிலும் மாலைப்
பொழுதிலும் ஊங்குகின்றவர்களும், காரிகை கோல மேனி சூலைத்த பின்
கூடுவர் - பெண்கள் மணக் கோலக் சூலைத்த விதவையான பின் அவர்கள்
ஊப் புணர்கின்றவர்களும், சாலி ராத்தபிர் சாதமொ டுண்பவர் - தெளி

வான் இரத்திரிசோத்தில் அன்னத்தோடு தயிரைக் கலந்த புசிப்பவர்
களும், மாலே சேரினும் - அவர்கள் திருமாலைப் போன்ற சிறப்புடையவர்
களாயிருந்தாலும், மாது பிரிவுளே - திருமகன் அவர்களை விட்டு அகலு
வான், எ - று.

ஞானத்தின் தனிச் சிறப்பு

362. வெள்ளத்தே போகாது வெந்தணலில் வேகாது
கொள்ளத்தான் போகாது கொடுத்தாலும் குறையாது
கள்ளருக்கு மெட்டாது காவலுக்கு ஈமையாது
உள்ளத்தே பொருளிருக்க ஓரினுழைத் துழல்வானேன்.

உரை:—வெள்ளத்தே போகாது - ஆற்றாரீர்ப் பெருங்கிலே அடித்தல்
கொண்டு போகப்படாமல்; வெம் தணலில் வேகாது - கொடிய செருப்பில்
வெந்து சாம்பலாகாமலும், கொள்ளத்தான் போகாது - ஒருவரால் எடுக்கப்
பட்டு ஒழிந்து போகாமலும், கொடுத்தாலும் குறையாது - ஒருவருக்குக்
கொடுத்தால் குறைவுபடாமலும், கள்ளருக்கும் எட்டாது - திருடர்களுடைய
கைக்கு எட்டாமலும், காவலுக்குக் கைமையாது - ஒருவரால் சிறைப்படுத்தத்
கூடாமலும், உள்ளத்தே பொருளிருக்க - செஞ்சிலே ஞானமாயி ஐசுவரிய
மிருக்குங் காலத்தில், ஊரில் உழைத்து உழல்வானேன் - அதனால் பெறத்
கூடிய பேரின்பத்தைப் பெறாமல் செல்வத்திற்காக நாட்டிலே முயன்று
திரிவது ஏதற்காக, எ - று.

மூதேவி வருவதற்குக் காரணம்

363. இஞ்சி செல்லி யிலைக்கறி பாவற்காய்
கஞ்சி வெண்டயிர் கங்கு லருந்திடில்
பொஞ்ச பூமகள் போயுடன் மூத்தவள்
கொஞ்சிக் கொஞ்சிக் குலாவி நடிப்பளே.

உரை:—இஞ்சி செல்லி இலைக்கறி பாகற்காய் - இஞ்சியையும் செல்லிக்
காயையும் கீரை புண்டுகளையும் பாகற்காய்க் கறியையும், கஞ்சி வெண்
தயிர் - கஞ்சியையும் வெண்மையான தயிரையும், கங்குல் அருந்திடில் -
இரத்திரியிற் புசித்தால், பொங்கு பூமகள் போய் - பொங்கி விளங்குகின்ற
நாமரைப்பூத் தேவியாகிய இலக்குமி வசன்றுவிட, உடன் மூத்தவள் -
உடனே அவளுக்கு மூத்தவனாகிய மூதேவி, கொஞ்சிக் கொஞ்சி குலாவி
நடிப்பளே - மெல்ல மெல்ல வந்து நடப்பாதி நடனம் புரிவான், எ - று.

அடா என்பது இன்சொ ளாகுமிடம்

364. கடாவி டஞ்சமர்க் களத்தினு மடந்தைய ரிடத்தும்
விடாம லோதிய கவிதைபா ராட்டிய விடத்தும்
கடாவி டஞ்சிறு பிள்ளை ணவிலு மல் விடத்தும்
அடாவெ னுஞ்சொ ளை பின்சொ ளா மதிப்பர்கற் றறித்தோர்.

உரை:—கடாவிடுஞ் சமர்களைத்தினும் - கொழுத்த வீரப் படைகளைச்
செலுத்தும் புத்தகளைத்திலும், மடந்தையரிடத்தும் - காதல் வைத்துள்ள
பெண்களோடு பழகுமிடத்திலும், விடாமலோதிய கவிதை பாசாட்டிய
விடத்தும் - நயங்களைத் தவறவிடாமல் இயற்றிய பாடல்களைப் புழுத்து
உறுமிடத்தும், கடாவிரும் சிறுபிள்ளைகள் கவிலும் அடவிடத்தும் - குடி
பாடி சடக்கும் சிறு குழந்தைகள் மழலைச் சொல் பேசுகின்ற விடத்திலும்,
அடாவெனும் சொலை - (வீரர் பெண்டிர் கற்றவர் குழந்தைகள் என்பவர்
உபயோகிக்கும்) அடாவென்ற வார்த்தையை, கற்றறித்தோர் இன்சொ ளா
மதிப்பர் - உலக ஈடை தெரிந்த அறிஞர் இனிய மொழியாகக் கருதுவர்,
எ - று.

அடக்கமிலா மனைவியின் தன்மை

365. அடுத்தமனை தொறுத்திரிவான் கணவனுக்கு

முன்னுண்பா ளடக்க மில்லான்

கடுத்தமொழி பேசெடுவான் சிறுதனந்தே

டுவனிவனைக் கலந்து வாழ்தல்

எடுத்தவிடைக் கொடியாரே தண்டலையா

ரேபெவர்க்கு மின்ப மாகக்

குடித்தனமே செயவேண்டிப் பிடாரிதனைப்

பெண்ணைத்துக் கொண்ட தாமே.

உரை:—எடுத்த விடைக் கொடியாரே தண்டலையாரே - உயர்வாக
எடுக்கப்பட்ட சந்திக் கொடியையுடைய பெருமானே!, தண்டலைப் பதிலில்
வீற்றிருக்கும் பெருமானே!, அடுத்த மனைதொறும் திரிவான் - பக்கத்து
வீடுகளெங்குஞ்சென்று வீண் பொழுது போக்குபவளும், கணவனுக்கு முன்
உண்பார் - சுவை நயமாடப் புருஷனுக்கு முன்னே உணவு கொள்பவளும்,
அடக்கமில்லான் - சாத்த மில்லாதவளும், கடுத்தமொழி பேசெடுவான் -
பிறரை வருத்தக் கூடிய கோபச் சொல் உறுபவளும், சிறுதனம் தேடு
வான்-வீட்டிலுள்ளவற்றிற் சிறு பகுதியைபத்திருத்த தனக்குரிய சொத்தாக
வைத்துக் கொள்பவளும், இவனைக் கலந்து வாழ்தல் - ஆகிய தன்மைபுடை
பவளோடு கூடி இல்லற வாழ்க்கை நடத்துதல், எவர்க்கும் இன்பமாகக்
குடித்தனமே செயவேண்டி - எல்லார்க்கும் என்மை தரக்கூடிய இல்லற

வாழ்க்கை கடத்த விரும்பி பிடாரிதனைப் பெண் வைத்துக் கொண்ட
தாமே - பெரும் பேயொன்றை மனையாளாகக் கட்டிக்கொண்ட தொக்
கும், ௭ - ௮.

பயனற்றவை

366. மாடில்லான் வாழ்வு மதியில்லான் வாணிபமும்
நாடில்லான் செக்கோ னடாத்துவதும்—கூறிக்
குருவில்லா வித்தை குணமில்லாப் பெண்டும்
விருந்தில்லான் வீடும் விழல்.

உரை:—மாடு இல்லான் வாழ்வும் - செல்வ மில்லாதவனுடைய குடும்ப
வாழ்க்கையும், மதியில்லான் வாணிபமும் - அறிவில்லாதவன் செய்யும்
வர்த்தகமும், நாடு இல்லான் செக்கோல் ஈடாத்துவதும் - தனக்கெனத்
தேசமில்லாத மன்னன் நீதி செலுத்துவதும், கூடும் குரு வில்லா வித்தை-
பொருத்தமான ஆசாரியனில்லாத கல்வியும் குணமில்லாப் பெண்டும் - நற்
பண்பில்லாத மகளிரும், விருந்தில்லான் வீடும் - விருந்தினரை உபசரி
யாத குடி யிருப்பும், விழல் - விழற் புல்லுப்போல பயனற்றவையாகும்,
௭ - ௮.

பிறரிடத்து வெளிப்படுத்தத் தக்கவை

367. தகுதிகொள் கடனக் கடன்றனைத் தீர்த்த
குன்பொருள் கோடல்பின் பகர்தல்
மகளிரைக் கொடுத்தல் தன்னுடை பொழுக்க
மரபினிற் புரிந்ததன் பாவம்
புகலரு மயலோர் நற்குண மென்னப்
புகன்றயிவ் வென்பது மெவர்க்கு
மிகலற மறைபா துரைத்திட லொழுக்கத்
தியல்பென மொழிவர்தன் குணர்தோர்.

உரை:—தகுதி - தகுதியைத் தெரியாதவனிடத்தில் அதனைக் கூறுத
லும், கொள் கடன் - கொண்ட கடனைத் தெரிவித்தலும், அக் கடன்தனைத்
தீர்த்தல் - அந்தக் கடனைத் தீர்க்கும் வழியைக் கூறுதலும், தான்
பொருள் கோடல் - வியாபாரத்திற்கு வேண்டிய பொருளை இன்னவென்று
தெரிவித்து வாங்கிக்கொள்ளுதலும், பின் பகர்தல் - பிற்பாடு விலைகூறி
விற்றலும், மகளிரைக் கொடுத்தல் - பெண்ணைக் கொடுத்து மணம்புரி
வித்தலும், தன்னுடைய ஒழுக்கம் - தன்னுடைய வழக்கத்தைக் கூறுத
லும், மரபினில் புரிந்ததன் பாவம் - வழக்கம்பற்றித் தான் செய்த குற்றம்
கூறுதலும், புகலரும் அயலோர் நற்குணம் - சொல்லுதற்கரிய பிறருடைய
செல்ல குணங்கள், என்னப் புகன்ற இவ்வென்பதும் - என்று கூறப்பட்ட

இந்த ஒன்பதினையும், எவர்க்கும் இசைவ மறையாது உரைத்திட - யாவருக்கும் விரோத மில்லாமல் வெளிப்படக் கூறுதல், ஒழுக்கத் தியல்பென நன்குணர்த்தோர் மொழிவர் - எல்லொழுக்கத்தின் தன்மையாருமென்று செவ்வியி னறிந்தவர் கூறுவாரேன், எ - று.

பேய்த்தன்மை புடையவர்கள்

368. தன்னைப் புழுவானுஞ் சாட்சிசொல்லி கிற்பானும்
பொன்னிமிகத் தேடிப் புதைப்பானும்—ஒன்னலர்தம்
நண்புத்தி கேட்பானு நாணமில் லாதானும்
பெண்புத்தி கேட்பானும் பேய்.

உரை:—தன்னைப் புழுவானும் - செருக்கினால் தன்னைப் பெரியவரைப் பாசாட்டிப் பேசுகின்றவனும், சாட்சி சொல்லி கிற்பானும் - பொய்ச்சாட்சி வழக்கமாகச் சொல்லி வருபவனும், பொன்னி மிகத் தேடிப் புதைப்பானும் - பொருளை அதிகமாகத் தேடித் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன் படுத்தாமல் அதனை மண்ணிற் புதைத்த வைக்கின்றவனும், ஒன்னலர்தம் நண்புத்தி கேட்பானும் - பகைவர்களுடைய எட்பாய்த் தோன்றும் பொய்யான புத்திமதியை ஏற்றுக்கொள்பவனும், நாணம் இல்லாதானும் - தீய காரியங்கள் செய்வதில் உச்சமில்லாதவனும், பெண்புத்தி கேட்பானும் - காமமயக்கத்தால் பெண்ணை கூறும் தவறான வுரையைக் கேட்டு எடப்பவனும், பேய் - பேய்த்தன்மை புடையவராவர், எ - று.

மனைவியின் சிறப்பியல்புகள்

369. அன்னை தபையு மடியான் பணியுமலர்ப்
பொன்னி னழகும் புலிப்பொறையும்—வன்னமுறும்
வேசி துயிலும் கிறன்மத் திரிமதியும்
பேசி லிவைபுடையான் பெண்.

உரை:—அன்னை தபையும் - ணைவனைப் பேணுவதில் தாய்போன்ற கருணையும், அடியான் பணியும் - எவல் கேட்பதில் அடிமைபோன்ற தாழ்மைபும், மலர் பொன்னின் அழகும் - தாமரைப் பூயினுறையும் இலக்குவியின் வண்பும், புலிப்புறையும் - பூமாதேவிபோன்ற பொறுமைபும், வன்னமுறும் வேசி துயிலும் - எயக்கன் பொருந்திய விசைமசுளிர்போல இன்பம் விளைத்தத் தூக்கு மியல்பும், கிறல் மத்திரி மதியும் - கைரியமான அமைச்சர்க்குள்ள அறியும், பேசில் இவை புடையான் பெண் - சிறப்பாகக் கூறுமிடத்தா ழுகிய இத்தன்மைகளை புடையவன் உத்தமமான மனைவியாவான், எ - று.

இன்னவர் தாய்மாரெனல்

370. தன்னை யளித்தா டமையன் மனைகுருவின்
பன்னி யரசன் பரேறேவி—தன்மனையைப்
பெற்றா னிவரையே பேசி வெவருக்கும்
கற்றாய ரென்றே கவில்.

உரை:—பேசில் - ஆராய்ந்து கூறியிடத்து, எவர்க்கும் - எல்லார்க்கும்,
தன்னை அளித்தான் - தன்னைப் பெற்றவன், தமையன் மனை - மூத்த சகோ
தரனது மனைவி, குருவன் பன்னி - ஆசாரியனது பத்தினி, அரசன் பயில்
தேவி - மன்னனது பட்டத்தத் தேவி, தன் மனையைப் பெற்றான் - தன்
மனைவியின் தாயாகிய மாமி, இவரையே - என்னும் இவர்களுையே, எல்
தாயர் என்றே கவில் - எல்ல தாய்மார்கள் என்று கூறக, எ - று.

பொருளின் சிறப்பு

371. கற்பொரு ளறத்தை யின்ப கலத்தைஞா னத்தை மிக்க
பற்பல ருறவைப் பொல்லாப் பகைகவிர்த் திடுத்தி றத்தைச்
சொற்பெரும புசுழை பென்றுத் துகளிவாப் பெருமை தன்னைப்
பொற்புறம் கதியை வாய்ந்த பொருளவாற் பெறுவ தின்றே.

உரை:—கற் பொருள் - எல்ல உடைமையுடைய, அறத்தை - தருமத்
தையும், இன்ப கலத்தை - இன்பந்தரும் கன்மையையும், ஞானத்தை -
அறிவையும், மிக்க பற்பலர் உறவை - பலவகைப்பட்டவர்களுடைய மிகுத்த
கட்டையும், பொல்லாப் பகை தவிர்த்திடம் திறத்தை - கொடிய பகைகளை
யொழிக்கும் வகையையும், சொல் பெரும் புசுழை - உயர்வாகப் பேசப்படு
கின்ற பெரிய கீர்த்தியையும், துகளிவாப் பெருமை தன்னை - குற்றமற்ற
சால்பையும், பொற்புறம் கதியை - சிறப்பு மிக்க எல்ல மார்க்கத்தையும்,
வாய்ந்த பொருள் அவால் பெறுவதின்றே - அவ்வவற்றிற்கு வேண்டிய
பொருளில்லாமல் தேடிப் பெறுவது இயலாததாகும், எ - று.

வெளியிடக் கூடாதவைகள்

372. மந்திரத் தன்னைப் பிறாவ மதித்தல்
மகளிரைச் சேர்தல்வஞ் சனைதன்
கந்தலி லாயுள் பிறந்தகா னிக்ளி
னண்ணிப குற்றமீ ணிதியும் -
முந்திய கற்பின் மனைவிதன் குணங்கள்
மொழிந்தகிவ் வென்பது மாமி
சிந்தற வரினும் பிறொடு மொழித
மீதென வுரைப்பேரே தெளித்தோர்.

உரை:—மந்திரம் - இரகசியமாய் உபதேசித்த மந்திரத்தையும், தன்னைப் பிறர் அமையுதல் - தன்னைப் பிறர்கள் இழுவதையும், மகனி னார் சேர்தல் - பெண்டிர் தொடர்பையும், வஞ்சனை - எதிரிக்குச் செய்யும் கபடத்தையும் தன் மர்தலில் ஆயுள் - குன்றக் கூடாத வயதையும், பிறந்த கான் - சென்ம கட்செந்திரத்தையும், இவ்வில் எண்ணிய குற்றம் - வீட்டில் சிசுமீர்த்த குறைகளையும், நீள் சிதியும் - தனக்குள்ள பெருஞ் சொத்தையும், முத்திய கற்பின்மனைவி தன் குணங்கள் - இல்லாளின் கற்பு முதலிய சிறந்த தன்மைகளையும், மொழிந்த இவ்வொன்பதும் - சொல்லப்பட்ட இவ்வொன்பது காரியங்களையும், ஆயி சித்தற வரினும் - உயிர்போகும் தருணமா யிருந்தாலும், பிறரொடு மொழிதல் தீதென - பிறரிடத்திற் கூறுதல் தீமைக் கேதவாமென்று, தெளித்தோர் உரைப்போ - அறிஞர் செப்புவார்கள், எ - று.

பொய் மிதுதியாய் இருக்குமிடம்

373. பூசாரி பொய்யும் புலவோ ருரைத்தபொய்யுள்
காசாசை வேசியர்கள் கற்றபொய்யுள்—கூசாமல்
தட்டா ருரைத்த பொய்யுஞ் சவுளிக் கடைப்பொய்க்குக்
கட்டாவே கால்வாசி காண்.

உரை:—பூசாரி பொய்யும் - சிறு தெய்வக் கோயில்களில் பூசனை புரி கின்றருஞ் சுற்றிய பொய்யும், புலவோர் உரைத்த பொய்யும் - பாவ லர்கள் கற்பனையாகக் கூறிய பொய்யும், காசாசை வேசியர்கள் கற்ற பொய் யும் - பொருளில் ஆசை மிகுந்த விலைமகளிர் படித்துக் கூறிய பொய்யும்; கூசாமல் தட்டார் உரைத்த பொய்யும்—வெட்டி மில்லாமல் கதை செய்கின்ற தட்டார்கள் கூறிய பொய்யும், சவுளிக்கடை பொய்க்கு - சவுளிக்கடைக் காரர்கள் கூறும் பொய்க்கு, கால்வாசி கட்டாவே - கார்பங்களவு கூட சடாக மாட்டா, காண் - அசை, எ - று.

செல்வன் மதிக்கப்படுதலும் வறியவன் மதிக்கப் படாமையும்

374. கோதறு கல்வி சாலுர்க் குடியிருந் தறியா னேனும்
ஓதருஞ் செல்வ மிக்கோ னெருவனே சிறத்தோ னாவன்
காதலின் வேத முன்னுக் கலைகள்கற் றுணர்ந்தா னேனுந்
தீதமை மிடிய னாயிற் சிறத்திடான் வேத்த வைக்கே.

உரை:—வேத்த வைக்கே - அரசனுடைய சபைக்கு, கோதறு கல்வி சால்மார் குடியிருந்து அறியானேனும் - குற்றமற்ற கல்வி மிதுதியாக வுள்ள ஊரில் ஒருவன் வசித்திருந்தகூட யாதும் தெரியாமலிருந்தாலும், ஓதரும் செல்வம் மிக்கோன் ஒருவனே சிறத்தோனாவன் - சொல்ல முடியாத பொருள் மிதுதியாகவுடைய ஐசுவரியவான் ஒருவனே உயர்ந்தவனாக

மதிக்கப்படுவான், காதலின் வேதம் முன்னாள் கதைகள் கற்றுணர்ந்தா
னெனும் - ஆசையோடு வேத முதலாகவுள்ள பலகலை நூல்களையும் ஒரு
வன் படித்தறித்திருந்தாலும், நிதமை மிகுபவனுயின் - செவ்வி வினாக்கும்
தரித்திர முடையவனுயின், சிறத்திடான் - அவன் சிறப்பாக மதிக்கப்
படமாட்டான், எ - று.

முயற்சியின் பயன்

375. செயத்தரு முயற்சி செய்திடிச் செயீர்தீர்

செய்யவன் மனனானும் இரங்கி

வியத்தக வேண்டும் பாணவயும் அளிப்பன்

வினம்புறு முயற்சியெய் யானேல்

செய்தரு போகம் அளித்திடான் என்னு

காணிவத் தறிஞர்சன் குணப்பர்

உயத்தரு நெறிமா லடிஉன வென்றே

ஞர்தமா தவப்பெருங் கடலே.

உரை:—உயத்தரு நெறிமா லடிஉனல் என்றே ஞர்தமா தவப்பெருங்
கடலே-எல்ல சிறப்பெற்றுப் பிழைப்பதற்கு உரிய விழி பெருமானின் திரு
வடிவைத் தியானித்தல் ஒன்றே யாகுமென ஆய்ந்து தெளிந்த பெருந்தவ
வடிவமாகிய பெரிய சமுத்திரம் போன்றவரோ!, செயத்தரு முயற்சி செய்
திடிச் - ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் செய்வதற்கேற்ற தொழிலைச் செய்து
முடித்தால், செயீர்தீர் செய்யவன் மனனானும் - குற்றமற்ற இலக்குமி
னைவனாகிய திருமாலும், இரங்கி - கருணை கூர்ந்து, வியத்தக வேண்டும்
யாவையும் அளிப்பன் - ஆச்சரியப்படக் கூடியதாய் காம் விரும்புகின்ற
எல்லாவற்றையுங் கொடுத்தருளுவன், வினம்புறு முயற்சி செய்யானேல் -
சொல்லப்படுகின்ற அவனவன் தொழிலைச் செய்யா விட்டால், செயத்தரு
போகம் அளித்திடான் என்னு - பாராட்டத்தக்க அனுபவப் பொருள்களை
இறைவன் தரமாட்டானென்று, காணிவத் தறிஞர்சன்குணப்பர் - உலகி
லுள்ள எல்லிமான்கள் தெளிவாகக் கூறுவார்கள், எ - று:

புத்திரப் பேற்றின் துன்பம்

376. மதலையைப் பெறுதான் துன்பம் வளர்த்திடு நாளும் துன்பம்

விதலையேய் அடையில் துன்பம் விப்பன்பு வத்தும் துன்பம்

கதமுறு காலர் வந்து கைப்பற்றில் கணக்கில் துன்பம்

இதமுறல் எந்நான் சேயால் எற்றைக்கும் துன்ப மாணல்

உரை:—மதலையைப் பெறுதான் துன்பம் - பிள்ளையைப்பெறுக்காலத்
தில் பெறுகின்ற தாய்க்கும் அவன் கதையைப்பற்றிக் சுவைப்படுகின்ற
உதவினர்க்கும் பிறகின்ற குழந்தைக்கும் துன்பம் சேர்கின்றது, வளர்த்

திருவாளும் தன்பம் - பின்னை பிறந்தபின் அதற்கு நோயாலும் பிறராலும் இடைபூறு மிகுதபடி அதனை வளர்த்திடுங் காலத்திலும் தன்பம் ஏற்படுகின்றது, விதலை கோய் அடைபில் தன்பம் - கோவு செங்கின்ற வியாதி பின்னைக்கு வந்து சேர்ந்தால் அப்போதும் தன்பமே ஏற்படுகின்றது, வியன் பருவத்தம் தன்பம் - வளர்ந்து தக்க பிராயம் வந்தபோதும் குழந்தையின் கல்வாழ்வைபற்றிக் கவலைப்படக்கூடிய தன்பம் சேர்கின்றது, தேமுறு காலர் வந்து கைப்பற்றில் கணக்கில் தன்பம் - கோப்படுகின்ற மைதாதர் வந்து குழந்தையின் உய்கைக் கைப்பற்றிக் கொண்டுபோனால் அனவற்ற மனவருத்தம் அதனாலுண்டாகிறது, சேயால் இம்முறல் என்னான் - குழந்தையால் இன்பமடைதல் எந்தகாலில் ஏற்படுகின்றது, என்னைக்கும் தன்பமானால் - எந்த காலிலும் தன்பம் வருவதானால் ஒரு நாளும் குழந்தைப்பேற்றால் கமையவதில்லை, ஏ - று.

நல்லொழுக்கம்

377. கொல்லான் கொலைபுரியான் பெய்யான் பிறப்பொருண்மேல்
செல்லான் சிறிபார் இனஞ் சேரான் - பல்லார்
மறைபிற செவியிலன் திச்சொற்கண் மூங்கை
இறைபிற பெரிபார்க் கிறை.

உரை :—கொல்லான் - உயிர்களை புடம்பினின்று பிரியாதிருப்பவனாய், கொலைபுரியான் - உயிர்களுக்கு வருத்தம் விளைவியாதவனாய், பெய்யான் - பொய் கூறுதவனாய், பிறர் பொருண்மேல் செல்லான் - மற்றவர்களுடைய உடைமையைக் கவர்ந்து கொள்ளும் எண்ணத்தோடு அவற்றையனுதாவனாய், சிறிபார் இனஞ் சேரான் - மேற்க்களுடைய உட்டத்திற் சேர்ந்து பழகாதவனாய், பல்லார் மறையில் செவியிலன் - பல பேர்களுடைய விசகி யங்களைக் கேட்க விருப்பமில்லாத அவை சம்பந்தமாகச் செவிடாய் இருப்பவனாய், திச்சொற்கண் மூங்கை - கொடிய சொற்கள் கூறுவதில் ஊமை யனாய், இறைபில் - இருப்பானாயின் அவன், பெரிபார்க்கு இறை - பெரி யோர்களுக்குத் தலைவனாவான், ஏ - று.

ஆராய்ச்சியில் நடுவு நிலைமை

378. காய்தல் உவத்தல் அகற்றி ஒருபொருட்கண்
ஆய்தல் அறியுடையார் கண்ணதே—காய்வதன்கண்
உற்ற குணத்தோன்றா தாகும் உவப்பதன்கண்
குற்றமுத் தோன்றாக் கெடும்.

உரை :—காய்தல் உவத்தல் அகற்றி - வெறுப்பையும் விருப்பத்தையும் நீக்கிவிட்டு, ஒரு பொருட்கண் ஆய்தல் அறியுடையார் கண்ணதே - ஒரு பொருளினிடத்தே ஆராய்ச்சி செய்தல் தக்க புலவரிடத்துக் காணப்படும்,

எப்பதன்னை உத்தரணம் தோன்றாதும் - ஒரு பொருள் வெறப்பதானும் அதன்பால் பொருந்திய எல்லிப்பு எங்குப் புகளுகாத, உண்பதன்னை நுத்தரணம் தோன்றா செவம் - அடவாதே ஒரு பொருள் தூய மிடத்த அதன்னை பிரியம் வைப்பதானும் அதனுடைய குறையெங்குத் தோன்றாமல் மறைத்தபோதும், ஏ - று.

நனைப்புச் சூரியன்

379. காணிலான் சாப்பும் டைவிலான் எல்லோன்பும்
காணிலான் செய்யும் உதாரணையும்—காணிலான்
சேவகமும் செந்தமிழ் தேற்றான் கவிசெயலும்
காவகமே காதன் கதை.

உரை :—காணிலான் சாப்பும் - மான்கடேடித்தும் நியவை செய்தற்
கும் உதாரணனுடைய உயர்வும், டைவிலான் எல் லோன்பும் - ஒழுக்க
மில்லாதவனுடைய எல்ல விரதமும், காணிலான் செய்யும் உதாரணையும் -
சாப்பாட்டித்தில்லாதவன் செய்யும் தாபாசெ செயலும், காணிலான் சேவக
மும் - வலிமையிலாதவனுடைய வீரசெயலும், செந்தமிழ் தேற்றான் கவி
செயலும் - செம்மிய தமிழைச் சந்தத் தெளிவு பொருதவன் பாட்டியற்று
தலும், காதன் - கிளைத்தப் பார்த்தால், காவகமே கதை - வாயிலும் செஞ்
சத்திலும் சிரிப்புண்டாதற்கு ஏதவாகும், ஏ - று.

ஒரு பொய் பல பொய்ச்சிடனாதல்

380. முன்னமோர் பொய்யுணாக்க அப்பொய்வெளி
ஆகாமல் முநிம் வண்ணம்
பின்னுமோர் பொய்யுணாக்க அதையும்வினை
கிறத்திடலோர் பெரும்பொய் சொல்ல
இன்னவகை கைதவம் ஒன்று நிறுதாறு
கைதவத்தக் கிடமாம் வாய்மை
தன்னிலே முன்புகில் சங்கடம் ஒன்று
நிலைஅதுவே தகைமை செஞ்சே.

உரை :—செஞ்சே - மனமே, முன்னம் ஓர் பொய்யுணாக்க - முதலில்
ஒரு பொய் சொன்னால், அப் பொய் வெளியாகாமல் முநிம்வண்ணம் - அது
பொய்யென்பது மற்றவர்களுக்குத் தெரியாதபடி மறைப்பதற்காக, பின்
னும் ஓர் பொய்யுணாக்க - இன்னொரு பொய் உறுப்படி கோவே, அதையும்
நிலை கிறத்திட ஓர் பெரும்பொய் சொல்ல - இரண்டாவது கூறிய பொய்யை
புண்மையென்று சாதிக்கத் திருப்பதும் ஒரு பெரிய பொய்யைக்கூற, இன்ன
வகை கைதவம் ஒன்று இருதாறு கைதவத்திற்கு இடமாம் - இந்த முறை
யாக வஞ்சகம் ஒன்று செய்தால் அது இருதாறு வஞ்சகச் செயலுக்குக்

காரணமாகும்; வாடமை தன்னையே முன் பசரில் - உண்மையை முதலிற்
சொல்லிவிட்டால், சங்கடம் ஒன்று இலை - இடைஞ்சல் யாது மில்லை,
அதுவே தடைமை - அதுவே தக்க செயலாகும், எ - று.

தழை வியத்தல்

381. சுத்தஞர் மகிழ்த்த கச்சிவெற் புடைபாய்

காமனும் மயங்குறு கவிஞர்

அத்தரீ அளித்த மாந்தழை அரிவைக்

காருயிர் அளித்தகா ணணத்தால்

சுத்தனும் அனுமன் சானகிக் களித்த

தூண்பமை யாழியோ இர்தா

சித்தனன் மடிந்த கவிக்குலம் பிழைப்பச்

செய்தசஞ் சிவியோ தானே.

உரை:—சுத்தஞர் மகிழ்த்த கச்சி வெற்புடையா-இறைவர் மகிழ்த்த
தங்கும் காஞ்சிப்பதியை சார்த்த மலையை புடையவனே!; காமனும் மயங்
குறு கவிஞர் அத்த - மன்மதனும் பார்த்து மயக்கம் கொள்வதற் கேது
வாகிய அழகு சிறைந்த இறைவனே!; ி அளித்த மாந்தழை - ி கொடுத்த
மாந்தனினு லமைத்த ஆடை, அரிவைக்கு ஆளுயிர் அளித்த காரணத்தால் -
தலைவிக்கு அருமையான உயிரைக் காப்பாற்றின காரணத்தினாலே, சுத்த
னும் அனுமன் சானகிக்களித்த தூண்பமை யாழியோ - புனிதனாகிய பிரம
சரிய வாழ்க்கை கடத்திய அனுமான் தைதயை அசோகவனத்திற் கண்ட
போது கொடுத்த அவன் உயிர்த்துணைபாப்ப் பொருத்திய மோதிரம் போன்
றதோ அது அல்லது, இத்திரிசித்தனால் மடிந்த கவிக்குலம் பிழைப்பச்
செய்த சஞ்சிவியோதானே - இராவணன் மானாகிய இத்திரிசித்து விடுத்த
காசாஸ்திரத்தால் மூர்ச்சையுற்ற குரங்குக் கூட்டங்களெல்லாம் மீளவும்
மயக்கம் தெளிந்து எழும்படி அனுமான் கொணர்ந்த சஞ்சிவி மலை போல்
வதோ அது?; எ - று.

குறிப்பு:—இது தலைவிக்குத் தலைவன் கொடுத்த தழைபுடையை
வியந்து பாங்கி தலைவனுக்குக் கூறியது.

தவம் பழித்தல்

382. தேருது வனம்போய் பெளவனமும் பேணீர்

சிறுகிழங்கைக் கொண்டுபெருங் கிழங்கைக் கொண்

எருத பலஞ்சுவைத்தோர் பலமும் காணீர் [உர்

இலைமேய்த்தும் பேற்றியே இதலோ போகம்

மாறாது சந்ருதின்று சந்ருபட்டிர்

வாய்நகர் தீர்வாயும் மெனன மானீர்

ஆறத தீயில்நீர்பிர் தியரே நும்

அருந்தவமே தவம அழகர்க் காட்படரே.

உரை:—தேறது வனம் போய் மெனனமும் போனீர் - காட்டிற்
கெந்தவஞ் செய்யும் தவசினோ! கிட்டிற்று உபாயத்தை தெளிவாக
அறிந்து கொள்ளாது காட்டுக்குப் போய் இடைமையையும் இழந்தீர்கள், சிறு
கிழங்கைக் கொண்டு பெருக கிழங்கைக் கொண்டீர் - சிறிய கிழங்குகளை
புணவாகக் கொண்டு பெரிய வயோதிகத் தன்மையை மடைத்தீர்கள்,
ஏறாத பலம் சுவைத்தோர் பலமும் கானீர் - ஏறியெடாமல் கீழே விழுந்து
கிடந்த கனிகளை யருந்தியும் ஒரு பயனையும் தீவன் கண்டதில்லை, இவை
மேய்த்தும் பேறியேயே - தனிகளைத் தின்றும் ஊதியம் ஒன்றும் தீவன்
பெறவில்லையே, இதனோ போகம் - இதனோ யோக முயற்சியாகும்,
மாறாது சந்ருதின்று சந்ருபட்டிர் - காய்ந்தபோன நிலைமை மாறாத சந்ரு
களைத் தின்று சந்ருபோல வாடிப்போயினீர், வாய் நகர்த்திர் - காற்றை
யும் புசித்தீர்கள், வாயும் மெனனமானீர் - பேசா நிலைமையு மடைத்தீர்கள்!
ஆறத தீயில் நீர்பிர் - அணைந்த போகாமல் எப்போதும் எரிந்து கொண்டிருக்கும்
கொருப்பு மத்தியில் நீர்பிர்கள், தியரே - உடலை வருத்துகின்ற
கொடியவர்களே!, நும் அருந்தவம் ஏது அவம் - தீவன் செய்யும் தவம்
தவமா அவமேயாகும், அழகர்க் காட்படரே - இவை யெல்லாம் செய்து
வருந்தவதற்குப் பதிலாகப் (பெரும் பயன் பெறவேண்டுகமானால்) அழக
வதிய பெருமானுக்கு அடிமையாய்த் தொண்டு செய்புகன், ஏ - று.

நிலையாமை

383. மண்ணுந் மன்னவரும் அவர்தனமும்

மாண்டன நுண் மணலை மொக்கும்

விண்ணுந் இத்திரும் அவர்வாழ்வும்

போயினவின் மீனை மொக்கும்

எண்ணுந் பிரமருமன் டமும்பூதன்

கருமிறந்த எல்லை இல்லை

கண்ணுந் அவையெய்கே நின்வாழ்க்கை

நிலையென்னே கவலும் செஞ்சே.

உரை:—கவலும் செஞ்சே - கவலைப்படுகின்ற மனமே!, மண்ணுந்
மன்னவரும் அவர் தனமும் - உலக ஆட்சியை விரும்பிய மன்னரும் அவர்
கருமைய செல்வமும், மாண்டன நுண் மணலை மொக்கும் - அழிந்து
போயினவரைக் கண்டிட்டால் அட்பமான மணலை எண்ணினுற்போலும்,

விண்ணும் இத்திரும் அவர் வாழும் - வானுலக வாழ்வை காடிய இத்திர பதவியி விருத்தவர்களும் அவர்களுடைய செல்வமும், போயின விண்ணை யொக்கும் - சிவலாது ஒழிந்தவற்றைத் தண்கிட்டால் வானத்திலுள்ள கடத்திரங்கள் எண்ணுவது போலாகும், எண்ணும் பிரமமும் அண்டமும் பூதங்களு யிறந்த எவ்வு இல்லை - என் மிகுதியான தேவர்களும் பிரம பதவியி விருத்தவர்களும் பூதங்களா பிந்தவர்களும் அழிந்த போனவற் றைத் தண்கிட்டால் அதற்கு வரம்பு இல்லை, எண்ணும் அவை எங்கே - எண்ணினுற் பார்க்கப்பட்ட அவைகளெல்லாம் எங்கேயோ போயினவென் றால், சின் வாழ்க்கை சிலை என்னே - சின் வாழ்க்கையின் தன்மை பென்ன வாகும்?, எ - று.

நிலையாமைமையை யுணராமை

384. தழுவுறு கிளைஞர் தந்தை தாய்முதல் எவரும் காலில்
கழிவது கண்டுங் கண்டுங் கண்டிலார் போல வாழ்வார்
ஒழிவற உள்ளத் துள்ளே உறைபாஞ் சுடரை ஓரார்
விழுவுவன சின்ற துன்ப வித்தினை விளைப்பா ரம்மா.

உரை:—விழுவுவன சின்ற துன்ப வித்தினை விளைப்பார் - துன்பத் திற்கு மூலவித்தாகிய ஆசை யென்பதை விளைக்கின்றவர்கள், தழுவுறு கிளைஞர் தந்தை தாய்முதல் எவரும் - தழுவப்படுகின்ற சுற்றத்தோர் பெற் றோர் முதலிய எல்லோரும், காலில் கழிவதும் கண்டும் கண்டும் - அவாவர்க் குரிய காட்சனின் முடிவில் மாண்டுபோவதைப் பலமுறை பார்த்திருந்தும், கண்டிலார்போல வாழ்வார் - அதனைப் பாராதவர்கள்போல யாக்கை நிலையா மையை மறந்து தங்கள் வாழ்க்கையை கடத்தவர்கள், ஒழிவற உள்ளத் துள்ளே உறைபாஞ் சுடரை ஓரார் - கீக்கமற செஞ்சில் நிறைந்து நிற்கும் மேலான பாஞ்சோதியை ஆய்ந்தனர மாட்டார், அம்மா - அவர் தன்மை பதிர்ப்பத்தை விளைப்பதாகும், எ - று.

சிவபெருமானைப் பாடியதன் காரணம்

385. செப்பரிய தமிழ்களெல்லாம் அரிபயனை முதலான
தேவர்க் கோதி
ஒப்புவிக்க அறிபாமல் அனிடத்தே வளைத்துவளைத்
துறையா சின்றேன்
மைப்பரவை தருகிடமும் ஆடாவுமீ தீறும் என்பும்
அன்பாய்க் கொண்டார்
அப்பெருமை உடைபவரென் புண்களியும் பொறுப்பொன
அறிந்த நானே.

உரை :—செப்பரிய தமிழ்சனெல்லாம் - இயற்றாதற்கு அருமையான தமிழ்ப் பாடல்களை யெல்லாம், அரி அயனே முதலான தேவர்க்கோதி ஒப்பு விக்க அறியாமல் - பிரமா விஷ்ணு முதலிய கடவுளர்களைப் பாடி அவர்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கத் தெரியாமல், அரணிடத்தே வளைத்து வளைத்து உரையா நின்றேன் - சிவபெருமானிடத்தே சுற்றிச் சுற்றி அவற்றை யோதுவதாயினேன் (ஏனெனில்), மைப்பரவை தருவிடமும் ஆடாவும் நீறும் என்டும் அன்பாய்க் கொண்டார் - கருங்கடல் கொடுத்த கஞ்சையும் ஆடுகின்ற பரம்பையும் சாம்பலாகிய திருநீற்றையும் இழிவான எலும்பு மாலையையும் விருப்ப மாய்க் கொண்டவராகிய, அப் பெருமை புடையவர் என் புன்கவியும் பொறுப்பென அறித்ததானே - அவ்வளவு பெரும் தன்மைபுடைய பெருமான் எனது இழிவான பாட்டையும் அமைதியாய் ஏற்றுக்கொள்வர் என னும் கருத்துப்பற்றியே என்க.

உயர்ந்தோர் மனம்

336. ஒடும் பொன்னும் உறவும் பகையுமோர்
கேடுஞ் செல்வமுங் கீர்த்தியும் லிந்தையும்
வீடுங் கானமும் வேறற நோக்குதல்
கூடுந் தன்மை கொளுமனம் நன்மனம்.

உரை :—ஒடும் பொன்னும் - ஓட்டையும் பொன்னையும், உறவும் பகையும் - நட்பினையும் எதிர்ப்பையும், ஓர் கேடும் செல்வமும் - லிகாற்ற வறுமையையும் ஐசுவரியத்தையும், கீர்த்தியும் லிந்தையும் - புகழ்ச்சியையும் இழ்ச்சியையும், வீடும் கானமும் - வீட்டையும் காட்டையும், வேறற நோக்குதல் - வித்தியாச மில்லாமற் சமமாக எண்ணுதலும், கூடும் தன்மை கொளுமனம் - பொருந்திய இயல்புடைய உள்ளமானது, நன் மனம் - நல்ல உள்ளமாகும், எ - று.

கீர்த்தி நியல்பு

337. எண்ணிலாக் கல்வியாலும் இலங்கிய கேள்வியாலும்
திண்ணிதா மதிபினாலும் தெனியவா ராதுதீர்ம்
நண்ணிய ஞானிதானே நயத்தன்பு செய்பில்ஞானக்
கண்ணினாற் காணலாகுங் காதலிவா மலகம்போல.

உரை :—எண்ணிலாக் கல்வியாலும் - அளவற்ற கல்விப் பயிற்சியாலும், இலங்கிய கேள்வியாலும் - சுற்றவர்களிடம் வினக்கமாய் உண்மைகளைக் கேட்டுத் தெரிந்ததாலும், திண்ணிதா மதிபினாலும் - உறுதியான இயற்கை அறிவினாலும், தெனிய வாராது - தெனியவாகக் கைவரமாட்டாது, நண்ணிய ஞானிதானே நயத்தன்பு செய்பில் - பிரம்ம ஞானத்தை யடைந்தவன் விரும்பி பத்தி செலுத்தவானாலும், காதலா மலகம்போல ஞானக் கண்ணி

ஞர் சகலவாழ் - டர்சகல செவ்விரிபால் ஞான அனுபவத்தில்
தத கலாப் பெறம், ஏ - த.

சீவன் முத்திரியப்பு

338. சென்றத நுதர் என்ச் சேர்வத சீவபார் கண்முன்
சின்றத புசிப்பார் வெப்பின் சீவாப்பின் விழுத விழ்த்த
பொன்றின் சகலவாழ் தாலும் புதமையா ஒன்றும் பாரர்
சென்றதி தென்னார் சாட்சி ஓவொன சீவன் முதகர்.

உரை:—சாட்சி ஓவொன சீவன் முதகர் - எல்லாவற்றையும் பார்ச்
சின்ற டட்டின் பச்சத்திற் கண்டு முத்தி சீவரப உடம்பின்சரபோதே
யடைந்தவா, சென்றத நுதர் - போனதைப்பற்றி வருத்தப்பட மாட்
டார்கள், என்ச் சேர்வத சீவபார் - பின்னாகில் வரப்போவதைப்பற்றி
கவலைப்படமாட்டார்கள், கண் முன் சின்றத புசிப்பார் - நமக்கு சேர
கிடைத்ததை புட்சொன்வார்கள், வெப்பின் சீவரபம் - வெப்பியானத சீவ
வானாலும், விண் விழுத விழ்த்த - துரையத்திலிருந்த அழகம் சீவ உலகத்
தில் விழ்த்த, பொன்றின் சகம் வாழ்த்தாலும் - இதற்குபோன பின்னம்
உயிர்த்தெழுந்த வாழினும், புதமையா ஒன்றும் பாரர் - அசீமமாக
எதனையுச் சருதமாட்டார்கள், சென்ற நித என்னார் - இத எல்லத இத
நிபத சென்ற சொல்மாட்டார்கள், ஏ - த.

கவிவியின் பயன்

339. இருவிதிகள் வான்முதத்தில் இருந்தாலும்
வானியி எழுந்தா வன்றிக்
சருதசிலப் பம்பொருளும் காண்டல்அரி
தாம்உககில் கண்போல் யாரும்
பெருகியசெல் வரும்அறவும் பெற்றாலும்
தூற்றுகள்ளி பெறவார்க் கன்றித
நிருவளர்புண் ணியபாவம் இடமாமற
மையுமணிநித் தெரிபா வன்றேற.

உரை:—இருவிதிகள் வான் முகத்திலிருந்தாலும் - இரண்டு கண்ணுள்
ஒளியுள்ள முகத்திலிருப்பதாலும் வான் இவ்வி எழுந்தாவன்ற - துரையத்
திற் குரியவனுதித்தாலல்லாமல், உககில் - இப்பூயிப்பீத, சருத சிலப்பல்
பொருளும் காண்டவரிதாம் - மதிக்கப்படக்கின்ற சீவ முகவாகிய பல
பொருள்செய்யும் பார்ப்பதற்கு இயலாததாலும், கண்போல் பெருகிய செல்வ
மும் அறவும் பெற்றாலும் - கண்ணோப் போன்ற விசுவத பொருளும்
இயற்கை யறியும் பெற்றிருந்தாலும், தூற் சேன்வி பெறவார்க்கன்றி -
தூர்க்கோக் கற்றல் கேட்டல் உடையவர்களுக் கல்லாமல், நிருவளர்புண்

னிய பாவம் - கந்தி யோம்புதற் கேதவாகிய புண்ணியமும் அதற்கு மாறாகிய பாவமும் இன்ன என்பதும், இம்மை மறமையும் வீதம் - இப் பிறவி மறுபிறவி முத்தி யென்பனவற்றி னியல்பும், தெரியா அன்றே - தெரியமாட்டாதனவாகும், எ - று.

இராஜராஜேசுவரி துதி

390. சூரிய முதற்கலைகள் பலவுணர்ந் தாலுள்ளன்
 ஆகம புராண விதிகள்
 அகேசமுறை கற்றறிந் தாலுள்ளன் அரசராய்
 அனைவரும் தொழுது போற்றப்
 பார்புகழ் தனித்திகிரி கொண்டவனி ஆனில்என்
 பரிமேத மேசெயினும் என்
 பலசால வகைதெரிந் தவகமுழுதும் தமது
 பணிசெயும் பெருமைபெறின் என்
 தேர்புரிதல் யாவுதற் பயனாக ளானிடையினில்
 சிறவுகின் மலாடி தனின்
 நீடுமன் பில்வாத மூடர்கள் செயுங்கருமம்
 நிந்தையல தொன்ற தருமோ
 சூரிய மறைக்குமுடி யாயினதும் அன்னையே
 சோஜ ராஜேசுவரி
 திகழ்செழிய கழனிசூழ் முகவைவள ககரில்வாழ்
 தேவி திரிசூலி யுமையே.

உரை:—சூரிய மறைக்கு முடியா விலகும் அன்னையே - நிறத்த துட்ப
 மான ஞான துல்களுக்குக் கிடம்போல் விளங்கும் தாயே!, சோச ராஜே
 சுவரி - அரசர்க்கு அரசியாகிய திருமுதல்வியே!, திகழ் செழிய கழனி
 சூழ் - விளக்குகின்ற வளமான வயல்கள் சூழ்ந்த, முகவை வளககரில் வாழ்-
 இராமகாதபுரமென்னும் செல்வப்பதியில் வீற்றிருக்கும், தேவி திரிசூலி
 யுமையே - தேவியே! முத்தலைச் சூலமுடைய வுமைமயம்மையே!, சூரிய
 முதற்கலைகள் பல உணர்ந்தாலும் என் - உயர்ந்த முதல் துல்கள் பலவற்
 றைக் கற்றாலும் என்ன பயன், ஆகம புராண விதிகள் அகேச முறை
 கற்றறிந்தாலும் என் - ஆகமங்களிலும் புராணங்களிலும் உறப்பட்ட சமயா
 சார ஒழுங்கு முறைகளைப் பலமுறை படித்தத் தேர்ந்தாலும் என்ன பயன்
 அரசராய் அனைவரும் தொழுது போற்ற - வேந்தராய் வீற்றிருந்து எல்லா
 ரும் உணக்கித் ததிக்கவும், பார்புகழ் தனித் திகிரி கொண்டு - உலகம்
 போற்றுகின்ற ஏக சக்திராஜபத்தியம் உடையவளும், அவனியாளில் என் -
 புகழிடை ஆண்டாளுமென்ன, பரிமேதமே செயினும் என் - அசுவமேத
 யாகஞ் செய்தாளுமென்ன, பல சால வகை தெரிந்து - பல வகையான இச்

திர சாலவித்தைகளை யறிந்து, உலக முழுதும் தமது பணிசெய்யும் பெருமை பெறின் என் - உலகத்தார் எல்லாரும் தான் ஏவியதைச் செய்யும் மேன்மையைப் பெற்றாலு மென்ன, தேர் புரிதல் யாவும் எற்பயனாக - உன்னை முன்னாகக் கொண்டு செய்யும் எவற்றையும் எல்ல பிரயோசன முடையதாக, எளிமையினில் கிறுவும் - எளிதாக கிலகாட்ட வல்ல, நின்மலரடி தன்னில் - உன்னுடைய திருவடித் தாமரையின் கண்ணே, நீதும் தன்பில்லாத மூடர்கள் செய்யும் கருமம் - மேத்த பத்நியில்லாத அறிவிலிகள் செஞ்சின்ற முயற்சியானது, சித்தையலது ஒன்று தருமோ - இஃழச்சிறை யன்றி வேறொரு பயிணயும் தராது, எ - று.

முருகன் துதி

391. சந்தனமும் செந்தமிழும் தவமும்அர
மகளிர்குழற் சவரிக் காடும்
அத்தனை வென்றசித்தர் ஆகமும்தோய்
தருகிறகால் அதனை யேளி
மைந்தருடற் பிணிமுழுதும் ஆற்றிவட
கடற்பருளும் வடவைத் தீயை
எந்தமலை அவிப்பதுவோ அத்தமலை
சொந்தமலை எமக்கு மாதோ.

உரை:—சந்தனமும் செந்தமிழும் - சந்தனக் காவிலும் செந்தமிழிடத்திலும், தவமும் - தவத்தினரிடத்திலும், அரமகளிர் குழல் சவரிக் காடும் - தேவ மாதர்களின் கடத்தலாகிய சாமரவனத்திலும், அத்தனை வென்ற சித்தர் ஆகமும் - எமனைச் செய்த சித்தர்களின் உடம்பிலும், தோய்தருகிறகால் அதனை ஏளி - படிசின்ற தனது சிறிய திருவடிகளை விடுத்தல், மைந்தர் உடல் பிணி முழுதும் ஆற்றி - மனிதர்களுடைய உடலிலுள்ள தோய் எல்லாவற்றையும் நீக்கி, வடகடல் பருளும் வடவைத்தீயை - வடக்குச் சமுத்திரத்தி லிருந்து அதனை வற்றச் செய்யும் வடவாமுகங்களினியை, எந்தமலை அவிப்பதுவோ அத்தமலை - எந்த மலைத் தலைவன் அனைத்தின்றானே அத்தமலைத் தலைவனாகிய முருகன், எமக்குச் சொந்த மலை மாதோ-எமக்குச் சொந்தமான மலைபோல்பவளுனவன் அல்லது எனக்கு மாத்நிரம் உரித்தா பில்லாமல் எல்லார்க்கும் உரியவனே, எ - று.

குறிப்பு:—சொந்த மலை என்பதற்குச் சொந்தமலை எனவும், சொந்தம்+அலை எனவும் பிரித்தும் பொருள் கொள்ளலாம்.

அருகன் துதி

392. இருட்பார வினைநீக்கி எவ்வுயிர்க்கும் காவலென
அருட்பாசத் தனிசுமந்த அன்றுமுத லின்றளவும்
மதவொன்று மலாடிக்கீழ் வந்தடைந்தோர் யாவர்க்கும்
பொதுவன்றி சினக்குரித்தோ புண்ணியின் திருமேனி.

உரை:—இருட்பார வினை நீக்கி - அறியாமை காரணமாக வருகின்ற கருமச் சுமைகளைத் தொலைத்து, எவ்வுயிர்க்கும் காவலென - எல்லா யுயிர் களையும் காக்கின்ற கடவுள்போல, அருள் பாரம் தனி சுமந்த - கிருபை யாகிய சுமையைத் தமக்கே உரியதென்று மேற்கொண்ட, அன்றுமுதல் இன்றளவும் - அந்தக் காலமுதல் இற்றைகான் வரைக்கும், மதவொன்று மலாடிக்கீழ் வந்தடைந்தோர் யாவர்க்கும் - தேன் பொருந்திய தாமரைப் பூப்போன்ற உன்னுடைய திருவடிக்கீழ் வந்து சரண்புத்த எல்லார்க்கும், புண்ணிய நின் திருமேனி - சன்மை நிறுத்த உன்னுடைய புனித வுடம்பா னது, பொதுவன்றி சினக்கு உரித்தோ - எல்லார்க்கும் பொதுவில் பயன் படுவதன்றி உனக்கு மாத்கிரம் உரியதல்லவே, எ - று.

பொருளி ளின்றியாமை

393. பொருளில்லார்க் கின்பம் இல்லை புண்ணியம் இல்லை என்றும்
மருவுறு கீர்த்தி இல்லை மாந்தருட் பெருமை இல்லை
கருதிய கருமம் இல்லை கதிபெறு வழியும் இல்லை
பெருகிலத் திடைக டக்கும் பிணமெனப் படுவான்றே.

உரை:—பொருளில்லார்க்கு இன்பம் இல்லை - ஐசுவரிய மில்லாதவர் களுக்கு சுகமில்லை, புண்ணியம் இல்லை - சன்மை விளாவதில்லை, என்றும் மருவுறு கீர்த்தி இல்லை - எப்பொழுதும் பொருத்தகூடிய புதழ் ஏற் படாது, மாந்தருள் பெருமை இல்லை - மனிதர்கள் கடுவே மதிப்பில்லை, கருதிய கருமம் இல்லை - நினைத்த காரியத்தை முடிப்பதில்லாது, கதி பெறு வழியும் இல்லை - எல்லா கசியை யடைவதற்குரிய சாதனமும் அமையாது, பெருகிலத்திடை கட்டும் பிணமெனப் படுவான்றே - பெரிய பூமியின் கண் கட்டப்பிணமாக வறியவர் கருதப்படுவர், எ - று.

திருமால் வழிபாட்டின் பயன்

394. மாளாத வினையனைத்தும் மாள நம்போய்
வானேறி மலர்மகளார் அன்பு பூணும்
தோளாத யாமணிக்குத் தொண்டு பூண்டு
தொழுதுகந்து தோத்திரங்கள் பாடியாடிக்

கேளாத பழமறையின் கீதங் கேட்டுக்
கிடையாத பேரின்பம் பெருக காளும்
மீளாத பேரடிமைக் கன்பு பெற்றோம்
மேதினியில் இருக்கின்றோம் விதியினாலே.

உரை :—மானாத வினையினத்தும் மான - பிறவழியில் தீராத கர்மக்க
னெல்லாம் ஒழியும்படி, நாம் போய் வானேறி - நாம் சென்று பிண்டத்தி
லுள்ள வைகுந்த லோக நிலையை யடைந்து, மலர் மகளார் அன்பு பூணும் -
திருமகளார் காதலை யேற்றுக்கொள்ளும், தோளாத மாமணிக்குத் தொண்டு
பூண்டு - துளாக்கப்பட்டாத பெரிய விரத்தினம்போன்ற திருமாலுக்குப் பணி
விடை செய்து, தொழுதுகூற்த தோத்திரங்கள் பாடியாடி - வணக்கி விருப்
புடன் புதழ்ப் பாடல்களைப் பாடி யானந்தக் கூத்தாடி, கேளாத பழமறை
யின் கீதம் கேட்டு - உலகத்திற் கேட்கப்பட்டாத பழமையான வேதங்களின்
இசையினைச் செவி மடுத்து, காளும் கிடையாத பேரின்பம் பெருக - நான்
தோறும் பெறுதற்கரிய பேரின்பமானது நமக்கு மிகும்படியாக, மீளாத
பேரடிமைக்கு அன்பு பெற்றோம் - என்றும் நிலப்பெற்ற பெரிய அடியார்களா
விரும்பாதற்கரிய பத்தியை யுடையவரானோம், விதியினாலே மேதினியில்
இருக்கின்றோம் - ஊழின் வலியினாலே இந்த வுலகத்திலே நாம் வாழ்த்திருக்
கின்றோம், (ஊழ்வினை யனுபவ முடிந்தால் மூத்தியடைவோ மென்பது
கருத்து, எ - று.

கந்தப்பெருமான் வணக்கம்

396. ஒருமைபுடன் நினைதுதிரு மலராடி கிணக்கின்ற

உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்

உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று பேசுவார்

உறவுகல வாமை வேண்டும்

பெருமைபெறு நினைதுபுகழ் பேசவேண்டும் பொய்மை

பேசாதி ருக்க வேண்டும்

பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும்மத மானபேய்

பிடியாதி ருக்க வேண்டும்

மருவுபெண் னுண்கைய மறக்கவே வேண்டும்உனை

மறவாதி ருக்க வேண்டும்

மதிவேண்டும் கின்கருணை கிதிவேண்டும் நோயற்ற

வாழ்வினை வாழ வேண்டும்

தருமயிரு சென்னையிற் கந்தகோட் டத்துள்வளர்

தலமோங்கு கந்த வேளை

தன்முதத் துய்யமணி உன்முதச் சைவமணி

சன்முதத் தெய்வ மணியே.

உரை:—தருமபிகு சென்னையில் - அறச் செயல்கள் அதிகப்பட்ட சென்னைமா கடரில், கந்தசோட்டத்தன் வளர் தலமோங்கு கந்தவேசே - கந்தராலயமென்னு மிடத்தில் சென்னைப்பதி தழைத்தோங்கும் பொருட்டு வீற்றிருக்கும் குமரப் பெருமானாகிய வள்ளலே!, தன்முதத் தய்யமணி - குளிர்த்த கருணையையுடைய பரிசுத்த விரத்தினம் போன்றவனே!, உண்முதச் சைவமணி - துகத்தி லொளிரகின்ற சைவ விரத்தினமே!, சண்முதத் தெய்வமணியே - ஆறுமுதக் கடவுளாகிய விரத்தினமே!, ஒருமைபுடன் நினை திருமலாடி நினைக்கின்ற உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும் - ஒரே நினைவுடன் உன்னுடைய பாத தாமஸையைத் தியானிக்கின்ற முதல் தாமாண குணமுடையவரது சினைக் கெனக்குக் கிடைக்க வேண்டும், உன்னொன்று தைத்தப் புறம்பொன்று பேசுவார் உறவு கலவாமை வேண்டும் - மனதில் ஒரு கருத்தை வைத்துக்கொண்டு வெளியே அதற்கு மாறான தொன்றைப் பேசுகின்ற வஞ்சகரின் இணக்கம் இல்லாதிருத்தல் வேண்டும், பெருமை பெறு நினைது புதுழ் பேசவேண்டும் - மாட்சிமையுடைய உன்னுடைய கோத்தியையே எப்பொழுதும் எடுத்துச் சொல்லும் பேறு எனக்குக் கிடைக்க வேண்டும், பொய்மை பேசாதிருக்க வேண்டும் - அசத்தியத்தை எப்பொழுதும் சொல்லாதிருக்குங் குணம் வேண்டும், பெரு செறி பிடித்து ஒழுக்க வேண்டும் - கந்தைக்குரிய பெரிய வழியில் இடைவிடாத கான் செல்ல வேண்டும், மதமான பேய் பிடியாதிருக்க வேண்டும் - தவறான சமயப் பற்றென்கின்ற பிசாசானது என்னைப் பற்றாதிருக்க வேண்டும், மருவு பெண்ணுசையை மறக்கவே வேண்டும் - மாதகாச சேர்வதற் கேதவாகிய மோகத்தை முற்றியும் மறத்தல் வேண்டும், உனை மறவாதிருக்க வேண்டும் - உன்னை எப்போதும் நினைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும், மதி வேண்டும் - கல்லறிவு வேண்டும், நின் கருணை நிதி வேண்டும் - உனது கிருபையாகிய செல்வம் எனக்குக் கிடைக்க வேண்டும், கோயற்ற வாழ்வினை வாழ வேண்டும் - வியாதியில்லாத சுத வாழ்வை நான் அனுபவிக்க வேண்டும், எ - து.

திருமாலைப் பிரார்த்தித்தல்

396. உலகெனும் கொடுவெங் கானிள்

உணர்வெனும் அணிகோட் பட்டே

அலைசெய்கா மாதி வேடர்க்

கடிகைமையப் அணக்க னுற்றேன்

கிறையுணர்ந் தெனமீட் கில்லாய்

கினக்கன்றோ அடிமை பூண்டேன்

பலர்புகழ் அல்லிக் கேணி

பார்த்தசா தியம் மாணே.

உரை :—பலர் புலம் அல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதி யம்மானே - எல்லா
ரும் தங்குகின்ற திருவல்லிக்கேணியில் வீற்றிருக்கும் பார்த்தசாரதி சுவாமி
யென்னும் அழகிய பெரியோனே!, உலகெனும் கொடு வெங்காணிய உணர்
வெனும் அணிகோட்டட்டே - உலகமாகிய கொடிய காட்டிலே உலகாறுபவ
மென்னும் அதிகுடி மரக்கிளை பிற சிக்கி, அலைசெய் காமாதி வேடர்க்கு அடி
மையாய் அலக்கணுற்றேன் - துன்பத்தைத் தருகின்ற காமம் வெகுளி
மயக்கமென்னும் வேடர்களுக்கு ஆட்டிட்டு மிகுந்த வருத்தத்தை யனுபவித்
தேன், திணக்கன்றோ அடிமை பூண்டேன் - உணக்கல்லவடி தொண்டனா
யிருப்பதற்குரியேனான், திண புணர்ந்து எனை மீட்டில்லாய் - என்னுடைய
பரிதாப நிலையைத் தெரிந்து அதினின்று தப்பி மீளும்படியாக நீ செய்ய
வேண்டும்; எ - று.

சிவபெருமானேத் திரிகரணங்களால் வழிபடுதல்

397. இந்தனை செய்ய மனமமைத் தேன்செப்ப காவமைத்தேன்
வந்தனை செய்பத் தலைமைத் தேன்கை தொழுவமைத்தேன்
பந்தனை செய்வதற் கன்பமைத் தேன்மெய் யருமப வைத்தேன்
வெந்தவெண் ணீறணி யீசற் கிவைபான் விதித்தனவே.

உரை :—இந்தனை செய்ய மனம் அமைத்தேன் - தியானத்தையே
செய்துகொண்டிருப்பதற்கு என்று நெஞ்சத்தைத் தயார் செய்தேன், செப்ப
காவமைத்தேன் - துதிசெய்வதற் கென்றே காவியை வைத்துக்கொண்
டேன், வந்தனை செய்பத் தலைமைத்தேன் - வணக்கஞ் செய்வதை என்
தலையின் கட்டமைபாக கியமித்தேன், கை தொழ அமைத்தேன் - என்னு
டைய கரத்தின்கட் கும்பிடுவதற்கெனவே வைத்தேன், பந்தனை செய்வ
தற்கு அன்பு அமைத்தேன் - மனத்தினில் இறைவனைக் கட்டுப்படுத்து
வதற்கு அவனைப்பற்றிப் பக்தி செலுத்தினேன், மெய் அரும்பு வைத்தேன் -
அந்த பக்தியினால் உடம்பு மயிர் சிலிர்த்துப்பெற்றேன், வெந்த வெண்ணீறு
அணி யீரர்க்கு இவை யான் விதித்தனவே - பற்பமாகிய வெள்ளிய திரு
நீற்றினை யணிந்த சிவபெருமான் பொருட்டு இம் முறைகளை யான் வகுத்
தக் கொண்டேன் எ - று.

முதற்பொரு ளொன்றே யென்பது

398. பண்ணியிடும் பணிபவலே பொன்னென் றேபாம்
பாண்டத்தின் பேர்பவலே மண்ணென் றேபாம்
வண்ணமிகும் பசுபவலே பாலொன் றேபாம்
வகையேழின் உடல்பவலே சிவனென்றும்

கண்ணுமறு சமயங்கள் பேர்வேறல்லால்
நாதன் றீ ஒருவனே அவர்கள் தம்மை
எண்ணியே செயுந்தொண்டர் பூசைக்கெல்லாம்
இரங்கிவார் தருகின்றாய் எம்பிரானே.

உரை:—எம்பிரானே - எனது தலைவனே!; பண்ணியிடம் பணிபலவே
பொன் ஒன்றேயாம் - செய்யப்படுகின்ற ஆபரணம் பலவகை யானாலும்
அவற்றிற்கு ஆதாரமான தங்கம் ஒரே பொருளாகும், பாண்டத்தின் பேர்
பலவே மண் ஒன்றேயாம் - பாளை முதலிய பாத்திரங்கள் பலவகையானாலும்
அவற்றிற்கு முதற் காரணமாகிய மண் ஒன்றே யாகும், வண்ண மிகும் பசு
பலவே பால் ஒன்றேயாம் - பசுக்கள் நிறங்கள் பலவகைப் பட்டாலும்
அவற்றின் பால் ஒரு கிதமுடைய வெண்மையாகும், வகை யேழின் உடல்
பலவே சீவன் ஒன்றும் - எழுவகைப் பிரவி வெவ்வேறாயினும் அவற்றை
இயக்கும் உயிரின் தன்மை யொன்றே யாகும், கண்ணுமறு சமயங்கள் பேர்
வேறல்லால் நாதன் றீ ஒருவனே - சனங்கள் போயடையும் மதங்கள்
ஆறானாலும் அவற்றில் வழிபடக்கூடிய தெய்வம் றீ ஒருவனே ஆகும், அவர்
கள் தம்மை எண்ணியே செயுத் தொண்டர் பூசைக்கெல்லாம் இரங்கி வார்
தருகின்றாய் - அங் வறுசமயத்தோர் செய்கின்ற வழிபாட்டிற் கெல்லாம்
கிருபைவைத்து அவர்கள் விரும்பிவந்ததை பளிச்சின்று, எ -று.

அகிலாண்ட நாயகி துதி

399. பொன்னே வருக முடிவதும் பூத்தாய் வருக நாயேனைப்
பூத்தாய் வருக வழகியர்கோன் புதல்வி வருக முகிற்குணைய
மின்னே வருக மெய்ஞ்ஞான விளக்கே வருக மறைகாண்கின்
விரிவே வருக பேரின்ப விளைவே வருக மிகுங்கருணை
அன்னே வருக அகநெருவார்க் கணியாய் வருக அநர்மடவார்க்
காசே வருக உரைப்பருஞ்சீர் அம்மே வருக அழகர்த்த
மன்னேர் உடலம் பகிர்ந்தவின மயிலே வருக வருகவே
மதமா தங்க வனத்துமட மானே வருகவே.

உரை:—பொன்னே வருக - பொன் போன்ற நாயகனே வருக!;
முடிவதும் பூத்தாய் வருக - மேல் கீழ் எடு வெண்ணும் மூன்றலகங்களையும்
படைத்தவனே வருக, நாயேனைப் பூத்தாய் வருக - நாய் போன்ற அடி
யேனைக் கரீப்பாற்றியவனே வருக, வழகியர்கோன் புதல்வி வருக-பாண்டி
யர் தலைவரின் மகனே வருக, முதற்கு இளைபு மின்னே வருக - முதற்
பொருளாகிய பாம்பொருளுக்கு இளமையான மாதே வருக, மெய்ஞ்ஞான
விளக்கே வருக-உண்மையறிவு வடிவமான ஒளியே வருக, மறை காண்கின்
விரிவே வருக - எங்கு வேதங்களின் விரித்த பொருள் வடிவானவனே

வருக, பேரின்ப வினாவே வருக - பேரின்பம் விளைதற்குக் காரணமாகிய
வளே வருக, மிகுத் தருணை அன்னே வருக - மிகுத்த தையபுடைய தாயே
வருக, அகம் கொகு வார்த்து அணியாய் வருக-உள்ள முருகுதின்மலர்களுக்கு
கொஞ்சமாய்ப் பிரசன்னமாகும் தாயே வருக, அவர் மடவார்க்கு அரசே
வருக - பூவில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகட்டுத் தலைவியே வருக, உடைப்பருஞ்
சீர் அம்மை வருக-சொல்லுதற்கு முடியாத சிறப்புடைய அன்னையே வருக,
அழற் காத் து மன்னேர் உடலம் பகிர்த்த விளமயிலே வருக வருகவே -
கொருப்பைத் திருக்கையிற் கொண்ட சிவபெருமானது திருநேனியி லொரு
பாதம் கொண்ட மெல்லிய மயில் போன்றவளே வருக வருகவே, மதமா
தங்க வனத்து மடமானே வருக வருகவே - திருவானைத் தாவினுறையும்
இளம் மான்போன்ற அம்மையே வருக வருகவே, எ - று.

கடவுளுக்கு விண்ணப்பம்

400. பலப்பல பெயரால் பணிபரம் பொருளே

உலகில் ஸர் அணுவும் உனையலா தகையா

தென்னும் உலையினர் துன்னவேண் நுவல்துற

முன்னகாள் இளமையும் முடிவிலா வாழ்வும்

உதவினை சிலர்க்கென ஒதுவர் ஒருகதை

இதமுற அவ்வான் எனக்குகீ உதவினும்

கொள்ளேன் தள்ளொணர்ச் சள்ளையே கொடுக்குமால்

செல்வமும் இன்பமும் செல்சினச் செருக்கும்

நல்குளன நயவேன் நன்மைதீர் வறுமையும்

பலப்பல இன்னலும் விவந்துளனப் பணிகிலேன்

நன்றே வருகினும் கீதே வினைகினும்

ஒன்றே எனத்தித் தேற்றும் என் உள்ளம்

வேண்டிலேன் கீர்த்தி கண்டது நிகர்க்கும்

வறியபேய்த் தேர்ளன அறிவேன் மற்றபான்.

உன்னை இன்று இரப்ப தென்னை தெனின் கேள் :—

என்னின் எளியவர்க் கென்னல் இபன்றதை

மன்னும்என் அகலுளி காட்டிம் வழியினில்

உன்னி உழைக்க உகந்தருள் அதன்பொருட்

டிந்தான் உடலம் இருக்குகாள் மட்டும்

கொந்தனோ வாதருள் கோய்வரு மாயினும்

மனமும் அறிவும் மயங்கிவிடா தருள்

தினமும் இதவே செய்யும் அவா அநுள்

உடல்வளி ஒழிமல் உளவளி சாயுமல்

உடனே ஈயிர்ஒழித் தவக

நடன சாலைபரான் நழுவிட அநுள்கவே.

உரை:—பலர் பல பெயரால் பணிபரம் பொருளே - பல சமயத்தாரும் பல் வேறு பெயர்களைக் கூறி வழிபடுகின்ற மேலான கடவுளே !, உலகில் நூர் அனையும் உளையலாது அசையாது - இந்த உலகத்தில் மிகச் சிறிய பொருளுக்கிடமே அசைக்காமல் அசையவில்லை, என்னும் உரை கிணர்ந்து உன்னை வேண்டுவல் இது - என்மின்ற வாக்கியத்தை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டு உனக்கு இந்தப் பிரார்த்தனையைச் செய்கின்றேன், முன்னை நான் இளமையும் முடிவிலா வாழ்வும் - முந்திய காலத்திலே வாலிபத்தையும் அழிவிலா வாழ்க்கையையும், உதவினை செல்க்கு என ஒதுவர் ஒரு சகை - செல்வத்தைக்கு நீ கொடுத்தாயென்று ஒரு சகை சொல்வதன்நி, இதுமுதல் அவ்வாறு வளங்கு நீ உதவினும் - இனிமையாக அந்த வளத்தை எங்கு நீ கொடுத்தாலும், கொள்ளேன் - அது எனக்கு வேண்டாம், (ஏனெனில்) தன்னொழுது சண்டையே கொடுத்தமால் - நீக்க முடியாத துன்பத்தையே அது தருவதாகும், செல்வமும் இன்பமும் - பொருளையும் சிற்றின்பத்தையும், செல்வம் செருக்கும் - கோபத்தைச் செலுத்தக்கூடிய அக்கதையும், நல்கு என ஈயவேன் - நீர் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் வேண்ட மாட்டேன், நன்மைதீர் வறுமையும் - கலமில்லாத தரித்திரத்தையும், பலப் பல இன்னலும் விலக்கு - அநேக விதமான துன்பங்களையும் நீக்கிவிடு, எனப் பணிசிலேன் - என்று வேண்டி உன்னை நான் வணங்கவில்லை, என்றே வருகிறும் நீதே விளைகிறும் - கன்மையே வந்தாலும் தீமைபே யுண்டானாலும், ஒன்றே என மகித்து ஏற்கும் என் உள்ளம் - அவை பொரு தன்மையானவே என்றெண்ணி என் மனம் அவற்றை யேற்றுக் கொள்ளும், வேண்டுவேன் நீர்த் தி - புதுமை நான் விரும்பவில்லை (ஏனெனில்), நான் அது வறிய பேய்த்தேர் கிசுக்கும் என அறிவேன் - இவ்வுலகத்திலது பயனற்ற காலைப் போல்வதென்பது எனக்குத் தெரியும் மற்று நான் உன்னை இன்று இரப்பது என்னை வெளில் - இவை யெல்லாம் ஒரு புறமிருக்க உன்னிடம் இப்போது யாசிப்பது யாது எனில், கேள் - கேட்டருள்வாயாக !, என்னின் எளிமவர்க்கு என்னால் இயன் மதை - என்னைப் பார்த்திலும் ஏழையா யிருப்பவர்களுக்கு என்னவாகக் கூடியதை, மன்னும் என் அது ஒளி காட்டும் வழியினில் - கிலபெற்ற எனது உள்ளநிலை தெரிவிக்கின்ற முறைநில், உன்னி புதுமை உலகத்தருள் - விரும்பி புதுமைக்கும்படி நீ தயவுசெய் தருள்வாயாக !, அதன் பொருட்டு - தன்னை உழைப்பதற்காக, இந்த என் உடலம் இரக்கு நான் மட்டும் - இந்த என்னுடைய உடம்பானது உலகத்தில் வாழ்ந்திருக்கும் நான் வரை,

கொந்த கோவதருள் - கோய்ப்பட்டு வருத்தப்படாம விருக்கும்படி அருள் செய்வாயாக!, கோய் வருமாயினும் - வியாதி கோந்தாலும், மனமும் அறிவும் மயங்கி விடாது அருள் - உணர்ச்சியும் ஆராய்ச்சியும் மறைத்து போகாமல் அருள் செய்வாயாக!, சினமும் இதுவே செய்யும் அவா அருள் - நான்கோறும் இக்கடமையே செய்கின்ற விருப்பத்தைக் கொடுப்பாயாக!, உடல் வலியோயுமேல் - தேக பல முடிவடைபுமானால், உன் வலி சாயுமேல் - மனோ வலி நிலைபெறு விடில், உடனே உயிர் ஒழிந்து - உடனே உயிரானது உடம்பைவிட்டு நீங்க, உலக நடனசாலையை நான் கழுவீட அருள்கவே - உலகமாயிவ நாடகசாலையை விட்டு நான் தப்பி மறைபும்படி யருள் புரிவாயாக!, எ - று.

எல்லாம் ஈசன் செயல்

401. வைத்திடினும் வாழ்த்திடினும் இன்பதன்பம்
வந்திடினும் வம்பு கோடி
செய்திடினும் தண்டலைகீள் நெறியார்தஞ்
செயலென்றே தெளிவ தல்லால்
மெய்தவிர அவர்செய்தார் இவர்செய்தார்
எனநாடி வெறுக்க லாமோ
எய்தவர்தம் மருகிருக்க அம்பைகொந்த
கருமமென்ன இயம்பு யிரே.

உரை:—வைத்திடினும் - ஒருவர் ஏசினாலும், வாழ்த்திடினும் - எம்மைத் துதித்தாலும், இன்ப தன்பம் வந்திடினும் - இன்பத்தைக் கொடுத்தாலும் தன்பத்தைக் கொடுத்தாலும், வம்பு கோடி செய்திடினும் - சேட்டைகள் அளவில்லாதன செய்தாலும், தண்டலை கீள் நெறியார் தம் செயல் என்றே தெளிவதல்லால் - அவை பெல்லாம் தண்டலை கீள் நெறியிலிருக்கின்ற கடவுளது திருவருட் செயலென்றே எண்ணித் தேர்ச்சிபடைவதல்லாமல், மெய்தவிர அவர் செய்தார் இவர் செய்தார் என நாடி வெறுக்கலாமோ - உண்மைக்கு மாறாக அவர் செய்தார் இவர் செய்தார் என்றெண்ணிச் செய்த வர்களைப் பகைத்தல் பொருத்தமா? எய்தவர்தம் மருகிருக்க அம்பைகொந்த கருமமென்ன - அம்பினால் எய்தவர் பக்கத்தி விருக்கும்பொழுது அவரிடம் எம் வருத்தத்தைக் கூறாமல் அம்பைக் குறைகூறுவதால் பயனென்ன?, இயம்புவிரே - சொல்லீராக!, எ - று.

எல்லாம் கடவுளே எனல்

402. அறக்கடல் நீயே அருட்கடல் நீயே அருங்கரு னாகான் நீயே
திறக்கடல் நீயே திருக்கடல் நீயே திருந்தளம் ஓளிபட ஞான
நிறக்கடல் நீயே நிகர்கடற் துலகில் நிலைபுரீ உயிருகீ நிலைநான்
பெறக்கடல்நீயேநாயுரீ எனக்குப்பிதாவுரீ அனைத்துநீயென்றே.

உரை:—அறக்கடல் நீயே - தருமமாயி யழுத்திரம் நீயே ஆவாய், அருக்கடல் நீயே - கிருபா சமுத்திரம் நீயே ஆவாய், அரும் கருணையான் நீயே - செய்வதற்கரிய அருட் செயல்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடம் நீயே ஆவாய், திறக்கடல் நீயே - வலிமைஞ்சு சமுத்திரம் போன்றவன் நீயே ஆவாய், திருக்கடல் நீயே - செல்வக்கடலும் நீயே ஆவாய், கிருத்தளம் ஒளிபட ஞான சிறக்கடல் நீயே - திருத்தமடைகின்ற மக்களுடைய மனத்தில் அறிவுண்டாகும்படி ஞானம் பிரகாசிக்கின்ற கடல் நீயே ஆவாய், சிகர கடந்து உலகில் நிலையும் நீ - ஒப்பில்லாதவனாய் உலகத்தில் நிலபெறுபவனாய் நீயே, உயிரும் நீ - ஆத்மாவும் நீயே, நான் நிலபெற அக்கடல் நீயே - நான் நிலையாக இருத்தற்கு இடமாகிய பேரின்பக்கடலும் நீயே, எனக்குத் தாயும் நீ பிதாவும் நீ - எனக்கு அன்னையும் அப்பனுமாகிய பெற்றோர் நீயே, அனைத்தும் நீ யன்றோ - எல்லாம் நீயே அல்லவா, எ - று.

கடவுள் வாழ்த்து

403. வாணகி மண்ணகி வளியாகி ஒளியாகி
வாணகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
கோளுகி யானெனதென் றவாவரைக் கூத்தாட்டு
வாணகி நின்றாயை என் சொல்லி வாழ்த்துவனே.

உரை:—வாணகி மண்ணகி வளியாகி ஒளியாகி - அண்டத்திலுள்ள ஆகாயம் நிலம் காற்று தீ முகலியடிப்பு கவடிவக்கருமாகி வாணகி உயிராகி - பிண்டத்திலுள்ள உடம்பும் உயிரும் தன் வடிவமேயாகக் கொண்டு, உண்மையுமாய் இன்மையுமாய் - ஆறாறாய்க்கரசு தோன்றியும் அல்லாதவர்க்கு மறைத்தும் கின்ற, கோளுகி - எல்லாவற்றிற்குத் தலைவனுமாகி, யான் எனது என்று அவரவரைக் கூத்தாட்டிவாணகி - தன் தலைமையை மறந்து அகல்கார மமகாரத்தோடு நடக்கின்ற உயிர்களை உன் கின்றியற்றுமின்ற முதல் வனுமாகி, நின்றாயை என் சொல்லி வாழ்த்துவனே - நிற்றின்ற உன்னை யான் என்ன சொல்லி வாழ்த்ததல் கூடும், எ - று.

நாய்க் கூற்றி

404. உற்று பென்னும் உண்ணையன் மிறெனன்
றுணையன் என்னும் உணர்வுகள் கலக்கப்
பெற்றாய னுச்செழுத்தும் பிதற்றப் பினிரிதீ
வெண்ணீ நடப்பெற்றேன் என்னும்
சுற்றாய சோதி மகேந்திர சூழ் மனத்திருள்
வாங்கிச் சூழாத கெஞ்சிற்
சூற்றாய என்னும் குணக்குன்றே பென்னும்
குலாதிலில் அம்பலக் கூத்தனையே.

உரை :—(என் மகன்) குலாத் தில்லை யம்பலக் கூத்தனையே - தில்லைப் பதியில் விளங்கும் கிருச் சண்பயிலாடும் தேசப்பெருமானே, உற்று பென்னும் - கெருங்கிய கண்பனே என்று கூறுவான், உன்னையன்றி மற்றொன்று உண்டோன் என்னும் - உன்னைத் தவிர நான் வேறொன்றையும் அறிய மாட்டே னென்று சொல்வான், உணர்வுகள் கலக்கப்பெற்று - ஐம்பொறியறிவுகளில் கீவந்து சாரப்பெற்று, ஆய ஐத்தெழுத்தும் பிதற்றி - உன்னை யடைதற் தேதுவாகிய பஞ்சாட்சர மந்திரத்தைக் கூறிச் செபித்து, பிணி தீர வெண்ணீறு இடப்பெற்றேன் என்னும் - கோய் கீங்கும்படி வெள்ளிய விழுதி தரிக்கப் பெற்றேனென்பான், மச்சந்திரஞ் சூத் சுற்றாய் சோதி - மகேந்திர மலைமீது சூழ்த்து நின்று எங்கும் விளங்கிய அறிவொளியான பெருமானே!, மனத்திருள் வாங்கிச் சூழாத கெஞ்சிற்கு உற்றுப் என்னும் - உன்னை நினைவாத கெஞ்சில் நிலபெற்ற இந்நாட் தொலைத்து கீ அங்கே பொருத்திடுப் என்பான், குணக்குன்றே என்னும் - நற்குண மலையே என்பான், எ - று.

நீதியின் சிறப்பு

405. நடுவுநின் ஞர்க்கன்றி ஞானமு மில்லை

நடுவுநின் ஞர்க்கு நாகமு மில்லை

நடுவுநின் ஞர்கல்ல தேவந மாவர்

நடுவுநின் ஞர்வழி நானுநின் றேனே.

உரை :—நடுவு நின்றார்க்கன்றி ஞானமுமில்லை-ஒரு பச்சுமுஞ் சாராமல் நடுவு நிலையில் கீதியாயிருப்பவர்க்கல்லது உயர்ந்த அறிவு உண்டாகாது, நடுவு நின்றார்க்கு நாகமுமில்லை - கீதியாயிருப்பவர்களுக்கு நாகத் துன்பம் கிடையாது, நடுவு நின்றார்க்கல்ல தேவருமாவர் - கீதியாளர்கள் கண்மையிற் சிறந்த தேவ பதவியடைவார்கள், நடுவு நின்றார்க்கு வழி நானும் நின்றேனே-கீதியாளர் நெயில் நானும் கற்பெனாயினேன், எ - று.

பஞ்சாட்சரத்தை யோதெனல்

406. மற்றும் பலபிதற்ற வேண்டா மடகெஞ்சே

கற்றைச் சடையண்ணல் காளத்தி—கெற்றிக்கண்

சூர வழுநின் திருமாமம் அஞ்செழுத்துஞ்

சோராமல் எப்பொழுதுஞ் சொல்.

உரை :—மட கெஞ்சே - மூட மனமே!, மற்றும் பல பிதற்ற வேண்டாம் - இறைவனுக்கு வேறாகிய பல பொருள்களைப்பற்றி நினைத்தப்பேச வேண்டாம், கற்றைச் சடையண்ணல் - தொகுதியான சடை முடியையுடைய பெருமானாகிய, காளத்தி - நிருக்கானத்தியி லிருக்கும், கெற்றிக் கண் சூர அழுநின் - கெற்றிக் கண்ணையுடைய தெவிட்டாத அழுதம்

போன்றவனின், திருநாமம் அஞ்செழுத்தும் - பெருமையை யுணர்த்தும்
திருமந்திரமாகிய பஞ்சாட்சரத்தை, சேராமல் எப்பொழுதும் சொல் -
தனர்ச்சி யடையாமல் ஊக்கமாக எப்போதும் ஒதிக் கொண்டிருப்பாயாக!,
எ - று.

பக்தியி னுயர்வு

407. சங்ககிதி பதுமகிதி பிரண்டுத் தந்து
தரணியொடு வானுளத் தருவ ரேனும்
மங்குவா ரவர்செல்வம் மதிப்போ மல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்ல ராகித்
அங்கமெலாம் குறைந்தழகு தொழுநோ பராய்
ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரத்தார்க் கன்பராகித்
அவர்கண்டர் நாம் வணங்கும் கடவு ளாரே.

உரை:—சங்ககிதி பதுமகிதி இரண்டும் தந்து - சங்குவடிவான தெய்வ
நிதியையும் தாமரை வடிவான தெய்வ நிதியையு முடையவர்களாய், தரணி
யொடு வான் ஆளத் தருவரேனும் - பூவலகத்தையும் வானுலகத்தையும்
ஆளக்கூடிய அதிகாரம் பெற்றவர்களாயிருந்தாலும், மாதேவர்க்கு ஏகாத்நர்
அல்லர் ஆகில் - பெருங் கடவுளாகிய சிவபெருமானிடத்தில் ஒருமையோடு
கூடிய பக்தி யுடையவர்கள் அல்லரானால், மங்குவார் அவர் செல்வம் மதிப்
போம் அல்லோம் - மறந்த போகக்கூடிய அவர்களுடைய பெருஞ் செல்
வத்தை நாம் பொருட்படுத்த மாட்டோம், அங்கமெலாம் குறைந்தழகு
தொழு நோயராய் - உறுப்புக்கெல்லாம் குறுகி யழகி யொழுருவதற்
கேதுவாகிய குட்ட லோபுடையராய், ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய
ரேனும் - பசுவினுடைய யுரித்து அதன் ஊனைத் தின்று திரிகின்ற மேற்கு
ல மக்களா யிருந்தாலும், கங்கைவார் சடைக்கரத்தார்க் கன்பராகித் -
கங்கையை நீண்ட சடையல் அடக்கி வைத்தற்குரிய சிவபெருமானுக்கு
அவர்கள் பக்தர்களா யிருப்பார்களானால், அவர் கண்டர் நாம் வணங்கும்
கடவுளாரே - அவர்கள் நாம் வணங்கும் தெய்வமென்றிதிக், எ - று.

இதுவுமது

408. பாதியா யமுதியகால் கைய ரேனும்
பழிதொழிலும் இழிஞ்சுமுடி படைத்தர ரேனும்
ஆதியாய் அவனையாய் என்ப ராகித்
அவன்னோ பாம்வணங்கும் அடிக ளாவார்

சாதியால் ஒழுக்கத்தால் மிக்கோ ரேனும்
சதர்மறையால் வேள்வியால் தக்கோ ரேனும்
போதினன் முகன்பணியப் பள்ளி கொள்வான்
பொன்னங்கம் போற்றுதார் புலைப் தாமே.

உரை:—பாதியா யழுதிய நால் கையரேனும் - குட்ட கோயிலில் கை
கால்கள் பாதியாகக் குறையப்பெற்று அவை யழுதப்பெற்றவராய் யிருந்தா
லும், பழிதொழிலும் இழிசுவமும் படைத்தாரேனும் - பாவுச் செயலும்
தாழ்த்த குடிப்பிறப்பு முடையவராயிருந்தாலும், ஆதியாய் அரவணமாய்
என்பராகில் - ஆதிமூலமே! ஆதிசேடன்மீது பள்ளிகொண்டவரே! என்று
பத்தியாய்க் கூறித் திருமாலு வழிபடுவராயின், அவரன்றோ யாம் வணங்கும்
அடிசனாவார் - அவரல்லவா நாம் வழிபடுகின்ற சுவாமிகளாவார், சாதியால்
ஒழுக்கத்தால் மிக்கோரேனும் - குலத்தாலும் நடைபிணமும் நிறத்தவராய்
யிருந்தாலும், சதர்மறையால் வேள்வியால் தக்கோரேனும் - நான்கு வேதப்
பயிற்சிபிணமும் யாசங்கன் செய்வதனாலும் தகுதிபுடையவர்களாக மதிக்கப்
பட்டாலும், போதில் நான்முகன் பணியப் பள்ளிகொள்வான் - தாமரைப்
பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரமன் வணங்குகின்ற திருப்பாந்தலிற் பள்ளி
கொண்ட பெருமானுடைய, பொன்னங்கம் போற்றுதார் புலைப் தாமே -
சேங்கத்தைத் துதிபாதவர்கள் சீழ்மக்களையாவார், எ - று.

மெய்ப்பறிவி னருமை

409. பெறவரிது மக்கட் பிறவிபெற் றாலும்
அறிவுதூல் ஆய்தல் அரிதே—அதினும்
தறவுடையன் ஆதல் அரிதே அதின்மெய்
அறிவுடையன் ஆதல் அரிது.

உரை:—மக்கள் பிறவி பெறவரிது - எல்லாப் பிறவிக்காயும் கடத்த
மனிதனும்ப் பிறந்தக் கிடைப்பது அருமைமாகும், பெற்றாலும் அறிவு தூல்
ஆய்தல் அரிதே - மனிதப் பிறப்படைந்தாலும் ஞான தூல்களை ஆராய்ச்சி
செய்யக் கிடைப்பது அதனிலும் அரியதாகும், அதினும் தறவுடையன்
ஆதல் அரிதே - அதைப் பார்க்கிலும் பற்று கீழ்க்பெறுதல் மிகவும் அருமை
மாகும், அதின் மெய் அறிவுடையன் ஆதல் அரிது - அதனைப் பார்க்கிலும்
உண்மைப் பொருளுணர்ச்சி பெறுதல் மிகக் கடினமாகும், எ - று.

410. எங்கும் பரவடிவாய் என்வடிவு நின்வடிவாய்க்
கங்குல்பகல் இன்றியுனைக் கண்டிருப்ப தெக்காலம்
மனதையொரு வில்லாக்கி வான்பொறிவை காணக்கி
எனதறிவை அம்பாக்கி எய்வதினி எக்காலம்.

உரை:—எங்கும் பாவடிவர்ப் - எவ்விடங்களிலும் பரம்பொருளின் வடிவமாயும், என் வடிவும் சிங் வடிவாய் - என்னுடைய உருவமும் உன்னுடைய திருமேனியாயும், கங்குல் பால் இன்றி - இராய் பசுவென்ற வுணர்ச்சியில்லாமல், உணைக் கண்டிருப்பதெக்காலம் - உன்னைத் தரிசித்துச் சுகமாயிருப்பது எந்தக் காலத்தில் எனக்குத் தைவரும், மகதை யொரு வில்லாக்கி - செஞ்சத்தை யொரு வில்லாக வளைத்து, வான் பொறியை காணாக்கி - பெறிய ஐம்பொறிகளை யதற்கட்டும் காணக்கொண்டு, என தறிவை அம்பாக்கி - என்னுடைய பகுத்தறிவை அந்த வில்லின் வழியாக எய்யும் அம்பாக்கொண்டு, எய்வதிலி எக்காலம் - தான் துடையவிவண்டிய சதியாகிய சற்குறியைப் பொருத்தவது எந்த காலில் கடைபெறும், எ - று.

வாய்மையின் பெருமை

411. புலையனும் விரும்பாதளிப் புண்புலால் பாக்கை
நிலையெனுமருண் டுயிரினு செடிதறச் சிறத்தே
தலைமைசேர்தரு சத்தியம் பிறழ்வது தரியேம்
கலைபுணர்ந்தநீ பெமக்கிது கழறுவ தழகோ.

உரை:—புலையனும் விரும்பாத இப் புண்புலால் பாக்கை - இறந்தால் அதன் ஊனைப் பறையன் அல்லது புலையன்கூட விரும்பாத நிலையிலுள்ள இந்த வுடம்பை நிலையெனு மருண்டு உயிரினும் செடிதறச் சிறத்தே - நிலபெற்று நிற்பதென மயக்கி யுயிரைப் பார்க்கினும் மிகவும் அநிகமான நிறப்புடைய, தலைமை சேர்தரு சத்தியம் பிறழ்வது தரியேம் - முதன்மை யான மெய்மையைப் பிழலிதவதைப் பொறுக்கமாட்டோம், கலைபுணர்ந்த நீ எமக்கிது கழறுவதழகோ - எல்ல துல்களைக் கற்றறித நீ (எமக்குப் பொய்யுரைக்கும்படி) சொல்வது பொருத்தமாகுமா? (சூகாதென்பது கருத்து), எ - று.

இதுவுமது

412. இம்மை யம்மை வீடென மறை புலங்கொள வியம்பும்
முமையுந்தரும் முறைபுடைத் தெனிலில் முரணி
எம்மை யாழ்வயிற் றடக்கீநீ நுழிக்குலா வெரிவாய்
வேமமைகூர்சா ருய்க்கினும் மெய்மையை விடேமால்.

உரை:—இம்மை யம்மை வீடென மறை புலங்கொள வியம்பும் - இப் பிறப்பு மறு பிறப்பு மோட்ச மென்பனவாக நுட்பமான ஞான துல்கள் அறிவுக்குப் பொறுத்தமாகக் கூறுகின்ற, மும்மைபும் தரும் முறைபுடைத் தெனில் மிரணி - மூன்றிலும் சத்தியமானது என்மை தருமென்ற புண்மை நீதிக்கு மாறாக, எம்மை யாழ்வயிற் றடக்கீ நீ உமிழ்குலா எரி

வாய் வெம்மைகூர் காகும்ப்கினும் - எம்மைத் தனது ஆழமான வயிற்றில் வைத்து செந்நான் வெளியே உயிழாத தீப்பற்றி யெரிவின்ற வாயையுடைய கொடுமை மிகுத்த காகத்திலே போட்டாலும், மெய்ம்மையை விடேம் - சத்தியத்தை நாம் கைவிடமாட்டோம், ஆல் - அசை, எ - று.

413. மாசு படினும் மனிதன்சீர் குன்றாதாம்
பூசிக் கொளினும் இரும்பின்கண்—மாசொட்டும்
பாசத்து ளிட்டு விளக்கினுங் கீழ்தன்னை
மாசுடைமை காட்டி விடும்.

உரை :—மணி மாசுபடினும் தன்சீர் குன்றாதாம் - இரத்தினமானது அழுக்கொடு சேர்த்தாலும் தன்னுடைய சிறத்த தன்மையிற் குறைவுபடாது, பூசிக்கொளினும் இரும்பின்கண் மாசொட்டும் - இருப்பைக் கழுவிப் பயன்படுத்தினாலும் அதிற் றுருப்பிடித்தல் கூடும், பாசத்துளிட்டு விளக்கினும் - கட்டுப்பாட்டில் வைத்து அறிவு விளக்கினாலும், கீழ்தன்னை மாசுடைமை காட்டி விடும் - கீழ் மக்கள் தம்முடைய குற்றத்தைச் செயலிற் காட்டி விடுவார்கள், எ - று.

414. மனைக்கு விளக்கு மடவான் மடவான்
தனக்குச்சால் பாகும் புதல்வர்—மனைக்கினிய
காதற் புதல்வர்க்குங் கல்லியே கல்விக்கும்
ஒதிற்புகழ்சா லுணர்வு.

உரை :—மனைக்கு விளக்கு மடவான் - வீட்டிற்குத் தீயம்பேரல்பவன் மனைவி யாவனும், மடவான் தனக்குச் சால்பாகும் புதல்வர் - பெண்களுக்கு உயர்வு தருபவர்கள் புத்திரர்களாவர், மனைக்கினிய காதல் புதல்வர்க்குங் கல்லியே - வீட்டிற்குச் சிரத்த அன்பு செய்தற்குரிய பிள்ளைகளுக்கு உயர்வு தருவது கல்லியாகும், கல்விக்கும் ஒதில் புகல் சால் மணர்வு - கல்விக்குச் சிரப்புத் தருவது புத்திரிகுதற்கு எதுவாகிய கல்லுணர்வாகும், எ - று.

இவர்க்கு விஷம் இவ்விடத்தினால்

415. திருடர்க்கு விடமெவாங் கையிலே காமமிரு
தெரிவைக்கு விடமுனைபிலே
தீயபொய் யர்க்குகிட காளிலே மதமுடன்
நிரிவொர்க்கு விடம்நிதியிலே
கருதரிய கோளர்க்கு விடமுதடு தன்னிலே
காமுகர் விடங்கண்ணிலே
கட்செளி விடங்கள்பல் லடியிலே தேட்கெனிற
கனவிடங் கடைவாளிலே

அரியதுஷ்டர்க்கென்னி லெட்டிமர மென்னவே

யங்கமெல் லாய்விடமதா

மடுத்தக் செடுத்திதும் பகைவர்விட மனதிலே

யம்பொன்னிலை மாதருக்கு

மருவுவிட மல்குளிற் றெரியவச மன்றுகாண்

மணவாள நாராயணன்

மனதிலுறை யவர்மேலு மங்கைமண வாளனே

வரதவேங் கடராயனே.

உரை :—மணவாள நாராயணன் மனதிலுறை - மணவாள நாராயணனென்றும் தொண்டரது உன்னத்தில் வீற்றிருக்கின்ற, அலர்மேலு மங்கை மணவாளனே - தாமரைப்பூவில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமிக்குக் கணவனே!, வரத வேங்கட ராயனே - கேட்ட வரங்களை எளிதாகக் கொடுக்கும் திரு வேங்கட மலையில் வாழும் பெருமானே!, திருடருக்கு விடமெலாம் கை யிலே - கள்ளருடைய நச்சுத் தன்மையெல்லாம் அவர் கையிலே காணப் படும், காமயிசு தெரிவையர்க்கு விடம் முலையிலே - காதல் மிகுத்த பெண் களுக்கு அவரது தனங்களிலே நஞ்சுத்தன்மையுண்டு, தீய பொய்யருக்கு விடம் நாவிலே - கொடிய பொய் சொல்லுகின்றவர்களுக்கு அவர்கள் நாக்கிலே விஷமுண்டு, மதமுடன் திரிவோர்க்கு விடம் சிதையிலே - செருக் குற்றத் திரிகின்றவர்களுக்கு அவர்களுடைய செல்வத்திலே விஷ மிருக்கின்றது, கருதரிய கோளர்க்கு விடம் உதடு தன்னிலே - கிணப்பதற் கரிய கோட் சொற் கூறுகின்றவர்களுக்கு அவர்கள் உதட்டிலே விஷ மிருப்பது, காழகர் விடம் கண்ணிலே - பெண்களை இச்சிப்பவர்களுக்கு விஷம் அவர்கள் கண்ணிலே இருக்கின்றது, கட்செவி விடங்கள் பல்லடி யிலே - பாம்புக்கு விஷம் அதன் பல்லின் கீழிருக்கிறது, தேளுக்கு எனில் கனவிடம் கடை வாலிலே - தேளுக்கு என்ருல் மிகுத்த விஷம் அதன் வால் தனியிலே இருக்கின்றது, அரிய துஷ்டர்க்கென்னில் எட்டிமரம் என் னவே அங்கமெல்லாம் விடமதாம் - திருத்ததற்கு முடியாத தீச்செயல் செய்கின்றவர்களுக்கு கசப்பு எட்டிமரத்தி லிருப்பதுபோல உடம்பு முழுவதும் விஷ முண்டு, அடுத்தக் செடுத்திடும் பகைவர் விடம் மனதிலே - செருங் கிச சினேகஞ்செய்து செலுக்கின்ற சத்தருக்களுக்கு விஷம் அவர் செஞ் சத்திலேயிருக்கிறது, அம்பொன் விலை மாதருக்கு மருவுவிடம் அல்குவில் - அழகிய பொண்ணை விரும்பும் வேசியர்களுக்கு விடம் அவர்கள் கிதம்பத்தி லிருக்கிறது, தெரிய வசமன்று - அது எளிதாகத் தெரியுத் தரமுடைய தல்ல, காண் - அசை, எ -று.

இவர்க்கிவை யுளவேனு யிவை வேண் டுமெனல்

416. அதிவீர னென்னிலுந் தந்திரவு பாயமுட
 னடைபலரை வெல்லல்வேண்டும்
 ஆயிரம் வித்தைதற் குறுமுல கந்தனி
 டடக்கம திருத்தல்வேண்டும்
 நதிகோடி நீந்திவர் தாலுமோ டத்தனை
 நயந்துகரை சேல்வேண்டும்
 ஞானதத் தவமுணர்ந் தாலுமுல கத்தினி
 னுடக்கைதனை பறிதல்வேண்டும்
 துதிசேர் குபோனென் றுலுமொரு லாபமுறு
 தொழிலுட னிருத்தல்வேண்டும் .
 துப்பவலிமையுடைய னென்னுமொரு சார்பினுற்
 றகாரனைக் காணல்வேண்டும்
 மதியூகி பென்னிலும் பெரியசொற் கொளல்வேண்டும்
 மணவான நாராயணன்
 மனதிலுறை பலர்மேலு மங்கைமண வாளனே
 வாதவேல் கடராயனே.

உரை:—மணவான நாராயணன்-....., வாத வேல்கடராயனே-....., அதிவீரன் என்னிலும் தந்திரவு பாயமுடன் அடையலரை வெல்லல் வேண்டும் - ஒருவன் பெரிய வீரனாயிருந்தாலும் எதிரியை கோக எதிர்ப்பதைப் பார்க்கிலும் தந்திரமாகச் சூழ்ச்சி செய்து செய்முடையவேண்டும், ஆயிரம் வித்தை என்றாலும் உலகத்தனில் அடக்கமுது இருத்தல் வேண்டும் - ஒருவன் பல கலைகளைக் கற்றிருந்தாலும் அவன் கல்விச் செருக்கில்லாது பணிவாயிருத்தல் வேண்டும், நதிகோடி நீந்தி வந்தாலும் டுடத்தனை எய்துகரை சேல் வேண்டும் - கோடி யாறுகளை நீந்தி வரக்கூடிய வல்லமை யிருந்தாலும் தக்க சமயத்தில் தோணியை விரும்பி யதிலேறித் தகைசேர்வது கல்வது, ஞானதத்துவம் உணர்ந்தாலும் உலகத்தினில் கடக்கைதனை அறிதல் வேண்டும் - துல்சிலுள்ள அறிவுண்மைகளை யொருவன் கற்றாலும் உலக வழக்க மறித்திருத்தல் வேண்டும், துதிசேர் குபோனென்றாலும் ஒரு லாபமுறு தொழிலுடன் இருத்தல் வேண்டும் - புகழப்படுகின்ற குபோன் போன்ற பெருஞ் செல்வமுடையவனு யிருந்தாலும் ஒருவன் ஊதியம் தருகின்ற முயற்சி புடைபவனுயிருத்தல் வேண்டும், துப்ப வலிமையுடையன் எனிலும் ஒரு சார்பினால் தகைகளைக் காணல் வேண்டும் - பரிசுத்தமான திறமை புடைபவனு யிருந்தாலும் ஒரு ஆதரவுபற்றி முதலாளிகட்குப் பார்த்தல் வேண்டும், மதியூகி என்னிலும் பெரியர் சொற் கொளல் வேண்டும்

இயற்கையான அறிவு அட்பமுடைய என்னினும் அதுபலமுடைய பெரிய
வர்களுடைய வார்த்தையை அனுசரிக்க வேண்டும், எ - று.

வேசியர் இயல்பு

417. புருடனைக் கண்டவுடனேகத விடுக்கினிற்

போயொளித் திடுவர் பின்பு

பொல்லாத தாய்க்கிழவி தன்னைபவர் பாலினிற்

போக்கிவச னிக்க விடுவார்

மருடருங் கண்ணினார் சற்றருகிலே வந்து

மயல்கினைத் துறவு செய்வார்

மன்னநின் னடிகளிச் சிறுகுழலில் வைத்ததும்

முாதவ மெனச் சொல்லுவார்

அருணிறைந் தவர்போல விருகையி னுற்றழவி

யாவலொடு முத்த மிடுவார்

சையநீ பிரியிலெம துயிர்பிரியு மென்றவர்க

ளானிமுழு தும்ப ரிப்பார்

கருமைபணி வேசியர்கண் முறைமையிது காணென்பர்

கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் நேசனே

உயிலையங் கிரிவாசனே.

உரை :—கற்பக விராச மேவும் கங்கைபுனை யீசனே - கற்பக விராசப்
பதிலில் வீற்றிருக்கும் கங்கையைத் தரித்த கடவுளே!, மங்கை மகிழ்
நேசனே - உமையம்மை விரும்புங் காதலனே!, உயிலையங்கிரி வாசனே -
அழகிய சயிலையில் வசிப்பவனே!, புருடனைக் கண்டவுடனே கதவிடுக்கத
னில் போய் ஒளித்திடுவர் - காதலித்து வருகின்ற மனிதனைக் கண்ட
வுடனே வாசந் கதவின் மறைவிற்போய் விலைமகளானவன் ஒளித்திருப்
பான், பின்பு பொல்லாத தாய்க் கிழவி தன்னை யவர்பாலினில் போக்கி
வசனிக்க விடுவார் - அதற்குப் பின் வம்பு பேசுவதில் வல்ல தாய்க்கிழவி
யென்னும் மாதிரி வந்த மனிதனோடு பேசும்படி யனுப்புவான், மருந்தரும்
கண்ணினால் சற்றருகிலே வந்து மயல் விளைத்து உறவு செய்வார் - மயக்
கத்தை புண்டாக்கக்கூடிய கண்ணினை புடையவனாகிய வேசி கொஞ்சம்
சமீபத்தில் வந்து மோகத்தை புண்டாக்கிச் சினேகஞ்செய்வான், மன்னநின்
அடிகள் இச் சிறு குழலில் வைத்தது எம் மாதவம் எனச் சொல்லுவார் -
இராசாவே உங்களுடைய திருவடிகள் இந்தச் சிறிய குழிசையில் வைப்பதற்
குக் கிடைக்க நாங்கள் என்ன பெரிய தவம் செய்தோ மென்பான், அருள்
நிறைந்தவர்போல இரு சையினால் தழுவி யாவலொடு முத்தமிடுவார் -
அருளை மிகுந்தவர்போல இரண்டு சையினாலும் ஆவிக்கனஞ் செய்து

பொய்யான ஆசை காட்டி முத்தமிடுவான், ஐயு பரிமில் எமதுயிர்ப் பிரியு
மென்று அவர் ஸாலி முழுதும் பரிப்பார் - ஐயனே கீ என்னைப் பிரித்த
போயினால் என்னுடைய உயிர் போய்விடுமென்று சொல்லி உயிர் முழு
வதைபுக் கொள்ளை கொள்வன், கருமையணி வேசியர்கள் முறைமை இது
காண் என்பார் - செஞ்சத்தில் வஞ்சகம் கொண்ட விலைமாதர் தன்மையிது
வென்று அறிஞர்கள் உறுவார்கள், எ -று.

கருவத்தாற் பங்க முற்றோர்

418. பிரமனது கருவமும் மான் புகழ்ச்சியும்

பீடுபெறு வாலி பகமும்

பேரிவங் கைக்கரசு னுற்றலு மிராட்சசப்

~~பெண்தா~~ டகைச் சமர்த்தும்

நிரிபுரக் ளெண்ணமும் தக்கனது வேள்வியுங்

தீங்குபுரி துரிய னினைவுஞ்

சினங்கொள்கயி டவன்மதத் தொடுஞ் பன்மன்

செருக்குமிகு வீரர் வலியு

மிணியன் பிடிமான மும்பகா குரன்

நிபம்பொனா வுயிர் பழிப்பு

மின்னும் பராக்ரம மிஞ்சுதபு வலர்மதமு

பிறவாது நிலைவன்றதோ

கரியமால் தேடியுங் காணாத பாதனே

கற்பக விராச மேவுங்

கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் தேசனே

கபிலைவங் கிரிவா சனே.

உரை:—கரியமால் தேடியுங் காணாத பாதனே - கரிய நிறமுடைய
நிருமால் தேடியுங் காணப்படாத நிருவடிக்கா புடையவனே !, கற்பக
விராச மேவுங் -, விலையங்கிரி வாசனே -, பிரமனது கருவு
மும் - ஐந்து தலையில் ஒரு தலை யிதததற் கேதுவாகிய அயனுடைய செருக்
கும், மான் புகழ்ச்சியும் - செற்றிக் கண்ணால் எரிதற்குக் காரணனாகிய
மன்மதனது தற்புகழ்ச்சியும், பீடுபெறு வாலி அரும்பெரிய வரம் பெற்ற
வாலியினுடைய செருக்கும், பேர் இலங்கைக்கு அரசன் ஆற்றலும் - பெரிய
இலங்கை வேந்தனுயிருந்த இராவணனுடைய செருக்கோடு கடைய நிறமை
யும், இராட்சசப் பெண் நாடகைச் சமர்த்தும் - அரக்கியாகிய நாடகையின்
யாகத்தை யழிக்கும் சாமர்த்தியமும், நிரிபுரர்கள் எண்ணமும் - வானில்
நிரிந்த நிரிபுரத்து அகாரங்களுடைய தற்பெருமையான சினையும், தக்கனது
வேள்வியும் - தக்கப்பிரசபதி சிவபெருமானே கீத்கிச் செருக்கோடு எடத்
திய யாகமும், தீங்குபுரி துரியன் சினையும் - பஞ்ச பாண்டவர்களுக்குக்

செய்தி செய்த தரிசோதனனுடைய அச்சை என்னும், கிண்கிண
 கயிடவன் மதத்தொடு சூபன்மன் செருக்கு மிகு வீர வலிபும் - எண்ணின்
 எதிர்த்த மதகயிடவ னென்னும் அகாணுடைய அகவாரமும் முருகப்
 பெருமானை எதிர்த்த சூபன்மனுடைய அச்சையோடு உட்புல பெரிய
 வலிமையும், இரணியன் பிகமானமும் - இரணியனுடைய பிகவாதமான
 தன்மதீபும் பகாரானது இயம்பொனா வயிர் பழிப்பும் - வீமனை எதிர்த்த
 பகாரா னென்பவன் உயிரணைப் பொருட்படுத்தாத சொன்ற தின்ற
 சேருதரும், இன்னும் பார்த்திரம் மிகுந்த புரவலர் மதமும் - இவ்வாறு
 வீரமிகுதிப்பல் செருக்குற்ற மன்னாத சொன்னையும், இவ்வாறு நின்
 கின்றதோ - அழியாமல் உலகத்தில் நிலைபெற வில்லையே, எ - ற.

கவிதால வியல்பு

419. தாமரை சிழவின் ஸ்லோமுத முன்கிதூர்
 தப்பாது குடிப றென்பர்
 தனமிஞர் தனபேர்கள் பித்தனை யணிந்திடிற்
 தக்கமென் றேமொழி சுவார்
 வாலிபர் தன்னிலை பதிசை ராகவே
 வைகிலும் விடனென் பர்கான்
 வறுமைசே ரெளியவர்கள் வயிரமது பூன்கிலும்
 வளைபற்க லெனவு னைப்பார்
 சிலம் புறத்தினு மகத்தினக் கிமழுஞ்
 செயுமின் னைப்பு கழுவார்
 சித்தசுத் தியதாதி ஞானநெறி தேர்த்திந்
 திவ்பபெரி யோரை பிகழுவார்
 காக்கரி யுகதரும மீதென வுரைத்திடுவர்
 கற்பக விராச மேவுங்
 கங்கைபுனை யீசனே மங்கைமகிழ் தேசனே
 கயிலைபங் கிரி வரசனே.

உரை:—தேப்ப விராச மேவும் -, கயிலைக்கிரி வரசனே -,
 தாமரை சிழவின் ஸ்லோர் அமுதமுன்கிலும் தப்பாது குடியர் என்பர்-பின்
 மாத்த சிழவிலிருந்து கல்ல மணிதர்கள் அமுதம் போன்ற பாலையுண்டாலும்
 அவர்கள் திட்டமாகத் தன் குடிப்பவர்களே என்று (கவிதாவத்தினர்) சொல்
 வார்கள், தனமிஞர் தனபேர்கள் பித்தனை யணிந்திடிற் தக்கம் என்றே
 மொழிசுவார் - செல்வமிஞர் தவர்கள் பித்தனையினுற் செய்த கையை
 யணிந்து கொண்டாலும் அது பொன்னுற் செய்யப்பட்டதென்று உறுதி
 உறுவர், வாலிபர்தன்னிலை பதிசைராகவே வைகிலும் விடனென்பர்
 கான் - இளமைப் பருவத்திலே மிகுந்த கல்லொழுக்க முடையவர்களா

யிருத்தாலும் அப்படி இருப்பவர்களைக் காழ்கொன்ற உறவர், வறமை
சேர் எலிபவர்கள் வயிமத பூண்டினும் வளையல் கல் என உரைப்பார் -
தரித்திரமுடைய ஏழைகள் வயி கைகளை யணிந்தாலும் தம வளையல்
செய்யப்பட்டதற்குரிய கண்ணாடிச் சல்லென்ற உறவார்கள், சிலம் புறத்தி
னும் அசத்தின் அக்கிரமமும் செய்யும் ஈனரைப் புழுவார் - புறத்தேகன்
மைத் தோற்றமும் உச்சத்தே அநீதியான செயல்புமுடைய அப்பகா
ல்லவவென்ற தனிப்பார், சித்த சுத்தியகாதி ஞானசெறி கோத்திரச் சிவ
விப பெரியோரை இசுழ்வார் - மனமாக கீழ்ப் பெற்ற அறிவு வழியிற்
தெளியு பெற்ற தெய்வத் தன்மைமுடைய பெரியோர்களை யவமறித்தப்
பேசுவார், எ - று.

உற்று நுறவினர்க்கு உதவாமல் வம்பர்க்கு உதவுதல்

420. விரும்பி அடைந்தார்க்கும் சுற்றத் தவர்க்கும்
வருந்தும் பசிகளையார் வம்பர்க் குதவல்
இரும் பிணையில் வென்ற புருவத்தாய் ஆற்றத்
கரும்பினை யன்ன துடைத்து.

உரை:—இரும்பினையில் வென்ற புருவத்தாய் - பெரிய மூங்கிலினு
லாகிய வில்வினை ஆதலால் செயித்த புருவத்தை யுடைய பெண்ணை !,
விரும்பி அடைந்தார்க்கும் சுற்றத்தவர்க்கும் - உணவு பெறுதல் வேண்டி
விசுவாசத்தோடு தன்பால் வந்தவர்களுக்கும் உறவினர்களுக்கும் உணவு
கொடுத்த, வருந்தும் பசிகளையார் - அவர்கள் துன்புறுத்தற்குக் காரண
மாகிய பசியைப் போக்கமாட்டாது, வம்பர்க்கு உதவல் - குறம்பு செய்யும்
பிறர்க்குதவுதல், ஆற்றத் கரும்பினை யன்னது உடைத்து - மிகவும் பெரிய
பிணையானது தன்னை வளர்த்தவர்களுக்கு வேண்டி காலத்தப் பயன்பெறு
மல் கொள்ள எழித்துப் பிறர்க்குப் பயன்படுதல் போன்ற வியல்பினை
புட்டபது, எ - று.

ஈயாதான் செல்வம் பொலிவு பெறுது

421. முழுவொலி முக்கீர் முழுதுட னுண்டார்
விழியில் கூத்தேபோல் விழ்த்தவிதல் கண்டும்
இழுவென் றொருபொருள் ஈயாதான் செல்வம்
அழுகொடு கண்ணி னிழிவு.

உரை:—முழுவொலி முக்கீர் முழுதுடன் ஆண்டார் - மத்தனத்தி
னோசையுடைய கடல் குழ்த்தியுமி முழுவகையும் ஆட்சி செய்த மன்னாசன்,
விழியில் கூத்தேபோல் விழ்த்த விதல் கண்டும் - திருவிழா நடத்த காரத்
தில் ஆடப்பட்ட உத்தானது முடிவு பெறுதல் போலச் செல்வம் இழந்து
இறத்தலைப் பார்த்திருந்தும், இழுவென்று ஒரு பொருள் ஈயாதான் செல்

வம் - ஒரு பொருளைக் கொடுத்தால் கொடுத்த அளவில் மகத்தது கட்டத்
தானே என்றெண்ணி அறஞ் செய்யாதானுடைய ஐசுவரியமானது
அழகொடு கண்ணின் இழை - அழகிருக்கும்போது கண்ணை விழ்த்தாற்
போவதாகும், எ - று.

பூர்வ புண்ணியத்தால் பொல்லார் பொருள் பெறுவர்

422. வழங்கார் வலியினார் வாய்ச்சொல்லும் பொல்லார்
உழந்தொருவர்க் குற்றால் உதவலு மில்லார்
இழந்ததில் செல்வம் பெறுதலும் இன்னார்
பழஞ்செய்போர் பின்று விடல்.

உரை :—வழங்கார் - ஒருவர்க்கும் ஒரு பொருளையும் கொடுக்கமாட்டா
தவர்கள், வலியினார் - திறமை வில்லாதவர்கள், வாய்ச் சொல்லும் பொல்
லார் - வாயினாலே சொல்லித் தர சொற்களைக் கவனித்தால் கொடியவரென்று
சொல்லப்படுவார்கள், ஒருவர்க்கு உற்றால் - வேண்டியவர்கள் யாருக்காவது
அபாயம் தோன்றால், உழந்து உதவலுமில்லார் - முயற்சி செய்து உதவி
செய்யாதவர்கள், இன்னார் - இப்படிப்பட்டவர்கள், இழந்ததில் செல்வம்
பெறுதலும் - அழிந்த போகாத ஐசுவரியத்தை யடைதல், பழஞ்செய்போர்
பின்றுவிடல் - முன்னம் உயிரிடுபெற்ற வயல் பிழைத்ததில் உயிரில்லா
மலும் மிகுந்த குவியலாக கெட்டைக் கொடுப்பது போலாம், எ - று.

மதிப்பு மிக்கவரை அழிக்க முயலுதல்

423. மிகுஞ் செயலா மிக மதிக்கப் பட்டாரை
ஒற்கப் படமுயறும் என்றல் இழங்காரும்
கற்கென தாகி விடலும் களிர்வரைமேல்
கற்கின்னிக் கையுயர்தா நில்.

உரை :—மிகுஞ் செயலா மிக மதிக்கப் பட்டாரை - மிகுந்த செல்வ
முதலிய நெப்புச்செயலையாய் எல்லாராலும் அதிகமாகப் போற்றப்பட்ட
வர்களை, ஒற்கப்பட முயறும் என்றல் இழங்காரும் - எளிமை யுறம்படி
செய்யாமென்று எண்ணுதல் தவறாகும், கற்கு எளிதாகி விடலும் -
மிகவும் இலகுவான செயலாகத்தோன்றினாலும், களிர்வரைமேல் - உயர்ந்த
மலைவழி மீதுள்ள, கற்கின்னிக் கையுயர்தா நில் - கல்லைக்கின்னி யெடுக்க
முயன்று கை கோவிலுமாத் பிழைத்தவர்களில்லை. (அதுபோல அப்படி
முயல்கின்றவர்களுக்குத் தன்பம் தோடுமென்பது கருத்து), எ - று.

அறிமடமும் அணியாதல்

424. முல்லைக்குத் தேரும் மயிலுக்குப் போர்வையும்
தொல்லை யளித்தாரைக் கேட்டறிதம்—சொல்லின்
நெறிமடற் பூத்தாழை நீடுநீர்ச் சேர்ப்ப
அறிமடமும் சான்றோர்க் கணி.

உரை:—தெறிமடற் பூத்தாழை நீடுநீர்ச் சேர்ப்ப - திரண்ட டிடல்களை யுடைய அழகிய தாழை மாக்கள் வளர்த்தோங்கிய செய்தல் நிலத்தலைவனே!, முல்லைக்குத் தேரும் மயிலுக்குப் போர்வையும் - முல்லைக் கொடிக்குச் சார்பாகத் தேரையும் மயிலுக்குக் குளிர் நீங்குவதற்குப் போர்வையையும், தொல்லை யளித்தாரை - முன்னாளில் கொடுத்த பாரி, பேசன் முதலிய வள்ளல்களை, கேட்டறிதம் - கேட்டு உண்மையறிவோமாக, சொல்லின் - ஆராய்ந்து கூறுமிடத்து, அறிமடமும் சான்றோர்க்கு அணி - தெரிந்தும் தெரியாமல் போலிருக்கின்ற தன்மை குணத்தாலுயர்ந்த பெரியோர்களுக்கு அழகு செய்வதாகும், எ - று.

எளியார்க்கு இன்னு செய்யாமை

425. பூவுட்கும் கண்ணுப் பொறுப்பர் எனக்கருதி
யாவர்க்கே யாயினும் இன்னு செயல்வேண்டா
தேவர்க்கும் கைகூடாத் திண்ணன் டி னார்க்கேயும்
நோவச்செய் நோயின்மை யில்.

உரை:—பூவுட்கும் கண்ணுப் - குவளைப்பூ தான் கண்ணுக்கு ஒப்பாக முடியவில்லையே என்று அஞ்சத்தக்க கண்ணையுடையவனே!, பொறுப்பர் எனக் கருதி - காம் செடுதி செய்தால் எளியானா யிருப்பதால் தாக்கிக் கொள்வார்களென் றெண்ணி, யாவர்க்கே ஆயினும் இன்னுசெயல் வேண்டாம் - எவ்வளவு தாழ்த்தவர்களுக்காயினும் நீங்கு செய்தல் கூடாது, தேவர்க்கும் கைகூடாத் திண் அன்பினார்க்கேயும் - தேவர்களுக்குள்ளும் ஏற்படுதற்கரிய உறுதியான நட்புடையவர்களுக்கும், நோவச் செய் நோயின்மை யில் - துன்புறம்படி செய்தால் அதனைச் சிதித்துக்கொள்ளும் பொறுமை இல்லை என்றறித, எ - று.

அடாது சொன்னவனைக் கோபியாமை

426. எய்தா நகைச்சொல் எடுத்துரைக்கப் பட்டவர்
வைதாராக் கொண்டு விடுவர்மன் அஃதால்
புனற்பொய்கை ஊர வினக்கெரி கொண்டு
தனக்குநோய் செய்து விடல்.

உரை:—புனல் பொய்கை பூர - கீர்வளமுடைய குளக்களன்னலானே!, எய்தா னைச் சொல் - தமக்குச் சாரக்கடாத இழைச்சி மொழியை, எடுத்தரைக்கப்பட்டவர் - பிறரால் விதத்து பேசப்பட்டவர், வைதாராக்கொண்டு விடுவர் - அப்படிப் பேசியவர் தம்மை பேசியதாக வெண்ணிச் சினத்தல் செய்பவர் பலர், அஃது - அப்படிச் செய்தல், எலி விளக்குக் கொண்டு - எவியானது தீபத்தின்மேலேறி, தனக்கு கோய் செய்த விடல் - தனக்குத் துன்பத்தைத் தேடிக்கொள்வது போலாகும், எ - று.

தூறியு:—தனக்குப் பொருத்தமில்லாத சொல்லு ஒருவன் சொன்னால், அச் சொல் சொல்பவன் எரிவின்ற தீப்போலப் பொல்லாக்கின் சார்பிலிருப்பவன்; அவனோடு கோபக்கொள்ளுதலால் அப் பொல்லாக்கின் தொடர்பு எமக்கும் வந்த சேருமாதலின், எாம் அவனோடு கோபித்து விருதலே எல்லது என்பது கருத்து.

பெரியாரைக் கைப்பித்தல் தீது

427. எல்லாத் திறத்தம் இறப்பப் பெரியாரைக்
கல்லாத் துணையார்தாம் கைப்பித்தல் சொல்லின்
கிறைந்தார் வளையினாய் அஃதால் எருக்கு
மறைந்தியானை பாய்ச்சி விடல்.

உரை:—கிறைந்தார் வளையினாய் - கைகளில் கிறம்பப் பொருத்திய வளையல்களையுடையவனே!, சொல்லின் - ஆராய்ந்த உறுமிடத்து, எல்லாத் திறத்தம் இறப்பப் பெரியாரை - எல்லாவற்றாலும் மிகவும் உயர்ந்த நிலையடைந்தவரை, எல்லாத்துணையார்தாம் கைப்பித்தல் - என்ரு படியாத அளவுபட்ட அறிவுடையவர்கள் வெறுக்கச் செய்தல், அது எருக்கு மறைத்து ஆணைப் பாய்ச்சி விடல் - எருக்குச் செடிமறைவிலே சின்று ஆணையைக் கோபித்த மதம் பிடிக்கச் செய்வது போலாம், எ - று.

தூறியு:—பெரிய மாதத்தில் மறைத்து ஆணையைக் கோபமூட்டினால் அதினின்று ஒரு வேளை தப்பிப் பிழைத்தாலும், சிறு எருக்கம் புதரிலே மறைத்த யானையை வெகுள்வீப்பவன் அதனால் உயிரிழத்தல் தின்னம். அதபோல, எல்லாமை அல்லது சிறு எல்வி யென்பதைப் பாதகாப்பாகக் கொண்டு உன்னத நிலையிலுள்ளவர்களை இழைத்தால் இழைத்தவர் கெடுவது தின்னமென்றறித.

மறைவிலும் தீவினை செய்யாமை

428. எனக்குத் தகவன்றால் என்பதே நோக்கித்
தனக்குக் கரிபாவான் தானாய்த் தவற்றை
நினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான் தென்னவனும் காணார்
எனச்செய்யார் மாணு வினை,

உரை:—எனக்குத் தகவன்று என்பதே கோக்கி - இது என் செய்யத் தகாது என்பதை மாத்திரம் கருதி, தனக்குக் கரியாவான் தானும் - தான் செய்த பிழைக்குத் தன்னையே ஈட்டியாக வைத்துக்கொண்டு, தென்னவன் - பொற்சைப் பாண்டியனென்ற மன்னன், தவற்றை நினைத்து - தன்னுடைய குற்றத்தை எண்ணி, தன் கைக்குறைத்தான் - அதற்குத் தண்டனையாகத் தன் கையை வெட்டிக்கொண்டான், (அதுபோல, தக்க பெரியோர்) காணார் என - தவ் குற்றத்தைப் பிறர் காண முடியாதென் மெண்ணி, மாணு வினை செய்யார் - தீவினையான கருமத்தைச் செய்யமாட்டார்கள், எ - று.

தற்பு:—சேர்தை யென்ற அத்தனை வீட்டில் அவனுக்கு ஐயமுண்டாகுமபடி தகைவத் தட்டினதற்காகத் தன் கையை ஒரு பாண்டியன் வெட்டி இழந்ததற்காகப் பொற்சை போட்டுக் கொண்டான். தகைவத் தட்டியது அவனென்று ஒருவரு மறியாதிருந்தும் தனக்குத் தண்டனை விதித்தக் கொண்டதனால் பெரியோர் மறைவிலும் தீயன செய்யாமைக்கு அவன் கதையை புதராணமாகக் கூறினார்.

விலக்குவார்மேல் வெகுண்டெழுதல்

429. குலத்துச் சிறியார் கலாந்தணிப்பான் புக்கு
விலக்குவார் மேலும் எழுதல்—விலத்து
நிலையழங்க வேண்டிப் புடைத்தக்கால் வெண்மாத்
தலைகீழாக் காதி விடல்.

உரை:—கலாம் தணிப்பான் புக்கு - கலகத்தை நீக்குவதற்காக இடைவீழ் புகுத்த, விலக்குவார் மேலும் - சண்டையிடுகின்றவர்களை விலக்குகின்றவர்களிடத்திலும், குலத்துச்சிறியார் எழுதல் - இழிந்த குடிபிறப்பிற் பிறந்த அற்புதன் கோபித்துச் சிறிப் பாபுதல், விலத்து நிலை அழுத்த வேண்டி - பூமிமீது செல்லாமல் கிற்கின் குதிரையின் நிலையை மாற்றக்கருதி, புடைத் தக்கால் - அக் குதிரையை யடித்தபோது, வெண்மாத் தலைகீழாய் காதி விடல் - வெள்ளிய குதிரைமேலேறி யிருப்பவன் சவாரி பண்ணத் தெரியாமையால் தலைகீழாக வீழ்ந்து துன்புறுதல் போலாகும் எ - று.

அன்பிலார் நட்பின் பழமைபற்றிப் புது நட்பை நீக்காமை

430. தீர்த்தே மெனக்கருகித் தேற்றா தொழுகித்தாம
ணர்ந்த பரியும் இலராகிச்—சேர்த்தார்
பழமைகற் தாகப் பரியார் புதுமை
முழுதேபிற் சாணுட்கு நன்று.

உரை:—தீர்த்தேம் எனக் கருதி - தாம் முடிவான நட்புடையோ மென்றெண்ணி, தேற்றாது ஒழுகி - நட்புடையவர்களிடத்தே தெளிவில்லாத காரியங்களைச் செய்து நடந்து, தாம் ஊர்த்த பரியும் இலராகி - தாம்

பழைய அன்புக் கூட வில்லாதவாடி, சேர்த்தோர் பழமை கத்தாக - தம்மைச் சார்த்தொழுபவருடைய கட்டின் பழமையை ஆதரவாகக் கொண்டு, புதுமை பரியார் - அறிஞர் புதிதாய் வந்த எல்லா கட்டை விலக்க மாட்டார்கள், முழம் கட்டின் சாண் உட்கு என்று - ஒரு முழம் கூடா கட்டைப் பார்த்தினும் சாணவடி தூமுன்ன அச்சம் எல்லதாகும், ஏ - று.

தறிப்பு:—செருகாட் பழையவாடிலும் தீமை செய்தனும் அன்பு செய் யாமையு முடையவரைப் பழமைபற்றி கண்பராகக் கருததல் தவறு என் றும், கற்குணமுடையார் கட்டிப் புதுமையா யிருத்தாலும் தழுவிக் கொள்ளு தலே எல்லதென்றும் அறிவுறுத்தியவாறு காண்க

431. யானும் தானு யொழிந்தானு யாதும் எவர்க்கும் முன்னோனைத் தானும் சிவனும் பிரமனும் ஆகிப் பனைத்த தனிமுதலை தேனும் பாலும் கன்னலும் அமுது மாகித் தித்தித்தென் னுனில் உயிரில் உணர்வினில் சின்ற வொன்றை யுணர்ந்தேனே.

உரை:—யானும் தானு யொழிந்தானு - என்னையும் தன்மயமாக்கித் தானேயாய் முடித்தவனை, யாது எவர்க்கும் முன்னோனை - எவ்வகையான அறிவுப் பொருளும் எவ்வகையான சடப் பொருளும் தோன்றுதற்கு முன் னிருத்தவனை, தானும் சிவனும் பிரமனும் ஆகிப் பனைத்த தனிமுதலை - விண்டு பிரமன் உருத்திரனென்ற மூர்த்திகளாய் விரித்த ஒப்பற்ற முதற் பரம் பொருளாயிருப்பவனை, தேனும் பாலும் கன்னலும் அமுதுமாகித் தித்தித்த - தேன், பால், கண்ணு தேவாமுத முதலிய எல்லாவற்றின் சுவைபோலப் பேரின்ப வனுபவமெனக்குத் தத்தி, என் னுனில் உயிரில் உணர்வினில் சின்ற ஒன்றை யுணர்ந்தேனே - என்னுடைய உடம்பிலும் உயிரிலும் உணர்ச்சியிலும் சலத்த சின்ற ஒரு பொருளானவனை யான் அனுபவத்திற் கண்டேன், ஏ - று.

432. கருத்தே புருத்த கதிகாட்டுங்

கண்ணே வருக மெய்ஞ்ஞானக்

கரும்பே வருக கருணைபொழி

காரே வருக ஆனந்தப்

பெருக்கே வருக யாங்கள்பெறும்

பேறே வருக மறைசொல்கிளிப்

பிள்ளாய் வருக பிறங்கு தெய்வப்

பெம்மான் வருக குறமடத்தை

தருக்கே வருக மிடியகற்றுந்

தருவே வருக மன்பதைக்கோர்

தஞ்சே வருக எமையளிக்குந்

தாயே வருக பவப்பிணிக்கு

மருத்தே வருக சமாபுரி

வாழ்வே வருக வருகவே

மறையின் சிரமெய்ப் பொருளான

வள்ளல் வருக வருகவே.

உரை:—மருத்தே புருத்து கதிகாட்டுங் கண்ணே வருக - உள்ளத் திற் புருத்து காம் உய்வதற்குரிய நல்வழியைக் கரட்டியருள்கின்ற ஞானக் கண் போன்றவனே எம்மிடம் வந்தருள்க!, மெய்ஞானக் கரும்பே வருக - உண்மை யறிவுடைய கரும்பு போன்ற பேரின்பப் பொருளே வந்தருள்க!, கருணைபொழி காரே வருக - அருளாகிய கீரைப் பொழிகின்ற மேகம் போன்றவனே வந்தருள்க!, ஆனந்தப் பெருக்கே வருக - பேரின்ப வெள்ளமே வந்தருள்க!, யாங்கள் பெறும் பேறே வருக - யாங்கள் பெறக்கூடிய பெரிய லாபமே விரும்புவனே வந்தருள்க!, மறை சொல் கிளிப் பின்னாய் வருக - மத்திரங்களை யோதுகின்ற கிளிப்பிள்ளை போன்றவனே வந்தருள்க!, பிறக்கு தெய்வப் பெம்மான் வருக - வீனக்கு கின்ற தெய்வத்தன்மை புடைய முதல்வனே வந்தருள்க!, குற மடத்தை தருக்கே வருக - குறவர் குலத்தி லுதித்த வள்ளிகரையிக்குக் களிப்பைத் தருகின்ற பெருமானே வந்தருள்க!, மிடியகற்றற் தருவே வருக - வறுமையை கீக்குகின்ற கற்பகமரம் போன்றவனே வந்தருள்க!, மன்பதைக் கோர் தஞ்சே வருக - மக்களெல்லாரும் அடைக்கலம் புகத் தக்கவனே வந்தருள்க!, எமை யளிக்குந் தாயே வருக - எங்களைப் பாதுகாக்கின்ற ஆன்னை போன்றவனே வந்தருள்க!, பவப்பிணிக்கு மருத்தே வருக - பிறவி கோய்க்கு மருத்தா யிருப்பவனே வந்தருள்க!, சமாபுரி வாழ்வே வருக வருகவே - சமாபுரியில் வீற்றிருக்கும் பெருஞ் செல்வமானவனே வந்தருள்க!, மறையின் சிரமெய்ப் பொருளான வள்ளல் வருக வருகவே - நுட்ப நூல்களின் முடிவிலுள்ள உண்மைப் பொருளான அருளாளனே வந்தருள்க!, ஏ - று.

தனிப்பாடற்றிரட்டு - உரையுடன்

ஞானடாய் பாகம் - முற்றுப்பெற்றது.

திருக்குறள் மூலமும் - உரையும்

வினா ரு. 8-0-0

செ. உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம்

,, ரு. 10-0-0

இதனில், பரிமேலழகர் உரையும், எளிய நடையில் செய்துள்ள தெளிபொருள் விளக்கப் பதவுரையும், கருத்துரையும், மேற்கோளுடனும் அச்சிட்டுள்ளன. உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. செம்மிய 1+8 அளவில் 840-பக்கங்கள் கொண்ட பெரிய புத்தகம்.

திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை

,, ரு. 5-0-0

டபிள் கிரௌன் 1+16 அளவில் சுமார் 600-பக்கங்கள் கொண்டது நல்ல கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு செய்தது. தமிழில் பலிற்சி யடைய விரும்பும் மாணவர்களுக்கு இன்றியமையாத கையடக்கமான பரிசுப் பதிப்பு.

திருக்குறள் மூலம் ராப்பர் அட்டை பைண்டு

,, ரு. 0-8-0

3½+2½ அங்குல அளவில் நூதன உருவமைந்த அழகான தோற்ற முடைய அச்சு எழுத்துக்களைக் கொண்டு தயாரித்தது. உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில் சுத்தப் பிரதியாக வெளியிட்டுள்ளோம். இதுவரையில் வெளிவந்துள்ள பதிப்புக்களிலும் இப்பதிப்பு முதலிடம் பெற்று விளக்குகிறது.

திருக்குறள் தெளி பொருள் உரை

,, ரு. 1-12-0

4½+8½ அங்குல அளவில் கிளேஸ் கடிதத்தில் அச்சிட்டு காலிகோ பைண்டு செய்துள்ளது. இத்தகைய கையடக்கமான பதிப்பு இதற்கு முன்னர் வெளிவந்திலது.

சுருங்கச்சொல்லி விளக்க வைக்கக்கூடிய முறையில் பண்டிதர்களுக்கும் பாமார்களுக்கும் எளிதில் பொருளையுணர்த்தத் தக்கவாறு இவ்வுரையமைந்துள்ளது. தமிழ் மக்கள் அனைவரும் படித்தறிய வேண்டிய பொக்கிஷமாக விளக்குகிறது இப் பதிப்பு.

திருவாசகம் மூலமும் - உரையும்

,, ரு. 5-0-0

திருவெஸ்வேலி சைவசித்தாந்தப் பேராசிரியர் திரு. கா. சுப்பிரமணியப் பிள்ளை எம். ஏ., எம். எல்., (அட்வொகேட்) அவர்கள் இயற்றிய இவ்வுரை தமிழறிஞர்கள் யாவராலும் ஒருங்கே போற்றத்தக்கதே எனக் கூறுவது மிகையாகாது. இவ்வுரை ஒன்றே மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் கருத்திந்தமைய எழுதப்பட்டதென்பது இன்னுல வாசிப்போர் நன்குணர்வார்கள்.

சுவளிப்பு:—எம்மிடம் கிடைக்கக்கூடிய இதர தமிழ்ப் புத்தகங்கள் தேவையுள்ளவர்கள் தங்கள் விவரத்தைத் தெரிவித்தால் வினா விவரமடங்கிய விசைப்பட்டி இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

கிடைக்குமிடம்:

B. இரத்தின நாயகர் சன்ஸ்,
57, வெங்கட்ராமம்பர் தெரு, சென்னை-1.

